

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

Moeris, Atticista

**MOERIDIS ATTICISTAE
LEXICON ATTICUM**

CUM

**JO. HUDSONI, STEPH. BERGLERI, CLAUD.
SALLIERI, SCHLAEGERI**

ALIORUMQUE NOTIS.

**SECUNDUM ORDINEM MSSORUM RESTITUIT,
EMENDAVIT ANIMADVERSIONIBUSQUE
ILLUSTRAVIT**

JOANNES PIERSONUS.

ACCEDIT

AELII HERODIANI PHILETAERUS

**E MS. NUNC PRIMUM EDITUS ITEM EIUSDEM
FRAGMENTUM E MSS. EMENDATIUS
ATQUE AUCTIUS.**

**CUM ANNOTATIONIBUS SUIS ET PLERISQUE JO. FRID. FISCHERI
DENUO EDIDIT**

GEORG AENOTHEUS KOCH,

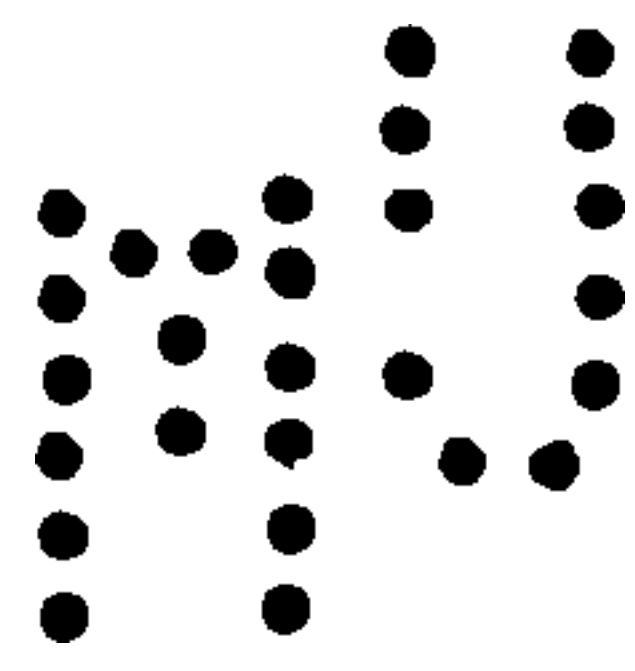
PHILOS. D. REG. SEMIN. PHILOL. LIPS. SOD. HONOR.

LIPSIAE,

SUMPTIBUS GUIL. LAUFFERI.

MDCCCXXX.

VIRO ILLUSTR
EXCELLENTISSIMO DOCTISSIMO
CAROLO GOTTHELF
HILBERTO

S. M. REG. SAXON. A CONS. COMM.

DOMINO SCHEIBAE ETC. ETC.

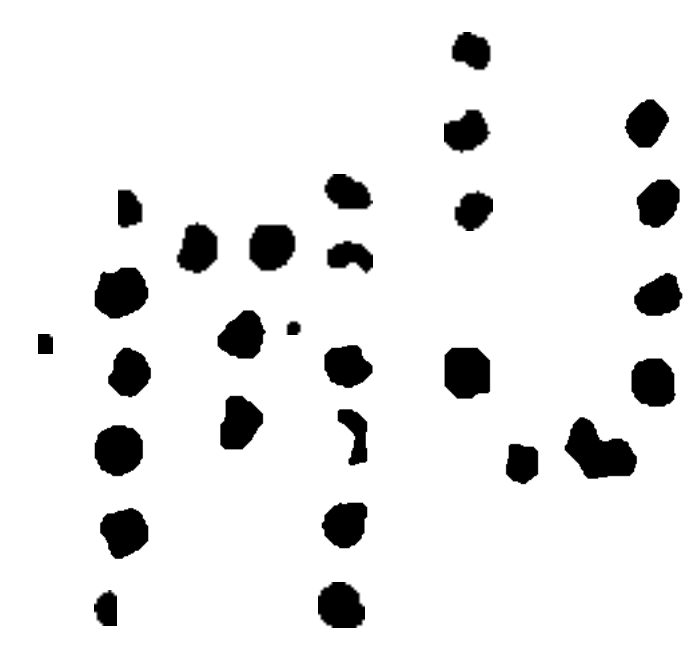
PATRONO ET FAUTORI SUMMA
PIETATE COLENDO
AFFINITATE SIBI CONIUNCTISSIMO

HANC NOVAM MOERIDIS HERODIANIQUE EDITIONEM

GRATI ANIMI TESTIFICANDI CAUSSA

D. D. D.

GEORG AENOTHEUS KOCH.

**ILLUSTRISSIMIS
GENEROSISSIMISQUE**

VIRIS,

**HESSELO DOMINICO ERNESTO
AB AYLVA,**

**SIUCKIO GERROLDO JUCKEMA
A BURMANIA RENGERS,**

**LIVIO SUFFRIDO LYKLAMA
A NYEHOLT,**

**TIALLINGO EDONI HESSELO
ROORDA A SIXMA,**

**SUMMIS IN REPUBLICA
MUNERIBUS ET HONORIBUS
CONSPICUIS,
ACADEMIAE FRISIAE,
QUAE FRANEQUERAE EST,
CURANDAE
QUATUOR VIRIS,**

Hoc opusculum venerabundus

D. D. D.

JOANNES PIERSON.

Greek
P. Koehler
8-8-32
25823

P R A E F A T I O.

MOERIDIS ATTICISTAE libellus, postquam diu in Bibliothecarum scriniis latuerat nec tamen principum virorum notitiam effugerat, tandem multorum votis expetitus in lucem prodit, anno huius seculi duodecimo, Oxoniae, opera et studio Joannis Hudsoni. Quanquam enim haec editio Hudsoni nomen non praefert, eius tamen cura adornatam esse inter eruditos constat. Vid. Hallii praefat. Josepho praefixam, et Fabricii B. G. Vol. IX. p. 420.

Triennio fere post magnam Moeridis partem una cum aliorum Grammaticorum excerptis ex optimo Codice Coisliliano protulit Vir egregius et multis magnisque in rem litterariam meritis illustris, Bern. Montefalconius (Bibl. Coisl. p. 485—488.), qui totum quoque Moeridem manu sua descripserat, emendaverat notisque eruditis illustraverat; quod e Schlaegeri ad Stoeberum litteris, quarum exemplar penes me est, intellexi.

Superiori seculo, qui manu exaratos Moeridis Codices evolverint aut eorum apographa sibi compararint, praecipui fuerunt Salmasius, Pricaeus, Bullialdus, Maussacus, Valesius, Usserius, Vossii, Spanhemius, Menagius, Du Cangius, Colomesius, Le Moypius, Kusterus, alii.

Primus autem, quod sciam, de Moeride una cum Thoma Magistro aliisque eiusdem generis scriptis in lucem emittendo cogitavit Martinus Brunnerus, Linguae Graecae primum, mox Theologiae in Academia Upsaliensi Professor, vir doctus, qui eum N. Heinsii beneficio acceperat: ad quem etiam plurimas de Grammatico nostro litteras scripsit, quas tamen proferre Cl. Burmannus vix operae pretium duxit (vid. Syllog.

Epistol. Burmann. T. V. p. 177.). Verum multis districtus negotiis et a dirissimo eruditorum hoste calculo vexatus promissa solvere non potuit, anno elapsi seculi septuagesimo et nono tristi fato defunctus. Vid. Syllog. Burmann. T. III. p. 691. T. V. p. 89. 177. 501. 517. 668. Quo autem eius in Moerin animadversiones pervenerint, aut ubi terrarum lateant, plane ignoramus.

Brunnero mortuo Joannes Columbus in epistola ad N. Heinsium, Syllog. T. V. p. 177. 187. se permittente Heinsio libenter Moerin editurum professus est; sperare autem, Brunneri haeredes sibi eius annotata non invisuros. Verum et ille Ajax in spongiam incubuit.

Ludolphus quoque Kusterus, Vir insignis, Moeridis editionis a se adornandae spem videtur fecisse. Vid. Fabricii B. G. Vol. IV. p. 419.

Post Hudsonum autem et Montefalconium eodem fere tempore de Grammatico nostro iterum typis committendo consilium ceperunt Carol. Andr. Dukerus et Claud. Sallierius, uterque eruditionis fama et scriptis celebratissimus. Dukerum de Ammonio, Phrynicho, Thoma Magistro, Erotiano et Moeride iunctim edendis cogitasse, e Novis Litter. Lips. Anni MDCCXXVII. p. 179. monuit Schlaegerus in Conspectu et Lexiphilus Obs. Misc. Vol. V. T. III. p. 31. Moschopulum pro Moeride nominat ipse Cl. Dukerus in litteris ad Valckenaerium praefationis Ammonio praemissae p. 3. Verum, quicquid huius rei sit, postea vir doctissimus consilium illud plane abiecit.

Sallierii Commentarius multos ante annos scriptus rara felicitate in manus nostras pervenit.

Anno deinde quarto et tricesimo Conspectum editionis Moeridis Atticistae Hamburgi in lucem edidit Julius Carolus Schlaegerus. Conspectum illum huic Praefationi subiunximus, paucasque notas Moeridi suis locis adiecimus. Reliquae Schlaegeri animadversiones perierunt. Qua de re lubet hominis eruditissimi verba, e litteris ad Cl. Stoeberum d. XXVI. Aprilis MDCCLL scriptis, apponere: „Atque haec quidem „sunt omnia, quae in Lexicographum olim meum, nunc vero „tuum, a me proficisci possunt officia, quorum fortassis plura

„possem praestare, si scirem, ubinam gentium lateant meae
 „in Moeridem animadversiones ad litteram M usque perdu-
 „ctae. Idem illae expertae sunt fatum, quod fuit observa-
 „tionibus τοῦ πάνυ Montefalconii, qui vir doctissimus pariter
 „atque longe humanissimus non solum Moeridem integrum ex
 „Codice Coisliniano propria manu descripserat, sed emenda-
 „verat quoque et illustraverat notis eruditis. Verum, uti hic
 „thesaurus in itinere, magno litteraturae Graecae damno, pe-
 „riit, ita et meae quisquiliae, dum reculas meas Helmaesta-
 „dio Gotham transfero, una cum aliis quibusdam raris caris-
 „que libellis disparuerunt. Prius nullo modo resarciendum
 „damnum in caussa fuit, cur iamdudum abiecerim Moeridis
 „edendi consilium.“

Aliquot annis post Moeridi manum admovit eruditus quidam Juvenis Anglus, Lugduni Batavorum studiorum caussa commoratus; qui, cum multa ad Grammaticum nostrum collegisset et MSStorum Codicum variantes lectiones sibi comparasset, in Italiam profectus Musas ac Moeridem valere iussit.

Per idem fere tempus Ernestus Gulielmus Higtius nostras, flosculus ille poëtarum Belgicorum et nunc cum maxime Scholae Alcmariensis Rector sollertissimus, quocum, inde a condiscipulatu in Academia Franequerana, integerrima mihi intercedit amicitia, Grammaticum nostrum cura sua dignum iudicavit. Verum poëticiis suavitatibus assuefactus taedium Grammaticum devorare non potuit et Moeride seposito evolvendis aliis utriusque linguae scriptoribus totum se tradidit, elegantissimis carminibus et patrio, et Latino sermone scriptis, omnibus, quotquot Musas amant, commendatissimus.

Anno denique primo et quinquagesimo Elias Stoeberus, Collegii Argentoratensis Rector, strenuam Moeridi aliisque Atticismi magistris navavit operam, emisso novae horum Grammaticorum editionis specimine. Sed, cum typographi, nescio quo casu, inchoatum opus destituissent, suas aliorumque in Thomam Magistrum animadversiones una cum copiis, quibus instructus ad Moeridem illustrandum fuisset accessurus, Amstelaedamum misit Vir eruditissimus ad Joannem Stephanum Bernard, Med. Doctorem expertissimum: qui

Thomam Magistrum novis Hemsterhusii, Oudendorpii aliorumque accessionibus auctum mox typis imprimendum curavit.

Accidit, ut eodem fere tempore ante hos septem annos, cum aliorum hominum doctrinae ac sapientiae fama praestantium, tum praecipue magni illius Hemsterhusii, cuius absens summus admirator fueram, audiendi causa, ad sacratissimam Musarum sedem et totius Belgii ocellum, Leidam me conferrem. Ubi cum Joannes Daniel Lennepius, quo Franequerae usus fueram amico optimo, et Davides Ruhnkenius eodem tempore degerent, meque in amicitiam suam et familiarem consuetudinem, qua nunquam suaviolem expertus sum, recepissent; hi primi mihi auctores Moeridis emaculandi illustrandique extiterunt: Bernardum aliis rebus et imprimis arte Clinica exercenda occupatissimum MSSorum collationes aliaque libenter in usus meos concessurum. Accessit Hemsterhusii, Albertii aliorumque auctoritas, a quibus dissentire piaculum esse existimavi. Itaque alacri animo litteris ad Bernardum datis ab ipso, quae possideret ad Moeridem pertinentia, audacter petii statimque, quae singularis Viri humanitas fuit, impetravi.

Haec praemittenda videbantur, antequam de MSSorum auxiliis aliorumque virorum doctorum laboribus, quibus adiutus ad Moeridem instaurandum me contuli, de mea denique ratione aliquid dicerem.

A Bernardo igitur Hudsonianam Moeridis editionem accepi, quam cum Codicibus Coisliniano et Regio contulerat Cl. Stoeberus.

Huic adiunctae erant Diversae Lectiones Schlaegeri manu exaratae, de quibus ita Vir Cl. in litteris ad Stoeberum: „Desideras a me Celeb. Sallierii cura expolitur Atticistae exemplum, quod quidem iam dudum in Galliam remigravit: „sed uti eius margini allitas atque ex Codicibus Parisinis per „titas variantes lectiones manu mea descripsi, ita hocce apographum mitto tuique iuris esse iubeo. Animadvertes inter „illas complures ad sanandum Moeridem nostrum adprime „facientes.“

Praeterea huic fasciculo inerat Schlaegeri Conspectus edi-

tionis Moeridis Atticistae, cuius supra mentionem fecimus, quemque alibi fortassis frustra quaesivissemus.

Denique Schlaegeri ad Stoeberum Epistola MS. saepius memorata, et Viri Graece Latineque doctissimi, J. M. Gesneri litterae omni suavitate conditae, ad Schlaegerum scriptae Gottingae, a. d. XXIV. Martii MDCCXXXV. e quibus pauculas in Moerin coniecturas et emendationes protulimus.

His omnibus, veluti cumulus, accesserunt eruditae Claudii Sallierii in Grammaticum nostrum animadversiones, quas, postquam nimis diu in situ et squallore abiectae fuerant, tandem Stoebero in lucem emittendas tradidit Vir eruditissimus.

Postea idem Bernardus Anonymi Angli Varias Lectiones in Moeride Atticista ex Collatione Codicis MS. observatas (sic) ad me misit, a Stoebero acceptas: de quibus ita Vir Clar. in litteris ad me datis: „Accepi ante aliquot dies litteras a Cl. Stoebero nostro, in quibus non solum testatur, „quantopere laetetur, quod Tu Moeridi manus admovebis, „verum etiam rogat, ut variantes Lectiones, quas hic simul „accipis, cum plurima observantiae benevolentiaeque testificatione Tibi reddam. Misit has ad Virum Clar. Jo. Wardius, Collegii Greshamensis Professor, quae licet paucae sint „ac auctorem Collationis et Codicem MS., unde depromptae „sunt, indicare neglexerit Celeb. Anglus, minime tamen ea „propter *νοθείας* postulandae videntur Doct. Stoebero.“ Hanc Collationem Wardianam appellare soleo.

Haec Stoeberi et Bernardi beneficio accepta refero. Cl. quoque Stoeberus aliud Moeridis exemplar se missurum pollicitus fuerat observationibus suis ditatum (utor Bernardi verbis), tum etiam viri cuiusdam docti notas haudquaquam spernendas. Sed neutrae ad manus meas pervenerunt.

Vix dum meum de Moeride emaculando consilium Viro Litteratissimo Jo. Albertio, quo nihil dari potest suavius, nihil candidius, innotuerat, cum ne rogatus quidem et Codicis Vossiani, qui Leidae servatur, Collationem accuratissime a se institutam mihi obtulit, et Verborum Ordinem, prouti in MS. Cod. erat, manu sua descriptum.

Pari humanitate Abrahamus Gronovius, Vir doctissimus, varias Lectiones e Cod. MS. ad editionem Hudsonianam a Parente J. Gronovio adscriptas sponte mihi utendas concessit.

Ordinem verborum Moeridis, qui in Codice Coisliniano, nunc Sangermanensi, reperitur, postea in meam gratiam accurate descripsit Politissimus Ruhnkenius.

Tandem elegantissimi Vir ingenii et erga amicos officiosissimus, Petrus Burmannus Secundus Moeridis exemplar ad me deferendum curavit, in cuius margine non pauca annotaverat doctus ille Stephanus Berglerus, pleraque bonae frugis et digna ipsius eruditione; quae notis inseruimus.

Video, me plurimis humanitate et doctrina praestantibus viris, multis magnisque nominibus esse obstrictum: quibus, et universis, et singulis, gratias, quas possum, habeo agoque maximas. Nec futurum opinor, ut ipsos horum officiorum poeniteat, cum oblatis me bonis non socorditer usum fuisse perspexerint.

Nunc de ipsis Codicibus paullo accuratius dicendum est.

Ceteris, quorum Collationes nobis ad manum fuerunt, longe multumque praeferendus est Coislinianus in membrana scriptus seculo X. iudice harum rerum peritissimo Montefalconio Bibl. Coisl. P. II. Codex CCCXLV. continens varia Lexica, ut Apollonii, Timaei, Moeridis aliaque, e quibus specimina exstant in Bibl. Coisl. p. 457. et sequentibus. Coislinianum saepius inspexisse Sallierium et ipsius notae ostendunt, et ipse Cl. Ruhnkenio coram affirmavit. Quocum etsi in plurimis plane consentit Collatio Schlaegeriana, discrepat tamen in paucis. Postea Stoeberus eundem Codicem excussit et plerasque lectionum varietates Moeridis sui margini allevit. Quae Collatio etsi in nonnullis a Sallierii et Schlaegeri Collationibus diversa videatur, praecipue ubi glossae quaedam omissae vel insertae sunt, id tamen non Virorum eruditorum negligentiae, sed inverso potius verborum ordini, quo Codices conferendi laborem difficillimum reddiderat Hudsonus, tribuendum existimamus. In Montefalconii Bibliotheca Coisl. multa vitiosissime expressa sunt. Illud iure affirmarim, hunc Codicem longe esse praestantissimum, ut qui ubique fere ipsam Moeridis manum exhibuerit, multas voces rariores et

plane glossematicas cōservavit, in aliis neglectas. Accedit, quod nullis, quantum deprehendere licuit, aliorum sordibus, quas homo inepte sedulus in illum Codicem, unde Regius, Vindobonensis et alii fluxere, intulit, vel leviter sit inquinatus. Qua de re postea.

Coisliniano proximus bonitate est, longo sed proximus intervallo, Regius, quem adhibuit Stoeberus, cuius numerum cum annotare neglexisset Vir doctus, diu dubius haesi, pluresne in Bibliotheca Regia essent Moeridis Codices MSSti, an vero is solus, quo Salmasius, Menagius, Du Cangius alii-que etiam usi sunt: tandem Ruhnkenius V. C. tum Parisiis agens a me consultus respondit, unum tantum in illa Bibliothecarum regina esse Moeridis Codicem eumque valde recentem; eundem, ni fallor, quem olim Francisco I. Gallorum regi obtulit Antonius Eparchus. Vid. Fabric. B. G. T. X. p. 477. In Catalogo Bibliothecae Regiae T. II. recensetur inter Codices Graecos n. 1630. bombycinus. Continentur eo CXLIV. diversi generis opuscula, inter quae Moeris est CXLIII. *Moeridis Atticistae Lexicon*. sic. Seculo XIV. scriptus Codex, ut videtur. Ita fere in Catalogo est. E bono tamen Codice derivatus sit oportet; multas enim pulcherrimas lectiones inde Moeridi restituimus.

Cum Regio adeo convenit Collatio Gronoviana, ut ad eundem librum vel valde similem facta videatur. Pauca tamen in illa reperias, quae a Stoebero e Regio enotata non sunt: in quibus plane cum Coisliniano conspirat.

Harbini Apographo, quod e Pricaei schedis descriptum erat, usus est Hudsonus. Pricaeus autem Moerin e Codice Vindobonensi manu sua descripserat. Vid. Fabricius B. G. Vol. IV. p. 519. et IX. p. 420. et Usserius in Ignatii epist. ad Antioch. p. 104.

Ex eodem Pricaei Codice habuisse videtur Vir Illustris Is. Vossius, cuius liber nunc in Bibliotheca Leidensi asservatur. N. 56. in Quarto. Catal. Bibl. Leid. p. 398. Eumoeiridae Atticistae vocabula Atticorum et Graecorum iuxta Alphabetum. Scripta manu Is. Vossii, vulgo Moeridis. in charta. sic.

Qui libri cum omnium essent depravatissimi, ad Coisliniani certe et Regii praestantiam nullo modo comparandi, tanti non videbatur, ut Vindobonensis MSti variantes peterem lectiones, quas tamen, si petissem, facile a Viro Nobilissimo Swietenio, Caesarsae Bibliothecae Praefecto dignissimo, me impetraturum fuisse confido.

Moerin MS. in multis Bibliothecis Gallicis et Anglicis exstare scribit Salmasius de Ling. Hellen. p. 46. Qui libri an ab iis, quos iam memoravimus, diversi sint, definire non audemus.

Codicem quoque suum laudat Stephanus Le Moynius Var. Sacr. p. 479. Sed Regii apographum fuisse opinor.

Vaticanus Codex memoratur a Ph. Jac. Maussaco Diss. Crit. in Harpocrat. p. 364. (393. novae ed.) „Moeridis Atticista laudatur a Photio, quem librum dicunt exstare in „Vaticana summi Pontificis Bibliotheca.“

Praeterea Moeris MS. commemoratur in Catalogo Bibliothecae D. Marci Venetiis. Inter Grammaticos Codex 486. chartaceus. Fol. 344. Seculi circiter XV. Reperiuntur in illo Cod. M. Moschopuli Collectio vocum Atticarum ex imaginibus Philostrati, Thomas Magister, Eumoeridis libellus de vocibus Atticis (sic), Phrynichus, Man. Moschopulus aliique plures. De cuius aetate admodum recenti cum constet, dignus non videbatur, cuius varias lectiones mihi sumtu et molestia compararem.

Venio nunc ad Moeridem, de cuius nomine primo paucis disputandum est. Moeris appellatur a Photio in Bibliotheca. Similiter in Codd. Coisliniano et Regio. In MSS. autem Vindobonensi, unde Pricaeanus ac Vossianus defluxere, et Venetó Eumoerides nominatur, *Εὐμοιρίδου*; atque ita eum appellant Colomesius Obs. Sacr. p. 186. et Spanhemius in notis ad Aristophanem et de U. et P. Numismatum. Moenis scriptum est apud Labbeum Bibl. Nov. Manuscr. p. 105. Maeris apud Le Moynium Var. Sacr. T. II. p. 479. utrumque typorum errore, quod monuit Cl. Schlaegerus in Conspectu. Recte Hudsonus *Μοίριδος* edidit. Schlaegeri enim coniecturam in ipsius specimine legi malim, quam hic opere a me refutari; praecipue, quum ipse Vir eruditus eam

diu repudiaverit: quod ex ipsius epistola ad Støeberum apparet. „Quod ad coniecturas Conspectui adiectas attinet, „eas non plane improbandas esse etiam nunc habeo persuasum: excepta tamen prima, cui ut nuncium mitterem, auctor imprimis mihi fuit Moeris apud Xenophontem Ephesium „obvius, L. II. p. 35.“ Recte. Audiamus praeterea Gesnerum in litteris ad Schlaegerum: „Moeris Virgilianum a „moerore derivare nolim, tum, quod analogia videtur repugnare, tum, quod nomina in Eclogis Graeca, quantum recordor, sunt omnia, Tityrus, Meliboeus, Alcon, Daphnis, „Alexis, Corydon. Deinde vide, quaeso, mihi enim requirere non vacat, an non Moeris dictus fuerit, — Quin recordor, Moeris ille est Chalcedonensis Episcopus, qui Juliano caecitatem exprobranti maledixit.“ Episcopus ille Chalcedonensis Maris dictus est, non Moeris. V. Socratem H. E. Sed dubitandum non est, quin *Μοίριδος* nomen bene Graecum sit et multis olim cum Grammatico nostro commune. Praeter memoratos certe duo Moerides a nobis observati sunt. Alter apud Scholiastam Apollonii Rhodii ad lib. II. v. 789. qui Mygdonas ab Hercule debellatos fuisse tradidit. Alter in Stratonis Epigrammate nondum edito, cuius primum distichon protulit Cel. Valckenaerius ad Ammon. Animadv. lib. III. cap. 15. p. 218.

*Ἐσπερίην Μοῖρις με, καθ' ἣν ὑγιαίνομεν ὄρην,
Οὐκ οἶδ' εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὄναρ ἤσπάσατο.*

*Ἦδη γὰρ τὰ μετὰ ἄλλα μάλ' ἀτρεκέως ἐνόησα,
Χαῖκόσα μοι προσέφη, χαῖκόσ' ἐπυνθάνετο.*

*Εἰ δέ με καὶ πεφίληκε, τεκμαίρομαι· εἰ γὰρ ἀληθὲς,
Πῶς ἀποθειωθεὶς πλάζομ' ἐπιχθόνιος;*

Et in alio itidem inedito:

Παῖδα μὲν ἠλιτόμηνον ἐς ἄφρονα καιρὸν ἀμαρτεῖν,

Τῷ πείθοντι φέρει πλεῖον ὕβρισμα φίλα,

Ἦδη δ' ἐν νεότητι παρήλικα παιδικὰ πάσχειν

Τῷ παρέχοντι πάλιν τοῦτο δις αἰσχροτέρων.

*Ἔστι δ' ὅτ' ἀμφοτέροις τὸ μὲν οὐκέτι, Μοῖρι, τὸδ' οὐπω
Ἀπρηπὲς, οἶον ἐγὼ καὶ σὺ τὸ νῦν ἔχομεν,*

A Moeride autem terminatione tantum differunt Moereas, Moerichus, et Moerus apud Hygin. Fab. CCLVII. Depravata

Εὐμοιρίδου scriptura unde orta sit, incertum est nec lubet inquirere.

Quis vero fuerit Moeris, quando aut ubi vixerit, nos latere ingenue fatemur. Praeter Photium enim a veterum Grammaticorum laudatur nemine. Post Phrynichi tempora eum floruisse, persuasum habuit Hudsonus, quod is a Moeride citaretur in *Ἰσοτελής*. Verum is locus, ut multi alii, Moeridi invito ab homine stulte liberali obtrusus est exulatque ab optimis membranis Coislinianis. Mihi, si non antiquior, certe non multo posterior Phrynicho videtur. Multa enim hic occurrunt adeo similia Aelii Dionysii, qui sub Adriano floruisse dicitur, *Λέξεων Ἀττικαῖς*, quas laudat Eustathius, ut vel eadem aetate vixisse uterque videantur et ex eadem schola prodiisse, vel alteruter alterius scrinia expilasse; quorum posterius cum nullis certis indiciis probari possit, cur non prius potius statuamus? Ipsum scribendi genus et brevitatis satis docet, Moerin recentem non esse. Nulli ab ipso auctores citantur praeter veteres illos, Thucydidem, Platonem, Xenophontem, Aristophanem ceterosque Comicos, et oratores Atticos. Certius fortasse illius aetatem possemus definire, si de quorundam recentioris Graecismi vocabulorum, qualia sunt *γρόνθος*, *ἐνώτια*, *στρέμφυλα* etc. aetate constaret. Conf. in *Βαλβίδες*, ubi *νῦν ἔτι*. Verum nolim incertis coniecturis indulgere.

Libelli index quoque quis fuerit, non adeo certum est. *Μοίριδος Ἀττικιστοῦ* simpliciter est in Codice Coisliniano. Vide Bibl. Coisl. p. 485. *Μοίριδος Ἀττικιστῆς* appellatur Photio Cod. 155. p. 171. *Ἀνεγνώσθη δὲ ἐν τῷ αὐτῷ* (in eodem Codice, quo continebatur Timaei Lexicon, Aelii Dionysii *Ἀττικὰ ὀνόματα*, Pausaniae Lexicon, Boëthi Lexicon Platonicum etc.) *καὶ Δωροθέου περὶ τῶν ξένως εἰρημένων Λέξεων* — *ἔτι δὲ καὶ Μοίριδος Ἀττικιστῆς· κατὰ στοιχεῖον δὲ καὶ τοῦτο τὸ πονημάτιον*. Similiter Moeridis Atticistam vocat Maussacus Diss. Crit. in Harpocrat. l. o. Qui titulus, si MSSti addicerent, non displiceret. Ita Irenaei *Ἀττικιστῆς κατὰ στοιχεῖον* Etymologo et Suidae memoratur. V. Kust. ad Suid. T. II. p. 29. Phrynichi *Ἀττικιστῆς* apud Suidam v. aliique. Salmasius ad Tertulliani Pall. p. 411. Moerin Atticistam citat *περὶ Ἑλληνικῶν καὶ Ἀττικῶν Λέξεων*. Sic et Plin.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

huc relata sunt: *Ἀμέλει* et *Γραματοκύφωνα*. E Scholiasta Luciani admodum recenti vel ex alio quopiam Grammatico, cuius scrinia is expilavit, profecta sunt *Ἐφεστρίς κ. τ. λ.* et quae in *Ἰσπληξ* fuerant addita.

In *Ἐπηλυγαζόμενος* et *Ποτνιώμενος* quaedam e Suida aut Photio adiecta sunt. Ex iisdem denique Lexicographis, aut Hesychio aliisque ineditis, profluxerunt: *Ἀγαπήνορος*. *Ἀφηνιαστής*. *Ἰερεῖον*, πᾶν τὸ θ. *Ἰδέ*. *Πότνα*. *Πότνια*. *Ποτνιαῖται*. *Ποτόμεναι*. *Πορφύρει*. *Πόσις*. *Πότερον*. *Πολλοῦ γε καὶ δεῖ*. *Σφίσιν*. *Σφῶν*. *Σκντάλη*.

Quae omnia cum antiquissimus Coislinianus ignoret, pro spuris habenda esse nemo dubitet. Itaque quodam νοθείας signo, asterisco, distinxi; quamvis, si mei fuisset res arbitrii, una litura delere maluissem.

Solus Coislinianus non sensit manum interpolatricem. In *Ζηλω* adscriptum in margine fuerat καὶ παραζηλω: ad *Φοιτητήν*, ἢ τὸν παραγινόμενον, et ibidem *Φοιτᾶ*, *Ἀττικῶς*. *παραγίνεσται*, *Ἑλληνικῶς*. Plura insititia in Coisliniano non putem reperiri. Nam Moerin e Thoma Magistro a recentioribus Grammaticis quibusdam in locis locupletatum esse, quod in mentem venit J. F. Fischero, qui nuper Moerin Lipsiae recoxit, plane a vero abhorret. Thomas quippe seculo quarto et decimo vixisse creditur; at Coislinianus Codex seculo X. iam exaratus, ut supra monuimus.

Quis vero primus hoc flagitium commiserit, ac Codici suo, e quo Regius, Vindobonensis alique descripti sunt, has glossas inseruerit; et an liber ille reperiatur, cuius margini primum fuerint allitae, hactenus indagare non potuimus.

Scrpsit Moeris secundum litterarum seriem, non tamen accuratam. Dictiones ab A, B etc. incipientes posuisse contentus sequentium litterarum nullam habuit rationem. Hudsonus, ut lectores quaerendi labore levaret, secundum accuratum litterarum ordinem voces disposuit. Quo factum est, ut nonnulla omnino coniungenda perperam divulgaret ac Codices conferendi laborem reddiderit impeditum. Similem Blancardi in Harpocrate disponendo diligentiam iure reprehendit J. Gronovius. Nam ista ratio quamvis in vocibus reperiendis aliquid habeat commodi, plura tamen et maiora

affert incommoda, quae singula commemorare supersedeo. In veterum scriptis modeste nos versari decet: quaerendi autem labore lectores Indicis ope, qualem nos dedimus, facile levantur. Itaque verborum ordinem, qualem in Codice Coisliniano reperit Cl. Ruhnkenius, restituimus. Idem erat in Vossiano, e quo glossas istas insititias suis singulas locis addidimus.

Atque ita eo sponte devenio, ut, quam rationem in Moeride exornando secutus sim, declarem.

Revocata igitur Moeridi propria dictionum serie primo praecipuam operam in eo collocavi, ut Grammatici verba, quam fieri posset emendatissime, legerentur. Qua in re plerumque Codicum, inprimis Coisliniani, auctoritatem secutus sum, quorum auxilio pleraque perpurgari et pristinae sanitati restitui potuerunt; ita ut perpauca relicta credam, quibus aut coniecturali opera succurrendum sit, aut a melioribus libris medicina exspectanda. Paucas tamen Hudsoni, paucas aliorum coniecturas, unam alteramve meam, quae ceterorum Grammaticorum auctoritate, quae post MSStos proxima est, niteretur, reponere non dubitavi. Sed sunt ista perpauca. Hudsonus quidem depravatis admodum schedis usus multa passim temere mutaverat, multa inseruerat a Grammatici instituto maxime aliena. Verum ea omnia e contextu, quem vocant, ad ipsius notas reiecta sunt: adeo ut, si quis Hudsoni editionem cum hac nostra comparare instituat, alium se legere auctorem, prope sit crediturus. Sed cum levi, quod aiunt, brachio Hudsonus rem egerit, nihil asperius in eum dictum velim; ne eo reprehendendo inanem gloriolam captare videar.

Moeridis verbis recte atque ordine constitutis lectionum varietates e Codicibus annotatas summa cum cura in notis exhibui; ut si quid forte (quod aliter fieri vix potest) oculos meos effugerit, ab aliis detegi queat. Manifesta etiam librorum vitia indicare operae pretium duxi. Qua in re si qui forte nimis minutam fuisse diligentiam nostram existiment, sciant illi, minime eam utilitate carere. Hac enim via saepissime in aliis libris, in quibus MSStorum auxilio destitui-

mur, librariorum errores investigantur ac deprehenduntur. Quod ne quis temere a me dictum putet, uno in praesenti defungar exemplo. Litteras ι et ρ in libris scriptis valde similes esse et ab amanuensibus creberrime confundi, vulgo non adeo notum est. Ita in Collatione Gronoviana apud Moeridem in Ὀξυθύμια pro ἀγχοιμαίοις scriptum est ἀγχοιμάροις. Similiter in Aristophanis quodam fragmento pro διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν reponi debere τὸν οἶκον, in notis ad Moerin monui. Ex hoc fonte solus Hesychius infinitis fere locis castigandus est. Οἶεσι, προβάτοις pro Ὀρεσι scribi debuisse pariter in notis observavimus. Sed sunt multo plura ad manum. Κίενεν, ἐπετέλεσεν. perperam pro Κρηένεν. Μερῶν, ἐλάσσων pro Μείων, ut superius recte exaratum est. Frustra Guietus a μέρος derivare conatur. Pari errore idem Hesychius Παρημοσύνη, θεραιτεία dedit pro Παιηοσύνη (a Παιήων, ut a πήμων, πημοσύνη), quod alio loco interpretatur per ἰατρεία. Paulo ante Παρήϊξαν, ἐκάλυον depravatum est ex Παρεῖρξαν. Verum monstri instar est, quod in littera P legitur: Ῥερπιδάω, τὸ πῦρ ἐκκαίουσι. Scripserat Hesychius: Ῥερπίδα, ὧ τὸ πῦρ ἐκκαίουσι. Ῥερπίδα autem prave pro ῥειπίδα, i. e. ῥιπίδα. Infra in Ῥίπιρ. Ἀττικοὶ δὲ ῥιπίδα, ὧ τὸ πῦρ καίουσι. Leg. ἐκκαίουσι. Larga eius generis emendationum seges in Hesychio, Suída aliisque scriptoribus superest, quam commodiori occasioni reservare malim. Plura alia quoque in promptu sunt, in quibus permiscendis aut depravandis, veluti de compacto, conspirarint librarii; et quae vel harum in Moeride variantium lectionum ope integritati restitui possent. Verum ea non sunt huius loci. E dictis satis liquere opinor, hanc in excerptendis lectionum varietatibus et librariorum peccatis demonstrandis curam non esse plane contemnendam. Ac praeiverunt nobis hac in parte homines, qui hoc seculo floruerunt aut etiamnum vigent, eruditissimi. Aliorum, qui has tantum esurientium Criticorum dapes esse atque delicias clamitant, et longe pulcherrimum, quod ipsis natura invidit, recte iudicandi donum stolide despiciunt, vuculas dudum contemnere didici. Hos tamen, ut ne prius in Criticorum lucubrationes, vel meas adeo in Moeridem animadversiones oculos coniciant, quam cum Musis et bona mente in gratiam redierint, rogatos

velim. Verum pauci tam irato genio nati sunt, aut omnem humanitatis sensum adeo exuerunt. Sed me reprimo.

Plurimos homines doctos e scriptis Moeridis Codicibus multa protulisse, saepe cum insigni quadam varietate, supra monui. Itaque utile visum est, suis locis, quas singuli glossas vel laudaverint vel respexerint, indicare. Non dubito tamen, quin hac in parte nonnulla diligentiam meam effugerint aut veluti in angulis, ubi minime quaerenda esse suspicabar, etiamnum lateant. Pleraque certe a me investigata existimem. Si quid neglexerim, praesertim unde nova lux Grammatico affulgere possit, quicumque indicaverit, me sibi beneficio obstringet.

Ut autem rectius de vera scriptura iudicaretur, illud mihi praecipue agendum esse existimavi, ut veterum Atticorum loca, ad quae Moeridis glossae referendae sint, aut quae saltem respicere potuerit, indagarem; similibus et aliorum exemplis, et Grammaticorum observatis illustrarem; atque ita non Moeridem tantum, sed et quosvis scriptores Graecos, maxime Atticos, nova luce perfunderem.

Hinc natae sunt Animadversiones meae, in quibus nihil fere, nisi quod nimis tritum videretur, silentio praeterii; pleraque, quamquam non pauca a doctis Thomae M. Interpretibus occupata erant, novorum exemplorum vi illuminare, et plurima prisci aevi monumenta vel a pravis aliorum explicationibus et correctionibus vindicare, vel etiam non infeliciter fortasse (praefiscine dixerim) emendare studui. Ipsa veterum loca paullo copiosius adscripsi: quod eam rationem ad adolescentes Graecae linguae studiosos, qui exemplarium Graecorum copia plerumque destituuntur, harum litterarum amore inflammandos utilissimam iudicarem. Recordabar enim, me adolescentulum legendis Valckenaerii aliorumque animadversionibus singulari veterum testimoniorum, quae ibi paullo plenius essent allata, suavitate captum iam tum incredibili ipsos illos scriptores evolviendi desiderio flagrasse. Graeca tamen Latine non verti, praeterquam difficiliora: ita enim libri moles, vel sic iusto maior, nimis excrevisset. Habent tirones, in quo industriam suam exercent.

Eruditis autem ut alia etiam dote liber placeret, occasione invitante latius evagari, linguae Graecae divitias quodam modo augere et male affectis veterum Graecorum scriptis medicinam adhibere, atque hoc condimento taedium Grammaticum minuere visum est. Feci hic, quod saepe peregrinatores faciunt, qui locorum amoenitate illecti pedem proferunt et ab itinere primum sibi proposito paulum deflectentes in vicinas aliquando regiones excurrunt. Verum, ut eo tandem deveniam, quod supra consulto praetermisi, multum a recepto hodie in Grammaticos Atticistas commentandi more discessi et plane diversum a plerisque hominibus eruditis tenui institutum. Nimirum hi prolatis e scriptoribus non solum Atticis, sed et aliis, ut inferius demonstrabitur, vocabulorum, quae Grammatici *Ἑλληνικά* sive *κοινὰ* appellant, exemplis Grammaticos turpissimorum errorum et summae inscitiae cum pari negligentia coniunctae convincere conantur: nec hoc tantum: sed et omni ipsos contumelia vexant; quos nihil hoc in litterarum genere vidisse, Hypsea caeciores, quin bardos, pecudes, stipites fuisse clamant. Quam adeo insignem iniuriam ut pro viribus repellerem, Grammaticorum, inprimis Atticistarum, atque adeo Moeridis mei causam paene abiectam ac desperatam passim in notis suscepi; hoc autem loco de recto Grammaticorum Atticistarum usu paullo plenius disputare constitui. Quod ipsis viris doctis et peritis harum rerum iudicibus non ingratum fore; tironibus autem litterarum Graecarum amantibus utile et ad viam, qua ad Grammaticos accedere debeant, muniendam necessarium esse censeo. Quodsi enim adeo stolidi et insulsi fuerint isti Grammatici; si tot tam ridiculos commiserint errores; si nil, nisi meras nugas, affanias ineptiasque conscribillarint; si malo denique animo et foeda allatrando libidine optimum quemque Graecorum et, quod maximum scelus est, sacros etiam scriptores invaserint, et pestilens virus suum in eos effuderint (haec enim et similia cum alibi tum in quorundam notis ad Thomam reperias): profecto haud sunt digni, qui e tenebris in lucem proferantur et legantur; multo minus, qui eruditorum commentariis illustrentur aut refellantur. Equidem, quamquam Grammaticos homines fuisse scio et communi errandi sorti

obnoxios: nec enim adeo ineptus eorum sum admirator: tamen nullo modo eos meruisse tanta acerbitate increpari, tam indignis modis haberi, tot conviciis lacerari contendo. Imo certum habeo, ad veterum Graecorum, Atticorum inprimis, intellectum sine Grammaticorum ope atque auxilio vix ac ne vix quidem posse perveniri. Verum ordine agendum est, breviter tamen, ne in ipso limine nimis diu haereamus.

Dialectos linguae Graecae praecipuas tres fuisse, Atticam, Ionicam, Doricam (Aeolica enim, quae ab aliis additur, ad Doricam veluti stirpem et matrem suam referenda est), omnibus, qui vel primis labiis has litteras degustarunt, notissimum est. Quae a Stephano, Mattairio aliisque hanc in rem prolata sunt, repetere haud libet.

Ceterae fere Dialecti intra regionum suarum terminos constiterunt; et si ad Atticorum multitudinem compares, qui Dialecto Dorica, Ionica, Aeolica ingenii monumenta conscripta reliquerint, paucissimos fuisse reperias.

Solae omnium doctrinarum atque artium inventrices Athenae linguae suae fines veluti latius propagarunt et fecundo omnis generis scriptorum proventu, et temporis diuturnitate maxime floruerunt. Verum, quemadmodum aliarum omnium linguarum, ita etiam Atticae, imo universae linguae Graecae quaedam aetates fuerunt. Multa apud veteres Graecos Atticosque in honore fuerunt vocabula, quae postea ex usu cecidere ac deinceps apud recentiores renata sunt.

Dialectus Attica a veteribus Grammaticis distinguitur in veterem et novam. Vetere usi sunt Thucydides, Tragici et nonnulli priscae Comoediae poëtae. His successerunt mediae Comoediae poëtae, quibus propria vocabula multis in locis recenset Pollux. Vid. lib. I. 232. 233. lib. II. 197. lib. VII. 17. 69. 71. 162. etc. Hi aliquando μέσοι dicti sunt. Vid. not. ad Moeridem v. Χόλικας. Nova Dialecto Attica scripsere Plato, Xenophon, Oratores, Menander aliique Comici, quique Atticos imitando expresserunt recentiores Sophistae. Sed de duplici Dialecto Attica aliquando, si benignissimum Numen vitam et maius otium dederit, pluribus agere constitui. Haec verbo praemittenda erant, in sequentibus usui futura.

Reliquis Dialectis vulgo addi solet ἡ κοινὴ διάλεκτος (v. Schol. Aristoph. Plut. v. 40.), quae alias Ἑλληνικὴ appellatur. Saepissime etiam apud Grammaticos τοὺς κοινούς et κοινῶς reperias: de quibus quid statuendum sit, paucis aperiam. Per vocabula κοινὰ intelligenda sunt vocabula, quae omnibus Graecis essent communia. Ita e. g. ἄθλιος Atticum est, ἀτυχής eodem sensu Atticis et ceteris Graecis κοινόν, commune. Ἐξίλλειν Atticum, ἐξείργειν et ἐκβάλλειν κοινὰ, Atticis cum vulgo Graecorum communia. Conf. ad Moerin p. 388. 389. Quaedam vocabula κοινῶς, communiter, eadem significatione usurpabantur a Graecis et Atticis; v. c. διαλέγεσθαι communiter, κοινῶς significat colloqui; verum praeterea significatum Atticis proprium habet in re Venerea. Sic χαρίζεσθαι Etymologo p. 807. l. 20. κοινῶς μὲν, ὡς οἱ πολλοί. ἰδίως δὲ καὶ ὡς (f. Ἀττικῶς) ὑπὸ ἀφροδισίων. ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι. Nihil disertius Athenaei verbis lib. II. p. 52. κάρνα. οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρα κάρνα λέγουσι. Multa similia afferre facile foret. Haec qui secum reputaverit, non mirabitur, multa apud scriptores Atticos reperiri vocabula, quae Grammatici κοινὰ sive Ἑλληνικὰ appellant. Dialecti Graecae longe plurimas habuere voces κοινὰς, omnibus communes, paucas, si ad harum κοινῶν multitudinem compares, sibi singulis tantum proprias, vel forma, vel significatione a communi usu recedentes. Per τοὺς κοινούς itaque intelligo, qui Atticarum elegantiarum minus studiosi vocabulis formisque vocabulorum communiter receptis communi significatione utebantur. Ita τοῖς Ἀττικοῖς opponuntur apud Suidam in Ἀθήρη. κλίνεται δὲ παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς διὰ τοῦ ἠ ἀθήρης· οἱ δὲ κοινοὶ διὰ τοῦ α ἀθήρας, et alibi saepe. Similiter οἱ Ἑλληνες scriptores sunt, qui Ἑλληνικῶς, Graece, scripsere, nullis aut paucis vocabulis formisque vocabulorum, certae cuidam Dialecto propriis, usurpatis. Multum enim falluntur, qui per τοὺς Ἑλληνας scriptores rudes ac paene barbaros, per vocabula autem Ἑλληνικὰ barbara et non nisi infimae Graecorum plebi usitata intelligenda existimant. Solet enim ὁ Ἑλληνισμός a vetustis Grammaticis Barbarismo opponi. V. Auctor

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Moeris itaque voces Atticas et formas verborum Atticas in Platonis, Thucydidis, Xenophontis aliorumque veterum scriptis, praecipue tamen apud Aristophanem obvias, per communes interpretatus est: res vero et ritus sive antiquitates Atticorum rarissime attigit, praeterquam in *Γεννηται*, ubi diserte addit: καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ὄνομα Atticum esse.

Singulis autem paene vocabulis addidit Ἀττικῶς et Ἑλληνικῶς, sive κοινῶς, ut e. g. ἄνθρωπον, Ἀττικῶς. ἄνθρωπον, Ἑλληνικῶς. quae alii Grammatici simpliciter sic posuerunt: ἄνθρωπον, ἄνθρωπον. Nonnunquam tamen ab hoc more recessit et ceterorum Grammaticorum exemplo vocabula Attica simpliciter per κοινὰ explicuit: ut Κατιτήριον, τὸν τοῦ νεκροῦ ὄβολον. Μητριὸν, τὸν πατριόν. v. Ἐπίκληρος. Εἰκοστολόγον. cet. vel addito Ἀττικῶς, ut Συρμαίαν, Ἀττικῶς, τὰ λεπτὰ λάχανα. vel in fine, ut Φθόην, τὴν φθίσιν, Ἀττικῶς. Φοιτητήν, τὸν μαθητήν, Ἀττικῶς. etc. in quibus observari meretur usus articuli ὁ, ἡ, τὸ, quem Grammatici non glossis, sed earum interpretamentis solent addere; ad quod homines eruditi saepe non attenderunt. Exemplo sit Suidae interpres in Ἀμαξουργοί, qui ἄμαξουργοὺς λέγουσι τοὺς ἀγριοπήγους ita vertit: Ἀμαξούργους Attici vocabant ἀγριοπήγους. Perperam. Qui enim vulgo ἀγριοπήγοι dicebantur, hos Attici et Aristophanes Equit. v. 462. ἄμαξούργους appellarunt. Hanc ob causam in Polluce lib. VI. 55. pro τὰ μέντοι θνησεΐδια κρέα καὶ κενέβρια ἐκάλουν. delendum καὶ cum MSS., carnes morticinas dicebant κενέβρια. Sic in Hesychio pro Κορυπτόληπτον, κερατιστήν, reposuimus Κορυπτόλην, τὸν κερατιστήν. Plura non addam, postquam Athenaei locum protulero e lib. XI. p. 494. F. Ὀνυξ. Πάμφιλος ἐν Ἀττικαῖς Λέξεσι τὸ ξύλινον ποτήριον ἀποδίδωσι. Aliquoties etiam Moeris adhibuit usitatam Grammaticis loquendi formulam ἀντὶ τοῦ, v. c. Ἐξαλλημιμένον, ἀντὶ τοῦ κεχρισμένον, ὡς Θουκυδίδης. Conf. Ζώσαντες. Ἰλιγγιᾶν. Κῆχος. Κόψυχος. Πλέω. Συγγενήσεσιν. Ωσαύτως. Χολήν, ἀντὶ τοῦ μανίαν, Ἀττικῶς.

Ex his iam satis constat, Moerin pleraque illa vocabula, quae Ἑλληνικὰ appellantur, non improbasse, nec negasse, illa unquam ab Atticis fuisse usurpata. Qua in opinione cum multi homines docti versentur, exemplis harum vocum e

scriptoribus Atticis afferendis nihil aliud efficiunt, quam quod nec ipse Moeris, nec ceteri Grammatici Atticistae negaverint, Atticos etiam vocibus κοιναῖς, Ἑλληνικαῖς, communibus fuisse usos. Ipsae autem glossae Atticae et Grammaticorum observationes, quae veterum scriptorum locis illustrandis admoveri debuissent, ab iisdem viris eruditis paene sunt neglectae.

Sed Moeridis, Aelii Dionysii ceterorumque Grammaticorum, qui idem institutum tenuerint, observationes in quasdam veluti classes distribuendae sunt.

Ac primo quidem voces rariores, sive glossematicas ab hoc vel illo veterum Atticorum usurpatas, quae sua aetate iam in desuetudinem abiissent, per Ἑλληνικὰς suo tempore receptas explicuerunt. E multis pauculas afferam: Ἀδάξασθαι, ἄδαγμός. Ἀναῤῥιγᾶσθαι. Βρενθύεσθαι. Ἐρεσχηλεῖν. Ἐπίσιον. Κάχρως. Σεισάχθεια. Σκορδιᾶσθαι. Σκιμαλίσαι. Ὠρακιᾶν. Κάχρως, inquit Moeris, Ἀττικῶς. κριθαὶ πεφρυγμέναι, Ἑλληνικῶς. Similiter alii Grammatici interpretantur. Legitur quidem apud Thucydid. lib. VI. cap. 22. p. 393. κριθαὶ πεφρυγμέναι, et potuit gravissimus scriptor vocibus communibus uti. Longe tamen probabilius, illas e Scholiastae cuiusdam nota in textum irrepsisse et Atticum κάχρως reponi debere. Incredibili enim licentia librarii in veterum scriptis hac in parte grassati ubique fere glossas substitutis earum interpretamentis oblitterarunt. Grammaticorum igitur ope voces istae glossematicae infinitis locis et possunt revocari et debent. Verum illud nunc non ago. Nec negaverim, pleraque illa verba vel nomina, quibus Grammatici ad rariora et glossematica interpretanda utuntur, apud scriptores Atticos reperiri. Sed qui haec anxie conquirunt ad Grammaticos refellendos, istos opera sua mirifice abuti contendo. Sunt enim haec Atticis cum ceteris Graecis communia; illa, quae supra posui, solis Atticis, aut si qui eorum elegantias exprimere studuerint, propria.

Rariores voces et quae inter ἄπαξ aut certe σπανίως εἰρημμένας referantur, ceterorum Grammaticorum more Moeris veterum auctoritate munivit. Sic e. g. Ἀνακὲς ὀξύτόνως, Ἀττικῶς. καὶ Εὐπόλις Αἰξίν. ἀθεράπευτον, Ἑλληνικῶς. Huius generis multae observationes e veteribus Atticistis in Suidae farragine dispersae reperiuntur, quas si quis cum cura in unum

τικῆ ἀδελῆ illas usurpasse certissimum est. V. Schol. Sophoclis ad Ai. v. 540. Ceteri scriptores Attici quoque ab his formis communibus plane abstinuisse non videntur. V. not. ad Herodian. p. 439. Verum eadem de librariorum socordia, dicam, an temeritate querela hoc etiam loco repetenda est. Hic sibi tantum indulserunt homines rudes et inficeti, ut, quid auctor scriptum reliquerit, plane ignores. Itaque frustra Viri eruditi haec et similia Grammaticis opponunt. Sed, quod minus ferendum est, e quibusvis etiam poëtis, ex tragicorum Atticorum choris plerisque Dorica Dialecto scriptis, e vulgaribus scriptoribus, Dionysio Halic., Josepho, Philone Judaeo, Plutarcho, Diogene Laërtio, qui assidua veterum lectione multa quidem vocabula Attica ceteris admiscuerunt, sed qui minime pro Atticismi regula habendi sunt, et aliis, Patribus etiam Ecclesiasticis, exempla proferendo Grammaticis grandem erroris dicam impingunt. Saepe etiam Atticos veteres a recentioribus non distinguunt. Ἀρῶν, θάρσος, μυρῶνη pro ἄρσων, θάρσος, μυρσίνη Attica, posterioris nempe Atticismi sunt. Ἄρσων, θάρσος, μυρσίνη veteri Dialecto Atticae et vulgo Graecorum communia. Apud Tragicos et Thucydidem non per ρρ, sed per ρσ scripta leguntur, praeterquam paucis locis, ubi librarii recentioris Atticismi formam veteri substituere. Qui itaque e Tragicorum locis, in quibus haec per ρσ scribuntur, Grammaticos inscitiae convincere conantur, videant, ne ipsi maioris imperitiae vincantur.

Veteres Attici multa verba primitiva frequentarunt (quo enim quis antiquior, eo plura simplicia et primas linguae origines referentia vocabula usurpavit), ut δεῖν, ἀλεῖν, θέρεσθαι, κνεῖν, νεῖν cet. Derivata δεσμεύειν, ἀλήθειν, θερμαίνεσθαι, κνήθειν, νήθειν apud Atticos recentiores non raro occurrunt, a ceteris etiam Graecis recepta. His qui uti velit ad Maistros refellendos, multum errabit. Sed plura singulatim proferre necesse non videtur.

Illud tamen praetermittendum non est, quaedam vocabula, quae apud recentiores Graecos ἐν τῇ συνηθείᾳ in honore essent, sed apud veterum neminem reperirentur, annotasse Moeridem. Ἀποκήρυκτον, Ἀττικῶς. ἀπόρρητον, Ἑλληνικῶς. παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν. Ἀμοιβήν οὐδεὶς τῶν Ἀττι-

κῶν ῥητόρων. χάριν γὰρ λέγουσι τὴν ἀμοιβήν. ἀμύναν δὲ οὐδείς τῶν Ἀττικῶν λέγει. Εὐκαιρεῖα, οὐδείς εἶρηκε τῶν παλαιῶν. Ἕλληνες δέ. Conf. Εὐκταῖον, Εὐμορφον, Λυσιτέλειαν, Πάντοτε, Τελευταῖον, Φθορέα. Eadem ratione Aelius Dionysius, Pollux, Phrynichus aliique loquuntur, plerumque verissime: quin tamen hac in parte nonnunquam humani aliquid passi sint, non repugnem. Sed haec ceteris eorum meritis condonanda. Ea, quae Moeris a se reperta negat, non facile apud veterum quempiam inventum iri affirmo.

Ex iis, quae disputavi, satis, ni fallor, de Moeridis instituto iudicari potest; et simul apparet, ad verum Dialecti Atticae et scriptorum Atticorum intellectum multa hinc posse hauriri; adeoque merito hunc libellum a Cel. Valckenaerio ad Eurip. Phoen. p. 480. appellari utilissimum.

De ceteris verbo absolvam. Pollucis Atticistarum, qui supersunt, facile principis institutum a reliquis paullo fuit diversum. Linguae nempe Atticae, sua aetate prope intermortuae, vocabula per quasdam classes sive locos communes digesta exhibens veluti in horreum, e quo Atticarum elegantiarum, imo et quarumvis artium ac disciplinarum studiosi suos in usus repetant, congegit; in rarioribus veterum testimonia adscripsit; non pauca etiam ἰδιωτικά, ἐπαχθῆ, μοχθηρὰ, εὐτελεῖα, σκληρὰ, βάρβαρα, ποιητικώτερα reiecit, propterea quidem a Camerario reprehensus, sed cuius censuram praeclare refellit Magnus Hemsterhusius Praef. p. 41.

Ammonii causam contra acerbam et iniustam H. Stephani criminationem cum egregie tuitus sit Cel. Valckenaerius Praef. p. 22. et seqq. nobis hac in parte otium fecit.

Phrynichum, quem passim eruditi paene omnes vitio creatum censorem appellant et indignissimis modis lacerant, ab invidia, qua immerito premitur, liberare annitar. Diversam hic a Moeride aliisque rationem tenuit; non enim voces Atticas explicuit, sed in Corneliani Atticae puritatis studiosissimi gratiam voces minus probatas, sua aetate increbrescentes, ἐπιπολαζούσας, praeter aut contra antiquorum morem usurpatas, collegit. Ac primo quidem recentiores Graecos reprehendit, qui ὁ ῥῶξ dicebant pro ἡ ῥάξ (v. p. 26.). γλωσσ-

p. 867. ubi διαπρέψαι pro διατρέψαι. Sed transitivae significationis pro decoro, orno, καλλωπίζω, praeter illud Platonis nullum reperitur exemplum. Hic quidem iure Thomas poterat a Trillero vapulare. Non ignoro, neutra quaedam interdum transitive usurpari, sed διαπρέπειν his annumerandum esse non facile mihi persuaderi poterat. Platonis locus est Gorg. p. 331. E. [p. 485. E. St.] ὅτι ἀμελεῖς, ὦ Σώκρατες, ὧν δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν μειρακιώδει διαπρέπεις μορφώματι. quo in loco philosophorum summus Euripidae dictum παρωδιάζει, quod conservavit Philostratus V. A. lib. IV. cap. 21. κόρυν μὲν οὐδεμίαν φέρων, γυναικομίμῳ δὲ μορφώματι, κατὰ τὸν Εὐριπίδην αἰσχροῶς διαπρέπων. ubi Olearius male φέρειν et διαπρέπειν in textum invexit et ad Eurip. Bacchas v. 853. 978. respici putat. Illustris Grotius in Exc. e Trag. et Com. p. 373. dedit:

— ψυχῆς ὧδε γενναίαν φύσιν
Γυναικομίμῳ διατρέπεις μορφώματι.

et ita interpretatur:

— animi sicne generosi ināolem
In morem et habitum mulierum emasculas.

Sed διατρέπειν omnino vitio laborat, cui et Plato et Philostratus adversantur, et similis Sophoclis locus apud Clement. Alexandr. Paed. lib. III. p. 286. ἀβροδίαυτον δὲ νεανίαν ὁ Σοφοκλῆς λέγει. Γυναικομίμοις ἐμπρεπεῖς ἐσθήμασιν. Pessime interpres: Quae feminarum sunt amictae vestibus. Accentu mutato lege ἐμπρέπεις vel ἐμπρεπῆς, femineo amictu decorus. Erravit Thomas, cum in aequo vitiosos, ac nos hodie versamus, Platonis Codices incidisset, e quibus vox quaeperiam librariorum incuria periit: quod e Libanio Op. T. II. p. 494. C. pro saltatoribus liquide apparet: εἰ μὲν ὅσα γυναικείου σχήματος, ταῦτα ἢ ὄρχησις ἀπολαβοῦσα, καὶ τὰ τοῖς ἀνδράσι προσήκονταφυγοῦσα καθάπαξ, ἐπὶ τοῦτο ἐποιεῖτο τὴν διατριβήν, καὶ τοῦτο ἦν ἢ τέχνη, γυναικῶν μίμησις, οὐδ' οὕτως μὲν ἂν διέφθειρε γενναίαν φύσιν. Vides Sophistam in ultimis Platonis locum respicere, in quo vel φθείρεις vel διαφθείρεις reponendum est, et διαπρεπῆς. Euripidae autem versus sic constituendi:

Φθείρετε δὲ ψυχῆς ὧδε γενναίαν φύσιν
 Γυναικομίμω διαπρεπῆς μορφώματι,

vel διαπρέπων, quod pluribus nunc non licet confirmare. Ad Thomae quippe causam revertendum est et atrocissimum impietatis crimen ab illo repellendum. Ut enim reliquas Trilleri criminationes, iniquissimas illas, quibus supra iam satis responsum est, omittam, facere non possum, quin addam, Thomam impietatis, ac si malo animo voces sacris scriptoribus usitatas damnasset et venenum suum in eos evomisset, nullo iure accusari. Aliquoties τὴν θείαν γραφήν citat Thomas et singularem vocum usum indicat, sed nusquam reprehendit. Plurimas quidem voces et loquendi formulas, quibus S. Scriptores usi sunt, minus Atticas, a quibus Attice loqui et scribere cupientibus cavendum sit, annotavit; sed quas praeter S. Scriptores alii etiam bene multi usurparunt, qui aut eodem fere tempore, aut deinceps Graece scripsere. Cur igitur Trillerus tantas tragoedias excitat? Cur innocenti Grammatico foedissimam maculam inurit? Sacri Scriptores sapienter usi sunt vocabulis et loquendi formulis aetate sua receptis et pia Christianorum plebi cognitis. Qui si Atticorum veterum lingua scripsissent, quotusquisque Graecorum eos intellexisset? Nollem itaque, viros eruditos, qui sacros N. F. libros observationibus philologicis illustrarunt, toties tam cupide Magistros Atticistas sibi sumsisse refellendos; et omnia adeo, quae in S. litteris occurrant, pro Ἀττικωτάτοις venditasse. Recte quidem illi Dionysii Halic., Iosephi, Plutarchi aliorumque, qui S. scriptoribus proximi aetate fuerunt, sermonem cum N. F. comparant: verum illos scriptoribus Atticis annumerandos non esse supra iam diximus. Aliam viam nuper ingressus est Wetstenius: qui, quum sibi persuasisset, S. Scriptores ἰδιωτικῶς, barbare, et omnium pessime scripsisse, Grammaticorum observatis frequenter mirifice abusus est, multa Moeridis quoque loca plane ἀπροσδιονύσως attulit; quales ipsius errores nonnullos in notis castigavimus (v. p. 33. 145. 276. 314. 414.), longe plures notare negleximus; sed quos nimiae potius festinationi, qua Vir doctissimus, iam tum instantis fati praesagus, materiam, quam multorum annorum labore college-

rat, indigestam proferre, quam tenebris relinquere maluit, tribuendos et condonandos existimamus.

Haec de recto Atticistarum usu solo veritatis amore ductus libere disserui. Si quid paullo acrius dictum exciderit, iusta causa et indignatio invito expressit.

Moeridi Gregorium Martinum de veteri et vera Graecarum litterarum pronuntiatione comitem dederat Hudsonus. Nos eius loco duo **HERODIANI**, clari inprimis Grammatici, opuscula addidimus, prius antea ineditum, posterius e MSS. nunc longe emendatius atque auctius. Prius opusculum in Codice Regio 2552. e quo in Ruhnkenii, qui mihi postea concessit, gratiam descripserat Eruditissimus Capperonierius, ἀρρῆται *Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ Φιλῆταιρος*. Aelii quidem praenomen in libris editis, quod sciam, nusquam Herodiano tribuitur; verum legitur etiam in MSS. qui sunt in Bibliotheca Divi Marci Venetiis. V. Catal. p. 275. 276. Nec causam video, cur alicui suspectum esse debeat; cum multi Sophistae et Grammatici idem praenomen habuerint, ut Aelius Dionysius, Aelius Aristides, Aelius Harpocraton, Aelius Asclepiades, Aelius Theo Alexandrinus, alii: de quibus cum Virum eruditissimum eundemque socerum honoratissimum, Henr. Canegieterum consuluissem, ita respondit: „Sophistae illi „Graeci homines, quos dicis, Aristides, Asclepiades, Dionysius, Harpocraton, Theo Alexandrinus, nomen Aelii, ut „puto, acceperunt ab Imperatore Aelio, de quo iure Peregrinorum ferendi nomina Romana dixi nuper in de mutata „Romanorum nominum sub Principibus ratione cap. VI. Imperatores autem et Caesares ius Aelii nominis habuerunt „omnes inde a T. Aelio Hadriano usque ad Pertinacem per „adoptionem, qua cum Hadriano fuerunt coniuncti. Praecipui tamen inter omnes Aelii nomine censentur Hadrianus et „L. Aelius Caesar, et huius filius iisdem nominibus dictus a „nonnullis, at vero in nummis L. Aurelius vocatus, de cuius „nominibus multa Capitolinus in Vero Imperatore cap. I. Ad „Aeliorum ergo Imperatorum aetatem referendi sunt illi Aelii „Sophistae, aut si quis serior, eius parenti civitas data existimanda est ab Aelio Imperatore. Prae ceteris autem peregrinis facile Sophistas civitatem adeptos esse credibile est,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

XXXVI

Contulerant hunc libellum cum MS. Regio Sallierius et Stoeberus, notas quoque nonnullas adiecerat Sallierius: quae omnia a Stoebero ad Ruhnkenium missa eius humanitate ad me pervenerunt. Postea Cl. Ruhnkenius hunc libellum cum MS. Regio 2662. quem viri eruditi non inspexerant, comparavit. Horum MStorum ope fragmentum hoc multis locis emaculatum et tertia fere parte auctum prodit. Nunnesii, Hoeschellii et Pauwii notas, cum Pauwii editio in omnium manus versetur, omisimus, Sallieri nostrisque animadversionibus adiectis. Hactenus de Herodiano.

Adieci operi sex Indices necessarios; primum Auctorum a Moeride citatorum: secundum eorum, qui ab Herodiano laudantur: tertium omnium fere vocum tum Atticarum, tum *Ἑλληνικῶν*, quae in Moeride occurrunt: quartum vocabulorum ab Herodiano explicitorum: quintum auctorum in notis illustratorum, explicitorum, emendatorum: sextum denique rerum et verborum, quae in notis explicantur.

Atque ita omnem meam in Moeride et Herodiano adornandis rationem declaravi: quam si eruditis probavero, satis magnum molesti laboris praemium mihi retulisse videbor.

JOANNIS HUDSONI
P R A E F A T I O.

CLARISSIMO VIRO
G E O R G I O H A R B I N I O
S. P.

Remitto Tibi, Vir egregie, Atticistam tuum, quem superiori anno mihi attulit amicus tuus, Vir doctus pariter ac nobilis: teque oro atque obtestor, ut longo post intervallo reducem benigne excipias; tantum licet ab illo, quem mihi utendum perhumaniter dedisti, mutatum, ut iam pro tuo vix posses agnoscere. Nam cum in Apographo tuo, quod ex Cl. I. Priscaei schedis descriptum esse mihi retulisti, voces quidem singulas iuxta Alphabeti, ut aiunt, elementa collocatas invenerim, minus tamen accurate istis in literis, quae primam cuiusque vocabuli literam insequuntur; mihi libellum hunc edere paranti optimum visum est, dictiones ea methodo disponere, qua Lectores quaerendi labore aliquantulum levarem: etsi noverim, fore nonnullos, qui hoc meum institutum non leviter reprehendent. Quicquid tamen isti (censores morosi) hac de re sentiant, fidenter affirmo, paceque illorum dicam, culpam hanc leviculam (si qua sit, immutare verborum ordinem, ubi non alia ex aliis nexa sunt et inter se colligata) commodis, uno aut altero, satis magnis compensari. Praeterea, quum in eodem illo Exemplari permulta essent, quod tu minime ignoras, scribarum incuria et inscitia valde depravata, plurima etiam mutila et detruncata, atque nonnulla suo loco dimota, operam dedi ut vitiosa corrigerem et luxata ac lacunis hiantia suo quaeque ordini ac integritati restituerem. Qua in re, ut in universo opere perpoliendo, quantum praestite-

rim, tui aliorumque tui similibus esto iudicium. Omnia me sanasse et emendasse non profiteor, nonnulla tamen, nec infeliciter, prae me fero; neque hoc arroganter dictum existimabit, aut mihi gloriolam istam invidet aequus rerum aestimator. Verum, de rei tantillae eventu parum sollicitus, te proluxa rationum ambage, dum tibi satis iustam excusationem afferam, non morabor. Necesse tamen habeo hoc te admonere; quod ubicunque coniecturas meas, ad corrupta emendanda aut ad supplendum quod excidisse suspicatus sum, in textum recepi, Codicis MS. verba fideliter ad imum paginae subiecerim et interpolationes, ne lectori quid fraudi esset, uncis inclusas dederim: quod abs te, si paulo difficilior esses, probatum iri, mihi met persuadeo; ut et illud etiam, quod, quum in aliquibus mihi ipsi non satisfecerim, novas de locis male affectis cogitationes post *Λέξεων Ἑλληνικῶν* et Auctorum indices comparere voverim. Iam ad Atticistae nostri aetatem quod attinet (nam de ea forsitan aliquid scire desideres), unicum hoc certis auctoribus comperio, quod Photium tempore antecesserit et Phrynicho fuerit recentior: nam hunc laudat et ab illo laudatur: quorum alter sub Antonino et Commodo imp. floruit, alter nono demum saeculo infula insignitus est. Laxum, inquit, spatium. Certius tamen aliquid magisve definitum proferre non datur. Adeo enim, ob scriptorum veterum penuriam in obscuro est illius notitia, ut vel de nomine eius inter eruditos parum conveniat: quorum aliis cum MS. nostro Eumoerides est, aliis vero Moeris ex Photio. Postremam hanc appellationem eo libentius amplexus sum, quod pro ea faciat virorum maximorum auctoritas, Usserii scilicet, Salmasii, Du-Cangii et Menagii; qui non solum libellum hunc oculis usurparunt, sed et ad literas augendas illustrandasque ex eo nonnulla protulerunt. Atque hactenus de Moeride; cui, ut Enchiridii saltem mensuram quadantenus impleret, adiungere primum decreveram *Ἐκλογὰς λέξεων*, quarum copiam uberrimam nostrae suppeditant Bibliothecae. Sed quum eas in plerisque cum Hesychio, Suida et Etymologico magno consentire deprehenderim; iisque conferendis digerendisque plus temporis exigeretur, quam mihi ex gravioribus negotiis supererat, illis, quibus otium est cum dignitate,

provinciam hanc intactam et illibatam relinquo. Ne tamen sine comite in lucem conspectumque omnium prodiret Moeris, opportune se mihi obtulit Gregorius Martinus *), quem nobis conservavit Cl. Seldeni Museum: cui sane, licet de argumento scripserit, quod multis abhinc annis eruditorum ingenia exercuit, non invitus tamen memet passus sum obstetricari: quod comptus sit et elegans, subtilis et acutus, et necessitudine quadam attigerit avum illustris istius Herois, cui pretii quantitatis libros, statuas et marmora, Graeciae Latique spolia, accepta debemus. Haec te volebam. Vale, V. O. et nobilissimo Vice-Comiti, cuius Bibliothecae praefecturam geris, eiusque familiae clarissimae, in qua semper verus honos et splendor virtutis enituit, fausta omnia mecum apprecare.

---

*) De quo vide sis *Athenas Oxonienses* Vol. I. p. 169.

C O N S P E C T U M
EDITIONIS
MOERIDIS ATTICISTAE
DE
VOCIBUS
ATTICIS ET HELLENICIS
SUO STUDIO DENUO ADORNANDAE, ADIECTA
CONIECTURARUM
IN EUNDEM LIBELLUM PARTICULA,
GRAECARUM LITTERARUM PERITIS
DIUDICANDUM SISTIT
M. IULIUS CAROLUS SCHLAEGER
HANNOVERANUS.

In iis veterum monumentis, quae cum rei litterariae intertrimento paene irreparabili ad hanc usque hominum aetatem abdita delituere atque retrusa, numeranda utique venit minuscula quidem, at haud inelegans multique usus *vocum Atticarum atque Hellenicarum collectio*, quae sub *Moeridis Atticistae* nomine circumfertur. Hoc enim opusculum postquam diu multumque cum tineis erat conflictatum, superiore demum saeculo iuvante, ni fallor, *Joan. Pricaeo*, Anglo, quem apographum ex manuscripto Vindobonensi habuisse refert ὁ πᾶνν *Joan. Albert. Fabricius Biblioth. Graec. Vol. IV. pag. 519.* temporis ereptum iniuriae, eruditis primi ordinis innotuit; ita vero, ut librarii descriptum manu in solis

museis fuerit tritum. Tandem ante annos non ita multos in diem lucemque publicam vindicavit scriptorem, meliori dignum sorte, *Joan. Hudsonus*, Protobibliothecarius quondam Bodleianus, cuius gloria, quam humanitate peritiaque Graeca sibi peperit, tum intercidet, quum ingenuis artibus nullus amplius inter mortales honos tribuetur. Prodit libellus tecto editoris nomine Oxoniae e Theatro Scheldoniano 1712. forma, quam vocant, octava maiori. Vid. *Acta Erud. Tom. VI. Supplem.* p. 49. Verum, ut libri, in Anglia qui excuduntur, in his terris aves esse consueverunt longe rarissimae; et, si forte fortuna huc migrant, multo redimendae argento: ita optimus ceteroquin *Hudsonus* hisce dapibus non nisi suos populares explevit. Hac de re factum, ut *Moeris* vix nomine satis notus fuerit iis etiam, qui Graeca non contemnunt; quemadmodum Cl. *Joan. Matth. Gesnerus*, nunquam mihi, nisi honoris causa, nominandus, litteris ad me datis verissime iudicavit. Quae eruditorum ut levaretur inopia, litteris Graecis eruditissimi viri, *Ludolph. Kusterus*, *Carol. Andr. Dukerus* et *Sallierius*, natione Gallus, ad Moeridem, novis perpolitum curis, rursus pervulgandum animum appulerunt. Ast, ad conatum hunc, laudatissimum licet, haudquaquam tamen felix faustusque eventus respondit. Alios enim, quominus vocis exhiberent fidem, mors prohibuit: alii alias ob causas consilium postea damnarunt suum. Vid. Cl. *Fabricius* l. c. et *Novell. Litterar. Lipsiens.* an. 1712. p. 179.

Spartam igitur hanc, hucusque derelictam, Fautorum amicorumque excitatus monitis mihi si sumo pro virili parte ornandam: non arbitror quicquam committere, quod vel ab artium flore, ab omnibus litterarum studiosis indies augenda, aut a meis studiis alienum, quae Graecis orientalibusque Musis excolendis dicata praecipue sunt atque consecrata. Nec fore quemquam eorum, qui suas curas omnes in salute huius studii defigunt, cui hoc meum consilium displiceat, fidenti animo mihi promitto: ego modo orbis litterati, quam de me concipiet, spem ita explevero, ut hoc munere, qua fieri decet accuratione, functus videar. Quod ut fiat atque ego cum litterarum emolumento in hoc labore verser, iuvabit eruditorum

prius mentem expiscari eosdemque ad symbola conferenda humanissime invitare. Id nempe cordatus quisque cognitum habet atque compertum, rei litterarum communis splendorem ad illum et dignitatis et perfectionis gradum, quo Graecorum Romanorumque aevo eminuit, iri evectorum nunquam; nisi regiam illam viam, quam heroes illi sunt ingressi, rursus ingrediamur; ut non singuli ex suo arbitrio, aut insana scriptis inclarescendi libidine, sed ad optimorum iudicium scripta excudant sua. Quem in finem strictim edisseram, quibus instructus subsidiis operam hanc aggrediar; subiuncturus coniecturarum in Moeridem ἀποσπασμάτιον, et de notis addendis, quod cepi, consilium.

Ad prius quod attinet, inprimis honorificentissimis laudibus decorandi mihi sunt Summe Reverendi Celeberrimique *Joan. Christoph.* et *Joan. Christ. Wolfii*, huius urbis, quid? orbis eruditi decora atque ornamenta, quorum beneficia, inde a compluribus retro annis largissima manu in me collata, quoniam referre nequeo, aetatem devenerabor. Hi, quo complectuntur omnes mansuetiorum Musarum cultores amore, ac me affectu plusquam paterno, certiores de meo facti instituto non solum utendum mihi concesserunt *Photii lexicon ἀνέκδοτον*, sed etiam varias Moeridis lectiones mecum voluere communicatas, quas Vir Maxime Venerabilis, quum Lugduni Batavorum commoraretur, ex *Is. Vossii* codice ad libri oram annotaverat. Integrum conferre tunc temporis ipsi fuit visum supervacaneum, quod Vossianum illud MSS. maximam partem cum Hudsoniana legendi ratione congruere animadvertēbat. Convenientiam ex eo fonte crediderim profluxisse, uterque codex quod ex supra laudati *Joan. Pricaei* schedis in Anglia asservatis descriptus. Sunt nihilo minus tamen aliqua, sed perpauca, in ea priorum litterarum collatione, in quibus Vossius ab Hudsono facit divortium; mihi profutura, ubi, quae promisi, licebit exsolvere.

Deinde ad subsidium vocavi magno cum fructu excerpta, quae Vener. *Bernh. de Montfaucon* ex codice dedit Coisliniano et inserta leguntur *Catalog. Biblioth. Coislin.* pag. 485 — 488. Id modo dolendum, virum, cuius summa

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quod praefiscine nunc dixerim, prodituro. Suppeditarunt enim ea loca, quibus noster Atticista ad firmandos vocum usus atque significationes quandoque utitur, secundum optimas unuscuiusque scriptoris editiones curate olim indicanda; et praeterea digito quasi indice monstrarunt verum, mea opinione, genuinumque legendi modum. Quo autem ingenii instructus acumine susceperim negotium illud, sicuti difficile, ita quoque periculosum, ut pateat; iuvabit nonnulla loca hic tentare, initio ab ipso libelli titulo ducto, qui talis est:

**ΜΟΙΡΙΔΟΣ ΑΤΤΙΚΙΣΤΟΥ
ΛΕΞΕΙΣ
'ΑΤΤΙΚΩΝ ΚΑΙ 'ΕΛΛΗΝΩΝ.**

Moenis Labbeo Bibliothec. nov. manuscr. pag. 105. et Maeris Steph. le Moine Var. Sacr. T. II. pag. 479. appellatur opusculi auctor. Utrumque typorum errore vitiose expressum. Neque tamen libri veteres de vera lectione consentiunt. Alii Μοίριδος, alii Εὐμοίριδος nomen praeferunt. Pòsterius fuit in apographo Pricaeano (vid. Colomesius Observ. Sacr. p. 120.) et Spanhemiano (ad Pluti v. 12.); quod vero Cel. Hudsonus Photii, Usserii, Salmasii, Du-Cangii, Menagii aliorumque fretus auctoritate reiecit. Addere potuisset Antonium Eparchum, cuius codex Galliarum regi oblatus dono diserte legit Μοίρις. Quae quum ita sint, neque ego quicquam hic mutandum arbitror. Criticae vero audaciae mihi si esset satis, qui contra tot virorum, doctrinae amplissimae fama celebrium, niterer auctoritatem: auctorem huius opusculi futuro Theatri Anonymorum Placciani editori relinquerem belle coniiciendum. Interim de rebus in obscuritate ac dubitatione positis quum omnibus liceat animi sui cogitata aliorum exponere iudicio: mihi vitio versurum confido neminem, si modeste ac verecunde dicam, quid mihi rebus omnibus expensis venerit in mentem. Incerta est Moeridis, qua floruit, aetas. Exinde, quod Phrynichus in hoc nostro glossario excitatur testis; et quod ipsum laudat Photius Biblioth. cod. CLVII. colligitur, intra illud spatium, quod a II. ad XII. post. C. N. saeculum effluxit, libellum fuisse confectum. Laxum, inquis cum Hudsono, spatium? Non diffiteor. Sic quoque nomen

est in ambiguis, quippe neq̄ Graecis, nec Latiais cognitum auribus. *Herodotus Euterp.* cap. 101. et alibi antiquissimi Aegyptiorum regis, *Moeris* dicti, iniicit mentionem. Hinc esset coniecturae capiendae locus, auctorem opusculi, natione Aegyptium, forsitan Alexandriae aut natum, aut commoratum: id modo si possemus dare probatum evictumque, eo, quo *Moeridem* vixisse oportet, aevo, Aegyptiaca nomina adhuc fuisse in usu; quae abolita potius atque cum Graecis Romanisque commutata si asserimus, haec disputatio ad veritatem videtur propensior. Neque est, quod mihi obiiciatur *Moeris*, quem *Virgilius Eclog.* IX. canentem dicam, an flentem, inducit. Sive enim is Virgilii procurator fuerit, ut *Servius* observat, sive eiusdem parens, quod *Badius Ascensius* opinatur: fictum tamen est nomen atque a *moerore* deducendum; quod lacrumantem faciat poeta virum deperdita Menalcae rura. Hunc autem nodum expediemus, si opusculi inscriptionem ita concipimus: *Μοῖρα λέξων Ἀττικῶν καὶ Ἑλληνικῶν. Μοῖρα*, quod Tacticis *turram* seu *cohortem militum*, mille viris constantem, denotat (vid. *Du-Cangius in Glossar. Gr.* f. 943.) apud *Homerum* passim et *Callimachum in fragmentis a Rich. Bentleyo* collectis T. I. p. 323. edit. Ultraiect. pro cuiusvis rei legitur *parte*. Neuter vocis significatus ita comparatus est, quin apposite conveniat in naturam atque constitutionem huius libelli: qui neque omnes Atheniensibus proprias dictiones et loquendi formulas, neque earundem bene multas, sed partem tantummodo explanat interpretando; quod iis nequit esse obscurum, qui expensa libelli mole vel relatum legerunt apud *Xenophontem de Republ. Atheniens.* cap. 2. Atticos mista quadam ex omnibus, tum Graecis, tum barbaris, lingua copiosa usos; aut *Galenum τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς συγγραφεῦσι ὀνομάτων βιβλους μὴ, dictionum Atticarum libros XLVIII*, ut ipse *de libris propriis* testatur, norunt composuisse. Id quoque silentio praetereundum minime est, admissa hac emendatione nos rationem posse promere, qui factum, ut librorum antiquorum quidam in frontispicio habeant *Εὐμοιρία*. Recentioris scilicet aevi hominem, qui locupletare satagit libellum adiectis novis versibus, ut studium operamque creparet, inscripsisse glossarium: *Εὐμοιρία κ. τ. λ.*

portio bona; facile mihi persuadeo. Nam in illo Caesareae Bibliothecae MSS. quod praefert Εὐμοιρίς, sunt articuli nonnulli, quos in aliis frustra quaesiveris. Tandem huius nostrae coniecturae causam quodammodo tuetur, Salmasius quod habuit, exemplar, in quo titulus fuit: Μοίρις Ἀττικιστῆς περὶ λέξεων Ἀττικῶν καὶ Ἑλλήνων. Vid. Exercitat. Plinian. pag. 649. Quid enim librario oscitanti fuit facilius, quam Μοῖρα λέξεων refingere in Μοίρις λέξεων, inserta, ut omnia cohaereant, περὶ, particula? Et, ut commentum nova excludit mendacia, ita Ἀττικιστοῦ quoque assutum postea crediderim cognomen, ut auctorem linguae Atticae constaret fuisse studiosum. Verum enim vero, quibus haec coniectura implicata sit difficultatibus, quum pulchre intelligam: cave, B. L. alio eam quam problematis critici habeas loco; quod excutiendum propono, qui longo criticarum rerum usu edocti sunt atque exercitati.

Ἀεινάων, Ἀττικῶς. ἀεννάων, Ἑλληνικῶς. (Vid. p. 23.)

Ἄλυκον Ἀττικῶς, Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη.

ἀλυκόν, κοινόν. (Vid. p. 29.)

Ἀντίγραφα, πληθυντικῶς, Ἀττικῶς.

ἀντίγραφον, ἐνικῶς, Ἑλληνικῶς. (Vid. p. 7.)

Ἄριβαλλον, ἐστὶ δὲ εἶδος ποτηρίου

στενόστομον. (Vid. p. 91.)

Ἄωρι, Ἀττικῶς. ἀώριον, Ἑλληνες. (Vid. p. 32.)

Atque haec specimina ex primo decerpta στοιχείῳ sufficiat in praesenti dedisse.

In annotationibus concinnandis praeter MSS. discrepantias atque de earum valore iudicium id vel maxime mihi datum existimabo esse, ut Moeridis testimonium ad fidem optimorum auctorum, Attica qui usi sunt dialecto, revocem; ne in errorem deducantur lectores. Allucinatum nonnunquam hominem Graeculum, quisquis ille demum fuerit, dudum animadverti: et vereor pertentatis singulis lexi articulis, ne plura olim notanda sint peccata. Dabo deinde operam, ut vocum, et Atticarum et Hellenicarum, verus usus rarioresque notiones lectori pateant; quod iis ingratum haud fore mihi

polliceor, qui, ut indices magis magisque nobilissimi sermonis divitiae eruantur, habent in optatis. Indicatis etiam, quod supra iam promisi, auctorum locis, quae noster testatur, haud intacta relinquam antiquitatis momenta in hoc commemorata opusculo: quorum alia, et quidem notiora, ita explicabo, ut ad scriptores remittam, qui ex instituto de iis sunt commentati; alia vero, nec frequenter obvia, paullo pleniori exsequar stilo. Huic meae opellae suis locis praemittentur Hudsoni aliorumque labores. Latinam versionem, etiamsi ipsa libelli constitutio non respueret, nollem tamen adiungere, deterritus et rei difficultate, et tristi Nic. Blancardi exemplo, qui, quod Harpocratonem Latine de Graecis reddiderat, misere, at immerito, Jac. Gronovio vapulavit. Conf. *Joan. Alb. Fabricii Biblioth. Gr.* Vol. IV. p. 585. sq. Tempus versioni tribuendum libentiori animo insumam in dissertationem praeliminarem, in qua de huius glossarii instituto, fatis codicibusque dicetur. Agmen claudent vocum auctorumque indices necessarii: ut adeo in hac iterata editione nihil facile quisquam desideraverit, quod Hudsonianae est ornamento. Omnia aderunt excepta *Georg. Martini dissert. de veteri et vera Graecarum litterarum pronuntiatione*, quam molis tantum augendae gratia comitem Moeridi Hudsonum adiunxisse existimo.

His igitur stipatus praesidiis, hac mente atque ingenii, si qua in me est, felicitate otii partem quandam Moeridi hactenus tribui. Nec quicquam, optimum numen si vitam viresque concesserit, erit in mora, quominus hoc ipso, quem nuper admodum auspicati sumus, anno opus subiiciatur prelo; modo munificentiam eorum fuero expertus; quibus cordi est curaeque Graeca litteratura. Si qui igitur sunt, qui codicis a me nondum inspecti varias lectiones in scriniis servant, aut viri cuiusdam docti possident annotationes, aut denique ipsi auctorem hunc suis curis explicarunt: eos publice observanterque rogatos volo oratosque, ut communibus studiis foveant opus in communem usum edendum earumque rerum mihi, vel potius orbi litterato, copiam liberaliter faciant, quas ad eius ornatum utilitatemque amplificandum aptas iudicabunt. Quicquid ad B. Theod. Christoph. Felgineri viduam transmittetur, id ut ad me recte perve-

niat, curabitur. Haud immemorem me experientur beneficii, qui meritam iis gratiam debito honore, iustis encomiis atque animo longe gratissimo persolvam: sicuti et illis me profitebor obstrictum, qui consiliis suis meum iuvare non dedignabuntur. De mutandis, addendis detrahendisque amice monitus, ad sua ipsius vineta caedenda nemo me erit paratior, nemo alacrior: Scribeb. Hamburgi ad diem 4. Januarii **C1919CCXXXIII.**

I N N O V A M
MOERIDIS ATTICISTAE
EDITIONEM,
AB
AMICISSIMO ET DOCTISSIMO
I O A N N E P I E R S O N O
C U R A T A M.

Laetis auspiciis, venuste, prodi,
Graecarum arbiter elegantiarum,
Doctor Cecropiae probate linguae,
Prodi, splendidiorque, comtiorque,
Nec vestem macula inquinatus ulla.
Tu, paucis hominum peritiorum,
M O E R I, cognitus ante, literatum
Nunc orbem poteris perambulare,
Nunc quo vis pede libero vagari,
Attici geniumque gratiasque
Pandens eloquii, tuasque dotes.

Nos, o delictum meae iuventae,
Quondam traxit amor tuus, tibi que
Iam manu medicam, et mihi parabam
Nomen, cum rapuit subortus ardor
Transversum ex adytis novem Sororum,
Ad severa magis, magisque casta,
Ut tum visa mihi fuere, sacra.
Non tulit Deus, ac redire jussit,
Qui mortalibus orbis in theatro
Partes distribuit, Choragus unus,
Nutum ut ingenii sequente quovis
Scena sic melius stet universi.

****

Te vero interea latente, Thomas
 Ad nos luce nova venit renatus:
 Ruhnkenique opera Platoniarum
 Interpres venerum fugit latebras,
 Doctorum cupidis receptus ulnis.
 Quin et Grammaticos super verendum
 Tollit Hesychius caput vetustos,
 Ac, spondens sibi iam perenne nomen,
 Magnum crescere opus nitore multo
 Cernit; quod pariter laboriosum,
 Et doctum pariter, Dei faventes
 Perduci faciant ad umbilicum!

Vidit, ac doluit meus sodalis
 P I E R S O N U S, Charitum manu politus,
 Pastusque a teneris lepore Graio;
 Et tu, M O E R I, iaces, ait, tuumque
 Ignorant homines decus, malignis
 Damnatum tenebris, situque foedum?
 Non sinam. Et maculas, librariorum
 Quas stupor dederat, nec eruditus
 Anglus sustulerat, repurgat omnes.

Ergo vive, tua, vigeque, sorte
 Felix; Vindicis et serens per orbem
 Laudes egregii, a nepote sero
 Famam pro meritis fer invidendam.

ERNESTUS GULIELMUS HIGT.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

villicum, numerandus est is, qui in Epigrammate Stratonis quodam Anthologiae nondum editae *) commemoratur. Quam facile autem librarii pro *ΜΟΙΠΙΔΟΣ* scribere potuerint *ΜΟΙΠΙΔΟΙ*, in litteris praesertim minusculis, quis non videt? Atque haec habui, Vir clarissime, quae de nomine auctoris dicerem.

Quis vero ille fuerit, et ubi natus: quibus in terris vixerit, et quando, non apparet. Hoc certum satis est et manifestum, quum hunc libellum eius Photius legerit, eum vel ante tempora Patriarchae Constantinopolitani, vel ipsam etiam eiusdem aetate, vixisse. In eo autem errasse videtur Hudsonus, quod putaverit, eum post Phrynichum floruisse, idque collegerit inde, quod Phrynichus a Moeride laudaretur **). Sed verba illa Phrynichi ab aliena manu, non ab Atticista, adiecta esse, suo loco docuimus. Cui errorem similem in Glossario Timaei Platonico ***) investigavit demonstravitque Ruhaqueni sagacitas. Tantum prodest et iuvat rectus Critices usus! Et tantum obest nocetque eius contentio!

Quod ad ipsum hoc Nostri opusculum attinet, vel index eius ostendit, collecta ibi contineri, secundam litterarum ordinem, vocabula, vel Atticis veteribus eorumque imitatoribus propria, vel communia tunc Graecis caeteris omnibus, ita tamen, ut auctor saepe certa quaedam utriusque generis scriptorum loca respexerit, non communem ubique dicendi consuetudinem spectasse videatur. Sicut enim *Ἑλλήτες* quando ab Atticis distinguuntur, Graeci sunt, praeter Atticos, omnes: ita verba *Ἑλλήνας*, quum discernuntur ab *Ἄττιοις*, vocabula sunt, quibus, alio saltem significato, quam Attici olim, Graeci tum uterentur omnes ****). An vero libellus hic, quem Valquernarius †) utilissimum vocat, integer ad nos et salvus pervenerit, de eo vereor, ne sis mecum vehementer

*) Apud Valquernarium V. G. Animadvers. ad Anthonium II. 15. p. 218.

***) In vocab. *Ἰουδαίος*.

****) In *Οἶξ ἰσχυρά*.

****) Vid. omnino Salmonius de Hellenist. p. 46. sqq.

†) Ad Euripidis Phoenias. v. 1422. p. 480.

dubitaturus, Vir clarissime. Eum brevem fuisse et parvum, non grandem et longum, satis quidem potest constare ex eo, quod a Photio appellatur *πομπύριον*. Sed nihil inde ablatum esse aliena manu, nihil adiectum a grege Grammaticorum recentiorum, cui in mentem veniat affirmare? Nam primo quidem in multis, qui restant, libris scriptis leguntur multa, quae non item in aliis: quidni in iis, qui vel temporis iniuria, vel negligentia hominum, periire, multa extiterint, quae in nostris hodie codicibus non inveniuntur? Deinde est verissimum, non pauca ex abiorum Glossographorum libris fuisse a Grammaticis posteriorum temporum male sedulis in hunc libellum, ut fit, translata. E Timaeo quidem Sophista multa illuc venisse, ex eo praesertim tempore magis coepit certiusque animadverti, quo Montefalconius *) Ruhnkeniusque **) Glossarium hominis Platonicum edidit. Nosmet vero monuimus, ipsi passim, multa nunc in libello Nostri legi, quae diligentiae Thomae Magistri debeantur. Qua in re dissentire licebit a Ioh. Alberto, Viro summo, et vel quod praeclara in Hesychium merita memoria immortalis dignissimo. Ei cum Menagio et Lamb. Bosio contra videbatur ***) Thomas alicubi exscripsisse Moerida. Verum quo minus assentiri Viro divino queamus, hoc impedit. In Thomae Eclogario fere omnia pleniora, adiectis etiam saepe locis scriptorum, habentur, ita ut vero videatur similis esse, Grammaticos recentiores auxisse Moerida e Thoma ****), sed ut profecta omnia ab ipso Moeride existimarentur, neque vestigia fraudis certa relinquerentur, omisisse alia, alia interdum accommodasse reliquis: praesertim quum isti homines libellum Nostri collocupletare instituerint glossis alienis pluribus, quod de Thomae Eclogario non ita certo constat, neque a quoquam adhuc est, quod sciam, observatum. Etenim non solum e Timaeo, uti demonstravimus, et Thoma, sed e Suida quoque, in *λέξεις* Nostri aliena multa derivavit inepta Grammaticorum

*) Catal. Biblioth. Coislinianae p. 477 — 481.

**) Lugd. Bat. A. C. Cl. CCLIV. octonis.

***) Observ. N. F. p. 144.

****) Iure hanc Fischeri sententiam reprobavit Piersonus in Praef. p. XVI. G. A. K.

sedulitas. Sed ne quis erret forte, nosve erroris accuset ipsos, id quomodo velim intellegi, dicam apertius. Quae apud Suidam hodie, et apud Moerida, leguntur, ea non tam e Suida transscripsisse censerent Grammatici, quam ex iis potius libris, e quibus mutuatus sit sua Suidas compilator. Certe Moeridis Codex ille, quem in bibliotheca Coisliniana esse supra significavimus, iudice Montefalconio, rerum harum intellegantissimo Viro, scriptus iam saeculo decimo est. Quomodo igitur e Suida auferri a Grammaticis libellus Atticistae Nostri potuerit? Sed ii libri quum vel interierint, vel nondum saltem editi sint, eorum loco, opinor, recte laudavimus *Lexicon Suidae*.

Et quia ad libros Moeridis scriptos ventum est: licebit pace Tua, Vir doctissime, et de reliquis, qui mihi quidem in notitiam venerint, breviter exponere. Praeter Coislinianum Codicem *), qui membraneus est atque optimae notae, Vaticanus commemoratur a Maussaco in dissertatione Critica de Harpocrate **) , et Vossianus, qui nunc in bibliotheca Leidensi est, ab Alberto V. C. ***). Eo, quem Antonius Eparchus, Corcyraeus, Francisco primo, Franciae regi, dono dedit, et quo, praeter Moerida, multi alii libri Graeci continentur, Regium vulgo appellant ****), in conficiendo Glossario Cangium usum esse, Vindobonensisque exemplar penes Ioh. Pricaeum fuisse, superius demonstravimus. Qui libri omnes ex uno eodemque fonte ducti fuerint, an e pluribus et diversis, dici, quum eos comparare inter se non licuerit, non potest. Sed si e particulis tamen quibusdam, quibus tanquam gemmis multi Viri docti sua scripta, veluti Salmasius, Pricaeus, Cangius, Spanhemius, Albertus, et alii, distinxerunt, iudicium faciendum sit de libris integris: non ex uno omnes, sed e pluribus eisdemque diversis exemplis, videntur esse descripti.

Nam de toto quidem Moeridis libello vulgando ante

---

*) n. CCCXXXV.

**) p. 393. edit. Blancardi.

***) Observatt. N. F. p. 173. 257 et 357.

****) Laudatur etiam a Salmasio Observatt. ad Ius Att. et Rom. p. 164.

magnam illum Kusterum *) nemo videtur, qui cogitaret, repertus esse. Primus autem eum octonis edidit Oxonii anno huius saeculi duodecimo Ioh. Hudsonus **): qui quam rationem in eo edendo et emendando sequutus sit, poterit ex eius Praefatione, quam adiiciendam curavimus, cognosci. Tribus fere annis post maximam illius partem e Codice Coisliniano inseruit Catalogo huius bibliothecae Montefalconis ***): atque ante annos non multos novam se opusculi editionem adornare professus est Ioh. Piersonus ****), Commentario Claudii Sallierii, Viri clarissimi, instructam. Quod Viri docti consilium diu, fateor, incertum me dubiumque reddiderat, quid facerem: absolveremne meas in Moerida Animadversiones, conscribere enim eas ante coeperam, quam de nova illa editione quidquam audivissem; an inchoatas relinquerem: in primis, quum me destitutum libris scriptis viderem, quibus se usurum ille ostendisset. Sed quia librarii nostri libelli exemplaria flagitabant, facileque intellegebam, nostrum consilium in eo edendo diversum fore, neque omnino nihil sine libris scriptis effici posse: constitui tandem, id quod non aegre laturum esse Virum doctum, quae eius humanitas est, sperare licet, Atticistam, cura mea qualicumque illustratum, iubere prodire: de quo consilio meo restat, ut pauca dicantur.

Placuit autem insistere vestigiis iis, quibus institisse Pavum Valquenariumque in recensendo Phrynicho atque Ammonio videram. Igitur hoc in primis negotii intellegebam mihi datum esse, ut vera ubique et genuina lectio, quoad fieri posset, indagaretur. Quam ob causam et inspexi contulique diligenter libros omnes, ubi particulas quasdam libelli prolatas vel legissem, vel audivissem: et coniecturas Virorum doctorum studiose, nec sine molestia magna, collegi,

---

*) Fabricius Biblioth. Gr. IV. 35. 4. extr.

***) Recensetur haec eius editio Actt. Eruditt. Supplem. To. VI. Sect. II. p. 49. ff. a Ioh. Christi. Bielio V. C.: cuius nomen adscriptum vidi in eo Actorum exemplari, quod est in museo Menqueniano.

Sed nil novi ibi neque observatur quidquam, neque monetur.

***) p. 485 — 488.

****) Verisimil. II. 3. p. 169.

measque passim adieci. Et quia cognoveram, multa loca corrigi posse e locis aliorum Grammaticorum similibus: neque haec praetermittenda duxi. In primis glossas Hesychianas saepius laudavi. Animadverteram enim, vocabula Attica ibi fere per *Ἑλληνικά* explicari, ut horum glossematum auctoritate lectiones Nostri multae vel confirmari magis, vel reïci certius repudiarique possent. Vocabula ipsa, eorumque significatus varios, auctoritatibus scriptorum multis illustrare et demonstrare visum non est; cum quod id alienum esse proprieque ad Lexicographos pertinere putarem, tum quod a Piersono praestitum iri sperarem, et quod editio, adornanda esset non magno parabilis. Atque secundum hoc consilium velim existiment de opera nostra et labore homines docti. Caeterum quum Hudsoni notas addere nostris placuisset: iussimus quoque eius exemplum operas sequi, non ignorantes, multas ibi coniecturas leves, immo falsas, in contextum receptas esse. Sed quia errorum ubique admonuimus lectores: nihil inde periculi timendum Moeridi videbatur.

LECTURIS

S. P. D.

GEORG AENOTHEUS KOCH

Praeclara clarorum virorum in literas humaniores merita cum a posteris in magno poni discrimine memorique animo agnosci par sit, tum nescio an huic officio pulcherrime satisfiat, si, quae egregie ab illis inventa sunt, explicita atque disputata, ne diutius in oblivione iaceant, quasi in vitam revocari latiusque inde propagari curamus. Etenim, ut memet antiquitatis disciplinae finibus contineam, permulta eademque sat luculenta scripta, quae apud exteras gentes ab indefessis doctorum hominum studiis profecta praeteriti tempora saeculi in lucem protulerunt, tantummodo in paucorum notitiam hodie pervenire negari nequit; cuius rei causam in eo potissimum quaeras, quod rariora omnino sunt et nisi ex bibliothecarum scriniis vix arcessenda, aut, quod fere consequens est, maioris pretii, quam ut a multis coëmi possint. Quare vel is laudem aliquam mereri videtur et ad promovendum bonarum literarum studium aliquid contulisse censendus est, qui in praestantioribus huiusmodi libris, et quorum commodiorem usum aegre desideramus, typis iterum describendis operam collocet atque diligentiam. Nec profecto de segnitie quadam orbis literati in hoc, ut ita dicam, scripta conscribendi studio, quod per se neque laude destitutum est, neque fructu caret, conquerendi ullam nobis nunc quidem adesse causam quivis dies testatur. Imo vereor, ne tota res in peius abierit, id quod omnes probi mecum sentient. Namque cum hodie plerique non famae sed fami scribere videantur, lucri cupidine adducti in veterum libros cum interpretum priorum commentariis denuo a se edendos nulla ratione habita temporum

hominumque, quibus eos destinant, nullo adhibito delectu, desultorum instar certatim involant. Sic, ut in re molesta uno defungar exemplo, Horatius Lambini admodum nuper nova veste indutus prodiit, qui, quoniam multa recte et bene observata in eo invenias, iccirco non erat recoquendus. Nactus est Venusinus poëta post Lambinum tantum numerum explicatorum, ut, quae in illo nobis scitu digna sint, ab his sexcentis repetita videas. Quid quod in una Mitscherlichii editione, odas certe et epodos quod attinet, totum paene Lambinum habeas redivivum? Absit vero, ut hunc vel illum laedere in animo sit, sunt enim clara ceteroquin nomina: rationem ipsam vitupero, et valde optandum est, ut ille infastus bonis literis impetus paullum compescatur.

Praeter ceteros autem dignus mihi videbatur Moeridis Atticistae libellus, qui praelis iterum committeretur, non quod a tractatae materiae ubertate aut praestantia commendandus sit, nam per est exiguus et supra modum exilis, sed quod homines solidae doctrinae laude florentissimi ad eum eliminandum illustrandumque multum laboris impenderint. Quo magis autem innotuit huius libri, tot priorum interpretum virtutibus conspicui, utilitas, quoque maior indies accrevit exemplorum inopia et raritas, eo paucioribus verbis opus erit ad rationes aperiendas, quae ad hancce novam editionem me impulerint.

Moeridis nimirum hoc cum reliquis Atticistis commune est vitium, quod ex manca et subitaria veterum scriptorum lectione, haud raro etiam codicibus eorum deterioribus usus, praecepta sua composuit, quae inde sequitur ut nunc vana et aliquanto mera aegri capitis somnia habenda sint, nunc dubia et incerta, perpauca tantummodo ex omni parte vera. Bonum itaque factum, quod in eius opusculo emendando atque explicando felicissimo successu elaborarunt Hudsonus, Sallierius, Berglerus, et his longe superior Ioannes Piersonus*).

Erat in Piersono innatans quaedam verborum facilitas et beatissima illa ingenii ubertas, qua unice factum est, ut tam

---

*) De eo quam praeclare senserint Valckenarius et Ruhnkenius, horum scripta documento sunt. Legas illius Diatriben in Euripidis Reliquias, huius ad Timaeum Animadversiones.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

mirari subit; magnum errorum numerum ex istius observationibus in novissimam operis Stephaniani editionem transiisse; unde quisquis demum in Germania librarius Thesaurum illo recudendo thesaurum sibi ipsi anquirere gestiat, graviter monendus est, ne spissam, illam et incaeduum exemplorum silvam prius transponi patiatur, quam radicitus pars evulsa, pars collucata, alia rectius disposita sint.

••• Nostra aetate Moeridi multis modis profuere Bastius, Lobeckius, Schaeferus, viri sollertissimi et in paucis, qui veteres Grammaticos graviter tractaverint, facile optimi. His accessit, qui ante hos sex annos peculiari dissertatione laudabile in explanandis regulis, a Moeride propositis ponere coepit tirocinium, Ioannes Iacobus Tengstroemius*), Bibliothecarius in Academia Aboensi Vicarius, cuius observationes, quoniam nonnullorum interesse scio et propter paucitatem maximam partem integras recipere non dubitavi. Denique non possum, quin negligentiae cuiusdam, ut lenissime loquar, mentionem iniiciam, quam eo aegrius tango, quo peius ipsa audit et quo magis is, qui ei obnoxius inveniatur, etiamsi cetera aestimatisimus sit, propterea vituperandus. Tale autem vituperium in Schlessnerum cadit, qui cum nuper**) Observationes in Moeridem promulgaret, mehercule non cogitasse videtur, easdem se acceptas referre Ruhnkenio et Valkenari, quorum ipsissimis verbis uti haud veritus est. Haec semel indicasse sufficiat. Curae Novissimae in Photium quantopere alienis glorientur bonis, alio tempore ostendam.

Redeo ad candidissimum Bastium. Is igitur quum multis aliis nominibus, tum eo optime de Grammatico nostro meritus est, quod Codicem Sangermanensem sive Coislinianum denuo ad locos quosdam difficilioreſ adhibuit novamque inde attulit lucem. Idem, cum Parisiis degeret, factum a Tengstroemio, cui etiam Codicis Regii iterum conferendi copia data. Sed perpauca tantum in locis libros illos ab utro-

*) Observationes in Moerin Atticistam. Publico examini offert Mag. Ioh. Iac. Tengstroem, Pars I. II: Aboae 1824. 4.

**) in Miscellan. critt. a Friedem. et Seebodio editis Vol. I. P. 3. p. 535.

que inspectos esse valde dolendum: nam vel in his lectiones erutae egregie comprobant, Codicum Moeridis praesidia a nemine dum ea, qua debuerant, diligentia in auxilium esse vocata. Itaque pergratum mihi fuit, quum Collationem Codicis Vossiani accuratissime a Ioanne Christophoro Wolfio institutam in Bibliotheca incluti Senatus Reip. Hamburgensis asservari auribus meis accideret. Continuo per literas rogavi Virum Summe Reverendum, qui Illustris Ioannei fasces tenet, F. C. Kraftium, ut ipso intercedente illius Collationis usus mihi concederetur. Neco frustra. Kraftius pro eximia sua in bonas artes earumque studiosos, voluntate praeter alia multa nunc hoc me ornavit beneficio, ut discrepantem Apographi lectionem, quae exemplari editionis Hudsonianae adscripta erat, diligentissime enotatam humanissime ad me transmitteret. Codicem eundem esse mox perspexi, ex quo varias lectiones cum Piersono communicaverat Albertius. Vide illius Praefat. p. IX. extr. Hoc autem munere quum maiori cum laude functus esse mihi videretur Wolfius*), vel minutissima infra posui, ne ea quidem reiiciens, quae obiter ab eo adpersa essent. In ipso editionis Hudsoni titulo haec adiecta leguntur: „Contuli cum Montfaucon. in Biblioth. Coisliniana et cum Apographo recentiore, quod extat inter MSS. Vossian. in Biblioth. Leidensi. Vossianum non integrum contuli, quia vidi, illud plerumque convenire cum hac (Hudsoni) editione.“ Contulit autem ad usque literam *M.*

Singulare vitiorum genus Moeridi illatum esse videtur propter scribendi quaedam compendia secus intellecta. Nimirum, quod singulis fere articulis additum est Ἀρτικῶς, in Codd. ubique exaratum invenimus α^τ, α̃^τ et α̂^τ, quae quam et Ἀρτικοὶ et Ἀρτικῶς significare possint, loco cuique aptissimum ex serie orationis erit restituendum: quo de dixit aliquoties Bastius ad Gregorium Corinthum, p. 175. 184. 793. 800. et imprimis p. 184. Itaque Ἀρτικοὶ reponantur oportet pro Ἀρτικῶς p. 126. v. Ἐξόρῦπνα. p. 337. v. Τεῦχος. p. 373. v. Κρήματα, id

*) Auctoris nomen frustra quidem a me quaesitum, sed Wolfi manum e literarum ductibus se agnovisse asseveravit mihi Clarissimus M. M. Runkelius, Hamburgensis.

quod verba λέγουσιν Ἕλληνες iure suo postulant. Et eadem fortassis medicina multis aliis in locis adhibenda, ubi sequente Ἕλληνες in priori membro expectamus Ἄτικοί, veluti p. 178. v. Ἴσχίον. p. 229. v. Λογίους. p. 239. v. Μάντεων. p. 240. v. Μειράκια. p. 258. v. Ὀλλύασιν. p. 265. v. Ὀχλον p. 316. v. Σίαλον. p. 328. v. Σχινδαλμός. p. 333. v. Τριχίδες. p. 335. vv. Ταῦτόν et Τάριχος. p. 338. v. Ταμίαν. p. 348. v. Φακίην. p. 351. v. Φθοίς. p. 357. v. Φιδάκη. p. 360. vv. Φθῶσιν. et Φερσάττα. p. 363. v. Φοιᾶ. p. 364. v. Φονέα. p. 365. vv. Χοάνην, Καλκοῦς et Χρυσουῦς. p. 366. vv. Χρηται, Χρέως et Χλωρόν τυρόν. p. 367. v. Χανθόν πιεῖν. p. 369. v. Χλεύη, et fortassis v. Χολήν. p. 370. v. Χλιδή. p. 371. v. Χαμεύνιον. p. 372. v. Χοανεῦσαι. 374. v. Χοᾶ. p. 376. v. Χαλκήν. p. 377. vv. Χάριν, Χρείη, Χαμαιτύπη. p. 380. v. Ψίαθος. p. 381. v. Ψάλια. p. 387. v. Ωραία. p. 387. v. Ως ἔοικεν. p. 388. v. Ως οἶόν τε. Contra in vocabulis Ἕλληνες et Ἑλληνικῶς per compendia scriptis lapsu erat difficilium.

Comites Moeridi adiunxit Piersonus fragmenta duo Herodiani Grammatici, quorum prius Philetaeri nomine inscriptum nihil nisi ex opere eiusdem maiore, cuius infra ad p. 170. mentionem feci, excerptum esse arbitratur L. G. Schneiderus Peric. Crit. in Anthol. Constant. Cephalae p. 65. Alterum plenius atque auctius e Codice Augustano vulgavit postmodo Hermannus in aureo opusculo, quod scripsit de emendanda ratione Gr. Grammaticae, inde a p. 301. hoc indice: Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ περὶ ἡμαρτημένων λέξεων. Cf. eiusdem Praef. p. XV. Eam autem huius fragmenti partem, quae a Pavo iam publicata erat, repeti iussit Lobeckius in praestantissima Phrynichi editione p. 451. sqq. Atque nuperime diversas quasdam huius Fragmenti lectiones e Codice Parisino descriptas publici iuris fecit Ludovicus Bachmannus in Anecdott. Graec. Vol. II. p. 402. sqq. Ibi si quae sunt melioris notae, ea a Ruhnkenio pridem observata dedit Piersonus: paucula, quae omissa essent, pace Anecdotorum editoris doctissimi editioni nostrae praefixis asteriscis subieci.

Iam mihi quum quid ipse in repetita hac editione prae-

stare voluerim quidve potuerim, aperiendum sit, haud mediocriter sollicitus haerso: nam a me quae addita habes, quam minuti sint pretii, bene sentio. Id ante omnia mihi cavendum fuit, ne libri ambitus temere augetur. Atque, verba sunt immortalis Wolfii, nostro tempore is quoque gratiam mereri debet, qui aliqua secum servat, quae dare possit, non tantum, qui undecumque congesta cumulando bonis chartulis minime parcendum putat. Et profecto, largam illam rerum grammaticarum materiam uberius tractare, multa ex iis in disceptationem iterum vocare ac de quaestionibus quibusdam spinosis, quas ne nunc quidem ad liquidum esse perductas constat, fusius etiam exponere si animus tulisset, ne maior, quam opus videretur, libelli moles multos offenderet iure erat verendum. Etenim plurima, quae huc pertineant, recentiori aetate summa sagacitate summoque omnis doctrinae apparatus a doctis hominibus excussa sunt et enucleata: quorum libri quum omnium manibus terantur, nonne aperte acta egissem? Rarius itaque lectores in libros Godofredi amandavi Hermanni, quos nemo non lectitat, rarissime in opera grammatica Matthiae atque Buttmanni.

In ipso opusculi limine saepenumero veteres Grammaticos ex aliquot annis in lucem protractos, quorum larga post Piersoni tempora accrevit seges, consulendos duxi, quoniam ipsa eorum cum Moeride facta comparatio frugifera et quantum inter se dissenserint scitu dignum mihi videbatur. Exemplorum autem in re nota coacervandi consuetudinem ut maxime improbo, item, cum vocabulum occurreret notatu dignum aut explicatu difficilius, commentarios nominavi doctorum virorum, qui in hoc illud accuratius inquisiverint: ipse tamen ad taedium, mihi crede, minuendum latius aliquando exspatiatus. Alia multa verbo tantum indicata, nonnullis adeo in Indices, ubi aptus cuique reperiretur locus, reiectis, quoniam sic nobis licuit esse brevissimis. Hos autem Indices de integro confectos et longe prioribus locupletiores adieci.

Sed quum iam in eo essem, ut praefandi finem facerem, Fischerum commemorare paene neglexissem, cuius observata, e quibus aliquid utilitatis redundare videretur, huc ut transferrem, movit me voluntas virorum quorundam do-

otorum, quorum vel uni plus tribuere soleo, quam coniunctis istis, qui, quidquid scripti reliquit Fischerus, fastu nefasto contemnunt.

Scriptum Lipsiæ mense Februario CljIjcccxxxi.

• Pag. 1. Ἄγαμαι Ὑπερβόλου. Verbi ἄγαμαι, cuius constructionem illustrat etiam van Heusde Sepecim. Crit. in Plat. p. 70. cum solo Genitivo iuncti exemplum luculentum est Aristoph. Av. v. 1752. ed. Invernizz. Ἐχάρην ὕμνοις, ἔχάρην ᾠδαῖς. Ἄγαμαι δὲ λόγων. et Acharn. v. 495. Τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγαμαι καρδίας. quae lectio a Dawesio Miscell. Critt. p. 252. (cf. Burgessii Append. p. 469.) frustra tentata, Codice Aristophanis Ravennate confirmatur. Ad locum Symposii Platonici (p. 179. C.), quem attulit Ruhnken, ad Tim. ἀγασθέντες τῷ ἔργῳ, Creuzer in Lectt. Platon. Plotini libro de Pulcr. adiectis p. 524. enotavit varietatem ἀγασθέντες τὸ ἔργον, quae, etiamsi in pluribus Codd. obvia, sine dubio prae exquisitiori locutione reiicienda est. Exempla constructionis cum Ablativo sunt etiam Xen. Cyrop. VI. 4, 9. ἀγασθέντες τοῖς λόγοις, et Sympos. 8, 29. ὅσων δὲ ψυχαῖς ἀγασθείης, ut iure dederunt Zeunius et Schneider pro vulgata antea ψυχᾶς. Cum Ablativo iungitur etiam verbum ἄγαμαι in Lex. Sangerm. Anecdott. Bekk. p. 335, 32. ubi pro ἄγαμαι κεραμείων, quod dederat e Cod. MS. eundem locum excitans Ruhnkenius, iam legitur ἄγαμαι κεραμεί. TENGSTROEM. Add. incerti poëtae Rhod. v. 245. ἄγαμαι λήματος. Ruhnken, ad Tim. p. 8. sq. ed. nostr.

• Pag. 2. Ἄηρ βαθεῖα. V. Wolf, ad Hesiodi Theog. v. 9. p. 61. 62. Monk. ad Eurip. Alcest. v. 605.

Ibid. Ἀνέστησαν πᾶς ὁ δῆμος. Hudsoni editio habet Ἄν. που ὁ δῆμος, non ποῦ, quod Piersonus errore posuit. πᾶς correxerat etiam L. Chr. Wolfius.

Pag. 3. Ἀθανάτω, ἀγήρω, Ἄττ. Scribendum videtur, ut monuit Hemsterhusius, Ἀθάνατος, cuius vocis cum ἀγήρω

inunctae exemplum, apud Aristophanem est Av. v. 688. sq. De cetero vox ἀγήρατος auctoritate scriptorum Atticorum nequaquam caret. Xenoph. Cyr. VIII. 7, 22. τάξιν ἀτριβῆ καὶ ἀγήρατον καὶ ἀναμάρτητον. Memor. IV. 3, 13. ἀτριβῆ τε καὶ ὑγιᾶ καὶ ἀγήρατον. Agesil. 11, 14. ἡ δὲ τῆς ψυχῆς δῶμή τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀγήρατος ἐστίν. Eurip. Iphig. Aul. v. 557. κλέος ἀγήρατον. etc. Praeterea, vel e loci Xenophontei, quem primum attulimus, fato, verisimile est, vocem ἀγήρατος a librariis passim oblitteratam, fuisse, eiusque loca intrusam vocem ἀκήρατος, quae maxime per Platoniorum philosophorum scripta frequentata est (cf. Creuzeri Commentt. Herodott. I. p. 38.). Sic apud Dionem Cass. LII. 35. pro εἰκόνες ἀκήρατοι καὶ ἀθάνατοι legendum esse εἰκόνες ἀγήρατοι καὶ ἀθάνατοι, e Moeride coniicias. Idem dubitari posse videtur, an in loco Plat. Legg. V. [p. 735. C.] quem attulit Ruhnk. ad Tim. p. 17., τὸ τῶν ὑγιῶν καὶ ἀκηράτων ἡθῶν καὶ σωμάτων γένος pro ἀκηράτων legendum, sit ἀγήρατων, simili junctura, ac in loco, quem e Xenoph. Memor. paullo ante produximus. TENESTROEM. Cf. Goettling. ad Theodos. p. 249. Boissonad. ad Eunap. T. I. p. 349. sq. Wernsdorf. ad Himer. p. 422. Platonis locus nulla eget emendatione; namque ἀκήρατον id dicitur, quod integrum atque incorruptum, quod in ipso flore est. Confidenter autem illud repono in Dionys. Perieg. v. 548. — ἀρετὴ γὰρ ἀγήρατον ἔλλαχε τιμὴν, loco vulgati ἀκήρατον, τιμὴ ἀγήρατος, et alibi legitur; cf. quae notavimus in Ind. s. v. p. 440. Walch. ad Taciti Agric. p. 480.

Ibid. Αναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι. Inter Adenda ad Aristophanis fragmenta. illud exemplum petavit Porsonus Adversar. p. 280. (p. 248. ed. Lips.) Exemplis locutionis a Piersono allatis adiici potest: τουτὶ προαναβῆναι τὸ σιμὸν δεῖ, e Platonis Comici Νίκαις, secundum emendationem Elmsleii ad Aristoph. Acharn. v. 385. Cf. Burgess. in Comment. ad Aristoph. Vol. IV. p. 784. not. f). De animadversione Grammatici SGerm. a Piersono citati, iam vulgati in Bekkeri Anecd., cf. Frommelius in Creuzeri Melett. P. III. p. 157. TENESTROEM. Alterum βούλομαι plane omisit cum Coisl. et fortassis Apograph. Voss. Hudsonus.

Loco autem prioris βούλωμαι Apogr. Voss. perperam βούλωμου. Ceterum cf. Zonar. T. I. c. 196. et editor.

Page 4. Ἄσκη, Ἄτι: Eiusdem generis Atticae formae sunt ἄσκη, αὔξη, a Moeride ipso infra enotatae, βλάστη, μάθη, al. De nostra ἄνθη idem quod Moeris observavit Phrynichus App. Soph. p. 12, 30. Ἄνθη, ἢ ἄνθησις, ὡς βλάστη ἢ βλάστησις. "Nihil in Platone illis formis frequentius. Cf. Hemsterh. ad Thom. p. 127. et Stallbaum. ad Plat. Phileb. p. 90. 126. Eiusdem generis forma est ὤνη Plat. de Rep. VII. p. 346, 12. de Legg. VIII. p. 115, 12. p. 117, 3. XI. p. 235, 10. ed. Bekk. Protag. p. 478. ed. Heindf. etc. Xenoph. Vect. 3, 12. Formam κύρωσις pro κύρος, quod itidem apud Platonem occurrit, tanquam non Atticam notat Scholiasta Platonis p. 102. Ruhnk. bis. [p. 339. Bekk. cf. Gorg. p. 450. B.] Utrūque tamen habet Thucydides; Neque vero generatim huiusmodi substantiva in σις terminata, auctoritate Atticorum carent. Thucyd. I. 69. καὶ μόνοι οὐκ ἀρχομένην τὴν αὔξησιν τῶν ἐχθρῶν, διπλασιουμένην δὲ καταλύοντες. Xenoph. de Venat. 7, 1. ἢ γὰρ ὥρα πρὸς τὰς αὔξήσεις τῶν κυνῶν κρατίστη αὕτη. Cf. Stallbaum l. c. p. 126. Pro ἄσκη, quod e Platone Comico excitat, perperam illud improbens, Pollux III. 154. frequentissimum est ἄσκησις, ex c. Plat. de Legg. VII. p. 7, 20. IX. p. 142, 11. Thucyd. II. 39. V. 67. Xen. Hell. VI. 3, 16. Memor. I. 2, 24. III. 14, 3. Oecon. 5, 1. Hipparch. I. 16. τίμησις Plat. de Legg. III. p. 318, 6. At posteriori aetate haec terminatio multis nominibus luxurie prava, seu praeter usum veterum, advecta est; unde admonita Grammaticorum. V. Lobeck. ad Phryn. p. 351. TENGSTROEM. Addo rarissimum ἄνθη pro ἄνθησις, quod in lucem protraxit Hermannus ad Sophocl. Electr. v. 137. p. 30. ed. sec. Alia sunt βόσκη, πάθη. V. Ast. ad Platonis Legg. p. 146. Valckenar. ad Thom. Mag. in eiusdem, Ruhnkenii aliorumque Epist. ed. Tittmann. p. 151. sq. Abresch. ad Cattier. Gazophyl. p. 27. Animadvv. in Aeschyl. lib. II. p. 338.

Page 5. Ἀμφορέα. Cod. Coisl. habet vitiose Ἀφυρέα, quod in Regio deletum est: uterque μακρόν pro μακρῶς.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ibid. "Ασβαλος. V. Lobeck. ad Phryn. p. 113. Welcker. ad Hippocratis Fragm. p. 106. Phrynichus Appar. Soph. in Bekk. An. Gr. T. I. p. 17, 22. "Ασβολος θηλυκῶς λέγουσι, Ἰππῶναξ δ' ἀρσενικῶς. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἀσβολήν. Et auctor Συναγ. λέξ. χρῆσ. ibid. p. 450, 32. sive ap. Bachmann. Vol. I. p. 150, 19. "Ασβολος, θηλυκῶς ἢ ἄσβολος· οὐδὲ γὰρ ἀρσενικῶς ὁ ἄσβολος. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· τὰ πλεῖστα γὰρ Ἀποπεπόνηκας. φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου. De accentu v. Arcad. ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 864.

Page 10. "Ἄλλοθι. Et Coisl. et Reg. revera habent: ἄλλοθι, ἄλλοθεν, ἄλλοσε, Ἄττ. ἀλλαχόθι, ἀλλαχόθεν, ἀλλαχόσε, καινότερον. in quibus nihil mutandum. TENGSTROEM. Apogr. Voss. pro ἀλλαχοῦ, quod Piersonus dedit, ἀλλαχῆ.

Page 11. "Ἀνοργοι. Phrynichus in Appar. Soph. ap. Bekk. An. Gr. T. I. p. 3, 24. "Ἀνοργοι, ἴσον ἐστὶ τῶ ἀνόρητοι. Cf. Συναγ. λέξ. χρῆσ. ibid. p. 406, 11. ἀνόρητος autem quum habeat Moeris et Thomas M. p. 75. inde corrigas Lobeckii dicta in Parerg. ad Phryn. p. 730. ἀόρητος diu notum, illud nuper demum e Phryn. Appar. init. erutum.

Ibid. Ἀπαλλάξονται. Sic revera habet Cod. Coisl. Regius ἀπαλλάξατε, sed eadem manu deinde correctum ἀπαλλάξονται. Talis usus Futuri Medii frequens est apud Atticos. Cf. VV. DD. citatos a Matthiae Gr. Gr. p. 690. etiam Dukerum ad Thuc. VII, 25. Dahl. Gr. Gr. p. 244. TENGSTROEM. De ἀπαλλαχθήσομαι v. Porson. ad Eurip. Phoen. v. 986. p. 74. ed. Lips. tert. Monk. ad eiusd. Hippol. v. 356.

Page 12. Ἀπηλάθη. Apogr. Voss. pro ἀπηλάσθη exhibet ἀπηλάθησαν.

Ibid. Ἀπαλλάξειοντες. Solus Regius vitiose ἀπαλλάξειοντες, Coisl. ἀπαλλάξειοντες. TENGSTROEM. Cf. Valckenar. ad Eurip. Phoeniss. v. 1214. Boissonad. ad Eunap. T. I. p. 180. Haec autem desiderativa ita explicare Grammaticos notum est, ut verbum ἔχειν iungant adverbiiis in τικως desinentibus. V. Schäfer. ad Schol. Apoll. Rhod. T. II. p. 180. 328. 624. Aliquando sic et posterioris aetatis scriptores loquuntur. Certe Plutarchum

aliquoties *συμβατικῶς* ἔχειν dicere scio, ubi Thucydides *συμβασίειν*.

P a g. 14. Ἐκροῶ. Non possum, quin huc transferam Lobeckii verba ad Phryn. p. 360. „Nescio quid glaucomae Piersono alias oculissimo obiectum fuerit, ut Imperativos ἔκροῶ et ἀκρόασαι non posset dignoscere. Sed aliud aptius huius verbi exemplum expromsit Antiatt. p. 98. Ἐκροῶσο ἀντὶ τοῦ ἠκροῶ Ἀντιφάνης Ἐπιδαύρω (ἠκροάσω male Koppiersius edidit Observv. Phil. p. 16.). Credo equidem, ex ambiguitate verborum in *μι*, ἐτίθεσο et ἐτίθου, ἐπίστασο et ἐπίστω, illum errorem translatione quadam inductum esse.“

P a g. 15. Ἀπεισιν. Ἐλεύσεσθαι a Tragicis non prorsus repudiatum esse, animadvertit Lobeckius ad Phryn. p. 37. sq. Sine dubio in Platonis Phaedro p. 324. Heind. p. 269. A. legendum est ex emendatione Buttmanni δίημεν pro δῖιμεν, in Xenoph. Anab. II. 3, 11. pro vulgato, in recente etiam editione Upsaliensi recepto, ὅπως ἀπίωμεν leg. ὅπως ἀπιμεν. (sic etiam ex. c. Aristoph. Vesp. v. 1289. ὅπως ἴμεν. Thucyd. VI. 18. ὅπως ἐπεισι). TENGSTROEM. Vid. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 323. Elmsleius ad eiusd. Oed. Col. v. 1206. ad Heracl. v. 210. p. 74. ed. Lips.

P a g. 17. Ἄστον. V. Elmslei. ad Eurip. Bach. v. 757.

Ibid. Ἀνίστω. Reg. ἀνίστο vitiose. Sic etiam ἐξίστω Aristoph. Acharn. v. 624. ἐπίστω Xenoph. Cyrop. III. 3, 32. ἀνίστω ex Amipsia enotavit etiam Grammaticus in Bekk. An. Gr. p. 405, 15. Cf. Matthiae Gr. Gr. p. 274. Lobeck. ad Phryn. p. 360. TENGSTROEM.

Ibid. Ἄθρους — ἀθρούους. Brunckius ad Aristoph. Acharn. v. 26. „Suidas, inquit, ἄθροι καταρρέοντες, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Idem paullo ante: ἀθρούους καὶ ἄθρους λέγουσι δι-
συλλάβως. At Codd. nostri cum impressis ἀθρούοι unanimiter exhibent, quae forma Comico usitata est. Altera nescio an apud eum occurrat praeterquam in versu ex Eustathio (p. 1387, 4.) prolato, Fragm. incert. CXXIX. Nugatur sane Moeris aut eius verba inverterunt librarii, quorum fidem temere, ut mihi videtur, sequutus est Piersonus. Qui Aristophanem fere ubique respiciebat, ex unico Comici loco Atti-

cismi normam statuere non debuit, ad quam longe plures alii se cogi non patiuntur. Adeo falsum est, minus Atticam esse formam trisyllabam, ut in plerisque locis, ubi apud Comicum occurrit, altera per metri legem ne locum quidem habere possit. Nam certo certius est, primam in ἄθροι corripri, quod tum ex analogia liquet, tum ex unico illo, quod modo dixi, exemplo: ἐστῶτας, ὡσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους. Proinde melior est priorum Moeridis editionum lectio, cui concinit Thomas Mag. ἄθρούος, Ἄττικοί. οὐκ ἄθρους." Cf. Munck. et Verheyck. ad Anton. Lib. cap. 24. p. 162. Lobeck. ad Phryn. p. 234. Buttmann. Gramm. Gr. ampl. T. 1. p. 248. ἄθρούος legas etiam ap. Theocrit. Id. XIII. v. 50. 51. XXV. v. 252. Antip. Sidon. LXIII. Apollonid. XV. Item Plato, Thucydides et Xenophon formam solutam, si bene memini, constanti usu probarunt, quorum exemplum alii secuti sunt; v. Schaeff. Praef. ad Pindar. p. VII. sq. ed. Tauchn. De forma ἄθρούος Porsonus ad Hom. Odys. I. v. 27. T. III. p. 11. ed. Schaeff. Moerin autem, quum et alibi vocabulorum formas tanquam Atticas afferat, quarum nonnisi unum specimen nobis innotuit, hic quoque ad exemplum unicum seu rarius respexisse arbitratur Tengstroemius l. c. p. 8. Canonem Dawesianum quod attinet, de potestate liquidarum post tenues et aspiratas, in dubitationem illum a Piersono vocatum, defendendum in se suscepit Th. Burgess. in Append. ad Miscell. Critt. p. 452. laudatus propterea Brunckio ad Aristoph. Thesmoph. v. 169. (175.).

Pag. 19. Ἄφυκτον etc. Forma ἄφυκτος apud Tragicos frequens, ex. c. Aeschyl. Prom. v. 911. 1024. Eumen. v. 765. etc. ἀνάφυξις Plat. de Legg. lib. IV. p. 350. Bekk. (p. 713. E. St.). Sed apud scriptores Atticos neque alterius formae exempla desunt. V. Lobeck. ad Phryn. p. 726. Quae varietas fortasse explicari potest ex usu Praesentis φεύγειν pro φυγεῖν, de quo monuit Heindf. ad Plat. Protag. p. 463. (ἀδικεῖν pro Perfecto, de quo idem ibidem, est etiam in Aristoph. Thesmoph. v. 384.). TENGSTROEM.

Ibid. Ἀχθήσται. Ex hoc praecepto Atticistarum Heindorfius in Plat. Hipp. Mai. p. 153. (p. 292. E. St.) pro

ἀχθροθήση dedit *ἀχθέση* *), quod vero deinde deseruit in Gorgia p. 205. (p. 506. C. St.) e Codd. retinens *ἀχθροθήσομαι*, tanquam in nostris Atticorum libris saepius obvium. *ἀχθροθήση* Xenoph. Cyrop. VIII. 4, 10. TENGSTROEM. Cf. Fischer. ad Weller. T. III. P. 1. p. 43. In his et reliquis Platonis locis a Piersono citatis genuinum *ἀχθρήσομαι* nunc quidem e libris MSS. receptum videmus, nec omnino *ἀχθροθήσομαι* apud veterum quemquam legitur, quin alterum aut in Codd. revera appareat aut in iis adhuc latere statuendum sit. Hoc sibi persuadeat, cui conferendi otium sit atque copia. Quare non dubito, quin Struvius Gr. Gr. T. I. p. 228. formam *ἀχθροθήσομαι* ubique eiiciendam esse recte iudicaverit. In Luciani Hercul. c. 3. etiamnum vulgo *ἀχθροθήσομένοις* expressum; sed bonum factum, quod Codex Gorlicensis *ἀχθροσομένοις* (f. *ἀχθροσομένοις*) servavit. Fieri autem facile potuit, ut Grammatici veteres vitiosam librariorum scripturam tanquam formam minus Atticam venditarent.

Ibid. *Ἀναβιοῦν*. Coisl. et Reg. revera habent *ἀναβιῶν*, *Ἀττ.* quod itaque reponendum. Cf. Buttmann. in Mus. Antiq. Stud. I. p. 236. De verbo *ἀναβιῶσασθαι* active usurpato cf. Heindorf. ad Platon. Phaedon. p. 146. et qui eum ipsum locum Platonis profert, Thomam M. p. 66. TENGSTROEM. Missum faciam Schleusneri commentum in Miscell. Critt. a Friedem. et Seebodio editis Vol. I. P. 3. p. 536. *Ἀναβιῶναι* reponentis propterea, quod Moeris *ἀναβιῶσασθαι* in lingua communi idem valere, quod in Attica dialecto *ἀναβιῶναι*, h. e. *revixisse*, tradidisse videatur. Hudsoni notulae addas: „Mihi vero locus sanus et integer videtur. Intelligitur Plato Comicus, non Philosophus, cuius fabulam *Σκευαὶ* Suidas laudat. Unde leg. *Πλάτων Σκευαῖς, ἀναβιῶναι κ. λ.* neque erit, quod cum Fabricio (Biblioth. Gr. II. 22. p. 746.) reponendum apud Suidam *Σκύνθαι* pro *Σκευαὶ* censeas.“ FISCHER.

*) Corrigas *ἀχθέσει*; namque sententiam suam de hac secundae personae forma ad Theaetet. p. 326. propositam retractavit Heindorfius ad Protag. init., cui Bekkerus alique accesserunt. Cf. Piers. et Sallierius infra p. 98. b. Non igitur audiendus est Loersius, V. Cl., ad Menex. p. 60. 61.

Σκευαῖς correxerat etiam I. Chr. Wolfius in Indice Edit. Huds. Summam autem inscitiam prodit Toupius Emendatt. in Suid. T. IV. p. 408. ed. Oxon. cum, in quo iam Fabricius peccaverat, *Σκευαῖς* in *Σκύνθαις*, quamquam timidior quam confidentior, mutandum esse censet. Nempe error errorem parere solet. Scholiastes Aristophanis ad Av. v. 151. inter alia Melanthium quendam, actorem tragicum, a Platone Comico ἐν *Σκύνθαις* exagitatam esse perhibet. Quod ut per se in Platonis fabulam *Σκευαῖ* inscriptam unice fere quadrare videtur, multis aliis de causis Scholiastam ἐν *Σκευαῖς* dedisse atque prava librarii scriptura Toupium defraudatum esse verò simillimum est. Namque, licet negari non possit, aliorum Comicorum *Σκύνθαι* saepius memorari, velut Antimachi ab Athenaeo lib. VI. p. 243. C. 247. F. Polluce lib. VII. sect. 59. item Xenarchi ab eodem Athenaeo lib. IX. p. 367. B. X. p. 418. D. Platonis fabulam eiusdem argumenti a veterum quorum, quorum huc qui pertineant loci, diligenter omnes collegi, laudatum reperire adhuc mihi non contigit. Contra de eius *Σκευαῖς*, quis est, quin saepius audiverit?

Omnino vero fabularum veterum Comicorum nomina quantopere cum a Grammaticis, Scholiastis aliisque id genus hominibus mediocriter doctis, tum a librariis inter se commutata atque adeo corrupta sint, dici vix potest. Ut in Platone consistamus, *Μωμοθήρας* ex fabularum eius catalogo dudum expulit magnus Porsonus. Idem faciam occasione invitante titulo *Πεδηταί*. Scholiastes Platonis in Menex. p. 391. ed. Bekk. ubi de Aspasia, Periclis uxore, sermo est, inter alia haec habet: καὶ τὸν Λυσικλέα ῥήτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρσκευάσεν, ὡς Αἰσχίνης ἐν διαλόγῳ Καλλία καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδηταῖς. Ad Platonem Comicum a Bekkero in Indice p. 472. haec relata videmus. Atqui fabulae huiusmodi Platonicae vestigia in veterum pariter atque recentiorum scriptis frustra quaeras et altissimum de ea silentium obtinent, qui titulos diligenter enumerarunt, Suidas T. III. p. 124. ed. Kust. et Andronicus περὶ τάξεως ποιητῶν ap. Bekker. An. Gr. T. III. p. 1461. not. Num credamus, unicum Scholiastam nomen istius fabulae nobis reliquisse an errorem suum ipsi relinquendum esse?

Dicam quod sentio. Calliam, poëtam Comicum, argumentum illud tractandum sibi sumpsisse testis est Athenaeus, qui bis eius fabulae *Παθηταί*, sive *Vincti*, discrete mentionem facit, lib. IV. p. 176. F. lib. VIII. p. 344. E. testis est, ut alios mittam, Suidas s. v. Unde mihi suspicio suborta est, Scholiastae verba in hunc undum esse corrigenda: ὡς *Αισχίνης* ἔ· *Σωκρατικός ἐν διαλόγῳ Καλλία καὶ Καλλίας ὁμοίως Παθηταίς*. Satis audacter, dicat aliquis. Sed ut Platonis scholia saepius descripta et ideo saepe depravata esse nemo harum rerum peritus negabit, ita hoc ipso loco erroris origo haud longe erit arcessenda. Videlicet cum *Καλλίας*, Aeschinis dialogus sic inscriptus, proxime antecedit, eius loco, qui scholia in Platonem philosophum describebat, Platonis Comici nomen infeliciter se obtulisse probabile est.

Prius haec a me in chartulas coniecta erant, quam eandem coniecturam in mentem venisse intellexi Dindorfio maiori Aristoph. Fragment. p. 21. qui ὡς *Αισχ. ὁ Σωκρ. ἐν διαλ. Ασπασία* insuper corrigens sic scribere debuisse Scholiastam recte perspexit.

Denique erroris plane ridiculi ansam dedit Harpocration T. I. p. 15, 25. ed. Lips. *Ἀναθίσθαι δὲ ὡσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν.* — *Πλάτων ἐν Ἰππάρχῳ ἢ Φιλοκερδῆ.* Tournius Emendd. in Suid. T. IV. p. 403. miratur neminem vidisse haec Platonis Comici esse et senarium esse rotundissimum: *Οὐκ ἔστι δ' ὡσπερ πεττὸν ἀναθίσθαι βίον.* Hunc igitur latuit veteribus Platonis philosophi dialogum Hipparchum *Φιλοκερδῆς* nomine laudari: in quo illa verba extant.

Pag. 20. *Ἄροῦν*. Formam *ἄροτριάν* iam apud Theophrastum apparere, sed semel tantum, ut quasi furtim illata videatur, postea paulisper insuevisse, docet Lobeckius ad Phryn. p. 254, sq. *ἄροῦν* habet etiam Aristoph. Plut. v. 525. Xenoph. Oecon. 4, 15. 16, 11. TENGSTROEM.

Pag. 21. *Ἄει νῶν*. Praecepta Moeridis de vocc. *Ἄροῦν* et *Ἀρίων* in Cod. Coisl. per errorem librarii totidem verbis repetita sunt post *Ἀκρατέστερον* etc. (p. 23.). Priori loco *ἄενάων* (pro *ἄέναον* Piers.), posteriori *ἄεν ἄων*, spatio vacuo

inter $\bar{\nu}$ et $\bar{\alpha}$ relicto, ubi videtur alterum $\bar{\nu}$ consulto esse omissum a librario haesitante de scriptura. Regius habet: *Ἀείνων*, Ἀττ. *ἄεννάων*, Ἑλλ. Scribendum sine dubio est *Ἀείνων*, Ἀττ. *ἄένναον*, Ἑλλ. quod patet etiam e Phrynichi App. Soph. p. 22, 16. *Ἀείζων*, πᾶν τὸ ἀεὶ ζῶν. τοιοῦτον καὶ τὰ ἀείνων καὶ τὸ ἄένναον etc. et Συναγ. λέξ. p. 348, 1. *Ἀείτων*, τὸ ἄένναον. Illud *ἄείνων*, seu, ut in editionibus Aristophanis et apud Eustathium expressum est, *ἀεὶ νῶν*. exhibet illius Ran. v. 146. quem in animo habuisse videtur Moeris. Longe frequentior forma *ἄένναος* seu *ἄένναος*, ex: c. Arist. Nub. v. 275. *ἄέννοι νεφέλαι*. Ran. v. 1336. *ἄεννάοις κύμασι*. Aesch. Suppl. v. 556. *τοὺς ποταμούς τ' ἄεννάους*. Plato Phaedon. p. 238. Heindf. (p. 111. D. St.) *ἄεννάων ποταμῶν*. Xenoph. Hellen. III. 2, 19. *λίμνη ἄένναος*. Plato de Legg. lib. XII. p. 239. Bekk. (p. 966. E. St.) *ἄένναον οὐσίαν*. Xenoph. Cyrop. IV. 2, 44. *ἀνεναότερον ὄλβον*. Agesil. 1, 20. *ἄένναος τροφήν*. de Vectig. 4, 17. *πρόσοδον ἄένναον*. Eurip. Or. v. 1285. *ὦ Διὸς ἄένναον κράτος*. — Scripturae huius vocis per $\bar{\nu}$ simplex favet Heindorfius, sic apud Pindarum, Euripidem, Aristophanem ubivis fere vel scriptum in libris, vel metro postulante scribendum statuens ad Platonis Phaedon. l. c. ubi *ἄεννάων* retinuit Wyttenbachius p. 87. extr. Cf. Boeckhiius ad Pindar. p. 482. s. ΤΕΝΓΣΤΡΟΕΜ. V. Schellenberg. ad Antimachi Reliqq. p. 71. Hermann. ad Eurip. Ion. v. 117. p. 13.

Pag. 22. *Ἀπλετον*. Grammaticus in Bekkeri An. Gr. p. 425, 7. *Ἀπλετον ἄπειρον*. λέγεται δὲ καὶ ἄπλετον. Bene. Vox *ἄπλετος* reperitur etiam in Platonis Sophista p. 246. C. p. 382. ed. Heind. quem conferas. Vid. etiam Bastii Epist. Crit. p. 45. ΤΕΝΓΣΤΡΟΕΜ.

Pag. 23. *Ἀκρατέστερον* etc. Et Coisl. et Reg. habent *κρίνον* pro *κοινῶς*. Eiusmodi Comparativorum in *ἔστερος* exempla sistit Matthiae Gr. Gr. p. 153. Pro *ἄκρατώτερον* hic ap. Moeris legendum esse *ἄκρατότερον* (ductum ab *ἄκρατος*) e. Polluce VI. 24. monuit Porsonus. Vid. Schneider, ad Xenoph. Anab. I. 9, 6. Schaeferi Melett. Critt. p. 9. Heindf. ad Plat. Phaedon. p. 237. (p. 111. D. St.) ubi, pariter ac Wyt-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ad eo inepta. Nam praeterquam quod Adiectiva *ἀνθρώπειος* et *ἀνθρώπινος* in libris MSS. tam crebro commutata sunt, ut utrum potius eligendum sit, saepissime dubius haereas, praeterea scriptores optimos utramque formam usurpasse certissimum est. Sic illud ipsum *ἀνθρώπινη φύσις* a Moeride damnatum Plato tuetur de Legg. lib. IX. p. 854. A. lib. XII. p. 947. E. Epinom. p. 976. E. Xenophon Hist. Gr. lib. VI. cap. 52. Et coniuncta habetur Plat. Sympos. p. 189. D. *ἀνθρώπειον γένος* et *ἀνθρώπινη φύσις*. de Legg. lib. IV. p. 713. C. *ὡς ἀνθρώπεια φύσις οὐδεμία ἰκανή, τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσα αὐτοκράτωρ πάντα*. Cf. Xenoph. Mem. lib. I. cap. 1. §. 12. cap. 2. §. 18. De qua variatione videtur quae dicam ad p. 105. Forma autem *ἀνθρώπινος* primum Platonem esse usum quod iure contendat Eusebius ad Phalar. Epp. p. 263. nunc quidem definire nequeo. Contra habentis Graecitatis scriptoribus *ἀνθρώπεια φύσις* haud infrequens, velut Aristid. T. I. p. 31. ed. Iebb. all. De his multi multa. V. Duker. ad Thucyd. lib. III. cap. 40. Wesseling. Observat. I. 30. Rhoer. ad Porphy. de Abstin. p. 14. Fischeri Index in Theophrast. Char. s. v. Heindorf. ad Plat. Hipp. Mai. §. 20. Schaefer. Melett. Critt. p. 2. Poppo Observ. in Thucyd. p. 144. Tragicos formam *ἀνθρώπειος*, utpote grandiori orationi magis convenientem, alteri *ἀνθρώπινος* praetulisse edisserit Blomfieldus Glossar. in Aesch. Agam. v. 910. p. 227. ed. Lips.

Pag. 25. *Ἀδολέσχης*. V. Lobeck. ad Phryn. p. 25.

Ibid. *Ἀθήναξ*, Att. ἐξ *Ἀθηναῶν*, Ἑλλ. Etiam in nostris Codd. sic male scriptum est. *Ἀθήναξ* Atticis vulgatum. At dixerunt etiam εἰς τὰς *Ἀθήνας*, ut ex. c. Plato init. Hipp. Mai. εἰς *Ὀλυμπίαν* Epist. VII. p. 477. Bekk. Cf. Apollonius ap. Bekk. p. 618. Thomas M. p. 14. sq. Gregorius. p. 165. sq. De locutione *ἐπιχωριάξεν Ἀθήναξ* v. Gramm. ap. Bekk. p. 352. Heindorf. ad Plat. Phaedon. p. 4. Wolf. ad Plat. Phaedon. p. 7. TENGSTROEM.

Ibid. *Ἀισχυνηλοὶ*, Att. *αἰσχυνητροὶ*, Ἑλλ. Sic Coislinianus teste Tengstroemio; in Regio *Ἀισχυνηλὸς* et *αἰσχυνηρός*.

Pa g. 26. Ἀποκτεινύναι. Pro ἀποκτεινύνειν Codd. Coisl. et Regius apud Tengstroem. exhibent ἀποκτείνειν. Ceterum cf. Schaeferi Appar. in Demosth. T. IV. p. 37. Hermannii Praef. ad Soph. Antig. p. XXIII. ed. tert.

Ibid. Ἀνοητίαν. Sic et in Cod. Coisl. et Regio' clare exaratum auctore Tengstroemio, non Ἀνοητίας, uti Piersonus refert. Cf. etiam Lobeck. ad Phryn. p. 506.

Pa g. 27. Ἀνάθημα. Turbat haec Zonaras T. I. c. 188. Lobeckius ad Phryn. p. 249. formam ceterioris Graecitatis ἀνάθεμα non uno illustrans exemplo apud Plutarchum tamen Pelop. cap. 25. mutari mavult in ἀνάθημα. Ad haec vero Schaeferus in Animadvv. Vol. V. p. 11. „Sane, crepat, magistri docent ἄττικῶς dici ἀνάθημα, ἑλληνικῶς ἀνάθεμα. Sed gravissimus scriptor, si haec decreta legeret, suaviter rideret quidquid est Atticistarum.“

Ibid. Ἀπεῖπα, Ἀττ. ἀπεῖπον, Ἐ. Nihil fortasse mutandum. Aoristi formam Ionicam εἶπα, postea Alexandrinis frequentatam (cf. Creuzeri Commentatt. Herodott. I. p. 81.) Atticis scriptoribus non displicuisse ostendit Schaefer. ad Dionys. Halic. de Compos. Verbb. p. 436. εἶπας Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 808. Pers. v. 298. 795. Agam. v. 924. Aristoph. Eccles. v. 538. Acharn. v. 587. ubi Brunckius dederat εἶπες (cf. eundem ad Thesmoph. v. 748.) προσεῖπας in fragmento Comici v. Χαίρειν (p. 379.) προσεῖπας Xenophon Cyrop. II. 2, 19. εἶπα Philemon ap. Bekker. p. 476, 17. προσεῖπα Eurip. Cycl. v. 101. De imperativi forma εἰπὸν cf. Schneider. ad Xenoph. Memor. III. 6, 4. Lobeck. ad Phryn. p. 348. Eam Aristoph. Eccl. v. 256. adsciscendam urget Diindorfus ad h. vers. TENGSTROEM. Add. Etym. M. p. 302, 26. Fischer ad Weller. T. III. P. I. p. 89. Sturz. de Dial. Maced. p. 63. Boeckh. ad Pind. Ol. VI. 92. Jacobs ad Anthol. Pal. p. 62. Bornemann. ad Xenoph. Sympos. cap. 4. §. 56. p. 148. De Imperativo εἰπὸν Buttman. in Exc. I. ad Plat. Menon. p. 70. sqq. Hermann. ad Eurip. Ion. v. 345. p. 32. Schaefer. in Demosth. T. II. p. 476.

Ibid. Ἀνυπόδητος. V. Lobeck. ad Phryn. p. 445.

Ibid. Ἐλευκόν. Eundem Aristophanis locum in animo habuisse videtur Grammaticus in Bekk. An. Gr. T. I. p. 383, 20. et fortassis ex aliis Comici locis notavit Phrynichus Appar. Soph. ibid. p. 80, 14. Cf. Lobeck. ad Phryn. p. 210. not.

Pa g. 28. Ἀπέκτονεν — ἀπέκταγκεν. In Codd. nostris legitur, ut edidit Piersonus. In loco Suidae, quem protulit Piersonus: Ἀπεκτάκασι καὶ ἀπεκτόνασι. Μισοῦσι μὲν, ὦ πάτερ, Θράσωνα, ἀπεκτάκασι δ' οὐ. pro ἀπεκτάκασι e Grammatico Bekkeri p. 429, 27. legendum esse videtur ἀπεκτάγκασι, fragmentumque de cetero e Touprii emendatione in Epist. Crit. Opusc. Critt. T. II. p. 28. ed. Lips. ita numeris suis restituendum:

ὦ πάτερ,

Μισοῦσι μὲν Θράσων', ἀπεκτάγκασι δ' οὐ.

De formis ἀπέκτακα, ἀπέκταγκα cf. Lobeck. ad Phryn. p. 36. de forma ἀπεκτόνηκα Bastius Epist. Crit. p. 242. ed. Lips. Exemplis ab hoc laudatis addi potest Xenoph. Hier. 3, 8. τοὺς δὲ τυράννους πολλοὺς μὲν παῖδας ἑαυτῶν ἀπεκτονηκότας, ubi vero Stobaeus praebet ἀπεκτονότας. TENGSTROEM. Add. Fischer. ad Weller. T. II. p. 250. Thom. Mag. p. 89. Ἀπέκτονα κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα. ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντη. Tentat Schleusnerus in Miscell. Critt. a Friedem. et Seeb. editis Vol. I. P. 3. p. 536. ἀπέκταγκα δὲ ἀδόκιμου πάντη. coll. 2 Regg. 4, 12. Cf. Elmslei. ad Eurip. Med. v. 774. p. 211. not. ed. Lips.

Pa g. 29. Ἀκναπτον. Gramm. Bekkeri p. 338, 27. Ἀκναπτος, καὶ διὰ τοῦ γ, καὶ διὰ τοῦ κ ἔλεγον τοῦνομα. Cf. Brunck. ad Aristoph. Plut. v. 166. Thesmoph. v. 175. TENGSTROEM. Ibid. not. 57. Hudsoni annotatio integra est: „V. H. Stephanum de Dialectis Gr., cuius coniectura ex hoc loco firmatur.“

Ibid. Ἄωρι. — ἄωρία. Posterius ἄωρία Atticis vocabulis annumerat Phrynichus Appar. Soph. in Bekk. An. Gr. T. I. p. 4, 22. et alius Grammaticus ibid. p. 476, 10. νυκτός ἄωριῖ habet etiam Theocritus Id. XI. v. 40. XXIV. v. 38.

Pa g. 31. Ἀπόλλω. Pro Ἀπόλλωνα ambo Codd. habent vitiose Ἀπόλλωνα, quam scripturam exhibet etiam ex. c.

Schol. Aesch. Prom. v. 49. TENGSTROEM. De Accusativo, illo v. Porsonus ad Eurip. Orest. v. 584. p. 57. ed. Schaefer. tert. Atticos autem non constanter Ἀπόλλω dixisse, ut ille contendit, docet Hermannus ad Soph. Trachin. v. 208. p. 44. Cf. etiam Hanovius Exercitt. Critt. in Com. Gr. p. 107. sq.

Pag. 32. ἄχρι. Cf. Herodianus infra p. 409. Idem ab aliis Grammaticis, Thoma M. p. 135. Phrynicho p. 14. sq. verissime, nisi fallor, praeceptum. Quae quondam pervulgata erat opinio, Graecos ἄχρι et μέχρι sequente consona, ἄχρισ vero et μέχρισ ante vocalem posuisse, peritiores postmodo ita mutandam esse intellexerunt, ut in solos poëtas normam illam quadrare statuerent. Et profecto in Atticis prosae orationis scriptoribus ἄχρι et μέχρι subsequente vocali, tanquam μέχρι ἔνταῦθα, μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν, ubique fere e Codd. melioris notae nunc adscitum videmus, alteram formam in eorum scriptis paene oblitteratam. In Platone iure primus id fecit Fischerus ad Phaedon. cap. 5. p. 254. et iustis causis motus, Imm. Bekkerus, a quo, quos ad Gorg. p. 137. Heindorfius. conguessit locos, ii. nunc omnes e Codd. emendati sunt. V. Stallbaum. ad Phileb. p. 39. ad Phaedon. p. 183. ad Sympos. p. 128. quidquid contradicat Loersius ad Menex. (quem tamen dialogum a Platonis manu non esse profectum demonstrare nuper aggressus est Goettlingius ad Arist. Polit. p. 328, 329. rationibus usus haud contemnendis) p. 155. Cf. Schaefer. App. in Demosth. T. III. p. 353. T. IV. p. 303. et Animadvv. ad Plutarch. Vol. V. p. 268. 269. Baehrius ad eiusd. Pyrrh. cap. 10. p. 165. In Xenophonte ἄχρισ et μέχρισ etiamnum hic illic legas, veluti Anab. II. 3, 2. III. 4, 8. V. 1, 1. 5, 4. Hist. Gr. VI. 5, 37. Bornemann. ad Anab. I. 4, 13. p. 41. De Thucydide v. Poppo in Proleg. T. I. p. 215. P. 1. Vol. I. p. 417. sq.

Ibid. Ἀσταφίς. Cf. Bekk. An. Gr. T. I. p. 453, 27. Koen. ad Greg. Cor. p. 454.

Ibid. Ἀσκαρίζειν. Sic Apogr. Voss. Cf. Phryn. App. Soph. p. 24, 17.

Pag. 33. Αἰαίλουρος. Legendum sine dubio αἰέλουρος. Cf. Brünck. ad Aristoph. Acharn. v. 887. Versum Anaxan-

dridae a Piersono refictum ulterius egregieque emendat Porsonus Adversarr. p. 97. (84. ed. Lips.). ΤΕΝΓΣΤΡΟΕΜ. Zonar. T. I. c. 66. cum Etym. M. fere concordans: *Αιέλουρος, ζῶον τοῦτο.* — γράφεται δὲ καὶ αἴλουρος. ubi Cod. Dresdensis priori loco similiter *Αιάλουρος.* V. Buttmannus Lexilog. T. II. p. 77. Add. Artemidor. lib. III. cap. 11.

Pa g. 34. ᾿Αρύτεσθαι. Grammaticus Bekkeri p. 448, 24. ᾿Αρύτεσθαι, σὶν τῷ τ λέγουσι, καὶ οὐκ ἀρύεσθαι. Πλάτων Νόμοις· ὧν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ὄθεν τε δὴ καὶ ὀπόσον καὶ ὀπόττε. Activum ἀρύτω habet Plat. Phaedr. p. 253. A. quem locum respiciunt Procli in Alcib. prior. Commentarii p. 26. sq. ubi ἀρύσονται auctoritate Moeridis tuetur Creuzerus. Eadem ratio in formis ἀνύτω, ἀνύω. Cf. Gregorium p. 69. ibique VV. DD. ΤΕΝΓΣΤΡΟΕΜ. Platonis locus a Grammatico ap. Bekk. laudatus est de Legg. lib. I. p. 636. D. ὧν ὁ μὲν ἀρυτόμενος, ὄθεν τε δεῖ καὶ ὀπόττε καὶ ὀπόσον. V. Brunck. ad Aristoph. Nub. v. 272. Valckenar. ad Thom. M. in eiusdem, Ruhnkenii et al. Epist. p. 150. ed. Tittmann. inprimis Porsonus ad Eurip. Phoeniss. v. 463. p. 38. sq. ed. Lips. tert. Monk. ad Hippol. v. 209. p. 29.

Ibid. ᾿Απέδραν. V. Lobeck. in Parerg. ad Phryn. p. 737. Phrynichus Appar. Soph. ap. Bekk. An. Gr. T. I. p. 11, 1. ᾿Απέδραν, ἐκτεταμένου τοῦ ἐπὶ τέλους ᾱ. Zonar. T. I. c. 274. ᾿Απέδραν καὶ ἀπέδρα χρῆ λέγειν, οὐχὶ ἀπέδρασα καὶ ἀπέδρασεν

ἔλυσα ἑμαυτόν, εἶτ' ἀπέδραν μόνος — καὶ Πλάτων. ὁ γάρ τοι παῖς με ὁ Σάτυρος ἀπέδρα. Versus est Menandri e Δαιταλεῦσι, ut Suidas diserte dicit, ultima verba tantum, et vitiose quidem, exhibens. Extrema autem ad Platonem Comicum referenda esse puto. ἀπέδραν pro ἀπέδρασαν dixit Sophocles Aiac. v. 167.

Pa g. 35. ᾿Αξομαι. Futura Activi et Medii in nonnullis verbis apud Atticos promiscue usurpari satis notum; v. Heindorf. ad Plat. Phaedon. §. 106. p. 181. Huc referendum esse etiam ᾿αξομαι nostrum et ᾿αξω, Grammaticorum exempla ostendunt. V. Bekk. An. Gr. T. I. p. 413, 1. Unicum in medium proferam Platonis locum ex Hipp. Mai. p. 286. C. ἀλλ'

ὅπως παρῶσι καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους ἄξεις, ubi Tengstroemius festinans reponi mavult ἄξει. Codices miro consensu ἄξεισιν suppeditant, eorumque fidem iure secutus est Bekkerus.

Pag. 40. Ἀμόργινον. Idem restituendum Zonarae T. I. c. 155.

Pag. 47. Ἀλίσας. Vox rarissima, neque nisi in Grammaticorum libris nunc obvia. Zonar. T. I. c. 139. ἀλίσας; ἀντὶ τοῦ κονίσας. In Psello ibid. ρ. CXV. ν. 7. pro ἀλίσας rescribendum ἀλίσας.

Pag. 48. Αἵμασιά. V. Ast. ad Plat. Legg. p. 150.

Pag. 49. Ἀμπεχόνιον. Etymol. M. v. et Zonaras T. I. c. 150. hocce servarunt fragmentum: καὶ γὰρ ἦν αὐτῇ ἰμάτια, καὶ περιζώνια (Apogr. Kulenkampii περιζώματα, Etym. περιζώμα), καὶ ἀμπεχόνια δύο. ἀμπεχόνῃ magis in usu fuisse videtur. Pro Ἑλληνικῶς scribendum κοινῶς aut Moeris gravi errori obnoxius censendus est. Nam λεπτόν πέπλον ut Euripides dixit in Med. v. 768. (919.) ita λεπτόν ἰμάτιον apud Atticos non semel occurrit.

Ibid. Ἀποφράδες ἡμέραι. Piersoni diligentiam desideramus. Etenim in verbis ἢ αἶ πρός πράξεις ἐπιτήδαιοι. vox πράξεις uncis inclusa ab Hudsono: deinde Apogr. Voss. habet ἀπηγορευμέναι δὲ τὰς πράξεις.

Ibid. Ἀργυραμοιβοί. De his accurate egit C. F. Hermannus ad Lucian. de conscr. hist. p. 76.

Pag. 53. Ἀσκάντης. κράββατος Apogr. Voss.

Pag. 56. Ἀφνίσιαι. Recte sic emendatum. Georg. Lecapenus ap. Matthaei Lectt. Mosqq. Vol. I. p. 59. Ἀφνίσιαι, Ἀττικῶς. ἐξνίσιαι δὲ οὐκ ἔστιν. Cf. Bekk. An. Gr. T. I. p. 573, 8.

Pag. 59. Ἀμφιμάσχαλος. Χειριδωτός κισθῶν legitur apud Herodot. lib. VII. cap. 61. Cf. Pollux lib. II. sect. 151. VII. 58. Zonar. T. I. c. 144. Casaubon. ad Sueton. Caes. p. 72. Compar huic sed rarissimum quodque notatu dignum habuit Ernestus Observatt. Philol. Critt. p. 92. Adiectivum est χειρόδετος, ad manus colligatus, formatum ut ἀκρόδετος, Ioseph. Ant. Iud. lib. VII. cap. 8. §. 1.

Ibid. Ἐπιγραφεῖν. V. Bastii Epist. Crit. p. 219. sq. ed. Lips.

Pag. 63. Ἄλμην, τὸ etiam Apogr. Voss.

Pag. 73. Ἄμην. — ἢ μόνος ἔεν. Sic MS. Coisl. et Apogr. Voss. non accurate id observatum Piersono. Verbis ἀντὶ τοῦ, adscripserat L. C. Wolfius: „Picae. ex Phrygicho legit: haec nota MS. Hudsoni erat addita. Alberti Obs. p. 106.“

Pag. 79. Ἀφρόντιστεῖν. Apogr. Voss. Ἀφροντιτιστεῖν. Cf. Zonar. T. I. c. 359. ubi pro ἀμεριμνεῖ scribo ἀμεριμνᾷ.

Pag. 80. Ἀναθάσασθαι — ἀναμερίσασθαι. Apogr. Voss. ἀναμερίζεσθαι. Sed v. Bekk. An. Gr. T. I. p. 396, 6. Zonar. T. I. c. 197.

Pag. 82. Ἀμέμπτους — τοὺς μὴ ἀξιούς μ. Illam negationem, quae Codd. omnibus deest, Picaeum habere in margine Apogr. Voss. notatum vidit L. C. Wolfius.

Pag. 83. b. v. penult. Integra Hudsoni nota sic se habet: „Ita legendum conicio ex Scholiaste in Aristophanis Ἰππεῖς v. 262. In MS. voci Ἀδδηφ.“ etc. Ad quae Fischerus: „Totum locum ita restituit Hudsonus haud dubie non tam ex ipso Scholiaste, quam e Suidae verbis his: ἀγκυρίσας, ἀντὶ τοῦ καταπαλάσας: quae tamen, ut Kusterus ad eum locum scienter observat, petita sunt e Schol. Aristoph. d. I.“ Cf. Zonar. T. I. c. 36.

Pag. 89. Βαλλάντιον. De scriptura omnia conguessit Bornemannus ad Xenoph. Symp. cap. 4. §. 2. p. 100. Cf. Schaeferus Animadv. ad Plutarch. Vol. V. p. 351.

Pag. 92. Βρούκειν. L. C. Wolfius ad haec: „Affert Spanhem. T. I. p. 117. de Numis.“ Hermannus ad Sophoc. Philoct. v. 735. p. 133. etsi verba βρούκειν et βρούχειν origine unum sint, usu tamen aliquid discriminis invaluisse statuit, et hoc quidem *frendere*, illud *mandere* significare.

Pag. 96. Βαλβίδες. — βαλβίδ' ἀπόδος, θετε πόδα παρὰ πόδα etc. Ita Piersonus postrema haec verba ex emendatione Salmasii et Valesii constituit, quoniam meliora dare ipsi tum non licuit. Codices, quos inter Apogr. Voss. βαλβίδα πόδος auctore Wolfio praebet, neque vero πόδας, uti

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

P a g. 99. Γεννηταί. Bis ita Apogr. Voss. Dein τὸ παλαιὸν δὲ κεκόσμητο δίγα, et οὗτοι δὲ πάλιν διήρ. Reliqua Piersonus indicavit. Ceterum nota 5. prior Hudsono tribuenda, cuius nomen per errorem excidit.

P a g. 100. Γέλων. — Ἑλληνικῶς prae κοινῶς praefert etiam Apogr. Voss.

P a g. 101. Γρίφοι. προβαλλόμενα etiam in Apogr. Voss. exaratum.

P a g. 102. Γραῦς, πληθυντικῶς, Ἄττ. γραίας, Ἑλλ. Pro γραίας, quod Piersono placuit, e Codd. MSS. et Thoma M. p. 195. γραῖαι reponendum videri posse ait Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. v. 1026. at vulgatam lectionem γραία tueri Etymol. M. γραῦς, Ἄττικῶς, ἢ παλαιὰ γυνή. Addo nunc Zonaram T. I. c. 453. γραῦς καὶ κλίνεται γραός· ἔστι καὶ ἡ γραία, τῆς γραίας.

Ibid. Γλαμῶσα, Ἄττ. λημῶσα, Ἑλληνικῶς. κοινόν, ἀμφοτέρωθεν. Ita hunc articulum constituit Toupus Emendd. in Suid. T. IV. p. 408. ed. Oxon. Fortassis recte.

P a g. 104. Γαλή. Apogr. Voss. Γαλήν, et mox γαλέα.

P a g. 105. Γραμματοκύφωνα — περίτριμμα ἀγοράς. I. C. Wolfius: „περιτρημα MS. d. adscriptum erat: ἴσ. περίτριμμα.“

P a g. 106. Γέλγη etc. Apogr. Voss. Γένη καὶ γεγοπάλις, Ἄττικῶς. Ρωπος (sic) καὶ ῥωποπόλης, Ἑλλ. Luciani locum, quem tetigit Piersonus, inquinavit Toupus Emendd. in Suid. T. IV. p. 106. corrigendo ἐπὶ τὴν γέλγην ἀπαντᾶν, ut locus indicetur, ubi γέλγη, *scruta* sive *frivola* venduntur. Nempe ἡ γέλγη Graecis fuisse inauditum ignorabat.

P a g. 107. Γυμνάσεται. Apogr. Voss. Γυμνάσεται.

P a g. 108. Διωκάθειν. Hudsonus non Ἄττικῶς, sed Ἄττικῶν dedit. Paulo post in verbis καὶ Ἰώνων particulam non agnoscit Montfauc. in Bibl. Coisl. Ceterum prorsus nova est Elmsleii sententia ad Eurip. Med. v. 186. p. 106. ed. Lips. proposita, omnes istas verborum formas in αθρην meros esse aoristos atque scribatur oportere εἰκαθεῖν etc. Quod quidem inventum Buttmanus tacite improbasse mihi videtur

neque Hermanno ad Soph. Antig. v. 1083. p. 256. ed. tert. et ad Oed. Col. v. 1019. p. 204. de probabilitate eius persuasum esse video. Etenim cum certi stent atque firmi similes praesentis temporis Infinitivi *τελέθειν*, *μινύθειν* aliique, ut *μινύθουσιν* Sophocl. Oed. Col. v. 692. satis probat, profecto non est, quod de illis in *αθειν* dubitemus.

Page 110. *Διαγράφειν* — *Πολιτικῶν γ'*. Sic etiam Apogr. Voss.

Page 112. *Δεδιηκόνηκα*, Ἀττ. *διηκόνηκα*, Ἑλλ. Sic Moeridem scripsisse arbitratur Valckenarius Diatr. in Eurip. Reliqq. p. 278. c. sive 289. ed. Lips. propterea quod infra annotatum sit: *Πεπαρώνηκεν*, Ἀττ. *παρώνηκεν*, Ἑλλ. atque Hesychius habeat *Δεδιηκόνηκεν*. Rem expediit Piersonus.

Page 115. *Διαβιβῶ*. Add. *καλῶ* Eurip. Ion. v. 1155' *γαμῶ*, quod illustrat Bornemannus ad Xenoph. Symp. cap. 1. §. 15. p. 59. cap. 9. §. 7. p. 222. Alia v. ap. Kidd. ad Dawesii Miscell. Critt. p. 117. 132. 603. Buttman. Gramm. mai. T. I. p. 403.

Ibid. *Δυσωπεῖσθαι*. Ubi praeclaram C. F. Hermanni observationem in Lucian. de conscrib. hist. p. 251. legeris, nihil ultra requires.

Page 117. *Δεικνῦσι*. V. Goettlingius ad Theodos. Gramm. p. 211. Schaefer. App. in Demosth. T. IV. p. 455. et de sequenti *Δρύφακτος* idem ad Plutarch. T. V. p. 38.

Page 119. *Διανεκεῖ λόγῳ*. In Platonis Hipp. Mai. hanc formam, quae Attica fuisse videtur, cum optimi libri, tum Scholiastes p. 394. ed. Bekk. praeferunt. Reposuit eam Blomfieldus etiam in Aeschyli Agam. v. 310. Sed loquitur ibi chorus. Ipsa vocis origo nemini ambigua esse potest, qui ad *ἤνεκῆς* et *ἤνεγκα* recedere velit. Tamen fefellit Blomfieldum, in etymo *διὰ* et *ἐνείκω*, *fero*, acquiescentem (v. Glossar. eius p. 212.), quod praeter alia memorat Zonaras T. I. c. 528. rectius certe *ἐνέκω* exhibens.

Page 122. *Δένδροις*. Georg. Lecapenus ap. Matthaei Lectt. Mosqq. Vol. I. p. 61. *τοῖς δένδροις μὲν γράφεται κοινῶς, τοῖς δένδροισι δὲ Ἀττικῶς*. V. Intpp. ad Greg. Cor.
***** 6

p. 61. sp. Bast. Epist. Crit. p. 185. sq. ed. Lips. Boissonad. ad Philostr. Her. p. 369. Coraës ad Heliodor. p. 132. De poëtia quid statuendum sit, docet nos Hermann. ad Soph. Antig. v. 709. p. 166. ed. tert.

Pag. 124. b. Confusionis vocc. αἰσχιστος et ἔχθιστος exempla dedit. Monk. ad Eurip. Alcest. v. 1042. Elmsleius ad Med. p. 317. not. ed. Lips.

Pag. 128. a. In Scholiasta Aristophanis et Etymologo pro βλάψαι vel βάψαι, quod multis defendere studet Tittmannus ad Zonar. T. I. c. 602. cum Lobeckio in Aglaopham. T. I. p. 632. not. n. malim θάψαι.

Pag. 128. Ἐφειστρίς — καὶ πύρκην. Apogr. Voss. πύρκην (sic), ex adverso tamen πορκόν scriptum. Quod in fine legitur κολύμην, mihi non satisfacit: nam de vestibis quum ante dictum sit, nomen nunc exspectamus, quod proximis σέλα et ἀστράβη certe aliqua ex parte respondeat. Ceterum v. Bornemann. ad Xenoph. Symp. cap. 4. §. 38. p. 136.

Pag. 130. Ἐρῶδηφόροι. „Accusativum δρόσον Sallierius et Piersonus ferri posse negant; quibus adsentiens Kulenkampius ad Etym. M. p. 762. τὴν πομπὴν τελοῦσαι emendat. Sed δρόσου nomine ille (Moeris) sine dubio inferias intelligi volebat, quas ut ceteris heroibus heroinisque, ita etiam Hersae datas esse credi par est; recteque sane Grammaticus *Roriferas* ab eo quod ferrent dictas existimat, non ab ea cui ferrent; neque incommode illam adsperginem, qua mortuorum monumenta irrorarent, antiquo sermone *rorem* vocari sumsit.“ Hancce eximiam Lobeckii observationem ex Aglaopham. T. II. p. 872. quin integram huc transcriberem, eo minus dubitavi, quo simplicius difficillima illa quaestio nunc ad liquidum perducta est quoque facilius alia huc pertinentia (ex. c. Zonar. T. I. c. 866. Ἐρσηφορία, δροσοφορία, ubi haesit editor) poterunt explicari. Quanto intricatiora autem protulit Odofr. Muellerus in libello de Minerva Pol. p. 15. qui ἔρσας vocatas esse existimat frondes recentes et ramuculos, et hoc esse mysterium illud, quod Arrhephorae sub exitum muneris ex aede Minervae in specum sacram intulisse dicantur, successuris reportandum. Fontem huius explica-

tionis indicat Pausaniam lib. I. cap. 27. Sed fraudulentam rei imaginem inde nobis proposuit vir ingeniosissimus: nam in nostris Pausaniae editionibus de ramulis οὐδὲ φεψάλυξ.

Pag. 134. Ἐλῶ. Cf. Hermann. ad Soph. Oed. Col. v. 1454. p. 286. Hanovius Exercitt. Critt. in Comic. Gr. p. 116. sq.

Pag. 141. *Εἰς Διονυσίου, Ἄττ.* Hanc loquendi rationem, Graecis omnium maxime celebratam, multi viri docti praeter eos, quos Piersonus in medium protulit, exemplis illustrarunt. V. Intpp. ad Lucian. Hermot. c. 32. p. 827. ed. Hemsterh. ad Amor. §. 44. Perizon. ad Aelian. Var. Hist. lib. I. cap. 24. Olear. ad Philostr. V. A. lib. II. cap. 27. extr. Duker. ad Thucyd. lib. III. cap. 106. Fischer. ad Weller. Vol. III. P. I. p. 255. P. II. p. 158, 159. Reiff. ad Artemidor. T. II. p. 298. sq. Kuster. ad Aristoph. Nub. v. 420. (443.) Iensius Lection. Lucian. II. 2. p. 140. Bos. Animadvv. p. 8. Vechner. Hellenol. p. 70. sq. ed. Heus. Bergler. ad Alciph. lib. III. ep. 64. Heusinger. ad Plutarch. de puer. educ. cap. 11. p. 94. Heynius in Homer. T. VIII. p. 659. Porsonus in Maty's Rev. p. 67. Elmsleius ad Aristoph. Acharn. v. 1222. p. 127. ed. Lips. In huiusmodi locis fere omnibus *δόμον*, vel *οἶκον*, vel *γυμνάσιον*, prout aptum cuique loco videatur, supplent. Apud Latinos scriptores ellipsin illam, qua *aedes* vel simile quid omissum esse volunt, non ita frequentem dixeris. Terent. Adelph. IV. 2, 43. *ubi ad Dianae veneris, ito ad dextram.* Cic. ad Divers. VIII. 4. *Sed cum Senatus habitus esset ad Apollinis.* pro Mil. cap. 33. *cum falcibus ad Castoris, cum gladiis toto foro volitarunt.* Alia dedit Ramshornius Gr. Lat. mai. p. 708. ed. pr. Haec satis trita. Minus recte autem linguae nostrae indolem perspexisse videtur Riemerus, quem et alii temere secuti sunt, in Lexico Graeco s. v. *εἰς* conferens vernacula *zu Kantor's, zu Pachter's gehen* et quae sunt id genus alia: nam in his minime de secundo casu singularis numeri, sed de tertio plurali cogitandum esse vel inde apparet, quod totam familiam complectentes dicimus *Richters ihr Haus, die Müller's sind brave Leute* etc.

Pag. 144. a. b. De verbis *ἀπεμπολεῖν* et *διεμπολεῖν* similibusque acute, ut solet, disputavit Lobeckius in Parerg.

ad Phryn. p. 584. unde apparet, veteres Atticos illis formis abstinuisse. Errorem, quo homo quidam doctus *διεμπολίσομεν* in Euripidis Bacch. v. 512. ad Infinitivum *διεμπολεῖν* retulit, posteriores iidemque peritiores huius fabulae interpretes correxerunt. Cf. praeter eos, quos in Indice nominavi, Schaefer, Melett. Critt. p. 85. Iacobum ad Luciani Tox. p. 102. Sed recentiores quum ita omnino locuti sint, Piersonus Hesychii glossam *Ἀπεμπολεῖ* non mutare debuerat in *Ἀπεμπολά.*

Page 150. *Ἐπηλυγαζόμενος* — *λύγη γὰρ ἡ σκιά.* Adscripserat I. C. Wolfius: „*ἡλύγη.* V. Wasse ad Thucyd. p. 402. Adde Dukerum.“

Page 157. a. *ἀναζωπυρεῖν* notione *revalescendi* figurata legas apud Plutarch. Timol. cap. 24. οὕτω δὲ τῆς πόλεως ἀναζωπυρούσης καὶ πληρουμένης.

Page 158. *Ἦν* *Ἀττ.* *ἡμην*, *Ἑλλ.* I. C. Wolfius: „*H*, *Ἀττικοί.* *ἡμην*, *Ἑλληνας.* Ita Montfauc. Vide in *Ἦν*, quo omne pertinere puto.“ Cod. Coisl. *ἦ*, cui lectioni non defuturos esse patronos vere praevidebat Piersonus. Platoni permultis in locis illam veteris Atticismi formam reddidit Bekkerus, Codicum auctoritate nisus. V. Heindorf. ad Protag. p. 310. E. Quid? quod Elmsleius apud tragicos poetas in prima persona ubique *ἦ* scribendum esse iubet? Sed de tota hac quaestione omnes norunt certius aliquid attulisse Hermannum in Praefatione Sophoclis Oedipo Regi praemissa, cui paucula adiecit in annotatione ad Eurip. Alcest. v. 665. De communis Graecismi forma *ἡμην* nonnulla invenies ap. Valckenar. Opusc. T. II. p. 293. ed. Lips.

Page 159. *Ἦδη.* V. Elmsleius ad Aristoph. Acharn. v. 35.

Page 161. *Ἦμελλον.* Arctius haec definit Scholiastes Apoll. Rhod. ad lib. I. v. 1309. *Ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ε̄ ἀρχομένους παρατατικούς τῶ ἠ γράφουσιν, ἡμελλον, ἡβουλόμην, καὶ τὰ ἐξῆς.* Sed alterum quoque apud Atticos saepenumero inveniri satis notum: quin utrumque, *ἔδυνήθη* et *ἡδυνήθη*, in uno eodemque loco Xenophontis se offert, Cyrop. I. 1, 5. Scilicet Graeci,

cum brevi intervallo idem repetendum esset verbum, tali variatione delectabantur.

Pag. 162. Ἠνέσχετο. Formam Graecis revera inauditam ἠνεχόμεν, quam Piersonus nihil mali suspicans offert Sophocli, Aristophani atque Platoni (cuius in Charmide ἠνέχετο vitium est Editionis Francofurtanae typothesae commissum), magno consensu exploserunt Porsonus in Supplem. Praef. ad Eurip. Hecub. p. XIX. sq. ed. Lips. tert. Erfurdus ad Sophocl. Antig. v. 463. p. 105. ed. Herm. tert. Reisigius Coniectt. p. 217. sq. et nuperrime Rudolphus Hanovius Exercitt. Critt. in Comicos Gr. Lib. I. p. 104.

Pag. 163. Ἦττω. Pro Ἑλληνικῶς h. l. reponendum esse κοινῶς sive κοινόν, quod Hudsoni editio occupat, corrigens monuit Piersonus p. 353. b.

Pag. 165. Ἡμωδίαν — αἰμωδίαν. Codicis Reg. et Coll. Gron. lectio ἄμμοδίαν non ita spernenda est, siquidem Matthaeum Lectt. Mosq. Vol. II. p. 82. audimus. Eadem fere ratione in Hermog. p. 406. αἰμωδεῖν, ἄμμοδεῖν Codex Lipsiensis praebet ἄμμοδεῖν, quod et Hesychio reddere tentat Matthaeus. Cf. etiam Zonar. T. I. c. 82. 91.

Pag. 169. Θερόμενος. Φερμαίνειν Platonis est Phaedr. p. 268. A.

Ibid. Θαλοῦ, τὴν γενικήν. τῆς γενετικῆς annotaverat I. C. Wolfius; unde, iam nescio.

Ibid. Θόλην — θόινα. Pertinet huc locus Phrynichi Appar. Soph. in Bekk. An. Gr. T. I. p. 66, 33. Τόλμη καὶ τόλμα, πρύμνη καὶ πρύμνα, νάρκη δὲ διὰ τοῦ ἠ. Recentiores formae fuerunt etiam πρύμνα, μέριμνα, λίμνα. V. Elmslei. ad Eurip. Heracl. v. 19. et Iphig. Taur. v. 118. Hermann. ad Soph. Philoct. v. 480. p. 87. Alia exempla suppeditabit Lobeckius ad Phryn. p. 331. ubi lenissimum viri egregii errorem ut corrigamus, paucula nobis speciminis causa expromere liceat ex Appendice Observationum in Timaei Lexicón Platon., quae proelo iam subiecta propediem in lucem prodibit. Timaeus igitur p. 117. ed. nostrae Θέρμη, ὁ πυρετός. Ruhnkenius scriptum fuisse suspicatur θέρμα, affereus ex Theaeteto p. 178. E. οἶον θέρμα· ἄρ' ὅταν τις οἴηθῃ ιδιώτης etc.

Hunc autem Platonis locum aut negligentius inspexit Ruhnkenius, aut tacite correxit. Nempe pro *θήρμα*, quod in eo se reperisse dicit, omnes Codd. et Editt. exhibent *θερμά*, h. e. *θερμότητες*, quod nos diceremus *Zustände der Hitze*. Utut est, a Ruhnkenio in errorem se induci passus est Lobeckius l. c. cum scriberet: „Si nostris editionibus standum est, de Platone aliter se habet, nam in Theaet. p. 129. E. (Ed. Laem.) *θήρμα* legitur, sed *θήρμαι* Timaeus h. l. invenisse videtur.“ Atqui *θήρμαι* in Platone Timaeum legisse credibile non est, quum glossa ad Thucydidem referenda sit, quem aliquoties glossographum respexisse in aprico est. Praetermissis iis, quae Lobeckius de v. *θήρμη* disseruit, apprime huc spectat Heliodorus Aeth. VIII. 13. *πυρετοῦ τινος ὡςπερ θηλάτου τῆς προτεραίας ἐνσκήψαντος καὶ θέρμης ὀξείας ὑποδραμούσης*. Nec abs re erit commemorasse Plat. Phaedon. p. 105. C. ubi *θερμύτης* et *πυρετός*. Ad Moeridem propero. Quod hic dicit Piersonus, Eustathium in mente habuisse locum Herodiani in Philetaero: *ὀμίχλη, οὐχὶ ὀμίχλα* etc. levi indiget correctione. Certiorem fontem, unde hauserit ille, aperuit nobis I. G. Schneiderus Peric. Crit. in Anthol. Gr. p. 65. sq. dico Herodiani librum *Ζητουμένων κατὰ κλίση παντός τοῦ λόγου μερῶν* apud Bandinum in Bibl. Laurentiana T. I. p. 146. ubi haec scripta: *ἔτι πλημμελοῦσιν οἱ λέγοντες τρίγλα καὶ κίχλα, καὶ ὀμίχλα, δεόν λέγειν διὰ τοῦ ἠ τρίγλη, καὶ κίχλη, καὶ ὀμίχλη. οὐδὲν γὰρ ὄνομα θηλυκὸν τῷ λ παραληγόμενον εἰς α, ἀλλ' εἰς ἠ, ὡςπερ πύλη, πύλης, κρωβύλη, κρωβύλης, ἀρβύλη, ἀρβύλης. οὕτως ἐροῦμεν καὶ ταῦτα.*

Pag. 172. b. *θρέξας* Plutarchi est. V. Schaeef. Animadv. T. V. p. 44.

Pag. 174. *θάρρος*. A I. C. Wolfio haec adscripta: „Affert Spanhem. de Numis T. I. p. 105.“

Pag. 176. *ἴκταρ*. Hudsonus οὐδὲ ἐγγύς τοῦ σκοποῦ (male in Edd. *σκόπου*) γίνεται suppleverat ex Eustathio ad Odyss. Ψ. p. 1936, 17, notante Alberto ad Hesych. T. II. c. 39. Cf. Steph. de Dial. Gr. p. 227. A. Schott. ad Zenob. V. 55.

Pag. 180. *ἴλιγγιᾶν*. De h. v. cuius usus latius patet,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

repetendum esset, genera, ubi usus id admitteret, plerumque variasse multis ostendit Lobeckius in *Addend.* ad Phryn. p. 762. Nec etiam in formis verborum similem varietatem evitasse reperiuntur, ut argumento sunt Platonis loci modo allati, quibus addo de Legg. lib. XII. p. 286. ed. Bekk. ubi *ῥιφέντες* — *ῥιφθέντες*. *ibid.* p. 305. *κεκτημένος* — *ἐκτημένος*, ut revera erret Heindorfius ad Theaetet. p. 471. et ad Protag. p. 572. Huic mori poëtae aliquando indulserunt, velut Aeschylus Sept. c. Theb. v. 1038. *δοκησάτω* et v. 1042. *δόξη*. Pers. v. 776. *ἔκυρσα* et v. 794. *κυρήσει*. Eurip. Hec. v. 779. *ἔκεινε* (Aor.) — *κτανεῖν*. In eundemque censum veniunt, quae supra ad p. 24. et 161. notavi. Veteres autem Grammaticos huius inconstantiae insuetos alterutram formam magis Atticam pronuntiasse nihil mirum.

Pag. 196. *Κακκαγεῖν*. Eius loco *καχλάζειν* et mox *κακχάζειν* reponi vult Albertus ad Hesych. T. II. c. 97.

Pag. 198. a. Piersonum emendationes Hesychii a se propositas Fabro ad Anacr. III. 19. tacite sublegisse in aspectum lucemque proferre non veritus est Ioannes Gottlob Schneiderus Peric. Crit. in Anthol. Gr. p. 19. Quotquot vero Piersoni scriptis non solum perlectis, sed cum aliorum virorum doctorum, qui easdem tractaverint res, diligentius etiam comparatis, eximiam eius probitatem, animi candorem atque fidem sane quam raram, qua honestum virum suum cuique tribuere decet, cognoverunt, Manes eius a tali crimine acriter vindicandos esse communi mecum decernent consensu. Fieri solet in vita humana, ut criminationi, quam quis in alios falso confert, ipse vel maxime obnoxius reperiatur. Idem accidisse dolemus optimo Schneidero, cui, quum Lexicon suum conscriberet, tanta non fuisse videtur religio, quominus multa ex Piersoni observationibus in usus suos converteret, fontem, unde hortulos suos irrigaverit, callide celans.

Pag. 202. b. In Hesychio fortasse praestat *Ἐρμηῆς* — *καὶ πέμματος εἶδος κηριοειδές*, h. e. *genus placentarum, quae favorum formam exhibent*. Ipsa verborum *εἶδος κηριοειδές* compositio nihil, opinor, offensionis habet.

Pag. 205. *Καταγλωττίσματα, τὰ περίεργα φιλήματα*. Cave probes Blomfieldi coniecturam *περίεργα*, cui locum dedi

in annotatione. Etenim vocabulum *περίεργος* in rebus amatoriiis cum usitatissimum sit, nescio an huc maxime pertineat. Sic certe Scholiastes Aristophanis ad Nub. v. 51. *καταγλωττισμάτων) αἰσχρῶν φιλημάτων. περιεργότερον. ἢ εἶδος αἰσχροῦ φιλήματος τὸ καταγλώττισμα.* ubi tamen quaedam turbata esse videntur. Neque aliter explicant Photius c. 101. ed. Herm. Auctor *Συναγ. λέξ. χρῆσ. ap. Bachmann. An. Gr. Vol. I. p. 268, 26. et alii.* Et Longus quidem Pastor. lib. III. p. 76. ed. Villois. *Ἐζήτουν δὲ αὐτοὶ, ἰνῆquit, περιττότερόν τι φιλήματος καὶ περιβολῆς, καὶ μάλιστα δὲ ὁ Δάφνις πρὸς τε τὰ φιλήματα ᾠργα καὶ πρὸς τὰς περιβολὰς ἐσκιτάλιζε, καὶ ἦν ἐς πᾶν ἔργον περιεργότερος καὶ θρασύτερος.* Ut autem Daphnis profectum in amore faciens et ferocior factus *περιεργότερος* a Longo dicitur, ita apud Achillem Tatium aliquod *περιεργότερον* quaerit Clitophon. Unde *περίεργα φιλήματα* quam bene se habeant, nemini protinus erit ambiguum. Nimirum *περίεργον* dicitur *id, quod simplicem ἔργου sive rei alicuius modum naturamque excedit, quod exquisitum est, quod nimium.* Saepius ea notione a Grammaticis usurpatum invenias. Auctor *Συναγ. λέξ. χρῆσ. ap. Bachmann. An. Gr. Vol. I. p. 281, 1. κομμός, περίεργος κόσμησις.* Sed nolo fluctus excitare in simpulo. Otium nobis fecit Iacobus ad Luciani Τοκ. p. 134.

Iam vero ipsa *καταγλωττίσματα* quod attinet, aliud significare putat Burgess. ad Dawesii Miscell. Critt. p. 356. quam quod intellexisse videatur Piersonus; et quamquam alius id exponendum se relinquere dicit, tamen turpissimae ac infimae spurcitiae illa fuisse contendere haud erubuit. Res in medio posita est. Audiamus Scholiastem Aristophanis l. c. *Κυρίως δὲ καταγλώττισμα, ὅταν ἐν τῷ καιρῷ τῆς συνουσίας ὁ ἀνὴρ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τῷ τῆς γυναικὸς ἐμβάλλῃ στόματι.* Plura qui cupit, eum legisse non poenitebit Toupium Epist. Crit. p. 164. et Emendd. in Suid. T. II. p. 605. Monetae Epistolam ad Buherium apud Brunck. Anall. Poët. Gr. T. III. p. 316. Casaubonum ad Aristoph. Equitt. v. 352. Comment. ed. Beck. Vol. IV. p. 88. Schedium de Diis Germanis p. 468. 469. ed. Iark. quibus addas Polluc. lib. II. sect. 109. Lucian. T. III. p. 181. ed. Reitz.

Pag. 206. a. v. 2. Automedontis Epigramma Iacobsius dedit in Anthol. Gr. T. II. p. 191. carm. III.

Pag. 213. a. b. Participia κέας, ἐκκέας, et quae sint similia, tamquam Atticae dialecto repugnantia nescio an calidius damnaverit Doederlinus in Symboll. Helvett. T. I. p. 246. sq. Memorata ibi Bergleri coniectura in Aristophanis Pac. v. 1132. ἐκκέας τῶν ξύλων ἄττ' ἂν ἦ hunc in modum pergit vir doctissimus: „Aoristi forma κέας non magis probatur Atticae dialecto quam praesens κείω; ipsaque prava ista coniectura deceptus est Buttmannus, cum hoc loco utebatur, quo nisus in Soph. El. 759. formam κείαντες, cui dudum editores probis e MSS. substituerant κήαντες, revocaret; vid. Gramm. Gr. p. 364.“ Loco Aristophaneo ceteroquin vexatissimo non multum tribuendum esse concedam, quoniam ex corruptis argumentandi ratio fere infirma atque lubrica est, licet Brunckius simile ἐγκέας vel συγκέας coniecerit et ipsum ἐκκέας addicente Codice Ravenn. ab Invernizio in orationem receptum sit: de versu autem e Sophoclis Electr. notato non recte iudicasse Doederlinum quovis pignore contenderim. Ubi si erravit beatus Buttmannus, in eo error ponendus est, quod epicam formam retinuit, quam, ni memoria me fallit, in κέαντες primum cum Erfurdio mutatum ivit Hermannus. Deinde quid faciamus Aeschyli verbis ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως, in quibus plana omnia et lectionis varietas nulla?

Pag. 214. a. Eustathii locus est in Odyss. p. 1390, 51. ed. Rom.

Pag. 220. a. b. μεταλλεύς vox est aequae proba ac μεταλλευτήs, ut a quibusdam improbatam esse mireris. V. Schaefer. ad Schol. Apoll. Rhod. T. II. p. 93. et in Ind. p. 668.

Pag. 223. Λέμμα, ἀντὶ τοῦ λέπισμα. Quod nunc sequitur λέπος, κοινόν. separare dicit I. C. Wolfius Montefalconium a prioribus et novum facere versum. Platonis locus in Timaeo prostat p. 109, 18. Bekk. ubi Scholiastes p. 428. φλοιός, λέπισμα explicat. Similiter Zonaras T. II. c. 1297. Λέπος καὶ λέπισμα καὶ λέπυρον (eo usus est auctor Batrachom. v. 131.), ὁ φλοιός.

P a g. 224. *Λογοποιός*. Adde Georg. Lecapen. ap. Matth. Lectt. Mosq. Vol. I. p. 70.

P a g. 228. a. In loco ex Aristophane allato *ἐλοῦμεν* scribas, collato Brunckii Schol. MS. Ἀττικὸν τὸ ἐλοῦμεν ἀντὶ τοῦ ἐλούμεν καὶ κατὰ συκοπὴν ἐλοῦμεν.

P a g. 235. *Μύλη*. μῦλος pro μύλος MS. Coisl.

P a g. 240. *Μειράκια* — Ἀττ. μείρακας, Ἑλλ. Μεῖραξ ex observatione veterum Grammaticorum tantum de foeminis dicitur, de maribus *μειράκιον*. V. Bachmann. An. Gr. Vol. II. p. 322, 26. 374, 30. Zonar. T. II. c. 1346. Bene itaque vidit Hudsonus, illud Ἕλληνες sive Ἑλληνικῶς expungendum esse, binas proponens coniecturas, quae sensum praebent non diversum.

P a g. 243. *Μεριμνῶν*, Ἀττικῶς. φροντίζων, Ξενοφῶν. Bastius ad Greg. Cor. p. 175. iure Ruhnkenii laudat emendationem ἀντὶ τοῦ pro Ἀττικῶς legentis. Videlicet in Codd. Moeridis quum vox Ἀττικῶς singulis fere articulis addita scribatur $\overset{\tau}{\alpha}$, haud raro etiam contractius $\overset{\tau}{\alpha}$, factum est, ut

facillime confunderetur cum $\overset{\tau\tau}{\alpha\nu}$, i. e. ἀντὶ τοῦ. Ceterum idem Bastius in afferendo illo loco *Μεριμνᾶν* posuit et φροντίζειν, errore, puto: nam in Codice ita se reperisse nihil nos admonet.

P a g. 244. *Νῆες*. V. Schaefer. ad Plutarch. Vol. VI. p. 445.

P a g. 246. *Ναυτιᾶν*, Ἀττ. et seqq. Plato Theaet. p. 279, 17. Bekk. In Cod. SGerm. ap. Bast. Append. ad Epist. Crit. p. 15. huncce in modum haec scripta sunt: *Ναυτιᾶν*, ἐν τοῖς $\overline{\omega}$ $\overset{*}{\tau\tau}$, $\overset{\tau}{\alpha}$ (i. e. Ἀττικοί). *ναυσιᾶν*, ἐλλ^H (i. e. Ἕλληνες. v. eundem ad Greg. Cor. p. 800.). Pro ἐν τοῖς $\overline{\omega}$ $\overset{\tau}{\tau\tau}$ corrigatur oportet ἐν τοῖς $\overline{\beta}$ (h. e. δύο) $\overline{\tau\tau}$ iudice Bastio: nam numeralibus notis asteriscus pro lineola superscriptus aliquoties reperitur. Ceterum similiter supra p. 226. *Ἀῆμμα*, διὰ $\overline{\beta}$ $\overline{\mu\mu}$.

P a g. 250. Ὀρικὸν ζεῦγος, Ἀττ. Adde Scholiastem in Platonis Lys. p. 321. ed. Bekk. Ὀρικοῦ) τοῦ ἡμιονικοῦ. ὄρεῦς

γὰρ ὁ ἡμίονος. Photius c. 253. ed. Herm. Bachmann. An. Gr. Vol. I. p. 320, 19. Tittmann, ad Zonar. T. II. c. 1467. 1468.

Pag. 253. a. βοίδιον Aristoph. Acharn. v. 1036. ubi cf. Elmslei.

Pag. 256. Ὀρχηστρίς, Ἄττ. ὀρχήστρια, Ἑλλ. Vox ὀρχήστρια etsi purioris notae non sit, haud mutandam tamen censet Albertus ad Hesych. T. II. c. 792. comparans ποιήτρια et similia.

Pag. 261. Ὀστρία Cod. SGerm. ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 343. 892. rectius: Ὀστρια et dein ὄστρεα. V. praestantissimus Stallbaumius ad Platonis Phileb. p. 50. 51.

Pag. 270. Πενοιθέναι. Toupius Emendd. in Suid. T. IV. p. 409. ed. Oxon. „Fortasse, inquit, Πενοιθίαν. V. Hesychium.“ Phrynichum vellem inspexisset.

Pag. 271. Πρόχους. De hac voce atque de Hedyli epigrammate a Piersono tentato v. Brunck. ad Apoll. Rhod. lib. I. v. 456. Hermann. ad Eurip. Ion. v. 449. p. 43.

Pag. 275. b. Piersonus verbum αἴσσειν Atticis ubique dissyllabum fuisse contendit, locos, qui regulam illam aperte infringunt, corrigens. Qua de re cautius iudicat Porsonus ad Eurip. Hecub. v. 31. p. 8. ad Orest. v. 1427. p. 114. ed. Lips. tert. cum quibus conferas Monk. ad Hippol. v. 1347. et Elmsleium ad Bacch. v. 147. p. 26. ed. Lips.

Pag. 281. Πεττεία — ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει. Haec glossa e Timaeo huc illata est, ubi ad λέγει Platonem intelligendum esse recte observavit Ruhnkenius. Contra Toupius Emendd. in Suid. T. IV. p. 409. λέγει significare putat *significat* et conferri iubet de eo Meursium Spicileg. ad Theocr. p. 59. et Schol. ad Aristoph. Av. 1714. λέγει (v. λείπει) δὲ τὸ πνέουσι.

Pag. 282. Πλεύμων. Hoc vulgare dicunt Brunckius et Hermannus ad Sophocl. Trachin. v. 564. coll. v. 775. 1043. Codices rem in suspenso relinquunt.

Pag. 284. Πέτομαι. V. Buttman. Gr. Gr. amplior T. II. P. 1. p. 212. Porson. ad Eurip. Med. v. 1. Hermann. ad Ion. v. 90. p. 11.

P a g. 286. *Παρακαταθήκη*. V. Spohn. ad Isocr. Paganogr. p. 142. Ast. ad Plat. Legg. lib. XI. p. 508.

P a g. 287. *Πειραιῶς*. Atticam hanc scripturam Platoni reddidit Bekkerus, de Rep. lib. IV. p. 439. E. et al., solutam formam Accusativi, velut *Παιανιέα*, servans in Demosthene. V. Loers. ad Plat. Menex. p. 146. Schaef, App. in Demosth. T. II. p. 90. 176.

P a g. 288. *Πλάνος* — *πλάνη*. Add. Hermann. ad Sophocl. Philoct. v. 748. p. 136.

P a g. 298. *Πηχῶν*. Contracta haec forma Plutarcho familiaris, e quo plura exempla conguessit Schaeferus Vol. V. p. 151. 190. 264. Vol. VI. p. 398.

P a g. 303. *Πλέω*, ἀντὶ τοῦ πλήρεις. *Πλέω*, iam a Fischero. propositum, placuit quoque Bastio ad Greg. Cor. p. 646. Videlicet Atticos *πλέως* dixisse constat pro *πλέος*: inde secundum Grammaticorum praeceptum pluralis numerus masculini *πλέω* scribendus pro *πλέοι*, non *πλέω*. Sic ἀνάπλεω in Platonis Theaet. p. 196. E.

Ibid. *Πομπεῖα*. Valckenarii emendationem pro *Θουκυδίδης* reponentis *Ἀνδοκίδης* multis praedicat Ruhnkenius in Hist. crit. Oratt. Gr. Rutilio praemissa p. LVI.

P a g. 309. *Ῥιγῶν*. V. Stallbaum. ad Phileb. p. 141.

P a g. 313. *Στίμις*, Ἄττ. *στίμι*, Ἑλλ. Haec lectio in mentem venerat iam Bielio ad Hesych. T. II. c. 1270. ed. Albert. qui praeterea Lex. Cyrilli MS. Br. *Στίμις*, τὸ μέλαν χρώμα etc. affert. Zonaras T. II. c. 1677. *Στίμι*, εἶδος βάμματος. Vid. Trilleri Observv. Critt. p. 404. sq. Singulare est, quod legimus in Choerobosco ap. Bekk. An. Gr. T. III. p. 1208. Recenset ibi vocabula nonnulla quae ex aliena lingua in Graecam transvecta sint, atque annumerat iis καὶ τὸ στίμι, ὅπερ αἱ γυναῖκες κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χρίονται, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λαχῶς καλεῖται. — εὐρέθη δὲ καὶ τὸ στίμι θηλυκῶς λεγόμενον, οἷον ἡ στίμις, τῆς στίμιδος. Ἴων Ὀμφάλη

καὶ τὴν μέλαιναν στίμιν ὀμματογράφον.

Ibid. *Σιωπηλός*. Cf. infra p. 25. *Αἰσχυνηλοί*. Similiter *σιωπηρός* et *σιωπηλός*, de quibus Bornemann. ad Xenoph. Sympos. cap. I. §. 9. p. 53.

Pag. 315. *Σηκός*. Hoc quid sit, melius Arnaldo Animadvv. I. 1. docuisse Valckenarium Animadvv. ad Ammon. p. 153. sqq. didici ex observatione Hermanni in Sophocl. Philoct. v. 1312. Pro *στριγγῶ* levi mutatione reponendum esse *θριγγῶ* sive *θριγγῶ* existimat Toupius eandemque cantilenam tanquam novam canit Schleusnerus in Miscell. Critt. a Friedem. et Seebodio editis Vol. I. P. 3. p. 535. Dudum id coniectando assecutus erat Berglerus apud Piersonum. Iam quid facias istis hominibus?

Pag. 316. *Σᾶ*. V. Osann. ad Philem. Gramm. p. 148. Goettling. ad Theodos. p. 227. De Accusativo *σῶν* et simili *ζῶν*, a *ζῶς*, *ζῶς*, quem exquisitiorem iure dicas, v. Schaefer. ad Longum p. 347. Reisigius ad Soph. Oed. Col. Enarr. p. CLI. v. 1205.

Pag. 323. *Σκότος*. Aliter Georg. Lecapen. ap. Matthaei Lectt. Mosqq. V. I. p. 76. τὸ σκότος καὶ ὁ σκότος γράφεται, πλὴν παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς ἀεὶ ὁ σκότος ἀρσενικῶς γράφεται, παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ σκότος οὐδετέρως. Cum Moeride consentit Etymol. M. ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 523. Fischerus ad Weller. T. II. p. 172. veteres Atticos dixisse existimat ὁ σκότος, medios τὸ σκότος, quae distinctio vereor ut cuiquam probetur. Illud enim manifestum est atque exploratum, Atticos utrumque omnino usurpasse, sed prius multo saepius, ut erret Coraës ad Heliodor. p. 198. τὸ σκότος minus Atticum dicens. Neutrum genus utpote magis Atticum poëtas Tragicos praetulisse dicit Porsonus ad Eurip. Hec. v. 819. quod nihil moratur Elmsleius ad Soph. Oed. Col. v. 40. p. 94. ed. Lips. Apud Platonem et Xenophontem non uno loco invenies τὸ σκότος, quamquam Codicum lectio fluctuat et Viri Docti alterutrum genus inde pro lubitu reposuerunt. V. Boissonad. ad Eunap. T. I. p. 266.

Pag. 324. *Σμικρόν*. V. Elmsleius ad Soph. Oed. Col. v. 5. 6. p. 87. ed. Lips. Hermann. ad Eurip. Bacch. v. 1361.

Pag. 326. *Συνέριθροι*, Ἀττ. *συνυφαίνουσαι*, Ἑλλ. Eadem fere repetierunt Photius Lex. c. 408. ed. Herm. Auct. *Συναγ. λέξ. χρῆσ.* in Bachmann. An. Gr. Vol. I. p. 375, 10. Scholiastes Platonis in Legg. lib. X. p. 456. ed. Bekk. Sim-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

cudes agantur et verberentur, admodum incertus est et solis fortasse Grammaticis relinquendus, qui vaga etymologia (ὕς et πλήσσω) atque simili βουπλήξ· decepti illam notionem sibi finxisse videntur. Sic Scholiastes Platonis p. 316. ed. Bekk. "Υσπληξ, ἀφειθήριον, πληγή, ὡσπερ νῦν, πάσσαλος, κεράτινος κρίκος, πάντα θηλυκῶς. Photio c. 463. ed. Herm. est φραγέλιον, ἀφειτηρία. Cf. Bekk. An. Gr. T. I. p. 64, 12. Bachmanni An. Gr. Vol. I. p. 401, 6. Zonar. T. II. c. 1788. At ne in recentissimis quidem Graecis scriptoribus huius explanationis vestigiūm apparet. Tamen viros haud indoctos a magistrallis istis in errores valde ridiculos esse inductos videre est ex Tennulii animadversione ad Iamblich. l. c. p. 179.

P a g. 346. Ὑποκορίζεσθαι. Ruhnkenius ad Tim. p. 267. s. p. 222. ed. meae scribendum suspicatur Ὑποκορίζεσθαι, Ἄττ. ὑποκορίζειν, Ἑλλ. „Monere voluit, Atticos huius verbi forma media usos esse, recentiores Graecos activa. Damascius ap. Phot. p. 1044. Βάβιον καὶ παιδίον ἀνεκάλει ὑποκορίζουσα τὴν φωνήν.“ Hancce candidissimi Ruhnkenii observationem cum pulvisculo abstulit Schleusnerus in Miscell. Critt. a Friedem. et Seeb. editis Vol. I. P. 3. p. 535.

P a g. 351. Φιλόγελω, Ἄττ. φιλογέλωτες, Ἑλλ. Bastius ad Greg. Cor. p. 646. tentat φιλόγελω; quem nominativum plural. nobis explicuisset vellem. Equidem probo Hudsoni φιλωγέλοτος, quod et Thomas habet Magister.

P a g. 358. Φάκελον, Ἄττ. φορτίον, ἔκκαυμα, Ἑλλ. Cod. SGerm. ap. Bast. Append. ad Ep. Crit. p. 17. sic ea exhibet: Φάκελον, Ἀττικῶς. φορτίον, ἔκκαυμ^α, i. e. φορτίον ἔκκαυμάτων, Ἑλληνικῶς. Quod repōnendum.

P a g. 372. a. v. 21. Eustathii locus est in Hom. II. Σ. p. 1153, 41. ed. Rom.

P a g. 373. Χρήματα, καὶ τὰ πράγματα etc. Piersonum huius observationis sensum non satis perspexisse demiror. Per-vulgata erat opinio, quam quasi per manus sibi tradidisse videntur Atticistae, vocibus χρῆμα et χρήματα pro ἀργύρια opti-

num quemque scriptorem abstinuisse, Semel, *Μένυις* non contentus binis locis, haec luculenter prodit Auctor *Συναγ. Λέξ. χρῆσ.* in Bachmanni An. Gr. Vol. I. p. 416. extr. *Χρήμα, πράγμα, κτήμα, πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα.* παρὰ δὲ Ἀντικοῖς μόνον τὸ πρᾶγμα λέγεται. et p. 417, 9. *Χρήμα αὐτὸ ἀργύριον λέγεται, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα.* Idem praecipunt maximam partem reliqui Grammatici, et quoniam homines creduli in errorem se induci facile patiuntur, stolide secuti sunt Scholiastae, veluti Thucyd. ad lib. VII. cap. 25. Itaque Moerin quoque sententiae illius patronum extitisse quem offendat? Quae si vera ita sunt, extrema verba, ut omnia sibi bene constant, inverso ordine μόνως δὲ τὰ πρόγματα χρήματα scribi debere vix ququam dubitaturum esse existimo. Pridem id coniectura assecutus erat Abreschius Dilucid. Thucydid. p. 677. et Codex ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 184. nunc confirmat.

Page 375. a. Hedyli Epigramma iterum pertractatum legimus a *Westono* in *Hermesianacte* s. *Coniectur.* in Athen. p. 40. sed infelicissimo successu et tanta securitate, ut egregias Piersoni emendationes non legisse aut plane non intellexisse videatur. Medium enim distichon, quod maximam habet difficultatem, scribi vult hoc modo: *Ἦστο δὲ οἱ Παφίη —, χεῖται,* et in fine *ἔξ ὑέλους.* Ex Graecis malis Latina fecit non bona, nam sic ista interpretatus est: *Adstitit huic Paphia halantes emensa culullos, et capiunt Lesbi pocula sex calices.* Iure itaque reprehensus est a magno Porsono in *Tracts and Miscellaneous Criticism.* p. 42. 43. ed. Kidd. qui Piersoni rationem unice amplectens interpretationem adiecit ad verbum factam, quam, Piersonus ipse quum a se correctam non explicuerit, hic repetere iuvat: *By whom the cup of purple glass, which measured the fragrant wine, is dedicated to thee, o Venus.* Ceterum eidem Porsono *Adversar.* p. 129. ed. Cantabr. pro *μετροῦσα θυῶεν* placuit *μετροῦν θυόεντα.*

Page 376. b. *Χέρνιβον, pollubrum,* Eurip. *Alcest.* v. 100. *Πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὄρω Πηγαῖα θ', ὡς ναμίζεται, Χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.* Nempe eximium in his secutus sum Tragicorum sospitatore, quem et conferas ad *Herc. Fur.* v. 924.

***** 7

P a g. 377. *Χρέων, Ἀττικῶς*. Quoniam in fine iteratur Ἀττικῶς; priore loco positum rectius abest a Codice ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 172.

P a g. 380. *Ψιμύθιον*. De scriptura huius vocis ambigit Reisigius ad Xenoph. Oecon. cap. 10. p. 130. Uno $\bar{\mu}$ praefert Wesselingius ad Diod. Sic. lib. II. cap. 33. Adde Taylor. ad Lysiam p. 18. ed. Reisk. C. F. Hermann. ad Lucian. de conscr. hist. p. 64.

P a g. 386. *Ἰσούτως, ἀντὶ τοῦ παραπλησίως, καὶ κατὰ ταῦτα*. Ultima in Cod. Coisl. sic exhiberi scribit Piersonus. At Bastio ad Greg. Cor. p. 57. asseverante, quem in his sequi fas est, in eo exaratum *καταυτὰ*, quod lenissima, ne dicam, paene nulla correctione in *κατὰ ταυτὰ* mutandum videtur. Consentit Thomas Mag. p. 934. *Ἰσούτως. καὶ παραπλησίως, καὶ κατὰ ταυτὰ*.

P a g. 388. *Ἰὼδε — οὔτως, Ἑλληγες*. Codex SGerm. ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 73. melius ea hunc in modum exhibet: *Ἰὼδε, κοινὸν Ἰώνων, Ἀττικῶν οὔτως, Ἑλληγες*.

P a g. 391. *Εἰλόμην, εἴλου etc.* V. Schaefer. in Praef. ad Iulian. p. XXIII.

P a g. 392. *Θάτερον*. In fine articuli οἱ δὲ λέγοντες *θάτερος* unice verum est. Codices in his parum nos iuvant,

quoniam ^ο*θάτερ* in iis tum *θάτερος* quam *θάτερον* esse potest. V. Bast. ad Greg. Cor. p. 303. Neutrum *θάτερον* et *θάτερα* invenias apud Platon. ex. c. Phaedon. p. 114. E. de Legg. lib. VI. p. 765. E. apud Demosthenem, Xenophontem, alios. Haec trita. Accusativum masculinum *θάτερον* in Euripidis Ion. v. 849. reperiri observat Piersonus. Ibi Paedagogus haec facit verba: *Δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἐν ἐλθόντων στέγος, Ἥ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θάτερον*. Neque Buttmanno ad Sophocl. Philoct. p. 142. *θάτερον* pro τὸν ἕτερον, quod mirere, hic sollicitandum videtur. Contra Hermannus ad eundem Philoct. v. 841. p. 160. hunc locum alio modo expediri posse mōnet, id est ita, ut *θάτερον* neutrius sit generis. Atticos enim dura illa contractione prorsus abstinuisse mihi persuasissimum est: quam ceterioris Graecitatis scriptores eandem haud aspernati sunt. Exempla dederunt Coraës ad Heliodor. T. II. p. 92. 119. 120.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Acad. T. I. p. 93. Luciani verba ad doctrinae copiam trahenti, qua expromenda Callimachus sibi indulserit. De Callimacheae poeseos indole digna est omnino, quae legatur A. F. Naekii Dissertatio de Tzetzae et Callimachi locis p. 13. Paulo aliter totam rem aggressus est Vir praestantissimus, Matterus in *Essai historique sur l'école d'Alexandrie T. II. p. 28.* cuius de Callimacho iudicium a me impetrare non possum, quin ex parte huc transferam: „*Le ton de Callimaque est solennel et digne de son sujet; son style pompeux ajoute à l'élevation des pensées: on s'arrête, on revient sur ses tablettes. Callimaque imitait peut-être les hymnes, qu'on nous a légués sous le nom d'Homère; mais il traite son sujet avec une supériorité qui est à lui. — Les sujets de Callimaque sont trop riches, et au lieu de se contenter d'heureuses allusions, il s'arrête souvent à développer les faits avec trop de complaisance.*“ Et postrema haec exprimere voluisse Lucianum dicit Matterus in *Addend. p. 298.*

Pag. 400. ἀνακείσθαι ἐπὶ εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων. Vid. Boissonad. ad Eunap. T. I. p. 339. ubi Scholiastes ineditus Philostrati: λέγεται δὲ τὸ ἀνακείσθαι κυρίως ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων καὶ ἀνδριάντων.

Pag. 403. Οἱ Διόσκουροι σὺν τῷ ὄντι, ὅταν πληθυντικῶς λέγονται. Schaeferus ad Greg. Cor. p. 300. λέγονται scribendum esse putat, Bastii, ni fallor, observatione *ibid. p. 115.* motus, cui tamen non statim subscripserim, quandoquidem senioris aevi scriptores particulae ὅταν Indicativum adiunxisse exploratum est. V. Iacobsii *Observ. Critt. in Anthol. p. 30. 31.* Ceterum cf. Bornemann. ad Xenoph. *Symp. cap. 8. §. 29. p. 205.*

Pag. 404. Διπλήδιον. Piersonus contractum esse putat ex διπλήδιον. Alia sentit Schaeferus ad Greg. Cor. p. 527. cui Graeci in huiusmodi vocibus compositis pro — πλάσιος etiam — πλάδιος dixisse videntur, et, ubi antepenultima producenda esset, adeo — πλήδιος.

Pag. 410. De προίασθαι cf. Lobeck. ad Phryn. p. 138. 360. et quae contra Buttmannum *Gr. Gr. mai. T. II. p. 223.* idem Lobeckius monuit *Aglaopham. T. II. p. 876. not. g.*

Page 415. De scriptura *Σύστροι* et *Σύστροι* consulas Goettlingium ad Theodos. Gramm. p. 225.

Page 423. *Ἐτοῦς ὄραν*. V. Boissonadus ad Philostr. Her. p. 186. ad Eunap. p. 186. et qui egregie illustravit, Wyttenbachius ad eundem Eunap. T. II. p. 59. 60. ed. Boiss.

Page 425. *Στλεγγίς, ἡ ξύστρα*. Scholiastes Platónis in Charmid. p. 161. E. p. 324. ed. Bekk. *Στλεγγίς, ξύστρα* τὸ πάλαι δὲ ἢ τοῦ καλάμου κόμη παρὰ Λάκωσιν, ἢ ἀπεμύσσοντο. *στλεγγίσματα* δὲ τὰ περιξύσματα (v. Brunck. ad Apoll. Rhod. lib. IV. v. 658.). *αυρίως δὲ καλάμιναι ξύστραι* ἢ δὲ *Θυατειρηνὸς στλεγγίδα* μὲν τὴν ξύστραν, *στλαγγίδα* δὲ τὸ χρυσοῦν στεφάνιον. Et in Hipp. Min. p. 334. *Στλεγγίς, ἡ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενοι οἱ ἀποξύμενοι, ὃ ἐστὶ κτενιζόμενοι. στλεγγίς γὰρ τὸ κτένιον, ὡς Ἀριστοφάνης Γήρα — καὶ Δαυταλεῦσιν. — καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆ κεφαλῆ τῶν γυναικῶν.* Lexicon Lucian. in Bachmanni An. Gr. Vol. II. p. 341, 34. *Στλεγγίς, ἡ ξύστρα.* ἔοικεν δὲ τὸ κτένιον οὕτως καλεῖν. coll. Vol. I. p. 119, 2. Lobeckio ad Phryn. p. 299. observanti, melioris notae scriptores non usurpasse vocem *ξύστρα*, quamvis testem habeamus Archippum, veteris comoediae poetam, lubenter equidem accedam: sed in Herodiano quod emendat οὗ *ξύστρα*, in eo secum me non habet consentientem. Etenim Grammatici sententiam quin penitus perspexerit, valde dubito. Tria autem potissimum voce *στλεγγίς* significasse videntur veteres Graeci. Ac primum quidem, quae notio princeps eademque satis trita, instrumentum quoddam sic dictum, quo, qui ad balneas itarent aut in palaestram descenderent, ad cutem abradendam cutisque sudorem abstergendum usi sunt. Propter similitudinem deinde, ni fallor, muliebri quoddam capitis ornamento, aurea fortassis bractea in culmi formam desinens, eo nomine signatum, quo de consulas Casauboni Animadv. in Athen. lib. XV. cap. 4 p. 952. et Boeckhium in singulari illo perfectae antiquitatis disciplinae exemplo, Staatshaushalt. der Athener T. II. p. 330. Tertia superest significatio, qua *στλεγγίς* siphonem esse dicunt, per quem in dolia insertum

vinum exhauriatur. Hanc vero vocabuli notionem, a prioribus non ita abhorrentem, rarissimam dixeris, quum tantummodo iusta interpretatione loci Aristophanei (Thesmophor. v. 562.), qui mirum quantum Kusteros vexavit Brunckiosque, stabiliri possit. Imperite autem Lexicographi nonnulli inde colligerunt, *στλεγγίς* vas esse, quo aqua hauritur, qui errore Olearium quidem fugit in Not. ad Suidam Ernesti Observatt. Philol. Critt. insertis p. 304. Cf. Petav. ad Synes. p. 38.

Redeo, unde digressus sum. Herodianus igitur, si quid video, hoc unice voluit, vocis *στλεγγίς* significationem eam esse probam, vel usitatissimam, qua *ξύστρα* notet quamque primariam ante posui, nec aliter usurpari verbum *ἀποστλεγγίσασθαι* inde deductum. Iam in fine observationis quae leguntur, *ἔστι δὲ καὶ τὸ τῆς ξύστρας ὄνομα παρὰ Ἀρχίππῳ τῷ κωμικῷ*, non ea de causa addita fuisse puto a Grammatico, ut vocabulum *ξύστρα* tanquam deterius improbaret: imo, quod in rarioribus certe numeratur vox, notatu haec digna habuit.

Pag. 431. *Εὐθνεῖσθαι*. Legitur sic quidem ap. Dem. de Cor. p. 321. de Fals. Leg. p. 431. de iis qui in Cherron. p. 94. et praestare dicit Thomas Magister hanc scripturam alteri *εὐθηνεῖν*, quam tamen ut veram e Numis eruit Spanhemius de P. N. p. 536. Cf. Wesselingius ad Diod. Sic. T. III. p. 544. ed. Bip. Grauertus ad Aristid. Declam. Lept. p. 98.

Pag. 434. b. not. *οὐκ ἀσύμβολος*). De Eustathii loco v. Valckenarii Diss. de Scholl. in Homer. Opusc. T. II. p. 149. ed. Lips. Hermann. ad Soph. Antig. v. 488. p. 110. ed. tert.

Pag. 436. *ἔπαινος* inter et *ἐγκώμιον* quid rhetores statuerint discriminis, exposuit Ernestus in Lex. Technol. Rhet. p. 92. Add. I. C. Hermann. ad Lucian. de conscr. hist. p. 50.

Pag. 436. sq. *Τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν οὐ συντάσσεται* etc. Koenius ad Greg. Cor. p. 15. ed. Schaeff. totam hanc observationem et sequentem collato Thoma Magistro, qui

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- G o r r i g e n d a.**
- Praef. p. LXIII. v. 94 inf. l. *ἀλκυόνες*.
- Praef. p. LXVI. v. 9. inf. dele verba *pro ἀντησις*.
- p. 4. b. v. 17. pro *ἄδυρμα* l. *ἄδυρμα*.
- p. 50. v. 4. l. *τὴν διαφ.*
- p. 64. v. 4. l. *ἀγορᾶ* pro *ἀγορᾶ*.
- p. 103. b. v. 7. l. *e Cynaeis*.
- p. 142. a. v. 15. l. *περιτυγχάνουσιν*.
- p. 163. v. *Ἡδῦναι*. Post *Ἀττικῶς* maior excidit interpunctio.
- p. 179. a. v. 22. *Στόμιον*. Mutato accentu in Indice dedi *στομίον*, sententiam tum secutus Schaeferi ad Scholiast. Apoll. Rhod. T. II. p. 153. Sed *στόμιον* exaratum nunc video ab Hermanno ad Soph. Trach. v. 1251. ubi Scholiastes apposite ad rem: *ὡσανεὶ στόμα φρέατος λίθῳ κεκολλημένου πρὸς τὸ μήκει ὕδωρ ἀνιμᾶσθαι*.
- p. 192. b. v. 16. l. *Glocito*.
- p. 403. b. v. 3. inf. distingue *Διοσ-κούρω*.
- p. 416. v. 4. inf. l. *Phocione*.
- p. 441. a. v. 6. l. *αἰσχυνηροί*.
- p. 456. l. *ὑίδου̃ς*, coll. Elmslei. ad Argum. Soph. Oed. Col. p. 86. ed. Lips.

ΜΟΙΡΙΔΟΣ ἈΤΤΙΚΙΣΤΟΥ

Λ Ε Ξ Ε Ι Σ

Α Τ Τ Ι Κ Ω Ν καὶ Ε Λ Λ Η Ν Ω Ν

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

"Αγαμαι" Ὑπερβόλου, Ἀττικῶς: ἄγαμαι Ὑπερ-
βόλον, Ἑλληνικῶς.

1. Ita e Codd. Photii [Cod. 157. p. 171. ed. Hoesch.], qui Atticistae nostri meminit. *Εὐμοιρίδου* in MS. unde haec descripta sunt. HUDSON.

Similiter MS. Leidens. in quo etiam Ἑλληνικῶν. Recte Hudsonum *Μοιρίδος* edidisse in praefatione docui, ubi etiam de diverso libelli in Codd. MSS. titulo.

2. "Αγαμαι Ὑπερβόλου] De varia huius verbi constructione videndus praeter *H. Stephani* in *Theo. Davides Ruhnkenius* V. C. in not. ad *Timaeum* p. 3. [p. 8. ed. sec.] Quibus alia adderem, si tam necessarium quam facile esset. *Orion* apud *Etymol.* p. 5. l. 8. "Αγαμαι αὐτοῦ. καὶ τοῦτο μᾶλλον οὕτως συντάσσουσιν καὶ τὸ θαυμάζειν πολλάκις etc. Quando autem ita cum genit. personae construitur, contemptum

plerumque indicat et ἐπὶ κατηγορίας ponitur. Vid. *H. Stephan.* add. de D. A. p. 122. coll. *Suida* v. θαυμάζω. *Plato* *Hippias* Mai. loco a *Ruhnken.* laudato [p. 291. E. St.]: καὶ νῆ τὴν Ἡραν ἄ- 2
γαμαι σοῦ. *Herodot.* lib. VI. cap. 76. ἄγασθαι μὲν ἔφη τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολί-
ήτας. Atque ita procul dubio hoc in *Moeridis* loco sumi debet: qui hoc fragmentum e veteri comico videtur derivasse. Hyperbolus enim iste, uti notum, homo fuit pessimus et flagitiosissimus, qui cum ex infimo Athenis loco ad summos honores pervenisset, tandem, *Nicia* auctore, testarum suffragiis exilio mulctatus est. Eius autem improbitatem veteres Atticorum comediae perpetuo notarunt. *Cicero* *Bruto* cap. 62: *Plutarch.* *Alcib.* [cap. 13.] p. 196. F. Videri possunt *Aristophanes* *Eq.* v. 736.

Ἄηρ³ βαθεΐα, Ἀττικῶς. ἄηρ βαθύς, Ἑλληνικῶς.

Ἀνέστησαν⁴ πᾶς ὁ δῆμος, Ἀττικῶς. ἀνέστη πᾶς ὁ δῆμος, Ἑλληνικῶς.

Schol. 851. 1301. 1360. Ach. v. 846. Vesp. v. 1001. Schol. Pac. v. 680. Schol. 920. 1319. *Plato Comicus* apud *Schol. Aristophan.* ad *Aves* v. 121. et apud *Plutarchum* [Alcib. cap. 13.] T. I. p. 197. B. et [Nicia cap. 11.] 530. F. qui integram quoque comoediam in eam scripsit *Hyperbolum* dictam (vid. *Scholiast. Lucian.* T. I. p. 142. et *Magnus Hemsterhus.*): uti *Eupolis* *Maricam*. Vid. *Quinctilian.* Inst. Or. lib. i. cap. 10. p. 106. *Leucon* comicus apud *Hesych.* v. Πάπιδος.

— Παπίδος

Ἐπέρβολος τὰ κτώματα κατεδήδοκε.

In Cod. Coisl. erat: Ἀγαμαι ὑπὲρ βόλου et ὑπὲρ βόλον: et sic edidit *Montefalcon.* Bibl. Coisl. p. 485. Leid. utroque loco ὑπερβόλου et — ον cum ὕ minore.

3. Ἄηρ βαθεΐα] Respicit *Moeris* *Homerum* Od. I. v. 144. Ἄηρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, οὐδὲ σελήνη Οὐρανόθεν προὔφαινε. ubi ὁμίχλην, ἀορασίαν denotat. Vid. *Erotianum* v. Ἄηρ, et *Etymolog.* p. 421. l. 36. etc. *Eustathius* ad Od. H. p. 268. l. 43. ἡέρα δὲ καὶ ἐνταῦθα τὴν ἀορασίαν φησὶ, θηλυκῶς σχηματίζων κατὰ ἔθος Ἰωνικόν. Conf. Od. Y. v. 446. Plura dabit *H. Stephanus* in *Thes.* et *D'Orvill.* V. Cl. Vann. Crit. p. 108. Ἀέρα βαθὺν pro aëre sublimiori posuit *Aelian.* H. A. lib. II. cap. 27. Βαθεΐα αἰθὴρ occurrit in fra-

gmento *Euripidae* apud *Plutarch.* T. II. p. 539. A. Εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ἀνητοὶ λόγοι, Οὐδεις ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο. Nῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμισθί, πᾶς τις ἤδεται λέγων Τὰ τ' ὄντα καὶ μή. ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει. ubi fortasse rectius legetur βαθείας — αἴερος.

4. Ἀνέστησαν ποῦ ὁ δ.] Locus depravatus sic e Cod. Coisl. 3 lin. emendandus: Ἀνέστησαν πᾶς ὁ δῆμος, Ἀττικῶς. ἀνέστη πᾶς ὁ δῆμος, Ἑλληνικῶς. ΣΑΛΛΙΕΡ.

Πᾶς utroque loco pro ποῦ exhibent Codd. Coisl. Reg. Collatio *Schlaeg. Gronov.* et *Ward.* Verissimam lectionem in textum recepi. Multa huius locutionis exempla post alios dedit *Cl. D'Orvillius* ad *Charit.* p. 298. [p. 380. ed. Lips. add. *Wytttenbach.* ad *Iulian.* p. 192. Sch. *Boissonad.* ad *Philostr. Her.* p. 450.] ubi *Moeridis* loco depravato utitur. Πᾶς his in locutionibus saepe addi ex exemplis a V. Cl. prolatis liquet. Vetus Auctor apud *Suidam* v. Ἀπήλγησαν. Ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἀπήλγησαν τὸ πάθος εὐθύς καὶ ξὺν οἰμωγῇ ἀνεκραγον οὐράνιον ὄσον. Ita ex optimo Cod. Leidensi scribendum pro ἅπαξ. Atque ita apud *Procorium* H. A. cap. 16. cuius fragmentum esse monuit *Cl. Abreschius* *Diluc. Thucyd.* p. 249.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Αἰτιαί ⁷, ὡς ὄσσαι, Ἀττικῶς βαρυτόνως. αἰτίαι,
ὡς εὐδίαι, Ἑλληνικῶς παροξυτόνως.
Ἄνθη ⁸, Ἀττικῶς. ἄνθησιν, Ἑλληνικῶς.
Ἄθυρμα ⁹ δασέως, Ἀττικῶς. ψιλῶς, Ἑλληνικῶς.

7. In MS. *Αἰτιαί* ὡς ὄσσαι Ἀττ. deinde quibusdam interpositis sequebatur: *Αἰτιαί* ὡς εὐδίαι. HUDSON.

In Leidensi similiter haec distincta erant: *Αἰτιαί* ὡς ὄσσαι Ἀττ. βαρυτόνως. Ἀθανάτω. κ. τ. λ. Ἀναβῆναι κ. τ. λ. *Αἰτιαί* ὡς εὐδίοι. Sic. Recte Hudsonus coniunxerat atque ita plane Codd. Coislin. Reg. Coll. Gronov. E quibus pro εὐδίαι etiam reposui εὐδίοι. Citat hunc locum Vir Magnus Cl. Salmasius de Hellenist. p. 71. ubi typorum vitio scriptum est εὐδίαι. Vid. Thomam M. v. coll. *Etymologo* p. 461. 462.

8. Ἄνθησιν, Ἑλληνικῶς] Ex Atticorum igitur numero expungendus est *Theophrastus*, quem eo nomine saepissime usum esse constat, v. g. Hist. Plant. lib. II. cap. 10. ἡ δὲ ἄνθησις ἅμα τοῖς ἡμέροις, ὁ δὲ καρπὸς στρόγγυλος. et lib. VII. cap. 10. τούτων δὲ ἐν πολλαῖς, μᾶλλον δὲ ἐν ἀπάσαις ἢ βλάστησις καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ ἄνθησις. Satis itaque mirari non possumus huiusce vocis exempla in Lexicis non reperiri, cum ab aliis etiam scriptoribus sit usurpata, *Plutarcho* scil. [Sympos. lib. II. cap. 7. lib. III. cap. 1.] T. II. pag. 641. D. 647. C. [Quaest. Nat.] p. 917. E. et *Clem. Alex.* [Paedag. lib. II. cap. 8.] p. 180. SALLIER.

5 Usus hoc loco Salmasius de Hellen. p. 49. ubi ἄνθη et ἄνθησις. Huius generis nomina Attica

sunt: Ἄνθη, Ἀσκη, Αὔξη, Βλάστη, Καύχη, Σύλη, Ὠνή. Vid. Schol. Pindari Nem. IX. v. 17. et Thomam M. p. 24. ibique Magnam *Hemsterhusium*. *f. Ind.*

9. Ἄθυρμα] Vide Indicem ad *Eustathium* in *Homerum* voce Ἄθυρμα. HUDSON. IN ADD.

Assentitur *Eustathius*, qui Comm. p. 1387. ait nomen illud a veteribus, id est, Atticis cum spiritu aspero pronunciatum: παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ τὸ ἄθυρμα, φασὶ, δασύνεται. Verum intra hosce limites non se continuit *Thomas Mag.*, qui voce παλγνιον repudiata ἄθυρμα tantum apud Atticos in usa fuisse auctor est. Ἄθυρμα κρεῖττον ἢ παλγνιον, inquit illé, sed insulse, cum hoc nomine *Platonem* usum esse constat de Legg. lib. I. pag. 644. D. θαῦμα μὲν, inquit, ἕκαστον ἡμῶν ἡγησώμεθα τῶν ζώων τὸ θεῖον, εἴτε ὡς παλγνιον ἐκείνων, εἴτε ὡς σπουδῆ τινι ξυνεστηκός. et lib. V. [imo lib. VII.] p. 803. C. ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ παλγνιον μεμηχανημένον. quae duo *Platonis* loca *Plautus* ob oculos forte habuit, cum Prol. in Captiv. v. 23. dixit: *Enimvero Di nos homines quasi pilas habent.* Ad παλγνιον autem ut redeamus, illa vox etiam occurrit apud *Aristophanem* Concionatr. v. 917. Ἄλλ' οὐκ ἂν ὑφαρπάσαιο τὰμὰ παλγνια. Occurrit et apud *Lucianum* saepe numero et *Achillem Tatium* lib. III. [cap. 16.] p. 193. Ab illa

¹⁰ Ἀμφορέα, ἀλιέα, μακρῶς, Ἀττικῶς. βραχέως, Ἑλληνικῶς.

¹¹ Ἀγυιᾶ, μακρῶς, Ἀττικῶς. ἀγυιά, Ἑλληνικῶς.

vero ortum habent alias nonnullae, v. g. παιγνίδιον, παιγνιήμων et παιγνιόω, SALLIEN. Vide infra ad Ἦνυσα.

10. Ἀμφορέα κ. τ. λ.] Ita ex coniectura. In MS. Ἀφῦρε, ἀλύε, μακρόν, Ἀττικῶς etc. Vide Adnott. ad v. Ἰπλέα. HUDSON.

In Coll. Gronov. Ἀφῦ. . . ἀλιέα, μακρόν. In Cod. Coisl. Ἀφορέα, unde Hudsoni coniectura confirmatur. Dicemus quaedam infra v. Ἰπλέα.

11. Ἀγυιέα μ. Α. ἀγυιέα [βραχέως] Ἑλλ.] Ita ex coniectura: ad quam firmandam vide quae attulimus in Adnott. ad v. Ἰπλέα. In MS. Ἀγυιᾶ, μακρῶς, Ἀττικῶς. ἀγυιά, Ἑλληνικῶς. HUDSON.

6 Locus difficilis emendatū est, in quo Codd. MSS. parum aut nihil iuvant. Hudsoni coniectura probanda non est. E Coisl. et Reg. nihil varietatis enotatum. In MS. Leid. et Coll. Gron. legitur: Ἀγυιᾶ. μακρῶς τὴν ἐπὶ τέλει, Ἀττικῶς. Ἀγυιά, Ἑλληνικῶς. Suspico Moerini scripsisse: Ἀγυιάς, μ. Α. Ἀγυιάς, Ἑλλ. *Harrocratior* v. ἔνοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον τὰς ὀδοὺς. βελτίον δὲ περισπᾶν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιάς. et paucis interiectis: ἔστιν οὖν τὸ ὀλόκληρον ἀγυιάς καὶ κατὰ τὴν Ἀττικῶν διάλεκτον ἀγυιάς etc. Conf. Suid. et Steph. Byzant. v. Ἀγυιά. et litteratorum principem, T. Hemster-

husium ad *Luciani Prometh.* T. I. p. 202. cui tamen altera scribendi ratio ἀγυιάς magis probatur. *Etymologi* observatio p. 14. L. 21. an huc faciat et *Moeridi* lucem accendat, videant alii. An vero scribendum: Ἀγυιᾶ μ. Α. Ἀγυιέα Ἑ. ut *Εὐβοιᾶ*, *Πειραιᾶ*, *Στειριᾶ*, pro *Εὐβοιέα*, *Πειραιέα*, *Στειριέα*. Accusat. singul. Ἀγυιᾶ legitur in *Aristophan.* *Thesmothor.* v. 496. quem locum paulo copiosius adscribam, tum ut tedium Grammaticum minuam, tum ut illum emendem: *Ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἴτ' ἠρειδόμην Παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ κύνδ' ἐχομένη τῆς δάφνης· Ταῦτ' οὐδεπώπορ' εἶψ', ὄρας, Εὐριπίδης· Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶρευκόμεν Σποδοῦμεθ', ἦν μὴ ἕχωμεν ἕτερον, οὐ λέγει. Οὐδ' ὡς, ὅτ' ἂν μάλισθ' ὑπὸ τοῦ βινώμεθα Τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασώμεθα.* Ita hunc locum partim recte constituit R. Dawesius, Vir Doctissimus, *Miscell. Critt.* p. 326. 328. Praeterea v. 496. pro κύνδ' scribi debet κύβδα. Vide *Equit.* v. 364. Sch. *Athenaeum* lib. X. p. 447. C. et lib. XIII. p. 580. D. κύβδ' ἔφη τριωβόλου. Versu autem 500. pro βινώμεθα revocandum verbum rarius et comicum ληκώμεθα. Auctor *Suidas*, qui tale *apospasmation* citat v. *Ληκώμεθα*. κινώμεθα. *Ἀριστοφάνης*· Μάλισθ' ὅταν ἀπὸ τοῦ ληκώμεθα τὴν νύχθ' ὄλην. ubi *Kusterus* pro κινώμεθα reponerat βινώμεθα. Sed hac mutatione opus non

**Ἀντίγραφα¹², πληθυντικῶς, Ἀττικῶς. ἀντίγρα-
φον, ἐνικῶς, Ἑλληνικῶς.**

esse monuit *Hemsterhusius* ad Arist. Plut. v. 1094. *Archilochus* apud *Harrocrat.* v. Παλίνσκιον.

4652. Πρὸς τοῖχον ἐκινήθησαν ἐν παλινσκίῳ. quem locum interpres non intellexit. *Κινητιᾶν* apud *Platon.* Comicum in fragm. apud *Athen.* lib. X. p. 442. A. Ex ista *Suidae* comparatione plurimis adhuc dum locis emendari posse *Aristophanem* res est eruditissimis nota. Addam unicum ex iisdem his *Thesmophoriazasis* exemplum, e scena, in qua *Mnesilochus* veluti *Helena*, *Euripides* veluti *Menelaus*, introducuntur loquentes. Versu 916. *Euripides* inquit: Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' ἴδον γυναῖκα. Respondet *Mnesilochus*:

7 Ἐγὼ δὲ *Μενέλαον*, ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων. Quae cum manifeste corrupta essent, *Kusterus*, Vir cum maximis comparandus, sed nimis plerumque festinans, ex *Euripidae Helen.* v. 570. in textu reposuit: Ἐγὼ δὲ *Μενέλαον* γέ σ', οὐδ' ἔχω τι φῶ. atque ita veteris lectionis et elegantiae comicae vestigia penitus delevit. Scribendum levissima mutatione: Ἐγὼ δὲ *Μενέλεων* (vel *Μενελέω* σ') ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων. *Suidas*: Ἰφύη (malim Ἰφρυα vel Ἰφρια vid. *Hesych.* v. et *H. Steph.* Ind. *Athen.* lib. II. p. 62. D.) εἶδος ἀγρίου λαχάνου. Ἀριστοφάνης. Ἐγὼ δὲ *Μενέλεων* ὅσον ἐκ τῶν ἰφύων. Quod fragmentum unde depromptum sit, se ignorare fateatur *Kusterus*. Ridet *Aristophanes*, ut solet, et traducit *Euripidem*, tanquam olitoris et λαχανο-

πώλιδος filium. Notissimus e *Ranis* versus 864. Ἀληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ, eadem elegantia ex *Euripideo* Ἀληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ distortus. Hinc *Euripides* σκανδικοπώλης. Vid. *Hesych.* v. Σκάνδιξ. *Suidas* v. *Εὐριπίδης* et *Σκανδικα*. Valde autem mihi verosimile fit, *Aristophanem* hac in scena *Euripidem* introduxisse corona ex oleribus agrestibus ornatum. Plura ad manum sunt *Suidae* loca, e quibus maior lux comico possit accedere: sed haec speciminis ergo doctis proposuisse sufficiat. Revertar ad *Moeridem*.

12. Ἀντίγραφα κ. τ. λ.] Ita quoque *Thomas M.* Utrumque tamen falli ostendunt haec *Demosthenis* verba pro *Phorm.* p. 600. [p. 946. *Reisk.* p. 212, 7. *Bekk.*] Λάβε τῆς διαθήκης τὸ ἀντίγραφον καὶ τὴν πρόκλησιν ταυτηνί. Eadem vox singulari numero legitur apud *Andocidem* *Orat.* 1. [de *Myster.*] p. 11. [ed. *Steph.* p. 107, 79. *Bekk.*] Τὰ τε ἄλλα πάντα ἐξαλεῖψαι τοὺς πράκτορας καὶ τὴν βουλήν καὶ τὰ εἰρημένα πανταχόθεν, ὅπου τί ἐστιν ἐν τῷ δημοσίῳ, καὶ εἰ ἀντίγραφόν που ἐστίν, παρέχειν τοὺς θεσμοθέτας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς. *SALLIER.*

Noster per errorem ne esset lapsus, quando *Atticos* ἀντίγραφα, πληθυντικῶς καὶ οὐδετέρως, locutos adnotat, initio erat, quod metuerem. Rescribere cogitabam ἀντιγράφη, toties in oratorum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

**Ἄμυγδάλας¹³, Θηλυκῶς, Ἀττικῶς, ἄμύγδαλα,
οὐδετέρως, Ἑλληνικῶς.**

munes, vulgares vocant, plane abstinuisse aut abstinere debuisse. Minime vero. Sed praeter voces vulgares, quae ipsis cum plerisque Graecis et cum vulgo erant communes, nonnullas usurparunt aut alia forma, veluti veste, donatas, aut significatione a vulgo recepta paullum diversa, aut plane novas et glossematicas. Quas cum multi suo iam tempore non intelligerent, veteres magistri, *Aristophanes Grammaticus, Aelius Dionysius, Moeris*, alii a *Suida* in initio Lexici memorati, suis in libellis exposuerunt et interpretati sunt per voces communes et a vulgo Graecorum receptas, quas tamen non damnarunt. Qua in re diversum fuit *Phrynichi* institutum, nimium severi Atticismi censoris. *Thomas M.* veteres Grammaticos, quos expilavit (perpauca enim iste habet, quae non aliis debeat), saepe non intellexit atque ita, dum *Phrynichum* insuper imitari studuit, frequenter hallucinatus est. Sed pluribus hac de re deque recto Magistrorum Atticistarum usu disputavi in Praefatione.

13. Ἄμυγδάλας] *Moeridi* accedit *Thomas Magister* contradicente *Galeno*, qui lib. II. de Facult. Alim. cap. 29. nomen, de quo disputatur, cum feminino tum neutro genere apud veteres efferi solitum auctor est. Neque illud temere, cum vocibus ἄμυγδάλη et ἄμύγδαλον *Theophrastum* promiscue usum esse constet. Equidem neutrum genus in eius scri-

ptis minus obvium. Verum cum ab ipso bis usurpatum deprehendatur, nempe Hist. Plant. lib. IV. cap. 5. et de Caus. Plant. lib. IV. cap. 2. Atticum esse, quis negaverit? Adde, quod *Hermippum* Atheniensem, veteris comoediae poetam, eandem scribendi rationem secutum esse testetur *Hesychius* v. Διὸς βάλανοι. Utrique praeciverat *Hippocrates*, in cuius lib. II. de morbis ἄμυγδάλια reperias. Recte igitur a *Galeno* traditum, Graecis in eo nomine pronuntiando modo femininum modo neutrum genus arrisisse: quae consuetudo etiam apud Latinos obtinuit; nec ex iis desuere, qui masculinum genus praeferrerent, *Palladius* v. g. et *Arnobius* lib. V. p. 160. Nullo tamen, si bene meminimus, Graecorum exemplo. ἄμύγδαλος enim legitur quidem apud *Lucianum*. [Pro merc. cond. 5.] T. I. p. 507. Sed nomen illud 10 tametsi in ὄς desinit, ex adiectivo femininum esse manifestum est. ἐπεὶ δὲ, inquit, εἶδεν ἰσχάδας, οἶμαι, ἢ ἄμύγδαλον πόρρω κειμένην. Femininum fecit et *Hesychius*: Κάρυα, τὰς ἄμυγδάλους καὶ καστάνους. Cum autem diversae fuerint vocis illius scribendae rationes, omnium receptissima, quae exit in ἠ, deinde quae in ον: nam praeter *Theophrastum* et *Hermippum* eam quoque a *Diphilo* Comico usurpatam testis est *Athenaeus* lib. II. p. 52. ὅτι καὶ οὐδετέρως, inquit, ἄμύγδαλα λέγεται. Διφιλος· Τρωγάλια, μυρτίδες, πλακοῦς, ἄμύ-

Ἄρχαιρεσίας¹⁴, Θηλυκῶς, Ἄττικῶς, ὡς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς. ἀρχαιρέσια, οὐδετέρως, Ἑλληνικῶς.

Ἄσβολος¹⁵, Ἄττικῶς. ἀσβόλη, Ἑλληνικῶς.

γδαλα. Non audiendus itaque Moeris, qui nomen ἀμύγδαλον e finibus Atticis migrare iubet. Auctores tamen habuit, quos sequeretur, ut ex his Athenaei colligas, lib. II. cap. 53. Τρύφων δ' ἐν Ἄττικῇ προσφθία ἀμυγδάλην μὲν τὸν καρπὸν βαρέως, ὃν ἡμεῖς οὐδετέρως ἀμύγδαλον λέγομεν. Quasi nempe femininum ἀμυγδάλη apud Atticos, neutrum vero ἀμύγδαλον apud alios in usu fuisset. Quid vero de hac illorum opinione sentiendum sit, allata hactenus exempla aperiunt, quibus ostenditur nomen ἀμύγδαλον ab Atticis civitate donatum esse. Si quod autem inter illos ceterosque Graecos discrimen fuit, illud omne in tono positum videtur; testis Trypho et Tryphone antiquior Pamphilus et Aristarchus, e quorum fragmentis discimus, non unam fuisse veterum Grammaticorum de huiusce nominis accentu sententiam. ὅτι περὶ τῆς προφορᾶς (inquit. Athen. p. 52.) τοῦ τόνου τῆς ἀμυγδάλης Πάμφιλος μὲν ἀξιοῖ ἐπὶ τοῦ καρποῦ βαρύνειν ὁμοίως τῷ ἀμυγδάλῳ· τὸ μέντοι δένδρον θέλει περισπᾶν — Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τὸν καρπὸν, καὶ τὸ δένδρον ὁμοίως προφέρεται κατ' ὀξεῖαν τάσιν. Φιλόξενος δὲ ἀμφοτέρων περισπᾶ. Hinc Ammonius: Ἀμυγδαλῇ καὶ ἀμυγδάλη διαφέρουσιν. ἀμυγδαλῇ μὲν γὰρ περισπωμένως τὸ δένδρον δηλοῖ, ἀμυγδάλη δὲ παροξυτόνως τὸν καρπὸν. καθὰ

καὶ Εὐπολις ἐν Ταξιάχοις φησὶ· Δίδου μασᾶσθαι ἀξίας ἀμυγδάλας. ubi Cl. Kusterus malit Ναξίας ex Athenaeo p. 52. qui versus illius Eupolidis meminit, ut probaret amygdalas Naxias magno apud veteres in pretio fuisse. SALLIER. f. Ind.

Ἀμυγδάλας dedi pro ἀμυγδάλαι e Codd. Coisl. Reg. et Coll. Gronov., in qua pro οὐδετέρως est οὐδέτερον.

14. Ἄρχαιρεσίας κ. τ. λ.] Pro ἀρχαιρέσια in MS. ἀρχαιρέσιον. HUDSON.

Similiter Leid., in quo Ἄττικῶς deest. Ἄρχαιρέσια habent Codd. Coisl. et Reg., e quibus 11 pro Ἀρχαιρεσίαι etiam reposui Ἀρχαιρεσίας. Femininum Ἀρχαιρεσία legitur ap. Platon. de Legg. lib. VI. p. 855. F. [p. 752. C. St.] Isaem Or. de Her. Apollod. p. 66. l. 14. [ed. Steph. p. 90, 28. Bekk.] Aeschin. in Ctesiph. pag. 276. A. [p. 55. Steph. p. 383, 15. Bekk.] Demosthen. de Rep. ord. p. 70. A. [p. 171. Reisk. p. 154, 19. Bekk.] adv. Aristocrat. p. 453. A. [p. 677. Reisk. p. 608, 171. Bekk.] adv. Leochar. p. 675. B. [p. 1092. Reisk. p. 334, 39. Bekk.] In Philippicis non reperi. Sed plures fuerunt olim Demosthenis Philippicae. Vid. Fabricii Bibl. Gr. Vol. I. p. 923. f.

15. Ἄσβολος, A.] Moeridi convenit cum Phrygicho et

Ἄλλοθι¹⁶, ἄλλοσε, ἄλλοθεν, Ἀττικῶς. ἀλλαχόθι, ἀλλαχόθεν, ἀλλαχοῦ καινότερον, Ἀττικῶς καὶ Ἑλληνικῶς.

Ἀπέδομεν¹⁷, ἀπέδοτε, ἀπέδοσαν, Ἀττικῶς. ἀπεδώκαμεν, ἀπεδώκατε, ἀπέδωκαν, Ἑλληνικῶς.

Ἀπολλύς¹⁸, Ἀττικῶς. ἀπολλύων, Ἑλληνικῶς.

Thoma M. Addit autem *Eustathius* Comm. p. 1590. illudque auctore *Aelio Dionysio*, celebri imprimis Grammatico, illud nomen ab Atticis cum articulo femin. efferrī. Ἄλλιος δὲ Διονύσιος, inquit, παρασημειούμενος τινὰ ὄπως κατὰ γένη προφέρονται, φησὶν οὕτω — ἔτι θηλυκῶς καὶ ἡ κύλη τὸ φῦμα τὸ ἐπὶ τοῦ αὐχένος καὶ ἡ ὄμφαξ καὶ ἡ ἄσβολος — ὁ δὲ ὅτι Ἀττικῶς ταῦτα πάντα, ἐπεὶ καὶ Ἀττικαῖς λέξεσιν ὁ ῥηθεὶς Διονύσιος ἐπεξέρχεται. Neque illud temere pronunciatum a *Dionysio* colligas ex *Aristoph.* et *Luciano*, quorum ille in *Thesmoph.* (v. 252.), hic vero compluribus in locis eam vocem femineam faciunt, in eo a *Theophrasto* diversi, apud quem τὸν ἄσβολον legitur de Igne cap. 68. μῆξει γὰρ τινὲ μελαίνει τὸν ἄσβολον τὸν καπνὸν ἀναφέρων. Sed scribi debere τὴν ἄσβολον, non immerito quis suspicetur. SAL-
LIER.

Ἄσβολος legitur et apud *Alexiph.* lib. I. ep. 23. pag. 92. et *Heliodorum* lib. VI. [cap. 11.] p. 294. l. 26.

16. Ἄλλοθι κ. τ. λ.] In MS. ἄλλοσε, ἄλλόθεν. Ex *Thoma Magistro* ordinem mutavi et pro ἀλλαχόσε pro ἀλλαχοῦ ex eodem posui. HUDSON.

MSS. Codd. omnes ita habent, uti edidi; quanquam *Hudsoni* coniectura, ἀλλαχόσε pro ἀλλαχοῦ legentis, specie non caret. In Gron. Coll. est καινότερον pro καινότερον. In Coisl. καὶ abest inter Ἀττικῶς et Ἑλληνικῶς. Videntur ἀλλαχόθεν, ἀλλαχόσε recentioris esse Atticismi. Vid. *Themist.* p. 15. C. ubi ἀλλαχόθεν. Conf. not. ad *Thom. M.* et *Wetsten.* V. Cl. ad Ioan. X. v. 1.

17. Ἀπέδομεν κ. τ. λ.] Male MS. Leid. ἀπεδώκατε, ἀπεδώκαμεν. Ἀπέδομεν, *Plato* 12 *Charmid.* pag. 474. B. 477. A. [p. 170. E. 175. A. St.] Ἀπέδοσαν idem *Menexeno* pag. 521. D. 522. E. [p. 242. C. p. 244. B. St.] *Thucyd.* lib. II. [cap. 6.] p. 101. l. 55. [cap. 92.] p. 159. l. 9. [*Aeschin.* c. *Ctesiph.* p. 66. Steph. p. 409, 86. Bekk. p. 68. Steph. p. 416, 104. Bekk. *Isocrat.* Paneg. p. 57. Steph. p. 63, 84. Bekk. in *Callim.* p. 372. Steph. p. 446. Bekk.] Ἀπεδώκαμεν ioco positum in *Alexidis* *Milite* apud *Athen.* lib. VI. p. 223. F.

18. Ἀπολλύς] In MS. ἀπολλύς et ἀπολύων. HUDSON.

Sic et Leid. Reliqui omnes recte ἀπολλύς et ἀπολλύων. *Phrygichus* *Musis* apud *Harpocration.* v. Καδίσκος. Ἴδοῦ, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι, Ὁ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄπηνλάθη³, Ἀττικῶς. ἀπηνλάσθη, Ἑλληνικῶς.

Aristid. T. I. pag. 355. ed. Iebb. p. 406. f. *Lucian.* [Vit. Auct. 11.] T. I. p. 551. l. 95. *Libanium* Orri. T. I. p. 224. B. 323. B. etc. *Herodot.* lib. IV. [cap. 6.] p. 173. l. 26. Ἀπαλλαγῆσομαι apud *Platon.* de Rep. lib. IV. p. 648. B. [p. 445. B. St.] de Legg. lib. I. p. 780. F. [p. 642. E. St.] *Xen.* Cyrop. lib. IV. [cap. 5, 15. ubi al. ἀπαλλαξόμεθα pro ἀπαλλαγησόμεθα] pag. 110. A. *Hist. Gr.* lib. IV. [cap. 6, 3.] pag. 530. D. de Rat. Red. [cap. 6, 1.] p. 931. D. *Demosth.* adv. Androt. p. 423. B. [p. 605. Reisk. p. 543, 37. Bekk.] *Isocrat.* ad Philipp. p. 278. nov. ed. [p. 101. Steph. p. 113, 95. Bekk.] *Areopag.* p. 354. [p. 156. Steph. p. 176, 84. Bekk. add. Paneg. p. 76. Steph. p. 85, 172. Bekk. pag. 80. Steph. p. 89, 189. Bekk.] *Heliodor.* lib. VIII. [cap. 7.] p. 389. l. 11. *Chariton.* [lib. II. cap. 6.] p. 31. l. 23. [p. 44. v. 6. ed. Lips.] Ἀπαλλαχθήσομαι *Euripid.* Med. v. 78. *Hippol.* v. 326. Notum est, Atticos multa futura media ponere pro passivis. Sic διδάξομαι pro διδαχθήσομαι *Aristoph.* Nub. v. 127. ἐπιτάξομαι *Euripid.* Suppl. v. 521. κηρύξομαι *Phoeniss.* v. 1025. aliaque, de quibus ad *Mocridem* dicendi occasio aliquoties recurret. Vid. *Γυμνάσεται, Τιμήσεται.*

23. Ἀπηνλάθησαν, A. ἀπηνλάσθησαν E.] Ita legendum (infra Ἀπελαθεῖς Ἀττικῶς. μετὰ δὲ τοῦ σ. Ἑλληνικῶς.) In MS. Ἀπηνλάθη, Ἀττικῶς. ἀπηνλάθησαν, Ἑλληνικῶς. Vide

Thomam Magistr. v. Ἑληλάμενος. HUDSON.

Similiter MS. Leid. Recte quidem *Hudsonus.* Sed eam, quam dedimus, lectionem praefereunt Codd. Coisl. Reg. Coll. Schlaeg. et Gronov. Depravata Codd. Leid. et Huds. lectio forte fluxit ex hac scriptura: Ἀπηνλάσθη μετὰ τοῦ σ̄αν, i. e. σ. Infra Ἀπελαθεῖς. Utraque observatio poetarum Atticorum usu confirmatur. *Sophocles* Oedip. Colon. v. 625. Οὕτως ἔχει μοι, γῆς ἔμης ἀπηνλάθην. *Euripides* Phoen. v. 372. ὦν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς, ξένην πόλιν Νάω. Similiter ἠλάθη. *Aeschyl.* Eumen. v. 283. Φοίβου, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. *Euripid.* Iph. Taur. v. 1175. Πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. Quibus in locis metrum alteram lectionem repudiat. In pedestris orationis scriptoribus librarii, quin ipsi homines eruditi, haec pro lubitu mutant; v. c. in *Herodot.* lib. III. cap. 54. I. *Gronovius* ἀπηνλάσθησαν dedit e Flor. pro ἀπηνλάθησαν. Similiter lib. I. cap. 168. ἐξελασθεῖς et cap. 173. lib. IV. cap. 4. ἐξελασθέντες, pro quibus in vulgatis ἐξελαθεῖς et ἐξελαθέντες rectius legitur, ut lib. IV. cap. 145. lib. V. cap. 42. 97. lib. tamen VI. cap. 137. ἐξηνλάσθησαν. Ἀπηνλάθη recte scriptum est in *Lysiae* Or. contra Agorat. p. 263. [p. 137. Steph. pag. 279, 81. Bekk.] Ἀπελαθεῖς apud *Xenophon.* Cyropaed. lib. II. [cap. 1, 6.] p. 41. C. *Lucian.* Timone [38.] p. 151. l. 37.

Ἀπαλλαξέοντες²⁴, Ἀττικῶς. ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες, Ἑλληνικῶς.

Ἀγόντων²⁵, αἰδόντων, Ἀττικῶς. ἀγέτωσαν, αἰδέτωσαν, Ἑλληνικῶς.

24. Ἀπαλλαξέοντες] In MS. ἀπαλλαξέοντες. HUDSON.

Similiter reliqui Codd. magno consensu (e Coisl. et Reg. Ἑλληνικῶς pro Ἑλληνες rescripsi). Infra κνησίειν etiam per $\bar{\iota}$. Sed alteram scripturam verioremi puto. *Thucydid.* lib. I. cap. 95. p. 63. l. 51. ἀπαλλαξέοντες δὲ καὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου. lib. III. cap. 84. l. 22. πέντας δὲ τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξέοντες. ubi quidam Codd. ἀπαλλαξίοντες. Atque ita scribendum lib. VIII. cap. 89. l. 97. οὐ τὸ ἀπαλλαξέειν τοῦ ἄγαν εἰς ὀλίγους ἔλθεῖν. uti correxit Cl. *Abresch.* Diluc. *Thucydid.* pag. 779. quem consule. *Aristides* T. I. p. 284. l. 6. καὶ ἐπὶ τούτοις ἦδη ἔλεγον ἀπαλλαξέων. Huius generis verba desiderativa in εἰω, a futuris derivata, praeter nostrum ἀπαλλαξέω sunt: Ἀναστησεῖω, Ἀποδωσεῖω, Βρωσεῖω, Γαμησεῖω, Γελασεῖω, Δειπνησεῖω (Onomasticum vetus: *Coenaturio*, δειπνησεῖω), Διαβησεῖω, Δρασεῖω, Δωσεῖω (sic leg., non per $\bar{o}$), Ἐλασεῖω, Ἐργασεῖω, Κατηγορησεῖω, Κλαυσεῖω, Κνησεῖω, Ναυμαχησεῖω, Ξυμβασεῖω (apud *Thucydid.*, nisi legendum Ξυμβησεῖω, ut *Διαβησεῖω*), Ὀψεῖω, Παραδωσεῖω, Πελασεῖω, Πολεμησεῖω, Χεσεῖω. Ὠνησεῖω apud *Dionem Cassium*, nisi illic reponendum sit ὠνητιῶ. Nam activum ὠνέω, ὠνήσω, in usu non fuit. Ex his ἀναστησεῖω, ἀποδωσεῖω, κατηγορησεῖω, πελασεῖω debentur dili-

gentiae Cl. *Abreschii*. l. c. Φυξέω scribi debet pro φευξιῶ in *Eurip.* *Herc. Fur.* v. 627. quod fere perspexit *Aemilius Portus*; qui ibidem profert *Τυψεῖω*, sed hoc a nobis nusquam repertum est, nisi quis huc referre velit, quod *Hesychius* habet: Ἐντυψέω, ἐντινάξω. Ἀγορασεῖω *Schol.* *Aristophanis* ad *Ran.* v. 1100. Λεξεῖω Onomasticum Vetus: *Dicturio*, λεξεῖω. Idem Onomast. *Lecturio*, ἀναγνωσεῖω. *Micturio*, οὐρησεῖω. *Τυραννησεῖω* analogiae ope in linguam Graecam restituere conatus est *Abreschius* ad *Cattierii Methodum Admirab.* p. 10. *Μεταλλαξέειν* scribendum suspicor apud *Eustath.* ad *Odyss.* 15 N. p. 507. l. 13. ταῦτα δὲ πεπλασμένα εἰσὶν, ὡς φασὶν οἱ παλαιοὶ, διὸ καὶ *Μορφύριος* τὸ πᾶν τοῦτο ἄντρον εἰς ἀλληγορίαν μεταλαξεύει. Lege: μεταλλαξεῖει. *Eustathius* ad *Π. Α.* p. 122. l. 32. et *Etymologus* v. Κακχείω verbum Homericum κακχέειν ad hanc classem referentes audiendi non sunt. His verbis explicandis apud Grammaticos inseruiant ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, γελαστικῶς ἔχειν, ὀπτικῶς ἔχειν, κνηστικῶς ἔχειν similiaque. Ἀπαλλακτικῶς ἔχειν usurpavit etiam scriptor gravissimus *Dionysius Halicarn.* Crit. p. 67. l. 8.

25. Ἀγόντων] In MS. Ἀγόντων, αἰδόντων, idque rectius. Attici enim tertiam personam plu-

²⁶ Ἀκροᾶ, Ἀττικῶς ἀκροᾶσαι, Ἑλληνικῶς.

ralem imperativi sic efferre solent, ut iis perspectum est, qui Grammaticae Graecae non sunt omnino imperiti. SALLIER.

Ed. Huds. MS. Leid. et Reg. ἀγοίτων, αἰδοίτων, et dein αἰδέτωσαν. Gesnerus V. Cl. in ep. ad Schlaeg. emendat: ἀγόντων, εἰδόντων, — εἰδέτωσαν. Priorem correctionem confirmat Cod. Coisl. in quo, ut in reliquis, αἰδόντων, quod leviter mutavi in ἀδόντων. In Coll. Gr. ἀγέτωσαι et αἰδέτωσ. perperam erat scriptum. De his imperativis notavit H. Stephanus in app. de D. A. p. 168. Vim exemplorum dedit M. Mat-tairius in utilissimo de Dialectis Gr. libro p. 66. et seqq. quibus plurima possent addi. Paucis si-mus contenti. Παράγόντων Demosthen. adv. Leptin. p. 378. B. [p. 497. Reisk. p. 449, 132. Bekk.] πεμπόντων Sophocl. Oed. Co-lon. v. 467. χαιρόντων Alciphr. lib II. ep. 1. f. ἠκόντων Helio-dor. lib. IX. [cap. 24.] p. 459. 1. 32. καταλειπόντων et οἰκούντων Clemens Alex. pag. 3. l. 15. προσκυνούντων idem p. 28. l. 24. ἐθιζόντων ibid. l. 26. sed ibi re-ponendum ἐθιζέσθων. κυρού-των Aeschyl. Choëph. v. 712. φθονούντων Alciphr. lib. III. ep. 30. ποιούντων ep. 52. ἐκκοψάντων Aristoph. Av. v. 584. ἰόντων apud Xenophont. Cyrop. [lib. II. cap. 3, 9. add. Anab. lib. I. cap. 4, 8. Sturz. Lex. Xen. T. II. pag. 561. c. 1.] ubi MS. ap. Hudchins. ἰέτωσαν. Haec in ti-ronum gratiam. Comparandus P. Wesselingius, Vir Magnus, Obs.

lib. I. cap. 14. p. 50. cuius do-cta est observatio. Atticum mo-rem si observasset Muratorius, in Firmi, scriptoris Atticae ele-gantiae studiosi, epist. XLIV. Anecd. p. 322. pro λεγόντων οἱ πεπειραμένοι non coniecisset λε-γέτωσαν. Pari acumine M. Mei-bomius in Aristide Quinctiliano de Musica lib. III. pag. 164. pro καὶ δὴ τοῦτ' ἔλος ἡμῖν οἱ περὶ 16 μουσικῆς ἔχόντων λόγοι repono-bat ἐχέτωσαν. Nimirum huic mandes, si quid recte curatum ve-lis. Eadem forma usi Dorienses, ut in Inscriptionibus apud Chis-hull. Mon. Asiat. et apud Thu-cydid. lib. V. cap. 79. κοινανεόντων ex pulcherrima Cl. Valcke-naerii emendatione ad Euripid. Phoeniss. v. 65.

26. Ἀκροᾶ, Ἀττ. Ἀκρο-ᾶσαι, Ἑλλ.] Prodit hac par-te Moeris auctior e MSS. Coisl. Reg. et Coll. Gronov. Ab edi-tione Hudson. et MS. Leid. abest haec observatio. Phrynichus in Appar. Sophist. Bibl. Coisl. p. 467. [Bekk. An. Gr. I. pag. 43, 25.] Ἴν' ἀκροᾶ. οὕτως τὸ ὑποτακτικὸν χρῆ λέγειν τῶν δευτέρων προσώπων παθητικῶν ἐνι-κῶν, ἵνα ἀκροᾶμαι, ἵνα ἀκροᾶ, ἵνα ἀκροᾶται, καὶ ἵνα γελᾶ. Nec tantum secundam personam sing. praesentis subiunctivi ita contra-xerunt Attici, sed et secundam sing. praesentis indicativi. Etymolog. p. 201. l. 46. τὸ παθητι-κὸν βοᾶμαι, τὸ δεύτερον βοᾶ σὺ καὶ πειρᾶ σὺ. Plato Euthydem. p. 211. E. [p. 304. D. Si.] ὦ Κρι-των, ἔφη, οὐδὲν ἀκροᾶ τῶνδε

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ipsum: Ἄλω, ἀντὶ τοῦ ἄλες, Φιλύλλιος. Potuisset *Kusterus* chartae parcere, qui, dum acerbe in *Portum* invehitur, ipse turpius labitur. Quis enim, ne de reliquis dicam, de Philyllio Grammatico vel fando inaudivit? Legendum conicio: Ἄλῳ, ἀντὶ τοῦ ἀλέσω, Φιλύλλιος. Philyllius veteris comoediae poeta ita ἄλῳ posuerat pro ἀλέσω. Huius generis observationes e veteribus Atticistis derivatae apud *Suidam* sunt plurimae; e. g. Ἀμαθία, ἀντὶ τοῦ ἀγαισθησία, Πλάτων. Ἀμαρτυρήτους, ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους, οὕτως Ἀντιφάνης. Ἀναβιβᾶμαι, ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι, Ἀμειψίας. Ἀναπετῶ, ἀναπετάσω, Μέγανδρος. Ἀπεμυθήσω, ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω, Στράτις. Ἀνάλφικτον, Φιλύλλιος Αἰγεῖ. Huiusmodi glossae ubique per totum opus veluti totidem gemmulae dispersae sunt. Ex iisdem Grammaticis fluxit haec nota: Ἀναγεοῦσθαι, ὡς ἡμεῖς, Θουκυδίδης ε. καὶ Πλούτοις Κρατῖνος. Ita ex Codd. MSS. lectione καὶ πλούτ. Κρατῖνω scribendum est pro καὶ Πλούταρχος. Κρατῖνος. *Plutarchi* enim auctoritatem ad vocum Atticarum usum probandum nunquam advocarunt veteres magistri. Verbum ἀλεῖν restitu-

18 endum *Pherocrati* apud *Athenaeum* lib. VI. pag. 263. B. Οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σάκης οὐδενὶ Δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ. Εἶτα πρὸς τούτοις εἶλον ὄρθρια τὰ σιτία Ὡστε τὴν κώμην ὑπληθεῖν διγγανουσῶν τὰς μύλας. Ita versum 2. rectius constituit *G. Canterus* N. Lectt. lib. IV. cap. 5. quam *H. Grotius* Exc.

e Tr. et Com. p. 511. qui versum 3. et 4. sic interpretatus: *Cumque solis ante exortum surmerent farra in manus, Tota resonabat molarum crepitibus vicinia*: nihil vitii videtur esse suspicatus. Reponendum: Εἶτα πρὸς τοῖτοις ἦλουν ὄρθρια τὰ σιτία. *Phrynichus* p. 58. [p. 151. Lob.] ἦλει, οὐκ ἦληθεν. *Magnus Casaubonus* Animadv. lib. VI. cap. 18. corrigebat ἦλων pro ἦλόων vel ἦλοῶν. Sed cum istiusmodi synaloephe auribus Atticis est inaudita, tum eius verbi longe diversa est significatio, huc non congrua; de qua videri potest *Valcken*. Vir Cl. Animadv. ad *Ammon*. lib. I. cap. 4. Cum *Pherocratis* loco comparari debet *Incertus Auctor* apud *Suidam* v. Ἄλφικτα. Πολλὰ μὲν ἄλφικτα ἀπέχειτο πεφυρμένα. πολλαὶ δὲ κριθαὶ ἀλεῖν. μύλη γὰρ τις ἦν αὐτόθι. *Plutarch*. Οἰκ. T. II. p. 830. C. Homericum Ἀπερδύοντο *Hesych*. interpretatur ἐρδωμένως ἦλουν. *Thales* in *Conv.* VII. Sap. ap. *Plutarch*. T. II. p. 157. τῆς ξένης, αἰτ, ἦκουον ἀδούσης πρὸς τὴν μύλην, ἐν Λέσβῳ γενόμενος, ἄλει, μύλα, ἄλει etc. *Philo* [de *Sacrif.* Ab. et C. 26. p. 180. ed. Mang.] p. 145. a. ἦλουν καὶ ἔτριβον αὐτό- [add. *Vit. Mos.* I. 37. pag. 114. ed. Mang.] ὄνοι ἀλοῦντες apud *Ael.* H. A. lib. XII. cap. 34. Atque ita in elegantissimo *Archias* epigrammate *Anthol.* lib. I. cap. XXXIII. 13. pro καρπὸν ἐλάξ legendum puto: Νῦν κλοιῶ δειρὴν πεπεδημένος, οἷα χαλίνῳ, Καρπὸν ἀλεῖ Ἀηοῦς ὀκρυόεντι λίθῳ. Alterum enim ἐλάξ hoc usu nondum reperi. — Ἀλήθειν legitur in *Pherocratis* fragmento e *Coriannis* apud *Suid.*

ἄετον²⁹, Ἀττικῶς αἶετον, Ἑλληνικῶς.
 ἄνίσταω³⁰, Ἀττικῶς ἀνίστασο, Ἑλληνικῶς.
 ἄθρους³¹, Ἀττικῶς ἀθρόους, Ἑλληνικῶς.

v. Ἄνοδοντος. ἀνὴρ γέρον ἀνό-
 δοντος ἀλήθει. et in *Alexidis*
Pyrauno apud *Athen.* lib. XIII.
 p. 590. B. ἀλήθων ὄνος. Conf.
Wetsten. ad *Matth.* cap. XXIV.
 v. 41.

29. ἄετον, A. αἶετον, Ἑ.]
 Ita Codd. Coisl. Reg. et Leid. pro
 ἄετος et αἶετος. Vide notata ad
Κλάειν.

30. ἄνίσταω] In MS. ἀνί-
 στο. HUDSON. ἐξανίστασο *Isocra-*
tes ad *Demonic.* p. 16. [p. 11, 32.
 Bekk.]. FISCHER.

Sic et Leid. et Coll. Gronov.
 ἀνίσταω recte Coisl. et Reg. Vide
Thomam M. v. ἄνίσταω et Ἐπί-
 σταω, et notas. *Mattairium* de
Dial. p. 65. C. *Suidas*: ἄνίσταω.
 ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. Ἀμειψίας.
 19 Sic *Aeschyl.* *Eumen.* v. 133. 141.
 Ἰστο *Sophocl.* *Ai.* v. 791. *Trach.*
 v. 403. *Philoct.* v. 919. *Aristoph.*
Eccl. v. 739. *Cratin.* ap. *Schol.*
Soph. *Oed. Col.* v. 489. ἐπίσταω
Sophocl. *El.* v. 618. 1041. *Trach.*
 v. 186. *Philoct.* v. 432. 582. 1275.
 1365. Ἐπαιτιῶ idem *El.* v. 634.
 etc. Non raro tamen poëtae At-
 tici ποιητικῇ ἀδείᾳ ab hac regu-
 la discesserunt. ἄνίστασο habet
Aristoph. *Vesp.* v. 285. *Emripid.*
Hec. v. 497. ἐπίστασο *Sophocles*
Aisc. v. 999. 1104. 1392. ubi
Thom. M. legit ἐπίσταω. v. 1421.
Oed. Tyr. v. 867. *Antig.* v. 311.
 408. *Aeschyl.* *Prom.* v. 839. 966.
 ἐξεπίστασο *Sophocl.* *Oed. Col.*
 v. 1650. etc.

31. ἄθρόος, Ἀττικῶς.
 ἄθρους, Ἑλληνεῖς] In MS.

pro ἀθρόος erat ἄρθρους. HUD-
 SON.

ἄθρους. *Moerin* sequitur *Tho-*
mas M. quorum sententia *Eu-*
stathio parum probatur. Ait
 enim eam vocem ab Atticis cum
 spiritu aspero scribi solitam ac
 praeterea usurpatam ab *Aristo-*
phane testatur, quem nemo ido-
 neum Atticismi auctorem negave-
 rit. Sic autem ille, *Comm.* [in
Hom. Odys. A.] p. 1387. [4. ed.
Rom.] ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς
 φέρεται καὶ ταῦτα. ἐκ τοῦ ἄ-
 θροος γίνεται ἄθρους. οἷον ἄ-
 θρους ἐπελθῶν ὁ στρατηγός, ἦ-
 γουν σὺν ὄλῳ τῷ στρατεύματι
 καὶ Ἀριστοφάνη. ἐστῶτας ὡς-
 περ τοὺς ὄρεωκόμους ἄθρους.
 τοῦτο δὲ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ πε-
 ρισπᾶν ἀτόπως. δασύνεται δὲ
 φησιν Ἀττικῶς τὸ ἄθρους. Equi-
 dem adiectivum illud in veterum
 scriptis minus obvium est, sed
 non ideo tamen ex Attica elimi-
 nandum. Hinc substantivum ἄ-
 θρότης, cuius in Lexicis mentio
 non occurrit, tametsi illo utitur
Diog. Laert. lib. X. [sect. 106.] p.
 292. παντόθεν δὲ, inquit, πνευ-
 ματώδων περιστάσιν τινῶν καὶ
 καταμέρισιν, καὶ πῆξιν μετριω-
 τέραν, ὑδατοειδῶν τινῶν ὁμοῦ
 ῥῆξιν, ἅμα τὴν τε σύνωσιν αὐ-
 τῶν ποιουμένην καὶ διάρρηξιν
 πρὸς τὰ κατὰ μέρη συνίστασθαι,
 πηγνύμενα, καὶ κατὰ ἀθρότητα.
 SALLIER.

In MS. Leid. erat, ut in *Pri-*
caeano, ἄρθρους Ἀ. ἄθρους Ἑλλ.
 Ad marginem editionis Huds. Cla-

Ἀνακοινῶσαι³², Ἀττικῶς. ὡς Θουκυδίδης. ἀνακοίνωσον τοῖς φίλοις. ἀνακοινῶσασθαι, Ἑλληνικῶς.

rias. *Berglerus* adscripserat: „MS. „bene, nam hoc est commune, „illud Atticum.” Quibus verbis quid velit Vir Doctus, non extri-
co. MS. Coisl. Reg. et Coll. Gronov. ἄθρους, Ἀττικῶς. ἄθρούους, Ἑλληνικῶς (sic); quam lectionem in textum reponere nullus dubitavi. Respicit *Moeris* ad *Aristophanis* versum ab *Eustathio* conservatum ad *Odys.* A. p. 14. l. 30. Ἐστῶτας ὡσπερ τοὺς ὄρεωκόμους ἄθρους. Ad eundem locum referenda *Hesychii* glossa: ἄθρους, ἄθρούους, συνηγμένους. *Suidas*: ἄθρούους καὶ ἄθρους λέγουσι δισυλλάβως. ἄθρους εἰς
20 ἅπαν συνηγμένους. Idem *Suidas* in *Aristoph.* versu *Acharn.* 26. pro ἄθροοι καταρρέοντες legit ἄθροοι κ., quam lectionem corruptam censet *Cl. Kusterus*. Mihi non temere videtur damnanda; quanquam ἄθροοι etiam scribitur *Vesp.* v. 1325. Accusat. plur. ἄθρούους invenitur in *Aristoph.* *Nub.* v. 962. *Pac.* v. 1006. *Av.* v. 529. quibus in locis, si vera est *R. Dawesii* observatio *Miscell. Critt.* p. 196. ἄθρους metri leges non ferrent. Sed istam *Dawesii* regulam, cui non pauca apud poetas Atticos adversantur exempla, accuratius examinare huius non est loci. ἄθρους cum spiritu aspero an leni scriberem, perinde videbatur. *Thomae M.* observatum, ἄθρούος Ἀττικοί, οὐκ ἄθρους, nescio an defendi possit ex *Euripidis* *Iph. Aul.* v. 1000. Στρα-

τὸς γὰρ ἄθρούος, ἀργὸς ὢν τῶν οἰκοθεν. *f. Ind. III.*

32. Ἀνακοινῶσαι κ. τ. λ.] Pro ἀνακοίνωσον *Collat. Schlaeger.* habet ἀνακοινῶσαι. Pro τοῖς φίλοις *Gron.* τοὺς φίλους. *Male. Herodianus* in *Philetairo* [p. 434.]: Κοινῶσαι λέγουσι μᾶλλον, οὐχὶ κοινῶσασθαι. Dissentit *Thomas M.* Κοινωσάμενος, inquit, οὐ κοινῶσας. nisi cum *Cl. Oudendorpio* legere malis ἢ κοιν. vel καὶ κοινῶσας. Verbum ἀνακοινῶσαι frustra in *Thucydide* quaesiveris; sed reperitur apud *Aristophan.* *Lysistr.* v. 1179. *Platon.* *Cratyl.* p. 265. A. [p. 383. A. St.] de *Legg.* lib. X. [imo lib. XI.] p. 963. B. [p. 913. B. St.] *Xenoph.* *Anab.* lib. III. [cap. 1, 5.] p. 294. C. lib. VI. [cap. 1, 14.] p. 372. E. etc. Simplex κοινῶσαι apud *Aeschyl.* *Suppl.* v. 374. *Euripid.* *Med.* v. 811. *Iph. Aul.* v. 44. *Thucydidem*, alios. Ἀνακοινοῦσθαι vero scriptores habent etiam Ἀττικῶτατοι, *Aristophan.* *Nub.* v. 470. *Plato* *Theag.* p. 93. D. [p. 128. D. St.] *Protag.* p. 219. E. p. 242. C. [p. 314. B. 349. A. St.] *Lach.* p. 480. B. 481. A. [p. 178. B. 180. A. St.] *Lys.* p. 498. F. [p. 206. B. St.] *Demosthenes* adv. *Phorm.* p. 586. C. [p. 911. Reisk. p. 184, 12. Bekk.] et alibi. *Xenophon* *Cyrop.* lib. V. [cap. 4, 8.] p. 135. D. [ibid. §. 10.] 156. D. *Anab.* lib. III. [cap. 1, 5.] p. 294. B. et alibi. *Xenoph.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄροῦν³⁷, Ἀττικῶς. ἀροτριᾶν, Ἑλληνικῶς.

peri ἀναβιοῦν, quod recepi, quam *Hudsoniana* lectio etiam retineri potuerat. Alterum ἀναβιωῶν tentari non debet; faciunt enim haec verba finem senarii Comici. Nisi quis ἀναβιωῶναι ἄ τ. ν. legere velit, quod mihi quidem non placet, vel ἀνεβίων. Σκευαῖς scripsi litera maiuscula. *Platonem* enim Comicum Σκευᾶς docuisse tradit *Suidas*, in *Πλάτων ὁ Κωμικός*, ubi eius fabulas recenset. *Io. A. Fabricius* quidem, 22 Vir immortaliter de literis meritus, pro Σκευαῖ coniciebat Σχύθαι, e Schol. Aristoph. ad Av. v. 151. (B. Gr. Vol. I. p. 785.) Sed tum hic *Moeridis* locus isti coniecturae adversatur, tum alius *Suidae* leviter depravatus v. Περὶ πόδα. Περὶ πόδα. — Πλάτων Ὡς ἐστὶ μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα. Καὶ ἐν σκευαῖς, καὶ τοῖς τρόποις ἀρμόττον ὡς περὶ πόδα. Quorum postrema sic Latine vertit *Ae. Portus*: *Et cultu corporis et moribus erat aptissimis et tempori maxime accommodatis*. Ridicule. Nec ipse *Kusterus* ab omni errore immunis est, qui ad *Platonem* Philosophum in Indice haec retulit. Comicum intelligendum esse dudum monerat *Casaubonus* Lect. Theophr. p. 139. et ipsum metrum docet. Ultima autem sic constituenda sunt: καὶ ἐν Σκευαῖς. Καὶ τοῖς τρόποις ἀρμόττον ὡσπερ περὶ πόδα. Tribus literis vocis περὶ repetitis iambum manco pede incedentem restituimus et sanavimus. Itaque teneamus Σκευαῖς. Quodnam vero huius fabulae

fuerit argumentum, in hac bonorum librorum clade quis dixerit? Potuit σκευαῖ appellari, ut σκηναῖ, δράματα. Σκευαῖ enim vestes, larvae ceteraque dicebantur, quibus histriones ornabantur, uti notum. *Suidas* v. Τραγικὴ σκηναῖ· πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευαῖς τινες παριόντες ἔλεγον. Sic legere malim pro σκηναῖς, quam cum *Kustero* σχήματι. σκευὴ enim et σκηναῖ in MSS. permutantur, ut apud *Palaeph.* cap. 30. F. Singulare σκευὴ restituendum *Polyaeno* lib. V. cap. 8. ὁ δὲ τὴν ἰδίαν στολὴν ἀποθέμενος καὶ λαβὼν αὐτοῦ σκευή. Reponendum, ἴνquam, λαβὼν ναύτου σκευήν. Sed hoc huius loci non est. His rationibus adductus in *Scholiasta Aristophanis Σχυθῶν* (cuius fabulae nulla alibi iniicitur mentio) nomen corruptum esse et in ipsam Scythiam ablegandum paene opinarer, nisi et alios poëtas comicos, Antiphanem et Xenarchum Σχύθας docuisse constaret. Haec ad constituendam *Moeridis* scripturam. De verbo ἀναβιωῶναι etc. nihil fere dici potest, quod non ab *Oudendorpio*, Viro eruditiss. ad *Th. M.* sit occupatum; quem vide et *Polluc* lib. III. sect. 108. Apud *Palaephatum* cap. 41. pro ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαι τινα ἀναβιωῶναι. legendum cum Oxon. ἀναβιωῶναι ποιῆσαι vel delendum τινα.

37. Ἄροῦν, Ἀ.] Accedit *Thomas M.* nec immerito, cum *Theophrastus* ea voce semper usus

Ἄει νῶν³⁸, Ἀττικῶς. ἄεναον, Ἑλληνικῶς.

deprehendatur. Est et apud ipsum compositum ὑπαροῦν, quod legitur lib. III. de Caus. Plant. cap. 25. ὑπήροσαν, ὡς δέον καθάπερ ἐλέχθη προκτεργάσασθαι, καὶ περὶ τούτου μάλιστα σπουδάσαι. ut et lib. VIII. Hist. Plant. cap. 11. διὸ καὶ ὑπαροῦντες σπειροῦσι. Ὑπαροῦν autem est *leviter terram proscindere aratro*. SALLIER.

Euripides apud *Scholias*. *Aristoph.* Ran. v. 1250. e Stenoboea: Ἡ δυσγενῆς ὦν, πλουσίαν ἀροῖ πλάκα. Frequens hoc verbum *Maximo Tyrio* Diss. II. sect. 4. Diss. XXVI. f. etc. *Moeridis* loco usus *Wetsten.* ad *Luc.* cap. XVII. v. 7.

Ἀροῦν, Ἀ. ἀροτριῶν, Ἐ.] Minus Attice igitur locutus est *Lucianus*, qui hocce verbo *infinitivo* uti non dubitavit, vel potius auctor dialogi *Φιλόπατρις* inscripti [4. T. III. p. 590. l. 1.], καὶ, inquit, εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως ἐπωμόσατο καὶ διέφυγε διὰ τοῦ πελάγους, τάχ' ἂν ἤροτρία etc. Ea vox etiam legitur apud *Ioseph.* [Bell. Iud. II. 7, 3.] p. 784. [T. II. p. 159. Hav.] SALLIER.

38. Ἀεινάων, Ἀττικῶς. ἄεναάων, Ἑλλ.] In MS. pro ἄεινάων erat ἀείνων. Forsan Ἀεινὸν et ἄεναον? *Hudson.*

Ἀεινάων. Cur illa vox a *Moeride* inter Hellenicas numeretur, divinare non possumus; Atticam enim esse argumento sunt haec *Xenophontis* [Agesil. 1, 20. coll. *Sturzii* Lex. Xen. T. I. p. 62.] pag. 654. ἡ δ' οἰκουμένη μὲν,

σπειρομένη δὲ ἄεναον ἂν τὴν τροφήν παρέχοι. Accedit *Luciani* auctoritas, qui [Gall. 12.] Tom. II. p. 142. ait: καὶ πόταμος ἦν ἄεναος ἐν τῇ ὁδῷ. Nunc vero quis illud adiectivum ex Atticis finibus migrare patitur? At de voce altera ἄεινάων nihil pronuntiamus, cum nulla illius exempla hactenus vidisse contigerit. Quare rem propius inspicientibus visum est aliquando, huncce *Moeridis* locum sic legendum: Ἀεινάων, Ἀττ. ἀεινάων, Ἑλλ. quae coniectura, si probetur, nihil erit, quod in reprehensionem incurrat. SALLIER.

Male sanam priorem versus partem invenit *Hudsonus*; qui, ut morbo medicinam adhiberet, elaboravit quidem, successu vero non ita prospero. Eius MS. legebat ἀείνων. In cuius locum quum surrogavit ἄεινάων, parum sollicitus videtur fuisse de Atticismi puritate, ad quam servandam post α, ε et ο debet exulare. Vide, qui de *Dialectorum Graecarum* exposuere proprietatibus. Legendum procul dubio ἄεναον. *Aristophanes* Nub. v. 274. ἀεναοὶ νεφέλαι. in Ran. v. 1343. Ἀεναοὶς θαλάσσης κύμασι. *Callimachus* H. in Apoll. v. 83. ἄεναον πῦρ. *Herodotus* contra lib. I. cap. 93. Ἀτμνη ἔχεται τοῦ σήματος μεγάλη, τὴν λέγουσι Ἀύδοι ἄεναον εἶναι. Hinc coniectio, auctorem verba concepisse in hunc modum: Ἀεναον, Ἀ. ἀείναον, Ἐ. Non dissimulandum tamen, ἄεναον quoque, quod primo editori placuit, in Graecorum libris 24

Ἄπλατον³⁹, Ἀπτικῶς. ἄπλετον, Ἑλληνικῶς.

occurrere. Conf. *Aelian.* V. H. lib. III. cap. 43. *Aretaeum* de Caus. et sign. Morb. lib. II. cap. 4. p. 54. ed. Boerhav. SCHLAEGER in *Specim.*

In MSS. nulla lectionis varietas est, qui omnes in corrupta Ἀεινῶν Ἀ, ἀεννάων Ἑ. consentiunt: nisi quod in Coisl. ἀενάων per simplex ν scriptum sit. Legendum unice: Ἀεὶ νῶν, Ἀ. ἀέναον vel ἀένναον, Ἑλλ. Respicit enim *Moeris* ad *Aristophanis* locum, *Ran.* v. 146. εἶτα βόρβορον πολὺν καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν. *Eustathius* ad *Odyss.* I. p. 350. l. 22. ἀένναον. ὅπερ ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἀεὶ νῶν παρὰ τῷ *Κωμικῷ*. Adde *Hesych.* v. Νῶντα. Optime *Ae. Portus* in *Suida* pro Ἀεινὸν restituit Ἀεὶ νῶν, τὸ ἀένναον. Pari ratione *Hesychium* in Ἀεινάων, ἀεννάων. castigandum esse cum Cl. Editore censeo. In *Etymologo* p. 20. l. 32. Ἀέναος· παρὰ τὸ νάω, νέω. Leg. δέω. *Cyrellus* Lex. MS. Ἀειμος, ἀένναος. Scribi debuerat: Ἀεῖδιος, ἀένναος. Vid. *Hesychium* v. Et haec significatio voc. ἀένναος in libris valde frequens est, ut apud *Interpret.* Iobi cap. XIX. v. 25. Cum Attico νῶν et νῶντα comparari possunt Φῶντα, λάμποντα apud *Hesych.* et Μῶσθαι pro Μάεσθαι apud *Suidam*.

39. Ἄπλατον] Forsan ἄπλαστον; dein ἄπλητον. HUDSON.

Ἄπλετον, Ἑλλ. *Moeridi* refellendo inprimis idoneus est *Xenophontis* locus *Cyropaed.* [imo *Anabas.*] lib. IV. [cap. 4, 7.] p. 327. νυκτερευόντων δ' ἐνταῦθα,

inquit, ἐπιπίπτει χιῶν ἄπλετος, ὥστε ἀπέκρουσε καὶ τὰ δπλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους κατακειμένους. Mirum vero est *H. Stephanum* unius *Plutarchi* testimonio contentum de caeteris tacuisse, quorum in eo negotio maior auctoritas. Etenim ea vox occurrit apud *Apollonium Rhod.* lib. I. v. 573. Ἰχθύες αἰσσοῦντες ὑπέρθ' ἀλδς ἄμμιγα παύροις Ἄπλετοι ὑγρά κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο. Occurrit et apud *Orpheum* *Argon.* v. 25. Ὀρχιά τ' Ἰδαίων, Κορυβάντων τ' ἄπλετον ἰσχύν. Vide quoque *Lucianum* [*Lucio* 31. T. II. p. 600. l. 7. *Epigr.* 5. T. III. p. 676.] T. II. p. 144. et 896. SALLIER.

Utrumque ἄπλατον et ἄπλετον recenset *Pollux* lib. III. sect. 88. Vocis ἄπλετον multa dedit exempla *Abreschius* ad *Hesych.* v. quibus alia possent addi. *Plato* *Legg.* lib. III. p. 807. f. [p. 683. A. St.] ἐν χρόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτοις. pro quo *Archestrat.* apud *Athen.* [lib. I.] p. 29. C. χρόνου διὰ μῆκος ἄπλατον. Ἄπλατος *Sophocli* *Trachin.* v. 1109. λέοντ' ἄπλατον θρέμμα κἄπροσήγορον. Et sic fortasse apud *Euripidem* *Rheso* v. 25 310. pro Στρατοῦ πλῆθος — ἄπλαστον ἦν ἰδεῖν scribendam ἄπλατον, et in *Aeschyli* fragm. p. 647. Sed ἄπλαστος, ἄπλατος, ἄπλητος adeo vicina sunt, ut vix discerni queant, apud *Hesiodum* aliosque. In *Orphēi* *Argonauticis* v. 991. restituimus hanc vocem *Verisim.* lib. II. cap. 5. eademque reponenda est v. 1049. ἐνθα δὲ δισσοὶ Χεύμασιν ἀπλάτοις περισχίζουσι ῥέεθρα Φῶσις τ' εὐρυ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

"Ἄρρενα⁴³, Ἀττικῶς. ἄρσενα, Ἑλληνικῶς.
 Ἀνασχῆσεται⁴⁴, Ἀττικῶς. ἀνέξεται, Ἑλληνικῶς.
 Ἀπόδυθι⁴⁵, Ἀττικῶς. ἀπόδυσαι, Ἑλληνικῶς.
 Ἀνθρωπεία⁴⁶ φύσει, Ἀττικῶς, ὡς Θουκυδίδης.
 ἀνθρωπίνη, Ἑλληνικῶς.

ausus. Quanquam *Hudsoni* lectio verior videtur, probata *Valckenpaerio* ad *Eurip. Phoen.* v. 591. quem vide, et *T. Hemsterhus.* ceterosque ad *Thomam M. Suidas* v. Ἀναλίσκειν. ἐν δὲ τῷ παραληλυθότι καὶ διὰ τοῦ ἡ ἀδιαφόρως.

43. Ἄρρενα] Scio, contrarium a nonnullis dici: sed eos errare ostendit *Steph.* in libro de *Dial. Gr.* [p. 16.] *Hudson.* Ἄρρην recentioris est Atticismi, ἄρσην antiquioris. Vid. *Valcken.* ad *Phoeniss.* v. 55. eique laudatum *Hemsterhusium.*

44. Ἀνασχῆσεται] In MS. ἀνασχῆσεσθαι. *Hudson.* Sic et *Leid.* Ceteri recte. *Aristophanes* *Acharn.* v. 296. οὐκ ἀνασχῆσομαι. ubi *Scholias*tes notat: ὅτι τινὲς τὸ ἀνασχῆσομαι ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν, ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ *Δημοσθένης* ἐν τῷ κατὰ *Τιμοκράτους.* οὐ δὴ οὖν μόνον ἀνέξομαι. quae *Suidas* expilans in *Οὐκ ἀνασχῆσομαι*, pro ἐν τῷ κατὰ *Τιμοκράτους* habet Ἀριστοκράτους. Verum in neutra oratione a nobis observatum est. *Ἰντρα παρασχῆσομαι. Ἀνέξομαι* ubique occurrit.

45. Ἀπόδυθι] *Aristophan.* *Anib.* v. 935. Ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ. v. 947. *Thesmorph.* v. 221. 738. *Lucian.* [Lu-

cio 5. 14.] *T. I.* p. 365. l. 55. p. 366. l. 83. etc.

46. Ἀνθρωπεία φύσει] In MS. ἀνθρώπειον. Vid. *Steph.* de *Dial. Gr.* p. 158. *Hudson.*

Ἀνθρωπεία φύσει. Ita noster Codex. Quod autem adiectivum ἀνθρώπινος *Moeridi* parum probatur, in eo cum *Platone* ipsi non convenit, cuius haec verba *Reip.* lib. V. p. 473. D. οὐκ ἔστε κακῶν παῦλα, ᾧ φίλε *Γλαύκων*, ταῖς πόλεσιν. δοκῶ δὲ οὐδὲ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει. Ne quis vero *Platonis* codices depravatos esse suspicari possit, afferendus est alter e *Republ.* [lib. VI.] pag. 486. A. locus, ubi eadem vox usurpatur: ἡ οὖν ὑπάρχει διάνοια, μεγαλοπρέπεια, καὶ θεωρία παντὸς μὲν χρόνου; πάσης δὲ οὐσίας, οἷον 27 τε οἶει τούτῳ μέγα τι δοκεῖν τὸν ἀνθρώπινον βίον. [In eiusd. *Tim.* p. 42. A. 68. D. 90. C. St. ἀνθρώπινῃ φύσει. cf. *Ast.* ad *Alcib.* I. init. p. 299.] Ita quoque *Isocrates* [*Panegy.*] p. 52. et 58. [pag. 57, 60. 64, 89. *Bekk.*] *SALLIEN.*

Leid. ἀνθρώπειον. *Coisl.* per ἰ ἀνθρωπία. *Reg.* ἀνθρωπεία. Respicit *Moeris* *Thucyd.* lib. I. [cap. 76.] p. 52. l. 34. Vid. omnino homines eruditos ad *Thom. M.* p. 74. qui multa e scriptoribus Ἀττικώτατοις adiectivi ἀνθρώπινος protulerunt exempla, quibus alia bene multa possent adici.

Ἄδολέσχης⁴⁷, Ἀττικῶς. ἀδόλεσχος, Ἑλληνικῶς.
 Ἀθήναζε⁴⁸, Ἀττικῶς. ἐξ Ἀθηνῶν, Ἑλληνικῶς.
 Αἰσχυντηλοὶ⁴⁹, Ἀττικῶς. αἰσχυντηροὶ, Ἑλληνικῶς.

Ἀνθρώπιος maiorem habet notam antiquitatis, pro quo apud *Herodotum* semper scribitur ἀνθρώπιος, praeterquam duobus locis, lib. I. cap. 86. p. 35. f. ἐς ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον. et lib. VII. cap. 46. βίος ἀνθρώπινος. ubi alterum revocandum esse quis dubitet?

47. Ἄδολέσχης] In MS. ἀδολέσχως. HUDSON.

Ἄδολέσχης, Ἀ. ἀδόλεσχος, Ἑλληνικῶς. Ἀττικῶς.] Minus accurate igitur *Thomas M.* apud quem legas: Ἄδολέσχης, οὐκ ἀδόλεσχος. Etenim si illius valeret auctoritas, reprehendendus foret vel saltem emendandus *Aristoteles*, qui *Eth. Nicom.* lib. III. cap. 10. voce ἀδόλεσχος utitur. Ea quoque usurpata reperitur a *Theophrasto* *Char.* cap. 3. si tamen fides habenda est *Manuscripto* *Codici*, cuius meminit *Cl. Needhamus* in suis ad illum scriptorem notis. Nomen enim ἀδολέσχης in Atticorum scriptis saepissime occurrit, at ἀδόλεσχος minus obvium, quod tamen a *Moeride* non improbatur. SALLIER.

Pro ἀδολέσχης MS. Leid. ἀδολέσχως, ut *Huds.* et sic in *Coll. Gronov.* pro ἀδόλεσχος. In fine MSS. *Pricaeanae* et *Leid.* Ἑλληνικῶς Ἀττικῶς, quibus *Hudsonus* καὶ interseruit. Verum Ἀττικῶς auctoritate optimorum *Codd. Coisl.*

Reg. et Coll. Gron. omisi, licet non ignorem alibi *Moeris* Ἑλληνικῶς καὶ Ἀττικῶς coniunxisse. Conf. *Μονομάχης*.

48. Leg. Ἀθήναζε, Ἀθήνηθεν, Ἀττικῶς. εἰς Ἀθήνας, ἐξ Ἀθηνῶν, Ἑλλ. HUDSON.

MSSti omnes in corrupta lectione conspirant. Forte ipsius Grammatici error est, qui in *Aristoph.* *Avib.* v. 302. γλαῦκ Ἀθήναζε sic explicandum censuerit. V. *Schol.* ad eum locum.

49. Αἰσχύντηλός, Ἀ. αἰσχυντηρός, Ἑ.] In MS. Αἰσχυντηλοὶ, dein αἰσχυντηρῶς. HUDSON.

MS. habet αἰσχυντηλοὶ, Ἀττικῶς. αἰσχυντηροὶ, Ἑλληνικῶς. 28
 Utam lectionem sequaris, perinde est. Res enim eodem redit. Minus recte tamen *Moeris*, cum αἰσχυντηρός sibi repudiandum existimat. Vide *Stephan.* in *Lex.* SALLIER.

Secutus sum *Cod. Coisl.* *Collat. Schlaeg.* et *Gronov.* in qua male αἰσχυντεροὶ. *Leid.* ut *Huds.* Vid. *Albert.* V. C. ad *Hesych.* v. Dissentit a *Moeride* *Thomas Platonis* auctoritate, apud quem tamen bis per λ legitur *Charmid.* p. 465. D. 467. B. [p. 158. C. 160. E. St.] Infra: Σίγηλος (sic leg.) ἐν τῷ λ, Ἀττικῶς ἐν τῷ ρ, Ἑλληνικῶς.

Ἀποκτεινύναι⁵⁰, Ἀττικῶς. ἀποκτινύνειν, Ἑλληνικῶς.

Ἀνοητίαν⁵¹, Ἀττικῶς. ἀνοησίαν, Ἑλληνικῶς.

50. Ἀποκτεινύναι, Ἀ. ἀποκτεῖναι, Ἑλλ.] Ἀποκτεινύειν *Thom. Mag.* Forasan legendum ἀποκτινύναι. HUDSON.

Thomas Mag. ἀποκτεινύναι, βέλτιον ἢ ἀποκτεινύειν. ubi tamen, ut et apud *Moerim*, ἀποκτινύναι legendum esse suspicamus. Est enim infinitum verbi ἀποκτίννυμι, nec aliter scriptum reperimus cum in *Platone* de *Republ.* lib. II. [p. 360. C. St.] [add. de *Rep.* lib. VIII. p. 566. A. *Phaedon.* p. 58. B. 61. E. 62. C. *Apolog.* p. 30. D. *Criton.* p. 48. B.] tum in *Aristotele* lib. IX. *Hist. Anim.* p. 729. Pro ἀποκτεῖναι vero noster Codex habet ἀποκτεινύνειν, neque aliter *Thomas Mag.* Apud *Suidam* vero scribitur ἀποκτινύνειν. A verbo nempe ἀποκτινύνω usurpatum reperias. Hinc igitur *Moeris* emendandus, qui verbum illud tanquam minus Atticum repudiare non debuit. Ut enim de *Xenophonte* sileamus, cuius nonnulla loca adducit *H. Stephan.* in *Lexico* [v. *Stutz.* *Lex. Xen.* T. I. p. 344. c. 2.], eo quoque utitur *Theophrast.* *Hist. Plant.* lib. III. cap. 18. τοῦτο, inquit, ἐσθιόμενον ὑπὸ προβάτων ἀποκτινύνει καὶ τὸ φύλλον καὶ ὁ καρπός. SALLIER.

Obsecutus sum Viro Cl., cui consentit *Oudendorpius* ad *Thom. M.* MSS. Reg. Coisl. et Coll. Gron. ἀποκτείνειν pro ἀποκτεῖναι. Coll. *Schlaeg.* ἀποκτεινύνειν. Utrumque habet *Pollux* lib. VI. sect. 192. Exemplum sunt pervul-

gata. *Suidas*: Ἀπολλύειν καὶ Ἀπολλύναι διπλῶς λέγουσι. καὶ ἀποδεικνύειν καὶ ἀποδεικνύναι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια. *f. Suid.*

51. Ἀνοητίαν] Ea vox, ut et sequens, inter Atticas non videtur numeranda: priorem enim lectam non meminimus, alterius vero ἀνοησία nempe exempla desunt in *Lexicis*. Occurrit tamen apud *Porphyr.* in *Sent.* [26.] p. 229. [ed. *Holst.*] περὶ τοῦ ἐλέκεινα νοῦ, κατὰ μὲν νόησιν πολλὰ λέγεται. θεωρεῖται δὲ ἀνοησία. κρεῖττον νοήσεως. Eam quoque usurpat [45.] p. 279. [ed. *Holst.*] οὐκ ἄλλω οὐν μέρει νοεῖται, ἄλλω νοεῖ. ἀμερῆς γὰρ καὶ νοητὸς ὁλος ὄλῳ. καὶ νοῦς δι' ὄλου, ἐπινοίαν οὐδεμίαν ἐν ἑαυτῷ ἀνοησίας ἔχων. SALLIER.

MSS. Coisl. et R. ἀνοητίας. Coll. Gron. ἀγνοητίαν et ἀγνοησίαν. *Thomas M.* Ἀκρατία, ἀδυνασία καὶ ἀνοητία παρὰ *Θουκυδίδη* μόνῳ. quae frustra apud ipsum quaeruntur. Ἀνοητία legitur et apud *Pollucem* lib. II. sect. 228. qui lib. IV. sect. 9. sic emendandus videtur: ἀνοητία, τὸ γὰρ ἀνοησία σκληρόν. V. *Jungermann.* Huic similia sunt ἀθλοθετία pro ἀθλοθεσία apud *Polluc.* lib. III. sect. 140. ψευδοκλήτία lib. VI. sect. 154. νοουθετία pro νοουθεσία. lib. IX. sect. 139. ἰκετία. *Gloss.* in *Bibl. Coisl.* p. 482. [v. *Bekk.* *An. Gr.* I. p. 100, 5. coll. pag. 44, 5.] Ἰκετεία ἰ-ία, ἀντὶ τοῦ ἰκεσία. *Θουκυδί-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄνοιγνύτω⁵⁵, Ἀττικῶς. ἀνοιγέτω, Ἑλληνικῶς.
Ἀπέκτονεν⁵⁶, Ἀττικῶς. ἀπέκταγκεν, Ἑλληνικῶς.

esse nemo non videt, sic emen-
danda fortasse: ψιλοῦται δὲ ἄλυ-
κῆ, ἢ μὴ ἔχουσα λυκούς. Atque
nostrae huic coniecturae favet *He-*
sychius: Ἄλυκῆ, ἐὰν μὲν τὸ ἄ
δασύνεται, ἢ θάλασσα. ἐὰν δὲ
ψιλοῦται, λυκούς μὴ ἔχουσα.
SALLIER.

Ἄλυκῶ] Neptuni hoc est co-
gnomen tractum ab urbe Pelo-
ponnesi maritima, *Halico*; ut
Scholiastes observat ad *Lysistr.* v.
404. atque *θαλάσσιον*, *marinum*,
reddit. Hic idem est locus, ad
quem *Moeris* respexit. Est autem
cum apud Atticistam, tum in ve-
tustioribus comici editionibus, vi-
tiosae ac corruptae lectionis voca-
bulum. Agnovit mendum *Kusterus*
et Vaticano, Vossiano praeceun-
tibus felici sidere reposuit ἄλικόν.
Quominus igitur hic quoque ean-
dem lectionem adoptemus, nihil
nos moratur. Imo, ut lubentes
faciamus, iubet et *Moeris* Vossia-
nus, et *Aristophanes* integritati
restitutus, unde nomen est peti-
tum, et *Hudsonus* iam tum suspi-
catus, scribendum esse: Ἄλυκόν,
Ἀττικῶς... ἄλικόν, κοινόν. Nisi
forsan in hoc membro malimus
legere cum *Hesychio* ἄλικαύων.
Obiter notandum, apud *Stepha-*
num Byzant. et in *Callimachi*
fragm. p. 288. et 388. baud emen-
date scriptum ἄλυκον pro ἄλυκόν,
quod amplius obscurum potest esse
nemini. SCHLAGGER in *Specim.*

Ἄλυκόν] Hoc omnino retinen-
dum erat, deinde in fine scriben-
dum ἄλικόν per ἰ. BERGLER. Ve-
rissime: et sic Codd. Coisl. Reg.

Coll. Gron. e qua κοινῶς pro κοι-
νὸν dedi. Leid. corrupte λυσο-
στράτῳ et ἄλυκόν.

55. Ἄνοιγνύτω, Ἀ. ἀνοι-
γέτω, Ἑ.] Hac in re *Thom-*
am Mag. *Moeris* assentientem
habet: ἀνοίγνυμι κάλλιον, inquit, 31
ἢ ἀνοίγω. Sed illorum neuter au-
diendus, cum illud activum apud
Atticos in usu fuisse constet ex
Aeschyli *Agam.* v. 613. πύλας
ἀνοῖξαι. neque minus diserte *Eu-*
ripid. *Phoen.* v. 1075. ἀνοίγεται,
ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων. SAL-
LIER.

Collatio Schl. et Coisl. ἀνυγνύ-
τω et ἀνυγέτω solenni errore, in
Gronov. ἀνοιγνώτω. *Thucydid.*
lib. V. [cap. 10.] p. 324. l. 44.
ἀλλὰ τὰς τε πύλας τὶς ἀνοιγέτω
ἐμοί. ubi alteram lectionem ἀνοί-
γνύτω *Moeridis* tempore scriptam
fuisse suspicor.

56. Ἀπέκτονεν, Ἀ. ἀπέ-
κτανεν, Ἑλλ.] Pro ἀπέκτανεν
Cl. *Oudendorpius* ad *Thom.* con-
iicit ἀπέκτεινεν. Verum in Cod.
Coisl. et Reg. legitur ἀπέκτυγκεν,
quod leviter depravatam est ex
ἀπέκταγκεν, quemadmodum plane
exhibet Collatio Gronoviana. At-
tici, imprimis *Xenophon*, praeter-
itum medium ἀπέκτονα usurpa-
runt pro activo ἀπέκτακα vel ἀ-
πέκταγκα, ut διέφθορα pro διέ-
φθορακα, quamquam altero ἀπέ-
κτακα etiam usi sunt. Vetus
Grammaticus apud *Suidam*: Ἀ-
πεκτάκασι καὶ ἀπεκτόνασι. Μι-
σοῦσι μὲν, ὦ πάτερ, Θράσωνα,

Ἄκναπτον⁵⁷, Ἀττικῶς. ἄγναφον, Ἑλληνικῶς.
Ἄωρι⁵⁸, Ἀττικῶς. ἄωρία, Ἑλληνικῶς.

ἀπεκτάκασι δ' οὐ. quae in v. Ἄκναπτον
 ποκτίννυσι repetantur et procul
 dubio e veteri comico depromta
 sunt. Ἀπεκτόνασι legitur apud
Isocrat. Panathen. nov. ed. T. II.
 p. 214. [p. 246. Steph. p. 275, 66.
 Bekk.] Recte a *Tayloro* restitu-
 tum *Lysiae* contra Theomn. [I.]
 p. 173. [p. 116. Steph. p. 235, 7.
 Bekk.] Nec tamen eidem adsen-
 serim contra *Agorat.* p. 232. [p.
 135. Steph. p. 275, 64. Bekk.] ἀ-
 πέκτεινε pro ἀπέκτανε reponenti.
 Rectius scribas ἀπέκτονε. et sic in
Euripid. *Rheso* v. 978. legendum
 pro ἀπέκτεινε. Apud *Thomam*
M. v. Ἀπέκτονα κάλλιον ἢ ἀπέ-
 κτεινα, ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον
 πάντη. forte scribi debet: ἀπέ-
 κταγκα δὲ ἀδόκιμον πάντη. quod
 II. Regg. cap. IV. v. 12. occurrit.
of Ind.

57. Ἄκναπτον, Ἀ. ἄγνα-
 πτον, Ἑ.] Aliis ἄγναφον.
Hudson. In MS. ἄγναφον, ut
 et apud *Th. M. SALLIER.* ἄγνα-
 φον habent *Coisl. Reg. Coll. Gro-
 nov.* et in *Leid.* additur. Vid. *Ma-
 gnum Hemsterhus.* ad *Lucian.* [Iud.
 Voc. 4.] T. I. p. 86. *R. Dawesius*
Miscell. Critt. p. 197. in *Aristo-
 phanis* versu e *Pluto* 166. pro
 κναφεύει reponendum censet γνα-
 φεύει, quod Attici vocalem bre-
 vem ante tenues consonantes se-
 quente quavis liquida semper cor-
 ripiant. Sed audiendus non est.
 Isti enim regulae infinita poëtarum
 Atticorum adversantur loca. In
Hesychio pusilla menda hominum
 eruditorum diligentiam effugit. V.
 32 Ἄκναπτον. ἀκατάκλαστον, ἄγνα-

φον ἱμάτιον. καὶ ἀκόλαστον.
 Legendum: ἄκλαστον. Pro ἄ-
 κναπτον medias comoediae poë-
 tae dixere ὄρειον ἱμάτιον. Vid.
Pollux lib. VII. sect. 69.

58. Ἄωρι, Ἀττικῶς. ἄώ-
 ριον, Ἑλληνες] Num forsitan
 ἄωρία fuit in autographo? Ita *A-
 ristophanes* *Acharn.* v. 23. Ἄλλ'
 ἄωρίαν ἤκοντες. *Hesychius*: Ἄω-
 ρία, σκοτία, μεσονύκτιον, ἄπρα-
 κτος ὥρα. Θηλυκῶς simul ac ἑλ-
 λειπτικῶς positum plene ac per-
 fecte dici existimo κατ' ἄωρίαν
 ὥραν. Nugas proinde agit *Tho-
 mas M.* ἄωρία tanquam minus
 Atticum atro notans lapillo: in
 eo recte sentiens, vocis ἄωρι nun-
 quam non additum τῆς νυκτὸς
 vel simile quid. Atque huic hu-
 ius quoque loci genuinum esse le-
 gendi modum fere induco in ani-
 mum. Sic loquuntur auctores pro-
 batissimi. *Comicus* in *Concionatr.*
 v. 736. Πολλάκις ἀναστήσασα μ'
 εἰς ἐκκλησίαν Ἄωρι νυκτῶν. *Ap-
 tiphon* *Orat.* II. pag. m. 30. [p.
 117. Steph. p. 17, 5. Bekk.] οὐκ
 ἄωρι τῶν νυκτῶν, et *Orat.* V.
 [Or. II.] pag. 47. [p. 119. Steph.
 p. 23, 5. Bekk.] Ὅντινα οὐκ ἂν
 ἄωρι τῆς νυκτὸς. *Lucianus* in
Demosthenis *Encom.* [1.] T. II.
 pag. 685. [T. III. p. 491. l. 11.]
 Ἄωρι γὰρ τοι τῶν νυκτῶν
 ἐξαναστάς. *Heliodorus* lib. II.
 [cap. 20.] pag. m. 65. τῆς νυ-
 κτὸς ἐγίγνετο ἄωρι. *Aristaenetus*
 lib. II. ep. 19. p. 84. καὶ μαστῶν
 ὑπὲρ ἐμοῦ μένων ἄωρι νύκτωρ.
 Nec minus *Zosim.* lib. IV. [cap. 5.]
 p. 353. ed. *Cellar.* Νυκτὸς ἄωρι τὸ

πληθος ελαφέντες τῆ πόλει. Quae testimonia hic compellere utile sum arbitratus, ut de loco *Luciani* alio, in *Bis* accusato [1.] T. II. p. 22. [p. 792. l. 18.], ubi nude ἄωρὶ ponitur, num quid labis temporum librariorumque iniuria contraxerit, dispiciendi praebere ansa *Viris κριτικωτάτοις*, *Tib. Hemsterhuisio* et *Ioan. Matth. Gesnero*, quos iste auctor dudum habuit sollicitos. Ego, si quid recte iudico, non habeo ambiguum, periisse ibi τῆς νυκτός. Loquitur enim elegantissimus scriptor, suavitatem Atticae eloquentiae summa cura servans, de comessationibus in multam protractis noctem. Neque in hoc usque tempus praeter unicum exemplum, ubi ἄωρὶ isto additamento destituitur, notavi ullum. In epigrammate nimirum ab *Illustr. Georg. Alb. a Steinheil* in notis ad fragmenta quaedam *Sapphus* et loca de illa edito, ad calcem nuperae eiusdemque *luculentae* istorum carminum editionis, quae cura *Ioan. Christ. Wolfii*, *Viri* candore eruditionisque copia celebratissimi, prodiit, pag. 253. lego: Μακρὴν δ' οὐχὶ μάτην ὀδὲν ἔξομαι. ἔστι δ' ἄωρὶ. Praeterea eadem hac fretus observatione ad suspicandum ducor, *Alciphronem* lib. III. ep. 47. ubi impressum video: ἦν γὰρ ἄωρὶα νυκτὸς μεσοῦσης. aut scripsisse ἄωρὶ, aut Atticismi minus fuisse tenacem, quem alias solet venari. Ceterum, ut Hellenicum quoque paucis attingam; ἄωρων; quod noster Graecum perhibet, et lexica ignorant, et auctores, quos adii, fere omnes, ἄωρος habent et ἄωρον delete iota. Vide sis *Callimachi* fragmenta *Rich. Bentleyi*

Tom. I. pag. 414. Sapphus Carm. 154. Iosephum de B. I. lib. IV. cap. 9. T. II. p. 301. ed. Haverc. Solus Aretaeus Cappadox est, apud quem de curat. morb. diurn. lib. I. cap. 4. p. 123. legitur: ἄωρὶ τοῦ πράγματος; qui tamen paucis interiectis ἄωρος quoque dixerat. SCHLAEGER. in Spec.

Ἄωριον. Vox est Graecis incognita. In *Cod. Coislin.* legitur ἄωρὶα, cuius lectionis sinceritatem in dubium revocare non sinunt haec *Thomas M.* Ἄωρὶ νυκτὸς, οὐκ ἄωρὶα. Λουκιανὸς ἐν Δημοσθένους ἔγκωμῳ· ἄωρὶ τῶν νυκτῶν ἐξαναστὰς. Nec deerunt fortasse, qui malint ἄωρὶαν scribere, adducti *Aristophanis* auctoritate, qui ea loquendi ratione utitur *Acharn. v. 23.* — ἀλλ' ἄωρὶαν ἤκοντες, εἶτα δ' ὠστὶ οὔνται, πῶς δοκεῖς. Sed obstat *Suidas*, a quo in eo versu laudando ἄωρὶαν mutatur in ἄωρὶα. Recte, nisi nostra nos fallit opinio, cum vox ἄωρὶαν eo sensu in Graecorum scriptis raro se nobis obtulerit, aliam vero saepenumero reperias. *Lucianus* v. g. [Lucio 24.] T. II. p. 136. [p. 592. l. 16.] ait: καὶ προσδραμόντες λαμβάνονται μου καὶ λέγουσιν, ἡ καλὴ κἀγαθὴ σὺ πάρθενος ποῖ βαδίζεις ἄωρὶα ταλαιπώρη [corr. ταλαιπώρη]. id est ἄωρὶ νυκτὸς, seu *intempesta nocte*, ut alibi apud eundem scriptorem, nempe [Dem. Enc. 1. T. III. p. 491. l. 11.] p. 714. Ex quibus colligas, voces illas ἄωρὶ et ἄωρὶα nullo discrimine ab Atticis usurpatas. *SALLIER.*

Ἄωρὶα, Ἑλληνικῶς. reposui auctoritate *Codd. Coisl. Reg. et Coll. Gronov.* atque ita legendum coniecerat *Cl. Oudendorpius* ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἄχρη, ἄνευ τοῦ σ, Ἀττικῶς. ἄχρη, Ἑλληνικῶς.

Ἀμείνω, Ἀττικῶς. ἀμείνονα, Ἑλληνικῶς.

Ἀσταφίς⁶², Ἀττικῶς. σταφίς, Ἑλληνικῶς.

Ἀσκαρίζειν⁶³, Ἀττικῶς. σκαρίζειν, Ἑλληνικῶς.

ἀφηνιάζοντα ἐπιστοματίζειν. cf. ibid. III. 44. p. 112.]. Metaphorice usus est *Themist.* Or. VII. p. 97. A. ἀνθρώπους εἶτε ἀπὸ τύχης, εἶτε ἀπὸ γνώμης ἀφηνιάσαντας, αὐθις χειροήθεις ποιῆσαι. *Synesius* de Provid. p. 101. et p. 109. de Insomn. p. 142. A. *Gregorius Naz.* Carm. p. 196. C. — τὸ δ' ἄτακτον εὐτόνως κέντροις δαμάσσοις, οὐκ ἔωσ' ἀφηνίαν. Leg. ἀφηνιάων. Confer *Albert.* V. Cl. ad *Hesych.* v.

62. Ἀσταφίς] Illud nomen tribus modis efferrī solitum, auctor est *Etymologus*. Ὅσταφίς, inquit, πλεονασμῶ τοῦ σ, καὶ ἀσταφίς πλεονασμῶ τοῦ α. σταφίς γὰρ, ἀπάνιον τὸ στάφίς. σχεδὸν γὰρ ἢ εἰς ᾱ χρῆσις ἀσταφίς ἔχει. Cui si fides, ex his tribus vocibus ἀσταφίς paene sola obtinuit. Ita quoque *Eustathius* Comm. [in *Hom.* II. K.] p. 799. [3o. ed. Rom.] qui hocce nomen in Atticorum numerum reponit. Ἰστέον δὲ, inquit, ὅτι ὡσπερ διχῶς φέρεται σταχὺς καὶ ἀσταχὺς, καὶ σταφίς, καὶ ἀσταφίς, οὕτω καὶ ῥήν καὶ ἀρήν. πλὴν ὅσον τὸ ἀσταχὺς καὶ τὸ ἀσταφίς Ἀττικὰ ὄντα ἐκ πλεονασμοῦ ἔχει τὸ α. Minus igitur Attice *Plutarchus*, a quo *Moral.* [de *Is.* et *Osir.*] T. II. p. 383. E. σταφίς nomen usurpatum reperias. Est tamen, quod *Moe-* *ridi* caeterisque opponi possit, scilicet eandem vocis σταφίς ac στα-

χὺς debere esse rationem. Verum σταχὺς occurrit apud *Aristotelem*, nec alio nomine nititur *Theophrastus*. SALLIER.

Conf. idem *Vir* eruditissimus ad *Thom. M.* Attici quibusdam nominibus et verbis a σ, sequente consona, incipientibus ᾱ praeponunt, ut in ἀσταχὺς, ἀσταφίς, ἀσφαργός, ἀσφοδελός, ἀσκαρίζειν, ἀσκαρίζειν. V. *Suidam* v. Ἀσταχὺς, et *Porphyr.* in Schol. ad *Hom.* II. N. v. 443. a Cl. *Valcken.* in *Diss.* de Schol. *Hom.* p. 140. [Opusc. T. II. p. 143.] edito. In reliquis, quae non a σ sequente consona incipiunt, quae Grammatici contulerunt, alia obtinet ratio.

63. Σκαρίζειν] Ea vox in glossis exponitur *palpitare*: quod si fides *Eustathio*, σκαρίζω in veterum scriptis parum obvium. Sic enim ille [Comm. in *Hom.* II. N.] p. 947. [10. ed. Rom.] ὄρα δὲ καὶ ὅτι τὸ ἀσπαίρειν ἐπὶ βοὸς εἶπε σπωμένου, καὶ οὐκ ἐθέλοντος ἔπεσθαι τοῖς ἄγουσιν. ἐντεῦθεν δὲ ἢ λέξις μετήνεκται εἰς τοὺς ἐν τῷ θνήσκειν ἀσπαίροντας, ἐξ οὗ καὶ τὸ σκαρίζειν, εὐχρησιτότερον ὄν τοῦ σκαρίζειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. σκαρίζειν igitur et ἀσπαίρειν unum et idem significant, sed postremo illo verbo veteres uti solitos *Eustathius* auctor est, cum prius ab illis raro sit usurpatum. Atque ita se

*Αἰαίλουρος*⁶⁴, Ἀττικῶς. αἰλουρος, Ἑλληνικῶς.

rem habere ostendunt Graecorum scripta, quae ad nos usque pervenere, in quibus verbum ἀσκαρίζειν vix ac ne vix quidem reperire est. σκαρίζω autem legitur apud *Epirhanium* [adv. Haer. L. 1.] p. 63. Α. γενομένου δὲ φησὶ τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὸ αὐτῶν ἀδρανὲς μὴ δύνασθαι αὐτὸν τελεσφορῆσαι, κείσθαι δὲ καὶ σκαρίζειν χαμαὶ
 36 κείμενον δίχην σκώληκος ἔρποντος. Ea quoque vox occurrit [adv. Haer. II. 6.] p. 468. Α. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ διαλόγῳ, inquit, ἄμα τὴν τε περὶ αὐτοῦ γνῶσιν εἰπόντες, καὶ τὴν ἀνατροπὴν καθ' ἑκάστην λέξιν, ὑπερβησόμεθα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἀκολουθίας ὡσπερ τι μέρος ἔρπετοῦ ἔτι σκαρίζοντος, τῇ τῆς ἀληθείας ἐλπίδι πεπαιχότες καὶ ἀνελόντες. ubi σκαρίζω accipitur pro palpitare, quemadmodum sumi solitum testatur *Eustathius*. Alio tamen sensu videtur usurpatum a *Nilo* epist. 34. p. 57. ἀλλὰ καὶ εὐχῆς ἄψαι λοιπὸν, καὶ ψαλμῶν νηφαλίων, καὶ ἀγρυπνίας συντόνου, καὶ τῶν ἑξῆς δι' ὧν ἀκολουθῶς δυνήσῃ σεαυτὸν δομήσασθαι, καὶ τῷ θεῷ ὄνδε τρόπον ἀρέσαι, σκαρίζων μὲν πρὸς πᾶν εἶδος ἀρετῶν, τοῦ ὄκνου δὲ τὸν πηλὸν καὶ σάβουραν ἀποσκευασάμενος. quae *Possius* sic Latine vertit: *alacriter quidem capessens omnem speciem virtutum*, satis apte ad *Etymol.* recentem, qui de verbo ἀσκαρίζειν disputans ait: ἀσκαρίζειν σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. *SALLIER*.

Ἀσκαρίζειν] Ita recte scribitur in *Coisl.* *Reg.* *Coll.* *Schl.* et *Gron.* Male editio *Huds.* et *Leid.* ἀσχα-

ρίζειν, quod corrigendum monuit *Cl. Valckenaer.* ad *Eurip.* *Phoen.* v. 1422. quem vide et *Kuster.* ad *Hesych.* v. Ἀπασκαρίζειν. Σκαρίζειν legitur in fragmento *Cratini* e *Deliasin* apud *Suidam* v. Ῥάζειν. Ἐρράζει πρὸς τὴν γῆν· ὁ δὲ σκαρίζει καὶ πέπορδε. Sed longe rectius meo quidem iudicio legetur: ὁ δ' ἠσκάριζε καὶ πέπορδε. Sic certe tempora convenient et metrum erit salvum. Potest tamen et ἑσκάριζε reponi.

64. *Αἰαίλουρος*] In editione *Huds.* et *Leid.* misere depravatus legebatur hic locus: *Αἰλουρος*, Ἀττικῶς καὶ Ἑλληνικῶς. *Collatio Gron.* habet: Ἀναλληρος, Ἀττικῶς. αἰλληρος, Ἑλληνικῶς. Vitiiosissime. Ea, quam repositi, lectio, *Αἰαίλουρος*, Ἀττικῶς. αἰλουρος (ἦλουρος *Coisl.*), Ἑλληνικῶς, est *Codicum Coisl.* et *Regii*, vitiosa quidem, sed quae facili opera possit redintegrari. Aut enim scribendum: *Αἰγίλουρος*, Ἀ. αἰλουρος, Ἑ. *Hesychius*: *Αἰγίλουρος*. κάραβος. *Etymolog. M.* *Αἰγίλουρος*. αἰλουρος, καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλαβῆς, αἰγίλουρος. *Optimus Cod.* *Vossianus* addit: οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθητικῶν. Aut, quod fere praetulerim, posteriore αι in ε mutata, corrigendum: *Αἰέλουρος*, Ἀ. αἰλουρος, Ἑλλ. *Idem Etymologus*: *Αἰέλουρος*. τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλ' ἀντίθεσις. παρὰ γὰρ τὸ αἰόλον καὶ τὴν οὐρανὴν ἐτυμολογεῖται αἰέλουρος. Οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Sic *MS.* In *Aristophanis Acharn.* v. 879.

Ἄρύτεσθαι⁶⁵, Ἀττικῶς. ἀρύεσθαι, Ἑλληνικῶς.
Ἀπέδραν⁶⁶, Ἀττικῶς. ἀπέδρων, Ἑλληνικῶς.

- magna est lectionum diversitas: αἰλούρως, αἰαλούρως, αἰελούρως.
- 37 Ultima unice vera est: Σχάλοπας, ἔχινως, αἰελούρως, πυκτίδας. Eandem formam αἰέλουρος Herodoto auctoritate Cod. Florent. optimo iure ubique restituit Cl. I. Groenovius. Pari ratione castiganda sunt elegantissima Anaxandri-
dae et Timoclis fragmenta apud Athen. lib. VII. p. 300. Prius sic legitur: Σὺ μὲν τὸν αἰλουρον κακὸν ἔχοντ' ἦν ἴδης Κλαίεις· ἐγὼ δ' ἠδιστ' ἀποκτείνας δέρω. Refringendum: Σὺ μὲν αἰέλουρον ἦν κακῶς ἔχοντ' ἴδης. Articulo enim τὸν locus non est, ut recte observat V. D. Posterior Timoclis ita emendandum est: Πῶς ἄν τιν' οὖν σώσειεν Ἴβρις ἢ κύων; Ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς Ἄσεβοῦντες οὐ διδάσιν εὐθέως δίκην; Τιν' αἰελούρου βωμὸς ἐπιτρέψειεν ἄν; Ita versus priores rectius castigavit Magnus Casaubonus, quam Grotius in Excerpt. e Com. p. 689. aut Davisius ad Cicer. Tusc. Disp. lib. V. cap. 27. Ultimus apud Athenaeum corrupte scriptus est: Τιν' αἰλούρου βωμὸς ἐπιτρέψειεν ἄν; Casaubonus refingit: Τιν' αἰλούροιο. Sed hoc viro summo imprudenti videtur excidisse. Grotius: Πῶς βωμὸς αἰλούρου τιν' ε. α. Nec hoc placet. Davisius: Δίκην, τιν' αἰλούρου γ' ἐπιτρέψειεν ἄν βωμὸς. Verum nostra mutatio est levissima. Rich. quidem Dawesius, homo Graece doctissimus, in Miscell. Critt. p. 261. tum his in locis tum alibi reponendum censet αἰόλουρον, quod vox ista composita sit ex αἰόλλειν et οὐρά. Verum obstat veterum Grammaticorum auctoritas. Et potest αἰλουρος aequè derivari ab αἰλεῖν, θωπεύειν, et οὐρά, quod felis cauda aduletur. Quae sententia est Viri incomparabilis Claud. Salmasii Exercitt. Plin. p. 1009. Ceterum eidem Dawesio nomen αἰλουρος adeo displicuit, ut propterea praecipue divinum illum Callimachi in Cererem hymnum stolidum ausus fuerit pronunciare et tanquam spurium et poëta indignum reiicere. Sed satis poenarum dedit D'Orvillio V. Cl. ad Chariton. p. 275. [p. 366. ed. Lips.]
65. Ἄρύτεσθαι] Male Colatio Gron. secundo loco habet ἀρύεσθαι. Conf. notas ad Thomatam M. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. v. 607. Davis. ad Max. Tyr. p. 511.
66. Ἀπέδραν] Phavorinus, nescio unde: ἀπέδραν ἐγὼ, τὸ πρῶτον πρόσωπον. οὐχὶ ἀπέδρων. HUDSON. Vid. Sophocles Aiac. v. 167. FISCHER. Coisl. R. et Coll. Schl. ἀπέδρα. Male. Vid. omnino Hemsterhusius ad Thom. p. 93. Herodianus in MS. Reg. [p. 465.] Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδρων, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· δεῦρο δ' ἄν οὐκ ἀπέδραμεν. καὶ ἀπέδραν ἐκεῖνοι τὸ πληθυντικόν τὸ τρίτον. Haec expr̄avit Moschorulus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄδαγμος⁷¹, ἀδάξασθαι, Ἀττικῶς. κνησμός,
κνήσασθαι, Ἑλληνικῶς.

tera similis Rufino, ἐν τῇ ἀδωρο-
δοκίᾳ πολὺ προέχων· ἦν γὰρ
ἀδωρότατος. *Eustathius* ad II.
I. p. 634. l. 5. ἡ εὐχή, ἣν ὁ *Al-*
λιανὸς πρέσβιν φησὶ πρὸς θεὸν
ἀδωρότατον. Obiter adiectivum
ἀδωρος eximamus e *Maximo Ty-*
rio Diss. XXVI. sect. 5. p. 513.
Οὗτος (ἔρωσ) ὁ ποταμοὺς περῶν,
ὁ ξίφος λαμβάνων, ὁ ἄπτων βρό-
χον, ὁ μητριῶ ἐπιτιθέμενος, ὁ
προγόνους ἐπιβουλεύων, ὁ παρά-
νομος, ὁ ἐμπληκτος, ὁ ἀδωρος.
Illustris *Heinsius* corrigit ἀωρος,
intempestivus. *Davisius* expli-
cat per κακόδωρος. Aut fallor,
aut reponendum: ὁ μωρός. Littera
M facillime in A potuit mutari.

71. Ἄδαγμος] Ἀδαξῆσαι,
κνήσαι *Photio* in Lex. MS. HUD-
SON.

Ἄδαγμος. Ea vox nusquam
occurrit apud scriptores Atticos,
qui ad nos usque pervenerunt.
Cur igitur in Atticarum numerum
reponat, nobis incompertum est.
Aliter se res habet de nomine κνη-
σμός vel κνήσμα[κνήσμα], perin-
de namque est, quo *Xenophon* uti-
tur in *Conv.* [cap. 4, 28.] p. 884.
ταῦτ' ἄρα, ἔφη, ἐγὼ ὡσπερ ὑπὸ
θηρίου τινὸς δεδηγμένος, τὸν τε
ῶμον πλεῖον ἢ πέντε ἡμέρας ὠ-
δαξον, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ὡσπερ
κνήσμα τι ἐδόκουν ἔχειν. Ubi
animadvertere operae pretium est,
verbum ὠδάξω, non ἀδάξω, quam-
vis contra dicente *Moeride*, ab
Atticis usurpatum, quod Ionibus
peculiare fuisse nonnulla *Hippo-*
cratis loca persuadent. Sed ut
ad vocem κνησμός redeamus, eam

quoque reperias apud *Philonem*
p. 186. [Vit. Mos. I. 19. p. 97.
ed. Mang.] p. 480. et [de Spec.
Legg. §. 2. p. 301. ed. Mang.] p.
600. *Plutarch.* [de Adul. et Amici
discr.] T. II. p. 61. A. *Iosephum*
[B. I. lib. I. cap. 33, 5. T. II. p. 140.
Hav.] p. 772. *Clem. Alexandr.*
[Paedag. lib. II. cap. 7.] p. 174.
[D. ed. Sylb.] quorum verba a
nobis non adducuntur, quod Atti-
cae puritatis minus idonei testes
videri possint. Est tamen in *Plu-*
tarchi scriptis nomen eiusdem ac
κνησμός originis, κνήσις videlicet,
cuius meminisse abs re non erit,
cum in Lexicis non compareat,
tametsi ab eo scriptore bis usur-
pata sit: ac primum quidem legi-
tur *Moral.* [de Superstit.] T. II.
p. 167. B. μουσικὴν φησὶν ὁ
Πλάτων, ἐμμελείας καὶ εὐρυθμί-
ας δημιουργὸν, ἀνθρώποις ὑπὸ
θεῶν οὐ τρυφῆς ἕνεκα καὶ κνή-
σεως ὧτων δοθῆναι. deinde vero
[*Amator.*] p. 169. [imo p. 769.
E.] κάλοι, καὶ μεθ' ἔλκους
ἴσως οὐδὲν ἢ δεινὸν ὡσπερ τὰ
δένδρα συμφυῆ γενέσθαι πρὸς 40
γυναῖκα χρηστήν. ἔλκωσις δὲ καὶ
κνήσεως ἀρχή. SALLIER.

Ἄδαγμος, ἀδάξασθαι] Ἀδάξε-
σθαι, ὠδάξασθαι, ὠδαξεῖσθαι, ὠδα-
ξᾶσθαι, prima origine nihil viden-
tur differre a δάξασθαι, *mordere*
se, morderi; et eadem ratione inde
formari, qua ἀσταφίς et ὀσταφίς
a σταφίς. Dein significatione pau-
lum restrictiore poni coeperunt
pro: cum pruritu *mordere, pru-*
rrire etc. Vid. *Poësiūm* in *Oecon.*
Hippocrat. p. 3. et *H. Stephanum*

in Ind. Thes. Ἀδάξεσθαι et ὀδάξεσθαι eo sensu apud Hippocratem ceterosque Medicos frequentia. Sensu figurato Sophocles apud Clement. Alexandr. Stromat. lib. V. p. 716. l. 15. [Fragm. ap. Brunck. T. IV. p. 482.] de Iove, ut ille ait, *perpruriscente*: Ὁ δ' οὔτε δαιτὸς, οὔτε χέρινθος θίγων [l. θιγών], Πρὸς λέκτρον ἦει, καρδίαν ὠδαγμένος, Ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθρύπτετο. Castigandus Hesychius: Ὠδδάγμην, ὠνησάμην. et Ὠδδάξατο, ἐδίδαξεν. Scribendum: Ὠδάγμην, ἐκνησάμην. et Ὠδάξατο, ὠδαξεν. Paulo rarius ὀδαξᾶσθαι exemplis illustrat Vir Clarissimus P. Wesselingius ad Diod. Sic. lib. III. p. 195. f. Ab eo verbo (et non ab ὀδαξειῖσθαι, ut H. Stephan. Thes. T. I. p. 1082. statuit) derivatur nomen ὀδαξησμός, pruritus, ut a κνάομαι κνησμός etc. pro quo et alibi saepissime et apud Philon. Iud. de Special. Leg. [§. 2.] Opp. II. p. 301. l. 12. male scribitur ὀδαξισμός per ι. Hesychii glossae coniungendae sunt et legendum per η. Ὀδαξησμός, τρισμός ὀδόντων, ὀδηγμός, κνησμός. V. Suidam. Δαξισμός sua quidem serie legitur apud Suidam, sed putidus istius hominis error est. Ὀδαξιστικὸς scribendum est apud Pollucem lib. II. sect. 110. verum et illic rectius per η legetur. Alterum verbum ἀδάξεσθαι tam variis formis habetur apud Hesychium, ut, quatenam earum sit vera, vix discerni possit. Ἀδακτῶ, κνήθομαι. Ἀδαξῆσαι, κνήσαι. Ἀδάξω, κνήθομαι, ἐπιθυμῶ. Ἀδαχᾶ (pro quo Suidas ἀδαχεῖ), κνήξ, κνήθει κεφαλὴν, ψηλαφᾶ. Ἀδαξήσασθαι in Ἠδαξήσατο, ἐ-

κνήσατο. Nec temere aliquam ex his formis damnandam putem. Videtur autem ἀδαξῆσαι per α in initio magis probatum fuisse veteribus Grammaticis, quam ὀδαξῆσαι. Suidas, sive potius Photius (ex eius enim Lexico inedito Suidam hanc observationem expilasse, didici ex Alberti, Viri optime de litteris meriti, nota ad Hesych. v. Ἀχῶρα.) : Ἀδαξῆσαι, τὸ κνήσαι. οὐκ ἐν τῷ ὀδαξῆσαι. καὶ ἀδαχεῖν, τὸ κνήθειν. Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει τ' ἀεί. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκᾶσιν (haec verba addit Photius MS.). Quomodo corrupto Aristophanis versiculo, qui apud Etymol. v. Ἀχωρ p. 182. l. 18, corruptius legitur: Ἀδεχῆ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρ' ἐκλέγειτ' ἀεί, succurrat, non habeo; nisi forte reponendum sit: Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτὸν τὸν ἀχῶρα τ' 41 ἐκλέγει γ' ἀεί. vel, Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτὸς, ἐκλέγει τ' ἀχῶρ' ἀεί. Verum, quicquid de eo sit, cuius causa haec adduxeram, in initio Kusterus pro οὐκ ἐν τῷ ὀδαξῆσαι coniicit ταυτὸν ἐστὶ τῷ ὀδαξῆσαι. Perperam. Revocanda tantum unica littera ο, quae exciderat: οὐκ ἐν τῷ ο ὀδαξῆσαι. Conf. quae notabimus ad Moerida in Πεπραγῶς ἐν τῷ γ. et Σιγηλός. Ipse Suidas: Ἀνυπόδητος, γυμνοπούς, ἐν τῷ η λέγεται, οὐκ ἀνυπόδετος. Compara et v. Ἀνάδοχον. Ἀναφαλαντίαν. Ἀνορωρυγμένον. Ἀντάλλαγον. Ἐξαργυρῶσαι etc. Idem Photius citatus Alberti in not. ad Hesych. v. Ἀδαγμός, κνησμός. Ἀδαγμός, inquit, ὀδαξησμός, ὅπερ ἐστὶ κνησμός. οὕτως Σοφοκλῆς. in deperdita fortassis fabula. Nec tamen inepte, puto, coniiciemus illud

Ἀποδιοπομπεῖσθαι⁷², Ἀττικῶς. ἀποκαθαίρεσθαι, κοινῶς.

Ἀσπαλιευτῆς, ὁ τῆ ὄρμιᾳ χρώμενος ἄλιεύς⁷³, Ἀττικῶς. ὄρμιευτῆς, Ἑλληνικῶς.

restitui debere Trachin. v. 783. ἦλθε δ' ὀστέων Ὀδαγμὸς ἀντι-
σπαστος. εἶτα φοινίας Ἐχθρᾶς
ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο. Scho-
liastes agnoscit vulgatam scriptu-
ram: Ὀδαγμὸς, κνησμός. ὀδήξα-
σθαι γὰρ τὸ κνήσασθαι. Sed
Photii auctoritas praeferenda. Ita-
que scribamus: Ἀδαγμὸς et dein
φοίνιος nempe ἰός. In veteris
poëtae fragmento apud Athen. lib.
III. p. 116. B. pro ἠνδάξαντο.
Vir D. coniicit ὠδάξαντο. Ve-
rum isti verbo si illic locus est,
rectius reponetur ἠδάξαντο, qua
de re videant alii. In Scholiis
Homeri ineditis apud Valcken.
Diss. de Schol. Hom. Ined. p.
123. [Opusc. T. II. p. 126.] οὐ-
τος ὁ γέλως ὁ Σαρδώνιος καλεῖ-
ται, ὅταν τις μὴ ἐκ διαθέσεως ἢ
κρίσεως γελᾷ, ἀλλὰ πρὸς ὑπό-
κρισιν μετὰ δαγμοῦ τῆς καρδίας,
resituendumne sit μετ' ἀδαγμοῦ
an vero δαγμοῦ positum sit pro
δηγμοῦ, dubito. In Platonis
Phaedro p. 1225. A. [p. 251. B.
St.] καὶ ὅπερ τὸ τῶν ὀδοντοφυ-
όντων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας
γίγνεται, ὅταν ἄρτι φύωσι, κνή-
σις τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ
οὐλα, ταυτὸν δὴ πέπονθεν ἢ
τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχῆ.
ζεῖ τε καὶ ἀγανακτεῖ καὶ γαργα-
λλίζεται φύουσα τὰ πτερά. si per
praecedens ἀγανάκτησις, quod per
dolorem commode vertitur, liceat,
libenter scripserim: ζεῖ τε καὶ ἀ-
δακτεῖ καὶ γαργαλλίζεται. Sic
Philo l. c. κνησμοῦς, ὀδαξισμοῦς

et γαργαλισμοῦς coniunxit. In
Glossis est: Prurit, κνήφει. Leg.
κνήφει.

72. Ἀποδιοπομπεῖσθαι]
Coll. Gronov. Ἑλληνικῶς pro κοι-
νῶς. et sic Albertius citat ad He-
sych. v. Videndus omnino haec de
voce Dan. Ruhnkentius in erudi-
tissimis ad Timaeum animadver-
sionibus p. 29. [p. 40. sq.] Ex-
emplis a Viro Cl. prolatis addi
potest Scholiastes Theocriti, quem
saepissime voces plane Atticas ad-
hibuisse deprehendi. Ita autem is
Idyllii VII. v. 127. Ἄτις ἐπι- 42
φθύσδοισα, τὰ μὴ καλὰ νόσφιν
ἐρύκοι, interpretatur: Ἦτις δι' ἐπ-
αιδῶν, τὰ καθ' ἡμῶν ἀποδιο-
πομπήσαιο. Metaphorice usus
Athenaeus lib. VII. p. 401. B.
ὁ δὲ σφόδρα φροντίσας, καὶ τὸ
προβληθὲν ἀποδιοπομπησάμενος,
τεῖσιεν.

73. Ἄλιεύς, Ἀττικῶς. ὄρ-
μιευτῆς, Ἑλληνες. ἀπα-
λιευτῆς, ὁ τῆ ὄρμιᾳ χρώ-
μενος] Legendum ἀσπαλιευτῆς,
cuius nominis nullum quidem in
Lexicis exemplum occurrit, cum
a Platone in Soph. saepius usur-
patum reperias: quam ob rem
hancce vocem in Atticarum nu-
mero reponere nemini religio esse
debet, praesertim cum accedat
veteris cuiusdam Lexici inediti [v.
Bekk. An. Gr. I. p. 217, 5.] au-
ctoritas, e quo discimus, comicos
et rhetoras uti solitos. Ἀσπαλι-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

'Ακαρῆ⁷⁵, 'Αττικῶς. μικρόν, 'Ελληνικῶς.
'Αμόργινον⁷⁶, 'Αττικῶς. λεπτόν ὑφυσμα, 'Ελλη-
νικῶς.

cum genitivo construitur in lau-
datis *Thucydidis* et *Herodoti* lo-
cis. *Asclepiades Myrleanus* apud
Etymol. p. 160. l. 15. 'Αστυά-
ναξ, οὐκ ἔστι παρὰ τὸ ἀνάσσω,
τὸ βασιλεύω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀνα-
κῶς ἔχειν τοῦ ἄστεος τὸν Ἔκτο-
ρα. *Eustath.* ad *Il. A.* p. 16. διὰ
τὸ ἀνακῶς ἦγουν ἐπιμελῶς ἔχειν
τῶν ὑποτεταγμένων. Et sic cum
aliis adverbis et genitivo adhiberi
verbum ἔχειν, vulgare est.

75. 'Ακαρῆ] Usus hoc loco
B. Spanhemius Vir illustris ad
Aristoph. *Plut.* 244. ubi occurrit
ἐν ἀκαρεῖ χρόνον, de qua phrasi
praeter ipsum consulas *Cl. Wes-*
seling. ad *Diodor. Sicul.* lib. III.
p. 198. et *Valcken.* ad *Ammon.*
Animadv. lib. I. cap. 4. 'Ακαρῆ,
res tantilla, ut nihil inde pos-
sit abradi, ciccum, occurrit apud
Aristophan. *Nub.* v. 496. *Vesp.*
v. 539. 699. *Av.* v. 1648. *Xen-*
arch. apud *Athen.* lib. VI. p.
225. *D. Themist. Or.* VI. p. 81.
XV. p. 196. A. XIX. p. 230. (ubi
repente videtur notare). Apud
Harpocratonem legitur ἀκαρεῖ,
apud *Suidam* ἀκαρ. Utroque lo-
co scribe ἀκαρῆ, non ἀκαρές. Do-
cte *Ammonius*: 'Ακαρῆς σὺν τῷ
σ καὶ 'Ακαρῆ ἄνευ τοῦ σ διαφέ-
ρει. 'Ακαρῆ μὲν γὰρ ἄνευ τοῦ σ
σημαίνει τὸ βραχὺ, οἷον Οὐδ' ὅ-
σον ἀκαρῆ τῆς τυχῆς ἐπίσταμαι.
Ακαρῆς δὲ σημαίνει τὸ παρὰ
44 βραχὺ ὄν. Κατέπεσον ἀκαρῆς τῷ
δέει. Ubi reponendum censeo:
οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς τέχνης ἐπί-

σταμαι, nullam plane habeo ar-
tis scientiam. V. *Lucian.* [*Amor.*
10.] T. II. p. 836. l. 9. τέχνη au-
tem et τύχη ubique permiscentur.
Pro ἀκαρῆς *Aeschines Socraticus*
Axioch. p. 1305. B. [p. 366. C.
St.] posuit παρὰ ἀκαρῆ. Τοσάδε
τοῦ ζῆν κατεῖπεν, ὥστε ἔγωγε
μὲν παρὰ ἀκαρῆ διέγραψα τὸν
βίον. *Hesychius*: Καταχαλῆ, κα-
ταβραχύ. Scribendum hariolor:
Κατ' ἀκαρῆ, κατὰ βραχύ. In *Cy-*
rilli glossis MSS. reperi: 'Ακα-
ρηδόν, βραχὺ, ὀλίγον. Verum il-
lud depravatum videtur vel ex 'Α-
καρῆ vel ex 'Ακαριαῖον. De si-
milibus quibusdam voculis notabi-
mus fortasse infra ad v. *Πασπάλη.*

76. 'Αμόργινον] In MS.
'Αρμόργινον. *Hudson.* *Leid.* ἀρ-
μόρινον. Reliqui Codd. emenda-
te ἀμόργινον. V. *Aristoph.* *Lys.*
v. 150. *Etymologus* p. 85. l. 15.
'Αμόργινος χιτώνισκος παρὰ τὴν
ἀμόργην, ὃ ἔστιν εἶδος χρώμα-
τος, ὁμοιον βύσσω. κατὰ καὶ *Θη-*
ραῖον τὸν ἀπὸ *Θήρας* τῆς νήσου.
Exciderunt procul dubio quaedam,
quae tamen facili opera possunt
restitui ex v. Ἄμοργις p. 86. l.
17. sic: οἱ δὲ ἀπὸ Ἄμόργου τῆς
νήσου, κατὰ καὶ *Θηραῖον.* etc.
Conf. *Schol. Aristophan. Lys.* v.
150. et *Suid.* v. Apud hunc ma-
le scriptum *Θηρεῖα*, apud illum
Θήρια pro *Θηραῖα*. Quicquid
praeterea hac de voce dici potest,
praecipit *H. Stephanus Thes. T.*
I. p. 400.

Ἄμφορέα⁷⁷, τὸν δίωτον στάμνον, Ἄττικῶς. στάμνον, Ἑλληνικῶς.

Ἄμφορεὺς⁷⁸, Ἄττικῶς. μετρητής, Ἑλληνικῶς.

77. Ἄμφορέα] *Moeridem* vel memoria *Pollux* lapsus sit more suo sequitur *Thomas Mag.* Ἄμφορεὺς λέγε, μὴ στάμνος, μηδὲ μετρητής, εἰ καὶ τινες. Est igitur haec illorum opinio, vas illud utrinque aures habens ἄμφορέα ab Atticis appellatum, a caeteris στάμνον, quod nequit cum illis exemplis consistere, quas occurrunt in *Stephani Thes.*, ubi *Plato* et *Aristoteles* eo nomine usi deprehenduntur. Nec parum iuvat *Scholiastae* locus ad huncce *Lysistratae* versum [196.]: μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον. Ait enim vasa illa fictilia, quae ex *Thaso* insula advehebantur, σταμνία dicta: ἐπεικῶς, inquit, λέγουσιν οἱ Ἄττικοὶ τὰ Θάσια κεράμια σταμνία. Hinc emendandus *Hesychius*, apud quem hodie parum recte legitur: Σταμνεῖον Θάσιον, κεραμεῖον, ἀγγεῖον. Scribe Σταμνίον Θάσιον, κεράμειον ἀγγεῖον. Dubium enim non est, quin is Grammaticus vel *Lysistratae* locum ob oculos habuerit, vel alium eiusdem poëtae,
45 ex quadam illius fabula inscripta *Τελμισσεῖς*, cuius meminit *Pollux* lib. X. [sect. 72.] p. 1235. Nec obiiciat aliquis, *Thasiis* illis fictilibus nihil fuisse cum amphoris commune; rem enim se aliter habere declarant haec *Pollucis* [ib. sect. 72.] p. 1236. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Θασίου ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν τὰ Θάσια ἄμφορεῖδια. Is tamen *Aristophanis* locus in eius *Acharnensibus* hodie non comparet; quare

vel memoria *Pollux* lapsus sit oportet, vel pro Ἀχαρνεῦσιν scribendam Ἐκκλησιαζούσαις, ubi versum [1118.] reperias, quem ille Grammaticus videtur indicare voluisse. En *Aristophanis* verba: πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὐτῶν πάντων τὰ Θάσια ἄμφορεῖδια. SALLIEN.

Utitur hoc loco Cl. *Wetsten.* ad *Hebr.* cap. IV. v. 4. Quamvis *urnam* Graeci vulgares vocabant ἄμφορέα, Attici tamen tantum eam, quae duas haberet aures. Haec videtur mens *Moeridis* fuisse. *Scholiastes* *Apollon. Rh.* lib. IV. v. 1187. Θεόπομπος ἄμφιφορεῖς λέγεσθαι φησὶ τοὺς ὑπ' ἐνίων μετρητάς. Πανσανίας δὲ φησι τὸν ἄμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἄμφορέα καλεῖσθαι.

78. Ἄμφορεὺς, Ἄ. μετρητήριον, Ἑ.] Vidimus supra nomen μετρητήν a *Thomas M.* tanquam minus Atticum repudiari: quam recte, discere potes cum ex *Lex.*, tum ex notis ad *Polluc.* [lib. X. sect. 70.] p. 1234. Ad vocabulum μετρητήριον quod attinet, in *Lexicis* desideratur. SALLIEN.

Pro μετρητήριον ex *Codd.* *Coisl. Reg.* et *Coll. Gron.* reposui μετρητής. Vide notas ad *Thomas M. Pollucem* lib. X. sect. 70. *Athen.* [lib. X.] p. 415. C. [lib. XI.] p. 467. D. *Wetsten.* ad *Ioan.* cap. II. v. 6.

Ἄμφιετες⁷⁹, Ἀττικῶς. τὸ γὰρ κατ' ἐνιαυτὸν Ἄμφιετες λέγεται, ὡς Ἀμφημερινὸν τὸ καθημερινόν. τὸ δὲ κατ' ἔτος, Ἑλληνικῶς. Ἀτεχνῶς⁸⁰, Ἀττικόν. ἀπλῶς, κοινόν.

79. Ἄμφιετες] Pro ἀμφημερινὸν in MS. et Thom. M. Nunc inquirendum in vocem καθημερινόν, utrum sit Attica nee? Negant Moeris, Thomas M. et utroque multo doctior Gale-

Thom. M. quos tamen deserendos arbitramur, cum hanc vocem in Atticorum scriptis legisse nondum contigerit. Aliter vero se res habet de illis, quae utrique Grammatico parum probantur: κατ' ἔτος enim eadem, qua ἀμφιετες significatione occurrit apud Theophrastum de Ventis cap. 30. ἄτοπον δ' οὐκ ἂν δόξειεν, inquit, εἰ μὴ καὶ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν ἔστι τοιαύτη τις ἐπικουρία κατὰ τὸ ἔτος.— Quod vero ad ἀφημερινόν attinet, non aliter Th. M. Ἄμφιετες, inquit, οὐ κατ' ἔτος. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ, κατ' ἐνιαυτὸν, ὡσαύτως καὶ ἀφημερινόν, οὐ καθημερινόν. Sed uterque emendandus e Coisl. MS. Codice, ubi legitur ἀμφημερινόν, illudque recte, cum hanc vocem ita scriptam reperias in veterum libris, a quibus usurpatur. Philo v. c. [de Conf. Ling. §. 29. p. 427. ed. Mang.] p. 267. ἔτι γὰρ ἀμφημερινὰ, inquit, καὶ διάτριτοι, καὶ τεταρταίζουσαι παρὰ παισὶν λατρῶν λεγόμεναι περιόδοι, μεθ' ἡμέραν τε καὶ νύκτωρ περὶ τὰς αὐτὰς ὥρας κατεσκευάκασι, τὴν εἰς αὐτὰ τάξιν φυλάττουσαι. Procl. in Ptolem. lib. II. p. 127. ubi de Mercurii stella: τοῖς τε στόλοις κακὸν ποιήσει τὸν πλοῦν, καὶ νοσημάτων ξηρῶν αἴτιος ἔσται, καὶ ἀμφημερινῶν ἐπισημασιῶν. Nunc inquirendum in vocem καθημερινόν, utrum sit Attica nee? Negant Moeris, Thomas M. et utroque multo doctior Galenus. Ait enim lib. II. de diff. febr. cap. 8. illud vocabulum sibi nusquam occurrisset: τὸ γὰρ καθημερινόν ὄνομα τὴν ἀρχὴν οὐδ' ἔστιν εὐρεῖν παρὰ τινὲ τῶν Ἑλλήνων γεγραμμένον. ἀμφημερινόν δὲ τὸ πρᾶγμα τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡσαύτως ὀνομάζουσι. Nos vero non modo Graecis scriptoribus non incognitum, sed et Atticum esse contendimus; eo quippe utitur Theophrastus, auctor imprimis Atticus, συμβάλει γὰρ, inquit, παρόντων μὲν, διατὰς καθημερινὰς χρεῖας καὶ κινήσεις, φθίρεσθαι τὰς γενέσεις αὐτῶν. Utuntur et alii scriptores, e quorum numero Plutarchus Moral. [Coniug. Praec.] T. II. p. 141. B. οὕτω τὰ λανθάνοντα τοὺς πολλοὺς μικρὰ καὶ συνεχῆ καὶ καθημερινὰ προσκρούσματα γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς μᾶλλον διῆστησι καὶ λυμαίνεται τὴν συμβίωσιν. quem vide praeterea [de Ira] T. II. p. 464. A. et Ioseph. [Antiqq. Iud. lib. III. cap. 10, 1. T. I. p. 171. Hav.] p. 72. et [Antiqq. Iud. lib. XII. cap. 5, 4. T. I. p. 609. Hav.] p. 409. SALLIEN. Leid. ἀφημερινόν. Ceteri recte. In coll. Gron. καὶ καθημερινόν.

80. Ἀτεχνῶς] Vide Harpocrat. et Schol. ad Aristophan.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Αὐτοβοεὶ*⁸⁵, Ἀττικῶς. *Θουκυδίδης ἐν α'*. παρα-
χρῆμα, Ἑλληνικῶς.
*Ἀκκισμὸς*⁸⁶, Ἀττικῶς. *προσποίησις*, Ἑλληνικῶς.

ρὰ κάρυα] *Ait Moeris* nuces virides apud Atticos amygdalarum nomen habuisse, quod illius effatum ex his *Athenaei* [lib. II.] p. 52. A. non parum lucis accipit: κάρυα οἱ Ἀττικοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα κάρυα λέγουσιν — *Φιλύλλιος*. ὠὰ, κάρυα, ἀμυγδάλοι. Ἑρακλέων δέ φησιν ὁ Ἐφέσιος, κάρυα ἐκάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν καστάνεια. τὸ δὲ δένδρον κάρυα παρὰ *Σοφοκλεῖ*. praesertim si in fragmento *Philyllii* vox ὠὰ, quae minus idonea videtur, mutetur in ὠμά. [scrib. ὄα]. Ὡμὰ enim κάρυα et χλωρὰ non discrepant. SALLIER.

Ἀμυγδάλα] Ἀμυγδάλας rep-
 sui auctoritate Codd. Coisl. Reg.
 et Coll. Gron. et dein Ἑλληνικῶς pro Ἑλληνες. δὲ omittit
 Coll. Gron. [Ἀμυγδάλοι dedit
Fischer.]

48 85. *Αὐτοβοεὶ*] Male ediderat *Hudson*. αὐτοβοεῖ, quod correxit *Celeb. Albertius* ad *Hesych.* v. qui ibidem pro ἐν α'. legit ἐν ἠ'. Libro enim VIII. aliquoties occurrit, ut cap. 23. p. 518. l. 62. cap. 62. p. 541. l. 87. et [cap. 71.] p. 547. l. 3. Libro autem primo non reperitur. Verum occurrit praeterea lib. II. cap. 81. p. 150. l. 60. lib. III. cap. 74. p. 213. l. 84. cap. 113. p. 236. l. 73. lib. V. cap. 3. p. 319. l. 38. quare nihil mutavi. Vox antiquior *Thucydidis* aetate, observante *Marcellino Vita Thueyd.*

p. 8. ad eius exemplum a recentioribus Sophistis frequenter usurpata est. *Synesius* de Insomn. p. 149. D. πρόεισιν οὖν ὡς αὐτοβοεὶ τὴν πόλιν αἰρήσων. *Libanius* Opp. T. II. p. 124. A. καὶ πλήρωμα πόλεως οὐ φανλοτάτης ἐν Πέρσαις αὐτοβοεὶ, καθάπερ ἐν δικτύῳ συγκλεισθὲν, πανοικεσίᾳ μετηνέχθη. *Lesbonax* Protreptico p. 174. l. 5. [ed. Steph. p. 657, 25. Bekk.] καὶ ἀναμνήσχετε πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐστὲ παῖδες, οἳ τότε ἀποβάντας (leg. ἐπιβάντας) τοὺς βαρβάρους τῆς ὑμετέρας εἰς *Μαραθῶνα*, αὐτοβοεὶ νικήσαντες, πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων ἐξέβαλον ἐκ τῆς γῆς. Ubi forte tamen rectius eo sensu sumemus, quo *Theopompum* usum fuisse scribunt *Etymologus* et *Suidas*, pro κατὰ κράτος, *gravi praelio*. *Heliodor.* lib. IV. [cap. 21.] p. 207. f. ὥσπερ ἐνὶ πάθει κεκινημένη πρὸς τὴν δίωξιν αὐτοβοεὶ, *subito*. lib. IX. [cap. 2.] p. 421. l. 2. Ὁ δὲ Ὑδάσπης ἐπειδὴ τῇ Συήνῃ προσβαλὼν, αὐτοβοεὶ τε καὶ τείχεσιν αὐτοῖς ἀνασπάσασθαι τὴν πόλιν ἐλπίσας. Adde *Lucian.* de Gymnas. [33.] T. II. p. 914. l. 91. Quin ipse *Eustathius* usus hac voce ad II. E. p. 449. l. 29. ὁ δὲ αὐτοβοεὶ τὴν τοσαύτην (πόλιν) ἐλὼν ἐξεδέρισεν. *Etymologi* verba leviter transponeuda, quod *Suidas* comparanti patebit.

86. Ἀκκισμὸς] In MS.

Ἀκέστρια⁸⁷, Ἀττικῶς. ἠπήτρια, Ἑλληνικῶς.
Ἀποσκληῖναι⁸⁸, Ἀττικῶς. ἀποξηρανθῆναι, Ἑλλη-
νικῶς.

Ἀκισμός. Ἀττικῶς, εὐπροσπολή-
σις, Ἑλλ. HUDSON. Sic et Leid.
in cuius marg. ἀπροσπ. Coisl.
Reg. et Coll. Gronov. emendatam
exhibent scripturam. Vide Ami-
cissimum *Ruhnken.* ad Timaeum
p. 13. [p. 18 sq.] et quos laudat
Cl. *Albertius* ad Hesych. v. *Syne-*
sius Ep. 110. σὺ δὲ ἀκκιῆ καὶ
κατειρωνεύση.

87. Ἀκέστρια, Ἀ. ἀπῆ-
τρια, Ἑ.] In MS. scribitur
ἠπήτρια atque sic legi debere
persuadet nomen ἠπήτης, quo Ba-
49 trachomyomachiae scriptor et *A-*
ristoteles usi sunt. Verum viden-
dus, qui de ea voce disputat, *Nun-*
pesius ad Phrynichum [cf. *Lo-*
beck. ad eund. p. 91.]. SALLIER.

Ἀπήτρια exhibent Huds. Leid.
Reg. et Gron. Coll. Verum Coisl.
ἠπήτρια, quemadmodum castiga-
verant summi dumviri, *T. Hem-*
sterhusius ad *Thom. M.* et *Val-*
ckenaerius ad Schol. Hom. in Il.
X. p. 61. 62. [Opusc. T. II. p.
64. sqq.] quorum egregiis obser-
vatis nihil habeo, quod addam,
nisi illud unum leviculum, apud
Eustath. Od. A. p. 153. l. 18.
male scribi ἠήτρια, et ad Od. E.
p. 551. ἀκέστριαι, αἱ ξάπτριαι ἢ
ἀνυφάντριαι pro αἱ ὑφάντριαι.
Hesychius: Ρογία. ἀκέστρια.
quod quid sit, equidem nescio. δὲ
delevi post ἠπήτρια, cum Coll.
Gron.

88. Ἀποσκληῖναι, Ἀ. ἀ-
ποξηρανθῆναι, Ἑ.] Respi-

cit *Moeris* ad *Aristoph.* *Vesp.* v.
160. Ὁ γὰρ θεὸς Μαντευομένῳ
μοῖχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτε, Ὅ-
ταν τις ἐκφύγη μ' ἀποσκληῖναι
τότε. ubi per consequentiam notat
ἀποθανεῖν, ut κατασκέλλεσθαι
apud *Aeschyl.* *Prom.* v. 480. ἀλ-
λὰ φαρμάκων Χρεία κατεσκέλ-
λοντο. Vid. omnino *Vir Maxi-*
mus et nunquam sine laude no-
minandus, *T. Hemsterhusius* ad
Lucian. D. M. [27, 7.] T. I. p.
411. [442.] *Heliodorus* lib. VIII.
[cap. 8.] p. 390. l. 11. *Virus,* ἐ-
κανὸν καὶ γέρον τινὰ καὶ ἀκμά-
ζοντα διαχρήσασθαι, τότε καὶ
πλέον εἰς γηραῖον σῶμα καὶ ἀπ-
εσκληκὸς ἤδη προσομιλήσαν, ὀ-
ξύτερον ἢ ὥστε εἰπεῖν, τῶν και-
ριωτέρων καθίκετο. Unde obiter
medelam faciamus *Etymologo* p.
441. v. Θάλαμος. l. 16. δεῖ γὰρ
ἐν αὐτῷ θάλλοντα εἰσιέναι σώ-
ματα, τουτέστιν, ἀκμάζοντα, καὶ
μὴ ἀπεσβηκότα. Lepide, ut mul-
ta! Sed pro ἀπεσβηκότα haud
dubie reponendum ἀπεσκληκότα.
Restituendum etiam hoc verbum
Themistio Or. XIII. p. 167. D.
Ὡσπερ ἂν εἴ τις γυναικὸς ἐρα-
σθεὶς καλῆς καὶ γενναίας, φυ-
κίων μὲν ἐπιμνησθεῖη καὶ ἀγ-
χούσης καὶ ἐντριμμάτων καὶ τῶν
— ὡς πλεῖστα αὐτῇ παρεῖναι.
καὶ ναὶ μὰ Δία στρεπτῶν πο-
λυτιμήτων (αὐ πολυτίμων? vid.
Αττον.) καὶ ἐλλοβίων, καὶ πέ-
πλων ἀλουργῶν, καὶ πολυχρύ-
σων, καὶ τούτοις ἄλλοτε ἄλλως
ἀμφιεννύοι, ἐπικομμώη, ἀγεί-
ρων ἐξ ἀπάσης γῆς καὶ θαλάσ-

σης. δίψει δὲ αὐτὴν καὶ ἀρχμῶ ὀρώη πιεζομένην, καὶ ὀλίγον ἀπολιμπάνουσαν τοῦ ἀποπτῆναι αὐτῷ χρυσῶ, καὶ αὐτῇ πορφύρα. τοῦ γὰρ τοιούτου ἔρωτος μέγα ὄφελος ἢ ἔρωμένη; Legendum ἀποσκληῖναι. et dein: Τί γὰρ τοιούτου ἔρωτος μέγα ὄφελος τῇ ἔρωμένη. Idem verbum p. 165. C. minus commode legitur: τὸ δὲ (κάλλος) ἐκλάμψαν εὐθύς καὶ ἀπέπτῃ. ubi Cl. *Ruhnkenius* ad *Timaeum* p. 28. [p. 40.] coniicit ἀπέσβῃ. Sed malim utrumque coniungens scribere: τὸ δὲ ἐκλάμψαν εὐθύς ἀπέσβῃ καὶ ἀπέπτῃ. *Incertus* in *Anthol.* ined. [ap. *Iacobs.* T. IV. p. 122. XIX.] Ἐσβέσθη Νίκανδρος, ἀπέπτῃτο πᾶν ἀπὸ χροῆς Ἄνθος, καὶ χαρίτων λοιπὸν ἔτ' οὐδ' ὄνομα. Verum illuc redeo. Simplex σκληῖναι male apud *Hesychium* scriptum est Σκυλῆναι, ξηρανθῆναι. Cum ἀποσκληῖναι plane convenit κατασκληῖναι. V. *Alciphr.* lib. III. ep. 3. f. et 4. Idem initio ep. 3. ὁ κατεσκληκῶς, ὁ κατεσπακῶς τὰς ὀφρῦς. ep. 19. ἐγὼ δὲ ὑπὸ τῶν πόνων καὶ τῆς δικέλλης κατέσκληκα. *Heliodor.* lib. V. [cap. 22.] p. 246. l. 20. πρεσβύτης ἐφαίνετο τὰ μὲν ἄλλα κατεσκληκῶς. *Lucian.* *Somn.* [29.] T. II. p. 747. l. 57. καὶ κατεσκληκῶς ὄλος, ἐκτετηκῶς ὑπὸ φροντίδων δηλαδῆ. et [31.] p. 749. l. 8. ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους, καὶ τοὺς δακτύλους κατεσκληκῶτα. ubi vel cum *Viro Graece Latineque doctissimo, I. M. Gesnero* legendum: ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους κατὰ τοὺς δακτύλους, κ. vel verbum κάμπτοντα aut κινουῖντα excidisse

statuendum est. Vide eruditiss. *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 108. Idem *Lucianus* de *Calumn.* [5.] T. III. p. 132. l. 95. ἔοικῶς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς κατεσκληκῶσι. Singulari usu, pro *severior, austerior, Philostrat.* de *Vit. Sophist.* lib. I. cap. 18. p. 508. ὁ μὲν διακεχυμένος τε καὶ ἠδὺς ἐφαίνετο τοῖς συμπρεσβεύουσι, ὁ δὲ κατεσκληκῶς τε καὶ ἀεὶ σπουδάζων. Si modo is locus sanus est et non refingendum καθεστηκῶς, ut *Heroic.* cap. 13. p. 723. τὸ δὲ εἶδος τοῦ *Αἰνείου* φαιδρὸν μὲν ἦττον ἐφαίνετο, καθεστηκῶτι δὲ εἰώκει μᾶλλον. *Paulum* diversa significatione ἐνισκληῖναι, verbum *Lexicographis* ignotum, occurrit in *Asclepiadae* *Epigrammate* nondum edito [ap. *Iacobs.* *Anthol. Gr.* T. I. p. 146. XIII. v. 5.], ἐνεσκληκῶς ἀνλῆις, quasi *induratus doloribus*. Sed integrum arponam, quanquam valde depravatam, ut acutioribus materiam praebeam ingenium exercendi: Τοῦτ' ἔτι μοι λοιπὸν ψυχῆς ὅτι δὴ ποτ' ἔρωτες Τοῦ τότ' ἔχειν πρὸς θεὸν ἡσυχίην ἄφετε. Ἡ μὴ καὶ τόξοις μὴ βάλλετε μ' ἀλλὰ κεραυνοῖς Ναὶ πάντως τέφρην θέσθε με κ' ἀνθρακίην. Ναὶ ναὶ βάλλετ' ἔρωτες. ἐνεσκληκῶς γὰρ ἀνλῆις Ἐξ ὑμέων τούτων εἰσέτι βούλομ' ἔχειν. v. 1. *Apograph.* *Voss.* τοῦθ' ὅτι. v. 2. τὸν τὸ γ'. Leg. τοῦτ' ἔτ' et πρὸς θεῶν. v. 3. forte scrib. Εἰ μὴ. Ναὶ τόξοις μὴ β. versu ultimo *Apogr.* *Voss.* εἰτ' ἔτι. *Viderint doctiores.* *Mihi* non liquet. Ἐνισκληῖναι usus etiam est *Hippocrates.* Vide *Foësi* *Oecon.* et *Apoll. Rh.* lib. III. v. 1250. *Ind*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἄλιπεδα⁹², καὶ μάλιστα τὰ πρὸς τῇ θαλάσῃ
πεδία, Ἀττικῶς.

Ἀγώγιμα⁹³, καὶ φόρτον, Ἀττικῶς. φορτία, Ἑλ-
ληνικῶς.

Αἵμασιὰ⁹⁴, Ἀττικῶς. λιθολογία, ἢ τὸ ἐκ χαλί-
κων συγκείμενον, Ἑλληνικῶς.

Hortum Adonidis v. Ἀλινδεῖ-
σθαι. HUDSON.

Leid. Ἀλύσας. Gronov. Coll.
ἀλλας et κοίσας. Coisl. et Reg.
recte ἀλλσας. *Pollux* lib. I. sect.
183. τὸ δὲ κυλλσαι καὶ ἀλλσαι
ἐρεῖς καὶ ἐξαλλσαι. *Eustath.* ad
II. Γ. p. 289. l. 35. καὶ ἀλλζειν
ἐλέγετο, τὸ ἐν κόνει κυλλεσθαι,
ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς δηλοῖ. Sim-
plex ἀλλσαι hac significatione non
observavimus. Compositum oc-
currit in loco *Aristoph.* Nub. v.
32. Ἀπαγε τὸν ἵππον ἐξαλλσας
οἴκαδε, *Lexicographis* notato et
apud *Xenophont.* Oeconom. [cap.
11, 18.] p. 851. A. ὁ παῖς ἐξα-
λλσας τὸν ἵππον οἴκαδε ἀπάγει.
In *Etymologo* p. 64. l. 21. levis
macula in Ἀλινδεῖσθαι γὰρ ἀ-
μιλλᾶσθαι καὶ συγκλεεσθαι, e-
luenda est scribendo συγκυλλεσθαι.
Hesychius: Ἀλινδεσθαι, ἀμιλλᾶ-
σθαι, pro Ἀλινδεσθαι.

92. Ἀλίπεδα] Eius vocis,
etsi *Moeridi* Attica dicitur, exem-
pla tamen desiderantur in Lexicis.
Verum *Platonem* ea usum non
absurde quis coniciat ex his Le-
xici in illum hactenus inediti [v.
Timaeum p. 23.]: Ἀλίπεδον,
ὀμαλὸν καὶ ἄσπορον πεδίον. Sed
quem *Platonis* locum ille Gram-
maticus exponere voluerit, nobis
est incompertum. Utut sit, no-
men illud apud Atticos in usu

fuisse persuadet *Harpocratonis* au-
toritas, qui in *Aristophanis* fabula
quadam sibi visum esse prodidit.
Occurrit etiam in *Lycophr.* v.
651. Ἐξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ἀλίπε-
δον φθιτῶν. SALLIEN.

Ἀλίπεδα, καὶ μάλιστα. Exci-
dit procul dubio vox aliqua, aut
plures, ὀμαλὰ, τετριμένα, aut si-
milis quaeriam. Ita enim *Harmo-
craton, Suidas, Etymologus, Τι-
maeus* interpretantur. *Michael*
Psellus in *Grammat. inedita* [v.
Tittmann. ad *Zonar.* T. I. p. CXV.
7. 21.]: Ἀλίπεδον. τὸ ὀμαλόν.
et dein: Ἀλίπεδα. τὰ νεύοντα
πρὸς θάλασσαν πεδία. Conf. ad
Timaeum [p. 23.] Cl. Editor.

93. Ἀγώγιμα] Φορτὸς. in
MS. φορτόν. HUDSON.

Pro ἀγώγιμα Coisl. Reg. et
Coll. Gron. exhibent ἀγήγωμα.
Φόρτον, pro quo *Hudsonus* sine
causa posuerat φόρτος, revocavi
consentientibus MSS. Vide *Sal-
mas.* ad *Ach. Tat.* [lib. VIII.
cap. 10.] p. 741. [p. 700. ed.
Boden.] *Ind*

94. Αἵμασιὰ] In MS. Αἰ- 53
μασία, Ἀττικῶς. αἰθολογία, et
pro Ἑλληνικῶς, Ἀττικῶς. HUD-
SON.

Ἰσικ et Leid. Ἀττικῶς. Sed
Coisl. et Reg. recte Ἑλληνικῶς.
Pro λιθολογία et in illis αἰθολ.

Ἀποφθάρηθί⁹⁵ μου, Ἀττικῶς. ἀπαλλάγηθί μου,
Ἑλληνικῶς.

Ἀμπεχόνιον, Ἀττικῶς. λεπτόν ἱμάτιον, Ἑλληνικῶς.

Ἀποφράδες⁹⁶ ἡμέραι, Ἀττικῶς. ἀπηγορευμένα
πρὸς τὰς πράξεις, Ἑλληνικῶς.

Ἀργυραμοιβοί⁹⁷, Ἀττικῶς. κολλυβισταί, Ἑλληνικῶς.

Coll. Gron. συγχειμα, quod ex scripturae compendio natum putem. De voce αἵμασιὰ omnino adeundus elegantissimus Menagius in Amoenit. I. Civil. p. 240. laudatus etiam Albertio ad Hesych. Ceterum vocabulum λιθολογία valde suspectum est, adeo ut vix dubitem, quin reponendum sit λιθολόγημα. Hesychius: Λιθολόγημα, ἐκ λίθων οἰκοδόμημα. Illud enim ea significatione pugnat cum linguae analogia. Poëtica licentia Crinagoras in Epigr. a Kusterò ad Suid. T. III. p. 121. edito: λιθηλογέες θ' Ἑρμῆω ἰδρύσεις, ex lapidibus congesta Mercurii sacra, quasi esset a λιθολογῆς.

95. Ἀποφθάρηθι] In nostro Codice post illum imperativum legitur μου, quod et sensus postulat et Phavorini auctoritas, qui huncce locum sic exhibet: Ἀπόφθαρι (lege Ἀποφθάρηθι) μου λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, οὐκ ἀπαλλάγηθι μου. ex quibus emendandus Hesychius, in cuius edit. hodie parum recte scribitur: Ἀποφθάρη τί μου, ἀπαλλάγη τί μου. Vide quoque Thom. Mag. SALLIER. μου abest a Leid. et Coll. Gron. Coisl. et Reg. habent.

96. Ἀποφράδες] In Coisl.

Codice scribitur: Ἀποφράδες ἡμέραι, Ἀττικῶς. ἀπηγορευμένα τὰς πράξεις, Ἑλληνικῶς. Cetera desunt, nec a Moeride profecta, illud facit, ut suspicemur, quod glossematis speciem prae se ferant. SALLIER.

In editione Hudson. Reg. Leid. et Coll. Gron. legebatur: Ἀποφράδες ἡμέραι. Ἀττικῶς, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδαιοι. ἀπηγορευμένα δὲ πρὸς τὰς πράξεις, Ἑλλ. Solus Coislinianus omnia illa, quae omisi in textu, ignorat. Rectissime; hanc enim laciniam e Timaei Lexico Platónico Moeridi assuit manus inepte sedula, observante Cl. Ruhkenio [p. 47.]. δὲ πρὸς ignorat etiam Coll. Gronov. sed πρὸς necessarium videtur. Vid. Hesychium v. et not. Synesius de Provid. p. 92. Β. καὶ χρηστῆς βασιλείας ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ἀρχῆς, ᾧ τυφῶς ἐπιστάτησεν, ἐνιαυτὸν ὄλον ἀποφράδα ἤγαγεν.

97. Ἀργυραμοιβοί, Ἀττ. κολλυβισταί, Ἑλλ.] In MS. κολυμβισταί. HUDSON.

Ἀργυραμοιβοί. Utitur Plato Politico p. 289. E. (549. D.) οἱ δὲ πόλιν ἐκ πόλεως ἀλλάσσοντες κατὰ θάλατταν καὶ περὶ, νόμισμά τε πρὸς τ' ἄλλα καὶ αὐτὸ πρὸς

Ἄργυρογνώμονες, Ἀττικῶς. δοκίμασταί, Ἑλλη-
νικῶς.

Ἄρρηχος⁹⁸, κόφινος πυκνός, εἰς ὃν ἐνετρώγων.
Ἀριστοφάνης γοῦν Ὀρνισί τὴν διαφορὰν
αὐτῶν λέγει. „Ἄλλ' ὡς τάχιστα [σὺ μὲν
ἰὼν] τὰς ἀρρήχους, καὶ τοὺς κοφίνοους [ἀ-

αὐτὸ, οὗς ἀργυραμοιβούς τε καὶ
ἐμπόρους καὶ ναυκλήρους καὶ
καπήλους ἐπωνομάκαμεν, μῶν
τῆς πολιτικῆς ἀμφισβητήσουσι
τι; Sunt et eiusdem originis vo-
ces, quae vel in Lexicis desunt
omnino, vel nullis subiunctis exem-
plis leguntur. In hanc classem
referendum adverbium ἀργυρα-
μοιβικῶς, mensariorum more,
quod tamen a Luciano usurpa-
tum est [Quom. hist. scrib. 10.]
T. I. p. 666. [T. II. p. 14.] ἀρ-
γυραμοιβικῶς δὲ τῶν λεγομένων
ἕκαστα ἐξετάζοντας, ὡς τὰ μὲν πα-
ρακεκομμένα εὐθὺς ἀπορρίπτειν,
παραδέχεσθαι δὲ τὰ δόκιμα καὶ
ἔννομα. In alteram vero voces ἀρ-
γυραμοιβία et ἀργυραμοιβική.
Ἀργυραμοιβία reperitur apud *Plu-
tarch.* in Marcell. [cap. 2. extr.]
p. 299. ἐξ ὧν ὁ Μάρκελλος ἀρ-
γυραμοιβίαν [al. ἀργυρᾶ λοιβεῖα]
ποιησάμενος τοῖς θεοῖς καθιέρω-
σεν. Ἀργυραμοιβική autem apud
Lucian. [Bis accus. 13. add. 24.]
T. II. p. 319. [T. II. p. 808. v.
1. add. 822. v. 59.] — Κολλυ-
βισταί. Ita noster Codex. Ad vo-
cem quod attinet, eam praeter
Moeris repudiant tanquam minus
Atticam *Phrynichus* et *Thom.*
Mag. Quin et *Phrynichus* eo no-
mine Menandrum reprehendit. Is
tamen habuit, quem sequeretur,
Lysiam scil. saltem, si *Polluci* fi-
des, cuius haec verba lib. VII.

sect. 170. ἀργυραμοιβός, ἀργυρα-
μοιβική, ἀργυρογνώμων, δοκι-
μαστής, κολλυβιστής, ὡς *Λυσίας*
ἐν τῷ περὶ χρυσοῦ τρίποδος.
SALLIEN.

Recte *Coisl.* Reg. et Gron. Coll.
κολλυβισταί. In Leid. κολλυβι-
σταί et ad marg. ἴσως κολλυβισταί.
Vid. *Albert.* Obs. Phil. p. 173.
Consulendus omnino Cl. *Hemster-
husius* ad *Thom. M.*

Docte autem *Moeris* ἀργυρα-
μοιβούς et ἀργυρογνώμονας di-
stinguit, quos *Thomas*, *Etymol.*
et *Hesych.* in Χρυσάμοιβός con-
fundunt. Nam quanquam eiusdem
fere artis erant homines et ipsi
scriptores eos aliquando confun-
dunt, ut *Theocrit.* Idyll. XII. v.
37. (ubi ἀργυραμοιβοὶ sunt δοκι- 55
μασταί) revera tamen differebant.
ἀργυρογνώμων legitur apud *Lu-
cian.* Paras. [4.] T. II. p. 842.
I. 12. *Maximum Tyr.* Diss. II.
sect. 2. et Diss. XXIV. sect. 3.
Eleganter *Chariton* lib. I. [cap. 7.]
p. 10. f. [p. 15. v. 7. ed. Lips.]
Ἐπεξιὼν δὲ τῷ λογισμῷ καθ' ἕ-
καστον, ὡσπερ ἀργυρογνώμων,
πολλοὺς ἀποδοκιμάσας, ὁμως ἔ-
δοξέ τινας ἐπιτηδέλους. Δοκιμα-
στής apud *Aeschin.* *Socrat.* de
Iusto [imo de Virtute] p. 1314. B.
[p. 378. D. St.] καὶ περὶ τὸ χρυ-
σίον καὶ ἀργύσιον εἰσὶν ἡμῖν δο-
κιμασταί.

98. Ἄρρηχος etc.] ἐμπλήρη

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄλουργες⁹⁹, Ἀττικῶς. πορφυροῦν, Ἑλληνικῶς.
 Ἀξιοτέρας¹, Ἀττικῶς. εὐωνοτέρας, Ἑλληνικῶς.
 Ἀστράβη², Ἀττικῶς. νατοφόρος ἡμίονος, Ἑλλη-
 νικῶς.

Animadv. in Athen. lib. III. cap. 4. *Phrynichus* in Appar. Sophist. Bibl. Coisl. p. 468. [Bekk. An. Gr. I., p. 67, 15.] Ὑρισχος, ὃ διαφθερόντες οἱ ἰδιῶται βρισχόν καλοῦσι. ἔστι δὲ πρόκανόν τι, ἐν ᾧ σῦκα καὶ τὴν ἄλλην ὀπῶραν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς ἄστν φέρουσι, κοφίνῳ ἐμφορές. Hinc Latinorum *Riscus*, quod fere perspexit V. D. ad *Hesych.* Huius autem verbi forma cum tam multiplex sit, mirandum non est, *Hesychium* facile decipi potuisse et tanquam bonae notae vocem in *Lexicon* suum retulisse Ἀκῆσχος, τάλαρος, pro qua scribere debuerat Ἀρισχος. V. infra. Verum monstri instar est, quod idem *Hesychius* praebet: Δράστην, κόφινον. Fortasse Τρασιήν, κόφινον fuerat? Sed felicioribus haruspibus illud expiandum relinquo.

99. Ἄλουργες, Ἀ. πορφυροῦν, Ἑ.] V. *Thom. M.* ibique not.

1. Ἀξιοτέρας] In ed. Huds. et Leid. ἀξιώτερον et εὐ- νότερον. Coll. Gron. ἀξιοτέραν, εὐωνοτέραν. Verum Coisl. et Reg. ita ut posui. Respicit *Moeris* ad *Aristophanem* Equit. v. 642. Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιοτέρας. quem locum citant *Suidas* et *Eustathius* ad *Odyss.* Y. p. 741. l. 22. *Eubulus* apud *Athen.* lib. II. p. 47. B. ubi v. *Casaub.* *Thom. M.* et not. *He-*

rodian. *Philetairo* [p. 453.]. Εὐ- νότερος legitur apud *Demosth.* [c. *Dionysod.*] p. 739. B. [p. 1285. *Reisk.* p. 493, 8. *Bekk.*].

2. Ἀστράβη, Ἀττ.] Vid. omnino *Schefferus* de re vehic. II. 2. p. 24 sqq. *Fischer.* Adscribi meretur *Demosthenis* locus, quod in eo explicando ipsi veteres dis- senserint, contra *Mid.* p. 404. A. [p. 558. *Reisk.* p. 502, 133. *Bekk.*] Τὸν θώρακα δὲ οὐδὲ πώποτε ἐνδύς, ἐπ' ἀστράβης δὲ ὀχούμε- νος ἐξ Ἀργούρας τῆς Εὐβοίας, *pulo vectus ex Argura Euboeae.* *Harpocratio* enim v. similiter ac *Moeris* interpretatur per *mulum clitellarium.* Conf. eundem v. Ἀργουρα et *Macrobium* lib. V. cap. 21. Aliam vero lectionem et explicationem sequuntur *Ulpianus* Enarr. p. 184. A. et *Hel- ladius* Chrestom. p. 16. ed. *Meurs.* scribentes: ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος ἀργυρᾶς ἐξ Εὐβοίας, quando omnino *sella, cathedra* intelligenda est. Atque eam scri- pturam omnino esse amplecten- dam, altera damnata, censet *Maus- saeus* ad *Harpocrat.* v. Ἀργουρα. Nihil decernit ὁ πάνυ *Valesius.* Per *sellam curulem* explicat *Heinsius* ad *Hesych.* v. Perpe- ram. Per *lecticam* posse verti hanc vocem ad *Lysiam* p. 65. statuit *Marklandus.* Nescio, quam bene. Nos quidem *Moeridis* et *Harpocratio* explicationem uni- ce veram et lectionem ἐπ' ἀστρά-

Ἄσκαντης³, Ἀττικῶς. κράβατος, Ἑλληνικῶς.

βης ὀχοῦμενος ἐξ Ἀργούρας τῆς
 Εὐβ. in *Demosthene* omnino esse
 praeferendam indicamus. Pri-
 mo enim *Harpocratonis* et *Ma-*
crobi auctoritas aequae valet at-
 que *Ulpiani* et *Helladii*. Dein
 verbum ὀχεῖσθαι, haec de mulo
 intelligi debere, satis indicat. Ἀρ-
 γυροῦς autem apud Graecos signi-
 ficat *argenteum*, non *argento ob-*
ductum, quod statuit *Ulpianus*.
 Quod autem is nostrae lectioni
 opponit, indicium hoc esse homi-
 nis mollis et delicati, *argentea*
sella uti, plane ridiculum est.
 Athenis enim *mulo vehi* solarum
 erat mulierum, aut hominum ef-
 feminatorum, aut tandem eorum,
 qui morbo, aetate aliove vitio pe-
 dibus ire non possent. Denique
 quod praecipuum est et ad *Moe-*
ridem nostrum facit, ἀστράβη
 apud veteres Atticos tantum po-
 nitur pro *mulo* seu quovis *iumento*
clitellario: ut ex veterum locis,
Lysiae [Or. XXIV.] p. 410. et 411.
 [p. 169. Steph. p. 345, 11. sq.
 Bekk.], *Machonis* apud *Athenae-*
um aliisque, quae iam *Berglerus*
 ad *Alciph.* lib. II. ep. 3. p. 240.
 hominesque eruditi ad *Hesych.* v.
 protulerunt, clarissime liquet [add.
 58 *Crauzer* Commentt. *Herodott.* p.
 242. not.]. Et hanc tantum no-
 tionem agnoscunt *Pollux* lib. VII.
 sect. 186. et *Aristophanes* Gram-
 maticus apud *Eustath.* ad *Odyss.*
 I. p. 350. l. 6. Ἀστράβαι δέ φη-
 σιν, οἱ καταμόνας σωματηγούν-
 τες ἡμίονοι. καὶ ἀστραβήλαται
 οἱ αὐτοὺς ἐλαύνοντες. Atticisque
 diserte adscribit *Scholiastes Lu-*
ciani ad *Lexiphan.* [2.] T. II. p.

321. [43.] Quum autem his mu-
 lis clitellae, sella, cathedra impo-
 nerentur, a propria significatione
 paulatim deflecti ἀστράβη et apud
 Graecos vulgares pro *sella*, *ca-*
thedra, *clitellis* poni coepit, ut
 in loco scriptoris, nescio cuius,
 apud *Suidam* v. et ubique etiam
 apud Grammaticos. Vide infra ad
 Ἐφεστρίδ. In *Hesychio* legitur;
 Ἐπιστράβης. ὄχημα, ἀκινδύνως
 φέρον. quod *Kusterus* ex Ἀστρά-
 βη depravatam putat. Mihi iam-
 bus videtur ex vetusto tragico de-
 promptus; Ἐπ' ἀστράβης, ὄχημα
 ἀκινδύνως φέρον. Alibi idem
Hesychius: Μονοστραβῆς ὄχος,
 ἡμίονος. Ubi *Μοναστραβῆς* re-
 cte corrigit *Salmasius*, sed ὄχος
 in ὄνος mutandum non est. Obi-
 ter succurramus *Glossis* vetustis:
 Ἡμιονάτος, *Mulio*. Legendum
 haud dubie: Ἡμιονηλάτης, ut ὄνη-
 λάτης, ἀστραβηλάτης.

3. Ἀσκαντης, Ἀ. κράβ-
 βατος, Ἐ.] Alii κράβατος.
 HUDSON. *Ducangius* Gloss. Graec.
 p. 449. edidit sic: Ἀσκαντος,
 Ἀττικοί. κράββατος, Ἕλληνες.
 Sed pro Ἀσκαντος *Hudsonus* re-
 cte legit ἀσκαντης. *Hesychius*:
 Ἀσκαντης, κράββατος. Vid. omni-
 no *Pauw.* ad *Phryn.* p. 21. FI-
 SCHER.

Κράβατος. Sic omnes MSS. et
 infra in v. Σκίμπους. Vid. *Nun-*
nes. ad *Phryn.* p. 20. [p. 62.
 Lob.] et *Wetsten.* ad *Marc.* cap.
 II. v. 4. *Etymol.* p. 154. l. 29.
 Ἀσκαντης. κλινίδιον εὐτελές. ὃ
 ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν σκίμπους κα-
 λεῖται. Leg. ὃ καὶ. *Aristophan.*
Nub. v. 633.

Ἀσπάλαθοι⁴, Ἀττικῶς. ἄκανθαί, Ἑλληνικῶς.
 Αὐτοδίκην⁵, Ἀττικῶς. αὐθέντην, Ἑλληνικῶς.
 Ἀχανῆς⁶, Ἀττικῶς. ἄφωνος, Ἑλληνικῶς.

4. Ἀσπάλαθοι] Sermo non est de illo aspalatho, quem odoris suavitas commendabat: fuit et alius eiusdem nominis frutex a spina nostra minime diversus, ut ex Polluce perspectum est lib. I. sect. 225. p. 135. Hinc Hesychius ἀσπάλαθον interpretatur ἄκανθαν. Nec aliter exponendi videntur Platonis et Theocriti loci, de quibus vide Lexicogr. Non audiendus autem Moeris, cum spinam ab Atticis ἀσπάλαθον, ab aliis ἄκανθαν appellatam esse contendit. Hoc enim nomen apud Atticos etiam in usu fuisse testis est Theophrastus. SALLIER.

5. Αὐτοδίκην] Αὐτόδικον legit I. C. Pauwius ad Phrynich. p. 47. [p. 120. Lob.] Αὐτοδικεῖν, αὐθεντεῖν Cl. Oudendorpius ad Thom. cuius coniecturae accedo. Αὐτόδικος Thucyd. lib. V. [cap. 18.] p. 329. l. 28.

59 6. Ἀχανῆς, Ἀ.] Ἀχανῆς Atticis est, qui prae stupore et admiratione ne quidem hiscere potest, in stuporem raptus, mutus. Hegesippus apud Athen. lib. VII. p. 290. D. Ὑπὸ τῆς γὰρ ὀσμῆς οὐδὲ εἰς θυμὸν δυνήσεται Ἀπλῶς διελεθεῖν τὸν στένωπον τουτονί. Ὁ δὲ παριῶν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν ἑστήξει ἄχανῆς προσπεπαταλευμένος Ἄφωνος, ἄχρις ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος. Τὴν δὲ ἕτερός τις προσδραμῶν ἀποσλάσῃ. Quem locum H. Stephanus

etiam profert in Thes. Sed ἄχανῆς male explicat per *valde hiantem*. Ita autem isti versus scribendi sunt ex Eustath. ad Odys. M. p. 471. l. 32. Versu 1. apud Athen. est ὑπὸ τῆς ὀσμῆς γὰρ. Eustath. ὑπὸ τῆς ὀσμῆς γὰρ, quod leviter mutavi. Thom. Mag. Ὀσμῆ, Ἀττικόν. ὀσμῆ δὲ, Ἰωνικόν. Versu penultimo male apud Athen. Ἄφωνος, ἄχρις ἂν αὐτὸν τῶν φ. β. Nisi quis ἄφωνος e glossemate ortum putet et scribi debere: Ἄχρις γ' ἂν αὐτὸν τῶν φ. β. quae coniectura Celeb. Valckenauerio blandiebatur et mihi quoque, antequam Eustathium inspexeram, in mentem venerat. Imprimis hac voce delectati sunt recentiores Atticistae. Alciphron lib. III. ep. 20. ἄχανῆς ἐγὼ σοὶ καὶ μικροῦ δεῖν ἄναυδος. Lucian. Imagg. [1.] T. II. p. 459. l. 21. [22.] et Icaromen. [23.] T. II. p. 778. l. 89. Chariton lib. I. [cap. 4.] p. 7. l. 7. [p. 10. v. 7. ed. Lips.] ἐπὶ πολὺ μὲν ὦν [1. οὖν] ἄχανῆς ἔκειτο, μήτε τὸ στόμα, μήτε [1. μήτε] τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι δυνάμενος. lib. IV. [cap. 1.] p. 64. l. 13. [p. 86. v. 13. ed. Lips.] Euparius p. 57. f. p. 63. Heliodor. lib. II. [cap. 5.] p. 71. l. 13. [cap. 12.] p. 82. l. 37. [cap. 30.] p. 118. l. 29. lib. V. [cap. 6.] p. 219. l. 32. lib. VI. [cap. 4.] p. 277. l. 32. lib. VII. [cap. 7.] p. 320. l. ὥσπερ δὲ ἄχανῶν ὑπὲρ ἀγνοίας. Leg. ὑπ' ἀγνοίας. lib. X. [cap. 13.] p. 487. l. 21. Xenoph. Ephes. lib. I. [cap. 16.] p. 21. ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἄφυπνίσαι⁸, Ἀτικῶς, ἐξυπνίσαι, Ἑλληνικῶς:

καὶ εἴρηται περὶ αὐτῶν. Ἐξω-
 μολὸν ἔπαυσε καρδίας ἄσπην.
 Apud Synesium de Provid. p.
 107. D. Καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἄλυν
 παραμυθεῖσθαι, dubitari potest,
 scribendam sit ἄσπην, an vero ἄλυν,
 qua de voce vid. Hesych. v. et
 v. Ἀλύχην. Apud Pollucem lib.
 III. sect. 98. ἄσασθαι prave scri-
 ptum est pro ἄσαῖσθαι. In Hip-
 pocratis libris et apud Aretaeum
 Cappadocem ἄσσεσθαι librario-
 rum errore positum videtur pro
 Ionica forma ἄσεῖσθαι, ut χρέ-
 εσθαι pro χραῖσθαι etc. Perperam
 etiam ἄσση, ἄσαῖσθαι per duplex
 σ scribitur, ut ex poetarum locis
 liquet. Ceterum ἀηδία poni pro
 fastidio, acerbitate, dolore, no-
 tum est. Verum legitur apud He-
 sychium: Ἀσηχορία, ἀκηδία.
 quod ex sequenti ἀσήχορος, ἀκη-
 διαστής. defendit Stephan. in
 61 Thes. atque ita ἀκηδίαν apud Lu-
 cianum Hermot. [77.] T. I. p.
 821. l. 37. interpretatur per gra-
 vem curam. Mihi potius scriben-
 dum videtur: καὶ παραδεδράμη-
 κέ σε ὁ βλος ὁ τοσοῦτος ἐν ἀη-
 δία καὶ καμάτῳ. Ἀκηδίαν per
 ἄλυπIAN reddit Hesychius. Sed
 adscribam Cyrilli e Lexico MS.
 glossas: Ἀκηδία, inquit, Μακε-
 δονικὸν φασὶ τὸ ὄνομα. σημα-
 νει δὲ τὴν θαθυμίαν. et dein:
 Ἀκηδία ἐστὶν ἀπροσεξία τῆς ψυ-
 χῆς. ἥτις φιλεῖ γίνεσθαι τοῖς νή-
 ψεως ἀμελοῦσι διὰ τὸ εἰς φρον-
 τίδα τῶν ὑλικῶν καταγίνεσθαι.
 Et Ἀκηδία ἐστὶν ἀπονία ψυχῆς.
 Verum idem Hesychius Ἀλύχη
 interpretatur per ἀδημονία, ἀκη-
 δία. Itaque nihil muto.

8. Ἄφυπνῆσαι, Ἀ. ἐξυ-
 πνῆσαι, Ἑ.] In Codice Coisl. in.
 legitur ἐξυπνίσαι. optime ut ar-
 gumento sunt haec Phrynichi p.
 96. [p. 224. Lob.] ἐξυπνισθῆναι
 οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ ἀφυπνισθῆ-
 ναι. Itaque pro ἀφυπνῆσαι le-
 gendum etiam ἀφυπνίσαι. Nec
 dubitandi locum relinquit Eur-
 ipides, apud quem ea vox occurrit
 in Rheseo v. 25. βᾶθι πρὸς εὐνάς,
 Ὅτρυν' ἔγχοσ ἀείρειν, ἀφύπνισον.
 Quae cum ita sunt, non immerito
 hocce verbum a Phrynicho, Moe-
 rids et Thoma Mag. Atticis ad-
 scribitur, ab aliis tamen scripto-
 ribus usurpatum, Plutarcho et
 Heliodoro. Sic autem Plutarch.
 [Nicia cap. 9.] T. I. p. 529. Δ.
 ἠδέως δὲ μεμνημένοι τοῦ εἰπον-
 τος, ὅτι τοὺς ἐν εἰρήνῃ καθεύ-
 δοντας οὐ σαλπύγγες, ἀλλ' ἀλε-
 κτῦρονες ἀφυπνίζουσι. ubi illud
 observandum est, haec Lacedae-
 moniorum et Atheniensium sibi
 de pace, quam exoptabant, gratu-
 lantium esse verba eaque ex veteri
 aliquo suctore expressa. Quam-
 obrem Phrynichus aliique verbum
 ἀφυπνίζω Atticum esse non te-
 mere pronuntiaverunt. Nunc ad
 Heliodorum ut veniamus, is hac-
 ce voce utitur Aethiop. [lib. II.
 cap. 16.] p. 84. [lib. V. cap. 21.]
 p. 240. [lib. VI. cap. 14.] p. 262.
 etc. SALLIER.

Ἄφυπνῆσαι. Sic omnes Codd.
 dein Coisl. Reg. et Coll. Gron.
 ἐξυπνίσαι per ι. Ἄφυπνίσαι et
 ἐξυπνίσαι emendarant Kusterus
 et Abreschius ad Hesych. v.
 Ἄφυπνίσας. Herodianus Philo-
 taero [p. 448.]: Ἄφυπνείσαι

"Αγχειν⁹, Ἀττικῶς. πνίγειν, Ἑλληνικῶς.

Ἀνύσας λέγε¹⁰, Ἀττικῶς. συνελῶν λέγε, Ἑλληνικῶς.

Ἀμβλίσκειν¹¹, Ἀττικῶς. ὠμοτοκεῖν, Ἑλληνικῶς.

Ἀμφορεαφόρους¹², Ἀττικῶς. τοὺς μισθοῦ τὰ κεράμια φέροντας.

μάλλον, οὐχὶ ἐξυπνίσαι. Vetus Comicus apud Aristidem. T. II. p. 386. f. Ἀφυπνίζεσθαι χρῆ πάντα θεατὴν Ἀπὸ μὲν βλεφάρων αἰθημερινῶν ποιητῶν λήρον ἀφέντα. Heliodorus lib. VI. [cap. 14.] p. 301. f. Καὶ πρὸς τῶν γινομένων ἀήθων ἐκδειματωθεῖσα τὸν Καλάσιριν ἀφυπνίζεται καὶ θεατὴν γενέσθαι τῶν δρωμένων παρεσκεύαζεν. Legendum: ἀφύπνιζέ τε καὶ θ. Idem lib. V. [cap. 21.] p. 247. l. 18. ἀφυπνίζειν sensu neutro pro ex-
62 pergefieri posuit, ut et Philostratus V. A. lib. II. cap. 36. et lib. IV. cap. 20. Διϋπνίζειν frequenter occurrit apud Aelianum H. A. lib. VII. cap. 45. lib. VIII. cap. 22. lib. XI. cap. 22.

9. Ἀγχειν, Ἀ. πνίγειν, Ἑ.] Vid. Thom. Mag. ibique not. f. Ind.

10. Ἀνύσας λέγε] Aristoph. Plut. v. 349. conf. v. 648. Vesp. v. 30. et v. 1205. φράζ' ἀνύσας. et sic cum aliis verbis frequenter. Lucian. Piscator. [47.] T. I. p. 614. l. 13. καὶ ἰσχάδας μοί τινας δὸς ἀνύσασα. Schol. Ἀνύσασα. περιττὸν τὸ ἀνύσασα, Ἀττικὸν μέντοι· αὐτοὶ γὰρ καὶ παῖδες ἔχων φασίν, καὶ ἔκων εἶναι, καὶ ἄλλα τούτοις παραπλήσια.

11. Ἀμβλίσκειν] Alias ἀμβλώσκειν, quo modo legen-

dum apud Hesychium pro ἀμβλώσσειν. Apud Hesych. male ὠμοτοκεῖν. HUDSON. Ὠμοτόκησε est in Vers. Alex. Job. 21, 10. ad quem locum pertinet Hesychii glossa haec: ὠμοτόκησεν· ἐδυστόκησεν. FISCHER.

Ὠμοτοκεῖν, Ἑλληνικῶς. Re vera ea vox apud scriptores Atticos nusquam occurrit. Vide Lexica, ubi ne verbum quidem de substantivo ὠμοτοκία, licet usurpato Ptolemaeo in Tetrab. p. 149. SALLIER.

Ἀμβλίσκειν. Plato Theaetet. p. 111. A. [p. 149. D. St.] quem locum citant Suidas v. et Pollux lib. III. sect. 49. lib. IV. sect. ult. ubi dele λοχετεῖν ex sequenti λοχεύειν ortum. Plutarch. [Lycurg. cap. 3.] T. I. p. 40. E. Conf. not. ad Hesych. et Ruhnkem. ad Timaeum v. Ἐξαμβλοῦν. [p. 107.] Collatio Gron. ἀμβλισκᾶ et ὠμοτοκᾶ. Sic f. Ind.

12. Ἀμφορεαφόρους] In Codice nostro legitur: Ἀμφορέαφόρους. τοὺς μισθοῦ τὰ κεράμια φέροντας. quod rectum esse patet ex his Hesychii: Ἀμφορεαφόρους, τοὺς μισθῶ τὰ κεράμια φέροντας. Vide quoque Suidam. SALLIER.

Ἀμφορεαφόρους] In editione Hudsoni legitur: Ἀμφορεαφόρους. Ἀ. τὰς μισθῶ τὰ κεράμια

**Ἀναρῶριχᾶσθαι¹³, Ἀττικῶς. προβαίνειν ἀνθρώπων,
Ἑλληνικῶς.**

φέρουσας. Similiter Leid., nisi quod corruptius ἀμφορέας φέρους. Coislin. (forte et Reg.) et Coll. Gron. ita, ut in textu reposui. Quanquam enim *Glossae MSS. Is. Vossio* citatae ad *Hesych.* habent τὰς φέρουσας, ex locis tamen veterum comicorum apud *Suidam* v. clarissime liquet, virorum hoc fuisse Athenis officium. Adscribam totum, ut simul leves maculas eluam: Ἀμφορεαφόρος, ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων. Εἶτ' ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων. Μένανδρος 63 Ῥαπιζομένη, καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρωσι. Τρέχ' εἰς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κενὸν λαβὼν τῶν ἔνδοθεν, καὶ βύσμα καὶ γευστήριον, Κᾶπειτα μισθοῦ σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν. Εὐπολις Μαρικᾶ. Καὶ περιήλθομεν καὶ φῖλον ἀμφορέα φέρων. *Aristophanis* versus ita sunt emendandi e *Polluce* lib. X. sect. 75. 172. *Eupolidis* vero fragmentum sic videtur constituendum: Περιήλθομεν καὶ φῖλον ἀμφορεαφόρων. Καὶ e praecedenti καὶ ortum est. In *Polluce* lib. VII. sect. 130. ἀμφορεῖς ἀφοροι una litura sananda sunt. Pro μισθῶ recte iidem Codd. μισθοῦ, ut et *Suidas*. Atque ita reponendum apud *Hesychium*, ut et in v. Θητεύει, δουλεύει μισθοῦ. Ita ipse *Hesych.* Μισθαργῆς, ὁ λατρεύων μισθοῦ. Παιδῶνας, τοὺς μισθοῦ (sic recte *Salmas.* pro μισθοῦς) ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι. et: Προυνικὸι, οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὄνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. Similiter

Bustath. ad II. Ἐ. p. 974. l. 30. ubi ἐξ ἀγορῶν forte mutari debet in ἐξ ἀγορᾶς. Μισθοῦ δίκας λέγειν *Dinarchus* contra *Demosth.* p. 106. B. [p. 104. Steph. p. 177, 111. Bekk.] *Lucianus* Tim. [8.] T. I. p. 115. l. 41. μισθοῦ γεωργεῖν. *Necyom.* [17.] p. 481. l. 33. μισθοῦ ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων. et sic ubique. Alias ἐπὶ μισθῶ solet scribi. *Lucian* [*Necyom.* 5.] T. I. p. 462. f. etc.

13. Ἀναρῶριχᾶσθαι] Eo verbo qui ante *Hippocratem* usus sit, novimus neminem. Secutis deinde temporibus ab *Aristophane* usurpatum est. Verum inde non colligas illam vocem in *Atticarum* numerum esse reponendam. Cui enim obscurum est, comicis semper licuisse nova vocabula per iocum fingere aut peregrina civitate donare? Ἀναρῶριχᾶσθαι igitur *Atticum* dicere religio sit, nisi apud *Atticos* scriptores in usu fuisse ostendatur. In *Luciani* quidem *Lexiphane* [8.] occurrit p. 961. (T. II. p. 334. nov. ed.) μετὰ δὲ ὁ μὲν τις ἐπὶ τὴν κατηλίφα ἀναρῶριχῆσάμενος, ἐπιφόρημα ἐζήτει. ὁ δὲ ληκίνδα ἔπαιζεν. Sed ibi loquitur *Lexiphanes*, quem toto illo dialogo *Lucianus* irridet ob nimium eius in voces obsoletas studium, e quarum numero verbum, de quo disputatur, fuerit necesse est. Verbum autem προβαίνειν locum habere nequit, cum de verbo agatur eiusdem ac ἀναρῶριχᾶσθαι si-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

**Ἀπάτη¹⁶, ἡ πλάνη παρ' Ἀττικοῖς. ἀπάτη δὲ ἡ
τέρψις παρ' Ἑλλησιν.**

- 65 [cap. 25.] p. 121. *Philostat.* *Imagg.* lib. II. cap. 6. p. 818. *Plutarch.* T. II. p. 47. Ἀνέκραγον *Aristoph.* Eq. v. 639. *Achill. Tat.* lib. V. [cap. 7.] p. 291. *Alexis* apud *Athen.* lib. XIV. p. 664. A. ἀνέκραγε *Aristoph.* *Thesomorph.* v. 518. *Achill. Tat.* lib. II. [cap. 7.] p. 77. Ἀνέκραγον 3. plur. *Aristoph.* Eq. v. 667. etc. Ἀνακραγῶν *Aristoph.* *Vesp.* v. 1303. *Lucian.* *Necyom.* [9.] T. I. p. 469. l. 13. *Achill. Tat.* lib. VIII. [cap. 1.] p. 463. *Conon* Narr. 38. F. Ut mirandum sit, *Galeum* in *Apolodori* lib. II. cap. 7. sect. 6. pro ἀνακραγούσης scribere ausum esse ἀνακραζούσης. In *Parthenii* *Eroticis* cap. 5. p. 353. idem perperam edidit ἀνακραυγούσης. Διακεκραγένοι *Aristoph.* Eq. v. 1400. Simplex κράζειν *Aristophani* ceterisque Atticis etiam fuit in deliciis. Hoc obiter restituamus *Antiphani* apud *Athen.* lib. VII. p. 287. E. Ἀποπόν τε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν Κήρυγμα γ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκβεβράγει μέγα, Μέλιτος γλυκντέρας βεμβράδας φάσκων ἔχειν. Ignoscant mihi *Magni Casauboni* manes lib. VII. *Animadv.* cap. 9. censentis, ἐκβεβράγει esse vocem licentia comica factam, ut ad βεβράδας aluderetur. Rectius derives ab ἐκβράζω. Sed dubitari vix potest, quin reponendum sit ἐκεκράγει μέγα. Emendationem a MS. *Regio* confirmari indicavit mihi Cl. *Ruhnkenius.* *Menander* apud *Athen.* lib. IX. p. 373. C. Ἀλεκρυῶν τις ἐκεκράγει μέγα. *Lucian.* de *Gymnas.* [23.] T. II. p. 904. l. 28. μεγάλα τε ἐκεκράγασαν. [Tim. 11.] T. I. p. 119. f. μέγα κεκραγένοι.
16. Ἀπάτη δὲ ἡ τέρψις] Quo referri possunt haec *Heliodori* *Aethiop.* [lib. III. cap. 4.] p. 455. ὦ τῆς ἠδείας ἀπάτης, ὦ τῆς γλυκείας οἰήσεως. Scilicet qui ceteros decipere volunt, verbis blandis et ad persuadendum accommodatis uti solent. Hinc ἀπάτη ab *Aeschylo* [*Pers.* v. 95.] in *Deorum* numerum reponitur; additque homines sic ab illa capi, ut nullum sit adversus eius insidias effugium: Δολομητιν δ' ἀπάταν θεοῦ Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπέτεος ἀναΐσσων; Φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον, παράγει Βροτὸν εἰς ἀρκύστατα Τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. SALLIEN.
- Ἀπάτη] δὲ non habet *Coisl. Coll. Gron.* Ἀττικῶς et Ἑλλήνων. Usus hoc loco *Wetstenius* ad illustrandum *Matth.* cap. XIII. v. 22. ubi ἀπάτη τοῦ πλούτου est voluptas. Similiter *Dio Chrysostomus* Or. XXXII. ad *Alexandrinus* ἀπάτην pro τέρψει posuit p. 362. A. λέγω δὲ ταῦτα οὐκ ἀποτρέπων, οὐδὲ καταλύειν κελεύων τὰς τοιαύτας ψυχαγωγίας καὶ ἀπάτας τῆς πόλεως. μαινομένην γὰρ ἄν. Male *Interpres*: oblectationes erroneae civitatis. Sic Or. XXXIII. p. 397. D. θωπέταν et ἀπάτην iunxit et p. 398. τρυφήν et ἀπάτην. Perperam utroque loco *deceptionem*

* Ἀμέλει¹⁷, σημαίνει τρία. διὰ τοῦτο, καὶ τὸ πάνυ, καὶ ἔστι καὶ περιττὸν ἐν ταῖς γραφαῖς κόσμου χάριν παραλαμβανόμενον. Ἀκαλήφη¹⁸, Ἀττικῶς. κνίδη, Ἑλληνικῶς.

reddunt. Sed imprimis ad *Moeris* illustrandum faciunt *Asclepiadae* et *Mnasalcae* Epigrammata. *Asclepiades* Anthol. lib. III. c. 14. ep. 6. sic canit: Ἄ δ' ἐγὼ ἅ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε, κάθημαι Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους, Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὔνεκ' Ἀχαιοῖς Ἄ δολόφρων ἀπάτα κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται. *Mnasalca*s autem in parodia apud *Athen.* lib. IV. p. 163. B. et *Eustath.* ad II. B. p. 216. τέρψιν habet. — εἴπερ ἅπασιν Ἀκαλόφρων τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται. Quamquam ἀπάτη in *Asclepiadae* carmine recte etiam potest verti per *fraudem*, *dolum*. *Antipater* ibid. Ἀπλόκαμος, πινόεσσα. διὰ κρῖσιν ὅτι Πελασγῶν Οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος. Ita iste locus distinguendus est.

17. Ἀμέλει — καὶ ἔστι] Ἐπίρροημα γὰρ ἔστι συγκατάθεσιν δηλοῦν. *Etymol. M.* HUDSON. Ἀμέλει. Plenius e Lexicis Coislin. illud, quod e variis scriptoribus collectum est [v. *Bekk.* An. Gr. I. p. 387, 5.], Ἀμέλει, inquit, σημαίνει τρία. διὰ τοῦτο, καὶ τὸ πάνυ, καὶ ἔστι καὶ περιττὸν ἐν ταῖς γραφαῖς κόσμου χάριν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παραλαμβανόμενον. Id sibi vult, adverbium ἀμέλει saepius apud Atticos abundare. At *Scholiastes* Aristoph. ad *Nubes* [v. 488.] ait ab ipsis usurpatum pro μή συ ἀθύρει,

bono sis animo. ἀμέλει, inquit, Ἀττικῆ ἢ φράσις ἀντὶ τοῦ μή συ ἀθύρει. Utrumque autem verum esse compluribus exemplis ostendi posset. SALLIER.

Ex isto Lexico Coislin. procul dubio interpolatus est *Moeris* noster. Et bonum factum! quod ab optimo Codice Coislin. plane absint. *Eustath.* ad II. B. p. 155. l. 47. παρέλκει ἐνίοτε. Vid. idem ad *Odyss.* B. p. 42. l. 12. Sed nolim his immorari.

18. Ἀκαλήφη, Ἀ.] Illud omne in editione Oxoniensi desideratur, quod tamen *Moeridis* esse nemo inficias iverit. Is autem assentientem habet *Scholiastem Theocriti* ad *Idyll.* VII. v. 110. κνίδη ὑφ' ἡμῶν, inquit, ἀκαλήφη 67 δὲ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Neque aliter exponendus *Aristophanis Scholiastes*, cum *Eq.* v. 420. ait: ἀκαλήφη βοτάνης εἶδος, ἣ παρὰ τοῖς πολλοῖς κνίδη καλεῖται. Οἱ πολλοὶ enim Atticis opponi videntur, a quibus vocem ἀκαλήφη usurpari solitam, constat ex *Theophrasto* et *Aristotele*, in quorum scriptis κνίδης ne littera quidem invenitur. Hinc fortasse *Dioscorides* lib. IV. cap. 94. Ἀκαλύφη, οἱ δὲ κνίδη. cuius loci is videtur esse sensus, articam ab aliis κνίδην, ἀκαλήφην vero ab aliis appellatam. Male enim in editis *Dioscoridis* ἀκαλύφη legitur. Emendandus quoque in ea voce *Glossarum* auctor, qui *urti-*

Ἄκουσμα¹⁹, Ἀττικῶς. ἀκρόαμα, Ἑλληνικῶς.
Ἀθλοθέτης²⁰, Ἀττικῶς. ἀγωναθέτης, Ἑλληνικῶς.

cam marinam ἀσκαλήφην interpretatur. Scribe ἀκαλήφην. SAL-
LIER.

Ἄκαλήφη, Ἀ. κ. Ἑ.] Sic praestantissimus Coislin. In Coll. Gron. ἀλύφη, Ἀττ. κνίδη, Ἑ. pro ἀκαλύφη. Utroque enim modo scribitur. Vide omnino Cl. Albertium ad Hesych. Scholiastes Nicandri ad Ther. [v. 880. p. 119. ed. Schneider.] p. 68. κνίδην τὴν ἀκαλύφην λέγει. οὕτω γὰρ παρ' Ἀθηναίοις λέγεται. Idem ad Alex. [v. 201. p. 44. ed. Schneid.] p. 59. κνίδην λέγει τὴν ἀκαλήφην. — ἔστι δὲ καὶ θαλάσσιον ὄρνέον ἀκαλήφη λεγόμενον. ubi pro ὄρνέον castigandum censeo θηρίον, animal marinum A. Gellio. Aristoph. Eq. v. 420. Schol. Vesp. v. 879. Lys. v. 549. Idem Phoenissis apud Athen. lib. II. p. 62. C. lib. III. p. 90. A. et Suidam v. Κνίδας et ἀκαλήφας iunxit Archastratus apud Athen. lib. VII. p. 285. C. Κνίδας ὀψωνεῖν τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας. An τὰς τ'?

19. Ἄκουσμα] ἀκούσματα est apud Aeschinem Dial. III. 20. FISCHER. Vide not. ad Thom. Mag.

20. Ἀθλοθέτης, Ἀ. ἀγωναθέτης, Ἑ.] Ita quoque Th. Mag. Sed neuter audiendus, ut ostendant haec Demosthenis de Corona p. 329. [p. 265. Reisk. p. 237, 116. Bekk.] δέδοχθαι τῆ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ στεφανῶσαι Χαρίδημον, καὶ Διότιμον χρυσῷ

στεφανῷ, καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι, καὶ Διονυσίοις τραγῳδοῖς καινοῖς. τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτανεῖς, ἀγωναθέτας. Quae vox etiam occurrit p. 330. [p. 267. Reisk. p. 237, 118. Bekk.] Moeridi autem errandi locum videntur praebuisse nonnulla veterum testimonia, a quibus ἀθλοθέται appellabantur certaminum praesides, quae Panathenaeis edi consueverant. Sic enim dictos esse auctor est Pollux lib. VIII. cap. 9. Ἀθλοθέται δέκα μὲν εἰσιν, εἷς κατὰ φυλὴν. δοκιμασθέντες δὲ ἄρχουσι τέσσαρα ἔτη, ἐπὶ τῷ διαθεῖναι τὰ Παναθηναία, τὸν τε μουσικὸν καὶ τὸν γυμνικὸν, καὶ τὴν ἵπποδρομίαν. 68
Hinc Moeridis, ni fallimur, de nomine ἀθλοθέτης regula, quasi ea tantum uti solerent Attici scriptores, cum de iis, qui praesent certaminibus, verba facerent. Quam vere, constat ex Demosthene, qui Agonothetam inter Atheniensium magistratus non secus ac Thesmothetas numerat. Recte igitur Hesychius: Ἀγωναθέτης, ἀρχῆς ὄνομα Ἀθήνησιν. Idem pessime addit ex Nicandro: ὡς δὲ Νίκανδρος, ἀθλοθέτης, ὁ μόνος γυμνικὰ, ἀγωναθέτης δὲ, ὁ τὰ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος. Nam discrimen illud, quod Agonothetas inter et Athlothetas statuit, nequit cum Platone consistere, cui musicis certaminibus praefecti ἀθλοθέται dicuntur, de Legg. lib. VI. p. 764. D. ἀγωνιστικῆς μὲν οὖν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

**Ἀναθεῖναι²³ τὸ φορτίον, Ἀττικῶς. ἐπιθεῖναι,
Ἑλληνικῶς.**

**Ἀγοράζειν²⁴, ἐκτείνοντες τὸ β' α', οἱ Ἀττικοί. ἐν
ἀγορᾷ διατρίβειν, Ἑλληνες.**

σαντο, *Λείψ ἐνὶ πλαταμῶνι, τὸν*
οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα Κύμασι,
χειμερῆ δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν
ἄλμη. Ibidem tamen v. 541. ἄλ-
μη de παρὶ ἴψο usurpatur. At-
que eo potissimum sensu hancce
vocem adhiberi solitam, complu-
ribus Euripidis et Orphæi exem-
plis ostendi posset. SALLIER.

Ἄλμην, τὸ Coisl. sed Reg. τὸν
τῶν. Dein pro ζωμὸς δὲ Coisl.
Reg. Leid. et Coll. Gron. ζωμόν,
e qua pro λέγεται etiam rescripsi
λέγουσι, nempe Ἑλληνες, ut voce
praeced. [ὥσπερ τῶν κρεῶν de-
dit Fischer.]. Ἄλμην de puria
poni tradit quoque Pollux lib.
V. sect. 49. ἰχθῦς ἐξ ἄλμης. οὐ-
τω γὰρ ἐκάλουν τὸν τῶν ἰχθυῶν
ζωμόν. et ita saepissime in Co-
micozum fragmentis apud Athe-
naeum. Aristoph. Vesp. v. 1506.
ἄλμην κύκα. et v. 1122. Καὶ γὰρ
πρότερον ἐπανθρακίδων ἄλμην
πιών. Ita enim ex Athenaeo lib.
VII. p. 329. B. rescribendum es-
se egregie docuit flosculus amico-
rum nostrorum, I. D. Lempertius
Animadv. ad Coluth. lib. I. cap.
3. p. 18. quem omnino consule.
Ζωμὸς autem tantum iusculum
carnis apud scriptores vere At-
ticos notat, ut Platon. Lys. p.
501. A. [p. 209. C. St.] Aristo-
phanem aliosque. Ac propterea
Lucianus in Lexiphane [5.] T.
II. p. 329. ridet τὸν ἰχθυηρὸν
ζωμόν. Singulare est Mnesima-
chi apud Athen. lib. IX. p. 403.
A. ἤρπασται κρέας ἐξ ἄλμης.

23. *Ἀναθεῖναι τὸ φορ-*
τίον] At legitur tamen ἐπι-
θεῖναι φορτίον apud Theophrast.
Char. 11. med. Mattheus quo-
que cap. XIII. v. 4. eadem formula
loquendi utitur. FISCHER. Busta-
thius ad II. X. p. 1358. l. 27. 70
Ἀττικῶν δὲ ἡ λέξις, οὗ καὶ ἀνα-
θεῖναι φορτίον φασὶ, τὸ ἐπιθεῖ-
ναι. Lysias Areopag. p. 141. [p.
110. Steph. p. 221, 20. Bekk.]
Ἀναθέμενος δὲ ὁ βοηλάτης ᾤχε-
το ἀπάγων τὰ ξύλα (sic prae-
clare emendat Cl. Taylorus pro
βουλευτῆς. Βοηλάτης enim pro
praestratio occurrit apud Liban.
Opp. T. I. p. 118. D. 175. A.
Dion. Chrysest. Or. XII. p. 198.
B.). Synesius de Regno p. 15.
D. Ἔοικε γὰρ εὐτυχία φορτίον
εἶναι μολίβδου ἐμβριθέστερον.
περιτρέπει γοῦν τὸν ἀναθέμενον,
ἦν μὴ πάνυ ξωμαλέος ᾦν τύχη.
Confer notas ad Thom. M.

24. *Ἀγοράζειν — δια-*
τρίβειν] Apud Hesych. δια-
τρίβεσθαι. HUDSON.

Ἀγοράζειν, ἐκτείνοντες τὸ α']
το β' α' MSS. Coisl. Reg. et Coll.
Gronov. Ἀγοράζειν pro in foro
obambulare, Aristoph. Eq. v.
1370. 1371. Ach. v. 625. ubi in
Schol. lege ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ
διατρίβειν pro ἀπό. v. 750. ubi
depravatissima sunt Scholiastae
verba: Ἀγοράζειν, ἐν ἀγορᾷ δια-
τρίβειν, Ἀττικῶς. ὅθεν καὶ ἡ
Κόρινθά ἐστὶ τοῦ Πινδάρου Ἀχ-
τικιστί. ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ

των παρθενῶν ἐχρήσατο τῇ λέξει. Scribendum: ὄθεν καὶ ἡ Κόρινθα, ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος Ἀτιχίξει. Sunt enim Parthenia Pindari. Aristoph. Acharn. v. 750. Lys. v. 556. et v. 634. Conf. Celeb. Albertium ad Hesych. v. et Iacob. Gronov. ad Luciani [Tox. 57.] T. II. p. 562. Libanius Opp. T. I. p. 762. D. ἀγοράζει μὲν αὐτὸς οἶκοι μένοντος ἐμοῦ. διατρέβει δὲ οἶκοι περιπατοῦντος ἐπ' ἀγορᾶς ἐμοῦ. In Platonis Gorgia p. 305. [p. 447. A. St.] legitur: αἴτιος Χαιρεφῶν ὅδε, ἐν ἀγορᾷ ἀναγκάσας ἡμᾶς διατρέβειν. quod forte e glossemate floxit. Ἀγοράζειν vero pro emere aliquoties occurrit apud Xenophont., Diaphilum ap. Polluc. lib. IX. sect. 81. Aristoph. apud Suid. v. Ἀγοράσαι, aliosque apud Athenaeum. Quid autem Moeris sibi velit, cum secundum ᾱ produci hoc sensu scribat, nondum satis perspicio. Sequentem enim duplici ζ̄ aequè producitur, cum emere significat: in futuro autem et aoristo I. ubi σ̄ est, penultima corripitur. Sed Moeridi fortasse lucem afferet Draco Stratonicus περὶ μέτρων ποιητικῶν, MS. in Biblioth. Regia [p. 21, 15. ed. Hermann.]: Ἀγοράζω βραχυκαταληκτεῖ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἄζω βαρύτερα δισύλλαβα συστέλλει τὸ ᾱ ὑποσταλμένων τῶν Αἰολικῶν, διὰ τὸ στάζω, βάζω, φράζω, καὶ πλάζω, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσω. Ἔστωσαν δὲ τα παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, στάζω, σφάζω, μάζω (σ. βάζω). παραλόγον ἄρα τὸ κράζω ἐκτέταται. καὶ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς ἔχει συνεσταλμένον τὸ ᾱ, χωρὶς εἰ μὴ ἔχει πρὸς τῷ ᾱ το ἰ, διὰ τὸ ματαίζω, σφασαίζω.

ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, σκιάζω, ἐνθουσιάζω, ἐκκλησιάζω, ἀγοράζω. τινὲς δὲ ἐκτείνουσι τὸ, ἃ δ' ἀγοράζει κλειδ' ἔχων, τουτέστιν, ἐν ἀγορᾷ διατρέβει, πρὸς διαφορὰν τοῦ ἑτέρου, λέγω δὲ τοῦ ὠνεῖσθαι. Quem Draconis locum acceptum refero humanitati Viri doctissimi eisdemque mihi amicissimi, Dav. Ruhnkennii, qui multis eruditisque spoliis onustus nuper e Gallia rediit. Cum Dracone comparari debet Etymologus, licet in nonnullis ab eo diversus abeat, p. 535. l. 45. Κράζω. τὸ κρᾶ, βραχύ. δια τί; τὰ διὰ τοῦ ἄζω ῥήματα δισύλλαβα βαρύτερα, ἐκτείνονται, οἷον σφάζω. πλὴν τοῦ κράζω. εἰ δὲ ὧσιν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, συστέλλεται, οἷον ὑπωπιάζω, ἀλαπάζω. πλὴν τοῦ σφασαίζω, μοτάζω (leg. ματάζω), τεράζω. Idem p. 737. l. 20. Ἰστέον ὅτι τὸ σφασαίζειν, καὶ ματάζειν, καὶ βοράζειν, καὶ τεράζειν ἔχει τὸ ἰ προσγεγραμμένον. πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ ματαίζειν καὶ σφασαίζειν καὶ τῶν ὁμοίων, τοῦ ᾱ καὶ τοῦ ἰ συναιρουμένου. δεύτερον δὲ, ὡς φησὶν ὁ τεχνικός, τὰ εἰς ζω λέγοντα [l. λήγοντα] ῥήματα κοινολεκτούμενα, οὐδέποτε ἔχει τὸ ᾱ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ μακρὸν φύσει σεσημειῶται τὸ κράζω. οἷον γενειάζω, ἐτοιμάζω, ἀρπάζω. Ἰδοὺ γὰρ ταῦτα μὴ ἔχοντα τὸ ἰ, οὐκ ἔχει τὸ ᾱ φύσει μακρὸν, ὡς δῆλον εἰς τὸν γινειάσω, ἐτοιμάσω, ἀρπάσω, μέλλοντα. ἐνταῦθα γὰρ βραχυ τὸ ᾱ. εἰ ἄρα οὖν τὸ σφασαίζω καὶ ματάζω καὶ κεράζω φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ, ὡς δῆλον ἐκ τῆς λοιπῆς κλίσεως τῆς μὴ ἐχούσης τὸ ζ̄, δῆλον ὅτι ἔχει ἐγκείμενον τὸ ἰ. πρόσκειται κοι-

Ἄνιμῶν²⁵, Ἀττικῶς. ἀνέλκειν, Ἑλληνικῶς.
 Ἀνθοσμίαν²⁶, Ἀττικῶς. εὔπνου, Ἑλληνικῶς.
 Ἀγαθοῦ²⁷ δαίμονος πόμα, Ἀττικῶς. τὴν τελευ-
 ταίαν πόσιν, Ἑλληνικῶς.

σολεχτούμενα. Ἐπειδὴ τὸ πλῆ-
 σω πλάζω λέγουσιν οἱ Διολεῖς.
 καὶ ἔστι τὸ α φύσει μακρόν, καὶ
 οὐκ ἔχεται τὸ ἰ. Quae paulo
 copiosius describere operae pretium
 duxi, cum ut pateret, *Moeridem*
 nostrum habuisse, quos sequeretur,
 veteres Grammaticos sententiae suae
 auctores, tum ut aliis, qui haec
 accuratius post nos sint tractaturi,
 veluti materiam quandam conge-
 stam praeberem.

25. Ἄνιμῶν] Fit a verbo
 ἰμάω, cuius nullam exemplam oc-
 currit in Lexicis, licet eo usus sit
Athenaeus lib. VIII. p. 352. ἐν
 Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν
 ἠρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστι, εἰπόν-
 των δὲ τῶν ἰμώντων, ἡμεῖς γε
 τοῦτο πίνομεν. SALLIER.

Vid viros eruditos ad *Thomam*
M. Lexicon in *Bibl. Coisl.* p. 472.
Καθίμησεν. κατήντησεν. Leg.
κατήντησεν. Hesychius: Ἰμῆ-
σαι — κλύσαι. Fortasse ἐκλύσαι.

26. Ἀνθοσμίαν, Ἀ. εὔ-
 πνου, Ἑ.] In MS. ἔμπνου.
 HUDSON.

72 Ἐμπνου habent Codd. MSS.;
 altera tamen lectio videtur ante-
 ponenda, utpote quae *Hesychii*
 testimonio innitatur. Ἀνθοσμίας
 οἶνος, inquit, εὔπνου ἢ ἄνθος
 ἔχων. Adde, quod οἶνος εὐώδης,
 εὔοσμος, εὔπνου et ἀνθοσμίας
 inter se non differant. SALLIER.

Protulit hunc locum e MS. *Ez.*
Sphanhemius ad *Aristoph.* *Plut.*

v. 809. ubi ἔμπνου defendere
 cometas est. *Vir Illustris, refutatus*
 a *Magno Hemsterhusio* ad *Co-*
mici l. c. et *Albertio* ad *Hesy-*
chium. MSSi tamen omnes in
 corrupta lectione conspirant.

27. Ἀγαθοῦ δ. π.] Ἐρ-
 μῆς, πόσεως εἶδος, ὡς ἀγαθοῦ
 δαίμονος καὶ Διὸς σωτήρος, *Pho-*
tio in *Lex. MS.*, unde apud *He-*
sychium legendum: Ἐρμῆς, τὸν
 Ἐρμῆν ἐπὶ πόσεως ἰδέας ἔλεγον
 etc. pro Ἐρμῆς, τὸν Ἐρμῆν ἐπὶ
 πτώσεως, ἰδέας ἔλεγον etc. HUD-
 SON.

Ἀγαθοῦ δαίμονος poculum post
 coenam, cum mensae auferebantur,
 mero plenum circumferri fuisse
 solitum doctis notissimum est. Me-
 minerunt eius observante *Athe-*
naeo lib. XV. p. 693. comici
 veteres paene omnes. *Aristophan.*
Eq. v. 85. v. Schol. *Vesp.* v. 523.
Pac. v. 299. Schol. *Theopompus*
 apud *Athen.* lib. XI. p. 485. C.
 486. F. aliique lib. XV. l. c.
 Vide *Celeb. Albertium* ad *He-*
sych. v. Ἀγαθοδαίμονισται et
 Ἀγαθοῦ δαίμονος, ceterosque ipsi
 laudatos. Cum autem domum es-
 sent abituri, largis Bacchi hausti-
 bus madidi convivae solebant Διὸς
 σωτήρος poculum sumere. Sua-
 vissimus hanc in rem, quique ve-
 terum convivorum epulones mul-
 tis culullis urgentium morem cla-
 rissime nobis exhibeat, *Alexidis*
 locus est apud *Athenaeum* lib.
 XV. p. 692. 693. ἀλλ' ἔχχειον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄστειζέσθαι³¹, Ἀττικῶς. πολιτεύεσθαι, τοῦτ' ἔστιν ὠραΐζεσθαι, Ἑλληνικῶς.

ders saepe rogando dixit, Graeci efferunt per ἀποκτείνειν non tantum, qua de voce notavit *B. Martinus* Var. Lect. lib. I. cap. 26. sed et per ἀποκναίνειν. *Demosthenes* adv. Mid. p. 406. [p. 564. Reisk. p. 507, 153. Bekk.] ἀποκναίνει γὰρ ἀηδία δήπου καὶ ἀναισθησία. quem locum expressit *Dio Chrysostom.* Or. XXVII. p. 286. D. Verum nihil fere hoc de verbo dici potest, quod non praeceperit accurata Politissimi *Viri, D. Ruhnkennii* ad Tim. p. 30. [p. 42.] diligentia. In *Euripidis* Hippolyto v. 1064. Οἶμοι τὸ σεμνὸν ὡς μὲν ἀποκτενεῖ τὸ σόν. MS. 74 Regius praebet ἀποκτείνει. Mihi vero vehementer blanditur ἀποκναίνει, quanquam scio alterum etiam eodem fere modo usurpari. Longe rarius et nescio an ab aliis observatum hac significatione verbum κόπτειν, obtundere *Terentio. Hegesander* (sive potius *Hegesippus*, quod monuit me, cui omnia mea probare studeo, Cl. *Valckenaerius*, et liquet ex *Athenaei* lib. IX. p. 405. E.) apud *Athen.* lib. VII. p. 290. B. — ἢ λέγων φαίνου τί μοι Καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθε, ἢ μὴ κόπτε με. *Sosipater* lib. IX. p. 378. B. Ἄρα σὺ με κόπτειν οἶος εἶγε φιλτατε. ad quem locum consulendus magnus Commentator. *Alexis* p. 386. Compositum κατακόπτειν similiter occurrit in fragmento *Anaxipperi* apud *Athen.* lib. IX. p. 404. B. Ἐμὲ κατακόψεις. οὐχ' ὁ θύειν μέλλομεν. Verba domini sunt, ludentis in ambigua

verbi significatione, ad coquum nimia loquacitate aures ipsius obtundentem. Ἀποπνίγειν pari ratione posuit *Antiphanes* apud *Polluc.* lib. X. sect. 21. A. Ἄν κελεύη μὲν ὁ σταθμοῦχος. B. ὁ σταθμοῦχος δ' ἔστι τις; Ἄρ' ἀποπνίξεις με καινὴν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν. A. Εἰ τετάγη μοι στέγαρχος. Ita illi versus trochaicī facillima ratione constitui possunt, quos *Kuhnius* in iambos digerere infeliciter conatus est. Comparandus omnino idem *Antiphanes* apud *Atben.* lib. X. p. 449. C. — Ἡρακλεῖς ἀποκτενεῖς Ἄρα μὲν, εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν χύτραν.

31. Ἄστειζέσθαι, Ἀττικ. συμπολιτεύεσθαι] Codex Coisl. habet πολιτεύεσθαι, quod rectum, ut patet ex *Hesych.* SALLIER. Dele συμ. BERGL. in marg. Verba τοῦτ' ἔστιν ὠραΐζεσθαι videntur ab aliena manu inserta. FISCHER.

Ἄστειζέσθαι. Ἄστειος *Moschorulo* ὁ πολιτικὸς καὶ κομψὸς καὶ χαριεὶς ἀνὴρ. π. Σχ. p. 112. homo venustus, et dicax, et urbanus *Catullo*, frequenter a scriptoribus Atticis usurpatur, *Platon.* [de Rep. lib. V.] p. 652. [p. 452. D: St. add. Lys. p. 204. C. ibiq. *Heindorf.* de Rep. lib. I. p. 349. B. et *Ast.* p. 380.] *Machon.* in Exc. Grot. p. 853. Βουλόμενος εἶναι γλαφυρὸς ἄστειος θ' ἅμα. et passim. *Herodianus* in *Philetæro* [p. 442.]: Εὐσκόμων καὶ φιλοσκόμων ὁ ἀρεῖος

ἐν τούτοις. Legendum ἀστεῖος. Hinc ἀστεῖσθαι, urbanum esse, facetum in loquendo, dicacem esse, iocari. Aristraenetus lib. I. ep. 14. p. 37. Τοιγαροῦν τινες ἅμα προϊούσας ὀρῶντες Κρωβύλου ζεῦγος ἀστεῖζόμενοι πολλάκις ἐπιφωνοῦσιν ἡμᾶς. Philostratus de Vit. Sophist. lib. I. cap. 21. p. 518. f. Ὀμίλει (ὁ Σχοπελιανός) δὲ σοφιστῶν μὲν μάλιστα Γοργία τῷ Λεοντίνῳ, δητόρων δὲ τοῖς λαμπρὸν ἤχοῦσι. τὸ δὲ ἐπίχαρι φύσει μᾶλλον εἶχεν ἢ μελέτη, πρόσφυνες μὲν γὰρ τοῖς Ἰωνικοῖς τὸ ἀστεῖσθαι. τῷ δ' αὖ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τὸ φιλογέλων περιῆν. Gothofr. Olearius, quo nemo post renatas literas minore cum eruditionis apparatu et maiore cum temeritate ad veteres auctores edendos accessit, Olearius, inquam, putide vertit: *Ionibus enim a natura insitum est, ut politis sint moribus.* Et praeclaram hanc nobis apposuit notam: „*moribus erant politioribus ad luxum usque, unde et τρυφεραμπέχονες dicuntur apud Athenaeum etc.*“ Fuerant autem ita haec verba Latine reddenda: *Ionicis enim a natura insitum est, urbanitate uti, facetis esse,* quemadmodum recte interpretatur Almelovenius ad Quinctil. I. O. lib. VI. cap. 3. et docte comparat cum Ciceronis dicto [Orat. cap. 26.]: *omne, quod salsum sit, esse Atticorum.* Idem Philostrat. cap. 25. p. 534. ἡστεῖζετο δὲ τα μὲν, ἐς τὴν Ῥώμην ἤκοντος τοῦ Πολεμῶνος, περιβάλλων αὐτὸν ὁ Ἀντωνῖνος, δάτε, ἔφη, Πολέμωνι καταγωγὴν. lib. II. de V. S. cap. 7. Ήλαργὸν δὲ τὸν Οὐάρον οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον διὰ τὸ πυρ-

ρον τῆς θινὸς καὶ θαμνωδης. καὶ τοῦτο μὲν ὡς οὐκ ἀπὸ δόξης ἡστεῖζοντο, ἔξεστι συμβαλεῖν ταῖς εἰκόσιν. Hinc ἀστεισμός, iocus. lib. I. de V. S. cap. 25. p. 540. lib. II. cap. 7. p. 577. cap. 10. f. Similiter verbo ἀστεῖσθαι usus est Eustathius ad Il. E. p. 447. l. 26. ἀστεῖζόμενος κωμικώτερον. et alibi saepissime. Add. H. Stephan. in Thesouro T. I. Paulum diversa ratione Scholiastes Aristophan. ad Eq. v. 1200. Τοῦτο πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τῶν δημαγωγῶν. εἰώθασι γὰρ λέγειν, ὅτι ἢ μὲν θεὸς ὑπέβαλλέ μοι, ἢ ἡρπασα δὲ ἐγώ. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεῖζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ubi est: *arte utentes politica.* Haec de verbo ἀστεῖσθαι. Verum interpretationes ipsa praene glossa sunt obscuriores. Similiter tamen Hesychius: Ἀστεῖσθαι, πολιτεύεσθαι. Ἀστεῖζόμενος, ὠραιζόμενος. Ἀστεῖζεται, ἀγλαίζεται, ὠραιζεται, κομψεύεται. et Suidas: Ἀστείλους, ἀστείζομένους, πολιτευομένους. εὐφημότερον ἀστεῖσθαι τὸ [l. τοῦ] ὠραιζέσθαι, γελωτοποιεῖν, ἄτινα σκώπτειν. Sic. Forte: ἢ γελωτοποιεῖν, ἢ τινα σκώπτειν. et: Ἀστεῖζόμενος, ἀγλαίζόμενος, κομψευόμενος. καὶ ἀστεισμός, τὸ συμπολιτεύεσθαι. Qui locus Hudsono ansam videtur dedisse in Moeride corrigendi συμπολιτεύεσθαι. Sed contraria medicina fuerat facienda, et in Suida reponendum: τὸ νῦν πολιτεύεσθαι. In Lexico MS. Bibl. S. Germani [v. Bekk. An. Gr. I. p. 454, 10.], quod Suidas expilavit, glossa sic scripta reperitur: Ἀστείλους, ἀστείζομένους, πολιτικευομένους (sic). εὐφημότερον ἀστεῖσθαι.

τὸ ὠραΐζεσθαι. γελωτοποιεῖν, σκώπειν (sic). quod monuit me Cl. Ruhnkenius per litteras; cuius haec in alia ad me epistola sunt verba; „Ubi de πολιτεύεσθαι disputas, „forte Te effugit Glossa Cyrilli, „unice huc pertinens: Πολιτεύομαι, „urbano. Nempe πολιτεύεσθαι „proprie est civium more se gere- „re, et ex consequenti lepidum et „venustum esse: cui opponitur ἀ- „γροικίζεσθαι, rusticorum more se gerere.“ Quomodo autem τὸ πολιτεύεσθαι explicando verbo ἀστεΐζεσθαι possit inservire, non video. E multis, quae in Lexicis occurrunt, significationibus ne ulla quidem vel minimam habet similitudinis speciem. Nisi ἀστεΐζεσθαι longe diversa ratione a veteribus Atticis, in quorum, qui supersunt, scriptis equidem non reperi, usurpatum sit, ac recentioribus Atticis; quod non putem. Protulit hunc locum e MS. Du Cangius in Glossar. Med. et Inf. Graec. p. 1194. ad verbum πολιτεύεσθαι. „Πολιτεύεσθαι, inquit, Graecis „scriptoribus est tractare rempu- „blicam, magistratum gerere. „Moeris Atticista MS. Ἀστεΐζεσθαι „(sic), Ἀττικοί. πολιτεύεσθαι, „Ἕλληνες. Novella Iustiniani etc. „etc. αἰρετικὸς μὴ βαπτίζετω, μή- „τε πολιτεύεσθω.“ Verum ea significatio quibusvis optimis scriptoribus frequentata est. Vide infra Moeridem v. Vellem de altera illa potestate iocandi aliquid addidisset. In margine Moeridis scriptum erat: MSS. πολιτικεύεσθαι. Verum Coisl. observante Sallierio et Coll. Gron. habent πολιτεύεσθαι. Verbi πολιτικεύεσθαι exempla desunt. Posset tamen formari a πολιτικός. Hesy-

chius: Πολιτικός (sic lego pro-
-ῶς) ἀστελῶς μετὰ τέχνης τινος, ὃ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. Hesy-
chii tamen et Suidas auctoritas obstat. Itaque lubens fateor aquam mihi hic haerere. Alterum ὠραΐζεσθαι Hesychius explicat per καλλωπίζεσθαι. Idem: Κατωραΐζεται, σεμνύνεται. Θρύπτεσθαι Scholiastes Theocriti ad Idyll. I. v. 109. τὸ θρύπτεσθαι, ὠραΐζεσθαι φησὶ Μένανδρος. Ὠραΐζεθ' ἢ τύχη πρὸς τοὺς βίους. Sic τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὠραΐσμοῦ coniunxit Schol. Aristoph. Plut. v. 964. Usus eo etiam verbo est Cratinus. Lexicon MS. in Bibl. Coisl. p. 484. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 116, 30.] Ὠραΐζεσθαι, Κρατίνος Ὠραΐς quo sensu, incertum. Eadem fere, qua Menander, significatione Aristaeetus lib. I. ep. 18. οἷα ποθεινοῖς ἐρασταῖς συνήδεσθαι βουλομένη, καὶ τοῖς ἀκμάζουσι χαίρεις, καὶ μειρακίοις ὠραΐζομένοις εὐφραίνῃ συνοῦσα, i. e. τοῖς τρυφεροῖς, τοῖς κομψοῖς. Pro κομψεύεσθαι Themistius Or. XXVII. p. 336. C. καὶ μὴ με ἄλλως νομίσης ὠραΐζεσθαι τῷ κύκνῳ καὶ τῇ ἀηδόνι, καὶ καθάπερ οἱ κομψοὶ σοφισταί, οἱ κομμοῦντες τοὺς λόγους, οἷον φηκίῳ, κέχρηται (leg. κέχρησθαι) τούτοις τοῖς ὀρνέοις. Conf. Ruhnken. ad Tim. v. Κεκόμψευται [p. 154.], et ipsum Themist. Or. XXVIII. init. ἀλλ' οἱ μὲν κυδροῦνται ἐπὶ ταύτῃ τῇ παιδείᾳ καὶ ἐγκαλλωπίζονται καὶ ἐναβρύνονται. Synesius Dione p. 59. C. τῷ δὲ μὴ παρόργως ἐντυγγάνοντι δῆλη καὶ ἡ τῆς ἐρμηνείας ἰδέα διαλλάττουσα, καὶ οὐκ οὔσα μία τῷ Δίῳ, κατὰ τε τὰς σοφιστικὰς ὑποθέσεις, καὶ κατὰ πολιτικὰ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἀνακῆς³³, ὀξύτονον Ἀττικῶς, καὶ Εὐπολὶς Αἰξίν. ἀθεράπευτον, Ἑλληνικῶς.

Inter alias ineptas huius nominis origines et hanc affert *Etymologus* p. 96. l. 37. ὅτι τοὺς πλείοντας σώζουσιν ἀστέρες ὄντες, ἄνω καὶ ἑκάς ἡμῶν ὄντες. καὶ τὸ ἄνω δὲ σύνθετον εἰώθασιν Ἀττικῶς καλεῖν ἀνακῶς. Scribe: ἀνεκάς. *Aelii Dionysii* verba apud **78** *Eustath.* ad *Odys.* A. p. 67. l. 49. etiam labem contraxerunt. *Αἴλιος γοῦν Διονύσιος ἀνακοὺς τοὺς Διοσκούρους φησὶ λέγεσθαι, ὡς αἰακοὺς.* Quid quaeso est αἰακοὺς. Forte scripserat ἀκάκους. Sic deinde *Eustathius*: οὐκ ἠδίκησαν οὐδένα τῶν ἐγχωρίων. Sed in Grammaticorum nugis quid moramur? Apud *Hesychium* v. Δεύας. τοὺς ἀκάκους Θεοὺς. *Μάγοι.* *Stephanus* et *Relandus* castigant ἀνακοὺς Θεοὺς. Verum probabile non est, *Hesychium* vocem Atticam ad explicandam peregrinam adhibuisse; et Castores nusquam dicuntur ἀνακες vel ἀνακοὶ θεοί, sed simpliciter Ἀνακες, ἀνακοί. Itaque ἀκάκους Θεοὺς cum Cl. Editore per *Deos ανεγγυκούς*, a quibus nihil mali proficiscatur, malim interpretari. *f. Ind*

33. Ἀνακῆς] In MS. Praeaeano et Leid. similitudine vocis praecedentis exciderant verba Ἀνακῆς, ὀξύτονον Ἀττικῶς, καὶ Εὐπολὶς Αἰξίν. Quid hic *Hudsonus*? Is lepidam hanc nobis concinnavit lectionem: Ἀθεράπευτον, Ἀττικῶς. καταφρόνητον, Ἑλληνικῶς. Quam unde arripuerit, plane nescio; nisi forte perperam conflarit ex *Suidae* verbis:

Ἀθεραπευσία, ἡ παντελής καταφρόνησις. Sed habeat eam sibi secum servetque sepulchro. In praestantissimo illo *Coisl. Codice* legitur: Ἀνακῆς, ὀξύτονον Ἀττικῶς, καὶ Εὐπολὶς Αἰξίν. Dein nova linea: Ἀθεράπευτον, Ἑλληνικῶς (sic ordo MS. quem a *Ruhnkenio* V. C. accipi). Quae coniungi debere, ne mediocriter quidem his in litteris exercitato potest esse dubium. Atque ita plane exhibet *Collatio Gronoviana*. *Malum immedicabile* Attici dicebant ἀνήκεστον κακόν. *Aeschyl. Choëph.* v. 515. etc. quod Grammatici explicant per ἀθεράπευτον. Pro ἀνήκεστον vel ἀνακεστον (sic legitur apud *Erotianum*) *Eupolis* posuit ἀνακῆς. *Sophocles*, nisi coniectura me fallat, ἀνηκῆς. Sic enim castigandam censeo *Hesychii* glossam: Ἀνηκῆς, ἀνήκον. *Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτισίν.* Ἀνήκεστον, ἀνίατον. Pro ἀνήκον, inquam, scribendum ἀνήκεστον, vel illo deleto sequentes voces, quae extra seriem leguntur, cum Ἀνηκῆς iungendae. Ἀνηκῆς. *Σοφοκλῆς Αἰχμ.* ἀνήκεστον, ἀνίατον. Ab ἄκος formatur ἀνακῆς, ut ab ἄγος ἀναγῆς, a βλάβος ἀβλαβῆς, a κράτος ἀκρατῆς et similia. Ab ἄκος autem eadem ratione derivatur πανακῆς (*πανακῆς φάρμακον Callim. epigr.* 49.), et quod *Hesychius* praebet, Προσακῆς, ἐγγύς, ubi vel ex regula *Albertina* intelligendum ἀκεσμοῦ, vel sequens glossa sic cum nostra copulanda est: Προσακῆς, ἐγγύς πρὸς ἀκεσμόν, πρὸς ὑγείαν, vulnus

Ἄκμην³⁴ οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν ἀντὶ τοῦ ἔτι ἢ
μόνος Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. Ἕλληνες
δὲ χρῶνται.

Ἀμοιβήν³⁵ οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν. Ῥήτορες χάριν
γὰρ λέγουσι τὴν ἀμοιβήν.

paene sanatum. Nescio, an hoc
etiam referri debeat *Ἀθηναῖος*, εἰς
λήθην ἄγον τὸ φάρμακον. An
vero illud depravatum sit ex *Ἀα-
δικῆδες*. Sed prius praeplicet.
Quemadmodum vero adiectivum
ἀνακῆς in linguam restituimus
Graecam, ita obiter simile adie-
ctivum *ἀφαρῆς* a *φᾶρος* veluti ex
fuga revocemus. *Hesychius*: Ἀμ-
φαρῆς, γυμνός. ubi *Kusterus*
Ἀφαροι, ἀνίματοι, ἀνένδυτοι,
apposuit. Restituenda autem haec
vox *Euphorioni* apud *Pollu-
cem* lib. IV. sect. 95. [cf. *Mei-
neckius* ad *Euphorion*. p. 135.]
Ὄρχόμενον Χαρῖτων φάρεσιν ὀρ-
χηθέντα. In *Falckenburg. Cod.*
est: Ὄρχούμενον Χάρτεσσι ἀ-
φαρῆσιν ὀρχηθέντα. Unde sponte
haec nascitur lectio: Ὄρχόμενον
Χαρῖτεσσι ἀφαρῆσιν ὀρχηθέντα,
Orchomenon, ubi *nudae saltant
Gratiae*. De nudis *Gratiis*, quae
notari possent, huius non sunt in-
stituti. Vid. *Horat.* Od. III. 19.
v. 15. 16. *Servius* ad *Virgil.* Aen.
I. v. 720. *Suidas*: Αἱ Χάρτεες
γυμναί. Glossarum autem, quae
similitudine praecedentium excide-
rint, plurima apud *Hesychium*,
Suidam aliosque sunt exempla.
Sic Ἀνθεμόεντι excidit in *Hesy-
chio* ante Ἀνθοφόρον, Λογοποιὸς
post Λογοποιὸν ante Λογογρά-
φος, ὁ δίκας γράφων, Ἀγοστὸς
apud *Etymol.* p. 12. l. 28. post
ἄγος ante ἄγκων. Sed nolim ex-
tra oleas vagari.

34. Ἀκμήν] Ita fere et *Phry-
nichus* p. 20. [p. 125. Lob.]
Vide *Nunnesii* notas. *Hudson.*
Habet etiam *Isocrates* ad *Demonic.*
p. 2. [p. 4, 3. Bekk. at ibi legen-
dum σοὶ μὲν ἀκμὴ φιλοσοφεῖν].
FISCHER.

Ἀκμήν. Ἀντὶ τοῦ deest in
omnibus MSS. quod tamen recte
Hudsonus videtur restituisse. Pro
εἰ μὴ Ξ. *Coisl. Reg.* et *Coll.*
Gron. ἢ Ξεν. Ἕλληνες ex iisdem
Codd. pro quo perperam in ed.
Huds. et *Leid.* erat Ἑλληνικῶς.
Semel ita usum *Xenophon* scri-
bit *Phrynichus*, nempe *Anabas.*
lib. IV. [cap. 3, 19.] p. 325. D.
καὶ τὰ μὲν σκευοφόρα τῶν Ἑλ-
λήνων καὶ ὁ ὄχλος ἀκμὴν διέ-
βαινε. Sic etiam *Aeschines* ep.
II. ad *Ctesiph.* p. 122. B. [p. 664.
Reisk. p. 473, 4. Bekk.]. *Suidas*
verba valde videntur perturbata;
ita autem si constituentur: Ἀκμὴ
δὲ καιροῦ, ἢ εὐτυχία. Κράτιστον
μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυ-
χάνειν. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Σο-
φοκλῆς. Ἀκμὴ γὰρ οὐ μ. λ. —
Λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι.
οὕτως *Isocrates*. καὶ ἐν Ἐπι-
γράμματι. ab omni errore eum
praestabimus immunem. Sed ma-
xim *Kustero* assentiri et *Suidas*
suos naevos relinquere. Conf. not. 80
ad *Th. M.* v. Ἐτι. *Wetsten.* ad
Matth. cap. XV. v. 16.

35. Ἀμοιβήν οὐδεὶς τῶν
Ἀ. λέγει] Postrema vox abest

Ἄμυναν³⁶ δὲ οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν λέγει.

a MS. nec videtur necessaria. Huc autem pertinet illud *Lexicon Coisl.* [v. Bekk. An. Gr. I. p. 217, 15.] Ἀμείβεσθαι κέχρηται οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ χάριον ἐκτίλειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ποιῆσαι τι κακὸν τοὺς ἄρξαντας ἀδικεῖν. Id igitur sibi vult *Moeris*, nomen ἀμοιβῆν ab Atticis usurpatam non esse, cum vel de referenda gratia, vel de accepta iniuria ulciscenda sermo est. Quod a vero abest, ut constat ex his *Euripidae*, *Orest.* v. 468. Οἷς, ὦ ταλαίνα καρδία, ψυχὴ τ' ἐμὴ ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς. quibus addi potest et is locus ex *Med.* v. 23. Πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται, Οὐκ ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ. Eadem vox et eodem sensu occurrit *Herc.* v. 1169. SALLIER. ἀμοιβὰς διδόναι est I. *Tim.* 5, 4. Sed *Xenoph.* *Agex.* 4, 2. dixit χάριτας ἀποδιδόναι. FISCHER.

Ἄμοιβῆν. λέγει in MS. *Coisl.* et *Coll. Gron.* desat. γὰρ ex iisdem et *Regio* restitui. Nonnulla notabo sequenti nota.

36. Ἄμυναν δὲ οὐδεὶς τ. Ἀ. λ.] Ἀμύνασθαι, Ἀττικῶς. ἀμύναν etc. Ita legendum esse arbitror ex istis *Phanogini* [vel potius *Phrynicchi* p. 8. quem exscripsit *Phanoginus*. FISCHER.].

Ἄμυναν μὴ εἴπης, ἀλλ' εἰς ῥήμα μεταβάλλων ἀμύνασθαι. πάντα γὰρ τὰ ῥήματα εὐδόκιμα [hodie apud *Phryg.* legitur δόκιμα. FISCHER], ἀμυνοῦμαι, ἀμύνασθαι, ἡμυνάμην, ἀμυνοῦμεν. In MS. mendose: Ἄμυνανδὲς οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν λέγει. HUDSON.

Ἀμύνασθαι, Ἀττικῶς. Duas illas, voces in MS. desiderantur, quas tamen necessarias esse ostendunt haec *Phrynicchi* [p. 23. Lob.]: Ἄμυναν μὴ εἴπης, ἀλλ' εἰς ῥήμα μεταβάλλων ἀμύνασθαι. πάντα γὰρ τὰ ῥήματα δόκιμα. ἀμυνοῦμαι, ἀμύνασθαι, ἡμυνάμην, ἀμυνοῦμεν, ἀμύνομαι, τὸ δὲ ὄνομα ἀδόκιμον. Ita quoque *Thomas Mag.* Ἀμύνομαι οὐκ, ἄμυνα δέ. Lege: Ἀμύνομαι, οὐκ ἄμυνα. Revera illud substantivum apud scriptores Atticos reperire nondum contigit, licet in ceterorum scriptis non raro occurrat [v. *Ruhnck.* ad *Tim.* p. 26.]. Etenim praeter *Alexandrum Aphrod.*, cuius meminuit *H. Stephanus*, ea utantur *Philo* [de *Decal.* §. 33. p. 208. ed. Mang.] p. 593. ἀλλ' εἰδὼς τὴν πάρεδρον αὐτῷ δίκην καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἔφορον πραγμάτων οὐκ ἠρεμίσουσαν, ἀτε φύσει μισοπόνηρον, καὶ ὡσπερ τι συγγενὲς ἔργον ἐκδεξομένην τὴν κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων ἄμυναν. [add. de *Agricult.* §. 33. p. 322. de *Plantat.* §. 10. p. 335. Leg. Alleg. I. 21. p. 57. ed. Mang.] *Plutarchus* infinitis prope locis, *Heliodorus* [lib. I. cap. 3. 8. 29. lib. V. cap. 24. lib. VIII. cap. 9. 12.] p. 302. et 306. SALLIER.

Liceat mihi dissentire a Viro 81 eruditissimo. Nihil temere inserendum est. Haec enim Ἄμυναν δὲ (des Leid.) cum praecedenti *Moeridis* observatione cohaerent, forte una tantum serie legenda. Quod tamen necesse non est. Nunc pauca de nomine ἀμοιβῆ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἀφῆλικεστέραν³⁸, πρεσβυτέραν, Ἀττικῶς. τὴν νεωτέραν, Ἑλληνικῶς.

Ἀποκλήρουκτον³⁹, Ἀττικῶς. ἀπόρρητον, Ἑλληνικῶς. παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν.

τέλεσαν, Ἀττικῶς. ἀπήρτησαν, Ἑλλ. HUDSON. MS. bene. BERGL. in marg. GESNER. in litt. ad Schlaeg.

Ἀπήρτισαν, Ἑλληνικῶς. Attamen verbum illud occurrit apud Aeschyl. Sept. contra Theb. v.

380. Καὶ μὴν ἄναξ ὄδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος Εἰς ἄρτίκολλον ἀγέλου λόγον μαθεῖν, Σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα. Nec obiiciat aliquis, ibi ea voce non significari ἀποτελεῖ: Aliter enim sentiunt duo illius poetae Scholiastae, quorum alter verbum ἀπαρτίζει sic interpretatur: ἡ δὲ τούτου σπουδὴ οὐπω τέλος ἔχει, ἀλλ' ἐπέιγεται. τὸ γὰρ ἀπηρτισμένον καὶ τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ ἄλλο πρακτέον. Alter vero: οὐκ ἀπαρτίζει, ἄρτιον καὶ ὀλοκλήρον ποιεῖ καὶ ἐς τὸ καθεστηκὸς ἄγει. Is est itaque sensus versus, de quo sermo est: *sed illius festinatio non sinit gradum absolvere.* SALLIER.

Ἀπετέλεσαν Leid. et ἀπήρτησαν. In MS. Coisl. et Reg. ἀπετέλεσεν et ἀπήρτησεν. Coll. Schl. ἀποτέλεσεν. Scribendum omnino ἀπετέλεσαν vel ἀπέτελεσεν per ε̄. Ἀπετέλεσαν legitur apud Thucyd. lib. I. cap. 108. p. 70. l. 81. Achill. Tat. [lib. VII. cap. 12.] p. 449. ubi male Salmasius ἐπετέλεσαν. Aeschin. Socrat. de Div. p. 76. οὐ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου ἐπετελεσάτην. Leg. ἀπετελεσάτην. Conf. Plato Crat. p. 1100. B. 1105. B. [p. 108. D.

116. C. St.] Ἀπετέλεσε habet Xenophon Hist. Gr. lib. III. [cap. 2, 18.] p. 488. B. ἀπετέλεσε τὸ τεῖχος. de Republ. Laced. [cap. 1, 10.] p. 676. C. Conf. Phrynich. p. 196. [p. 447. Lob.] Thom. M. in Ἀποτετέληκα.

38. Ἀφῆλικεστέραν, Ἀ. πρεσβευτέραν. τὴν δὲ ν. [E.] In Cod. Coisl. is locus sic legitur: Ἀφῆλικεστέραν, πρεσβυτέραν, Ἀττικῶς. τὴν νεωτέραν, Ἑλληνικῶς. Rectius sane. Id autem sibi vult Moeris, ab Atticis seniores appellatos ἀφῆλικας, ab aliis vero illos, qui iuniores essent. Vide Phrynich. et ad eum Nunnos. [v. nunc Lob. ad eund. p. 84.] item Thomam M. apud quem tamen male legitur, ut et apud Pollucem, ἀμφηλικεστέρα. SALLIER.

Ἀφῆλικεστέραν, πρεσβυτέραν, Ἀ. Sic Coll. Schl. Coisl. et Reg. Leid. Ἀφῆλικεστέραν, Ἀ. τὴν πρεσβυτέραν. πρεσβυτέραν correxerat Gesnerus in litt. ad Schlaeg. 83 Dein δὲ abest a Coisl. Reg. habet τὴν δὲ νεωτέραν, ut et Leid. Vid. Thom. Mag. Phrynich. Appar. Soph. Bibl. Coisl. p. 465. [Bekk. An. Gr. I. p. 3. init.] Alciph. lib. I. ep. 6. lib. III. ep. 33.

39. Ἀποκλήρουκτον, Ἀ. ἀπόκληρον] In MS. Ἀποκλήρουκτον, Ἀττ. ἀπόρρητον, Ἑλληνικῶς παρ' οὐδενὶ τῶν π. HUDSON. Postrema verba videntur ab

aliena manu intrusa. Conf. *Thom. M.* in h. v. FISCHER.

Ἀποκέρυκτος. *Ἀποκέρυκτος* proprie is dicitur, qui propter aliquod in parentes peccatum domo paterna eiicitur nec illis mortuis in bonorum partem venit. Ea vox, ut vides, a *Moeride* Attica civitate donatur, contra dicente tamen *Polluce*, qui a *Theopompo* primum usurpatam tradit, lib. IV. p. 402. τὸ μέντοι ὄνομα ἀποκέρυκτος, οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει τῆ παλαιᾷ. Θεόπομπος δ' αὐτῷ κέχρηται ὁ συγγραφεύς. Nunc vero, uter eorum sit audiendus, in tanta veterum scriptorum penuria definire non ita facile est. Id unum pro certo affirmari potest, verbum ἀποκέρυκτω, a quo adiectivum ἀποκέρυκτος, *Theopompo* esse antiquius. Occurrit enim apud *Platonem* de Legg. lib. XI. p. 928. E. ἐν μὲν οὖν ἄλλη πολιτεία παῖς ἀποκεκέρυγμένος οὐκ ἂν ἐξ ἀνάγκης ἀπολις εἴη. ταύτης δὲ ἧς οἶδε οἱ νόμοι ἔσονται, ἀναγκαίως ἔχει εἰς ἄλλην χώραν ἐξοικίσεσθαι τὸν ἀπάτορα. Occurrit et [de Legg. lib. XI.] p. 430. [p. 929. A. B. St.] ὃν ἂν θυμὸς ἐπλή μηδαμῶς εὐτυχῆς. εἴτ' οὖν ἐν δίκῃ, εἴτε καὶ μὴ, ὃν ἔτεκέ τε καὶ ἐξεθρέψατο, τοῦτον ἐπιθυμεῖν ἀπαλλάξαι τῆς αὐτοῦ συγγενείας, μέχρις ἀνεψιῶν, καὶ τούτου υἱέος ὡσαύτως τοὺς πρὸς μητρός. κατηγορεῖται δὲ ἐν τούτοις, διδάσκων ὡς ἄξιός ἄπασιν ἐκ τοῦ γένους ἐκκεκέρυχθαι. Ex quibus colligas, verbum ἀποκέρυκτω de liberis usurpari solitum, quos pater iusta de causa domo expellebat. Quod autem *Hesychius* ἀποκέρυχθέντα exponit ἀποβληθέντα, non ab ipso temere

factum declarant haec *Diogenis Laërtii* lib. I. [cap. 7. init. sect. 94.] p. 24. τὸν τε παῖδα ἀπεκέρυξεν εἰς Κερκύραν, λυπούμενον ἐπὶ τῇ μητρὶ, ᾧ ὄνομα Λυκέρυκτων. Ibi enim ἀποκέρυκτω significat in exilium mitto. Sed ad vocem ἀποκέρυκτος ut redeamus, ea post *Theopompo* usus est *Lucianus* [Icarom. 14.] T. II. p. 284. [p. 768.] ὡς νῦν γε, inquit, ἡμιτελής ἀφίγμαι καὶ οὐ πάντα βασιλικῶς ἐσκευασμένος. ἀλλ' ἔοικα τοῖς νόθοις ἐκείνοις καὶ ἀποκέρυκτοῖς. SALLIER.

MSSi omnes *Ἀποκέρυκτον*, quem errorem recte castigavit *Hudsonus*. ἀπο enim et αὐτο ubique in libris manu exaratis confunduntur. Quis Atticis sit ἀποκέρυκτος, praeclare docuit *Valckenaeus* Animadv. ad Ammon. 84 lib. I. cap. 6. Occurrit illud nomen etiam apud *Liban.* T. I. p. 170. ἐμὸς ἦν ὁ ληστής· ἐφείλου τὸν ἀποκέρυκτον. *Ἀπόρρητον* eidem *Hudsono* mutanti in ἀπόκληρον assensum praebere non possum. Quanquam enim ἀπόρρητος longe diversa ratione in veterum scriptis occurrit et vel *arcanum* vel *vetitum* significat, analogia tamen defendi potest. *Ἀπόρρηθῆναι* enim apud *Platon.* de Legg. lib. XI. p. 973. F. [p. 929. A. St.] idem est quod ἀποκέρυχθῆναι. Ὑπὸ δὲ τοῦ γένους ἀπόρρηθῆναι παντός. *Suidas*: *Ἀπόρρηθῆναι*, ἀντὶ τοῦ ἀποκέρυχθῆναι. *Πλάτων*. Idem: *Ἀπόρρησις* — σημαίνει δὲ καὶ ἀποκέρυξιν παιδός. Itaque eadem ratione *Ἀπόρρητος* erit *abdicatus*. *Filium* ἀπέλασθαι dixit *Herodotus* lib. I. cap. 59. *¶*

Ἀπρίξ⁴⁰, τὸ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις κατασχεῖν βία.

Ἄμης⁴¹, Ἀττικῶς. ἔγχυτος πλακοῦς, Ἑλληνικῶς.

40. Ἀπρίξ, τὸ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις κατασχεῖν βία (κρατεῖν) Ἀττικῶς. (προπεφυκότης, οἶον) ἔγχυτος πλακοῦς, Ἑλληνικῶς] Forsan et hoc modo legendum: Ἀπρίξ λαβεῖν, Ἀττικῶς. ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις κατασχεῖν, βία κρατεῖν, Ἑλληνικῶς: ut illa, quae sequuntur, ἔγχυτος πλακοῦς Ἑλληνικῶς, alicui respondent, quod librariorum forsitan vitio exciderit. HUDSON.

Ἀπρίξ. In Coisl. Codice eam vocem paucioribus verbis sic expositam reperias: Ἀπρίξ, τὸ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις κατασχεῖν. quod videtur praefendum. SALMER.

Ἀπρίξ. Ita ut edidi Codd. Coisl. Reg. Leid. in Coisl. tamen βία abest. Videndi hac de vocula Viri Cl. L. Bos et T. Hemsterhusius ad Lucian, Nocyom. [5.] T. I. p. 462. et D. Ruhnkenius ad Timaeum v. [p. 47.] Ἀπρίξ, tenaciter. Ita enim Theocriti Id. XXIV. v. 54. ἐπιτίθειον Ἡρακλῆα Θῆρε δὺω χεῖρεσσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα, expressit poetarum Latinorum venustissimus, Ovidius Heroid. IX. v. 21. Teneferunt geminos pressisse tenaciter angues, cum tener in cunis iam Iove dignus eras.

41. Ἄμης] Posterior Hudsoni coniectura vocem excidisse hariolantis verissima est. Ἄμος legebatur in Coll. Schlaeg. at Coisl. in serie Ruhnken. et Coll.

Gronoviana perspicue exhibent ἄμης. Pulchre. Aristophanes Plauto v. 1000. Ἄμητα προσπέπεμπεν ἡμῖν τουτονί. Gallice flaps, flaps, Belgice een flade, flae, notante Summo Hemsterhusio, quem vide. Epicrates apud Athen. lib. VI. p. 262. D. Ἄμητας ἡμιβρώτας. Alciphron. lib. III. ep. 85 48. Hinc ἀμήτισκοι apud Teleclidem ap. Athen. lib. VI. p. 268. D. Ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' εἰσπέτοντο. Similiter iste versus legitur lib. II. p. 64. F. Verum lib. XIV. p. 644. F. scribitur: Αὐτόματα δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὴν φ. ε. Quae lectio metro quidem adversatur, sed plane spernenda non est. Fortassis enim pro ὀπταὶ et αὐτόματα reponendum αὐταί. Ἐγχύτους πλακοῦντας Menander habet Pseudhercule ibidem apud Athen. lib. XIV. p. 644. C. a quo non diversi ἐπίχυτοι Nicocharis Chirogastorsi p. 645. C. Ἐγὼν μὲν ἄρτους, μάζαν, ἀθάρη, ἄλφιτα, Κόλλικας, ὀβελίαν, καὶ μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους. Eundem versum citat Etymologus v. Ἐπίχυτος. ὁ ἔγχυτος πλακοῦς. Verum Nicophonti in Chirogastorsi tribuit. Uterque Comicus Χειρογάστορας scripsit. Quenam ergo harum lectionum vera sit, definiri nequit. In Menandri loco apud Athen. lib. IV. p. 172. B. monstrum est: Νῦν ἐστιν. ὁ μάγειρος γὰρ ἐν πιχηχέτου ποιεῖ. Πλακοῦντας ὀπιᾶ. quod Casaubonus profliga-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἄμφιδήριτον⁴⁵, τὸν ἀγχώμαλον, ὡς Θουκυδί-
δης, Ἀττικῶς. πάρισον, Ἑλληνικῶς.
Ἀναδάσασθαι⁴⁶, Ἀττικῶς. ἀναμερίσασθαι, Ἑλ-
ληνικῶς.

πολέμου. Διοκωχὴ καὶ Ὀκωχὴ, διά-
λειψίς τις καὶ ἄνεσις. Atque ita
per $\bar{o}$ scribere debuerant auctores,
qui hac voce post *Thucydidem*
usi sunt. *Suidas*: Παρακωχὴ.
παρὰ Θουκυδίδη. παροχὴ. ὡς ἡ
ἀνακωχὴ. καὶ διακωχὴ. Verum
fallitur; per $\bar{o}$ enim scribendum
fuerat. [v. intpp. ad *Thucyd.* lib.
I. cap. 40. 66.] *Hesychius*: Πε-
ριοκωχὴ, περιωπή. Reponendum
περιοχὴ. Ἄνοχαὶ *Xenophon* *Me-*
mor. lib. IV. [cap. 4, 17.] p.
806. l. 2. *cf. Ind*

45. Ἄμφιδήριτον] *Sui-*
das eodem sensu: Ἄμφιδόξον,
ἰσοστάσιον. συνέβη
γενέσθαι τὴν μάχην Ἄμφιδήρι-
τον. *Thucydidem* quod attinet,
cuius auctoritate *Moeris* nititur,
illius locum reperias lib. IV. [cap.
134.] p. 290. (p. 317. l. 26.)
SALLIER.

Ἄμφιδήριτον — Ἄ. πάρισον,
Ἑλληνικῶς. Has binas voces au-
ctoritate *Codd. Coisl. Reg. et*
Coll. Gronovianae addidi. Ita
Hesychius Ἀγχώμαλοι interpre-
tatur, παρὰ μικρὸν ἴσαι. Ἄμ-
φισβητήσιμος μάχη *Platon.* *Me-*
nex. 521. C. [p. 242. B. St.] et
Aristid. T. I. p. 180. De voce
ἀγχώματος, qua *Thucydides* et-
iam aliquoties utitur, vide *Ruhn-*
ken. ad *Timaeum* p. 9. [p. 14.]
Michael Psellus: Ἀγχώμαλον —
ἰσόπεδον. Unde emendandae *Cy-*
rilli Glossae MSS. Ἀγχόμαχον.
87 ἰσόπεδον. ἐγγύς ἔχον τὴν ὀ-

μαλήτητα. Scribendum Ἀγχώμα-
λον.

46. Ἀναδάσασθαι, Ἄ.
ἀναμερίσασθαι, Ἑ.] Illud
verbum abest ab omnibus *Lexicis*.
Graecum tamen esse et ab opti-
mis scriptoribus usurpatum, argu-
mento sunt *Hesychius* et *Suidas*,
qui ἀναδάσασθαι quoque per ἀ-
ναμερίσασθαι interpretantur. SAL-
LIER.

Ἀναδάσασθαι. *Thucydides*
lib. V. [cap. 4.] p. 320. l. 63.
καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει
ἀναδάσασθαι, ex integro aequis
partibus dividere. *Dio Chryso-*
stomus Or. XXXI. p. 532. B.
καὶ μὴν δύο ταῦτα ὁμοίως τῆς
μεγαλῆς φυλακῆς ἐν τοῖς νόμοις
ἡξίωται, καὶ ἀρᾶς καὶ ἐπιτιμιῶν
τῶν ἐσχάτων, ἐὰν τις εἰσάγῃ,
χρεῶν ἀποκοπαὶ (ἢ ἀποκοπὰς)
ἢ ὡς τὴν γῆν ἀναδάσασθαι προσ-
ῆκει. Conf. *Abresch.* *Diluc.*
Thucyd. p. 495. Obiter eiusdem
originis verbum ἀποδάσασθαι re-
stituamus *Parthenio* *Erot.* cap. 1.
p. 344. ὁ δὲ τῆς τε βασιλείας
μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην ἀποδασά-
μενος, καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαργυμά-
των, γαμβρὸν εἶχεν. Quod edi-
tur, ἀποδωσάμενος, ne *Graecum*
quidem est. Sic ἀποδάσασθαι
μέρος *Synesius* ep. 4. p. 165. B.
Oppian. *Hal.* lib. IV. v. 483.
βαιὴν δ' ἀγέλης ἀπεδάσσατο μοῖ-
ραν. *Dionys.* *Halic.* lib. I. [cap.
20.] A. R. p. 16. l. 20.

Ἀπληγίς⁴⁷, Ἀττικῶς. ἀπλοῦν ἰμάτιον, Ἑλληνικῶς.

Αὐλία θύρα⁴⁸, Ἀττικῶς. πυλῶν, Ἑλληνικῶς.

47. Ἀπληγίς] *Sophocles* apud *Etymol.* p. 123. l. 13. *Antistrophanes* apud *Suidam* v. *Polux* lib. VII. sect. 47. Vid. not. ad *Hesych.* v. Ἀπληγίς. Graeci dicebant Ἀπλοΐδας. *Agathias Scholasticus* in *Anthologia inedita* [v. *Iacobs Anthol. Gr. T. IV.* p. 6. c. VIII.]: Ἡ γραῦς ἢ φθονερὴ παρεκέκλιτο γείτονι κούρη, Δόχμιον ἐν λέκτρῳ νῶτον ἐρεϊσαμένη, Προβλής ὥστις ἔπαλξις ἀνέμβατος, οἷα δὲ πυρὶ Ἐσκεπε τὴν κούρην ἀπλοῖς ἑκταδῆ. Ita omnes Codices, et *Suidas* etiam v. Ἀπλοῖς. Variis coniecturis versus tertium tentarunt homines eruditi. *Scaliger* refingebat οἷα δὲ πυρὸς, quem secutus est *D. Heinsius* in *Poëmatibus*. *D'Orvillius* ad *Chariton.* p. 102. [p. 261. ed. Lips.] legebat πήρα, *Guietus* οἷα δὲ πύργος, quam coniecturam reiciendam censet *D'Orvillius*, cum propter praecedens ἔπαλξις, tum quod vestis nihil simile cum turri habeat. Mihi quidem unice videtur probanda. Ἐπαλξις enim et πύργος saepe coniunguntur, ut apud *Thucyd.* lib. III. [cap. 21.] p. 179. l. 3. Omnes autem metaphorae hoc in Epigrammate a re militari desumptae sunt et ineptae istae comparationes insipienti et inficeto saeculo, quo vixit *Agathias*, in deliciis erant. Sic *Paulus Silentarius* tenuem puellae vestem se inter et ipsam positam *Semiramidis* muro comparare ausus est, merito propterea a *Cl. Ruhnkenio* in *Epist. Crit. I.* p.

44. notatus. πυρὶ autem et πυργί in MSS. adeo similes sunt, ut vel lynceum possint decipere.

48. Αὐλία θύρα, Ἀ. προαύλιον, Ἐ.] In MS. Αὐλιαί θύρα, Ἀττικῶς. ἀπρολαιῶν, Ἑλληνικῶς. Vide *Hesych. Harpocrat.* et *Suidam.* HUDSON. αὐλία habet *Theophrastus* περὶ ἀπιστίας [cap. 18.]. Sed ἡ αὐλειος est apud *Lysiam* [pro *Eratosth.* p. 93. Steph. p. 165, 17. Bekk.] l. 5. etc. Conf. *Valesius* ad *Harpocrat.*, quem *Suidas* exscripsit, p. 27. et 127. FISCHER. *Ind*

Προαύλιον. In Oxon. scribitur ἀπρολαιῶν. In nostro vero πυλῶν. Atque sic legi debere persuadent *Hesych.* et *Suidas.* SALIBER.

Leid. plane ut *Pricaeanus.* Coisl. Reg. et Coll. Gronov. πυλαιῶν. Coll. *Schlaeg.* πυλῶν. et sic scribendum, vel πυλεῶν. Αὐλειοκ πύλαι *Sophocli.* *Antigon.* v. 18. *Euripid.* *Hel.* v. 445. Αὐλειοι θύραι *Aristophan.* *Vesp.* v. 1473. Τίς ἐπ' αὐλειοῖσι θύραις θάσσει. Sic leg. *Plato Conv.* p. 1200. B. [p. 212. C. St.] *Liban.* *Opp.* T. I. p. 318. *Lysias* contra *Erat.* p. 196. [p. 121. Steph. p. 245, 16. Bekk.] etc. Videndae notae ad *Hesychium* v. Αὐλια et Αὐλειος, ubi *Moerin* citat *Is. Vossius.* [cf. *Creuzer Commentt. Herodott.* p. 236. sqq. *Ast.* ad *Theophrast.* p. 161. 245. add. *Solon* ap. *Demosth.* de *Fals. Leg.* p. 422. *Reisk.* p. 383. v. 27. Bekk.] *Eustathius* ad

*Ἀυτοματίσαντες*⁴⁹, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ἐαυ-
τῶν τι πράξαντες.

*Ἀμέμπτους*⁵⁰, οὐκ ἐκείνους τοὺς μὴ ἀξιούς μέμ-
ψεως. ἀλλὰ τοὺς μὴ μεμφομένους.

Π. Ω. p. 1479. l. 41. αἰθουσαι, αὐλῆς τείχια. Σικελοὶ δὲ τὴν αἰ-
θουσαν αὐλείον θύραν φασί. Κύ-
πριοι δὲ παστάδα, ἀμφίδυρον. Παστάδα
praeclare Apollonio Rhodio restituit Politissimus Rutgersius Varr. Lectt. lib. I. cap. 3. et simul in loco e προεκδόσει apud Scholiastam πρόδομον. Sed levem reliquit maculam, quam facile elues scribendo ἐπὶ δίφρακος pro διὰ δίφρακος. Ἐνθα μὲν Ἰφινῆη προδόμου διὰ ποιητοῦ Ἐσσυμένως καλῆς ἐπὶ δίφρακος εἶσεν ἄγουσα. Sic Apollonius (lib. I. v. 788.) ex emendatione Rutgersii: Ἐνθα μὲν Ἰφινῆη κλισμῶ ἐνὶ παμφανόωντι Ἐσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἶσεν ἄγουσα. Utroque loco constructio paulo est intricatior.

49. *Ἀυτοματίσαντες*] Vox *Xenophontea* Cyropaed. lib. IV. [cap. 5, 10.] p. 106. D. ἀλλὰ μὲν μέμψεως γὰρ πῶς ἐσμὲν ἀξιοί, εὐτε ποιοῦντες ἐκείνον, καὶ οὐδὲ ταῦτα αὐτοματίσαντες. Male apud *Hesychium* scriptum αὐτοματήσαντες e *Moeride* correxit Cl. *Abreschius*. Conf. *Suid.* v. *Aristides* Or. T. II. [p. 398. ed. Iebb.] ἢ καὶ τὴν *Πυθίαν* αὐτὴν καὶ τοὺς χρησμολόγους, ὅταν αὐτοματίσωσιν, ἀκριβῶς ἐξετάσεις.

50. *Ἀμέμπτους* — μὴ ἀξιό-
ξίους μέμψεως] In MS. de-
est vox μὴ, quam tamen necessa-

riam esse constat. Nec dubitandi 89
locum relinquunt haec *Thomae Mag.* Ἀμέμπτους, καὶ ὁ μὴ μέμ-
ψιν δεχόμενος, καὶ ὁ μὴ μεμφο-
μένος τινί. τῷ γὰρ δευτέρῳ χρῶν-
ται κυρίως οἱ Ἀττικοί. Scilicet
ea est utriusque mens, adiectivum
ἀμέμπτους duo significare, ac pri-
mum quidem dici, quem nemo
reprehendat, deinde vero hacce
voce illum intelligi, qui de aliis
non conqueritur, eamque signifi-
cationem Atticorum esse propriam.
Ita quoque *Phavorinus*; quos
omnes falli certum est. Etenim
adiectivum ἀμέμπτους eo ipso sen-
su, quem repudiant Grammatici,
de quibus supra, usurpatum legi-
mus apud *Aeschylum* Pers. v.
394. Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυνα-
στεύσας ἐγὼ ἔκω. ἵταχυνα δ'
ὡς ἀμέμπτους ὦν χρόνου. Ait
quippe *Darius* celerius ex inferis
emersisse, ne procrastinatio nimia
sibi vitio verteretur. *Aeschylum*
sequitur *Euripides* Iphig. in Aul.
v. 1158. Οὐ σοὶ καταλλαχθεῖσα,
περὶ σὲ καὶ δόμους, Συμμαρτυ-
ρήσεις, ὡς ἀμέμπτους ἦν γυνὴ
Εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα,
καὶ τὸ σὸν Μέλαθρον αὐξουσα.
quae profecto interpretatione non
indigent. Eandem vide *Cyclop.*
v. 341. Nunc iudicet eruditus
lector, quanta Grammaticorum il-
lorum auctoritas esse debeat, cum
Euripides et *Aeschylus*, idonei
inprimis Atticae puritatis auctores,
adiectivum ἀμέμπτους non eo sen-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ctum, erat hoc modo: — ἀναλώματα. ἀγκυρίσας τὸ παλαιστρικὸν κοινῶς. HUDSON.

Ἄγκυρίσας. In MSS. legitur ἀγκυρίσαι. Participium tamen praetulerim. Videtur enim *Moe- ris Aristophanis* locum ob oculos habuisse, qui *Equit.* v. 262. occurrit: καταγαγὼν ἐκ Χερδονήσου διαβαλὼν, ἀγκυρίσας. Haec autem Ἀττικῶς. καταπαλάσας κ. in MSS. desiderantur. Recte, nostra quidem sententia. ἀγκυρίσας enim vox est palaestrae propria, quam Atticorum nemini, si *Aristophanem* exceperis, usurpata reperias. Deinde verbum καταπαλάω, quod ibi minus probatur, ab Atticis scriptoribus saepenumero adhibitum esse deprehendimus. Ut enim *Platonis* locum iam antea ab *Henr. Stephano* adductum omittamus, ea vox quoque occurrit apud *Euripidem* *Iph.* in *Aul.* v. 1013. Ἄλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλάουσιν λόγους. *Euripidi* adiungendus *Aristophan.* *Acharn.* v. 1710. Ἄλλὰ κατεπάλαισε μὲν πρῶτον εὐάθλους δέκα. Utitur et *Lucianus*, auctor idoneus imprimis, quem vide [*Deor.* D. 7, 3. T. I. p. 221. v. 69. *Contempl.* 8. T. I. p. 500. v. 23.] p. 136. et 330. Nunc iudicet eruditus lector, ex illis duabus vocibus quaenam popotissimum Attica existimari debeat. SALLIER.

Ἄγκυρίσαι MSS. Reg. Coisl. Coll. Gron. Leidensis ἀγκυρίσας habet, quod retineri potest. Verbum ἀγκυρίσαι ingeniose magis quam vere explicat *Illustris Scalliger* ad *Euseb. Chron.* p. 2208. Quodnam vero παλάσματος genus fuerit, in hac veterum libro-

rūm clade difficile est definire, Probabilis tamen omnino *Magni Salmasii* ad *Lamprid.* p. m. 121. F. sententia, ἀγκύρισμα fuisse supplantationis speciem. Lexicon MS. Coislinianum citatum *Kustero* ad *Hesych.* [v. *Bekk. An. Gr.* I. p. 327, 10.] Ἄγκυρίσας. κάμψας τὸν πόδα. σχῆμα δὲ ἐστὶ παλαιστρικόν. *Εὐπολις Ταξιαρχοῖς.* Γόνυ γνάμπτειν dixit *Homerus* *Il.* Ψ. v. 731. Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οἰδέ τ' ἄειρε. Ἐν δὲ γόνυ γνάμπειν. *Eustathius* p. 1450. l. 9. ἔκαμψε τὸ γόνυ. et l. 27. τῷ δεξιῷ γόνυ περιτρίβει τὸ ἀριστερόν σκέλος. et dein, τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα τῆς πάλης, οἱ μὲν μεταπλάσμον, οἱ δὲ παρακαταγωγὴν, ὀνομάζουσι. Alias ὑποσκελλίζειν, ὑφέλκειν τοὺς πόδας. Vid. *T. Hemsterh.* ad *Lucian.* D. M. [7, 3.] T. I. p. 221. *Scholiastes Aristophanis* valde depravatus est: Ἄγκυρίσας. ὑποσκελλίσας, κατάξας, μετακαλεσάμενος. οἷον τῇ ἀγκύλῃ καταλαβών. ὅπερ ἐστὶν ἀκοντιοῦ εἶδος. ἢ καταπαλάσας. παλαιστρικὰ γὰρ εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ διαβαλὼν, καὶ τὸ ἀγκυρίσας. καὶ ἀγκύρισμα εἶδος παλάσματος. Nimirum duplex ei obversata fuit lectio ἀγκυρίσας et ἀγκυλίσας, ut observatum *Stephano* in *Thesouro.* Ita autem commode, quae perturbata sunt, possunt discerni: Ἄγκυρίσας, ὑποσκελλίσας καὶ ἀγξας. ἢ καταπαλάσας. παλαιστρικὰ γ. ε. κ. τ. λ. eit dein: Ἄγκυλίσας, μετακαλισάμενος, οἷον τῇ ἀγκύλῃ καταλαβών. ὅπερ ἐστὶν ἀκοντιοῦ εἶδος. *Hudsoni* interpolationibus facile possumus carere.

Ἄρῦβαλλον⁵³. ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου στενόστομον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

Βαλανεύς², παρὰ Πλάτωνι καὶ Ἀριστοφάνη ἐν Πελαργοῖς.

53. Ἄρῖβαλλον] Alii Ἄρῦβαλλον. HUDSON. ἄρῖβαλλος legitur etiam apud Suidam, sed ἄρῦβαλλος recte praefert Kuhnius ad Polluc. VII. 166. nam est ab ἄρῦτομαι, haurio. Videtur autem ista glossa non esse a Moeride profecta, sed aliunde huc transcripta. FISCHER.

Ἄρῦβαλλον. In Oxon. editione male scribitur ἄρῖβαλλον per ῖ. Ἄρῦβαλλον est vas, quo in balneis utebantur, in angustum desinens. Vide viros eruditos ad Polluc. lib. VII. sect. 166. SAL-
LIER.

Ἄρῖβαλλον. Sublato interstinctionis signo delenda utique videtur particula δέ. pro more, quem alibi observat noster. Sed haec levia. Maioris est momenti pro ἄρῦβαλλον adesse ἄρῖβαλλον, quod cum illo commutandum. Quamvis enim litterarum series ῖ requirat; eius tamen tenorem in antiquorum lexicis nonnunquam interrumpi, crebra animadversione
92 perspectum est. Et ut ἄρῦβαλλον hic recipiamus, non solum vocis etymon iubet, sed etiam veterum loca complura exigunt, ubi semper ita legimus. Descendit nimirum ἀπὸ τοῦ ἄρῦειν et βάλλειν. Vid. Etymol. M. Aristophanes in Equit. v. 1092. Εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἄρῦβάλλω. Quem locum in animo

habuisse Moeridem vero videtur simile. Eodem utuntur et ἄρῦβαλλον efferunt Athenaeus in fragmento apud Is. Casaubonum Animadv. lib. XI. cap. 4. p. 783. et Pollux lib. X. sect. 63. Conf. Lud. Kusterus ad Aristophanis l. c. Hudsonus tamen haud obscure innuit, utrumque ἄρῦβαλλον et ἄρῖβαλλον recte dici. Quum vero veterum testimonia scrutor, oleum perdo atque operam omnem. SCHLAEGER. in Specim.

Ἄρῖβαλλον. Leid. Verum Ἄρῦβαλλον recte Coisl. et Coll. Schlaeg. in qua etiam στενοστόμου, quod fere praetulerim. Post ἄρῦβαλλον videtur Aristophanis nomen excidisse. Infra: Ψυκτιῆρα. Πλάτων Συμπόσιω. ἔστι δὲ etc. Vid. Etymol. in Ἄλεισον. Vel δὲ delendum. Conf. not. ad Hesychium.

1. In Leid. Ἀρχὴ σὺν θεῶ ἀγίω τοῦ Β. et sic ubique, quod semel notasse suffecerit.

2. Βαλανεύς (Ἀττικῶς) παρὰ Π. καὶ Ἀ. ἐ. Π. (πολυπράγμων Ἑλληνικῶς.) Quae uncis inclusa sunt, nec in Cod. Coisl. [in quo etiam Ἀριστοφάνει legitur] nec in Oxon. leguntur. Sed quid mirum, si nomen βαλανεύς in Platonis et

Βραδύτερον ³, Ἀττικῶς. βράδιον, Ἑλληνικῶς.
Βδάλλειν ⁴, Ἀττικῶς. ἀμέλγειν, Ἑλληνικῶς.
Βδύλλειν ⁵, Ἀττικῶς. βδεῖν, Ἑλληνικῶς.

Aristoph. scriptis quondam re-
 pertum sit, cum ea vox apud om-
 nes pene Graecos auctores occur-
 rat. Ad vocem πολυπράγμων
 quod attinet a Cl. Hudsono ad-
 ditam, ibi locum habere non pot-
 est, quod ea apud Atticos in usu
 fuit. SALLIER.

Sic, ut edidi, omnes MSS. Βα-
 λανεύς legitur apud *Platonem* de
 Republ. lib. I. p. 583. B. [p.
 344. D. St.] *Aristophanem* Plut.
 v. 956. Ran. v. 722. Eq. v. 1400.
 Av. v. 491. et alios. Revera au-
 tem mirandum, *Moerin* vocem no-
 tissimam *Platonis* et *Aristopha-*
nis in deperdita fabula auctoritate
 communivisse; quod alias Gram-
 matici non nisi in rarioribus fa-
 cere solent. Forte scripserat au-
 93 ctor: Βαλανίς, παρὰ Πλ. *Sui-*
das: Βαλανίς. ἡ τοῦ βαλανέως
 γυνή. et Βασιλίς. ἡ τοῦ βασιλέ-
 ως γυνή. ὡς καὶ βαλανίς, ἡ τοῦ
 βαλανέως. Apud eundem *Sui-*
dam sunt βαλανεώτης et βαλανει-
 τής. Quae inde in Thesaurum re-
 cepit *H. Stephanus*. Verum utrum-
 que leviter depravatum videtur
 ex βαλανευτής. Quemadmodum
 enim βραβεῖς et βραβευτής, ἀσπα-
 λιεύς et ἀσπαλιευτής, προβατεύς
 et προβατευτής dicuntur, ita βα-
 λανεύς et βαλανευτής secundum
 eandem analogiam. Atque inde
 βαλανεύτρια. *Poll.* lib. VII. sect.
 166. *Liban.* Opp. T. I. p. 305.
 ut α ποιητής, ποιήτρια. etc. Cl.
Ruhnkenius in litteris „Forte,
 inquit, „in Moeride legendum Βα-
 „λανευω. Certe *Grammaticus* MS.

„Bibl. S. Germ., vocem, quam ad-
 „notaret, dignam censuit. Βαλα-
 „νεύω. Ἀριστοφάνης *Εἰρήνη* [v.
 „1103.]· καὶ γὰρ ἑμαυτὸν (sic) βα-
 „λανεύσω.“

3. *Βραδύτερον*] Ed. et
 Leid. βραδυτέρως. Coisl. Coll.
 Schl. Gron. βραδύτερον. Vid.
Graevius ad *Luciani* *Soloecist.*
 [7.] T. III. p. 572.

4. *Βδάλλειν*, Ἀ. ἀμέλ-
 γειν, Ἑ.] Fallitur *Moeris*.
 Nam praeter *Aristophan.*, cuius
 meminit *Stephanus* in *Thes.*, ea-
 dem vox legitur apud *Euripidem*
Cycl. v. 388. Κρητῆρα δ' ἐξέπλη-
 σεν ὡς δεκάμφορον Μόσχους ἀ-
 μέλξας. SALLIER.

Βδάλλειν. *Plato* *Theset.* p.
 128. A. [p. 174. D. St.] loco a
Suida et *Steph.* in *Thes.* lauda-
 to. *Platonem* imitatur *Themis-*
tius Or. I. p. 10. A. κακὸς βου-
 κόλος πολὺ βδάλλειν μόνον εἰ-
 δώς. Or. XV. p. 186. C. ἐν
 καιρῷ μὲν βδάλλειν, ἐν καιρῷ
 δὲ ἀποκείρειν. *Dio Chrysost.*
 Or. XXXII. p. 434. D. τροφήν
 ζώων βδάλλοντες. *Alciphron* lib.
 III. ep. 16. βδάλας τὰ αἰγίδα.
 Vetus auctor apud *Etymolog.* v.
 Ἐξορίσαι p. 349. l. 29. βδῆλαι,
 καὶ ἐξορίσαι τυρὸν, καὶ πλῦναι
 κώδιον. Conf. not. ad *Hesych.* v.

5. *Βδύλλειν*] Collatio
 Wardiana Ἑλληνιστὶ, quod *Pri-*
caeo describenti deberi putem.
 Ita enim noster loqui non solet.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

*Βελτίους*⁹, Ἀττικῶς. *βελτίονας*, Ἑλληνικῶς.
*Βῶλος*¹⁰, θηλυκῶς, Ἀττικῶς. ἀρσενικῶς, Ἑλλη-
νικῶς.

*Βιβλία*¹¹, διὰ τοῦ $\bar{\iota}$, ὡς Πλάτων, Ἀττικῶς. *βυ-
βλία*, ὡς Δημοσθένης, κοινῶς.

*Βολίτοις*¹², Ἀττικῶς. *βολβίτοις*, Ἑλληνικῶς.

μάλιστα, πλεονασμῶ τοῦ $\bar{\alpha}$. οἱ
γὰρ ἄλλοι βράγχος. καὶ βραγα-
χιᾶν ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν πολλά-
κις ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδια-
νός. *Hesychii glossam, Βράγχον-
τος, βρόχοις ἀλόντος, silentio*

95 *praeterierunt viri eruditi, quae ta-
men pròcul dubio gr̃avi vulnere
laborat, quod ita sanamus: Βραγ-
χῶντος. βράγχοις ἀλόντος. Sic
Aristoteles apud Steph. βράγχοις
ἀλίσκεσθαι. vel βρόγχοις. Etym.
p. 215. l. 29. ἡ μὲν συνήθεια
βρόγχον καλεῖ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι
βράγχον. ἔνθα καὶ βραγχιᾶν.*

9. *Βελτίους*] *Xenophon.*
*Memor. IV. 8, 6. FISCHER. Βελ-
τίους. Aristoph. Plut. v. 576. qui
versu 558. βελτίονας poëtica li-
centia posuerat. βελτίους pro βελ-
τίονες Thesmoph. v. 807.*

10. *Βῶλος, θηλυκῶς*] *Vid. Eustath. ad Odys. A. p.
19. Phryn. et Th. M. Conf. Ti.
Hemsterh. ad Lucian. [Tim. 34.]
T. I. p. 146. In Hesychio v.
Κράφα, τοὺς βῶλους frustra Sal-
masius mutat in τὰς βῶλους.*

11. *Βιβλία*] — διὰ τοῦ $\bar{\upsilon}$
*κοινόν. Voces illae διὰ τοῦ $\bar{\upsilon}$
non leguntur in Coisl. Codice, id-
que melius. Id enim sibi vult,
nomen βιβλία ab Atticis, Platone
nempe cum $\bar{\iota}$ scribi solitum, ab
aliis vero cum $\bar{\upsilon}$, quam scribendi*

*rationem Demostheni etiam pro-
batam testatur. Illud autem ve-
rum sit nec ne, pronuntiare non
possumus, cum loci Demosthenici,
si quis sit, nunc in mentem non
veniat. SALLIER.*

*Βιβλία. Ἀττικῶς Cod. Coisl.
et Coll. Gron. addidi. Dein διὰ
τοῦ $\bar{\upsilon}$, quia a Coisl. aberant, o-
misi. κοινῶς e Coll. Gron. pro
κοινόν. Βιβλίον binis tantum in
locis habet Demosthenes cont.
Zenothem. p. 577. A. etc. [p.
886. Reisk. p. 164, 16. Bekk.]
Phaenipp. p. 656. B. [p. 1043.
Reisk. p. 294, 14. Bekk.] per
 $\bar{\iota}$. Sed malim Moeridi fidem ha-
bere. Librarii enim $\bar{\upsilon}$ et $\bar{\iota}$ ubique
arbitratu suo permutarunt. Moe-
ridi assentitur Grammaticus MS.
in Bibliotheca Regia: Βιβλίον διὰ
τοῦ $\bar{\iota}$ Ἀττικῶς. διὰ δὲ τοῦ $\bar{\upsilon}$
Ἰακῶς. Quam observationem de-
beo Suavissimo Ruhnkenio. Ad-
de Berglerum ad Aeschr. p.
141. f. Ind.*

12. *Βολίτοις*] In MS. *βο-
λίτης. HUDSON.*

*Βολίτοις. Ita Cod. Coisl. Moe-
ridi autem accedunt Phrynichus
et Thom. M. qui vel ex Lexicis
refelli possunt. SALLIER.*

*Βολίτης. Leid. βολίτας. Coll.
Gron. βολίτοις Coisl. et Coll.
Schlaeg. Herodianus Philetairo
[p. 444.]: Βόλιτα οἱ Ἀττικοί. 96
Βόλβειτα οἱ Δωριεῖς. quod Ioni-*

*Βαδίζειν*¹³, Ἀττικῶς. βραχύ.
*Βασίλειαν*¹⁴, Ἀττικῶς. βασίλισσαν, Ἑλληνικῶς.
*Βαλλάντιον*¹⁵, Ἀττικῶς. μαρσίπιον, Ἑλληνικῶς.
*Βούπαις*¹⁶, Ἀττικῶς. ἕξακμος, Ἑλληνικῶς.

bus tribuit *Etymolog.* p. 204. l. 386. βασιλειαί et βασίλισσαι, quem vide et *T. Hemsterhusium* ad *Lucian.* [Iud. Voc. 8.] T. I. p. 92. hominesque doctos ad *Thomam M.*

13. *Βαδίζειν*, Ἀττικῶς] *Clar. Hudsonus* post haec verba duas illas voces, *βαίνειν* Ἑλληνικῶς, addeudas esse iudicavit; cui ne assentiamur, facit scriptorum Atticorum auctoritas, a quibus locis sexcentis verbum *βαίνω* usurpatum esse constat. Melius nostra quidem sententia *Cod. Coisl.*, ubi legitur: *Βαδίζειν*, Ἀττικῶς, βραχύ. Id enim sibi vult *Moeris*, secundam verbi *βαδίζω* syllabam brevem esse apud Atticos; quae fuit veterum Grammaticorum opinio, ut ex his *Phanogini* perspectum est: *Βαδίζειν* ἐκτεταμένως οἱ λέγοντες ἀμαρτάνουσι, δέον λέγειν συνεσταλμένως *βαδίζειν*. καὶ *βαδίζον*, λόγῳ τοιούτῳ τριῶν ὄντων διπλῶν, ζ, ξ, ψ, καὶ τριῶν δίχρονων, α, ι, υ, πᾶν δίχρονον διπλοῦ ἐπιφερομένου συστέλλεται, μάλιστα δὲ τοῦ ζ ἐπιφερομένου. οἷον *φροντίζω*, *αὐγάζω*, *κουφίζω*, *ἀκοντίζω*. οὕτως *βαδίζω*, *ἐβάδιζον* συνεσταλμένως. *SALLIEN.*

Revera *βαδίζειν* ubique secundam producit apud poetas Atticos. Quid itaque *Moeris* hac observatione voluerit, mihi non satis exploratum est.

14. *Βασίλειαν*] *Citat Ill. Spanhemius* ad *Aristoph. Ran.* v.

15. *Βαλλάντιον*, Ἀ. μαρσίπιον, Ἑ.] *Al. μαρσίπιον* et *μαρσύπιον*. *Hudson.*

Βαλλάντιον per duplex $\bar{\lambda}$ exhibet *Coislin.* et *Collat. Schlaeg.* Utroque modo scribitur et primam producit, ut in *Simonidis* Epigrammate *Anthol.* lib. VII. p. 450. Multa huius vocis exempla dedit *Cl. Wetstenius* ad *Luc.* cap. X. v. 4. ubi *Moeridis* quoque meminit. In *Collatione Gronov.* pro *μαρσίπιον* erat *βασιπίον* (ut in *Lex. Bibl. Coisl.* p. 505. *Φαγύλιον*, *μασίπιον*). Literarum enim β et μ in MSS. tanta vicinitas est, ut vel oculatissimum possint decipere. Vid. *Cl. Albert.* ad *Glossar. N. T.* p. 166. E multis unus exemplo nobis sit *M. Apostolius*, qui *Palaerhati* caput primum expilans pro οὔτε γὰρ ἡ φύσις σύμφωνος ἔππου καὶ ἀνδρὸς, οὔτε ἡ τροφή ὁμοια. pro τροφή, inquam, exhibet μορφή. Debuerat autem scribere φορβή, cuius vocis altera τροφή explicatio est. Vid. *Hesych.* v. *φορβή*, ubi *φορμώμενος* sequitur pro *φορβώμενος*. *f. ~~φορβώμενος~~*

16. *Βούπαις*] In genere grandem puerum notat. *Festus*

*Βασμός*¹⁷, Ἀττικῶς. *βαθμός*, Ἑλληνικῶς.
*Βουλυτός*¹⁸, ἢ ὠρα τῆς τῶν βοῶν λύσεως, Ἀττικῶς.

*Βρωμάσθαι*¹⁹, Ἀττικῶς. *ὄγκᾶσθαι*, Ἑλληνικῶς.

v. *Bulimum*: *Grandes pueros duraedas appellant. Similiter Scholiasta Apollonii Rhod. ad lib. I. v. 760. Βούπαις οὔλω πολλός. μέγας παῖς. οὔλω τέλειος ἀνήρ. Scholiast. Eurip. ad Phoen. v. 28. Glossae Philoxeni: Βούπαις, Catulaster. Ita Aristophan. Vesp. v. 1201. Ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὧν βούπαις ἔτι Εἶλον διώκων λουδορίας, ψηφοῖν δυοῖν. Dein etiam βούπαις pro adolescentulo, rubere, exoletum sumi coepit. Philoxenus: Βούπαιδες, Ruberes. Pollux lib. II. sect. 9. μειράκισκος, μειρακύλλιον καὶ βούπαις παρ' Εὐπάλιδι. Ἐξακμος idem qui ὑπέρακμος. Glossae: Exoletus, ὑπέρακμος. Apud Hesychium: Καρόπαις, ἔπακμος παῖς. Forte ἔξακμος, idem enim quod βούπαις. Hesych. Κάρτην, τὴν βοῦν. Κρητες. Idem Lexicographus: Λαόπαις, βούπαις. et Πάλληξ, βούπαις interpretatur. Hinc adiectivum φιλοβούπαις callida iunctura, ut cum Horatio loquar, compositum adhibuit Strato in Epigrammate inedito [v. Jacobs. Anthol. Gr. T. III. p. 89. c. XCIV.], quod totum arponam, quia nihil habet, quod vel castissimas aures possit offendere, et ut simul appareat, quantopere abusus sit ingenio suo homo iste nequam: Οὐδ' αὐτὴ σ' ἢ λέξις, ἀκοινώνητε, διδάσκει Ἐξ ἐτύμου φωνῆς ῥήμασιν ἐλκομένη. Πᾶς φιλόπαις λέγεται, Διονύσιε, καὶ οὐ φιλοβούπαις.*

Πρὸς τοῦτ' ἀνκειπεῖν μήτι πάλιν δύνασθαι. Graiae Veneres sine detrimento quodam alia lingua exprimi nequeunt. Voce φιλοβούπαις alibi nusquam obvia augeri possunt Lexica; quam sic commode interpretaberis, amator exoletorum. *q' d' ad*

17. *Βασμός*] Vide *Phrynicus*. p. 142. [p. 324. *Lob.* quem legas.] et *Thom. M.* v. Ἀναβασμός, *Wetsten.* ad *L. Timoth.* cap. III. v. 13.

18. *Βουλυτός*] Male in editione Huds. βούλυτος. Vid. *Aristoph.* Av. v. 1500. *Lucianus* Catapl. [1.] T. I. p. 621. et not. *Heliodor.* lib. V. [cap. 23.] p. 250. l. 15. *Aelian.* H. A. lib. XIII. cap. I. *Synesius* ep. 104. p. 244. B. περὶ βουλυτὸν ἀπεχωροῦμεν ἕκαστος οἴκαδε. *Apolonius Rh.* lib. III. v. 1339. Ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἡματος ἀνυμένοιο λείπεται ἐξ ἡοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες Ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἐκέσθαι. Quo cum loco comparari potest *Seneca* Thyesta v. 798. *Nondum in noctem vergente die Tertia misit buccina signum. Stupet ad subitae tempora coenae Nondum fessis bubus arator.*

19. *Βρωμάσθαι* — *ὄγκᾶσθαι*] Ὅγκᾶσθαι. Ita quoque *Thom. Mag.* Usus tamen ea voce est *Theopompus* Comicus in fragmento, quod a *Schol. Ari-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Βρύκειν*²², Ἀττικῶς. *βρύχειν*, Ἑλληνικῶς.

temnendae. Verum cum *Moeris* ita articulum nunquam soleat praemittere, malim: *Βάτος*. τὸ τῆς ἀκάνθης εἶδος, ἀρσενικῶς, Ἀττικῶς. vel Ἀριστοφάνης. Eum enim hoc modo usum esse vocis *βάτος* genere masculino, notat *Scholiastes* Theocrit. ad Idyll. I. v. 132. Invitis tamen MSSis nihil sustinui mutare. ἢ βῶτος Coll. Gron.

22. *Βρύκειν*] *Moeris* de verbis *βρύκω* et *βρύχω* sic disputat, quasi illorum una eademque esset significatio. *Moeridi* assentiuntur *Foësius* in *Oecon.* Hippocrat. et *Stephanus* in *Thes.* quibus *βρύκω* exponitur: *dentibus collisis strepo*, illudque solius *Hesychii* auctoritate, apud quem reperias: *Βρύκων*, *συνερείδων τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου*. Cum tamen huic illorum opinioni favere videatur auctor poematis XLVII., quod *Homero* adscribitur. Sic enim ille v. 13. Ὡς γνάθος ἐπιπέλη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος, Πάντ' ἐντόσθ' αὐτῆς κεραμῆια λεπτὰ ποιούσα. Verum omnibus accurate perpensis hoc verbum ibi, ut et apud *Hesychium*, cum χ scribi debere contendimus. Sensus est: *ut equus vulneratus dentibus frendens cadit, sic magno strepitu fornax ruat*. *Βρύχω* enim dicitur de illis, qui lethali accepto vulnere dentibus inter se collisis strident. Nec dubitandi locum relinquit *Apollo-nius* Argon. lib. II. v. 833. — ἀλλά μιν Ἰδας Οὔτασε, βεβρυχῶς 100 δὲ θοῶ περικάππεσε δοῦρι, Καὶ

τὸν μὲν χαμαδὶς λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα. At *βρύκω* si scribas cum χ , semper significat *comedo, avidè voro*. Quod est ostendendum, ut *Hesychium* et *Homerum* emendari debuisse obscurum sit nemini. Nunquam certe aliter ab *Aristophane* usurpatum reperias. Nam praeter locum iam antea ab *Henr. Stephano* laudatum restant tres alii, quorum primus occurrit *Pace*. v. 1311. Ἄλλ' ὦ προτοῦ πεινώντες ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῶων. Ὡς οὐαὶ πᾶσαν ἡμέραν πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις Πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν. Secundus *Lysistr.* v. 301. Οὐδὲ γὰρ πόθ' ὦδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ὁμοῦ. Tertius vero ibidem v. 367. Βούκουσά σου τοὺς πνεύμονας καὶ τ' ἄντερ' ἐξαμήσω. *Aristophani* adiungatur *Euripides*, in cuius *Cyclope* bis ea vox legitur, nempe v. 358. — ὡς εἶτοιμά σοι Ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ, καὶ ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν, *Βρύκειν*, κρεωκοπεῖν μέλη ξένων. et v. 371. Κόπτων, βρύκων, ἐφθὰ τε δαινύμενος Μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν Ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρέα. Quid autem verbum *βρύκειν* ibi significet, ita manifestum est, ut explicatione non indigeat. Itaque a viris doctiss. *Is. Casaubono* et *Ios. Barnesio* repudiatur *Canteri* coniectura, qui *βρύκειν* in *βρύχειν* mutandum esse iudicabat, cum de *Cyclope* sermo sit, qui *Ulysses* eiusque socios comedere in animum induxerat. *Βρύκειν* igitur vox fuit imprimis idonea, qua ibi uteretur *Euripides*,

ut praeter exempla a nobis adducta argumento sunt loca *Athenaei*, de quibus *Stephan.* in *Thes.* *Βρύχειν* vero pro *comedere*, nusquam obvium, licet ob soni similitudinem veteres Grammatici interdum cum verbo *βρύχω* confundant, velut *Etymologus*, *Βρύγμος, νόσος*, inquit, ἀπὸ τοῦ τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν, ὡς ἐν ῥίγῃ συμβαίνει. καὶ βρύκουσα, δάκνουσα, καὶ Ἱπποκράτης τὸ βρύχειν τοὺς ὀδόντας ἐπὶ τῆς συνερείσεως τέθεικε. βρύκειν γὰρ τὸ λαβρῶς ἐσθίειν, ἀπὸ τοῦ τρῖβειν τοὺς ὀδόντας. Ut enim evincat *βρύχειν* sumi pro *mordere* seu *edere*, auctorem *Hippocratem* laudat, in cuius scriptis tantum vocem *βρύχειν* reperias, et ita quidem, ut semper significet *fremere*, *dentibus inter se collisis stridere*. Addit *Etymologus*, vocis illius originem rependam ἀπὸ τοῦ τρῖβειν τοὺς ὀδόντας. Scribe: ἀπὸ τοῦ τρῖζειν. Emendandus quoque *Hesychius*, cuius haec verba sunt: *Βρύχειν, λαβρῶς ἐσθίειν, ἀπὸ τοῦ τρύζειν τοὺς ὀδόντας*, quae postrema non ad *βρύκειν*, sed ad *βρύχειν* pertinent. Ex iis autem, quae dicta sunt hactenus, nemo non colligat, *Moeridem* de verbo *βρύκειν* et *βρύχειν* disputantem minime esse audiendam. Cautius *Thom. Mag.*, cuius haec sunt verba: *Βρύκειν* 101 *τοὺς ὀδόντας, οὐ τρύζειν*. Emenda *τρῖζειν*. SALLIER.

Βρύκειν. *Sallierio* assentitur *Abreschius*, Vir doctissimus, ad *Thomam M.* A quibus equidem cum Magno *Hemsterhusio* dissentio et in alia omnia pedibus eo. *Βρύκειν* et *βρύχειν*, a sono ficta, prima origine nihil differunt et

significant *stridere*, *dentibus stridorem edere, fremere*; dein: *tam avide et gulose edere et vorare, ut dentes strideant* (conf. V. D. in *Obs.* *Miscell.* Vol. VI. p. 462.). Hominis voracis imaginem, si forte animo non obversetur, clarissime oculis subiicient appositissimi in rem nostram *Epicharmi* versus apud *Athenaeum* lib. X. p. 411. et *Eustath.* II. A. p. 817. *Πρῶτον μὲν αἰ κ' ἐσθόντ' ἴδης νιν, ἀποθάνοις. Βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἔνδοθ'. ἀραβεῖ δ' ἄ γνάθος, Ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος. τέτριγεν ὁ κυνόδων, Σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὐάτα.* Versu tertio *τέτριγεν* scripsi pro *τέτριγ'*. Alici via sanare tentavit Vir Illustris *H. Grotius* in *Excerpt.* p. 471. *Ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος, ὁ δὲ κυνόδων τέτριγε.* Verum ea conjectura, ut multae, Viro Maximo imprudenti et de gravioribus rebus cogitanti excidit. Usus autem, ut illuc redeam, voluit, ut *βρύκειν* tantum pro *edere* sumeretur. Atque eo referenda *Ammonii* nota, quanquam depravata, ubi vide Cl. *Valckenaerium* p. 32. Ita *ἀποβρύκειν* in suavissimo *Eubuli* fragmento apud *Athen.* lib. XIII. p. 571. f. sic emendando: — Ὡς ἐδείπνει κοσμίως, Οὐχ ὥσπερ ἄλλαι τῶν πράσων ποιούμεναι *Τολύπας* ἔσαττον τὰς γνάθους, καὶ τῶν κρεῶν Ἄλεβρυκον αἰσχροῦς. ἀλλ' ἐκάστου μικρὸν ἂν Ἀπεγεύετ', ὥσπερ παρθένος *Μιλησία*. Attici vero *βρύκειν ὀδόντας* dixerunt pro *βρύχειν*; ut *ῥέγκειν* pro *ῥέγχειν*. Atticos imitatur *Hippocrates*, scriptor Ionicus, quae dialectus, uti notum, in ple- of Ind. risque cum veteri Attica conveniebat. Apud *Hesychium*: Ῥω-

Βήττειν²³, Ἀττικῶς. βήσσειν, Ἑλληνικῶς.
Βαυκαλᾶν²⁴, Ἀττικῶς. κατακοιμίζειν, Ἑλληνικῶς.

κῶσα, πρῶσα τοὺς ὀδόντας. et: ῥάχειν, βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι. Glossae videntur Laconicae, eiusdem cum ῥάχομαι, ὀρυλλίζομαι, λυποῦμαι, originis. In quibus eadem scripturae diversitas observari meretur. *f. Ind*

23. Βήττειν] *Aristophanes* *Eccl.* v. 56. — ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὄλην ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλησμένος. Idem apud *Poll.* lib. VI. sect. 62. *Philemon* *Fr. Inc.* p. 358. *Xenoph.* *Cyropaed.* lib. II. [cap. 2, 1.] p. 46. *A. Aelian.* H. A. lib. XIV. cap. 20. *Lucianus* Gallo [10.] T. II. p. 716. l. 63. ὑπέστεινε γοῦν καὶ 102 ὑπέβηττε. Pro βήττειν dicebant Lacones χελύττειν. *Clemens Alexandr.* *Protrept.* p. 33. [ed. Pott. p. 24. D. ed. Sylb.] καὶ χελύττα δὲ Ἀρτεμιν Σπαρτιάται σεβουσιν, ἐπεὶ τὸ βήττειν χελύπτειν καλοῦσιν. *Hesychius:* Χελούειν, βήσσειν. καὶ χελούσειν ὁμοίως. Sic. Emendandus *Michaël Pselus* in *Grammatica metrica:* Χελύσειν δὲ τὸ δήσειν. Scribendum: Χελύσσειν δὲ τὸ βήσσειν. Χελλύσσουσα per duplex λ praeter *Nicandrum* scripsit *Lycophron* *Alex.* v. 727. unde apud *Etymol.* v. p. 808. l. 29. pro κατὰ πλεονασμὸν δὲ τοῦ Δ ρονendum τοῦ Α. Idem *Etymologus* nomen βηχμὸς praebet: Βηχμὸς, νυσταγμὸς. cuius explicatio videtur depravata. Sed quod τερονam, non habeo.

24. Βαυκαλᾶν] Hocce ver-

bum in veterum Atticorum scriptis nusquam occurrit. *Moeris* itaque de recentioribus intelligendus est, quos inter primas obtinet *Lucianus*, a quo ea vox usurpatur in *Lexiph.* [11.] T. I. p. 963. [T. II. p. 338.] καὶ εὖ ἴστε, ἀπωλόλει ἄν, εἰ μὴ ἐγὼ ἐπιστάς, ἀπηγχόνισά τε αὐτὸν, καὶ παρέλυσσα τῆς ἐκ βροχῆς, ἐπινύσσω τὸν ἄνθρωπον, βαυκαλῶν, καὶ διακωδωνίζων. Videtur tamen illud vocabulum *Luciano* fuisse antiquius, utpote quo utatur *Lexiphanes*, vir obsoletarum vocum inprimis studiosus. Is vero si audiendus est, βαυκαλᾶν nihil aliud erit quam cantu aliquem e somno excitare. At aliter ceteri scriptores, apud quos βαυκαλᾶν de nutricibus dicitur, quae cantilenis somnum parvulis conciliant. Sic enim exponendus *Celsus* apud *Origen.* lib. VI. p. 298. ἢ τις γραῦς, ἐπὶ τῷ βαυκαλῆσαι παιδίον, μῦθον ἐπάδουσα, τοιαῦτα ψιθυρίζει οὐκ ἂν ἤσχύνη. Nec dubitandi locum relinquunt haec ipsius *Origenis* p. 300. ἀληθῶς γὰρ καὶ γραῦς ἐπὶ τὸ βαυκαλῆσαι παιδίον μεθύουσα, μῦθον ἐπάδειν τοιοῦτον, καὶ ψιθυρίζει τῷ παιδίῳ ἐπὶ ἤσχύνη. Eodem sensu compositum καταβαυκαλᾶν accipit v. 327. quod et occurrit pro sopire apud *Aelian.* H. A. lib. XIV. cap. 20. καὶ τοῦτό γε αὐτοὺς καταβαυκαλᾶ καὶ κατανυστάζει. Hinc καταβαυκαλήσεις nomen, quod *nutricum cantilenas* interpretatur *Athenaeus*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Βαλβίδες²⁸, αἱ ἐπὶ τῶν ἀφρέσεων βάσεις ἐγκεχα-
ραγμένοι, αἷς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς, ἵνα
ἐξ ἴσου ἴσταιντο. διὸ καὶ οἱ κήρυκες ἐπὶ
τῶν τρεχόντων, βαλβίδ' ἀπόδος, θέτε πόδα
παρὰ πόδα, καὶ νῦν ἔτι λέγουσιν, Ἀττικῶς.
ὕσπληγξ δὲ κοινόν.

tem. SALLIEN. Coll. Schlaeg. Βε-
βιασμένον, -ἐφθαρμένον. Infra:
Βιάσασθαι, Ἀττικῶς. φθειραί,
Ἑλληνικῶς. Aristoph. Plut. v.
1093. Plato de Legg, lib. IX. p.
936. A. [p. 874. C. St.] Novo
more locutus est Clemens Ale-
xandr. Protrept. p. 13. l. 15. τὴν
Ἀφροδίτην λέγω, τὴν φιλομηθεά,
ὅτι μηδέων ἐξεφάανθη, μηδέων
ἐκείνων τῶν ἀποκεκομμένων Οὐ-
ρανοῦ, τῶν λάγνων, τῶν μετὰ
τὴν τομὴν τὸ κῦμα βεβιασμένων.
Sed reponendum potius βιασαμέ-
νων.

28. Βαλβίδες] βαλβίδ' ἀ-
πόδος. Ita Salmas. in MS. βαλ-
βίδα πόδας θέντες πόδα etc.
HUDSON.

Βαλβίδα ποδός. Ita noster
Codex. Sed legendum Βαλβίδ'
ἀπόδος, ut antea observatum a
Claud. Salmasio, quem vide ea
de re disputantem Plin. Exercitt.
T. II. p. 922. SALLIEN.

Primi hunc locum e MSS. pro-
tulerunt summi Duumviri Henr.
Valesius ad Harpocr. p. 29. et
Claud. Salmasius in recondita
eruditione refertis in Solinum
Exercitation. T. II. p. 922. A. et
de Hellenist. p. 47. e quibus, si-
mulque e MSS. meis diversas
proferam lectiones. Pro ἐγκεχα-
ραγμένοι Coll. Gron. ἐγκαρα-
γομένοι. Pro δρομεῖς eadem δρό-
μοι. Dein Leidens. ut Priscaean.

βαλβίδα πόδας θέντες πόδα πα-
ρὰ πόδα. Salmas. et Valesius l.
c. βαλβίδ' ἀπόδος, θέτε πόδα πα-
ρὰ omisso πόδα. Coisl. et Reg.
βαλβίδα ποδός, ut et Gronov.
Coll. in qua pro πόδα παρὰ πό-
δα scriptum πόδα παρ' ὁ. de
quibus nihil e Coisl. et Reg. a
Cl. Stoebero enotatum. Pro ἔτι
Coll. Gron. ἔρι. Pro Ἀττικῶς
Salmas. et Vales. Ἀττικόν. Me-
dia autem διὸ καὶ — λέγουσιν.
Salmas. in libro de Hellen. omi-
sit. ὕσπληγξ Huds. et Leid. Salma-
et Vales. ὕσπληξ Coisl. et Reg.
ὕσπληξ Gronov. δὲ Salmas. Va-
les. Coisl. Reg. Leid. Coll. Gron.
addunt. Vereor, ne nonnullis ni-
mis videar minutus in his enotan-
dis. Sed vere eruditus hanc ope-
ram meam non displicituram con-
fido. Βαλβίδες grant lineae, qui-
bus cursores, antequam carceri-
bus emitterentur, insistebant.
Heliodorus lib. IV. [cap. 3.] p.
167. l. 10. ἐφειστήκει τῇ βαλβίδι
τὸν δρόμον ἀσθμαίνων. Conf.
Euripid. Herc. Fur. v. 867. Fi-
gurato usu Themistius Or. XIII.
p. 177. D. ἐκ βαλβίδος εἰς τέρμα.
Sed videndus omnino, qui nobis
otium fecit, Magnus Salmasius:
cuius etiam coniecturam βαλβίδ'
ἀπόδος in textu reliqui, quia ni-
hil succurrebat melius. Plane ta-
men persuasum mihi est, Moer-
dem nostrum aliter scripsisse et

Βωμολόχος²⁹, ὁ πρὸς τοῖς βωμοῖς λοχῶν, ἐπαίτης.

Βόθρος³⁰, Ἀττικῶς. βόθυνος, κοινῶς.

Βότρυς³¹, μακρὸν, Ἀττικῶς. βραχύ, Ἑλληνικῶς.

Βρενθύεσθαι³², τὸ μετὰ συννοίας ἐπαίρεσθαι, Ἀττικῶς.

vulgius gravius latere: cui sanando quum impar sim, aliis illud curandum relinquere quam incertitas coniecturas proferre malim. [cf. Bekk. An. Gr. I. p. 220, 30.]

105 29. **Βωμολόχος**] Is locus sic legendus: **Βωμολόχος**, ὁ πρὸς τοῖς βωμοῖς λοχῶν, ἐπαίτης. Vox autem ἐπαίτης debetur Cod. Coisl. SALLIER.

Βωμολόχος. Ed. Hudson. **Βωμολόχος**, ὁ πρὸς τοῖς βωμοῖς λοχῶν, ἐπαίτης (ῶν μετὰ κολακείας). πρὸς restitutum e Coisl. Reg. Coll. Gronov. et correxerat *Abreschius* ad *Thom. M. Pherocrates* apud *Harrocrat.* v. Ἐπειτ', ἵνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ, κ' αἰὲν λοχῶντες βωμολόχοι καλῶμεθα, Ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ. ἐπαίτης ex iisdem Coisl. Reg. Leidensis ἐπαίτης cum abbreviatione. Gronov. ἐπαίτια. Vid. *Aristophan.* *Nub.* v. 907. *Ran.* v. 361. 1117. 1569. *Eq.* v. 1191. 1355. Conf. praeter ceteros ad *Timaeum* Cl. *Ruhnkenius* [p. 64. sq. add. *Matthaei* ad *Plutarch.* de *Fort.* p. 89.].

30. **Βόθρος**] *Thom. Mag.* ὁ βόθρος, inquit, οὐ βόθυνος, οὐδὲ λακκός. ταῦτα γὰρ οὐκ ἴσασιν οἱ Ἀττικοί. Uterque fallitur. Duo enim haec nomina apud At-

ticos in usu sunt. Ac a voce βόθρος ut ordiamur, eam usurpat *Xenophon* [*Oeconom.* cap. 19, 7.] p. 864. πότερα οὖν, ἔφη, ἐν τῇ ξηρᾷ ἂν βαθὺν ὀρύσσοις βόθρον τῷ φυτῷ. *Xenophontem* sequitur *Lucianus*, in cuius scriptis nomen βόθρος saepius reperias, nunquam vero βόθυνος. Quod tamen in Atticorum numerum reponendum constat ex eodem *Xenophonte* ibidem. SALLIER. Vid. not. ad *Thom. Mag. Wetsten.* ad *Matth.* cap. XII. v. 11. cap. XV. v. 14.

31. **Βότρυς**] *Etymolog.* p. 288. τὸ δὲ δρῦς ἐπὶ μὲν εὐθείας μακρὸν ἔχει τὸ ὄν. ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης κλίσεως βραχύ. ὁμοίως καὶ τὸ ἰχθύς. An ergo et βότρυς? Accusativus enim pluralis, contractus ex βότρυας, Atticis non tantum, sed et vulgaribus Graecis producitur. Conf. *Ammon.* in *Στάχυς*.

32. **Βρενθύεσθαι**] — (διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι. Ἑλληνικῶς.) Haec desunt in Cod. Coisl. Recte. SALLIER.

Desunt in omnibus Codd. Cl. *Berglerus* ad marg. adscripserat: „Cur addis? Auctor ipse satis et bene explicavit.“ Verbum βρενθύεσθαι tam copiose et accurate illustravit ὁ πάνυ *Hemsterhusius* ad *Luciani D. M.* [10, 8.] T. I.

*Βοήσεται*³³, Ἀττικῶς. βοήσει. Ἑλληνικῶς.
*Βαδιοῦμαι*³⁴, βαδιεῖ, βαδιεῖται, καὶ τὰ ὅμοια,
Ἀττικῶς.

Βιάσασθαι, Ἀττικῶς. φθειραῖ, Ἑλληνικῶς.

*Βλαφθέντες*³⁵, Ἀττικῶς. βλαβέντες, Ἑλληνικῶς.

p. 368. 369. laudatus etiam *Ruhkenio* ad *Timaeum* p. 47. [p. 64.] nihil ut addi possit.

106 33. *Βοήσεται*] Citat hunc locum *E. Spanhemius* ad *Aristoph.* *Plut.* v. 638. *Demosthen.* adv. *Midiam* p. 404. C. [p. 559. *Reisk.* p. 503, 138. *Bekk.*] μάτην γὰρ λοιδορήσεται καὶ βοήσεται. *Euripides* *Iphig.* *Aul.* v. 465. Παρὼν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται Οὐ συνετὰ συνετοῖς. ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος. Ita illic corrigendum pro συνετῶς. Similiter *Heliodor.* lib. X. [cap. 29.] p. 514. l. 25. καὶ τοῖς συνετοῖς ἀσύνετα φθέγγομαι. *Eubulus* apud *Athen.* lib. X. p. 449. F. Ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγω. De futuris vero mediis pro activis apud Atticos vid. *H. Steph.* de *Dial. Att.* p. 15. et quae nos alibi notabimus.

34. *Βαδιοῦμαι*, βαδιῆ] In MS. βαδέλη. HUDSON.

Βαδιῆ. Lege βαδιεῖ, ut in MS. *Coisl.* Attici enim ἦ secundae personae passivorum in εἰ mutare solent. Quae vero uncis inclusa sunt, βαδίσομαι, βαδίσθη, βαδίσεται, Ἑλληνικῶς, in *Coisl.* Codice desiderantur, ut et in *Oxon.* Nec addenda fuere, cum *Moeris* in plurimis aliis vocabulis voces, quae ab Atticis scriptoribus usurpari consueverant, proponere satis habuerit. SALLIER.

Pro βαδιῆ *Cl. Berglerus* in

marg. scripserat βαδιῆ. Sed βαδιεῖ, quod praebent *Coisl. Reg. Coll. Gronov.* unice verum est. Vid. *Bustath.* ad *Odysse.* M. p. 490. l. 2. *Mattair.* de *Dial.* p. 68. βαδέλη *Leid.* *Βαδιοῦμαι* est in *Aristoph.* *Ran.* v. 180. *Eccl.* v. 848. βαδιεῖ *Pac.* v. 116. (male apud *Suid.* v. *Μεταμῶνιος*, βαδιῆ.) *Eccl.* v. 850. 855. 1075. *Thesm.* v. 624. *Lys.* v. 899. βαδιεῖται *Plat.* v. 945. ubi v. *Sch.* βαδιοῦνται *Eccl.* v. 621. Conferendus *Mattairius* de *Dial.* p. 46. *Χαρισσομαι* legitur in *Aristoph.* *Thesmoph.* v. 946. Sed Atticae puritati magis conveniet χαριοῦμα, ut apud *Demosth.* pro *Megalopol.* p. 83. A. [p. 203. *Reisk.* p. 182, 2. *Bekk.* cf. *Demosth.* *Exord.* p. 1424. *Reisk.* p. 609, 10. *Bekk.* p. 1428. *Reisk.* p. 611, 15. *Bekk.*] χαριεῖται.

35. *Βλαβέντες*, Ἀ. βλαφθέντες, Ἑ.] Vide *Stephan.* de *Dial. Gr.* p. 147. 156. HUDSON.

Βλαβέντες. *Codex Coisl.* habet *Βλαφθέντες*, Ἀττικῶς. βλαβέντες, Ἑλληνικῶς. quod ratum esse ostendunt haec *Thomas Mag.* *Βλαφθέντες δόκιμον. τὸ δὲ βλαβέντες κοινόν.* SALLIER.

Temere *Hudsonus* MSu lectionem videtur mutasse. In *Coisl.* enim, *Reg. Coll. Gronoviana* non 107 tantum, sed et in *Leidensi* scriptum est ita, uti edidimus. Ἑλ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ γένους οὕτως κατωνομασμένοι¹¹.

Γέλων¹², Ἀττικῶς. γέλωτα, Ἑλληνικῶς.

Γίγνεται¹³, Ἀττικῶς. γίνεται, Ἑλληνικῶς.

Γέλοιοι¹⁴, βαρυτόνως, Ἀττικῶς. γελοῖον, προπερισπωμένως, Ἑλληνικῶς.

11. ἀλλ' ἀπὸ πολιτικοῦ γένους οὕτως κατωνομασμένοι] Ita omnes MSSi. Et nihil causae erat, cur *Salmasius* et eum secutus *Hudsonus* mutarent in ἀπὸ πολιτικοῦ συστήματος ὄντως ὠνομασμένοι. Similiter enim *Suidas* v. et in Ὀμογάλακτας. Conf. *Etymol.* l. c. Rectius fortasse coniciias, pauca post γένη λ' excidisse, nimirum εἰς δὲ γένος ἕκαστον ἄνδρες λ' οὐθὲν ἀφ' αἵμ. κ. τ. λ. quae similitudine praecedentium facillime a festinante librario praeteriri potuerunt. Consul. *Pollux* lib. III. sect. 52. ceterique Grammatici. De γεννήταις sive γεννηταῖς multa possent dici, sed pleraque ab aliis occupata, quos laudat *I. Taylorus* ad Demosth. contra Neaer. p. 618. *Ruhnkenio* ad Timaeum [p. 66.] quoque citatus.

12. Γέλων, Ἀ. γέλωτα, Ἑλληνικῶς] γέλωτα *Isocrates* ad Demonic. p. 6. [p. 6, 15. Bekk.] FISCHER.

Ἑλληνικῶς. Coisl. Reg. Coll. Gron. pro κοινῶς, quod servari potuisset. Sed meliorum Codd. auctoritatem censui praefendam. Γέλων legitur in *Aristoph.* Ran. v. 45. Ἀλλ' οὐχ οἶος τ' εἶμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων. *Sophoc.* Ai. v. 306. — συντιθεῖς γέλων πολύν. *Aeschyl.* Choeph. v. 735. *Eurip.* Med. v. 383. 1041. etc.

Thespiis apud *Plut.* T. II. p. 36. B. καταγέλων *Aristoph.* Eq. v. 319. *Suidas* v. Ἐν χρῶ. ὁ χρῶς τοῦ χρῶ Ἀττικῶς. ὡς γέλως. γέλω. Similiter ἔρων per ω et non ἔρον pro ἔρωτα scribendum censet *Tzetzes* in *Hesiod.* p. 136. τὸν ἔρον δὲ, καὶ τὸν γέλον ὁμοίως Αἰολικῶς μικρόν. Ἀττικῶς δὲ μέγα. quod probandum videtur. Γέλωτα saepissime etiam apud poetas Atticos occurrit [γέλωτα *Plato* Theaetet. p. 175. D. St. de Rep. lib. VII. p. 536. B. St. *Aeschin.* in Tim. p. 19. *Steph.* p. 294, 135. Bekk.]

13. Γίγνεται, Ἀ. γίνεται, Ἑ.] In MS. γίνηται. HUDSON. Sic et Leid. Reliqui recte. Vid. *Cel. Valckenaerius* ad *Eurip.* Phoen. v. 1396. Librarii talia pro lubitu suo mutarunt.

14. Γέλοιοι] Vide *Stephanum* de Dial. Gr. p. 192. 193. *Phavorinum*, *Etymol. Magn.* et *Eustathii* Ind. ad Homerum. voce γελοῖον. HUDSON. in Addend. Γέλοιοι, βαρυτόνως, Ἀττ. Ita has voces transponunt Coisl. Reg. et Leid. (vid. *Albert.* ad *Hesych.*) pro Γ. Ἀττικῶς βαρυτόνως. Gronov. βαρύτονον. Προπερισπωμένως. προπερισπώμενον Coisl. et Reg. praebant. Produxit hunc locum e MS. *Spanhemius* ad *Ar-*

Γενετυλλίδα¹⁵, τὴν μοῖραν, Ἀττικῶς. γένεσιν,
Ἑλληνικῶς.

Γνωσιμαχῆσαι¹⁶, ὡς Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν. με-
τανοῆσαι, Ἑλληνικῶς.

Γρίφοι¹⁷, τὰ ἐν τοῖς πότοις προβαλλόμενα ζη-
τήματα, Ἀττικῶς.

stoph. Ran. v. 6. Ἀττικοὶ βαρυ-
τονοῦσι et χαίρουσι τῇ βαρύτητι,
Ammon. p. 117.

apud Suidam v. Εἰμαρμένη, γέ-
νεσις. et in v. Γένεσις λέγεται
καὶ ἡ εἰμαρμένη.

15. Γενετυλλίδα] Γενε-
τυλλίδος vel γενετυλλίδων men-
tionem faciunt Aristoph., Lucianus
et Pausanias. Sed ex illo-
rum testimoniis quatenam illae
fuerint, vix certo definire possis.
Fatorum praesidem Deam Moeris
interpretatur, sive fatum ip-
sum; γένεσιν et γενετυλλίδα eas-
dem esse tradit. Γένεσις autem
et εἰμαρμένη non differunt. Te-
stis Diodorus [imo Theodorus]
Tars. in Excerptis Photii [p.
348, 16. ed. Hoeschel.]: ἀπὸ
διαφορᾶς, inquit, ἦν ἔχει τὸ οὐ-
κούμενον πρὸς τὸ αὐόκητον, καὶ
ἦν πρὸς ἀλληλα τὰ κλίματα ἔ-
χουσι τὴν ἀνατροπὴν τῆς γενέ-
σεως, ἥτοι τῆς εἰμαρμένης ποιῶ-
ται. Testis et Chrysostomus in
Paul. p. 253. γένεσιν λέγω καὶ
εἰμαρμένην. Utrumque sequitur
Isidorus Pelusiota, quem vide p.
559. SALLIER.

Γενετυλλίδα. Vide Viros do-
ctos ad Hesych. et qui ibi citan-
tur. In eo autem diversus a cete-
ris Grammaticis abit Moeris, quod
Γενετυλλίδα eandem cum μοῖρα
faciat, quam tantum non omnes
vel Venorem, vel Dianam
praesidem fuisse statuunt. Γένε-
σις autem pro fato occurrit et

16. Γνωσιμαχῆσαι] In
MS. γνωσιμαχῆται. HUDSON.

Γνωσιμαχῆσαι. Nec aliter Cod.
Coisl. Μετανοῆσαι vero, quod
Moeridi parum probatur, suus est
in vocibus Atticis locus. SALLIER.

Γνωσιμαχῆται Leid. Ceteri re-
cte. Ἀττικῶς quod addiderat
Hudsonus, necesse non erat,
Aristophanis locus est Av. v. 110
556. Moschopolus Π. Σ. p. 124.
Γνωσιμαχῶ. παρ' Ἀττικοῖς τὸ
μετανοῶ. Michael Psellus [ap.
Tittmann. ad Zonar. T. I. c.
CXV. v. 41.]: Γνωσιμαχεῖν, ἐ-
πίστασθαι τὴν πρὸς κρείττονα
μάχην. Vim exemplorum dede-
rant doctissimi Interpretes, ad He-
sych. v. et ad Thomam M.

17. Γρίφοι] Debet apud
Moer. pro προσβαλλόμενα repro-
προβαλλόμενα: quod est verbum
hoc in genere proprium, Lat. pro-
ponere et proponere. Phavorinus,
unde iam nescio: γρίφοι λέγον-
ται τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις προ-
βαλλόμενα, αἰνιγματώδη ζητήμα-
τα. Sic Cebes s. 4. de Sphinge
δ (αἰνίγμα) ἐκείνη προὔβαλλετο
τοῖς ἀνθρώποις. FISCHER.

Γρίφοι. Pro προσβαλλόμενα
cum Codd. Coisl. et Regio repro-

Γραῦς¹⁸, πληθυντικῶς, Ἀττικῶς. γραΐας, Ἑλληνικῶς.

Γλαμῶσα¹⁹, Ἀττικῶς. λημῶσα, κοινὸν, ἀμφοτέρων.

σὺ προβαλλόμενα. Scholiastes Aristoph. ad Vesp. v. 20. Γρίφοι λέγονται τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις προβαλλόμενα αἰνιγματώδη ζητήματα. Atque ita in Hesychio v. Γρίφη (pro Γρίφοι) malim legere pro βαλλόμενα. Γρίφος πρόβλημα παιστικὸν Athenaeo lib. X. p. 448. C. quem illic consule et Is. Casauboni Animadversiones.

18. Γραῦς, Ἀττ. γραΐα, Ἑλληνικῶς] Quam vere, ex his Euripidae manifestum est, Hecub. v. 323. Εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἥσσον ἄθλιαι Γραΐαι γυναικες. Accedit Aristoph. Thesm. v. 1033. Μόλις δὲ γραΐαν ἀποφυγῶν Σαπρὰν, ἀπωλόμην ὄμως. Nec obstat Thomas Mag. qui hocce nomen poetis peculiare esse tradit: γραῦς, inquit, οὐκ αἰ γράες, οὐδὲ αἰ γραΐαι. ποιητικὸν γάρ. Nam apud alios etiam scriptores in usu fuisse patet ex Luciano [Lucio 23. T. II. p. 591. v. 91.] T. II. p. 135. ἐγὼ δὲ ἄξιον κρημνοῦ καὶ θανάτων ἄλλων εἰπὼν τὸ ὑπὸ γραΐας ἀλῶναι, εὖρον [l. ἔσυρον] αὐτήν. SALLIER.

Γραῦς. Etymol. γραῦς Ἀττικῶς. et Eustath. ad Odys. A. p. 71. l. 41. κοινῆς δὲ φράσεως ἢ γραΐα. ἢ μέντοι γραῦς Ἀττικῶς γλώσσης ἐστὶ. Verum Codd. Coisl. Reg. Leid. et Coll. Gron. addunt πληθυντικῶς. Γραῦς πληθυντικῶς, Ἀττικῶς. γραΐα, Ἑλλη-

νικῶς. Scribendam γραΐαι vel, quod verius puto, γραΐας. Observat enim Moschopolus II. Σ. p. 162. γραῦς declinari, ut ναῦς, et in nominativo plurali habere αἰ γράες καὶ γρηῆς, in accusativo τὰς γραῦς καὶ γρηῦς. Iam vero Attici in nominativo semper scribunt αἰ νῆες, in accusativo τὰς ναῦς, αἰ βόες et τὰς βοῦς. (vid. Moerid. in Νῆες. Thom. M. in Βοῦς.) Similiter ergo τὰς γραῦς et non αἰ γραῦς dixere. Quae observatio poetarum exemplis confirmari potest. Ita Euripides Androm. v. 612. Παίδων τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθηκας ἐν δόμοις. 111 Suppl. v. 9. 266. Cycl. v. 305. et alibi. Αἰ γραῦς nusquam observari.

19. Γλαμῶσα] In MS. γλωμῶσα, dein γλημῶσα. HUDSON. Γλαμῶσα. Ita Codex Coisl. SALLIER.

Leid. γλωμῶσα et γλημῶσα. Verum Coisl. Coll. Schl. et Gronov. ita, ut correxerat Hudsonus. Quid vero ἀμφοτέρα sive ἀμφοτέρων, uti C. R. Gron., velit, non video, nisi forte Moeris scripserit: Γλαμῶσα, Ἀττικῶς. γλημῶσα καὶ λημῶσα κοινὸν ἀμφοτέρων. Vid. Pollux lib. II. sect. 65. Hesych. et not. Γλάμων prima correpta legitur in Aristoph. Ran. v. 596. et alibi. Quo respexit Eustath. ad Il. II. p. 1083. l. 18. Adde Lysiam Or. [l. in Alcib.] p. 284. l. 4. [p. 142. Steph. p. 289, 25.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

*Γνοῖμεν*²², Ἀττικῶς. γνοιήμεν, Ἑλληνικῶς.
*Γαλῆ*²³, Ἀττικῶς. γαλέα, Ἑλληνικῶς.
*Γόης*²⁴, Ἀττικῶς. κόλαξ, Ἑλληνικῶς.

ζωοῖσιν ἔτη ζῶ Νυμφική εὐτεχνί-
 ης καρπὸν ἀειραμένη. Ultima
 vertit *Maius*, ut potuit. Nam de-
 pravata non poterant recte Lati-
 ne reddi. Scribendum: — δέκα
 δ' ἐν ζωοῖσιν ἔτι ζῶ, Νυμφικὸν
 εὐτεχνίης καρπὸν ἀειραμένη. *Vi-
 vo autem in decem liberis vivis
 adhuc, cum maritalem prolis e-
 gregias vel foecunditatis fru-
 ctum ceperim.* In *Apollodori*
 lib. III. cap. 13. sect. 6. Τοῦτον
 (Ἀμφικτύονα) ἔνιοι μὲν Δευ-
 καλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα
 (sic leg., non αὐτόχθονος) λέγου-
 σι. βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἐπὶ
 δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει.
 recte animum adverterunt homi-
 nes docti, ἔτη deesse, sed non per-
 spexerunt, illud corruptum in
 praepositione ἐπὶ latere. Apud
Suidam T. I. p. 318. in ἐχωρ-
 ζοντο δὲ ἀλλήλων ἐπὶ ἔτη λε,
 Codex Leidensis non habet ἐπὶ.
 Nunc, quum veluti condimento
 quodam has notas adperserim,
 revertar ad *Moeridem*.

22. Γ ν ο ἰ μ ε ν] *Sophocles*
Antig. v. 938. Παθόντες ἂν ξυγ-
 γνοῖμεν ἡμαρτηκότες. Vide su-
 pra *Βαλεῖμεν*.

23. Γ α λ ε ἰ ἄ , Ἀ τ τ ι κ ῶ ς .
 γ α λ ε ἄ , Ἑ λ λ η ν ι κ ῶ ς] Ita in
 MS. Forsan tamen legendum Γ α -
 113 λ ε ἄ , Ἀ τ τ ι κ ῶ ς . γ α λ ε ὸ ς , Ἑ λ λ . aut
 Γ α λ ῆ , Ἀ τ τ . γ α λ ῆ , Ἑ λ λ . HUD-
 SON.

Γαλειά. Codex Coislin. habet
 γαλῆ. Recte. Eam enim vocem

esse Atticam constat vel ex Le-
 xicis. SALLIER.

Γαλῆ sive γαλῆ est in Coislin.
 Reg. Coll. Schlaeg. et Gronov.
 Leidensis praefert γαληα. Nimi-
 rum ᾠ̄ ex sequenti voce male ad-
 haesit. De γαλῆ multa notavit
 Eruditissimus *Perizonius* ad *Ae-
 liani* V. H. lib. XII. cap. 4. *A-
 pollodorus* apud *Stobaeum* Flor.
 Grot. p. 43. Καὶ κλελεθ' ἡ θύ-
 ρα μοχλοῖς. ἀλλ' οὐδὲ εἰς Τέ-
 κτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύ-
 ραν, Δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ
 εἰσέρχεται. Sed exemplis in re
 nota opus non est. *Arponam* tamen
 suavissimos *Sannurionis* comici
 versus, quibus *Hegelochum* tra-
 goedum, quem in pronunciando
 versu *Euripideo*, Ἐκ κυμάτων
 γὰρ αὐθις αὐ γαλήν' ὄρω, spiri-
 tus defecerat, in scena risui Atti-
 corum exposuit. — Τίς ἂν γενό-
 μενος εἰς ὀπὴν Ἐνδύσομαι. φέρ'
 εἰ γενομένην νῦν γαλῆ. Ἄλλ' Ἡ-
 γέλοχός με μηνύσειεν ὁ τραγι-
 κός, Ἀνακράγοιτ' ἂν οὗτος εἰς
 ἐχθροὺς (vel εἰσιδῶν) μέγα. Ἐκ
 κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλήν' ὄ-
 ρῶ. Ita isti versus constituendi,
 qui apud *Scholiastam* *Euripidis*
 ad *Orest.* v. 279. corrupti, apud
Scholiast. *Aristoph.* ad *Ran.* v.
 306. corruptissimi leguntur.

24. Γ ό η ς] Post Ἑλληνικῶς
 MSS. Coisl. et Reg. addunt: καὶ
 κοινόν. de quo alio loco dicam.
 Γόητας et κόλακας coniunxit *Dio
 Chrysostom.* Or. XXXII. p. 364.
 ἀφθονία δὲ κολάκων καὶ γοή-

* Γραμματοκύφωνα²⁵, ἀντὶ τοῦ γραμματέα, ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ γραμματοκύφων, οἷον ἐν ἀγορᾷ γραμματεὺς, ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφῳ μαστιγοῦνται. διὰ τοῦτο δ' αὐτὸν εἶπε περίτριμμα ἀγορᾶς.

Γραψάμενος²⁶, Ἀττικῶς. γράψας, Ἑλληνικῶς.

των καὶ σοφιστῶν. Or. LXXVIII. p. 668. A. κόλαξ καὶ γόης ἀντὶ γενναίου καὶ ἀληθοῦς φανείς. Athen. lib. VI. p. 252. F. Alia huius nominis exempla dederunt *Wetstenius* ad II. Timoth. cap. III. v. 13. et *Ruhnkenius* ad Timaeum v. [p. 73.]. Apud *Hesychium* legitur: Γοησιόδος. ῥόδος, ῥπατεῶν. pro quo *Kusterus* γοησιόδος censet scribendum. Sed reponendum potius Γόης αἰοιδός vel Γόης ἐπωδός. *Euripides* Bacch. v. 234. Γόης, ἐπωδός, Ἀυδίας ἀπὸ χθονός. Similiter *Hieropol.* v. 1038. Ἄρ' οὐκ ἐπωδός καὶ γόης πέφυχ' ὅδε. Γόητες ἐλάδοντες *Maximo Tyr.* Diss. XXXVI. p. 429. In *Phrynichi* Apparatu Sophistico Bibl. Coisl. p. 466. [v. *Bekk.* An. Gr. I. p. 31, 15.] pro corruptissimo Γλωτ. . . . τὸν γνώμαις πολλαῖς καὶ συνεχέσι τοὺς ἀκρωμένους διαμαλάττοντα. Πλάτων. nullus dubito, quin scribendum sit Γοητεύοντα. Ita *Plato Menone* p. 414. C. [p. 80. A. St.] γοητεύεις με καὶ φαρμάττεις καὶ ἀτεχνῶς κατ-
114 ἐπάδεις. Alia loca dabit *Budaeus* in Comment. L. Gr. p. 728. Ὠιδαῖς γοητεύειν *Conon* fab. 45.

25. Γραμματοκύφωνα — εἶπε (καὶ) περίτριμμα ἀγορᾶς (παρὰ Δημοσθένε-

νσι)] Ita locum supplevi ex *Etymologo Magn.* v. Γραμματοκύφων. HUDSON.

Berglerus in marg. notaverat: „Dele καὶ et παρὰ Δημ. licet „ita exstat apud *Etymol.*, tamen „absurde dicitur: propterea eum „(nempe Aeschinem) dixit (De- „mosthenes) περίτριμμα ἀγορᾶς „apud Demosthenem. Vide Schol. „Aristoph. ad Nub. v. 259.“ Optime! Sed tota glossa insititia est et in Coisl. et Coll. Schl. non comparet. Descripsit autem eam homo inepte sedulus ex *Lexico Rhetorico* [v. *Bekk.* An. Gr. I. p. 228, 15.], quod eodem Codice S. Germani, quo Moeris, continetur. Quod me monuit *Amiciss.* *Ruhnkenius* in litteris ad me datis. Hoc Lexicon expilavit *Etymologus*, apud quem verba παρὰ Δημοσθένει, quae *Lexicon Rhetor.* non habet, vel una litura sananda sunt vel statim post Γραμματοκύφων ponenda. Locus *Demosthenis* est pro Ctesiph. p. 343. A. [p. 297. Reisk. p. 265, 209. *Bekk.*] περίτριμμα ἀγορᾶς est ex Or. de Corona p. 331. B. [p. 269. Reisk. p. 240, 127. *Bekk.*] unde sumsit *Libanius* Opp. T. II. p. 629. D.

26. Γραψάμενος] *Aristoph.* Nub. v. 1484. Vesp. v.

Γεγωνεῖν²⁷ καὶ γεγωνίσκειν, Θουκυδίδης, Ἀττικῶς. βοᾶν καὶ κράζειν, Ἑλληνικῶς.

Γέλυη²⁸, καὶ γελγοπάλης, Ἀττικῶς. ῥῶπος καὶ ῥωποπάλης, Ἑλληνικῶς.

Γηρᾶναι²⁹ καὶ καταγηρᾶναι, Ἀττικῶς. γηρᾶσαι καὶ καταγηρᾶσαι, Ἑλληνικῶς.

Γηθυλλίς³⁰, Ἀττικῶς. ἀμπελόπρασον, Ἑλληνικῶς.

875. 889. 902. Pac. v. 107. Vid. Thom. Mag. in Γράφομαι. Stephan. de Dial. Att. p. 64.

27. Γεγωνεῖν] Coll. Gron. βοᾶν δὲ καὶ κράζειν. Moschorulus II. Σ. p. 67. Γεγωνεῖν, τὸ βοᾶν καὶ κράζειν. ὃ καὶ γεγωνίσκειν εἴρηται ὑπὸ Θουκυδίδου. lib. VII. cap. 76. p. 497. Similiter Euripides El. v. 809. Sed quicquid fere his de verbis dici poterat, occuparunt G. Arnaldus 115 Lect. Gr. p. 32. I. Ph. D'Orville in Vanno Crit. p. 150. seq. et A. Heringa Observ. p. 64. 65. ubi γεγωνῶς praeclare Philostrato festivit.

28. Γέλυη] Hesychius: γέλυη, ὁ ῥῶπος: de quo utroque vocabulo v. Salmas. ad Vopisc. c. 45. p. 386. ed. Paris. FISCHER. In MS. Γέγη καὶ γεγοπάλης, dein ῥωπόλης. HUDSON. *q. d.*

Similiter Leid. in quo multo corruptius γιγοπάλης. Coisl. Reg. Coll. Schl. et Gron. Hudsoni correctiones confirmant. Vid. Aelius Dionys. apud Eustath. II. N. p. 896. Pollux lib. III. sect. 127. VII. 198. Hesych. et not. Nihil verius doctiss. viri I. Meursii correctione in Luciani Lexiph. [3.] T. II. p. 321. [p. 323. v.

68.] καὶ τοι προηγόρευτο αὐτῷ ἐπὶ τὰ γέλυη ἀπαντᾶν. Phrynichus Appar. Sophist. Bibl. Coisl. p. 468. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 61, 30.] ῥωποπάλης. ὁ τὸν ῥῶπον πωλῶν. ὃ ἐστὶ ξηρὸς χόρτος καὶ ποικίλος. Reponendum φόρτος. Vid. Hesych.

29. Γηρᾶναι] Aeschylus Choeph. v. 908. Ἐγὼ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηρᾶναι θέλω. Sophocles Oed. Col. v. 920. Τοιοῦτον, οἷον καὶ γηρᾶναι ποτέ. Ad alterutrum horum locorum referenda Hesychii glossa: Γηρᾶναι, γηρᾶσαι. In Xenophontis Memorabil. lib. III. [cap. 12, 8.] p. 787. C. legitur γηρᾶσαι. Vid. Thomam Mag. et Etymol. M. p. 230. f.

30. Γηθυλλίς, Ἀ. ἀμπελόπρασον, Ἐ.] In MS. ἀμπελόπρασις. HUDSON.

Sic et Leid. Sed Coll. Gronov. Coisl. Reg. et Coll. Schl. ἀμπελόπρασον. Conf. Hesych. v. Γήθηνα, Suidas v. Athenaeus lib. IX. p. 372. f. quem cum ipsis librariorum vitiis expilavit Eustath. ad II. Σ. p. 1211. l. 11. Aristophanis versus apud Athen. pag. seq. A. sic scribendus: — τῶν δὲ γηθύων ῥίζας ἔχουσας σκοροδομήτων τὴν φύσιν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

Δακρύοις¹, Ἀττικῶς. δάκρυσιν Ἑλληνικῶς.
 Δοίημεν², δοίητε, Ἀττικῶς. δώημεν, δώητε, Ἑλ-
 ληνικῶς.
 Διωκάθειν³, κοινὸν Δωριέων, καὶ Ἰώνων. διώ-
 κειν, Ἑλληνικῶς.

117 prius citat *Pollux* lib. II. sect. 59. posterius *Suidas* v.) Θεραπευ-
 τήρ. lib. VII. [cap. 5, 23.] p. 197.
 Δ. προσόδων ἀποδεκτήρ lib. VIII. [cap. 1, 3.] p. 202. C. δαπανη-
 μάτων δευτήρ. ibid. πεντηκοστῆ-
 ρες pro πεντηκόσται aliquoties.
 ἀλεξητήρ *Oecon.* [cap. 4, 3.] p. 827.
 D. ἐργαστήρ [cap. 20, 16.] p. 855.
 D. *Pollux* lib. VII. sect. 7. λυ-
 μαντήρ *Hieron.* [cap. 3, 3.] p.
 908. Σκαπτήρ, quod tanquam
Xenophonteum laudat *Pollux* lib.
 VII. sect. 148. in nostris editio-
 nibus non legitur. De similibus
 nominibus in ἦρ notat *D'Orville*
lius V. C. ad *Chariton.* p. 363.
 [p. 421. ed. Lips.] Δοτήρ resti-
 tuendum *Themistio* Or. XIII. p.
 178. B. καὶ δῆμος ἡρώων καὶ
 φυλὴ ἐστιούχων δαιμόνων ὄλβον.
 In MS. est ὄλβουδοξοτέρων, pro
 quo *Harduinus* coniicit ὄλβων
 καὶ ἐνδοξοτέρων, quod tamen ipsi
 non satisfaciebat. Scribendum:
 δαιμόνων ὄλβου δοτήρων vel una
 voce ὄλβοδοτήρων. Vid. infra D.
 p. 191. B. 163. D. 284. A. 340.
 D. Atque ita Iovem κτήσιον δι-
 ctum quasi δοτήρα πλούτου καὶ
 κτήσεως scribit *Dio Chrysostom.*
Orat. I. p. 9. A.

Grammatici certant et adhuc sub
 iudice lis est. Verum *Moeridis*
 nota videtur referenda ad *Ari-*
stoph. *Vesp.* v. 489. Τοῖς δακρύ-
 οῖσιν τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ
 τοῖς ὄλοφυρμοῖς.

2. Δοίημεν] V. *Phrynichum* v. *Διδῶη* [p. 345. sq. Lob.]
 HUDSON.

Δοίημεν. Habet hac parte
Phrynichum sibi assentientem
Moeris, quibus se opponere au-
 sus est *Thomas M.* v. *Διδῶη*.
 Sed veterum Grammaticorum au-
 ctoritas apud me quidem prae-
 valet. Vid. *Aristophan.* *Plut.* v.
 925. *Nub.* v. 1252. *Sophocl.* *Phil.*
 v. 328. In *Hesychio* post *Δοίη-*
μεν, *δώημεν* legitur: *Δοίης*, *δά-*
σεις. Scribendum *δώης*. Apud
Thomam vero pro ἀλλὰ *βιώη*,
Ἰωνικῶ ἔθει, omnino cum *Cod.*
Oxon. castigandum *Δωρικῶ* ἔθει.
 Sic enim recte non tantum *Mo-*
schopolus, sed et eo longe vetu-
 stior Grammaticus apud *Suidam.*
Βιώη. ἀντὶ τοῦ βιοίη. ὡσπερ καὶ
 τὸ δώη, ἀντὶ τοῦ δοίη, κατὰ ἔκ-
 τασιν τοῦ ὀ μικροῦ εἰς ὦ, *Δωρι-*
κῶς.

3. Διωκάθειν κοινὸν 118

1. Δακρύοις] A *Moeride* (*Ἀττικῶς*) Δ.] Atticorum esse
 dissentit *Thomas M.* Utrumque ostendit *Stephanus* de *Dial. Gr.*
 apud poetas Atticos occurrit. p. 145. HUDSON.

Δεδιττόμενος⁴, Ἀττικῶς. ἐκφοβῶν, Ἑλληνικῶς.

Διωκάθειν — Ἀττικῶν. Ultima vox desideratur in MSS. Necessariam tamen esse illud argumento est, quod διώκειν inter voces minus Atticas numeret. SALLIER.

Διωκάθειν. Ἀττικῶς abest ab omnibus Codd. quod tamen improbabile non est, aut addi, aut intelligi debere. Vid. infra Ὠδί. Ex Atticis scriptoribus huius verbi exempla protulit *Ruhnkenius* V. C. ad *Tim.* p. 64. [p. 87. sq.] quibus addi potest *Clemens Alexandr.* Paedag. lib. II. p. 169. l. 27. τὴν λίχνον διωκάθοντας ζῶν. In scriptoribus Doricis, quos paucissimos nobis reliquos fecit bonorum librorum pestis barbaries, hoc aut simile eiusdem formae verbum non reperi. Verum εἰκάθειν, ἐργάθειν, κιάθειν apud *Homerum*, *Apollonium Rh.* aliosque poetas Ionicos sunt obvia. His si addatur ἀμυνάθω et composita ab ἐργάθω et εἰκάθω, plura huius generis verba haud facile reperias, ut observatum a *Ruhnkenio* nostro l. c. Καιάθω tamen sive κατακαιάθω, a καίω, formavit Argonauticorum scriptor *Orpheus* v. 570. Φίτρους δ' αἶψα κόμιζον, ἰδ' ἔντομα πορσύνοντες Παμμέλαν' ἐν βόθροις κατακαιάθον. αὐτὰρ ἔγωγε Ψυχὴν ἰλασάμην. Quod merito inter singularia, quae habet iste auctor, verba referri potest. — Ἑλληνικῶς in fine scripsi cum Coisl. et Regio. Leid. Ἕλληνες pro Ἑλλήνων.

4. Δεδιττόμενος, Ἀττ. ἐκφοβῶν, Ἑλλην.] Verbo

ἐκφοβεῖν utitur *Aeschylus Pers.* v. 608. Βοᾷ δ' ἐν ὧσι κέλαδος οὐ παιώνιος. Τοια κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας. et *Euripides Orest.* v. 1270. Εἰ μ' ἐκφοβοῖεν μανίαςιν λυσσήμασι. Occurrit etiam illa vox apud *Lucian.* [Philopat. 4.] T. II. p. 993. [T. III. p. 589. v. 84.] ἔτε με ἐξεφόβησας, inquit, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. SALLIER.

Δεδιττόμενος. Verbum δεδίσσεσθαι scriptores post *Homerum* usurparunt duplici terrendi et timendi notione, observante *Eustathio* ad *Il. N.* p. 943. l. 16. Τὸ δὲ δεδίσσεσθαι οἱ μεθ' Ὀμηρον καὶ παθητικῶς λέγουσι. — καὶ δεδισσόμενος διχῶς νοεῖται, δηλῶν ποτὲ μὲν τὸν ἐκφοβοῦντα (i. ἐκφοβοῦντα), ποτὲ δὲ τὸν φοβούμενον. Priori vero terrendi 119 significatione a scriptoribus Atticis usurpatur, ut ad *Luciani Solocist.* [5.] T. III. p. 565. exemplis docuit *Vir Politissimus*, *I. G. Graevius*. Quibus alia adiciemus. *Plato*, ad cuius locum *Mosridis* nota videtur referenda, *Phaedr.* p. 1221. A. [p. 245. B.] μηδέ τις ἡμᾶς λόγος θορυβεῖτω, δεδιττόμενος, ὡς πρὸ τοῦ κεκνημένου τὸν σῶφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον. Perperam *Ficinus* interpretatur ostendens. *Ista* autem *Platonis* verba sua fecit *Aristides* T. II. p. 16. l. 6. *Demosthen.* Exord. p. 146. B. [p. 1451. Reisk. p. 625, 10. Bekk.] *Philostrat.* V. A. lib. IV. cap. 11. δεδιττομένων οὖν τῶν ἐταρῶν αὐτόν. *Achill. Tat.* lib. III. [cap. 18.] p. 199. f. παῦσαι, δε-

Διαγράφειν⁵, τὸ ἐξαλείφειν. Πλάτων Πολιτικῶν γ'.

διττόμενος αὐτόν. *Synes.* de Reguó p. 17. Α. δεδίττονται ἡμᾶς ἀντιδιαβαίνοντες. *Clem. Alex. Protrept.* p. 8. l. 18. καὶ τῷ πύρρῳ δεδίττεται τοὺς ἀθρώπους. Similiter *Theocrit.* Id. XXV. v. 74. Conf. *Pollux* lib. I. sect. 151. IV. 29. IX. 155. Pari ratione δεδίσκεσθαι, quod forma tantum distat et male a viris doctis ubique in *Hesychio* mutatur in δεδίσκεσθαι, adhibuit *Aristophanes* *Lys.* v. 564. Ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδῶπιωλιν. Schol. ἐφόβει. *Suidas*: Ἐδεδίσκετο, ἐξέφόβει. Hoc verbum restituendum censemus auctori praecleari illius in *Mercurium* *Hymni*, qui vulgo *Homero* adscribi solet, v. 162. seqq. Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι, Μῆτερ ἐμῆ, τί με ταῦτα τιτύσκεαι, ἡὔτε τέκνον Νήπιον. ὅς μάλα παῦρά κατὰ φρεσὶν αἰσυλα οἶδε, Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδεύοικεν ἐνιπάς. Reponendum videtur: Μῆτερ ἐμῆ, τί με ταῦτα δεδίσκεαι, ἡὔτε τέκνον Νήπιον. *Homerus* II. Y. v. 201. Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὡς Ἐλλεο δεδίξεσθαι. *Homerum* imitatur *Plato* *Criton.* p. 34. E. [p. 46. C. St.] ὡσπερ παῖδας ἡμᾶς μορμολύττηται. *Lucian.* *Zeuxid.* [4.] T. I. p. 842. l. 97. ὡς δεδίξαιτο σὺν παιδιᾷ τὰ βρέφη. D. Mer. [9.] T. III. p. 304. l. 16. Ὡς βρεφυλλοῖς ταῦτα, ὧ μισθοφόρε, ἡμῶν λέγεις, καὶ μορμολύττει. *Aristides* Or. T. II. p. 376. τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐκπλήττων καὶ φόβων ὡσπερ παιδάρια. Altera

autem significatione *timendi* utitur *Orpheus* *Argon.* v. 55. Θέσφατα γὰρ Πελίας δεδίσκετο. etc. Atque ita videtur poni in *Aristoph.* *Pac.* v. 312. l. a *Graevio* cit. *Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίτεσθε.* Sed versus duplici laborat menda, scilicet de tertia spondeum pro trochaeo exhibens et in fine perturbatus, quod etiam animadvertit *Florens Christianus*, cuius coniecturae improbabilis non sunt: *Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνο νῦν, τὸν Κέρβερόν τε δεδίτετε.* Quando *tetrandi* significatus omnino retinendus. Vel refingendum: *Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνο νῦν, τὸν Κέρβερόν τε δείδετε.* Sed malim a melioribus libris medicinam expectare. Apud *Suidam* v. *Δεδίσσω*, male legitur *δηδίσσω* pro *δειδίσσω*. [*v. Ruhnken.* ad *Tim.* p. 182.]

5. Διαγράφειν, — πολιτικῶν γ'.] In MS. πολιτ. γ'. HUDSON.

Διαγράφειν. In MS. Coisl. et Coll. Ward. rectius legitur *πολιτικῶν γ'*. Locus est p. 432. D. ed. Laemar. [de *Rep.* lib. III. p. 387. A. St.] citatus Cel. *Ruhnkenio* ad *Timaeum* p. 60. [p. 81. sq.] qui post *Magnum Hemsterhusium* ad *Thom. M.* multis hoc verbum illuminavit, nihil ut nobis dicendum superesse videatur. Eadem ratione verbum *περιγράφειν* pro *delere, e medio tollere*, praeter *Aeschinem*, de quo vide *Budaeum* *Comm.* L. Gr. p. 591. et *Polemonem Ponticum* *Anth.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Δεδιακόνηκα?, Ἀττικῶς. *δεδιηκόνηκα*, Ἑλληνικῶς.

Obs. p. 175), *placentae, quas ex arboribus sponte decidebant. Male Dalechampius olivas drup-
pas illic interpretatur. Quan-
quam non ignoro Alexin apud Athen. lib. II. p. 56. aliosque ibidem δρουπετεῖς ἐλάτας dixisse. Has Lucianus Lexiph. [13.] T. II. p. 336. l. 41. ἐλάτας χαμαι-
πετεῖς dixit. Cum hoc autem no-
mine adiectivo ubique librarii per-
miscuerunt alterum δρουπέλης, quod *fructum* notat, qui in ar-
bore maturuerit sole coctus, ma-
turum. Quod Moeridi pro δρου-
πέτης sive δρουπετής restituendum censet Cl. Oudendorpius ad Th. M. p. 251. Verissime. *Bustathius* et alibi, et ad Il. B. p. 160. l. 6. καὶ τὸ πεπαίτερον, ὄλερ ἐστὶν ὠριμώτερον. Αἰσχύλος Ἄνηρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μύρων. ἔτι δὲ καὶ δρουπελής, ποτὲ μὲν καταμόνας ἀπλῶς προφερομένη, ποτὲ δὲ κατὰ παράθεσιν. οἶον δρουπελής ἐλάτα ἢ Ἀττικῶς ἐλάα. Optime *Kusterus* e MS. Paris. in *Suida* pro δρουπέτης reposuit: *Δρουπέλης. ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων. ἢ ἐπὶ τῶν δέν-
δρων πεπανθεῖσα ἐλάτα* (conf. not. ad *Poll.* lib. VI. sect. 45.). Atque ita in *Aristophanis* Lys. v. 564. Ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπω-
λιν, καὶ τὰς δρουπέτεας κατέπινεν. *Scholiastes* veriore[m] ante oculos habuit lectionem τὰς ἐπὶ τῶν δέν-
δρων πεπανθεῖσας, inquires, ἐ-
λάτας φασὶ δρουπέτεας. Utroque loco castigandum δρουπέτεας. *He-
rodianus* *Philetaero* MS. [p. 437.] *Δρουπεκῆς, καρπὸς ὁ ὠραῖος. Leg.**

*Δρουπέλης. In Aristophanis loco a Cl. Sallierio adducto aliisque apud Athen. lib. II. p. 56. dubi-
tari potest, scribendumne sit δρου-
πετής an δρουπέτης. [Negligen-
tius itaque scripsit Mueller Aeginet. p. 187. not. d. utriusque vocabulī distinctionem Grammaticorum ar-
guitis deberi.]* *Ind. III*

7. *Δεδιηκόνηκα*, Ἀ. δε-
διακόνηκα, Ἑλλ.] Ita ex 122
Stephano de Dial. Gr. p. 37. et
153. In MS. *Δεδιακόνηκα*, Ἀτ-
τικῶς. *δεδιηκόνηκα*, Ἑλλ. HUD-
SON.

Intoleranda haec est auidacia et quaevis pro lubitu mutandi mala libido. *Δεδιακόνηκα*, Ἀττικῶς. *δεδιηκόνηκα*, Ἑλλ. omnes habent libri. Et quanquam Attici non-
nunquam augmenta geminare so-
lent, ut in *πεπαρώνηκα* pro *πε-
παρόνηκα*, *δεδιώκηκα* pro *δεδι-
οίκηκα*, alia tamen iis in διακο-
νεῖν placuit ratio. *Schediasma Veteris Grammatici: Πῶς δεῖ κλίνειν εἰς τοὺς παρατατικούς τὰ ῥήματα*, Biblioth. Coislin. p. 499. *Διακονῶ, ἐδιακόνουν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ δεδιακόνηκα. οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες, διηκόνουν. A-
lius Grammaticus* ibid. p. 482. [v. *Bekk. An. Gr. I. p. 88, 15.*] *Δεδιακόνηκα, Δημοσθένους περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. Hoc qui-
dem tempus in ista oratione non reperitur, sed ἐδιακονήθησαν sta-
tim in initio p. 706. C. [p. 1206. Reisk. p. 427, 2. Bekk.] Per ἠ tamen Or. de Corona praef. nav. 716. B. [p. 1230. Reisk. p. 447, 7.*

Δέω⁸, Ἀττικῶς. δεσμῶ, Ἑλληνικῶς.
 Δευσοποιοὶ⁹, Ἀττικῶς. βαφεῖς, κοινῶς. δευσο-
 ποιὸν δὲ τὸ δυσέκπλυτον.

Bekk.] δεδιηκονημένων scribitur, ut διηκόνηκεν in *Archedici* fragmento apud *Athen.* lib. VII. p. 294. C. Sed librarii talia saepissime pro arbitrato suo mutarunt. In *Hesychio* certe pro Δεδιηκόνηκε, διώκηκε, διηκόνησε, litterarum ordo, in talibus unicus veritatis index, postulat Δεδιακόνηκε per α. Ἐδιακόνουν usurpavit *Alcaeus* Endymione. Vid. *Lexicon Bibl. Coisl.* cit. [v. *Bekk. An. Gr.* I. p. 91, 15.] Quod autem Attici δεδιακόνηκα scripserint, non δεδιηκόνηκα, eius rei haec videtur fuisse causa: quod syllaba secunda in διακονεῖν natura esset longa adeoque augmenti minus capax, similiter plane ut ἀνάλωκα pro ἀνήλωκα, quia secunda in ἀναλοῦν natura produceretur, de quo vid. *Cl. Valckenaerius* ad *Euripid. Phoen.* p. 223. supra etiam laudatus. In similibus autem exemplis, in quibus duplex augmentum observarunt *Eustathius* ad *Il. Ψ.* p. 1148. et *Sylburgius* ad *Clenard.* p. 453. vel diphthongus est, ut in παροινέω, διοικέω, διαιπάω, vel vocalis brevis, ut in ἀνέχομαι, ἐνοχλέω etc. Nullam vero verbum protulerunt, in quibus α vocalis natura longa in η per augmentum sit mutata.

8. Δέω, Ἀττ. δεσμῶ, Ἑ.]
 In MS. δεῖσμα. HUDSON.

Sic Leid. Coisl. et Coll. Schlaeger. δεσμῶ. vel δεσμῶ. Vid. infra Δούσιν.

9. Δευσοποιοί. — δυσέκπλυτον] In Cod. Coisl. δυσέκπλυτον. Neque aliter illud adiectivum scriptum reperias apud 123 *Plutarch.* [de Frat. Amore] Mor. T. II. p. 488. B. ἀλλὰ καὶ κεῖ φυλακτέον, ὅπως τὰ πράγματα μάχεται καθ' ἑαυτὰ, μηδὲν ἐκ φιλονεικίας, μηδὲ ὀργῆς πάθος, οἷον ἄγκιστρον, πρόσθενται, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ τοῦ δικαίου τὴν ῥοπὴν κοινῶς ἀποθεωροῦνται... ἀποκαθῆραι, πρὶν ἐνδύσαν ὥσπερ βαφὴν ἢ κηλίδα, δευσοποιὸν γίνεσθαι καὶ δυσέκπλυτον. *Plutarcho Philo* praeiverat [de Decal. §. 2. p. 181. ed. Mang.] p. 575. τὴν ψυχὴν, inquit, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπορδύψασθαι καὶ ἐκκαθῆρασθαι τὰς δυσεκπλύτους κηλίδας. In ipsius tamen scriptis vox δυσέκπλυτος occurrit. Vide [de Profug. §. 16. p. 558. ed. Mang.] p. 361. Quare ex his duabus lectionibus, quam quisque voluerit, eliget. SALLIER.

Δευσοποιοί. Pro Ἀττικῶς Leid. Ἀττικοί. Sed Coisl. et Reg. et Coll. Gr. pro Ἑλληνες habebant κοινὸν vel κοινῶς, quod reposui. Dein τὸ pro τὸν ex iisdem Codd. recepi et δυσέκπλυτον ex Coisl. Coll. Schl. et Gronov. Ita enim plerumque scribitur. De δευσοποιῶ et eleganti eius usu, quae afferri poterant, cum pulvisculo exhausit *Col. Ruhnkenius* in eruditissimis ad *Timaeum Animadv.* p. 55. seq. [p. 75. seq.]

*Δεκέτες*¹⁰, Ἀττικῶς. δεκαετῆς, Ἑλληνικῶς.
*Δεδήσεται*¹¹, Ἀττικῶς. δεδήσεται, Ἑλληνικῶς.

10. *Δεκέτες*] In edit. Hudson. est δεκέτης. δεκαετής. In Leid. δεκέτες et in marg. ἰσως δεκέτης. Verum δεκετῆς et δεκαετῆς Coisl. Reg. et Coll. Gronov. Vid. *Thomam M.* v. Similiter Attici dixerunt ἐξέτης. *Suidas*: Ἐξέτει, ἐξαέτει, βαρυτόνως, Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης *Νεφέλαις*. v. 860. Οἷδ' ἐξέτει σοι τραυλλισαντι πιθόμενος. Et ἐπτέτης, licet in Platonis libris aliquando ἐπταετής scribatur. ἐπτέτις *Aristoph.* ap. *Polluc.* lib. III. sect. 42. Οὗτός με διεκόρησεν οὔσαν ἐπτέτιν. Conf. infra *Πεντέτηρις*.

11. *Δεδήσεται*] Paulo post futura Atticis fuerunt in deliciis pro futuris. Vid. infra *Πεπράσσομαι* et *H. Stephan.* de D. A. p. 146. *Δεδήσεται* legitur apud *Platon.* de Republ. lib. II. p. 594. B. [p. 361. E. St.] quo *Moeris* respexisse censeo. *Lucian.* *Cataplo* [13.] T. I. p. 635. l. 95. *Alciphron.* lib. III. ep. 24. δεδήσονται. ep. 62. δεδήσομαι *Xenoph.* *Cyrop.* lib. III. [imo lib. IV. cap. 3, 4.] p. 101. C. δεδησόμενον *Lucian.* [Τοχ. 35.] T. II. p. 544. l. 77. Per δεδήσομαι scriptum est in *Demosthen.* Or. adversus Timocrat. p. 486. C. [p. 759. Reisk. p. 57, 190. Bekk. coll. p. 58, 196. Bekk.] Sed hoc forte librariis tribuendum, qui in *Synesio* etiam, loco a *Thoma Mag.* citato, veram lectionem oblitterarunt et idem alibi videntur commisisse. Alterutrum horum
 124 temporum, et cur non magis At-

ticum δεδήσομαι? restituendum *Euripidi* *Herc. Fur.* v. 729. — ὦ γέροντες, εἰς καλὸν Στείχει, βρόχοισι δ' ἀρχύων γενήσεται *Ξιψηφόροισι*, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν. ubi *Barnesius* intelligendam censet praepositionem ἐν. Sed dura nimis eiusmodi ellipsis est. Licet non ignorem ἐντὸς ἀρχύων γενέσθαι locutionem esse optimam, a *Luciano* D. D. [17, 1.] T. I. p. 245. l. 77. et de *Merc. Cond.* [21.] p. 677. l. 62. usurpatam, et ἐν μέσοις ἀρχυστάτοις πεπτωκέναι dixisse *Sophoclem* *Electr.* v. 1504. εἰσπεσεῖν δικτύων βρόχους *Euripid.* Or. v. 1315. Reponamus δεδήσεται, omnia erunt liquida et poëta in eadem metaphora eleganter persistet. *Dicaeogenes* ap. *Stobaeum* *Flor. Grot.* p. 261. Ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶσιν ἄρχυσι. *Incertus Anthol.* lib. I. c. 27. epigr. penult. v. 4. — δίκτυον, ᾧ δέδεσαι. *Aristoph.* *Av.* v. 1083. — δεδεμένους ἐν δικτύῳ. *Plato* *Gorg.* p. 347. B. [p. 509. A. St. καὶ δέδεσαι σιδηροῖς καὶ ἀδαμαντινοῖς λόγοις] *Themistius* Or. XXIII. p. 297. A. καὶ ἐπιδειξάι τοὺς βρόχους ὅτι λαγαροὶ ἄγαν καὶ ἀσθενεῖς, καὶ ὑπὸ ἀγνοίας αὐτοῖς οἱ ἄνθρωποι ἐγκαταδοῦνται. Ipse *Euripides* *Rhes.* v. 74. ἐν βρόχοισι δέσμιοι. et *Andromach.* v. 556. Βρόχοισιν ἐκδήσαντες. ubi praestat ἐνδήσαντες. Potest tamen eodem sensu reponi πεδήσεται, futurum Atticum pro πεδηθήσεται, ut apud *Aeschyl.* *Eumen.* v. 637. — ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσασ'

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Διάγνωσιν¹⁴, Ἰσαῖος, τὴν ὑφ' ἡμῶν διαδικασίαν. Δυσήριδος καὶ Δύσηρις¹⁵, Ἀττικῶς. καὶ Πλάτων Νόμων θ'. δύσερις, Ἑλληνικῶς.

τίθεται. καθὰ καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρω χρῆται. Id autem quam vere sit ab illo pronunciatum, ostendunt haec *Platon.* in dial., de quo sermo est, p. 242. C. Καί πως, inquit, ἐδυσωπούμην, κατ' Ἴβυκον, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακῶν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω. SALLIER.

Δυσωπεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι et ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι, utroque loco reposui e *Coisl. Reg. Coll. Schlaeg.* Ἐν Φαίδρω legi debere monuerunt etiam *D'Orville* ad *Charit.* p. 496. [p. 502. ed. Lips.] et *Oudendorpius* ad *Thom. M.* Locus est p. 1219. C. [p. 242. C. St.] Conf. *Ruhnkenius* ad *Timaeum* v.

14. Διάγνωσιν] Id nomen legitur apud *Isaeum* [de *Cleonymi her.*] p. 369. [p. 57. l. 27. ed. Steph. p. 9, 21. Bekk.] In ceteris autem, quae sub illius nomine circumferuntur, scriptis legisse non meminimus. Ibi vero *iudicium* et *diiudicationem* significat, ut constat ex illius verbis: ὥστε ἐκ τούτων τῶν λόγων ῥαδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πε-
126 ποιήκασιν περὶ αὐτῶν. Quo sensu et alii auctores eam vocem usurpare solent. *Euripides* v. g. *Hippol.* v. 926. Φεῦ χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον Σαφές τι κεῖσθαι, καὶ διάγνωσιν φρενῶν. Ita quoque *Philo*, *Plutarchus* aliique plures, quorum testimonia adducere supervacaneum foret, cum ex *Euripide* *Isaeo*-

que manifestum sit, inter duas illas voces *διαδικασία* et *διάγνωσις* non eam affinitatem intercedere, quae videtur *Moeridi*. Vide *Lexica* in *Διαδικασία*. SALLIER.

Citat hunc locum *Is. Vossius* ad *Hesych.* v. *Διάγνωσις*. et *Wetsten.* ad *A. A.* cap. XXV. v. 21. Quid *διαδικασία* apud Atticos sit, docet *Taylorus* ad *Lys.* p. 312. In *Isaei* tamen loco eo, quo *Sallierius* explicuit, sensu vox *διάγνωσις* sumenda est, quemadmodum ab *Isocrate* quoque *Encom. Hel.* T. II. p. 134. n. ed. [p. 216. Steph. p. 240, 42. Bekk.] et *II. A.* p. 398. [p. 320. Steph. p. 358, 52. Bekk.] *Antiphonte* de *Choreuta* p. 143. l. 29. [p. 74, 18. Bekk.] *Demosthene* aliisque usurpatur. *Διαδικασία* legitur apud *Isaeum* de *Her. Pyrrhi* p. 42. l. 22. [p. 37, 45. Bekk.] περὶ μὲν οὖν τῆς διαδικασίας ἔχοι ἂν τι ψεῦδος προφασίσασθαι πρὸς ὑμᾶς. ubi forte *Moeridis* tempore *διαγνώσεως* lectum est. In *Libanio* *Opp.* T. I. p. 639. legitur: τὴν τε ἀκρασίαν πᾶσι ποιεῖσθαι καὶ τὴν διάγνωσιν. ubi pro corrupto ἀκρασίαν restituendum videtur *διαδικασίαν*. Sed tota res paulo intricatior est, quam doctioribus malim relinquere expediendam.

15. Δυσήριδος καὶ δύσηρις] In nostris *Platonis* editionibus bis per ε̄ legitur, [de *Legg.* lib. IX.] p. 928. E. [p. 863. B. St.] δύσερι καὶ δύσμα-

- Δωριάζειν*¹⁶, τὸ παραγυμνοῦσθαι τινὰ μέρη.
*Δέσμα*¹⁷, οὐδετέρως, Ἀττικῶς. δεσμοί, ἀρσενικῶς, Ἑλληνικῶς.
*Δεικνῦσι προπερισπώμενως*¹⁸, Ἀττικῶς. δεικνύουσιν, Ἑλληνικῶς. δεικνύασι δὲ οἱ δεύτεροι Ἀττικοί.
*Δρύφακτος*¹⁹, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, Ἀττικῶς.
*Διέφθορεν*²⁰, Ἀττικῶς. διέφθορακεν, Ἑλληνικῶς.

χον κτήμα. et p. 929. C. [p. 864. A. St.] δύσερις λόγος [item ap. Isocrat. ad Dem. p. 8. Steph. p. 10, 31. Bekk.]. Pro δυσήριδος malim legere δυσήριτος vel δυσήριστος. Vid. Hesych. v. Nisi ad singularem veteris auctoris locum respexerit Noster, ut infra in Διὰ φόροτῆτος.

16. *Δωριάζειν*] Ἀττικῶς, quod [in fine] addiderat Hudsonus, a MSS. abest nec eo indigemus. In Coll. Schlaeger. notatum erat περιγυμνοῦσθαι legi posse propter scripturae compendium. Sed παραγυμνοῦσθαι unice verum est. Videantur Dionysius et Pausanias apud Eustath. ad Il. Ἐ. p. 963. l. 14. Etymol. v. et Scholiast. Eurip. ad Hecub. v. 933. Euripid. Androm. v. 595.

127 17. *Δέσμα* — δεσμοί, Ἑλληνικῶς] Thomas Mag. cum Moeride convenit. SALLIER. Utrumque apud scriptores Atticos occurrit. Similiter σῖτα pro σῖτοι. Etymologus: Σῖτα, ἢ ἐκ τοῦ σῖτος μεταπεποιήται, ἢ ἀπὸ τοῦ σιτία. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

18. *Δεικνῦσιν, προπερισπώμενον*] In MS. Δεί-

κνῦσιν προπερισπώμεν Ἀττ. HUDSON.

Δεικνῦσιν προπερισπώμενον. Coll. Schl. δεικνῦσι προπερισπώμενως Coisl. et Reg. Vide infra Ζευγνύασι. De duplici Diaplecto Attica alibi accurate disputabo.

19. *Δρύφακτος*] In MS. δρύφακτον. HUDSON.

Sic et Reg. Leid. Coll. Gronov. In Coisl. et Coll. Schlaeg. δρύφακτος. In Coll. Gronov. deest Ἀττικῶς. Δρυφάκτοι Aristoph. Eq. v. 672. Vesp. v. 385. 551. 826. ad quae loca vide Scholiast. Polluc. lib. VIII. sect. 17. Eustath. ad Il. H. p. 532. Pro quibusvis asseribus ligneis, Libanius Opp. T. II. p. 376. B.

20. *Διέφθορεν, Ἀ. διέφθορακεν, Ἐ.*] Vide Graevium ad Luciani Soloecistam. p. 48. HUDSON.

Διέφθορεν, Ἀ. In Leid. ut in edit. Huds. διέφθορεν. Collatio Gronov. Διέφθορον, Ἀ. διεφθάρησαν, Ἐ. et super διεφθάρησαν η. ησαν. Unde duplex lectio effingi potest, vel Διέφθοραν, Ἀ. διεφθάρησαν, Ἐ. vel Διέφθορεν, Ἀ. διεφθάρη, Ἐ. Passiva enim

*Δρεπάνη*²¹, Ἀττικῶς. δρέπανον, Ἑλληνικῶς. Διαφορότητος²², Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. παρ' ἄλλῳ οὐχ εὖρον.

significatione aliquando hoc praeteritum adhiberi notissimum est. Vide *Thomam Mag.* et notas, ac laudatum *Hudsono Graevium* ad *Luciani Sol.* [3.] T. III. p. 557. Sed probanda unice *Codd. Coisl. Regii* et *Coll. Schlaeger.* lectio *Διέφθορεν*, Ἀ. διέφθαρχεν, Ἐ. quemadmodum ad *Hesych.* v. etiam correxit *Clarissimus Albertius.* Praeteritum enim medium pro activo ubique apud scriptores Atticos reperitur, pari ratione atque ἀπέκτονα pro ἀπέκτακα. Activum tamen διέφθαρχα haud raro etiam occurrit, ut apud *Lysiam* pro *Eratosth.* p. 10. l. 3. [p. 93. *Steph.* p. 164, 17. *Bekk.*] *Aeschin.* in *Timarch.* p. 192. B. [p. 22. *Steph.* p. 301, 158. *Bekk.*] *Euripidem Med.* v. 226. *Demosthen.* pro *Phorm.* p. 602. B. [p. 950. *Reisk.* p. 215, 20. *Bekk.*] 128 in *Steph.* [Or. I.] p. 611. [p. 1125. *Reisk.* p. 361, 79. *Bekk.*] etc. *Platonem* aliosque. In *Aristophanis* fragmento apud *Ammonium* p. 41. licet *Eustathius* ad *Il. B.* p. 145. et *Moschorus* eandem retineant lectionem, pro διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν, probabile tamen est legi debere διέφθορας τὸν οἶκον ἡμῶν, perdidisti domum nostram. Literae enim ρ et ι ubique permiscentur, quod alio loco pluribus exemplis docere conabor.

21. *Δρεπάνη*, Ἀ. δρέπανον, Ἑλληνικῶς] Temere profecto, cum id nomen legatur

apud *Euripidem* in *Cycl.* v. 293. Καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζησεν πυρὶ, Ὀβέλους τ' ἄκρους μὲν ἐγκαυμένους πυρὶ Ξέστους δρεπάνῳ οὐ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ. quem imitatus *Lucianus* [Zenx. 10.] T. I. p. 635. [T. I. p. 848. v. 15.] ait: τέμνοντες, νῆ Δία, καὶ διαιροῦντες τοῖς δρεπάνοις. SALLIER.

Δρεπάνη, δρέπανον. Utrumque recenset *Pollux* lib. I. sect. 245. X. 128. *Δρέπανον* frequentius. *δρεπάνη* adhibuit praeter *Homerum* *Opprianus* Hal. lib. V. v. 257. 653. *Aristides* T. I. p. 21. f. *φ*

22. *Διαφορότης*] In MS. *διαφόροτον.* Locus *Platonis* est p. 209. ed. Paris. Idem fere *Thomas Mag.* v. *Διαφορά.* HUDSON.

Διαφορότης. Cod. *Coisl.* habet *διαφορότητος.* Quin autem is locus sic legi debeat, dubitare non sinunt haec *Platonis* in *Theaet.* p. 209. A. λόγος δέ γε ἦν η τῆς σῆς διαφορότητος ἐρμηνεία. Cum autem scribit hocce nomen alibi sibi non esse visum, id de scriptoribus Atticis intelligendum est. Ab aliis enim saepe numero usurpatum deprehendimus, quos inter *Aelianus* Var. Hist. lib. II. cap. 21. εὐφραίνεται γὰρ, inquit καταλυομένου μου τὴν πρὸς αὐτὸν ἔριν. ὀμαλῶς καὶ συνήθως προσιόντος οὐκ εἴσεται τὴν διαφορότητα. Eam quoque vocem legas apud *Porphyrium* [Sent. 32.]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Δοῦσιν²⁶, Ἀττικῶς. δεσμεύουσιν, Ἑλληνικῶς.
 Δελφίς²⁷, ὄργανον ἐν ναυμαχίᾳ μολιβοῦν, ὄθεν
 καὶ Θουκυδίδης, νῆας δελφινοφόρους.
 Δήπουθεν²⁸, Ἀττικῶς. δηλονότι, Ἑλληνικῶς.

in alias notiores mutare religioni non fuit. Mirum igitur videri non debet, si vox illa *διανεκεῖ* in editis *Platonis* hodie non compareat. Ex eo tamen nemo colligat, *διηνεκῆς* ab Atticis non usurpatum, utpote quod in eodem dialogo p. 301. B. legitur: *διὰ ταῦτα οὕτω μεγάλα ὑμᾶς λανθάνει καὶ διηνεκῆ σώματα τῆς*

130 οὐσίας πεφυκότα. Nec dicat aliquis et ibi *Platonem* emendandum. Quod minime necessarium est, cum vocem *διηνεκῆς* apud Atticos etiam in usu fuisse constet. Testis *Aeschylus*, cuius haec verba sunt *Agam.* v. 327. *Λόγους δ' ἀκούσαι τοῦδε κάποθαυμάσαι Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.* SALLIER.

Διανεκεῖ — λόγῳ. ὡς *Πλάτων Ἰππία*. Ita *Coisl. Reg. Coll. Schl. Leidensis* ὡς *Πλάτωνι Ἰππία*. P. 1259. B. [p. 301. B. St.] *Διανεκῶς* in fragmento *Corinnae* apud *Hephaest.* p. 9. Ἡ διανεκῶς εὐδεις, οὐ μὰν πάρος ἦσθα *Κόρινθα*.

26. *Δοῦσιν*] *Supra*: *Δέω*, Ἀττικῶς. δεσμῶ, Ἑλληνικῶς. Nimirum Atticis saepe verba primitiva prae derivatis placuerunt, ut *κνεῖν* pro *κνήθειν*, *ἄροῦν* pro *ἄροτριᾶν*, *ἔλκειν* pro *ἐλκύνειν*, *θέρεσθαι* pro *θερμαίνεσθαι* etc. Ad *δεῖν* adscribi meretur *Pollux* lib. VIII. sect. 72. *Δεῖν*, *καταδεῖν*, *δεσμεύειν*, ὡς *Ἰσαῖος*. *Δείναρχος* δὲ καὶ *δοῦσαν*, τὴν *δεσμεύουσαν*.

Quod non absurde *Moeridi* posset restitui. Sed necesse non est. Vid. *Hesychius* v. *Δοῦσι*. *Δεσμεύειν* occurrit apud *Platon.* [*Phaedr.*] p. 1224. C. [p. 250. C. St.] *Strattin* ap. *Suidam* v. *Τοπιῖον*. Vid. *Glossarium* *Bibl. Coisl.* p. 182. [*Bekk. An Gr. I.* p. 88, 20. cf. *Elmslei.* ad *Eurip. Bacch.* v. 616. p. 80. ed. Lips.]

27. *Δελφίς*] Pro *μολιβδοῦν* ex *Codd.* *Coisl. Reg. Leid. et Gronov. Coll.* *μολιβοῦν*. Quod quidem minus Atticum est, ut infra videbimus; verum, si Atticismum observare voluisset *Moeris*, debuisset etiam *ναῦς* et non *νῆας* scribere. Itaque *MSStorum* auctoritatem secuti sumus. De *δελφινοφόροις ναῦσι* nihil dici potest, quod non ab aliis, quos laudat *Cel. Albertius* ad *Hesych.* v. *Δελφίς*, sit occupatum. Locus *Thucydidis* est lib. VII. [cap. 41.] p. 471. l. 7.

28. *Δήπουθεν*] *Eustathius* ad *Odyss.* A. p. 42. l. 12. τὸ δήπου νῦν μὲν τοπικῶς κεῖται, ἄλλως δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς, καὶ αὐτὸ καὶ τὸ δήπουθεν βεβαιώτικα εἰσιν. ὥσπερ καὶ τὸ δηλαδὴ, καὶ τὸ πάντως, καὶ τὸ ἀμέλει. *Exempla* sunt pervulgata. Vide *Ruhnkenius* ad *Tim.* v. [p. 79.]. Recentioribus *Sophistis* imprimis haec vocula placuit, quos ridet *Lucianus* *Lexiph.* [21.] T. II. p. 346. *Δηλονότι* apud scriptores Atticos frequenter occurrit. *cf. Ind.*

Διήρες²⁹, Ἀττικῶς. ὑπερῶον, κοινόν.

Δόχη³⁰, Ἀττικῶς. σπιθαμή, Ἑλληνικῶς.

Διαλέγεσθαι³¹, καὶ τὸ πλησιάζειν ταῖς γυναί-
ξιν, ὡς Ὑπερείδης.

131 29. Διήρες, Ἀ. ὑπερῶον, [E.] Pro ὑπερῶον e MSS. reposui ὑπερῶον, de cuius vocis origine consuli potest *L. Bos Obs.* p. 65. De vocabulo Διήρες videntur viri eruditi ad *Thom. M.* et *Valckenaerius* ad Euripid. *Phoeniss.* v. 90. *Plutarchus Opp.* T. II. p. 77. Ε. καταβαλεῖν ἑαυτὸν ἐκ τινὸς διήρους.

30. Δόχη] In Reg. Leid. et Coll. Gron. δίοχη. Coisl. δόχη, quemadmodum a nonnullis scribi tradit *Eustathius* ad II. Ψ. p. 1401. l. 23. περὶ ἧς δόχης Ἄλλιος Διονύσιος φησὶν οὕτω. Δόχη τὸ τετραδάκτυλον. Ἀρισταρχος δὲ ὀξύνει. ὡς δηλοῖ ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ, οὗτοι δ' ἀφεστήκασιν πλεῖν ἢ δύο δοχμά. ἐν μέντοι φησὶ τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις ὀξεῖα ἐπιχειρᾶται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ κατὰ τὸ λόχη, ὡς ὄχη, ὄχνη. Ἄτερος δὲ τις λέγει καὶ αὐτὸς, ὅτι δόχη, ὡς ὄχη καὶ στάχη κατὰ Τρύφωνα, εἰ καὶ Ἀρισταρχος ὀξύνειν ἀξιοῖ. Πausanias δὲ εἰπὼν καὶ αὐτὸς, ὅτι δόχη τὸ τετραδάκτυλον, ἐπάγει. Κύπριοι δὲ τὴν παλαιστήν. Ex quibus abunde patet, ipsos Grammaticos de accentu in hac voce dissensisse. Δοχηῖ legitur in *Aristoph.* Eq. v. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἢ δυοῖν δοχμαῖν. quem locum citant *Suidas* et *Etymologus* v.

31. Διαλέγεσθαι — Ἀττικῶς] Ea vox abest a MSS.

neque videtur necessaria, utpote quae non solum ab Atticis, sed et a ceteris scriptoribus usurpata sit. *Hyperidi* enim adiungi potest *Aristophanes*, qui verbo διαλέγεσθαι bis usus est pro *rem habere cum aliqua muliere*. Vid. *Clar. Kusteri* Indicem. Eodem sensu διαλέγεσθαι occurrit apud *Plutarchum* in *Solon*. [cap. 20.] p. 89. Occurrebat et apud *Hieroclem*, ut testatur *Suidas*. SAL-
LIER.

Διαλέγεσθαι. Elegantem huius verbi usum, quo pro *consuetudinem veneream cum muliere habere, proximus esse*, ponitur, ex *Hyperide* etiam annotavit *Pollux* lib. II. sect. 124. et V. 95. Pari ratione praeter *Aristophanem* *Plut.* v. 1083. adhibuisse videtur *Aeschines* *Epist.* X. p. 126. B. [p. 683. *Beisk.* p. 480, 9. *Bekk.*] Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἀπαξ δὲ διελέχθην παιδὲ ὑπερώω τε ἤδη καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς εἶδον. quāquam eo de loco dubitari potest. Veteres imitatus scriptor elegantissimus *Alciphron* lib. I. 132 ep. 35. ubi elegantiam Interpreti non perspectam animum advertit *Eruditiss. Berglerus*. Similiter *Libanius* *Opp.* T. II. p. 224. Α. ἤσθην δὲ τινος εἰπόντος ἐν μέρει κατηγορίας, ὡς οὗτός ἐστι διειλεγμένος ἑταίρα τινὲ τῶν ἐπὶ σκηνῆς γυναικῶν. *Ridebam vero, cum aliquem audirem in accusationis parte dicentem, hunc*

*Δένδροις*³², Ξενοφῶν. δένδρεσιν, Θουκυδίδης.
*Δείλης*³³ πρωΐας, τὸ μετὰ ἕκτην ὥραν. δείλης
 ὀψίας, πρὸς ἑσπέραν. κατ' ἰδίαν δὲ δείλης
 οὐ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. λέγεται δὲ μόνον
 δείλης κατ' ἑαυτὸ παρὰ τοῖς Ἑλλησι.

rem habuisse cum meretrice quadam e scena. Male Morellus interpretatur *confabulatum esse.* Vid. ib. B. et D. Hinc etiam explanandum esse *Athenaeum* lib. I. p. 14. E. F. monuit me Cl. Valckenaerius. Ratio significatio- nis videtur repetenda vel a fami- liari colloquio, quo amantes om- nibus arbitris remotis inter se confabulantur, quemadmodum Bel- gae pari ratione, *een meisje onder vier oog en spreken*, vel a blan- dis susurris et amabili murmure, τοῖς μὴ πάντως ἀναφροδίτοις cognito. Ita certe *Theocriti* Idyll. II. v. 141. Καὶ ταχὺ χρώς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνεται, καὶ τὰ πρόσ- ωπα θερμότερ' ἤς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιδυρίσδομες ἀδύ. doctis- simus *Scholiastes* interpretatur: καὶ ταχέως ἐμαλακίζετο καὶ ἡσυ- χῶς διελεγόμεθα μετὰ ἡδονῆς. Vim verbi Graeci videtur respe- xisse poëtarum venustissimus *Ovi- dius*, apud quem *Paridi* Her. XVI. v. 281. scribenti: *Multa quidem subeunt, sed coram ut plura lo- quamur, Excipe me lecto nocte silente tuo*, respondet *Helena* Ep. XVII. v. 261. *Quod petis, ut furtim praesentes plura loqua- mur; Scimus quid captes, collo- quiuntque voces.* Conf. infra Ὀμι- λίαν.

32. *Δένδροις*] *Δένδρεσι* legitur apud *Thucydid.* lib. II. [cap. 75.] p. 145. l. 54. *Δένδρη* in fragm. *Euripidis* e *Melanippa*

apud *Diod. Sic.* [lib. I. cap. 8.] T. I. p. 11. δένδρεα in Phaë- thonte apud *Athen.* lib. XI. p. 503. D. *Δένδρεσι* *Plato* [de Legg. lib. I.] p. 769. D. [p. 625. B. St.] *Philostr.* V. *Apoll.* lib. VII. cap. 25. *Aristides* T. I. p. 263. *Li- banus*, apud quem T. II. p. 379. male δένδρασι. [*Heliodor.* lib. VIII. cap. 14.] Quin ipse *Xeno- phon* *Oecon.* [cap. 4, 14.] p. 829. D. [v. *Boissonad.* ad *Philostr.* Her. p. 369. *Coraës* ad *Heliodor.* p. 132.] Eodem metaplasmo κλά- δεσι apud *Aristophan.* *Av.* v. 240. ubi vid. *Schol.* et *Suid.* v. et κρίνεσι, (a κρίνεα) pro κρίνοις *Nub.* v. 908. ubi conf. *Schol.* Hoc restituendum *Chaeremoni* Tragico in fragmento apud *Athen.* lib. XIII. p. 608. F. ῥόδ' ὄξυ- φεγγῆ κρίνεσ' ἀργεννοῖς ὁμοῦ. Cum detrimento versus editur κρίνοισιν.

33. *Δείλης* — κατ' ἰδίαν] In MS. κατ' ἰδίᾳ, adeo ut forsau delenda sit praepositio. Δείλης μόνον λέγειν, ἀπλῶς Ἑλληνικόν. *Thom. Mag.* HUDSON.

Δείλης — κατ' ἰδίᾳ *Leid.* male. Dein post λέγεται δὲ addidi e *Coisl. Reg. Coll. Gronov.* De utraque hac loquendi forma con- sultat *Commentat. ad Thom. M. Albert.* ad *Hesych.* v. *Ruhnken.* ad *Tim.* p. 55. [p. 75.] Singu- lare est, quod habet *Hesychius*: *Μεγάλης δείλης. οἶον ὀψίας.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

Ἐλξει¹, Ἀττικῶς. ἐλκύσει, Ἑλληνικῶς.

Ἐχθιστος², Ἀττικῶς. ἐχθρότατος, Ἑλληνικῶς.

1. Ἐλξω, Ἀ. ἐλκύσω, Ἐ.] Forsan malis Εἶλξα et dein ἐλκυσσα: cum in MS. sit Ἐλξα et Ἐλκυσσα. HUDSON.

Ἐλξω. In Cod. Coisl. legitur Ἐλξει, ἐλκύσει. quod nullius est momenti. Verum *Moeris* verbum ἐλκύω tanquam minus Atticum repudiare non debuit, cum illud usurpetur ab *Euripide* *Androm.* v. 108. — τὸν περὶ τεῖχη Εἶλκυσε διφρεύων παῖς ἄλλιας Θετιδος. SALLIER.

Ἐλξα et Ἐλκυσσα Leid. e quibus levissima mutatione fieri posset Ἐλξαι et ἐλκύσαι. Sed Ἐλξει et ἐλκύσει praebent Coisl. Coll. Schl. Gron. Ward. ex *Aristophanis*, ni fallor, *Pluto* v. 956. Ἄλλ' ὁ βαλανεύς ἔλξει θύρατ' αὐτὸν λαβών. *Aeschylus* *Suppl.* v. 916. Ἐλξεν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης. Qui locus proponi posset correctioni nostrae, qua in *Euripidis* *Androm.* v. 402. pro κόμης ἀποσπασθεῖσα reposuimus ἐπισπασθεῖσα *Verisim.* lib. I. cap. 6. p. 72. Verum vel reponendum et illic ἐπισπάσας, vel, si quis ἀποσπάσας retinere velit, et intelligere βωμῶν, κόμης referendum ad ἔλξεν. Hoc enim verbum genitivum adsciscit. *rapere coma* *Ovid.* *Met.* VI. v. 552. Ἐλκριν restituendum *Philostrato* de *Vita Apollon.* lib. II. cap. 32. f. τὸν δὲ εἶσω κηφῆνα περὶ τὸ τεῖχος εἶρξαν, καὶ τοι ἐμοῦ παραιτουμένου μὴ τοιῶδε τρόπῳ ἀπαφανεῖν αὐτόν. *Olea-*

rhus interpretatur: *Eum vero*, 135 *qui fuci ad instar latebat, muris concludere*; in notis vero ea comminiscitur, quae neque coelum neque terram tangunt. Sed non lubet singulos eius errores exagitare. Scribendum: τὸν δὲ εἶσω κηφῆνα περὶ τὸ τεῖχος εἶρξαν. Nihil appositum magis *Euripidis* loco a *Sallierio* adducto. *Ter circum Iliacos raptaverat Hectora pueros*, *Virgil.* *Aen.* I. 487.

2. Ἐχθιστος] *Thomas Mag.*: ἐχθιστος, οὐκ ἐχθρότατος: quod tamen et apud *Demosthenem* legitur et apud *Iosephum*. Vid. *Animadv.* ad *Weller.* *Gramm.* p. 147. [T. II. p. 102. sq.] FISCHER.

Ἐχθιστος. Nihil frequentius apud scriptores Atticos, qui eodem modo pro αἰσχρότατος dixerunt αἰσχιστος, quod et alibi et apud *Sophoclem* *Philoct.* v. 1324. cum ἐχθιστος confuderunt librarii. Nam pro Ἐλθῶν ἀρίστου πατρὸς ἐχθιστος γηγῶς rectius legetur αἰσχιστος, optimi parentis filius turpissimus. His similia sunt κύδιστος a κύδρος, μήκιστος pro μάκιστος a μακρός, et οἰκτιστος pro οἰκτρότατος ab οἰκτρός, quod *Euripidi* suspicor restituendum esse *Helen.* v. 1225. Οἰκτιστον, ὑγροῖς ἐν κλυδωνίοις ἄλός. Editur: Οἰκτρότατον, ὑγροῖσι κλ. α. *Antonin.* *Liberal.* cap. 14. τελευτήσαντας οἰκτίστῳ θανάτῳ. In ἀρίων, ἄριστος, φίλων, φίλι-

Εὐθύνα³, τρόπος κρίσεως ἀρξάντων ἢ περσεβευ-
σάντων.

Ἐνετειλάμην⁴, παρ' οὐδενὶ πλήν ἀντὶ τοῦ $\bar{\nu}$ τὸ $\bar{\pi}$
ὃ γραφεὺς ἔγραψεν. ἐπετέλλετο γὰρ ἀέθλους,
Ὅμηρος* λέγει.

στος, καλλίων, κάλλιστος etc. paulum diversa est ratio. In his enim $\bar{\rho}$ non abiicitur. **Ἐχθρότατος** legitur apud *Sophocli. Oed. Tyr. v. 1364.* verum in choro.

3 **Εὐθύνα**] Ita etiam *Photius* in *Lex. MS. Εὐθύνη Suidae*: quem videsis. HUDSON.

Εὐθύνα. Quae de hoc Atheniensium more deque voce εὐθύνα dici poterant, doctis notissima sunt. Consulatur praeter ceteros *Petitus* ad *L. L. A. A. p. 244.* seqq. *Qui* autem a magistratibus rationem exigebant, dicebantur *Εὐθυνοὶ* et *Εὐθυνταὶ*, ut apud *Platonem* lib. XII. de *Republ.* [imo de *Legg.*] p. 984. f. et 985. [p. 945. A. sqq. St.] locis a *Photio* apud *Cel. Albert.* ad *Hesych. v.* citatis. Apud *Harpocrationem* legitur: *Εὐθύνα, Ἀσσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου, εἰ γνήσιος. Εὐθύνης, ὄνομα ἀρχῆς.* Similiter apud *Suidam* et *Ety-mologum*, qui eum expilarunt, *Εὐθύνα*. Sed dubitandum non est, quin reponi debeat *Εὐθυνοὶ* vel *Εὐθυνταὶ*, et dein *Εὐθυνος* vel *Εὐθυντῆς*, quorum posterius fere praerplacet. Et pari modo in *v. Λογισταί.* — ὅτι διαφέρουσι τῶν εὐθυνῶν, vel accentus ponendus in εὐθύνων, vel scribendum εὐθυντῶν.

4. **Ἐνετειλάμην** — ἐπε-
τέλλατο γὰρ ἀέθλους, [Ὁ. λ.]

Ita (pro ἐπετέλετο γὰρ ἀέθλη, ut 136 in MS.) lege hic loci itidemque apud *Hesiodum* in *Scuto Herculis v. 94.* ἐπετέλλατ' ἀέθλους, pro ἐπετέλλετ' ἀέθλους. HUDSON.

Sed sine causa idonea; nam et in *Cod. Coisl.* est ἐπετέλλετο. *Moeris* locum poetae illum propterea videtur laudasse, ut doceret universe rectius dici ἐπιτέλλεσθαι quam ἐντέλλεσθαι, non tantum in aoristo: γραφεὺς autem ille, quem commemorat, *Thucydides* est. Vereor tamen, ne locus ille ab alio additus fuerit; quod puto colligi posse e particula γὰρ inepte adiecta: certe non cohaerent verba cum superioribus. *Thom. M.* ἐνετειλάμην, παρ' οὐδενὶ. ἐπετειλάμην δὲ — παρὰ *Θουκυδίδη.* FISCHER.

* Frustra quaesivi in *Homero*; at simile quid in *Hesiodi* loco, quem modo attuli, exstare monuit me *Cl. Barnesius*. Nolui tamen *Ἡσίοδος* pro *Ὅμηρος* reponere: quod *Moeris* forsitan poemation istud (de cuius auctore dubitarunt veteres) *Homero* adscribendum censuerit. HUDSON.

Ἐνετειλάμην π. οὐ. εὐρον. Mirum. Legendum: **Ἐπετειλάμην** παρ' οὐδενὶ εὐρον. πλήν (παρ' *Ὁμήρω*) ἐπετέλλατο γὰρ ἀέθλους. **Ὅμηρος** λέγει. Illud ἀντὶ τοῦ $\bar{\nu}$ τὸ $\bar{\pi}$ ὃ γραφεὺς ἔγραψεν est admonitio de errore librarii et ex margine irrepit. **Ἐνετειλάμην** est omnibus solutae orationis scri-

Ἐρρύπηνα⁶, ἐκάθηρα, Ἀττικῶς. ἐρρύπανα, ἐκά-
θαρα, λέγουσιν Ἑλληνες.

Εὐκταῖον⁶, ἐνικῶς παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν, εἰ
μὴ παρὰ Πλάτωνι ἐν Νόμοις.

ptoribus usitatissimum. Ἐπετει-
λάμην tantum apud poëtas oc-
currit. BERGLER. in marg.

Ἐνετειλάμην. παρ' οὐδενὶ εὐ-
ρον. εὐρον non est in Coisl. et
Schl. Coll. In Regio est, sed ta-
men a posteriori manu, notante
Clar. Stoebergo, qui recte confert
v. Εὐκταῖον. ἐπετέλλετο γὰρ ἀέθλη
est in Leid. In Coisl. Reg. Coll.
Schlaeg. et Gronov. ἐπετέλλετο
γὰρ ἀέθλους (vel ἀέθλιον). Ho-
merum si accuratius consulnisset
Hudsonus, versum reperisset in
Odyss. Δ. 621. ad quem Moeris
respexit. Ceterum, quod scribit
Moeris et eum secuti Thomas M.
et Phavorinus, apud veterum ne-
minem occurrere ἐντελλάσθαι,
difficillimum est et nodus paene
inextricabilis. Nam ἐντελλάσθαι
saepe apud Herodotum, Xenopho-
nontem aliosque ab Albertio
Viro Cl. ad Hesych. et Interpre-
tibus ad Thomam M. laudatos
occurrit. Ἐνετέλλετο apud Pla-
tonem Charmid. p. 464. E. [p. 157.
B. St.] ἐνετειλάμην Philostr. ep.
56. Ingeniosissima est Cl. Berg-
leri coniectura et reliquis praefe-
renda. Sed MSSi nihil iuvant.
Posset minori cum mutatione scri-
bi: Ἐπετειλάμην παρ' οὐδενὶ
πλὴν ὄπου ἀντὶ τοῦ ν̄ τὸ π̄ ὁ
γραφεὺς ἔγραψεν. ἐπετέλλετο δὲ
ἀέθλους. Ὅμ. λ. Ut Moeris in-
dicet, ἐπετειλάμην a se nusquam
reperitum, praeterquam ubi libra-
rii errore π̄ loco ν̄ esset positum,
Homærum autem scripsisse ἐπε-

τέλλετο. Sed cum librorum MSS.
auctoritas, tum Thomae M. et
Phavorini consensus huic con-
iecturae renituntur. Itaque aliis
hunc locum expediendum relin-
quimus. Illud obiter moneamus, 137
in Hesychio post Ἐπέτειον ante
Ἐπέταξεν, ἐνετέλλετο, excidisse
glossam Ἐπετέλλετο vel Ἐπετέλ-
λετο. Utrumque enim horum se-
rlei litterarum convenit, illud non
item.

5. Ἐρρύπηνα] In MS. ἐρί-
πηνα. HUDSON.

Sic et Leid. Coisl. Schl. Col-
lat. et Gronov. Bene, si audias
R. Dawesium Misc. Crit. p. 159.
Sed mihi istiusmodi nova prae-
cepta non arrident. Conf. Phry-
nichus p. 10. [p. 12. Lob.]
Thom. M. v. et Etymologus v.
Φῆναι p. 791. l. 30.

6. Εὐκταῖον] Plenius Tho-
mas Mag. Εὐκταῖον ἐνικῶς παρ'
οὐδενὶ τῶν παλαιῶν, εἰ μὴ παρὰ
Πλάτωνι ἐν Νόμοις, ἀλλὰ εὐ-
κταῖα καὶ εὐκταιότατα. Est igitur
haec illorum mens, adiectivum
εὐκταῖος in veterum scriptis, si
Platonem excipias, non occurrere.
Id autem a veritate quam sit alie-
num, compluribus exemplis ostendi
potest. Agmen ducat Aeschylus,
qui Agam. v. 1396. ait: — καὶ
λεπτοκότι τρίτην ἐπενδίδωμι,
τοῦ κατὰ χθονὸς Αἰδου νεκρῶν
σωτήρος εὐκταῖαν χάριν. Nec
minus diserte Euripides Orest.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

* Ἐφεστρίς, τὸ ἐπὶ ἱματίοις ἐπίβλημα. ἢ τὴν
μανδύαν, καὶ χλαμύδα καὶ πύρκην κα-
λοῦσι, καὶ σέλαν, καὶ ἀστράβην, καὶ κο-
λύμην.

teret. *Aristophanes* *Thesmoph.*
v. 512. Τὸτ' εἰσέφερε γραῦς ἐν
χύτρα τὸ παιδίον. ubi in *Scho-*
liis ad v. 516. pro καὶ γὰρ οἱ
παλαιοὶ τὰ παιδία ἐνέφερον καὶ
ἐτίθεντο ἐν ταῖς χύτραις, scri-
bendum ἐξετίθεντο. Vid. *Suidam*
in Ἱερῶν, *Aristophan.* *Ran.* v.
1221. *Vesp.* v. 288. et *Schol.*
Sed haec fere praecipit ad *Sui-*
dam v. Ἐγχυτρίστριας *Doctiss.*
Kusterus. Illud meretur obser-
vari, et apud *Scholiastam* *Ari-*
stoph. *Vesp.* 288. et apud *Ety-*
mologum p. 313. et apud *Suidam*
l. c. καταχυτρίσαι exproni βλάψαι,
in *Lexico* autem *Regio*, quod *Pa-*
risiis evoluit *Cl. Ruhkenius*,
legi βάψαι. Quod mihi quidem
non temere videtur damnandum.

139 *9. Ἐφεστρίς — ἦν καὶ
μανδύαν, κ. χ., καὶ πυρ-
ρὴν καλοῦσι, καὶ στολήν,
καὶ ἀστράβην καὶ κολύ-
βιον] In MS. ἦ τὴν μανδύαν
κ. χ. καὶ πύρκην κ. κ. σέλαν.
κ. ἀ. κ. κολύμην. HUDSON.

Haec glossa non videtur *Moe-*
ridis esse. Pro πυρρὴν a glossis
MSS. apud *Ducangium* *Gloss.* in
μανδύας p. 866. et e *Suida* in
Ἐφεστρίς rescribi sine dubio oportet
βίρρον. FISCHER.

Ἐφεστρίς. Totus is locus a
Cod. Coisl. abest; nec immerito,
cum illud nomen ex eorum sit
numero, quod sibi pro suo iure
Attici non vindicant. SALLIER.

Ἐφεστρίς. Ordo MSu *Leiden-*

sis hic erat perturbatus hoc mo-
do: *Εὐκταῖον. Ἐγχυτρίσμοι.*
Ἐφεστρίς. Εἶεν. Εὐσχολῶ. Εὐ-
πατρίδαι. Ab optimis vero *Codd.*
Coisl. Reg. et Coll. Schl. tota
haec lacinia abest, quam silentio
possemus transire, nisi *Hudsonus*
multa mutasset sibi non intellecta
et praeterea quaedam hac obser-
vatione continerentur scitu non
indigna et vulgo paene incognita.
Itaque non alienum videbitur paulo
accuratius hunc etiam locum tra-
ctasse. Priorem glossae partem,
Ἐφεστρίς, τὸ ἐπὶ ἱματίοις ἐπί-
βλημα. ἦν μανδύαν καὶ χλαμύ-
δα, καὶ πύρκην καλοῦσι, habet
etiam *Etymologus* p. 402. et, qui
eum, ut alibi saepe, expilavit, re-
cens admodum *Luciani Scholia-*
stes ad *D. M.* [10, 4.] *T. I.*
p. 366. Nisi quod corrupte apud
hunc legatur πόρση, apud *Ety-*
mologum πορπήν. Nulla harum
lectionum videtur probanda. Nec
fortasse recedendum ab ingenio-
sissima *Magni Hemsterhusii* con-
iectura reponentis βήρρον vel
βήρριον, *birrum*. Cui opinioni
maxime favet *Artemidorus On.*
lib. II. cap. 3. p. 85. ubi eadem
fere, quae auctor noster, habet
verba. Tractanti tamen mihi hunc
locum alia incidit coniectura,
quam *Summi Viri* iudicio ea, qua
par est, modestia subiicere non
reverebor. Suspicebam *Etymologi*
lectionem proxime ad veritatem
accedere. Nam pro πορπή in MSS.
Luciani [Quom. hist. scrib. 28.]

T. II. p. 38. l. 91. eodem errore scriptum est πόρπη. Πορπή pro *chlamyde*, *paenula* poni non putem, nisi quis huc referendam censeat *Hesychii* glossam: Ἐφαπτίδας, πορπάς. Nam ἐφαπτίδες eadem quae ἐφαστρίδες. *Hesychius*: Ζειρά — ὁμοιον ἐφαπτίδι. Lex. Bibl. Coisl. p. 491. [Bekk. An. Gr. I. p. 260, 30.] Ζειρά — ἔνδυμά τι ὃ ἐπενδύονται μετὰ τοὺς χιῶνας, ὡσπερ ἐφαστρίδα.

140 Sed nisi aliis locis hic usus fuerit confirmatus, de eo vehementer dubitem. Rectius itaque scribetur levissima mutatione πόρπημα. Haec enim vestis, velut ἐφαστρίδες, *fibulis* adstringebatur. Vid. *Callistrat.* Stat. V. p. 895. f. *Euripid.* Rhes. v. 442. πόρπημα per α. *Herc. Fur.* v. 959. El. v. 820. Unde apud *Hesychium* pro Πόρπαλλα, χλαμύς. castigandum Πόρπημα. Litterarum enim ΑΑ et Μ vicinitas errorem peperit. Veteres quamvis vestem, quae super alias induebatur, vocabant ἐφαστρίδα. *Suidas*, e quo emendandum Lexicon Coisl. p. 476. Φαινῶλης — οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφαστρίδα. Sic *Xenophon* Conv. [cap. 4, 38.] p. 886. l. a *Stethano* cit. *Lucian.* D.M. [10, 4.] T. I. p. 366. l. 71. Contempl. [14.] T. I. p. 509. ὃ τὴν πορφυρᾶν ἐφαστρίδα ἐμπεπορπημένος. Gall. [24.] T. II. p. 739. l. 2. D. Mer. [9.] T. III. p. 301. l. 20. *Philostrat.* de V. S. lib. I. cap. 20. p. 513. Imagg. lib. I. cap. 6. p. 775. *Alciphron* lib. III. ep. 57. *Athen.* lib. III. p. 98. A. *Themistius* Or. XXI. p. 253. A. [v. *Böttiger*: Terentii nov. edit. Specim. Exc. II. p. 52. not.] Neo tantum virorum, sed et mulierum.

Aristaen. lib. I. ep. 19. *Heliodor.* lib. III. [cap. 6.] p. 143. l. 21. lib. VI. [cap. 9.] p. 290. l. 4. Alio autem usu recentiores Graeci hanc vocem adhibuerunt pro *erhippico*, *stragulo*, *instrato equorum*. *Scholiastes* *Luciani* ad *Navig.* [30.] T. III. p. 268. τὸ ἐφίππιον τὴν ἀστράβην φησὶν, ἦτοι τὴν ἐφαστρίδα, ἣν νῦν σέλλαν καλοῦσι. *Hesychius*: Ἐφαστρίδες, ἐπιβλήματα. *Glossae Veteres*: *Stragulum*, ἐπιβλημα. Hoc significato *Lexicographis* incognito occurrit apud *Eustathium* ad *Odyss.* K. p. 412. l. 51. τοιοῦτον δέ τι καὶ ἡ νῦν γενεὰ ποιᾷ, ὅτε ὁ κελητῶν οὐ δύναται ῥᾶον ἀναβῆναι εἰς τὴν ἐφαστρίδα. κατακύψαντος γάρ τις, ἡ ῥάχισ αὐτοῦ εἰς ἀναβολέα σχεδιάζεται τῷ κέλῃτι. Quorum versionem Latinam in minus peritorum gratiam adscribere non poenitebit: Tale quid et nostra aetate faciunt, quum eques non facile in stragulum possit ascendere: tum aliquo se incurvante, dorsum eius ex tempore equiti fit stapedae loco. Ex quibus abunde patet, male *Hudsonum* στολήν posuisse pro σέλλαν. Haec enim vox recentioris Graecismi est. Vid. *Rigalt.* et *Meurs.* *Glossar.* p. 494. *Eustathius* *Odyss.* A. p. 46. l. 28. ἀστράβη ὃ σημαίνει σέλλαν ἢ σαγμαρίον. *Schol.* *Luciani* ad *Lexiph.* [2.] T. II. p. 321. ἀστράβη τὸ σάγμα ἦτοι ἡ σέλλα, *sella*, unde *imenta sellaria* apud Romanos. Pro ultima voce καλύμην coniebam aliquando κοσσύμβην. Vid. *Hesych.* v. *Dio Chrysost.* Or. LXXI. p. 627. D. Sed praestat cum *Incomparabili Hemstethusio*

Εὐπατρίδαι¹⁰, Ἀττικῶς. αὐτόχθονες, Ἑλληνικῶς.
Εὐθύ¹¹, Ἀττικῶς. ἐπ' εὐθείας, Ἑλληνικῶς.
Ἐπείσιον¹², Ἀττικῶς. ἐφήβαιον, Ἑλληνικῶς.
Ἐρῆφόροι¹³, Ἀττικῶς, αἱ τὸν δρόσον φέρουσαι
 τῇ Ἐρσῇ ἥτις ἦν μία τῶν Κεκροπίδων.

ad Luciani l. c. legere κολόβιον. In initio ἦ τὴν mutare nolui, quod tamen facile fuisset, in ἦν.
 141 Sed pro Ἐφεστρίς potest et Ἐφεστρίδα scriptum fuisse; quando nihil mutandum.

10. **Εὐπατρίδαι**] Coll. Gron. **Εὐπατρίδες**.

11. **Εὐθύ**] Vide *Hemsterhus.* ad Luc. D. Mort. [27, 1.] T. I. p. 427. [437.] *Valckenaer.* ad Ammon. Animadv. lib. II. cap. 2. *Wesseling.* ad Diod. Sic. T. I. p. 126. *Ruhnken.* ad Timaeum v. [p. 127.]

12. **Ἐπήσιον**] In MS. Ἐπήσιον. HUDSON.

MS. bene. Vide *Pollucem* lib. II. sect. 170. BERGLER. in marg.

Ἐτήσιον. In Cod. Coisl. non ἐτήσιον, sed ἐπέσιον reperias, in Oxoniensi vero ἐπήσιον. Scribe: ἐπίσιον. SALLIER.

MS. Leid. ἐπήσιον. Coisl. Reg. Coll. Schl. Gron. ἐπέσιον. Variatur in huius nominis scriptura ἐπίσιον, ἐπίσιον, ἐπέσιον. Vid. *Hesych.* v. Ἐπίσιον. *Ety-molog. Bustath.* Od. H. p. 274. l. 16. *Michaël Psellus:* Ἐπίσιον, τὸ αἰδοῖον. Comparandus *Foësius* in *Oeconom.* Hippocrat. Origo vocis obscura est adeoque et orthographia incerta.

13. **Ἐρῆφόροι**] In MS.

Ἐρῆφόρον et [pro αἱ τὴν legitur] αὐτὴν. HUDSON.

Ἐρῆφόροι. Ita noster Codex. Ibidem pro αὐτὴν legitur αἱ τὴν. At in voce δρόσον ipsi convenit cum Oxoniensi. Eam tamen depravatam esse perspectum est. SALLIER.

Ἐρῆφόροι. Sic Coisl. Reg. Coll. Schl. et αἱ τὴν. Leid. ut et Pricaeanus. In voce δρόσον gravissimam haerere maculam cum *Celeb. Sallierio* censeo. Quae autem ratione eluenda sit, nondum video. Variae quidem mihi natae sunt coniecturae; quarum tamen nulla se simplici atque unica veritatis nota commendat. Prae ceteris tamen ea blanditur suspicio, ipsius auctoris, sive is *Moeris* sit sive alius, cuius nota inter *Moerideas* irrepserit, esse errorem, qui vocem poëticam ἔρσην *rorem* cum *Cecropis* filia confuderit. Sed levissima tantum haec est suspicio; quam si quis ita refellerit, ut simul commoda huic loco succurrat correctione, eum optime de Gram-

matico nostro meritum esse prae- 142
 dicabo. De ἔρῆφόροις sive ἄρ-
 ῆφόροις et festo Ἀρῆφορίων
 accurata egit diligentia *Jo. Meur-*
sius *Graec. Feriat.* p. 48. et seqq.
 Locis veterum ab ipso excitatis
 addi potest *Platonis* Comici lo-
 cus apud *Suidam* v. Ἐπιώψατο.
 Ἐπιώψατο, κατέλεξεν, ἐξελέξατο.
 ἔστι δ' Ἀττικόν. Ὁ βασιλεὺς
 ἐπιώψατο ἄρῆφόρους. οἶον, κατ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἐπιτροπῆς εἶναι δίκας¹⁷. τὸ γὰρ κακῆς ἐπιτροπῆς ἀνόητον. ἀγαθῆς γὰρ οὐδεὶς δικάζεται.

ἐπιχωρῶν θεοῦ προσκυνήσας καὶ Δία ξένιον ἔλεω συνεφάσασθαι τῆς ἀποδήμου στρατιᾶς ἐπικαλεσάμενος, ἀπ' ἄστεος ὀρικῶ ζεύγει κατήειν ἐπὶ θάλασσαν. Ea quoque vox usurpatur a *Plutarcho* Mor. [Reip. ger. praec.] T. II. p. 199. [imo p. 799. C.] ὡς Ἀθηναῖοι Φιλίππου γραμματόφορους λαβόντες ἐπιστολὴν ἐπιγεγραμμένην Ὀλυμπιάδι κομίζοντας, οὐκ ἔλυσαν οὐδὲ ἀπεκάλυψαν ἀνδρὸς ἀποδήμου πρὸς γυναῖκα φιλοφροσύνην. Haec autem eo libentius attulimus, quod nulla illius vocabuli exempla legantur in Lexicis. SALLIER.

Ἐκδημιός. *Thucydid.* lib. II. cap. 10. p. 104. l. 5. *Isocrat.* p. 2. C. *Euripid.* Hippol. v. 37. 281. 659. *Androm.* v. 879. 1051. *Iph. Aul.* v. 76. 419. *Bacch.* v. 215. *Xenoph.* Cyrop. lib. VIII. [cap. 5, 12.] p. 229. C. Inde *Ἐκδημία*, qua voce e veteribus praeter *Platonem* Legg. lib. XII. p. 988. E. [p. 950. E. St.] usus est *Euripides*. *Grammaticus* Biblioth. S. Germani [v. Bekk. An. Gr. I. p. 93, 25.]: *Ἐκδημία*, οὐ μόνον ἀποδημία. *Ἐυριπίδης* Ὑψιπύλη. *Ἀπόδημος* in N. F. et apud *Alciphronem*. lib. III. ep. 21. occurrit. [de voc. ἀποδημία v. Steph. Thes. T. II. c. 3286. D. add. *Diodor.* Sic. lib. I. cap. 18. *Meander* de Encom. p. 18. ed. Heeren.]

17. Ἐπιτροπὸς εἶναι δίκης] In MS. δίκας. Pro κακῆς ἐπιτροπῆς forsitan κακοῖς ἐπιτρόποις et mox ἀγαθοῖς. HUDSON.

Ἐπιτροπὸς εἶναι δίκης. *Leges:* Ἐπιτροπῆς εἶναι δίκας. τὸ γὰρ κακῆς ἐπιτροπῆς ἀνόητον. Subintelligitur λέγουσιν aut λέγεται, ut in illis locis, quae per accusativum hic efferuntur, sine verbo. BERGLER. in marg.

In *Coisl.* et *Reg.* est ἐπιτροπερ, notante *Stoebere*. Dein δίκας, ut et in *Leid.* Ἀττικῶς, quod *Hudsonus* interseruerat, ignorant *Codd.* Verissimam *Bergleri* correctionem confirmat *Collatio Gronoviana*, ἐπιτροπῆς εἶναι δίκην, sive δίκας, ut in reliquis est 144 *Codd.* Attici simpliciter dicebant. δίκην ἐπιτροπῆς, actionem male administratae tutelae, eo quod propter bene administratam nemo in ius vocetur. *Plato* de Legg. lib. XI. p. 973. D. [p. 928. C. St.] ἔστω δίκην λαχεῖν ἐπιτροπίας. *Lysias* in fragm. p. 628. [p. 402, 15. Bekk.] ὡσπερ νῦν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται. *Demosthenes* in *Aphob.* III. p. 560. f. [p. 846. Reisk. p. 131, 6. Bekk.] δίκας ἔλαχον ἐπιτροπῆς p. 563. C. [p. 853. Reisk. p. 137, 30. Bekk.] in *Onetor.* I. p. 568. C. [p. 866. Reisk. p. 148, 8. Bekk.] adv. *Nausim.* p. 632. B. [p. 985. Reisk. p. 245, 4. Bekk.] *Isaeus* de Her. *Apollod.* p. 64. l. 19. [p. 85, 10. Bekk.] καὶ δίκας εἶλεν *Εὐπολίην* δύο, τὴν μὲν ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ ἡμικληροῦ. Similiter *Suidas* in *Δημοσθένης* p. 544. *Pollux* lib. VI. sect. 153. VIII. 31. 35. 89. X. 23. Κακῆς ἐπιτροπῆς adhibuit scriptor rerum, quam vocum Atticarum studiosior *Dionys.* *Halicarn.* in

Ἐξαλλημιμένον¹⁸, ἀντὶ τοῦ κεχρισμένον, ὡς
Θουκυδίδης.

Εὐλαβεῖσθαι¹⁹, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι, ὡς Δη-
μοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, Ἀττικῶς. εὐλα-
βεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι, Ἑλληνικῶς.

Lys. p. 88: 1. 34. Isaeo p. 106. Sed cum ipse *Thucydides*, tum l. 26. ἐγκαλουμένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς. Et *Scholiasta Hermogenis* in argumento orationis *Lysiae* contra *Diogit.* p. 504. ἐγράφατο Διογείτονα κακῆς ἐπιτροπῆς τῶν παίδων. In oratorum *Atticorum* scriptis nusquam κακῆς additur. Quod si observasset *Taylorus*, Vir Doctissimus, titulum orationis *Lysiacae* contra *Hippocratem* p. 637. suspicatus non esset, fuisse κακῆς ἐπιτροπῆς, sed simpliciter ἐπιτροπῆς, ut est p. 635.

18. Ἐξαλλημιμένον] In MS. Ἐξαλειμένον, et mox κεχρισμένον. *Θουκυδ.* p. 158. Edit. Oxon. (p. 178. l. 87. lib. III. cap. 20.) HUDSON. Vide *Mattair. de Gr. L. Dialectis* p. 50. IDEM in *Addend.* Probavimus istam *Hudsoni* emendationem in *Animadvv.* ad *Welleri* Gramm. p. 183. [T. II. p. 309.] *Hesychius*: ἐξαλλημιμένος. — κεχρισμένος. Add. *Thom. M.* in ἀλήλιπται et *Phrynichus* p. 12. [p. 31. Lob.] FISCHER.

Ὡς *Θουκυδίδης*, Ἀττικῶς. A nostro Codice abest vox Ἀττικῶς. Recte. *Moeris* enim id loci, ut alibi saepe, vocabulum *Thucydidi* vel *Platoni* peculiare interpreta-
tur. SALLIER.

Coisl. Reg. Coll. Sobl. et Gron. ἐξαλειμένον. Leid. ἐξαλλεμμένον. Posset conici ἐξηλειμένον.

Sed cum ipse *Thucydides*, tum *Hesychius* et *Suidas Hudsoni* coniecturam confirmant. Compositam ἐξαλειφασθαι pro simplici ἀλειφασθαι pari ratione apud LXX. Interpretes, ut *Levit. XIV.* v. 28. quo respexit *Lexicon Octateuchi* apud *Fabric.* B. G. T. X. p. 64. ubi leg. χρυσθῆναι pro χρυσθῆναι.

19. Εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ φυλάττεσθαι, ὡς Δημο- 145
σθένης]

In Cod. Coisl. is locus sic legitur: Εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, Ἀττικῶς. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι, Ἑλληνικῶς. Atque eam lectionem alteri praestare ex *Thoma Mag.* perspectum est. SALLIER.

Primum τοῦ ante φυλάττεσθαι e Coisl. et Reg. inserui. In Collat. Gronov. est Εὐλαβεῖσθαι. φυλάττεσθαι. Dein ἐν Φιλιππικοῖς ex Coisl. Reg. et Coll. Gronov. reposui. Reliqua e Coisl. et Coll. Schlaeg. Utitur hoc modo *Demosthenes* de *Falsa Legat.* p. 240. A. [p. 436. Reisk. p. 395, 296. Bekk.] et alibi saepe. Εὐλαβεῖσθαι et φυλάττεσθαι coniungit adv. *Conon.* p. 728. A. [p. 1258. Reisk. p. 470, 6. Bekk.] Similiter *Heliodorus* *Aeth.* lib. VII. [cap. 20.] p. 351. f. Εὐλαβήθητι καὶ μῆνιν ἐρωτικὴν, φύλαξαι καὶ τὸ ἐκ τῆς ὑπεροψίας νεμεσητόν. ubi male interpreta-

Ἐξίλλειν²⁰, Ἀττικῶς. ἐξείργειν, Ἑλληνικῶς. ἐκβάλλειν, κοινῶς.

Εὐκαιρεῖν²¹ οὐδεὶς εἴρηκε τῶν παλαιῶν, Ἑλληνες δέ.

Ἐκρεμάννυεν²², Ἀττικῶς. ἐκρέμνα, Ἑλληνικῶς.

Ἐλῶ²³, Ἀττικῶς. ἐλάσω, Ἑλληνικῶς.

verearis reddidit. Plura in re nota afferre nihil attinet. Moeridis locum ad Hebr. cap. V. v. 7. rectius omisisset Cl. Wetstenius. Plane enim est ἀπροσδιόνυσος.

20. Ἐξίλλειν] In MS. Ἐξίλλειν. HUDSON.

Ἐξίλλειν. Nihil contra MSSorum auctoritatem debuerat mutari. Multiplex enim huius verbi forma fuit, ἐξέλλειν [ἐξελλείν], ἐξίλλειν, ἐξειλεῖν etc. de quibus consulatur Cl. Hemsterhusius in nota ad Timaeum p. 52. [p. 71. sq.] In Hesychio scriptum: Ἐξίλλειν, ἀπείργειν, κωλύειν, κτείνειν, ἐκβάλλειν. ubi videndus Albertius. Sed pro κτείνειν legendum videtur κλέειν, ut Ἀπύλλειν, ἀποκλέειν. Verbum ἐξελλείν vel ἐξίλλειν adhibuit Demosthenes Orat. adv. Pantænēt. p. 628. C. [p. 976. Reisk. p. 237, 35. Bekk.] Οὐκοῦν ὁ μὲν νόμος, εἴαν τις ἐξελλή τινὰ τῆς ἐργασίας, ὑπόδικον ποιεῖ. Sed antiquatum verbum ex ipsa lege videtur derivatum, ut ἀπελλείν apud Lysiam contra Theomn. p. 179. l. 3. [p. 117. Steph. p. 238, 17. Bekk.] ubi conf. Taylorus. Ἐξείργειν et ἐκβάλλειν apud scriptores Atticos frequenter occurrunt; est tamen apud Platonem locus in Gorgia p. 322. C. [p. 472. B. St.] ubi verbum ἐκβάλλειν rarius nostrum expulisse suspicamur: Ἐπιχειρεῖς

ἐκβάλλειν με ἐκ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ ἀληθοῦς. MSSi fortassis coniecturam nostram ἐξέλλειν comprobabunt. [Libri omnes adhuc collati in vulgata consentiunt]. — Κοινῶς e Coll. Gronov. pro κοινὸν scripsi; atque ita citat Salmasius de Hellenist. p. 55.

21. Εὐκαιρεῖν] In Coll. Gronov. est εὐκαίρως. Vulgatam confirmant Suidas v. Σχολάζειν, Etymologus M. p. 740. f. Phrychus p. 50. [p. 125. Lob.] et Thomas v. Σχολὴν ἄγω. ad quos conferendi Interpretes et Wetstenius ad Marc. cap. VI. v. 31.

22. Ἐκρεμάννυεν] Κρεμάννυμι cum compositis a scriptoribus Atticis frequenter usurpatur, uti vel e Lexicis notum. Ἐκρεμάννυεν a nobis nusquam repertum est, praeterquam apud Hesychium v. Ἡρτα, ἐκρεμάννυεν. In Coisl. pro ἐκρέμνα scriptum est ἐκρίμνα, forte pro ἐκρήμνα. Vid. Barnes. ad Eurip. Electr. v. 1217. Coniici posset: Ἐκεράννυεν, Ἀττικῶς. ἐκίρνα, Ἑλλ. cui coniecturae maxime favet Pollux lib. VI. sect. 24. καὶ κεραννύναι καὶ ἐκεράννυ. το γὰρ ἐκίρνα καὶ κινάνα ποιητικώτερον. Sed nihil mutandum. Eadem enim in ἐκρεμάννυ et ἐκεράννυ est ratio.

23. Ἐλῶ — ἐλάσω] In MS. Ἐλάσω. HUDSON.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

*Εἰσηχεν*²⁶, Ἀττικῶς εἰσαγήοχεν, Ἑλληνικῶς.
*Εἶξασιν*²⁷, Ἀττικῶς. εἰόκασιν, Ἑλληνικῶς.
*Εἰκῶς*²⁸, Ἀττικῶς. εἰοικῶς, Ἑλληνικῶς.

apud *Suidam* sunt: εἰκάθειν. εἰκύν, κατὰ παραγωγήν: et εἰκάθειν • ὑποχωρεῖν, ὑπέλκειν.
 FISCHER.

Εἴχοιμεν. Ita Codex Coisl. Nec aliter legi debet. *Εἴκω* enim et *εἰκάθω* unum et idem significant.
 SALLIER.

Leidensis *εἴχοιμεν*. Ceteri MS. recte *εἴχοιμεν*. *Hesychius*: *Εἰκάθεισοιμεν*, παραχωρήσοιμεν. Recte Viri Docti castigant *Εἰκάθεισοιμεν*, nisi e poeta Ionico fuerit derivatum. Ita enim *Oppianus* Hal. lib. V. v. 500. ὑπεικαθέων dixit. Quod confert in nota Celeberrimus Editor: *Βεικάσθων* vel *Βεικάθων*, κατ' ὀλίγον προβάς. depravatam est ex *Βιβασθων*. Vide supra *Διωκάθειν*.

26. *Εἰσηχεν*] In MS. *εἰσηχθεν*. Vid. *Mich. Metarius* de Dial. Gr. p. 50. HUDSON.

Sic et Leid. Reliqui recte. Vid. *Phrynichus* p. 46. [p. 121. Lob.] et *Thomas M.* Conferendus *D'Orvillius* ad Charit. p. 481. [p. 494. ed. Lips.] *Εἰσαγηοχότας* tamen legitur apud *Demosth.* de Cor. p. 318. B. [p. 238. Reisk. p. 213, 39. Bekk.] *καταγήοχεν* p. 323. A. [p. 249. Reisk. p. 222, 73. Bekk.] Alterum rarius ac propterea ἄχρηστον dixit *Moschorulus* Π. Σ. p. 187.

27. *Εἶξαν*] In MS. *Εἶξας*. HUDSON.

Lege *Εἶξασιν*. *Plato* Politico: πολλοὶ μὲν γὰρ λέουσι τῶν ἀν-

δρῶν ξίξασι καὶ κενταύροις. p. 291. A. T. II. Opp. [ed. St.] Occurrit et p. 305. E. l. 1. in eodem Politico. BERGLER. in marg.

Εἶξας Coisl. et Reg. Coll. Gron. *εἶξας*. Leid. Pro *εἰόκασιν*. Coll. Gron. *εἰόκασας*. Certissimam *Bergleri* emendationem, quae Cl. *Ruhnkenium* ad Tim. v. [p. 98.] non fugit, in textum recipere non dubitavi. *Aristoph.* Nub. v. 340. 342. alique a *Ruhnkenio* laudati. *Εἶκασι* legitur in *Cratini* fragmento e Seriphiis apud *Hesych.* v. Ἄιδρυτον κακόν. *Εἶκασι* φεύγοντες γ' αἰδρυτον κακόν. quae vox *Kustero* aliisque frustra fuit suspecta.

28. *Εἰκῶς* — *εἰοικῶς*] Vide *Thomam Magistr.* in voce ἀπεικότως. HUDSON.

Εἰκῶς. *Aristoph.* Av. v. 698. *εἰκότας* Vesp. v. 1312. *προσεικέναι* Eccl. v. 1154. Semel legibus metricis coactus *εἰοικῶς* posuit Vesp. v. 1404. *Ἐοικέναι* in *Euripidis* fragm. ex *Antigona* apud *Stobaeum* Flor. Grot. p. 355. Ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας *εἰοικέναι*. Sed rectius sublato anapaesto scribetur *εἰκέναι*. In *Sophoclis* autem fragmento ibid. p. 395. Ὡς οὐδὲν ἐσμέν, πλὴν σκιαῖς εἰκότες, aequae facile erit reponere *σκιαῖσιν* (ἵν' enim signo quodam superscriptum fuit, ut modo in *εἶξας*), quam cum *Grotio* *εἰοικότες*. Levia haec sunt, fateor: sed in Grammaticis aliquando λεπτολογητέον.

Ἐπιμέλου²⁹, παροξυτόνως, Ἀττικῶς. περισπωμέ-
νως, Ἑλληνικῶς.

Ἐπαίσαμεν³⁰, Ἀττικῶς. ἐπαίξαμεν, Ἑλληνικῶς.

Ἐζην³¹, Ἀττικῶς. ἔζων, Ἑλληνικῶς.

Ἐκληρονόμησε³² τῆς οὐσίας, Ἀττικῶς. ἐκληρο-
νόμησε τὴν οὐσίαν, Ἑλληνικῶς.

Ἐπιτροπεῦσαι³³ τὸν παῖδα, Ἀττικῶς. ἐπιτροπεῦ-
σαι τοῦ παιδός, Ἑλληνικῶς.

29. Ἐπιμέλου] *Thomas Mag.* Ἐπιμέλομαι κάλλιον ἢ ἐπιμελοῦμαι.

30. Ἐπαίσαμεν] Vide *Hesychium* v. Παῖσαι, et *Phrynichum* p. 38. (102.) [p. 240. Lob.] HUDSON. Infra Παῖσαι. Conf. *Hemsterhus.* ad *Aristoph.* *Plut.* p. 390. *Ruhnken.* ad *Tim.* p. 158. [p. 222.] *Hesychius:* Παραπέση, παραπαίση. Leg. Παραπαίση.

31. Ἐζην] Ἐζων, οὐκ ἔζην, ὡς οἴονται τινες. *Thomas Magist.* Vide et *Phrynichum* [p. 457. Lob.] HUDSON.

Ἐζην. Lege ex *Herodiano* et *Thoma Mag.* Ἐζων, Ἀττικῶς. ἔζην, Ἑλληνικῶς. SALLIER.

Ἐζην. *Etymologus* p. 413. l. 8. Ἐζην. Καὶ γὰρ ἂν ἔζην, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον. ὠφείλεν εἶναι ἔζων. κοινῶς μὲν ἔζας, ἔζα. οἱ Δωριεῖς δὲ τὸ α̅ εἰς ἠ̅ συναιροῦσιν, ἔζαες, ἔζης λέγοντες, καὶ ἔζαε, ἔζη. πλάνης οὖν γινομένης ἐγένετο πρῶτον πρόσωπον ἔζην, προσθέσει τοῦ ν̅, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου. Ultima cassa nuce non
149 redemerim. Est enim ἔζην im-
perfectum a veteri verbo ζημι
[ζῆμι], unde et ζῆ, ζῆθι, ut a φημι,
ἔφην, α̅ τίθημι, ἐτίθην. Sed versus,
quem citat *Etymologus*, Euripi-

dis est *Alcest.* 651. [667. coll. v. 306.] ubi librarii sibi notio-
rem formam ἔζων reposuerunt:
*Καὶ γὰρ τ' ἂν ἔζων, χ' ἦδε, τὸν
λοιπὸν χρόνον.* Quale flagitium
alibi etiam saepe videntur com-
mississe homines illiterati.

32. Ἐκληρονόμησε] In MS. Ἐκκληρονόμησε. HUDSON. *Κληρονομεῖν τῆς οὐσίας* est apud *Isocrat.* ad *Demonic.* init. FISCHER.

Similiter Leidensis. In reliquis bene. Pro altero ἐκληρονόμησε Coll. Schl. habet ἐκλαρονόμησε. Consentiant *Moeridi Phrynichus* p. 52. [p. 129. Lob.] *Thomas M.* v. *Κληρονομῶ.* *Isaeus* de *Hered.* *Nicostr.* p. 47. l. 10. [ed. Steph. p. 48, 7. Bekk.] κληρονομήσων τῆς οὐσίας. cui multa e *Demosthenis* exempla adici possent. *Demosthenem* alibi semper imitatus *Libanius* semel cum accusat. habet Opp. T. I. p. 806. C. nisi is locus levi manu corrigendus sit. Conf. *Interpretes* ad *Thomam* et *Wetstenius* ad *Matth.* cap. V. v. 5.

33. Ἐπιτροπεῦσαι τὸν παῖδα] Sic *Thucydides* lib. I. cap. 73. p. 85. l. 12. *Demosth.* pro *Phorm.* p. 601. A. [p. 946. Reisk. p. 212, 8. Bekk.] τὸν δὲ

Εὐμορφον³⁴ παρ' οὐδενὶ εὖρον, ἀλλ' εὐπρεπῆ.
εὐμορφίαν παρὰ Πλάτωνι ἐν Νόμοις καὶ
παρὰ Ξενοφῶντι· σπάνιον δέ.

Ἐπιτίμιον³⁵, Ἀττικῶς. πρόστιμον, Ἑλληνικῶς.
Ἐπιτεθυμμένον³⁶, Ἀττικῶς. ἐπιτετυφωμένον ἢ
ἐπικεκαυμένον, Ἑλληνικῶς.

παῖδα ἐπετρόπενεν. *Plato Protag.* p. 223. D. [p. 320. A. St.]
Cum genit. adhibuit *Herodot.* lib. I. cap. 55. Vid. *Thomas M.* et not.

34. **Εὐμορφον**] Eam vocem *Moeris* in veterum scriptis sibi visam non esse tradit. Occurrit tamen apud *Aeschylum* *Agam.* v. 425. *Εὐμόρφων γὰρ κολόσσων, Ἐχθεται χάρις τ' ἀνδρῶν.* *ibid.* v. 463. *Οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος Θήκας Ἰλιάδος γὰς Εὐμορφοὶ κατέχουσιν.* Addit idem ille Grammaticus nomen *εὐμορφία*, a nemine, si *Platonem* et *Xenophontem* excipias, usurpatum. Quam recte, ostendunt haec *Euripidae* *Androm.* v. 278. *Τρίπυλον ἄρμα δαιμόνων Ἄγων, τὸ καλλίξυγες Ἐριδι στυγερά κεκορυθμένον εὐμορφίας.* Eadem vocem reperias *Troas.* v. 936. *Ἄ δ' εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ Εὐμορφία πραθεῖσα, κῶνειδίξομαι.* SALLIER.

Εὐμορφον. *Εὐμορφίαν* e *Coll. Gronov.* praetuli pro *εὐμορφία*. Dein illa *Coll.* ἐν νόμοις male omittit. et pro *σπάνιον* praebet *σπανίως*. Loca *Platonis* sunt *Legg.* lib. IV. p. 831. F. [p. 716. A. St.] lib. V. p. 850. C. [p. 744. B. St.] Similiter *Conviv.* p. 1204. D. [p. 218. E. St.] *Xenophontis* *Conviv.* [cap. 8, 6.]

p. 894. E. quibus addi potest *Euripides* *Cyclop.* v. 316. — λόγων εὐμορφία. Adiectivo *εὐμορφος* praeter *Aeschylum* locis a *Sallierio* et aliis ad *Thomam* citatis qui usus sit, e veteribus novi neminem. In *Platone* certe, quem illud adhibuisse ad *Chariton.* p. 15. [p. 206. ed. Lips.] scribit *D'Orvilleus*, non reperi. *Εὐπρεπῆς* ubique occurrit et saepe cum *εὐτρεπῆς* confunditur; de qua permutatione alio fortassis loco dicemus. *cf. Ind. III*

35. **Ἐπιτίμιον**, Ἀ. πρόστιμον, Ἑλληνικῶς] Parum igitur Attice loquitur *Lucianus*, cum scribit [*Gymnas.* 21.] T. II. p. 404. [T. II. p. 903. v. 4.] *εἰπέ μοι, ὦ Σόλων, πρὸς δὲ δὴ τοὺς τὰ ἀναγκαιότατα μὴ λέγοντας ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἀλλὰ ἀποσιωπῶντας, οὐδὲν τῇ βουλῇ πρόστιμον ἐπινενόηται.* Eam vocem alibi ab eodem scriptore usurpatam reperias. SALLIER.

Ἐπιτίμιον. Vox frequenter usurpata *Demostheni*, *Aeschini*, *Lycurgo*, aliis. Quare in *Polluce* lib. VIII. sect. 21. pro *προστίμημα*, *ἐπιτίμημα*, καὶ ὡς *Ἀντιφῶν*, *ἐπιτίμιον*. *MStorum* lectionem praesferendam censeo: *προστίμημα ὡς Ἀντιφῶν, ἐπιτίμιον.* Conf. *Hesychius* v. et notae.

36. **Ἐπιτεθυμμένον.** —

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Εἰς³⁹ τρίτην ἡμέραν, Ἀττικῶς. εἰς τρίτην καὶ ἑαυτὸ μόνον, Ἑλληνικῶς.

τῶν τε καλῶν μάλιστα ἐπιμελούμεναι, καὶ τα αἰσχροῦ ἥκιστα προσιέμεναι, πολλάκις πολεμικῶς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας. Pro πολεμικῶς si geronamus ἐθέλεθρως, eadem erit constructionis ratio, quae apud *Demosthenem*. Alter locus est lib. III. [cap. 5, 2.] p. 768. A. Βοιωτῶν μὲν γὰρ πολλοὶ πλεονεκτούμενοι ὑπὸ Θηβαίων, δυσμενῶς αὐτοῖς ἔχουσιν.

152 Est et tertius lib. III. [cap. 10, 4.] p. 781. B. ubi ἔχθρως βλέπειν legitur. Sed is huc pertinere non videtur. Verum si ἐθέλεθρως a *Moeride* fuerit scriptum, sponte hae coniecturae dilabuntur. Quare ἐπέχω.

39. **Εἰς τρίτην ἡμέραν, Ἑλληνικῶς]** Ita rescripsi ex *Thoma Magistro* et *Stephano de Dialectis Gr.* p. 111. In MS. Ἀττικῶς, et mox Ἑλληνικῶς. HUDSON. Sed vid. *Georgius Hierocrit.* P. I. p. 137. FISCHER.

Erravit *Thomas* secumque in errorem traxit Politissimum *Graevium* ad *Luciani Soloecist.* [7.] T. III. p. 570. Recte *Moeris*: **Εἰς τρίτην ἡμέραν, Ἀττικῶς. εἰς τρίτην καὶ ἑαυτὸ μόνον, Ἑλληνικῶς:** in qua scriptura nihil variant Codices scripti. *Aristophanes Lysistr.* v. 613. Ἄλλ' ἐς τρίτην γ' οὖν ἡμέραν πρῶτ' ἅπαν. *Plato Hippia Mai.* p. 1248. E. [p. 286. B. St.] *Xenophon Cyrop.* lib. III. [cap. 1, 24.] p. 70. C. qui tamen lib. V. [cap. 5, 14.] p. 129. C. εἰς τρίτην habet. Plene *Herodotus* lib. V. cap. 49. f. ἐς τρίτην

ἡμέραν. *Lucianus D. D.* [10, 1.] T. I. p. 229. l. 80. *Toxar.* [58. extr.] T. II. p. 563. bis. *Aristides* T. I. Opp. p. 296. l. 5. a fine. Quorum locorum nonnulla ad *Thomam* refellendum iam protulerunt homines eruditi. Similiter εἰς ἡμέραν ὡσπερὲν τετάρτην ἢ πέμπτην, *Demosthen.* [in *Mid.*] p. 396. B. [p. 539. Reisk. p. 485, 78. Bekk.] εἰς τριακόστην ἡμέραν, *Xenophon Cyrop.* lib. V. [cap. 3, 4.] p. 126. C. *Apollodor.* lib. II. p. 109. l. 5. ed. F. εἰς ἑξηκόστην ἡμέραν, *Herodot.* lib. VI. cap. 126. εἰς ἑβδόμην ἡμέραν, *Plutarchus* [Cons. ad *Apoll.*] p. 109. A. Conf. *Pollux* lib. I. sect. 61. Elliptica autem loquendi forma εἰς τρίτην placuit *Euripidae Alcest.* v. 323. *Anaxandridae* apud *Athen.* p. 265. C. *Menandro* Ὀργ. v. 20. (qui et εἰς τὴν ἑβδόμην dixit apud *Ammonium* p. 67.) *Dioni Chrysost.* p. 114. D. *Synesio Enc. Calv.* p. 73. *Alciphr.* lib. II. ep. 1. p. 200. et lib. III. ep. ult. nam pro εἰς τὴν ἑβδόμην Codex *D'Orvill.* habet εἰς τὴν τρίτην, nisi cum *Viro Cl. ad Char.* p. 146. [p. 288. ed. Lips.] legendum sit εἰς ἔννην. Conf. *Idem* p. 171. [p. 304. ed. Lips.] Sed imprimis Grammaticis haec elliptica dicendi ratio arrisit. *Athen.* lib. III. p. 100. B. αὐριον δὲ ἢ ἔννηφι. τὸ γὰρ εἰς τρίτην Ἡσίοδος εἶρηκεν οὕτως. *Scholiasta Aristoph.* ad *Acharn.* v. 171. εἰς ἔννην interpretatur εἰς τρίτην. Videndus etiam *Hezychius* in Ἐναρ. Ἐνας. Εἰς ἔννην. Καὶ τοιγε καὶ

Εἰς Διονυσίου⁴⁰, Ἀττικῶς. πρὸς Διονύσιον, Ἑλληνικῶς.

Ἐτερόφθαλμον⁴¹, Ἀττικῶς. μονόφθαλμον, Ἑλληνικῶς.

τοὺς εἰς ἔξην (sic leg. pro ἔξης). Νῆς. et Ἐπέναρ, et Ὑπένες, ubi est εἰς τετάρτην. Semel plene posuit v. Ἐσένας. εἰς τρίτην ἡμέραν. Διὰ τρίτης dixere *Aelian.* H. A. lib. IV. cap. 57. et *Hesiodor.* lib. I. [cap. 8.] p. 16. l. 5. ubi male Interpres reddit *tertia vice*.

40. Εἰς Διονυσίου] Similiter *Hesychius*: Εἰς Διονυσίου. πρὸς Διονύσιον. Ita fere εἰς Ἀσκληπιοῦ *Aristoph.* *Plut.* v. 621. ἐς Τροφωνίου *Nub.* v. 508. ubi notat *Sphanhemius. Berglerus* in marg. coniecerat Εἰς Διονύσιον, de qua loquendi ratione ipse notat ad *Alciph.* p. 21. et 319. *L. Bos Animadv. Critt.* p. 425. *Albertius Obs. Philolog.* p. 254. alii. Sed nihil mutandum. [Fugit viros doctos locus *Platonis*, quem aperte respexit grammaticus, in *Erast. init. Εἰς Διονυσίου τοῦ γραμματικοῦ εἰσῆλθον.*] *Ind. III*

41. Ἐτερόφθαλμος, Ἀ. μονόφθαλμος, Ἐ.] Reprehendendus igitur *Lucianus*, a quo hocce adiectivum usurpatur [*Macrobr.* 11.] T. II. p. 636. [T. III. p. 216. v. 41.] Ἀντίγονος δὲ υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόγου, τοῦ μονοφθάλμου. Ibi de Antigono illo potentissimo rege sermo est, qui casu alterum oculum amisisse fertur. Quam obrem non sunt audiendi Gramma-

tici, quorum indicio si standum est, is ἑτερόφθαλμος appellari debuit, cum μονόφθαλμος illos tantum dici contendat, quibus unicum oculum natura dederit. Sic *Ammonius*: Ἐτερόφθαλμος καὶ μονόφθαλμος διαφέρουσιν. ἑτερόφθαλμος γὰρ ὁ κατὰ περιπτωσιν πηρωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. μονόφθαλμος δὲ, ὁ μόνον ὀφθαλμον ἔχων, ὡς *Κυκλώψ*. Verum quam incerta sit haec illorum lex, praeter *Lucianum* ostendit *Artemidorus* [*Onecrocr.* V. 54. p. 261. ed. Rigalt.] p. 30. ἔδοξέ τις, inquit, τὸν ἕτερον τῶν ἄμων ἰδεῖν βουλόμενος μὴ δύνασθαι, μονόφθαλμος ἐγένετο. *SALLIER.*

Ἐτερόφθαλμον. Ita *Codd. Coisl. Reg. et Coll. Gron.* pro Ἐτερόφθαλμος, μονόφθαλμος. Cum *Mosride* consentiunt *Hesychius* et *Photius Cel.* *Albertio* laudatus. Veteres eum, qui casu alterutrum oculum amiserat, dicebant ἑτερόφθαλμον, qui natura tantum unicum habebat, μονόφθαλμον, ut ad *Ammonium* docuit *Valckenacr.* *Vir Celeb. Animadv.* lib. II. cap. 1. Comparandi Interpretes ad *Phrynichum* p. 54. [p. 136. *Lob.*] ad *Thomam M.* p. 578. et *D'Orvillius* ad *Chariton.* p. 621. [p. 580. sqq. ed. Lips.] Eleganter *Aristides Opp.* T. I. p. 425. Graeciam dixit ἑτερόφθαλμον, respectu Athenarum et Lacedaemonia, duorum Graeciae ocellorum. A reli-

Ἐτετάχατο⁴², Ἀττικῶς. τεταγμένοι ἦσαν, Ἑλληνικῶς.

quis Atticistis non dissentit *Moeris* adeoque ab omni errore immunis est. Recentiores autem Graeci saepe hanc legem migrarunt, ut in exemplis a *Wetstenio* ad *Matth.* cap. XVIII. v. 9. et *Wittero* ad *Thomam* allatis videre licet. Labet unicum *Apolodori* locum apponere, ut a *levi menda*, quam non perspexerunt homines eruditi, liberetur. Lib. II. cap. 7. sect. 3. p. 143. (155. Fabr.) πῆτιγγχάνουσι Ὁξύλω τοῦ Ἀνδραμονος, ἔφ' ἑπιου καθημένῳ μονοφθάμῳ. τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκέκοπτο τόξῳ. Recte *Galeus* animadvertit verbum ἐκκόπτεσθαι hac in re proprium requiri (vid. *Thomam* p. 323.), sed ἐκκόπτετο, quod reponerat, huc non convenit et potest minore mutatione plusquam perfectum reponi ἐκκέκοπτο. Nimirum augmentum fuit omissum et errori ansam dedit; de quo augmenti neglectu praeter alios notarunt *Albertius* *Obs.* *Philolog.* p. 65. et *Hemsterhusius* *Obs.* *Miscell.* Vol. IV. p. 291. qui omnino consuli merentur. In *Heliodoro* lib. VIII. [cap. 2.] p. 375. pro ἐνπεπλήκει Codex apud *D'Orvill.* ad *Charit.* p. 481. [p. 493. ed. Lips.] praebet ἐνπεπλήκει. Emendandus etiam e MS. *Cantabrig.* *Polyaenus* lib. II. cap. 11. sect. 5. εἰ Λακεδαιμονίους ἀναστάτους πεποιήκειμεν, ἔφη, νῦν ἔχρηγ πᾶσιν ἂν τούτοις μάχεσθαι, si *Lacedaemonios* *penitus* *excidissemus*, inquit, iam nunc cum his omnibus pugnant-

dum *esset*. Male editur πεποιήκαμεν, quod Interpretem fefellit. Lib. IV. etiam cap. 111. sect. 24. pro *πριεβέβληντο* e *Cod. Flor.* restituendum *πριβέβληντο*.

42. Ἐτετάχαντο] In MS. τετάχατο. HUDSON.

MS. bene. BERGLER. in marg. Lege ἔτετάχατο. GESNER. in litt. ad *Schlaeg.* *Cod. Coisl.* ἔτετάχατο, idque rectius. SALLIER.

Ἐτετάχατο. Sic *Coisl.* *Reg. Coll. Gronov.* *Schlaeger.* *Leidenais*, ut *Huds.* τετάχατο, cui lectioni, licet alias defendi posset, litterarum series adversatur. Utitur praeter *Herodotum* *Thucydides* lib. V. cap. 6. p. 321. l. 25. et lib. VII. [cap. 4.] p. 469. l. 53. quo *Moerin* respexisse conicit *Vir Doctus* *Obs.* *Miscell.* Vol. III. p. 307. qui simul vitiosum ἔτετάχαντο corrigendum monuit. Τετάχατο occurrit apud *Lucianum* *Ver. Hist.* [1, 13.] T. II. p. 80. l. 51. Conf. *Mattair.* de *Dial. Gr.* p. 354. *Hesychii* *Glossae* variis maculis defoedatae sunt. Ἐτετάχαντο, τετραμμένοι ἦσαν, 155 ἢ τεταγμένοι. Ἐτετάχοντο ὁμοίως. Ἐτετεύχατο, πεποίηκεν. Quas ita castigarunt insignes duumviri, *Kusterus* et *Albertius*: Ἐτετάχατο, τεταγμένοι ἦσαν. Ἐτετάχοντο ὁμοίως. Ἐτετεύχατο, πεποιημένοι ἦσαν. Sed Ἐτετάχοντο, quod e diversa lectione etiam fluxisse videtur, debuerat deleri et scribi: Ἐτετεύχατο ὁμοίως, πεποιημένοι ἦσαν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἐπισίξας⁴⁵, Ἀττικῶς ἐπιστίξας, Ἑλληνικῶς.

scriptus est, restituimus: quam e MS. etiam protulerat Illustris *Spränhemius* l. c. Verbum ἐμπολᾶν duplici vendendi et emendi significatu in veterum scriptis occurrit. Priore vendendi notione legitur in *Aristoph.* *Vesp.* γ. 442. *Pac.* v. 447. 1200. *Thesmoph.* v. 459. *Sophocles* *Antigon.* v. 1075. Ὡς μὲν ἠμπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα. sensu figurato. Id. *Trachin.* v. 254. Emendi vero significatu adhibetur ab *Aristophane* *Pac.* v. 366. 562. quo *Moeridis* nota referenda videtur: Ἐμπολήσαντες τι χρηστὸν εἰς ἄγρον ταρίχιον. *Scholias* ad v. 447. Ἴν' ἐμπολᾶ βελτίον. συνηθῶς δὲ νῦν τὸ ἐμπολᾶ. ἀντὶ τοῦ πωλῆ. πολλάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν. ὡς ἐξῆς. Ἐμπολήσαντες τ. χ. Similiter *Sophocles* *Oedip.* *Tyr.* v. 1044. *Lucianus* *Lexiph.* [3.] *T.* II. p. 324. l. 70. Dein pro negotiari, ut in *Sophocl.* *Antig.* v. 1049. et lucrum facere poni coepit. *Sophocles* *Trach.* v. 93. κέρδος ἐμπολᾶ. *Philoctet.* v. 315. Ἐξεμπολήσει κέρδος. *Aeschyl.* *Choëph.* v. 634. *Lucian.* aliquoties. *Achill.* *Tat.* lib. VIII. [cap. 16.] p. 523. πλέον ἐμπολήσειν ἐκ τῆς ἐμοῦ πράξεως ἢ τῆς ἐκείνης. ubi notat *Salmasius*. Compositum Ἐξεμπολᾶν adhibuit *Sophocles* *Antigon.* v. 1047. Ἐξημπολόημαι, venditus sum, *Herodot.* lib. I. cap. 1. Διεμπολᾶν, coemere, *Aristoph.* *Acharn.* v. 972. vendere, *Eurip.* *Bacch.* v. 513. *Sophocl.* *Philoct.* v. 594. Διεμπολᾶ λόγοισιν. Frequentissimum est Ἀπεμπολᾶν, vendere,

Alciph. lib. III. ep. 3. ep. 47. *Heliodor.* lib. I. [cap. 19.] p. 41. l. 19. *Euripid.* *Troas.* v. 974. *Cycl.* v. 255. et vendere, clam exponere, *Jon.* v. 1371. Ἀπεμπολεῖ, πιπράσκει. habet *Hesychius*. Sed potius scribendum Ἀπεμπολᾶ. In *Pollucis* lib. III. sect. 124. ἀπεμπωλῆσαι. et lib. VI. sect. 191. ἀπεμπωλῶν. In *Apollodoro* semper per ω scribitur, quasi esset a πωλέω. Quae scribendi ratio *H. Stephano* in 157 *Thesouro* non fuit suspecta. Mihi librariis tantum videtur deberi. — Ὠνήσαντες. pro ὠνησάμενοι singulare est. Activa enim huius verbi forma praeterquam in compositis ὠψωνέω, τελωνέω etc. non occurrit. Ὠνεῖν *Hesychius* interpretatur per πωλεῖν. Sed emendi notio in compositis obtinet. Quare in vitis libris nihil mutavi. Praestat tamen ὠνησάμενοι scribere; ὠνήσαντες ex scripturae compendio videtur ortum.

45. Ἐπισίξας, Ἀ. ἐπιστήξας, Ἐ.] Ἐπιστίξας in Cod. MS. HUDSON.

Ἐπισίξας, Ἀ. ἐπιστήξας, Ἐ. MSS. habent ἐπιστίξας, depravate quidem, cum inter ἐπιστήξας et ἐπισίξας nulla affinitas sit. Clariss. igitur *Hudsonus* ἐπιστήξας esse legendum existimavit. Sed quae vocis illius significatio foret, lectorem monitum oportuit. Nos ne Graecam quidem suspicamur. Scribendum fortasse: Ἐπιστήξας. ἐπισίξας enim est incisi-

Ἐπώζειν⁴⁶, τὸ ἐπὶ τοῖς ὠοῖς καθῆσθαι.
Ἐρεγμία⁴⁷, Ἀττικῶς. ἐρεγμός, Ἑλληνικῶς.

quoque in ea voce corruptus.
SALLIER.

Ἐπισίξας. Utitur *Aristophanes* *Vesp.* v. 702. ubi vid. *Scholiast. Etymologus* p. 363. l. 57. *Hesychius* v. Ἄρδου. Ἐπισίγμα, Ἐπισίξαι, Ἐπισιπτεῖν, et not. Alterum ἐπισιξίας (ita enim omnes Codices praeferunt) difficultate non caret. Apud *Hesychium* reperias: Ἐπισιξίας, ἐπαφείς ἐπὶ ὄρμην, ἢ ἐπιστάξας, et: Ἐπισιγήματα, ἐπικελεύσματα. Ἐπισιγήξαι, ἐφορμηῆσαι. Ἐπισιτύξη, ἐπαφῆ. Quae tamen omnia *Kustero* et *Albertio*, Viris Clarissimis, *Hesychii* culpa videntur depravata ex Ἐπισίξας, ἐπισιγμάτα etc. His accedit *Sallierius*. Cui sententiae calculum meum paene adiicio. Sed vide, an non recentiores Graeci vocem Atticam ἐπισίξαι corrupte pronunciarint per ἐπισιξίαι, ut στρέμφυλα pro στέμφυλα. Vid. infra. Ita nihil in *Moeride* fuerit mutandum. Ceteroquin Cl. *Sallierii* correctio ἐπιθήξας mihi non displicet. Θούξαι dixit *Euripides* *Hippol.* v. 219.

46. Ἐπώζειν] In MS. Ἐπώζειν. HUDSON.

Ἐπώζειν. Nihil contra MSS. debuerat immutari. Duplex verbi forma fuit ὠάζειν et ὠίζειν, pro qua Attici dixerunt ὠίξαι (ut νῶν pro νῶϊν etc. de quibus alio loco), quae doctissima Magni *Hemsterhusii* observatio est ad *Thomam M.* v. Ἐπώζειν, quae tota 158 perlegi meretur. *Aristophanes*

Av. v. 266. Ἄλλως ἄρ' οὐποψ, ὡς ἔοικ', εἰς τὴν λόχμην, Ἐμβὰς ἐπώζει. *Cratinus* *Nemesi* apud *Athen.* lib. IX. p. 373. F. Ἀήδα, σὸν ἔργον. δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος Ἀλεκτρύονος μηδὲν διόσεις τοὺς τρόπους, Ἐπὶ τῷδ' ἐπώζουσ', ὡς ἂν ἐκλέψης καλὸν Ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον. Ita hos versus emendandos esse docuit Vir Praestantissimus *L. C. Valckenaeus* ad *Phoeniss.* *Euripid.* p. 166. quem confer. *Epicharmus* apud *Grot.* Exc. e Com. et Trag: p. 477. *Aeschylus* *Niobe* apud *Hesych.* v.

47. Ἐρεγμία] Corrige ἔρεγμα ex *Theophrasto*, cuius locum adduxit *Stephanus* in Ind. SALLIER.

Ἐρεγμία. Probabilis omnino est Eruditissimi *Sallierii* coniectura. Nam ἐρεγμός sive ἐριγμός, *faba fresa*, alia forma dicitur ἔρεγμα, ut apud *Hesychium* v. Ἐμψιοῦσα et alibi. Ἐρίγμην habet *Scholiastes* *Aristophanis* ad *Ran.* v. 508. Κατερικτῶν. τῶν κατακεκομμένων ὀσπρίων. λέγει δὲ τὰ σχιζόμενα ὀσπρια, τοὺς κυάμβους, τὰ ἐρεικόμενα. Καὶ τὴν ἔριγμην δὲ ἐντεῦθεν ὁμολογοῦσι (leg. ἐτυμολογοῦσι) τινες. nisi legendum τὸν ἐριγμόν. Vid. *Etymologus* p. 370. l. 29. et *Stephan.* in Ind. Thes. Ἐρεγμία hoc sensu nusquam reperitur. Sed fortasse vulgata lectione, in qua Codd. conspirant, servata, ἔρεγμία et ἐρεγμός alio significato intelligenda sunt, pro

Ἐρεσχηλεῖν⁴⁸, Ἀττικῶς διαπαίζειν, Ἑλληνικῶς.

ructatione, ructu. Non enim solum ἔρευμὸς et ἔρυγμὸς veteres dixisse, sed et ἔρευμὸς et ἔρεχμὸς, liquet ex *Etymologo* p. 371. l. 19. Hoc si minus placeat, potest lenissima mutatione ἔρευγμὸς aut ἔρυγμὸς scribi. Ἐρευμία in compositis Ὀξυρευμία et Κρομμυξυρευμία apud *Aristophan.* Pac. v. 528. superest. Pari ratione βδελυγμία pro βδελυγμὸς positum a *Cratino* in *Horis* apud *Polluc.* lib. X. sect. 70. — Μῶν βδελυγμία σ' ἔχει. πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω. Sic legendum pro Μῶν βδελυγμίας ἔχει.

48. Ἐρεσχηλεῖν] *Photio* in *Lexico MS.* Ἐρεσχηλεῖν. HUDSON.

Ἐρεσχηλεῖν. MSS. habent ἔρεσχηλεῖν, male, ut constat ex *Platone.* Quod autem ait *Clariss. Hudsonus*, ita legi in *Photii Lex. MSS.* librarii incuria id evenit. In nostro enim diserte reperias ἔρεσχηλεῖν. SALLIER.

Ἐρεσχηλεῖν. In origine verbi
159 suaviter nugantur Grammatici. Audiamus *Etymologum* p. 371. l. 1. Ἐρεσχηλία, ἢ φλυαρία. παρὰ τὸ ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. et dein: Ἐρεσχηλεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατῆν. ἀπὸ τοῦ ἐρεῖν καὶ τῆς λέσχης, πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ' Ἰωσιν. Similiter fere *Photius* ab *Albertio* ad *Hesych.* v. laudatus. Malim ignorantiam meam fateri, quam ineptas coniecturas proferendo doctis me deridendum propinare. In *Collat. Schlaeger.* et *Coislin.* (in serie *Ruhnck.*) per ἠ scriptum

est Ἐρεσχηλεῖν vel ἔρισχηλεῖν. Quam scribendi rationem et hinc et alibi, ut apud *Polluc.* lib. X. sect. 20. et *Lucian.* *Lexiph.* [14.] T. II. p. 336. damnarunt homines eruditi, altera probata per ε, quae frequentius occurrit. Nos autem ἔρεσχηλεῖν per ἠ, si non unice veram, certe alteri formae non postponendam censemus. *Etymologus* p. 374. l. 50. Ἐρίσχηλος. ὁ λοῖδορος. ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων. ἢ ἐρίσχηλός τις ὦν παρὰ τὴν ἔριν καὶ τὴν λέσχην, ὁ ἐξ ἔριδος λεσχάτων. *Παρθένιος*, ἐν Ἡρακλεῖ. — ἐρισχῆλοις κορυνταῖς. καὶ ἐρισχηλεῖν, τὸ εἰς ἔριν προκαλεῖσθαι. ubi, si ε γερῶνας, in leges metricas peccabis. *Parthenium* si excipias, e poetis, qui hoc verbo usus sit, novi neminem. Sed quemadmodum origo et scribendi ratio incerta est, ita usus huius verbi multiplex et longe elegantissimus. Docte *Hesychius*: Ἐρεσχηλεῖ (leg. Ἐρεσχηλεῖ cum V V. D D.), ἀηδίζειται, ὀχλεῖται, ἐρεθίζει, ἀδολεσχεῖ, χλευάζει, παίζει, σκώπτει, διαμάχεται. *Iocandi* notione a *Platone* positum *Phileb.* p. 398. A. [p. 53. E.] ὁ λόγος ἔρεσχηλεῖν ὦν. de *Republ.* lib. VIII. p. 712. C. [p. 545. E. St.] de *Legg.* lib. X. p. 945. C. [p. 885. C. St.] ταῦτα τάχ' ἂν ἐρεσχηλοῦντες εἴποιεν. *Phaedro* p. 1215. [p. 236. B. St.] Ἐσπούδακας, ὃ Φαῖδρε, ὅτι σοῦ τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν ἔρεσχηλῶν σε. quem locum citant *Scholiastes Aristophan.* ad *Vesp.* v. 1021. *Suidas* v. Παιδικά, et *Lexicon Coislin.* p. 474.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Εὐφήμει⁵⁰, Ἀττικῶς. σίγα, Ἑλληνικῶς καὶ κοινόν.

Εἴσεται⁵¹, Ἀττικῶς. γνῶσεται, κοινόν.

Εἰ γὰρ⁵², Ἀττικῶς. εἶθε γὰρ, Ἑλληνικῶς καὶ κοινόν.

Ἑλιννύων⁵³, Ἀττικῶς. ἀναπαυόμενος, Ἑλληνικῶς.

Ἑγγυον. Xenophon de Rat. Re-
dit. [cap. 4, 20.] p. 926. A.
Ὅπως γε μὴν τὰ ἀνηθένητα σώ-
ζεται, τῷ δημοσίῳ ἐστὶ λαμβά-
νειν ἑγγύους παρὰ τῶν μισθου-
μένων. [Pseudo] Aeschines
Epist. XI. p. 128. A. [p. 692.
Reisk. p. 483, 13. Bekk.] ἀλλὰ
τὴν Ἀθηναῖαν ἑγγυον δίδωσι τοῦ
πολέμου. Auctor Ep. ad Hebr.
cap. VII. v. 22. Ἑγγυητῆς apud
scriptores Atticos longe frequen-
tissimum est [v. p. 470. add.
Aeschin. Fals. Leg. p. 52. Steph.
p. 374, 178. Bekk.]. Obiter cor-
rigamus Hesychium in Ἑγγυῶν-
ται, γεννῶσιν. Varia conieciunt
Kusterus et Albertius; prae qui-
bus coniecturis mihi arridet γα-
μῶσιν. Ἑγγυᾶσθαι enim est
uxorem desponsatam domum du-
cere. Utrumque et ἑγγυῶνται et
γαμῶσιν subiunctivi modi est.
γεννᾶν autem et γαμεῖν saepe
fuerunt confusa.

p. 572. [p. 550. ed. Lips.] Ar-
chias Anthol. lib. I. c. 35. epigr.
1. Εὐφημος γλώσση παραμείβεο
τὰν λάλον ἤχώ.

51. Εἴσεται] In MS. ἴση-
ται, et dein γνῶσεται. HUDSON.

Similiter in Leid. Reliqui recte
εἴσεται et γνῶσεται. Εἴσεται le-
gitur apud Aristoph. Nub. v. 625.
et alibi saepe. Conf. Cl. Valcke-
naer. ad Eurip. Phoen p. 93.

52. Εἰ γὰρ] A Coisl. abest
Ἑλληνικῶς. Citat hunc locum
Salmasius de Hellenist. p. 56.
ubi pro κοινόν est κοινῶς. Εἰ
γὰρ Aristophan. Pac. v. 345.
Eccles. v. 380. Euripid. Iph. Taur.
v. 1220. etc. Rarius εἰ sine γὰρ.
Vide Valckenaer. ad Eurip.
Phoenisa. v. 761. Dorienses dice-
bant αἰ γὰρ. Ita enim in Hesy-
chio pro Αἴγαρον, εἶθε γὰρ. re-
cte castigarunt viri eruditi.

161 50. Εὐφήμει] In MS. Εὐ-
φημα. HUDSON. Εὐφήμει. Ita
Codex Coisl. SALLIEN.

Εὐφήμει. Leidens. εὐφήμα. Ce-
teri Codd. recte εὐφήμει, uti etiam
citant Spanhemius ad Aristoph.
Nub. v. 262. et Salmasius de Helle-
nist. p. 55. Vid. Aristophan. Nub.
v. 296. Tib. Hemsterhusius ad
Lucian. [Contempl. 12.] T. I. p.
506. D'Orvillius ad Chariton.

53. Ἑλιννύων] In Coisl.
ἐλινύων, ut alibi saepe. Ἑλιννύ-
ειν significat cessare, quiescere,
pigritari, otitari, tempus terere.
Exempla dedit H. Stephanus in
Ind. Thes. quibus alia adiciemus.
Aristophanes Thesmoph. v. 605.
— σὺν ἐλινύειν ἐχοῖν. Aeschy-
lus Prometh. v. 53. et 529. Phi-
lostratus V. A. lib. II. cap. 32.
πολλὰς γὰρ ἐλπίδας εἶναι μοι

Ἐπισκῆψαι⁵⁴, Ἀπτικῶς, ἐντεῖλασθαι, Ἑλληνικῶς.

ἀνακτῆσασθαι αὐτὴν (ἀρχὴν) μὴ ἐλινύοντι. *Lucianus Lexiph.* [2] T. II. p. 320. l. 40. ἢ ἐλινύσεις ἔτι αὐτόθι. *Libanius Orp.* T. II. p. 89. C. ἀλλ' ἐλινύουσι καὶ προσδιατρέβουσι. *Aelianus H. A.* lib. IV. cap. 43. μηδὲ νύκτωρ βλακεύειν, μηδὲ ἐλινύειν. lib. XIII. cap. 14. μὴ ἐλινύειν, μηδὲ ὄκνεῖν. et alibi. *Apollonius Rhodius* lib. I. v. 589. — διπλόα δ' ἀκταῖς ἡματ' ἐλινύεαχον. *Scholias*: περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον. ἢ ἐστρεύγοντο ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ. et v. 862. — Ἀηρὸν δ' ἂν ἐλινύουσαν αὐθι μένοντες. Εἰ μὴ ἀλλήλας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν Ἡρακλέης 162 τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπε. *Vocula* enim ἂν, quam *Hoelzlinus* deesse statuit, ab ἐλινύουσαν separanda est. ἀνελινύουσαν quidem etiam apud *Suidam* et *Etymologum* v. scriptum est. Sed ἐλινύουσαν edi debuisse, ex *Etymologi* verbis liquet. Ἐλινύουσαν, inquit, ἀντὶ τοῦ διέτριβον, ἀνεστρέφοντο, περιεφέροντο. ἀπὸ τοῦ λίνου εἴρηται. οἶον, δηρὸν δ' ἀνελινύουσαν αὐθι μένοντες. *Vid.* p. 330. f. et seq. Perperam *H. Stephanus* compositum ἀνελινύω ex isto *Apollonii* loco in *Thesaurum* suum recepit. *Callimachus H.* in *Cerer.* v. 48. ubi notat *Spanhemius*.

54. Ἐπισκῆψαι] *Harrocratior* p. 66. τῶ ἐπέσκηψεν, ἀντὶ τοῦ ἐντετελλασθαι. Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Βύμαθοῦς εἰς ἐλευθερίας ἀφαιρέσει. Nec is tantum, sed et alii bene multi a *Stephano*

in *Thesaurum* T. III. p. 861. et seq. laudati: quibus multa addi possent exempla. Ἐπισκῆψαι et ἐπιστεῖλαι, quae distinguit *Ammonius* p. 55. (ἐπιστεῖλαι διὰ γραμμάτων· ἐπισκῆψαι δὲ, διὰ λόγων.) coniunxit *Heliodorus* lib. VII. [imo lib. VIII. cap. 3.] p. 378. πλέον δὲ ὅτι περὶ ὁ πατὴρ *Καλάσιρις* τελευτῶν ἐπέσκηπτε παντοίως προνοεῖν καὶ ὑπεριμαχεῖν τῶν ξένων ἐπιστεῖλας. *Euripides Alcest.* v. 365. Ἐν ταῖσι αὐταῖς γὰρ μ' ἐπισκῆψω κέδροις Σοὶ τούσδε θείναι, πλευρά τ' ἐκτεῖναι πέλας *Πλευροῖσι* τοῖς σοῖς. Ita enim istum locum castigandum esse docui *Verisim.* lib. I. cap. 5. p. 69. nec poenitet adhucdum eius coniecturae. Pro τούσδε autem, cuius loco reposui τούσδε nempe *liberos*, eodem sensu reponi potest *παῖδε*. bini enim *Admeti* erant *liberi*. Sed prior coniectura magis placet. De aliis verbi ἐπισκῆπτειν significatibus hic non est dicendi locus. Eximam potius hoc verbum e *Polyaeno* lib. II. cap. 2. sect. 14. Ὡς δὲ πλεῖστον ἐπανέστησε κοριορτόν, ἐπισκῆπτων ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσιν, ὁ μὲν ἔλαθε κατασχῶν τὰ ὑπερδέξια. *Magnus Casaubonus* conicit ἐπισκῆπτοντα, *pulverem*, *pulo*, *irruentem in oculos hostium*. Sed dubitandum vix est, quin restitui debeat: ἐπισκοτῶν ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσιν. Sic plane lib. III. cap. 9. sect. 8. ὁ δὲ ἀῆρ παχὺς καὶ ὀμιχλώδης γενόμενος ἐπεσκότισε (s. ἐπεσκότησε, quanquam alterum ex analogia defendi potest) ταῖς

Ἐκπλήγνυσθαι⁵⁵, ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττεσθαι, Θου-
κυδίδης.

Ἐπιπολῆς⁵⁶, τὸ ἐπάνω, Ἀττικῶς.

Ἐπίστω⁵⁷, Ἀττικῶς. ἐπίστασο, Ἑλληνικῶς.

Ἐπηλυγαζόμενος⁵⁸, Ἀττικῶς. ἐπισκιαζόμενος,
Ἑλληνικῶς.

τῶν πολεμίων ὄψεσιν. lib. IV. cap. 6. sect. 13. αἴρεται νεφε-
λώδης κόνις ἐπισκοτοῦσα καὶ
φιλλοῖς καὶ πολεμοῖς.

55. Ἐκπλήγνυσθαι — [Θουκυδ.] p. 284. ed. Oxon.
(lib. IV. cap. 125. p. 311. l. 95.)
163 HUDSON. τοῦ addidi e Codd.
Coisl. Reg. Coll. Gron.

56. Ἐπιπολῆς] Vid. *Graevium* in *Luciani Soloecistam*
[5.] p. 76. (T. III. p. 565.)
HUDSON.

Citat hunc locum *Spranhemius*
ad Aristoph. *Plut.* v. 1208. Leid.
habet ἐπὶ πολῆς. Conf. notas ad
Thomam M. in Ἐξεπιπολῆς.

57. Ἐπίστω] Vide supra
Ἄνιστω.

58. Ἐπηλυγαζόμενος,
Ἀττικῶς. ἐπισκιαζόμενος,
Ἑλληνικῶς. καὶ ἐπικρυ-
πτόμενος. λύγη γὰρ ἡ
σκιὰ] Pro λύγη rescribi oportet
ἡλύγη, e *Suida*, e quo baud
dubie verba haec in libellum
Nostri translata fuere. *Hesychius*:
ἡλύγη, σκιὰ. item: Ἐπηλυγί-
ζομαι, ἐπισκιάζεται, ἐπικρί-
πτονται. Leg. ex eodem *Suida*:
Ἐπηλυγάζονται, ἐπισκιάζονται,
ἐπ. FISCHER.

Ἐπηλυγαζόμενος, Ἀττικῶς.

Ἐπηλυγάζομαι et ἐπηλυγίζομαι
dicunt Attici, quod verbum de-
pravatum legitur apud *Plutar-
chum* [de *Is.* et *Osir.*] *Moral.*
T. II. p. 170. [imo p. 370. E.]

Πλάτων δὲ, inquit, πολλαχοῦ
μὲν οἶον ἐπιλυγιζόμενος καὶ πα-
ρακαλυπτόμενος τῶν ἐναντιῶν
ἀρχῶν τὴν μὲν ταυτὸν ὀνομάζει,
τὴν δὲ θάτερον. Sensus enim
postulat, ut scribatur ἐπηλυγιζό-
μενος. Hinc nomen ἐπήλυξ, de
quo altum in Lexicis silentium,
tametsi illo utitur *Euripides*
Cycl. v. 676. Οὔτοι σιωπῆ τὴν
πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες ἐστή-
κασι. — Dein: καὶ ἐπικρυπτό-
μενος, λύγη γὰρ ἡ σκιὰ, haec
omnia in Cod. Coisl. desiderantur
et addita esse verisimile est.
SALLIER.

Ἐπηλυγαζόμενος. Editio *Hud-
soniana*, ut et Reg. Leid. et
Coll. Gronov. habent: Ἐπηλυ-
γαζόμενος, Ἀ. ἐπισκιαζόμενος,
Ἑλληνικῶς. καὶ ἐπικρυπτόμενος.
λύγη γὰρ λέγεται (hoc abest ab
Huds.) ἡ σκιὰ. A Coisliniano
autem haec omnia absunt, e *Ti-
maei* *Lexico Platónico* aut alio
quopiam derivata. Quare e textu
abire iussi. In eodem Cod. Coisl.
scriptum ἐπιλυγαζόμενος, ἡ super
i scripto, quod monuit me *Ruhn-
kenius* V. C. qui hoc de verbo
et varia eius scriptura, ἐπηλυγά-
ζεσθαι, ἐπιλυγάζεσθαι, ἐπηλυγι-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

"Εφαγον⁶⁰ κρέως, οὐ κρέας, Ἀττικῶς.
 Εἰκοστολόγον⁶¹, τὸν εἰκοστῶνην, ὡς Ἀριστοφά-
 νης ἐν Βατράχοις.

Pro familiari autem apud quosvis scriptores Graecos occurrit. Quare vix dubitandum puto, quin in *Martyrio Theclae* apud Grab. Spicil. Patr. T. I. p. 103. librarius Christianus pro επιτηδείων scripserit Ἰουδαίων. Ὡς δὲ ἐξητεῖτο Θέκλα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ Θαμύριδος. *Metaphrastes* interpretatur domesticos, unde Erudit. *Grabius* coniecit οἰκείων.

165 Sed nostra lectio ad corruptae vestigia propius accedit. Ibidem p. 102. f. ὡς οὐδὲν ἐδώκει λάσχειν ὁ Παῦλος, *Grabius* legit ἐδέδει. Quanto facilius fuerat ἐδεδοίκει? Sed nolim extra oleas evagari.

60. "Εφαγον κρέατος] Codex Coisl. habet κρέως. Recte. SALLIER.

Similiter Reg. Coll. Schl. Gronov. In Leid. erat κρέατος. Vide *Thomam M.* v. Κρέως. Apud *Hesychium* legitur Κέρως, κέρωτος. Forte κέρατος? *Sophocles* apud *Scholiast.* Aristoph. Ran. v. 193. [ap. *Brunck.* T. IV. p. 628. fragm. II.] Τοιοῦτος ὢν, ἄρξει σὺ τοῦδε τοῦ κρέως. Pro ἄρξει σὺ male scriptum ἄρξεις. Conf. *Thomas Magister* in "Επιον et "Εφαγον et Πίνω. *Chionides* apud *Athen.* lib. III. p. 119. F. Ἄρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους ὧ θεοί. *Lucianus* Musc. Encom. [3.] T. III. p. 93. l. 43. πίνει τοῦ αἵματος, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος. *Eustathius* ad *Odyss.* l. p. 351. l. 9. τὸ δὲ τυρῶν αἰ-

νυμένους Ἀττικῶς ἐρρέθη ἀντι τοῦ ἐκ τῶν τυρῶν ἄραγτες, οἳ γὰρ πάντας ἤθελον ἄρασθαι τοὺς τυρούς. οὕτω καὶ λέων βοὸς βεβρωκέναι που λέγεται. καὶ μάντις ἀποφοιβάζει φύλλων δάφνης φαγῶν. Vid. *Stephan.* de D. A. p. 44. f. *Wetsten.* ad *Matth.* cap. XV. v. 27. *Luc.* cap. VII. v. 33. Pro κρέας in *Collat. Gronov.* male κρέα. f. *Ind*

61. Εἰκοστολόγον, τὸν εἰκοστῶτην] Ita ex istis *Philoxeni* in *Glossario*: Εἰκοστῶτης, ὁ τὰς εἰκοστὰς ἀπαιτῶν, *Vicesimarius.* Εἰκοστῶν συλλέκτης placuit *Celeberrimo Barnesio*: qui et mox Βατράχοις legendum esse monuit. In MS. εἰκοστῶνην, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βάτοις. HUDSON.

Τὸν εἰκοστῶτην. Codex Coisl. habet εἰκοστῶνην, quae lectio ex *Polluce* lib. VI. sect. 128. defendi potest. SALLIER.

Εἰκοστολόγον, τὸν εἰκοστῶνην. *Collat. Gronov.* εἰκοστῶν. Reliqui omnes εἰκοστῶνην. Verissime. Quemadmodum enim *conductor vectigalium* τελώνης dicitur, *conductor decimarum* δεκατώνης apud *Polluc.* lib. VI. sect. 128. et lib. IX. sect. 29. qui alias δεκατευτής et δεκατηλόγος, ita *conductor vicesimarum* εἰκοστῶνης. *Arrianus* *Epicteto* lib. IV. p. 535. l. 13. τοῖς εἰκοστῶναις ἐπιθυμεῖ δοῦναι ἀργύριον. ubi *Lipsius* in *Excursu* ad *Taciti Annal.* lib. XIII. cap. 1.

Ἐντρίβεσθαι⁶², τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμυθοῦ-
σθαι, Ἀττικῶς.

et *Urtonus* e *Philoxeno* etiam reponere voluerunt εἰκοστώταις. Sed recte *Vir Graecarum Latina-*
166 *rumque litterarum laude floren-*
tissimus, *Jo. Aug. Ernestius* in nota ad *Lipsii* *Excursum* monuit, in *Glossis* pro εἰκοστώτης casti-
gandum esse εἰκοστώνης. Pro Βα-
τράχοις *Codd.* abbreviate habent *Bat.* Versus est 366. — Πεν-
τηκοστολόγοι, τελῶναι, *Μεναπ-*
δρόν apud *Photium* et *Demostheni* contra *Mid.* p. 404. A. [p. 558. *Reisk.* p. 502, 133. *Bekk.*] δεκατηλόγοι *adv.* *Aristocr.* p. 454. A. [p. 679. *Reisk.* p. 610, 177. *Bekk.*] *Quum de publicanis et vectigalium conductoribus ac redemptoribus sermo incidere, lubet Polyaeum insigni macula liberare. Sed prius adscribam Pol- lucis verba lib. IX. sect. 33. 34. Τὸ μὲν τοι τὰ τέλη παραλαμβάνειν, εἴποις ἂν πρίασθαι, καὶ μισθώσασθαι. Καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐκδιδόναι τὰ τέλη πιπράσκειν καὶ κηρύττειν καὶ ἀπομισθοῦν. Priori verborum classi addere potuisset ὠνεῖσθαι. τέλη ὠνεῖσθαι et μισθώματα [μισθώσιμα] μισθοῦσθαι coniunxit *Demosthenes* *adv.* *Timocrat.* p. 467. A. [p. 713. *Reisk.* p. 15, 40. *Bekk.*] τὴν πεντηκοστὴν ἔωνημένος *idem* in *Neaer.* p. 520. f. [p. 1153. *Reisk.* p. 551, 27. *Bekk.*] τέλος πρίαμενος *adv.* *Timocrat.* p. 480. C. [p. 745. *Reisk.* p. 44, 144.] Nunc *arponam Polyaei* locum *lib. II. cap. 34. de Diania Crano-* *niorum tyranno: Τῆς δὲ πόλεως τὴν τοῦ σίτου δεκάτην ἀπομι-**

σθούσης ἀδελφὸν αὐτοῦ νεώτερον ἀτελῆ καθῆκε μισθωσόμενον, ὑπεράρας εἰς πολὺ τὴν πρόσσodon. οὕτω δὴ τὸν ἀδελφὸν δεκατηλόγον τῆς χώρας ἀποδείξας etc. *Interpres* ἀτελῆ *Latine* reddens *ab omnibus officiis immunem, refutari haud meretur. Vel me tacente nunc vident omnes, emendandum esse: τὰ τέλη καθῆκε μισθωσόμενον. Ad rem ipsam quod attinet, comparandus omnino Caesar de B. G. lib. I. cap. 17. Dumnorigem summa audacia, magna apud plebem propter liberalitatem gratia, cupidum rerum novarum; complures annos portoria reliquaque omnia Aeduum vectigalia parvo pretio redempta habere, propterea quod illo licente contra liceri audeat nemo.*

62. Ἐντρίβεσθαι] *Proprie infricare* notans plerumque ponitur pro *cerussa faciem fricare, fucare*. *Proprio* significato, ita tamen ut ad alterum alludere videatur, *Heliodorus* *lib. VI.* [cap. 11.] p. 294. l. 25. ἔπειτα δὲ ἡ Χαρίκλεια τὸ τε πρόσωπον ἐνύβριζεν, ἀσβόλου τε ἐντρίψει καὶ πηλοῦ καταχρίσει μολύνασα. Sed longe frequentior *cerussa faciem illinendi* notio. *Aristophanes Eccles.* v. 727. Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κληροφῆς. et v. 900. *Lysistrat.* v. 149. Εἰ γὰρ καθήμεθ' ἐνδον ἐντετριμμένοι. *Athenaeus* *lib. XII.* p. 523. A. 167 de *Iapygibus*; τὸ πρόσωπον ἐντριψάμενοι. *Lucianus* *D. D.*

Ἐξενώθησαν⁶³, Ἀττικῶς, ὡς Πλάτων Νόμων ἁ.
ἐξενίσθησαν καὶ ἐπεξενώθησαν, Ἑλληνικῶς.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Υ Ζ.

Ζεύγνυμι, Ἀττικῶς. ζευγνύω, Ἑλληνικῶς.
Ζῶμα¹, Ἀττικῶς. ζῶσμα, Ἑλληνικῶς.

[20, 10.] T. I. p. 261. l. 28.
[66.] ἐντετριμμένην χρώματα.
De merc. cond. [33.] p. 692.
l. 76. φύκος ἐντετριμμένον καὶ
ὑπογεγραμμένον τοὺς ὀφθαλ-
μούς. Similiter Bis accus. [31.]
T. II. p. 830. l. 8. De conscr.
hist. [8.] T. II. p. 11. l. 97.
φύκιον ἐντρίβει καὶ ψιμμύθιον
τῷ προσώπῳ. Themistius Or.
XXVII. p. 341. C. ὑπογεγραμ-
μένους καὶ ἐντετριμμένους. Xe-
porhon Oecon. [cap. 10, 2.] p.
847. A. Alia exempla dabunt
Perizonius ad Aeliani V. H. lib.
XII. cap. 1. p. 713. Marklandus
ad Maximum Tyr. p. 713. Ou-
dendorpius ad Thomam M. v. In
Hesychio v. Ἀγχουσίζεται pro
ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς, οἶον εἶ
φουκάρῳ. rectius scribas τὰς πα-
ρειαῖς, ut in exemplis allatis et
apud Clementem Alexandr. Pae-
dag. lib. III. p. 255. ψιμμυθίῳ
τὰς παρειαῖς ἐντρίβόμενον. Ra-
rius ψιμμυθοῦσθαι pro ψιμμυθιοῦ-
σθαι mutari non debet. Vid. T.
Hemsterhusium ad Thom. M.
p. 317. *f. Ind.*

63. Ἐξενώθησαν — Πλά-
των Νόμων ἁ.] p. 642. Ed.
Paris. Pro ἐπεξενίσθησαν in MS.
ἐπεξενώθησαν. HUDSON.

Ἐπεξενώθησαν. Ita MS. SAL-
LIBR.

Ἐξενώθησαν. Locus Platonis
est Legg. lib. I. p. 780. F. [p. 642. E.
St.] τότε οὖν ἐξενώθησαν ὑμῖν
οἱ πρόγονοι ἡμῶν. Conf. lib. XII.
p. 990. B. [p. 953. C. St.] Simi-
liter Lysias contra Andocid. p.
107. [p. 215, 48. Bekk.] βασι-
λεῦσιν ἐξενώμενος καὶ τυράννοις.
Herodot. lib. VI. cap. 21. Xe-
porh. Anab. lib. VII. [cap. 8,
3. 4.] p. 425. C. D. Hist. Gr.
lib. IV. [cap. 1, 15.] p. 410. E.
Sophocl. Philoct. v. 315. Euri-
pid. Hippol. v. 1085. ubi Scho-
liasta notat esse Atticum. Alcest.
v. 69. Ion. v. 820. Ἐπεξενώθησαν
sine causa ab Hudsono mutatum
est. Hoc enim eadem structura
occurrit apud Demosth. adv. Po-
lycl. p. 713. C. [p. 1224. Reisk.
p. 442, 56. Bekk.] Heliod. lib.
IX. [cap. 11.] p. 438. l. 21. alios.
In Palaephato cap. 46. pro ἐξε-
νίζετο duo Codd. praebent ἐπε-
ξενούτο. ut cap. 5. ἐπιξενωθέν-
τες αὐτῷ. Utrumque ξενούσθαι et
ἐπιξενούσθαι recenset Pollux lib.
III. sect. 58. ἐπιξενούσθαι probat
Thomas M. in Ξενίῳ. Sed sim-
plex multo rarius est. Ἐπιξενί-
σθῆναι, quod Hudsonus reposu-
erat, nondum a me repertum est.

1. Ζῶμα, Ἀ. ζῶσμα, Ἑλ- 168
ληνικῶς.] Ad eum ergo la-
pidem offenderunt Heliodorus et

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ζώνιον⁵, τὸ γυναικεῖον, Ἀττικῶς. ζώνη, ἢ τοῦ ἀνδρός.

Ζωπυρεῖν⁶, Ἀττικῶς. ἐξάπτειν, Ἑλληνικῶς.

μακαρίζω habet *Xenophon* Hier. 7, 10. Glossam Nostri affert *Valckenar.* ad *Ammon.* p. 65. FISCHER.

μακαρίζω. MSS. Coisl. Reg. Coll. Gronov. μακαρίσω. Perperam. Utrumque coniungunt *Lysias* Epitaph. p. 68. [p. 198. Steph. p. 190, 81. Bekk.] Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ. *Isocrates* Panathen. T. II. p. 317. [p. 287. Steph. p. 323, 260. Bekk.] Νῦν δὲ ζηλῶ σου καὶ μακαρίζω τὴν εὐδαιμονίαν. *Aristides* Opp. T. II. p. 411. Conf. omnino *Stephanus* in *Thesaurō.*

5. Ζώνιον] Hinc forsan apud *Thomam Magistrum* Ζώνιον οὐδετέρως. HUDSON. in *Addend.*

Ζώνιον. Vide *Ammonium* et *Thomam M.* Ζώνιον *Aristoph.* *Lys.* v. 73. *Alciph.* lib. I. ep. 39.

6. Ζωπυρεῖν] Proprie ignem sopitum suscitare; metaphorice vero accendere, inflammare. Huiusce verbi nulla in *Stephani* *Thes.* occurrunt exempla. A primis tamen temporibus apud Atticos obtinuisse ostendunt haec *Aeschyli* *Sept.* ad *Theb.* v. 294. γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι Ζωπυροῦσι τάρβος. Eadem vox legitur *Agam.* v. 1043. Νῦν δ' ὑπὸ σκοτιῶ βρέμει Θυμαλγῆς τε, καὶ οὐδὲν Ἐπελλόμενά ποτε Κάρριον. ἐκτολυπεύσειν Ζωπυρουμένας φρε-

νός. Usurpatam quoque videas ab *Aristophane*, cuius locum utpote a *Suida* laudatum praetermitteremus. Itaque dubitari non potest, quia illud verbum sit Atticum. Sed addit idem Grammaticus, Atticis ζωπυρεῖν de iis metaphorice dici solitum, qui e morbo convalescerent. Ζωπυρῆσαι, inquit, ἀναθάψαι ἐκ μεταφόρας ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπεὶ τοὺς ἐξ ἀρρώστιας ἀναρῶννυμένους λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. ubi legendum ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρρώστιας 170 ἀναρῶννυμένων. Ita etiam emendandi *Etymologus* et *Photius* in *Lex. MS.* Verum, qui verbum eo sensu, de quo disputatur, acceperit, legimus neminem [v. *Fabrici* ad *Plutarchi* *Timol.* cap. 24. p. 34.]. Illo quidem utuntur *Philo*, *Plutarchus* aliique plures, sic tamen omnes, ut in ipsis *Suidae* effato nihil sit auxilii. Ad *Plutarchum* quod attinet, is adhibet nomen ἐκζωπύρησις, cuius nec meminere *Lexicographi*: ὑφάντης γὰρ ἄν, οἶμαι (ait *Moral.* [Sept. Sap. Conv. T. II.] p. 156. B.), χλαμύδα ποιῆσαι μᾶλλον ἔργον αὐτοῦ καὶ ἱμάτιον, ἢ κανόνων διαφθεσιν, καὶ ἀνέγερσιν ἀγνύθων. χαλκεύς τε κόλλησιν σιδήρου καὶ στόμωσιν πελέκεως μᾶλλον ἢ τι τῶν ἔνεκα τούτου γινομένων ἀναγκαίων, οἷον ἀνθρώπων ἐκζωπύρησιν. SALLIER.

Ζωπυρεῖν. Propria significatione usus est *Vetus Comicus* apud *Etymolog.* p. 413. Ὡ τρεῖς κατάρατε, ζωπύρει τοὺς ἀνθρα-

**Ζευγνῦσιν¹, Ἀττικῶς, πληθυντικῶς καὶ προ-
περισπωμένως. ζευγνύασιν, τῆς δευτέρας
Ἀτθίδος.**

κας. Similiter fere Achilles Tatius lib. VI. [cap. 18.] p. 399. ἐπεὶ δὲ εἶδεν τὴν Λευκίππην, ἀνεφλέγει (leg. ἀνεφλέγη) τὴν ψυχὴν καὶ ἔδοξεν αὐτῷ τότε καλλίστων γεγονέναι. θρέψας γὰρ ὅλης τῆς νυκτὸς τὸ πῦρ, ὅσον χρόνον ἀπελείφθη τῆς κόρης, ἀνεζωπύρησεν ἐξαίφνης ὕλην λαβῶν εἰς τὴν φλόγα τὴν θεῖαν. Figurata notione Aristoph. Pac. v. 309. Lys. v. 583. Lucian. De calum. non cred. [17.] T. III. p. 148. 1. 30. Themist. Or. IV. p. 60. A. Maximus Tyr. Diss. XXIII. sect. 3. alii. Euripides El. v. 1121. Ὁρᾶς. νῦν αὖ σὺ ζωπυρεῖς νείκη νεῖα. Rarior paulo significatio est refocillandi aegrotum et praene mortuum resuscitandi; qua occurrit apud Maximum Tyr. Diss. XIII. sect. 4. Δηουμένης δὲ τῆς γῆς καὶ φθειρομένης τῆς πόλεως καὶ ἀπαγορεύοντος τῇ πόλει τοῦ σώματος, εἷς ἀνὴρ, οἷον ψυχὴ πόλεως, ὁ Περικλῆς ἐκεῖνος, ἄνοσος καὶ ὑγιῆς μένων, ἐξώρθου τὴν πόλιν καὶ ἀνίστη, καὶ ἀνεζωπύρει. Synesius de Provid. p. 102. A. οἷον ἀποψύχουσαν ζωπυρήσοντες. Plato Charm. p. 464. C. [p. 156. D. St.] Conf. Wetsten. ad 2 Tim. cap. I. v. 6. Ea autem, qua a se repertum non meminerat Cl. Sallierius, notione revalescendi, ad pristinam sanitatem redeundi, respirandi, mentem recipiendi, legitur apud Achillem Tat. lib. I. [cap. 17.] p. 59. καὶ ἀνέψυξε μὲν ἡ ψυχὴ τοῦ φρυτοῦ. τὸ δὲ σῶμα ἀπο-

θνήσκον πάλιν ἀνεζωπύρησεν καὶ ἐξανέστη. lib. III. [cap. 18.] p. 197. Μόλις οὖν ἀναζωπυρήσας λέγω πρὸς τὸν Μενέλαον. Athenaeus lib. VII. p. 297. A. λαγῶν θηράσαι, ὃν λεπτοθυμοῦντα ὑπὸ τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ὑπὸ (leg. ἐπὶ) κρήνη τινὶ καὶ τῇ παρακειμένη πόρᾳ ἤδη ὑποψυχόμενον (leg. ἀποψυχ.) ἀπομάσσειν. ἀναζωπυρήσαντος δὲ τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς βοτάνης δύναμιν ἀπογεύσασθαι. LXX. Interpretes Genes. cap. XLV. v. 27. ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ τοῦ πατρὸς. Male in Lexico Octateuchi apud Fabricium B. G. Tom. X. p. 62. scriptum ἀνεζωπύρησεν, ἀνεκτήσατο τὴν ψυχὴν καὶ ἀνενεώσατο.

7. Ζευγνῦσιν, Ἀ. πλ. καὶ 171
περισπωμένως. (ζευγνύου-
σιν,) Ἑλληνικῶς] Ζευγνύ-
ασιν Thom. Magist. Confer ea
quae habet Moeris in voce Δει-
κνῦσιν et Ῥηγνύασι. HUDSON.

Ζευγνύουσιν, Ἑλλ. Sequuntur
in Cod. Coisl. haec verba: ζευ-
γνύασιν, τῆς δευτέρας Ἀτθίδος.
SALLIER.

Ζευγνῦσιν. Pro περισπωμένως
e Coll. Gron. reposui προπερι-
σπωμένως. Quae ita habebat, Ζεύ-
γνυσι, Ἀττικῶς, πληθυντικῶς καὶ
προπερισπωμένως, Ἑλληνικῶς.
Reposui verissimam Codicis Coisl.
et Coll. Schl. lectionem. Regius
nihil horum habet.

Ζώσαντες⁸, ἀντὶ τοῦ ζήσαντες, Πλάτων Νόμων β.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Υ Η.

Ἦδεισθα¹, Ἀττικῶς. ἦδεις, Ἑλληνικῶς.
Ἦν², Ἀττικῶς. ἦμην, Ἑλληνικῶς.

8. Ζώσαντες] Sollemni errore ἀντὶ pro ἀντὶ τοῦ erat in ed. Huds. et Leid. Ζώσαντες a ζῶω frustra quaesiveris in *Platonis Legibus*. Neque illud mirandum, cum adeo rarum sit, a librariis vel sciolis fuisse oblitteratum. Revocandum putem lib. II. p. 793. D. [p. 662. B. St.] Ζημίαν τε ὀλίγου μεγίστην ἐπιθειήν ἄν, εἴ τις ἐν τῇ χώρᾳ φθέγγεται ὡς εἰσὶ τινες ἄνθρωποι ποτὲ πονηροὶ μὲν, ἠδέως δὲ ζῶντες. Scribendum ζώσαντες. Ἐπέζωσε pro ἐπέζησε *Herodoto* lib. I. cap. 120. optimo iure restituit *I. Gronovius*.

1. Ἦδεισθα, Ἀ.] In MS. Ἦδεισθα, et mox ἦδει. HUDSON. Ἦδεισθα. Habent Codd. MSS. omnes praeter Leid. in quo corrupte ἦδειδα. Hudsoni correctio Ἦδησθα placuit *Cl. Valckenae* *rio* ad *Hom. Il. X. v. 280.* [Opusc. T. II. p. 58.] cui imprimis favet *Etymologi* locus a *Viro Amicissimo* laudatus p. 420. v. 12. ἦδεισθα, τὸ κοινότερον διὰ τοῦ εἰ. τὸ δὲ Ἀττικώτερον διὰ τοῦ η, ἦδησθα, *Εὐπολις*. Praeferrem hanc scripturam, si MSS. iuvarent: sed sine illis nihil temere videtur immutandum. Ἦδεισθα legitur in *Aristoph. Eccl. v. 547.* *Euripidis Cycl. v. 108.* *El. v.*

926. In *Platonis* libris variatur. Ἦδεισθα *Euthyphr. p. 11. C.* [p. 15. D. St.] *Euthyd. p. 194. 172* A. [p. 277. E. St.] *Menou. p. 414. E.* [p. 80. D. St.] Ἦδησθα de *Rep. lib. I. p. 578. E.* [p. 337. A. St. conf. *Fischer* ad *Plat. Euthyphr. 20, 6. p. 54.*] Ἦδεις bis legitur apud *Aristoph. Nub. v. 928.* et *Thesmoph. v. 561.* ubi ἦδεισθ' cum apostrophe potest scribi, sed talia auctoribus potius reliquerim. Ἦδεις *Soph. Antig. v. 453.* Pro ἦδεις male omnes MSS. ἦδει. Pro Ἑλληνικῶς *Coisl. οἱ Ἕλληνες.* et sic in *Bibl. Coisl. fere semper Ἀττικοὶ et Ἕλληνες.*

2. Ἦν] De re ipsa vid. praeter *Phrynichum* p. 60. *Albertus* *Observatt. N. T. p. 427.* FISCHER. Ἦν. Editio Huds. et Leid. Ἦν, ἀντὶ ἦμην, Ἀττικῶς. ἦμην, Ἑλλ. Sed a *Coisl. Reg. Coll. Schl. Gron.* absunt ista ἀντὶ ἦμην, quibus non indigemus. In *Montefalconii B. Coisl. p. 486.* editum est Ἦ, Ἀττικῶς. cui lectioni patronos non defuturos opinor. Videatur *Scholiastes Aristoph. ad Plat. v. 77.* et *Kusterus, Aelius Dionysius* apud *Eustath. ad Odys. E. p. 546. l. 30.* *Suidas* etc. Sed Ἦν est constans MSSorum lectio neque ab ea receden-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

observatis usus est. Comparandus *Etymol.* p. 386. l. 30. ubi *Aristophaneum ἐκεχήνη* ex Ach. v. 10. citat. Veterum Grammaticorum scrinia expilavit *Phavorinus*. In *Suida* v. Ἐπεπόνθη ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει, καὶ ἐωράκη ἀντὶ τοῦ ἐωράκει, καὶ ἦδη ἀντὶ τοῦ ἦδει. Interpres legit ἐπεπόνθειν, ἐωράκειν, ἦδειν. Quod etsi non improbo, vulgata tamen defendi potest; ἐπεπόνθη enim contractum ex ἐπεπόνθει recentioris est Atticismi. Atticas verborum formas, quas in *Thucydidis* et *Platonis* libris se reperisse testatur *Panaetius* apud *Eustath.* l. c. in nostris editionibus ubique oblitterarunt indocti librarii. Ἦδη bis *Platoni* restituendum ope *Photii* in *Lexico MS.* Ἦδη ἀντὶ τοῦ ἦδειν, inquit, *Εὐθυδήμῳ* καὶ τῷ περὶ ψυχῆς· ἀλλὰ σχεδὸν μέν τε ἦδη ὁ *Κρίτων*. In priori loco [*Euthydem.*] p. 190. A. [p. 271. C. St.] sic hodie editur: ὡς ἔγωγε οὐδ' ἦδειν προτοῦ ὅτι εἶεν οἱ παγκρατιασταί. in posteriori [*Phaedone*] p. 48. E. [p. 63. E. St.] Ἀλλὰ σχεδὸν μέντοι ἦδειν, ἔφη ὁ *Κρίτων*. Eandem medellam *Aristophani* Av. v. 511. e *MS.* Vaticano attulit *Kusterus*, ἦδη ἄγ' ὡς pro ἦδειν ἄγ' reponendo. In *Euripidis* *Hippol.* v. 405. typorum puto vitio in splendida *Musgravi*i editione expressum ἦδη. In *MS.* Regio est ἦδη et *Scholiastes* interlinearis habet ἀντὶ τοῦ ἦδειν. Vulgares editiones 174 occupat ἦδειν. In *Cyclop.* v. 645. vetustae editiones habent ἦδει pro ἦδη. *Barnesius* ne monito quidem lectore supposuit ἦδειν. Ad *Sophoclis* *Antigon.* v. 18. Ἦδειν καλῶς. *Scholiastes* notat:

ἀντὶ τοῦ ἦδεα καὶ ἦδειν. Quis non videt, eum Atticam formam ἦδη ante oculos habuisse? Multa similia ope *Codd. MSSorum* aliquando restitutum iri speramus. Ἦδειν tamen 1. persona legitur in *Anaxandridae* fragmento apud *Athen.* lib. XIV. p. 642. B. et *Machonis* lib. XIII. p. 580. C. ex emendatione *Casauboni*, ubi ἦδη in metri leges peccaret. Ἦδειν tertia persona ex ἦδειν contracta occurrit in *Aristoph.* *Vesp.* v. 556. 632. *Pac.* v. 1182. πρόσ-ἦειν *Plut.* v. 697. πεπόθειν pro πέποιθειν recte eidem *Comico* in *Nub.* v. 1350. redonavit *R. Dawesius* *Miscell. Critt.* p. 231. seqq. Sed in re levi ita gloriatur, ac si quadrigis vectus *Capitolium* intrasset et spolia *Iovi Feretrio* opima suspendisset. Ἦδειν 3. pers. reddenda *Euripidi* *Ion.* v. 1187. Κούδεις τάδ' ἦδει. ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ *Σπονδάς* μετ' ἄλλων. *Barnesius*, ut hiatui auribus Atticis ingrato, a quo studiose sibi caverunt tragici, succurreret, refinxit: Κούδεις τάδ' ἦδει. χερσὶν ἔκχέοντι δέ. cui coniecturae vel solus versus 1193. refragatur. Una littera ν̄ addita res potuerat expediri: κούδεις τάδ' ἦδειν. ἐν χεροῖν ἔχοντι δέ. Antequam hinc discedam, levem ex *Harpocrate* mendam eluam. Ἦμεν, ἀντὶ τοῦ ἦδειμεν. Ἀντιφῶν πρὸς τὴν *Καλλίου* ἐνδειξιν ἀπολογία. Ἦμεῖς ἄγ' οὐτε ναύτικόν ἦμεν ὅποσον δέοι. Pro ἦμεν, quod Graecum non est, littera E in Σ mutata castigandum ἦσμεν. Eximius hanc in rem *Etymologi* locus est p. 438. l. 52. Ἦσμεν. Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἦδειν, ἦδεις, ἦδει, τὸ δυῖχον

Ἡσθα⁴, Ἀττικῶς. ἦς, Ἑλληνικῶς.

Ἡμελλον, ἠβουλόμην, ἠδυνάμην, ἠὑξάμην⁵, δια
τοῦ ἠ (Ἀττικῶς). δια δὲ τοῦ ε, Ἑλληνικῶς.

Ἡρεσέ⁶ με, Ἀττικῶς. ἠρεσέ μοι, Ἑλληνικῶς καὶ
κοινόν.

ἠδειτον, ἠδείτην, καὶ κατὰ συ-
κοπήν τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ
τροπή τοῦ δ εἰς σ γίνεται ἠστην.
οἶον, Τὼ δ ἄρ' οὐδὲν ἠστην.
ἄλλο πλὴν δάκνειν (*Aristoph.*
Av. v. 19. ubi v. Schol. et *Suid.*),
ἀντὶ τοῦ ἠδισαν. καὶ τὸ πη-
δυντικὸν ἠσμεν. *Euripidis* Ἐκά-
βη (v. 1119. ubi ἴσμεν). εἰ δὲ
μὴ Φρυγῶν Πύργους πεσόντας
ἠσμεν. ἀντὶ τοῦ ἠδισμεν. καὶ *Σο-
φοκλῆς Κόλχοις*. Ὑμεῖς μὲν οὐκ
ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθεῖα. ἀντὶ τοῦ
ἠδειτε. *Euripidis* Ῥήσφ. οὐδ'
ἀφισμένον Τὸ πάμπαν ἦσαν.
ἀντὶ τοῦ ἠδισαν. Unde *Euri-
pidis* *Rhesum* v. 855. emendavi
Veris, lib. I. cap. 6. f. Idem
fragmentum *Euripide* non me-
morato citat *Suidas*: Ἡισαν,
ἠδισαν, ἐγίνωσκον. Οὐδ' ἀφι-
γμένον τὸ πάμπαν ἦσαν. In
vetustis autem *Harpocrationis* edi-
tionibus Ἡισμεν legitur inter Ἡρία
et Ἡιτημένην, unde ex ipsa litte-
rarum serie correctio nostra pro-
batur. Hoc etiam restituendum
Euripidi *Cyclope* v. 230. Οὐκ
ἦσαν ὄντα θεὸν με καὶ θεῶν
ἄπο. ubi *Barnesius* pro ἴσαν
male posuit ἴσαν, et *Aeschylus*
Prometh. v. 450. — κ' οὔτε
πλινθυφεῖς Δόμους προσείλους
ἦσαν, οὐ ξυλορυγίαν. Editur:
Προσήλους ἴσαν. Prius vitium re-
cte sustulit *R. Dawesius* *Miscell.*
Crit. p. 272.

p. 58. [p. 149. Lob.] et omnino
Albertus Observatt. N. T. p. 159.
Fischer. Vid. *Thom. M.* et illis
citatōs.

5. Ἡὑξάμην] In MS. Ἡὑ-
ξάμεν, et dein διὰ δέ. *Hudson.*
Cf. *Hemsterhus.* ad *Aristoph.*
Plut. 672. *Fischer.*

Ἡὑξάμεν etiam est in *Leid.*
Vox Ἀττικῶς abest ab omnibus
MSS. qua possemus carere. Pro
δὲ in *Leid.* est γάρ. Abest a
Gron. Coll. Vid. *Auctor de Barb.*
et *Soloec.* a *Valcken.* post *Am-
mon.* editus p. 195. *Herodian.*
Thom. M. Multis, quae protulit
Jensius in *Lect. Lucian.* [p. 20.
add. intpp. ad *Luciani* *Harmon.*
3. T. III. p. 854. sq. *Reitz.*] ex-
emplis imperf. ἔμελλον, nihil ef-
fecit, quam quod nec ipsi Gram-
matici negaverint, ἔμελλον etiam
apud Atticos occurrere.

6. Ἡρεσέ με] *Aristoph.* *Eq.*
v. 358. ἠρεσάς με. Vid. *Span-
hem.* ad eiusdem poëtae *Plut.* 353.
Fischer. In *Coisl.* omissis voci-
bus Ἑλληνικῶς καὶ est: ἠρεσέ
μοι, κοινόν. Sed alii habent, et
saepius in *Moeride* ita Ἑλληνι-
κῶς καὶ κοινῶς coniunguntur, de
quo alio loco. Vid. *Lesbonax*
de *Schem.* p. 182. *Scholiast.*
Theocriti ad *Id.* I. v. 61. *He-
rodianus* MS. [p. 463.] Ἀρέσκει
αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. Cum ac-
cusativo frequenter occurrit apud

175 4 Ἡσθα] Vid. *Phrynichus*

Ἥχη⁷, Ἀττικῶς. ἤχος, Ἑλληνικῶς.

Ἥνέσχετο⁸, Ἀττικῶς. ἀνέσχετο, Ἑλληνικῶς.

Aristophanem, Platonem, Sophoclem, alios. Cum dativo Aristoph. Vesp. v. 814. [Plat. Critone p. 52. B. St. Aeschin. de Falsa Leg. p. 49. Steph. p. 369, 161. Bekk.] Adde Stephan. de D. A. p. 123. Bergler. ad Alciphron. lib. III. ep. 51. p. 392. cf. Ind. III

7. Ἥχῳ utitur *Philostratus*, ab amicissimo et doctissimo *Oleario* non ita pridem praeclare editus [!]. Ἥχῳ et ἤχη Attice, quod ostendit *Stephanus* de Dial. Gr. p. 156. HUDSON.

Ἥχη, Ἀ. Ἥχη, inquit *Thomas Magister*, καὶ ἤχῳ, οὐκ ἤχος. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ (123. Καὶ ἐμβομβεῖ μου ταῖς ἀκοαῖς) ἡ θαυμαστὴ σου τῶν ἱερῶν λόγων ἤχῳ. Cui loco alterum ex *Epist. 148. adiecit Cl. Oudendorpius*. Ἥχῳ pro sono occurrere, negare non ausim; in iis tamen *Synesii* locis scribendum potius ἤχη. Ita enim *Plato*, quem imitando expressit *Synesius*, *Phaedone* [imo *Critone*] p. 40. E. [p. 54. D. St.] καὶ ἐν ἐμοὶ αὕτη ἡ ἤχη τούτων τῶν λόγων βομβεῖ. Pari ratione in *Euripidis*

Troasi v. 1267. pro ὀρθίην ὅταν
176 Σάλπιγγος ἤχῳ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ. malim ἤχην legere; quod ita semper apud *Tragicum* scribatur. *Phoeniss.* v. 1387. ὡς *Τυρσηνικῆς Σάλπιγγος* ἤχη. et v. 1155. *Rhes.* v. 292. *Bacch.* v. 1084. *Themistius* Or. XI. p. 153. A. Σάλπιγγος αὐδὴ *Eurip.* *Rhes.* v. 989. Contrario modo in *Aeschylī Persis* v. 388. Πρῶτον

μὲν ἤχη κέλαδος Ἑλλήνων παύρα *Μολπηδὸν* εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα Ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας Ἥχῳ. pro ἤχη, cuius loco ἤχεῖ apud *Robertellum* est, si scribatur ἤχοῖ, omnis difficultas, quam *Pauwius* et *Abreschius* *Anim.* p. 199. diversa ratione tollere conati sunt, erit sublata. Posset etiam voculis traiectis reponi: ἤχη κέλαδος Ἑλλήνων ἅμα Μ. ἐ. ὄρθιον δ' ἅρα. Sed prius simplicius est et verius.

8. Ἥνέσχετο] Huc pertinent, quae de ea voce scribit *Photius* in Lex. MSS. Ἥνέσχετο, καὶ ἡνώχλει, καὶ ἡντιβόλει. κοινὸν τῶν Ἀττικῶν ἰδίωμα. SALLIER.

Ἥνέσχετο. *Schediasma Veteris Grammatici* Biblioth. Coisl. p. 499. Ἀνέχομαι. ἀνειχόμεν καὶ ἡνειχόμεν, καὶ ἡνεχόμεν. Ex his ἡνεχόμεν legitur apud *Aristoph.* *Lysist.* v. 507. ἡνεχόμεσθα. *Platon.* *Charm.* p. 468. C. ἡνέχετο. [p. 162. D. St. ubi nunc legitur ἡνέσχετο. cf. *Zosim.* IV. 37. p. 349, 3. ed. Reitem.] Ἥνειχόμεν habet *Aristoph.* *Thesmoph.* v. 601. *Sophocl.* *Phil.* v. 424. *Aeschylus* *Agam.* v. 914. Ἀνεσχόμεν *Aeschylus* *Choëphor.* v. 745. ubi tamen etiam ἡνεσχόμεν reponi potest, quod apud *Aristophan.* *Nubib.* v. 1365. 1376. *Aeschylum, Sophoclem, Euripidem*, frequenter occurrit. In *Sophoclis* *Antigona* v. 473. εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς *Μητρὸς* θανόντ' ἄθαρτον ἡνεσχόμεν νέκυν. sede quarta bac-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἡνυστρα¹², Ἀττικῶς. χορδαλ, ἢ αἰ κοιλῖαι τῶν βοῶν, Ἑλληνικῶς.

Ἡλω¹³ καὶ ἐάλω, Ἀττικῶς. ἐλήφθη, Ἑλληνικῶς.

Ἡτρον¹⁴, τὸν ὑπὸ τῶν ὀμφαλῶν τόπον, Ἀττικῶς. ὑπογάστριον, Ἑλληνικῶς.

Ἡμεδαπός¹⁵, Ἀττικῶς. ἐπιχώριος, Ἑλληνικῶς.

12. Ἡνυστρα] Voculam ἦ ex Codd. Coisl. Reg. et Coll. Gron. in qua γ, interserui. Utitur *Aristophanes* *Equit.* v. 355. et 1176. citatus *Magno Bocharto* *Hieroz.* lib. II. p. 505. Comparandus *Albertius* *Vir Cl.* ad *Hesygium* v. Ἡνυστρον. Grammaticorum, quae protulit, locis addatur *Michael Psellus* in verbis Politicis [ap. *Tittmann.* ad *Zonar.* T. I. col. CXVI. v. 69.]: ἦνυστρον δὲ τὸ κῶλον, Ἐχῖνος γὰρ καὶ ἦνυστρον καὶ κρύφαλος (leg. κεκρύφαλος) μέρη Ὀμοῦ γαστροῦ πεφύκασι ταῦτα δὴ μόνα τὰ τρία. *Aelianus* *H. A.* lib. 178 V. cap. 41. Πυνθάνομαι τῶν ζώων τὰ μηρυκίζοντα τρεῖς ἔχειν κοιλίας, καὶ ὀνόματα αὐτῶν ἀκούω κεκρύφαλον, ἐχῖνον, ἦνυστρον. Praeter *Aristophanem* hoc nomen adhibuerunt *Mnesimachus* apud *Athenaeum* lib. IX. p. 403. A. et *Demosthenes* *Thrax* apud *Eustathium* ad *Odys.* Σ. p. 654. f. qui versum *Homeri* *Od.* Σ. 44. Γαστέρες αἰθ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρφω Κατθέμεθα. in Attica paraphrasi ita expressit: αἰγῶν ἦνυστρα ταυτὶ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀλέκειτο ἡμῖν. Per ἦ, non per ἔ in initio debere scribi, monet *Phrynichus* p. 62. et 194. [p. 162. Lob.]

13. Ἡλω]. Ita et *Photius* in *Lexico* MS. HUDSON.

Ἡλω. *Thomas Magister*: Ἐάλωκεν οἱ Ἀττικοὶ, οὐχ ἦλωκε. καὶ ἐάλω, οὐχ ἦλω. Ad quem refellendum e pedestris orationis scriptoribus exempla protulerunt *Commentatores* eruditi. R. autem *Dawesius*, homo in minutis etiam accuratissimus, *Miscell. Critt.* p. 323. e poëtis Atticis docuit, ἦλωκα et ἐάλων dixisse Atticos, ut ὦρακα et ἐώρων. Quam observationem verissimam puto. In poëtis certe, licet anxie inquirens, nullum locum reperi, qui huic sententiae opponi possit. Fortassis igitur in *Moeride* scribendum: Ἡλωκε καὶ ἐάλω? quanquam ἦλω in prosaicis scriptoribus occurrit. In *Suida* pro Ἡλωκεν, ἐκράτησεν. legendum ἐκρατήθη.

14. Ἡτρον] τὸν ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν, in MS. ὑπὸ τῶν ὀμφαλῶν. HUDSON.

Ita omnes Codd. In sola *Collatione* Gron. ὑπὸ τῷ ὀμφαλῷ, quod recipi potuisset: sed vulgata lectio non mutanda est. Ὀμφαλοὶ in plurali saepe occurrunt, et in *Suida* v. Σκύλλα pro μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν reponi debent. *Aristoph.* *Thesm.* v. 517. *Plato* *Phaedon.* p. 87. C. [p. 118. A. St.] *Timaeus* v. et illic *Cl. Ruhenkenius* [p. 135. sq.]

15. Ἡμεδαπός, Ἀ. ἐγχώριος, Ἐ.] *Codex* *Coisl.* habet

Ἦνυσα¹⁶, δασέως, Ἀττικῶς. ψιλῶς, Ἑλληνικῶς. |
 Ἡμωδία¹⁷, ἐπὶ τῶν ὀδόντων, διὰ τοῦ ἠ, Ἀττι-
 κῶς. αἰμωδία, Ἑλληνικῶς.
 Ἡλίθιον¹⁸, Ἀττικῶς. εἰκαῖον, ἀνόητον, Ἑλλη-
 νικῶς.

ἐπιχώριος. Quae lectio nullius est momenti. Utriusque enim eadem est significatio. Attica etiam utraque, ut constat ex Lexicis. SALLIER.

Ἡμεδαπός. Vid. *Ruhnkenium* ad *Timaeum* v. p. 97. [p. 134.]
 179 Ἐπιχώριος, quia in *Coisl. Reg. Coll. Gron. Schl.* erat, recepi. *Hesychius*: Ἡμεδαπόν. — τὸ ἐπιχώριον.

16. Ἦνυσα] *Eustathius* ad *Jl. Y.* p. 1296. ἐπὶ τοῦ σπεύδειν οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον ἀνύειν. Ἄλλιος δὲ Διονύσιος φησὶ καὶ ὅτι δασεῖα ἢ πρώτη. τουτέστιν ἐδάσυνον οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἄρχουσαν τοῦ ἀνύειν. Similiter *Suidas* in Ἀνύειν, qui alibi suo ordine turpi errore posuit: Ἀμύειν. τὸ σπεύδειν παρ' Ἀττικοῖς. καὶ δασύνεται. Supra *Moeris*: Ἀθυρμα, δασέως, Ἀττικῶς. Spiritus asperi nota in antiquo Alphabeto Attico inter litteras locum habuit, unde Latina H. Vid. *Salmasium* de *Hellenist.* p. 70. Multas vero voces Attici adspirarunt, quas reliqui Graeci cum spiritu leni efferebant; unde δασυκτὰ appellatur *Tzetzae* ad *Hesiod. Op.* v. 156. et 450. Huius generis sunt Ἀθροος, ἄδην, ἄμις, ἀραιός, ἀλεάλνειν, ἀλύειν, ἄρχυες etc. de quibus multis locis *Eustathius*. Vid. *Odyss. A.* p. 14. *E.* p. 223. l. 40. *Od. I.* p. 365. l. 19. et alibi, *Suidas* in Ἀλύειν. Ex quibus

abunde patet, haec inter Grammaticorum ineptias non esse referenda nec meruisse *Moeris* nostrum tam graviter a *Celeb. Oudendorpio* ad *Thomam* in v. Ἀθυρμα increpari. E contrario Aeoles ψιλῶται dicuntur *Tzetzae* l. c. ψιλῶτικοὶ *Eustathio* ad *Jl. Y.* p. 1262. l. 13.

17. Ἡμωδία] In MS. Ἡμώδια et mox ἀμμώδια. HUDSON.

Sic et *Leid. Coisl.* ἡμωδία per ὀ, dein *C. Reg. Coll. Gron.* ἀμωδία. Ἡμωδία per ἠ praeterquam apud Grammaticos non reperit. Vid. *Hesychium* v. et notas. Sed non possum, quin adscribam elegantissimum *Timoclis* fragmentum, in quo verbum αἰμωδιᾶν, dentes prurire, occurrit, apud *Athen.* lib. VI. p. 241. A. — οἰμοί, τέτταρας, Χαλκοῦς ἔχων ἄνθρακος, ἐγχείλει ὀρῶν, Θυννεία, γαρκας, καράβους, ἡμωδία, Καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο Ὀπόσου, πυθόμενος ὃ ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας. Cui loco valde affinis est ille *Pomponii* e *Maiali* apud *Nonium* in *Revortit*: Coenam quaeritat; si eum nemo vocat, Domum revortit moestus ad maenam miser. *Μαινίδας* et *μεμβράδας* inter vilissimos fuisse pisces numeratos, et aliunde, et ex *Athen.* 180 lib. VI. p. 244. C. constat.

18. Ἡλίθιον, Ἀ. εἰκαῖον.

Ἡβᾶν, Ἀττικῶς ἀκμάζειν, Ἑλληνικῶς Ἡβάσκειν¹⁹ δὲ, ἐπὶ τῶν παίδων τῶν ἀρχομένων ἠβᾶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Ἀττικοί.

Ἑλληνικῶς] Minus recte, cum ea vox legatur apud *Platonem* de Rep. [imo de Legg.] lib. IV. p. 706. A. ἀλλ' εἰκάλας αὐτοῖς γίνεσθαι προφάσεις, inquit, καὶ σφόδρα ἐτοίμας, ὅπλα τε ἀπολλῦσι καὶ φεύγουσι δέ τινας οὐκ αἰσχρὰς, ὡς φασὶ, φυγὰς. Usurpatur etiam a *Luciano* [Iov. Conf. 6.] T. II. p. 177. [T. II. p. 630.] ἐκεῖνοι οὖν τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶσιν ὑπ' ἀσεβείας ἀποτρέποντες καὶ τοὺς ἄλλους θύειν καὶ εὐχεσθαι, ὡς εἰκαῖον ὄν. [Diog. Laërt. lib. X. εἰκαῖος ἀδελφός.] Hinc duo nomina εἰκαιοσύνη καὶ εἰκαιότης, quorum exempla desiderantur in Lexicis. Priore tamen usus est *Timo*, scriptor non contemnendus, teste *Diogen. Laërt.* lib. V. [11.] p. 116. ἀλλὰ καὶ Τίμων αὐτοῦ καθήψατο εἰλών. Οὐδ' ἄρ' Ἀριστοτέλης [Ἀριστοτέλους] εἰκαιοσύνης ἀλεγεινῆς. Alterum εἰκαιότης nempe occurrit apud *Philonem* [Quod det. potiori insid. §. 4. p. 193. ed. Mang.] p. 121. ἐξ οὗ μοι δοκεῖς, inquit, εἰκαιότητα καὶ εὐχέρειαν ἀπελέγχειν σεαυτοῦ μάλλον, ἢ πρὸς τὸ μαθεῖν ἐτοιμότητα μηνύειν. Illius praeterea meminit *Diogenes Laërt.* [lib. VII. sect. 48.] p. 175. διατείνειν τε τὴν ἐν ταῖς ἀποφάσεσι προπέτειαν καὶ ἐπὶ τὰ γινόμενα, ὥστε εἰς ἀκοσμίαν καὶ εἰκαιότητα τρέπεσθαι τοὺς ἀγυμνάστους ἔχοντας τὰς φαντασίας. Si cui autem pluribus exemplis

opus sit, adeat *Antonin. Imp.* lib. II. cap. 2. SALLIER.

Ἡλίθιος. Idem significans, quod μάταιος, proprie (ut apud *Theocrit.* Idyll. XVI. v. 9. ὅτι ἀλίθην ὁδὸν ἤνθον. *Aeschyl.* Agam. v. 374. βέλος ἠλίθιον.) eadem elegantia apud Atticos ponitur pro homine *stolido*, *stupido*, *inepto*. Exempla apud quosvis scriptores sunt pervulgata. Rarius et nescio an alibi obvium ἠλιθιώδης, quod habet *Philostratus* de Vit. Sophist. lib. II. cap. 1. p. 558. διεβέβλητο δὲ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἠλιθιώδη, καὶ δυσγράμματον, καὶ παχὺν τὴν μνήμην. ubi aliquando placebat, ὡς ἠλίθιον δη; alterum tamen si quis similibus exemplis nomen in ὠδῆς ab adiectivis formatorum defenderit, loco non moverim. In *Hesychio* legitur: Ματρῶους, τοὺς ἀβελτέρους. male pro Ματαῶους. De nostro ἠλίθιος vid. *Thom. M. Hesych.* et notas.

19. Ἡβάσκειν] Si *Moesridi* fides, ἠβάσκειν illi dicebantur Atticis, qui *pubertati* vicini erant. Hinc *Lucianus* [Imagg. 13.] T. II. p. 13. [T. II. p. 471.] πᾶς δ' ὁ τόνος τοῦ φθέγγματος, inquit, οἶος ἀπαλότατος οὔτε βαρὺς, ὡς εἰς τὸ ἀνδρεῖον ἠρόσθαι, οὔτε πάνυ λεπτὸς, ὡς θηλύτάτος τε εἶναι, καὶ κομιδῆ ἔκλυτος, ἀλλ' οἶος γένοιτο παιδὶ μήπω ἠβάσκοντι ἠδύς. Ea vox 181 tamen in veterum scriptis minus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἡραπόσθη²¹, Ἀττικῶς. ἠραπάγην Ἑλληνικῶς.

Ἡδύνω²², ἠπίστω, Ἀττικῶς. ἐδύνασο, ἐπίστασο, Ἑλληνικῶς.

Ἡπιάλον²³, τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ψύχος.

* Ἡκίστα²⁴, οὐδαμῶς. οὐχ ἦττον, οὐκ ἔλαττον. οὐχ ἦκιστα, πάννυ μάλιστα, ἀλλάγε ἄλλα.

ὡς ὅτε τοῦ ἠκαζον τὴν ἀρχουσαν διὰ τοῦ ἠ προάγουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἠειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἠλθον. ὡς περ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰκάζω, τὸ ἠκαζον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ ἠειν προάγεται. Accedit *Etymol.* Cautè tamen, cum id ab Atticis sæpe factitatum esse testatur *Eustathius*. εἰκασα enim apud illos non raro occurrere nemò nescit. SALLIER.

Ἡκασα. In Coll. Gronov. post Ἀττικῶς additur διὰ *Hi*. Leid. habet Ἡκασα, Ἀ. καὶ εἰκασα. Ἑλλ. δφρον. quod quid sit, nescio; nisi forte significet διὰ διφθόγγου. In *Scholiis* Aristidis ad Panathen. p. 94. e. ἐκτίνομεν, τὸ ἐκτίνομεν ὡς ἐπὶ χρέους. τινὲς δὲ καὶ διὰ φόβου γράφουσιν. ἀντὶ τοῦ ἐπαίρομεν. Leg. καὶ διὰ διφθόγγου. Vid. *Etymol.* p. 230. l. 13. p. 400. l. 30. p. 419. l. 28. *Aristoph.* Eq. v. 230. et illic *Kusterus*, et omnino Cl. *Valckenaerius* ad Euripid. Phoeniss. v. 165. ubi *Moeridis* quoque meminit. [*Ruhnken.* ad Tim. p. 95.]

21. Ἡραπόσθη] In Coll. Gronov. et Coisl. est Ἡραπόσθη et ἠραπάγη. Forte e *Xenophontis* H. Gr. lib. VI. [cap. 5, 12.] p. 604. B. [add. * *Cyneg.* 1, 6.] aut *Platonis* Conviv. p. 1211. B. [imo *Phaedro* p. 229. D. St.

ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε ἠραπόσθη. add. *Longus* Pastor. lib. II. p. 49. ἀφ' ὑμῶν ἠραπόσθη Χλόη.] Ἡραπόσθη etiam probat *Thomas Magist.* Verum hoc esse ex illorum numero, quae plerumque a librariorum pendente arbitrio, monuit istic *Magnus Hemsterhuisius*.

22. Ἡδύνω] Pro ἐπίστασο praestat ἠπίστασο, quod bis apud *Sophoclem* occurrit *Aiac.* v. 1157. *El.* v. 596.

23. Ἡπιάλον] τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥίγος ἠπιαλόν φασιν. *Hesychius*. HUDSON.

Ἀττικῶς ultima vox abest a nostro Codice nec est necessaria. SALLIER.

Aristoph. Vesp. v. 1033. Vid. laudatos ad *Hesychium* et *Ruhnkenium* ad *Timaeum* v.

24. Ἡκίστα] οὐχ ἦττον. Ita *Suidas* et *Photius* in *Lexico* 183 MS. πάννυ μάλιστα. Ita iterum *Suidas*. ἀλλάγε. In MS. ἀλαγε ἀλλά quid sibi velint, plane nescio. HUDSON. Pro ἀλλάγε lego μάλαγε. IDEM in *Addend.*

Legendum: μάλαγε μάλα. In Cod. Coisl. haec Glossa non reperitur. Restitui hanc vocem *Euripidi* Suppl. v. 1098. Verisim. lib. I. cap. 6. p. 77.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

Θαμά¹, Ἀττικῶς. πυκνῶς, Ἑλληνικῶς.

Θαμινά. Ἀττικῶς. πυκνά, Ἑλληνικῶς.

Θερόμενος², Ἀττικῶς. θερμαινόμενος, Ἑλληνικῶς.

Θαλῆς³, περισπώμενον, Ἀττικῶς. βαρύτονον δέ, Ἑλληνικῶς.

Θαλοῦ, τὴν γενικὴν, Ἀττικῶς. Θάλητος, Ἑλληνικῶς.

Θοίνη⁴, Ἀττικῶς θοίνα, Ἑλληνικῶς.

1. Θαμά] *Thomas Mag.* θαμά, οὐ πυκνῶς — θαμινά, οὐ πυκνά (*Luc. cap. V. v. 33.*) Legitur tamen πυκνά etiam apud *Theophrast. Char. c. 25. Cod. Coisl.* in utraque glossa habet Ἀττικοὶ et Ἕλληνες. FISCHER.

2. Θερόμενος, Ἀ. θερμαινόμενος, Ἑλλ.] Atticum tamen esse persuadent haec *Aeschyl. Agam. [Pers.] v. 505. Φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος Μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί. Aeschylo adiungemus Euripidem Alcest. v. 758. Πτῆρα δ' ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβῶν, Πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ Ἔως ἐθέρημν' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ Οἴνου. SALLIER.*

Θερόμενος. *Plato Philebo p. 393. B. [p. 46. C. St.] ῥιγῶν ποτὲ θέρηται, καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχεται.* ubi fortasse olim etiam scriptum fuit θερόμενος, quanquam θερμαίνεσθαι alibi apud philosophum occurrit. *Aristophanes Plut. v. 954. θέρου.* Utuntur et poëtae post *Homerum* pae- ne omnes. *Moeris* vero hoc Atticum pronunciat, utpote rarius et

primitivum; pro quo vulgus Graecorum utebatur derivato θερμαίνεσθαι. *Conf. Thom. et not.*

3. Θαλῆς] In *Coisl. περισπώμενος*, et βαρυτόνος, quod perinde est. Dein in *Θαλοῦ Coll. Ward. τῆς γενικῆς* pro τὴν γενικὴν. *Vid. Thom. M. Scholiast. Aristoph. ad Nub. v. 180. Etymol. p. 442. l. 5.*

4. Θοίνη] Littera η̄ pro ᾱ in quibusdam nominibus placuit veteribus Atticis. *Infra Moeris: 184. Πίνη, Ἀττικῶς. θίνα, Ἑλληνικῶς. Θοίνην* habet *Plato Sophist. p. 175. [p. 251. B. St. add. Phaedr. p. 237. A. 247. B. Sympos. p. 174. C. St.]* pro quo in *Libro Sapient. cap. XII. v. 5. est θοίναν.* Sic πείνη pro πείνα. Eadem ratio in αἶθη. *Etymologus p. 32. f. Αἶθη, τὸ κοινόν, καὶ Ἀττικὸν αἶθη. Aristoph. Av. v. 779. νήνεμος αἶθη. et in ἀθάρη. Vid. Scholiastam Aristoph. ad Plut. v. 673. et Suidam in Ἀθάρα. Apud Suidam in Εἰρεσιώνη pro χύτρας αἰθάλης καὶ ἔτρους, *Kusterus* legit ἀθάρας. Malim ἀθάρης. Eadem*

Θηράσεται⁵, Ἀττικῶς. Θηράσει, Ἑλληνικῶς.
 Θοιμάτιον⁶, Ἀττικῶς. τὸ ἱμάτιον, Ἑλληνικῶς.
 Θεωροί⁷, οἱ τὰς θυσίας ἀπάγοντες εἰς τὰ κοινὰ
 ἱερά καὶ τὰ μαντεῖα, Ἀττικῶς. θεαταὶ ἢ
 συνθύται, Ἑλληνικῶς.

ratione in *Polluc.* lib. VI. sect. 58. pro quo recte apud *Athenaeum* ἀθάρης. Θέρμη scribi debere et non θέρμα monet *Phrynichus* p. 146. [p. 331. Lob.] sed θέρμα

III potuit esse neutrum. *Νάρκη* apud *Platonem* *Menone* [p. 80. A. 84. B. St.] *Eustath.* II. T. p. 1236. l. 49. *Menander* dixit *νάρκα*. Sed imprimis in nominibus in $\lambda\alpha$ hoc obtinuit, pro quo Attici scripserunt $\lambda\eta$. *Herodianus* in *Philetaero* [p. 445.]: Ὀμίχλη, οὐχὶ ὀμίχλα, ἀλλὰ ὁμοίως ἢ ὀμίχλη τῷ ἢ τριγλή διὰ τοῦ η . Quem locum fortasse ante oculos habuit *Eustathius* ad II. A. p. 88. l. 48. Ἰστέον δὲ ὅτι καθάπερ ὀμίχλη διὰ τοῦ η , οὕτω καὶ κίχλη καὶ ζεύγλη, καὶ τριγλή, ὡς ἀρέσκον ἐστὶν Ἡρωδιανῶ. Idem ad *Odyss.* X. p. 795. κανονίξει δὲ ὁ αὐτὸς ῥήτωρ (*Athenaeus* lib. VII. p. 305. B.) καὶ ὅτι Ἀττικοὶ κίχλην διὰ τοῦ η λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς $\lambda\alpha$ λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει. σκύλλα, κόλλα, βδέλλα, ἄμιλλα, ἄμαλλα, τελέσιλλα. τὰ δὲ εἰς $\lambda\eta$, οὐκέτι. ὀμίχλη, χύτλη (leg. φύτλη ex *Athen.*), γενέθλη. οὕτω καὶ κίχλη, ἥτε ὄρνις καὶ ὁ ἰχθύς. — ἀρέσκειται δὲ τῷ τοιούτῳ κανόνι καὶ Ἡρωδιανός. — λέγει δὲ ὁ αὐτὸς (*Athenaeus*) καὶ ὅτι ὡς κίχλη δια τοῦ η , οὕτω καὶ τριγλή. τὰ γὰρ εἰς $\lambda\alpha$ θηλυκὰ ἐπιπλοκὴν ἔχοντα τοῦ γ εἰς η λήγει, τρώγλη,

αἴγλη, ζεύγλη. [Ceterum *Moeridis* verba sic distinguenda: *Θοίνη*, Ἀττικῶς, *θόινα*, Ἑλλ. cf. *Kuster* ad *Xenoph.* *Oecon.* cap. 9. p. 122.]

5. Θηράσεται] *Euripides* *Iphig. Taur.* v. 1324. Διωγμὸς, ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται. Futurum medium saepe Atticis placuit prae activo. Vide supra Ἀξομαι, Αἰσεται, Βοήσεται, infra Πράξεται. Conf. *Thomas* in Ἀγνοήσομαι, et illic *Hemsterhusius*.

6. Θοιμάτιον] Vocem Θηράσεται in Cod. Coisl. sequuntur haec verba: Θοιμάτιον, Ἀττικῶς. ἱμάτιον, Ἑλληνικῶς. *Moeridis* autem esse constat ex *Thomas Magistro*, qui eadem nos docet: Θοιμάτιον καλλίον, inquit, ἢ τὸ ἱμάτιον διαλελυμένον. Recte illi quidem. Nam articulum cum nomine ἱμάτιον saepenumero coniunctum reperias. SALLIER. 185

Θοιμάτιον, Ἀ. ἱμάτιον, Ἑλλ. Sic Coisl. et Coll. Schlaeg. sed Collatio Gronov. interserit τὸ, quod necessarium putem. Quamquam in *Hesychio* pari errore omissum est. *f. d. l.*

7. Θεωροί] Vide Cl. *van Dalei* *Diss.* VI. c. 4. HUDSON.

Θεωροί. In fine pro θεαταὶ οἱ συνθύται cum Codd. Coisl. et Reg. et Coll. Gron. reposui ἦ. De θεωροῖς multa multi, quos citat Cl. *Albertius* ad *Hesych.* v.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Θράττει¹², Ἀττικῶς, ταράσσει, Ἑλληνικῶς.
 Θρεκτικός¹³, Ἀττικῶς, τροχαστικός, Ἑλληνικῶς.

vide aliosque laudatos ad *Hesychium* in *Θεασῶται* et *Θιασῶται*. *Platonis sectatores Themistius* Or. II. p. 33. C. appellat *Πλάτωνος θιασώτας*, *Apollinis cultores Ἀπόλλωνος θιασώτας*, Or. XIII. p. 165. B. loco elegantissimo, quem paulo copiosius describere, fuerit operae pretium: Ἀλλὰ τοῖς μὲν Ἄρεος θεραπευταῖς, ἀρεϊκόν τε καὶ φιλοπόλεμον. τοῖς δὲ Ἀπόλλωνος θιασώταις, εὐμουσον, καὶ τῷ θεῷ τοῦτω οἰκεῖον. μόνοις δὲ τοῖς φιλολόγοις τὸ Διὸς τε καὶ βασιλικόν. Διὸς γὰρ εἶναι τοὺς φιλολόγους συμπεριπόλους. οὕτω δὴ καταλιπὼν τὰ φροντιστήρια, καὶ τὰς παλαίστρας, σπουδῇ ἀπάσῃ ἐπὶ τὰ βασίλεια ἦια, ὡς ἐκεῖ μάλιστα τοὺς δειλοὺς καὶ ἡγεμονικοὺς ἐξευρήσων. In fine vox δειλοὺς turpi macula dehonestat hanc purpuram. *Harduinus* refingebat *θεικούς*. Verum minore mutatione, diphthongo *ει* in *ι* mutata, emendari debuerat τοὺς Δίους vel Δίιους, ut statim ib. C. ἀμφοῖν ἀγαθοῖν μὲν καὶ ἀτεχνῶς Δίιων. *Plato Phaedro* p. 1226. A. [p. 252. E. St.] quem locum expressit *Themistius*, οἱ μὲν δὴ Διὸς, Δίιον τινα ζητοῦσι ψυχὴν etc. Pro τὸ Διὸς τε καὶ βασιλικόν forte etiam praestiterit: τὸ δῖον τε καὶ βασιλικόν.

12. Θράττει] *Plato Theaet.* p. 137. A. [p. 187. C. St.] Θράττει με πῶς νῦν τε καὶ ἄλλοτε δὴ πολλάκις. aliusque locis

a Cl. *Rulhkenio* ad *Timaeum* v. Ἐνθράττει p. 68. [p. 93. sq.] et Θράττει p. 104. [p. 143.] pro- 187
 latis, quem ad hominesque eruditos ad *Hesychium* v. Θράξαι et seqq. *Scholias* *Homeri* in *Cod. Wetstenii* MS. J. B. v. 56. Κρατῖνος· θράττει με τὸ ἐνύπνιον.

13. Θρεκτικός] In MS. Θρεατικός. *Hudson*.

MSSu nostri recte Θρεκτικός. A tréχω tempora secundum analogiam formata θρέξω, θρέξομαι, ἔθρεξα etc. non tantum apud *Etymologum* et *Hesychium* fuerunt conservata, sed et in veterum scriptis supersunt. Ἐθρεξε legitur in *Euripidis Iph. Aul.* v. 1563. quo referenda *Hesychii* glossa: Ἐθρεξεν, ἐπῆλθεν, ἔδραμεν. Futurum θρέξεις adhibuit *Lycophron* v. 108. ubi *Scholias* notat: κυρίως θρέξαι τὸ συμπηῆσαι γάλα πρὸς τὸ τοροποιῆσαι λέγεται. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ πηδήσεις ἢ ἄξεις. Forte αἵξεις. Sed erravit bonus Grammaticus et bina verba θρέψαι et θρέξαι confudit. Ἀποθρέξομαι *Lucian*. *Lexiph.* [3.] T. II. p. 323. l. 65. Hinc derivata θρεκτός, θρεκτικός praeter *Moeridem* solus annotavit *Hesychius*: Θρεκτικώτατος, ὀξύτατος. Θρακτικόν (pro Θρεκτικόν), πορευτόν (i. πορευτικόν). Θρέκτος, δρόμος, ταχαῖος etc. recte castigat *Albertius* τροχαῖος vel ταχινός. Paulo post sequitur: Θρεκτοῖσι νόμοις, ἀντὶ τοῦ τραχέσι. *Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ* Μαυρομένῳ. ἔνιοι δὲ Κρεκτοῖς. *Miror*

Θαυμάσιον¹⁴, Ἀττικῶς. Θαυμαστὸν, Ἑλληνικῶς.
Θηρίκλειον¹⁵, ἀπὸ τοῦ τεχνίτου προσηγορεύθη,
ὡς Εὐβουλος· Καθαρώτερον γὰρ τὸν κέρα-
μον εἰργαζόμεν, Ἡ Θηρικλῆς τὰ κπώματα.

Interpretes pro τραχέσι non cor-
rexisset ταχέσι, qui error cum in
Hesychio tum alibi frequentissi-
mus est. Sic e. g. in *Hesychio*
v. Τροχάλον, τροχαῖον, τραχὺ,
scribendum ταχύ. Contraria au-
tem ratione peccatum in *Lexico*
de Spiritibus a Celeb. *Valcke-*
naerio ad calcem *Ammonii* edito
p. 232. Ὀκριόεις, ὁ φρικώδης
καὶ ὁ ταχύς. Lege φρικώδης καὶ
ὁ τραχύς. Vid. *Hesychius* in
Ὀκριόεις. Similiter in *Scholiis*
Aristophanis ad *Nubes* v. 123. pro
ταχύτερον δὲ αὐτῷ διαλέγεται
καὶ ἀπηνέστερον refingendum haud
dubie τραχύτερον. Plura huius
permutationis exempla adiungere
possem, sed haec praesenti insti-
tuto sufficient. Τροχαστικός, quo
ad vocem Atticam explicandam
utitur *Moeris*, in *Lexicis* non re-
peritur.

14. Θαυμάσιον] *Hesy-*
chius: Θαυμάσιος, Θαυμαστός.
Posterius paene frequentius in At-
ticorum scriptis occurrit. Sed
Moeridis observatio proderit ad
levem ex *Aristophanis* *Pluto*
maculam eluendam, v. 340. Ἔστιν
188 δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν,
χ' ὅπως Χρησιόν τι πράττων
τοῖς φίλους μεταπέμπεται. Co-
dex d'Orvillianus et Editio Iun-
tina monente *Virorum* summo
Tib. Hemsterhusio omittunt lit-
teram χ', ex καὶ ortam, quae
etiam metro videtur nocere, Se-
quens enim brevis per elisam

diphthongum apud veteres Atti-
cos fiebat longa. Posset γ' re-
poni; verum *Moeridis* auctori-
tate castigandum potius: Ἔστιν
δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον,
ὅπως X. Sic *Thesmoph.* v. 475.
Οὐ θαυμάσιον ἔστ', οὐδ' ἐπιζειν
τὴν χολήν.

15. Θηρίκλειον] τὸν κέ-
ραμον εἰργαζόμεν. Ita MS. Sed
paulo post habet τὰ ἐκπώματα.
In *Thoma Magistro*: καθαρώ-
τερον δὲ τῶν κέραμων εἰργά-
σμεν etc. HUDSON.

Θηρίκλειον — ὡς Εὐβουλος.
Eubuli versus reperias etiam apud
Athenaeum lib. XI. p. 471. Sed
ibi pro τὰ κπώματα scribitur τὰς
κύλικας. Καὶ, inquit, Εὐβουλος
μὲν ἐν Δόλωνι· Διένιψα δ' οὐ-
δὲν σκεῦος οὐδεπώποτε, Καθα-
ρώτατον γὰρ τὸν κέραμον εἰργα-
ζόμεν Ἡ Θηρικλῆς τὰς κύλικας,
ἦν δ' ἦν νέος. cui lectioni favent
veterum loca, qui eiusmodi po-
culorum meminere. Ab illis enim
semper appellantur Θηρίκλειοι κύ-
λικες. Parum tamen refert, utrum
τὰς κύλικας, an τὰ κπώματα le-
gas. SALLIER.

Θηρίκλειον. In *Coll. Gronov.*
pro ἀπὸ τοῦ τεχν. est ἀντί. Dein
pro τ' ἐκπώματα, quemadmodum
ediderat *Hudsonus*, MSS. C. R.
et *Coll. Gronov.* rectius τὰ κπώ-
ματα. Laudarunt hunc locum
Salmasius Exc. *Plin.* p. 734. in.
1044. et *Du Cangius* *Gloss. Gr.*
v. Θρύλαιον p. 501. Uterque

Θάρρος¹⁶, Ἀττικῶς. θάρσος, Ἑλληνικῶς.
Θηλάστριαν¹⁷, τὴν τῶν τροφῶν τῶν παιδῶν
θῆλυν.

cum aliqua varietate. Apud *Salmasium* est κέραμιον pro τὸν κέραμον, et in fine τὸ σήπωμα pro τὰ κλώματα. Apud *Ducan- gium* vero: καθαρότερον γ. τ. κ. εἰργασάμενος ἢ Θηρίκλεια τὰ ἐκ- πλώματα. Quae nimiae virorum doctissimorum festinationi deberi putem. De Thericleis nihil post aliorum diligentiam afferri potest. Videantur Docti laudati ad *Hesychium* v. et ad *Thomam*, imprimis Criticorum princeps *R. Bentleyus* in *Dissert. Anglic. de Epistolis Phalaridis* sect. III. p. 109. et seq. [Opusc. p. 213. sqq.] quas *Dissertationes Latinae* veste donatas una cum absolutissima
189 harum Epistolarum editione bre- vi debet orbis eruditus Viro Clarissimo et in primis nobis amico, *Io. Dan. Lennepio*.

16. Θάρρος] Supra Ἄρδενα, Ἀττικῶς. ἄρσενα, Ἑλληνικῶς. Infra: Μυθόληνη, Ἀ. μυρολήνη, Ἑλληνικῶς. Quae recentioris sunt Atticismi; apud veteres enim Atticos *Thucydidem*, *Sophoclem*, *Euripidem* altera scribendi ratio per ρσ sola obtinuit. Quanquam librarii et in his scriptoribus, et alibi haec pro mero arbitrio suo permutarunt. Docta hanc in rem notavit supra etiam laudatus *Cl. Valckenaerius* ad *Eurip. Phoeniss.* p. 22. Conf. *Magnus Hemsterhusius* ad *Lucian. Ind. Voc.* [9.] T. I. p. 95.

17. Θηλάστριαν] Θηλά- στριαν, ἣν θηλάζεται τις ἰδίως.

οὔτω Κρατῖνος. *Photius* in *Lexic. MS.* Τὴν θηλάζουσαν *Eὐπολις* τιτθῆν, θηλάστριαν ὠνόμασε [τιτθῆν θηλάστριαν coniungi vult *Valckenaer.* ad *Ammon.* p. 135.]. *Pollux* lib. III. cap. 3. sect. 50. *Hudson.*

Θηλάστριαν, τὴν τῶν τροφῶν, τέχνων, τῶν παιδῶν θῆλυν. Vox τέχνων abest a *Cod. Coisl.* cui in caeteris cum *Oxon.* convenit. Locus tamen depravatus est, qui fortasse sic emendandus est: Θηλάστριαν, τὴν τροφὸν, τὴν παιδα θηλάζουσαν vel τῶν παιδῶν τιτθῆν. *SALLIER.*

Fortasse legendum: Θηλάστριαν, τὴν τῶν τέχνων τροφόν, deletis verbis reliquis: aut si velis ea servari, rescribendum: τὴν τῶν παιδῶν τιτθῆν. τὴν facile potuit excidere ob sequens τῶν. Sed totam glossam arbitror alienam esse, non Moeridis. Certe *Hesychius* diserte tradit, θηλάστρια vocabulum Ionicum esse; nam pro Ἰακκῶ apud eum emendari oportere Ἰακόν, iam *Casaubonus* ad *Athen.* VII. 4. recte vidit. *FISCHER.*

Θηλάστριαν. Vox τέχνων abest etiam a *Cod. Regio*, *Coll. Schl.* et *Gronov.* Vel sic tamen locus unus e difficillimis est; forte autem hoc modo constituen- dus: Θηλάστριαν, τὴν τροφὸν τῶν παιδῶν (vel παιδίων), θηλώ. vel τιτθῆν, τροφὸν τῶν παιδίων, θηλώ. Ultima vox quin vere a me restituta sit, dubitaturum con- fido neminem. In Collatione certe

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἰκταρ², Πλάτων Πολιτεία, οὐδὲ ἰκταρ, ὅπερ ἔστιν, οὐδὲ ἐγγὺς ἢ βραχέα.

Ἱερεία³, μακρῶς τὴν τελευταίαν, καὶ παροξυτόνως τὴν παραλήγουσαν, Ἀττικοί. Ἱέρεια βραχέως τὴν ἐσχάτην, βαρυτόνως τὴν παρατελευταίαν, Ἕλληνες.

μαν ἀφίλης, οἴχεται, εἰς τοὺς ἱαλέμους δὲ τοῦτον ἔγγραφε.

2. Ἰκταρ — οὐδὲ ἰκταρ] Vide *Stephanum de Dial. Gr.* 191 p. 227. HUDSON.

Ἰκταρ, Ἀττικῶς. Postrema vox abest a Coisl. Cod. nec additam oportuit. In eodem Codice caetera sic leguntur: οὐδὲ ἰκταρ, ὅπερ ἔστιν, οὐδὲ ἐγγὺς, οὐδὲ βραχέα. Legendum fortasse: Ἰκταρ, ὡς Πλάτων Πολιτεία, οὐδὲ ἰκταρ βάλλει, ὅπερ ἔστιν, οὐδὲ ἐγγὺς βάλλει. SALLIER.

Ἰκταρ Hudsonus hunc locum ita interpolaverat: Ἰκταρ (Ἀττικῶς.) Πλάτωνος Πολιτεία, οὐδὲ ἰκταρ (βάλλει) ὅπερ ἔστιν, οὐδὲ ἐγγὺς (τοῦ σκοποῦ γίνεται). Primum pro Πλάτωνος e Cod. Coisl. Reg. Coll. Schl. Gronov. restitui Πλάτων. Pro πολιτεία in Bibl. Coisl. est πολιτικῶν, ut et in Coll. Ward. in Gronov. πολιτ. Malim πολιτικοῖς. Locus enim est de Republ. lib. IX. p. 720. F. [p. 575. C. St.] Pro ὅπερ Coll. Gron. ἤπερ. male. In fine voces ἢ βραχέα ab Hudsono omissas exhibent MSS. Coisl. Reg. Coll. Schl. Gronov. Ward. Leidensis βραχέα vel βραχέως. Vid. *Ruhnkenius* ad *Timaeum* v. p. 109. [p. 149.] et *Heringa Obs. Crit.* cap. 20. p. 167.

3. Ἱερεία] *Diversus ab ite Thomas Magist. Vide Etymol. Magn.* v. Θυσία, v. Ἐγγεῖσι, et *Phavorinum* v. Ἱέρεια. HUDSON. Atque *Herodian.* ad calcem *Phrygicis* p. 200. [p. 456. Lob.] FISCHER.

Ἱερεία. *Moeridi* consentit *Aelius Dionysius* apud *Eustathium* ad *Odys. H.* p. 284. l. 27. οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ κατὰ *Ἄλιον Διονύσιον* ἐξέτεινον τὰς τῶν τοιούτων ὀνομάτων ληγούσας. διὸ καὶ παρώξυναν αὐτά. ἀγνοία γάρ, φησιν, ἔλεγον καὶ ἡ εὐκλεία, καὶ ἡ Ἱερεία, καὶ ἡ διανοία, καὶ ἡ ἀναιδεία δὲ φησὶ καὶ ἡ προνοία. ὧν πάντων ἐκτείνεται μὲν ἡ τελευταία, ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς ὀξύνεται. *Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν* ὧ προνοία καὶ ἀναιδεία. *Conf. Etymol.* l. ab Hudsono cit. *Idem* p. 774. l. 33. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκτείνουσι τὸ α, καὶ καταβιβέζουσι τὸν τόνον, καὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν γραφὴν ὑγίεια, ὡσπερ τὸ Ἱερεία. Haec ad *Moeridem* illustrandum. Nunc breviter lectionum varietates enotemus. Pro παροξυτόνως *Collat. Ward.* et in *Montef. B. Coisl.* ὀξυτόνως. Dein Ἀττικοὶ et Ἕλληνες pro Ἀττικῶς et Ἑλληνικῶς scripsi e *Coisl. Reg. Coll. Gr.* In *Gron. Coll.* secundo loco est Ἱέρειαν. Pro παρατελευταίαν *Coll. Ward.* παρατέλωτον. *Gronov.* et in *Montef.*

Ἰππέα⁴, βασιλέα, ἀλιέα, μακρῶς, Ἀττικῶς.
* Ἱερεῖον⁵, πᾶν τὸ θυόμενον τοῖς θεοῖς χωρὶς υἱός.

B. Coisl. παρατελευτόν, quemadmodum apud Scholiastam Aristophanis scribi notavit Stephanus in Thesuro. Pro βραχέως in Bibl. Coisl. βραχειαν. In Collationibus nostris nihil horum e Cod. Coisl. annotatum. Et sunt revera levicula.

4. Ἰππέα — μακρῶς] Cuius rei rationem sic reddunt Grammatici Veteres (Etymol. p. 190. in.): Ἐπεὶ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ ω̄ μεγάλου γράφουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, τούτου χάριν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ποιούσιν εἰς ᾱ μακρὸν, ἵνα ἰσόχρονος γένηται τῇ ἰδίᾳ γενικῇ. Εὐριπίδης (Androm. v. 545). Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας. Vide Thomam Magistram v. Ἑρμηνέα, Phrygichum v. Ἡρακλέα [p. 156. Lob.] et Indicem secundum ad Euripidem ex Edit. Cl. Barnesii sub initium. HUDSON.

Ἰππέα. Collatio Gron. vocem ἀλιέα praeponit alteri βασιλέα. Quae addiderat Hudsonus βραχέως Ἑλληνικῶς facile poterant intelligi. Attici accusativum nominum in εὺς producant. Suidas: Ἀτρέα καὶ καθόλου τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὺς συμφώνῳ παραληγομένων αἰτιατικὰς μηκύνουσι. τὰς δὲ καθαρὰς τοῦ εὺς συναίρουσι χοᾶ καὶ Μηλιᾶ καὶ Σουσιᾶ. Ἰώνες δὲ συστέλλουσι τὰς προτέρας, Ἀτρέα καὶ Πηλέα βραχέως λέγοντες. δὲ καὶ παρὰ τοῖς Τραγικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν, εἰ μὴ μέ-

τρον ἀναγκάζει. Idem: Αἰγέα καὶ Ἐρεχθέα καὶ πάντων τῶν τριούτων ἐκτείνουσι (sic leg. pro ἐκένου) τὸ τελευταῖον ἄλφα. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι. Τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει. Apud tragicos huius generis occurrunt Ἀχιλλέα, Θησέα, Ὀδυσσέα, Ὀρφέα, Πηλέα. Conf. Valcken. ad Eur. Phoen. v. 1258. βασιλέα apud Aeschyl. Agam. v. 530. Δέξασθε κοσμῶ βασιλέα πολλῶ χρόνῳ. Ἱερέα Aristoph. Av. v. 850. Τὸν Ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ. Plut. v. 1183. Στροφέα Idem Danais in apud Suid. v. Αὔλειος. Πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλὴν κατορύττειν. Ultimam tamen in φονέα ter corripuit Euripides, Hecub. v. 882. Σύνταῖσθε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι. Electr. v. 599. Λέξον, τί θρῶν ἂν φονέα τιθαίμην πατρός. et v. 763. Quod forte illi more Ionum licuit. Sed idem in ψυγέα a ψυγεὺς fecit Eurphorion Comicus apud Athenaeum lib. XI. p. 503. A. Ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὸν ψυκτηρίαν. qui eo loco nomen ψυγεὺς tanquam peregrinum ridet et ista ratione forte excusari potest.

5. Ἱερεῖον] In Cod. Reg. τοῖς abest. Sed tota Glossa in 193 Cod. Coisl. desideratur, ex Hesychio aut alio quopiam Lexicographo Moeridi assuta. Infra: Ἱερεῖον, Ἀ. θυμα, Ἑλλ.

Ἰσχίον⁶, τὸ κοῖλον τοῦ γλοῦτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται, Ἀττικῶς. οἱ δὲ Ἕλληνας τὰ νῶτα ἰσχία.

* Ἰδέ⁷, ὀξύτονον, Ἀττικῶς. ἰδέ, ὡς τὸ εἶπε, λαβὲ, εὐρέ.

Ἰσθμιον⁸, Ἀττικῶς. περιστόμιον ἢ φρεάτιον, Ἑλληνικῶς.

6. Ἰσχίον] In MS. Ἰσχυον. HUDSON. Hesychius: ἰσχία — τὰ κοῖλα τῶν γλοῦτῶν, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται. Leg. ἐν οἷς. FISCHER. Vide H. Stephani Ind. Thea. et Foesium in Oecon. Hippocratis v. Scholiasta Theocriti ad Id. VI. v. 30. — καὶ γὰρ ὄκ' ἤρων Ἀυτᾶς, ἐκνυζῆτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα. ἰσχία, inquit, τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφύν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν (leg. μηρῶν) ὄστιά, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα τα λεγόμενα ἰσχία κοιλότητος τινὰς, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἀρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται καὶ γλοῦτὰ λέγονται καὶ κοτύλαι παρὰ τὴν κοιλότητα. Callimachus H. in Apoll. v. 79. de tauris posuit: ἧ ἐνὶ πολλοῖ Ἰστιάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ᾧ ἄνα, ταῦροι. Qui vero pro tergo hoc nomine in plur. iussit usus, novi neminem, nisi forte hoc sensu sumi debeat in Homeri Il. Y. v. 170. de leone ad pugnam se excitante: Οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν Μαστεύεται. Sed vulgata explicatio per femora fere praeripiet. *fabul*

7. Ἰδέ] In Cod. Coisl. eam vocem non reperias. SALLIER.

Abest etiam a Cod. Regio, ex alio quoriam Atticista, ut vide-

tur, descripta. Eustathius ad Il. B. p. 258. l. 22. Τονώσεως δὲ διαφόρου Ἀττικῆς καὶ τὸ ἰδέ καὶ λαβὲ, ἀντὶ τοῦ ἰδε καὶ λάβε, κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ εἶπε, ἐλθὲ, εὐρέ. Quibus similia sunt, quae habet Scholiastes Homeri in Cod. Wetsten. ad Il. A. v. 85. τρία εἰσὶν ὀξυνόμενα εἶπε, ἐλθὲ, εὐρέ. ὁ Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι ταῦτα παραληγόμενα μακρῶς ταύτης ἔλαχε τῆς τάσεως, τὰ γὰρ βραχέως παραληγόμενα βαρύνονται. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἰδέ καὶ λαβὲ. Ulpianus ad Demosth. p. 228. B. λαβὲ Ἀττικῶς ὀξύνεται.

8. Ἰσθμιον] φρεάτος περιστόμιον Photio in Lex. MS. HUDSON.

Ἰσθμιον. — περιστόμιον ἢ φρεάτιον. Paulo aliter Photius in Lex. MS. Ἰσθμιον, inquit, τὸ τοῦ φρεάτος περιστόμιον. 194 Accedit veterum Glossarum auctoritas, ubi haec leguntur: Περιστόμιον φρεάτος, puteale, puteal; vel Περιστομὶς φρεάτος, puteal: quasi nempe vox περιστόμιον a genitivo φρεάτος divelli non posset. Illud autem si verum est, Moseris emendandus. Ἰσθμιον autem nihil aliud erit quam margo putei, quo sensu illud nomen aliam minus obvium nusquam reperias. SALLIER.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἰμονιά⁹, Ἀττικῶς ἰμάς, ὁ λῶρος, Ἑλληνικῶς.
λέγεται καὶ τὸ καλώδιον.

Ἰλιγγιᾶν¹⁰, ἀντὶ τοῦ στροβοῦσθαι ἢ περιφέρε-
σθαι, Ἑλληνικῶς.

9. Ἰμονιά] τὸ τῶν ἀν-
τλημάτων σχοινίον Photio in
Lex. MS. HUDSON. Extat glossa
Nostrī apud Ducangium Gloss.
p. 836. sed absunt ibi verba po-
strema: λέγεται καὶ τὸ καλώδιον.
Thomas M. ἰμονιά, οὐκ ἀντλη-
τήριον. FISCHER. § 7^m.

Ἰμονιά. In Coisl. Cod. desi-
derantur. haec verba: ἰμάς ὁ λῶ-
ρος, Ἑλληνικῶς, atque Moeridis
non esse ut suspicemur illud in
causa est, quod ἰμάς in vocum
Atticarum censum venire debere
constet vel ex solis Lexicis. Scri-
bendum igitur: Ἰμονιά Ἀττικῶς
λέγεται τὸ καλώδιον. Ἰμονιά
enim proprie funis est, quo si-
tellae in puteos aquae haurien-
dae causa demittuntur, ut ex
his Philonis [Vit. Mos. lib. I.
§. 10. p. 89. ed. Mang.] p. 474.
perspectum est: ἑπτὰ δὲ κόραι
πατρὸς ἱερέως ποιμνην ἄγουσαι
παρῆσαν ἐπὶ τινα πηγὴν, καὶ
τῶν ἰμονιῶν ἐκδησαμέναι τοὺς
καδίσκους, ἄλλη διαδεχομένη παρ'
ἄλλης ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ ποιεῖν
ἰσομοιρίας, μάλα προθύμως, αἰ
πλησίον ἔκειντο, πληροῦσι. SAL-
LIER.

Ἰμονιά. In Coisl. Reg. Leid.
Coll. Gronov. est ἰμονίαν cum
acuto in penultima. In accentu
alibi etiam in hac voce variatur.
Scribitur et ἰμωνιά per $\bar{\omega}$, ut
apud Moschorul. II. Σ. p. 16.
Suidam in Ἀνιμάσθαι etc. sed
per $\bar{o}$ scribi debere monuit H.
Stephanus in Thesouro. Alexis

Pannychide apud Athen. lib. IV.
p. 170. C. Οὐχ ἰμονιάν, οὐ λακ-
κὸν εἶδον, οὐ φρέαρ. Dein voces
ἰμάς ὁ λῶρος Ἑλληνικῶς, quas
Cod. Coisl. et Coll. Schlaeg. non
habent, delendae et vel in Cl.
Sallierii coniectura acquiescen-
dum, vel refingendum: Ἰμονιάν
Ἀττικῶς. λέγει δὲ (δὲ Coll. Schl.
praebet) τὸ καλώδιον, id est
significat, notat. Ab ἰμονιά
derivatum verbum καθιμονεύειν
servavit Hesychius: Καθιμονεύει,
καθήσει, pro quibus inferius sua
serie posuit: Κατιμενεύει vel Κα-
τημενεύει, καθιεῖ, quae ad prio-
rum normam debent corrigi. 196

10. Ἰλιγγιᾶν, Ἀττικῶς]
Vox Ἀττικῶς abest a Cod. Coisl.
Ibidem pro στροβεῖσθαι legitur
στροβοῦσθαι, SALLIER.

Vocula Ἀττικῶς abest ab omni-
bus Codd. quae forte depravata
latet in ἀντὶ τοῦ, sed etiam facile
intelligi potest. Pro στροβεῖσθαι
Coisl. Reg. Leid. Coll. Schl.
Gronov. praeferrunt στροβοῦσθαι,
quod idem videtur ac στρομβοῦ-
σθαι vel στροφοῦσθαι. Pro πε-
ριστρέφεισθαι autem praetuli πε-
ριφέρεσθαι ex optimis Codd.
Coisl. et Regio, non ignarus, al-
terum defendi posse aut etiam
reponi περιτρέπαισθαι, quod He-
sychius per εἰλιγγιᾶν interpreta-
tur. Haec ad Moeridis verba
constituenda. Nunc paulo accu-
ratus de verbo ἰλιγγιᾶν sive εἰ-
λιγγιᾶν dicamus. Nomen ἰλιγγος

per $\bar{\iota}$, verbum per $\bar{\epsilon}$ scribi debere tradunt *Scholiasta Aristophanis ad Acharn. v. 581.* et *Suidas in Eίλιγγιῶ et Ἴλιγγιῶ.* Sed audiendi non sunt; utraque enim ratione utrumque scriptum apud quosvis auctores occurrit. *Είλιγγος* sive *Ἴλιγγος* pro *vortice*, *gyro* poni videtur in *Apollonii Rhodii lib. IV. v. 139. 142.* Ὡς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὑπὲρ αἰθαλόεσσαί Καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται, "Ἄλλη δ' αἰψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ Νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἔξανιούσα. Ita certe explicuit *H. Stephanus Thes. T. I. p. 1188. G.* Sed malim littera mutata scribere vel εἰλιγμοῖσι vel εἰλίγγησι. *Hesychius: Ἴλίγγη, συστροφή, καὶ τὰ ὅμοια. Scholiastes Apollonii interpretatur: ταῖς εἰλήσει καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ. Volumina fummi dixere Ovidius Met. lib. XIII. v. 601. et Lucanus lib. III. v. 505. Pro intestinorum tormine Ἴλιγγον adhibuit Nicander Alexiph. v. 595. atque ita explicari potest in Themistii Or. XXII. p. 280. C. de aquis venenatis: σπασμὸν ἐμποιοῦντα καὶ Ἴλιγγον τοῖς πεινῆν ἐκ τῆς χροῆς ἀπατηθεῖσι. Sed praestat vulgatam sequi interpretationem, *vertiginem. Tenioris enim intestini morbus Graece plerumque dicitur εἶλεος, ἴλεος (Hesychius habet etiam ἴελος), Latine ileus. Vid. Foëssi Oecon. Hippocr. v. Hesychius: Ἴλιγγος καὶ Ἴλιξ ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός. ὃ γὰρ τῶν ἐντέρων θόρυβος ἴλεος. λέγεται ὁ σπασμὸς. Ita optime hunc locum emendavit G. Arnaldus Lect. Gr. p. 73. Scholiastes Aristoph. ad Acharn. v. 581. Ἴλιγγιῶ. σκοτοδινῶ, ὑπὸ τῆς γαστρὸς συνέχομαι. Τοῦτο δὲ καὶ Συρακοῦσιοι εἶλεον λέγουσι. Unde medelam exspectat graviter affectus Suidas locus in Eίλιγγιῶ. τοῦτο δὲ οἱ Συρακοῦσιοι στέλον λέγουσι. Imo εἶλεον vel ἴλεον. Ἴλιξ autem vel Ἴλιγξ de vorticibus aquarum poni solitum, eadem, qua Ἴλιγγος, significatione reperiri, nondum persuadet *Hesychius. In Luciani certe loco de Merced. Cond. [11.] T. I. p. 666. l. 5. quem protulere Budaeus et H. Stephanus, non Ἴλιγξ legitur, sed Ἴλιγγος. Hoc autem nomen adhibetur de vertigine capitis, oculorum, e prospectu ex alto ad inferna, ex nimia rotatione, ex plaga, e nimio vino aut veneno aut alia quacumque demum causa orta. Plato de Republ. lib. III. p. 623. B. [p. 407. C. Si.] κεφαλῆς τινὰς αἰεὶ διατάσεις καὶ ἰλίγγους ὑποπτεύουσα. Nicander Ther. v. 247. Ἀμφὶ καὶ ἰλίγγοις δέμας ἄχθεται. Achilles Tat. lib. II. [cap. 24.] p. 119. ἡ δὲ πρῶτον μὲν ὑπὸ εἰλίγγου κατέπεσεν. Heliodorus lib. VI. [cap. 9.] p. 289. l. H. λύζουσά τε καὶ βρύχιον ἀναστένουσα, ἕως ἂν αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἄγαν λύπης ἀχλύς τε καὶ Ἴλιγγος ὑποδραμῶν καὶ τὸ νοσηρὸν τῆς ψυχῆς ζοφώσας πρὸς ὕπνον ἔλαθεν ὑποφέρων. Elegantissimus est *Asiani locus H. A. lib. VII. cap. 20. Lupi εἰς κύκλον ἑαυτοὺς περιάγοντες, εἶτα μέντοι θέουσι· ὅταν δὲ τις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν δρόμον ἰλίγγου σκοτοδινιάσῃ καὶ περιτραπῇ, οἱ λοιποὶ κειμένῳ προσπεσόντες σπάράττουσιν αὐτὸν καὶ ἐσθίουσιν. Leviter depravatus****

est *Elyptologus* v. *Κώνειον*. *Κώνειον* δὲ αὐτὸ καλοῦσι διὰ τὸν γινόμενον ἐλλυγμὸν καὶ σκότον τοῖς πίνουσι. Legendum ἐλλυγγον, ut in supra laudato *Themistii* loco. A propria autem significatione facile fluxit figurata pro *astu*, *dubitatione*, *haesitatione hominis*, *nescientie*, quo se *verstat*. Vid. *Budaeus* *Comment. et Stephan.* *Thes. Plato de Legg.* lib. X. p. 950. B. [p. 892. E. St.] μὴ δὴ σκοτοδινίαν ἰλλυγόν τε ὑμῖν ἐμπαιήση, πάραφερόμενος τε καὶ ἐρωτῶν ἀήθεις ὄντας ἀποκρίσεων. *Themistius* Or. XX. p. 235. A. Ὡστε ὁ μὲν ἄρτι προσ-
 ἰῶν τοῖς ἀδύτοις, φρίκης τε ἐνεπίμπλατο καὶ ἰλλυγίου, ἀδημονία τε εἶχετο καὶ ἀπορία συμ-
 πᾶση. quo loco *Platonem* imitatur in *Theset.* p. 128. E. [p. 175. D. St.] ἰλλυγιῶν τε γὰρ ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθεῖς καὶ βλέπων μετέωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀηθείας, ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν καὶ βαρβαρίζων. ubi fortassis reponendum βατταρίζων ex alio eiusdem *Themistii* loco Or. XXII. p. 278. A. ὄψει γὰρ αὐτήν (*calumniam*) ἰλλυγιῶσαν εὐθξως καὶ λιγυζομένην καὶ βατταρίζουσαν καὶ οὐκ ἔχουσαν ὅ τι χρήσεται. Pro *λιγυζομένην*, quod procul dubio depravatam est, quod reponam, non habeo. [corr. *λυγιζομένην*. v. *Porsoni* *Miscell. Criticism.* p. 266.] In *Platonis* loco Cl. *Valckenauerio* placebat *καρηβαρῶν*. Sed nimis longe haec via a tramite nostro aberraremus. Illuc redeo. Ἰλλυγιῶν homines dicuntur *vertigine laborantes* quacumque demum ex causa. Ita de ebrio *Clemens Alexandr.* *Paed.* lib. II. p. 182. L. 26. ὥστε ὄτρω (leg. οἴτρω)

τρόπῳ Ἐλήνωρ ἀστράγαλον ἔαγη καταπεσὼν ὑπὸ μέθης, οὕτω τούτων ὁ ἐγκέφαλος ἄνωθεν ἰλλυγιάσας ὑπὸ μέθης ἐπὶ τὸ ἦπαρ καὶ τὴν καρδίαν, τουτέστιν ἐπὶ τὴν φιληδονίαν καὶ τὸν θυμὸν καταπίπτει. *Comp.* p. 185. l. 29. ὁ δὲ κυβερνήτης ὁ νοῦς ὁ ἀνθρώπινος περιφέρεται τῷ κλύδωνι ὑπερεχούσης τῆς μέθης. ἐνθαλαττεύων τε ἰλλυγιᾶ τῷ ζόφῳ τῆς καταγίδος. *Plato* *Phaedon.* p. 60. B. [p. 79. C. St.] καὶ αὐτὴ (*anima*) πλανᾶται καὶ ταραττεται καὶ ἰλλυγιᾶ, ὥσπερ μεθύουσα [cf. *Plat.* *Ep.* VII. p. 325. E. St.]. *Cum iam vertigine tectum ambulat et geminis exsurgit mensa lucernis*, *Juvenal.* *Sat.* VI. v. 304. ad quem locum appositissimum *Senecae* *Ep.* 83. protulerunt *Interpretes*: *Adiice illam ignorationem sui, dubia et parum explanata verba, incertos oculos, gradum errantem, vertiginem capitis, tecta ipsa mobilia, velut aliquo turbine circumagente totam domum.* De anu, quae venenatum poculum sumpserat, *Heliodorus* lib. VIII. [cap. 7.] p. 389. l. 32. καὶ οὕτω τὸ πᾶν ἐκπέλωτο καὶ ἰλλυγιᾶν ἐφάινετο ἢ πρεσβύτις. *Diogenes Laertius* lib. VII. sect. 184. ἰλλυγίασε βάκχον ἐκπιῶν χανθὸν *Χρύσιππος*. Similiter post gravem plagam acceptam *vertigine* corrigi. *Plato* *Protag.* p. 236. C. [p. 339. E. St.] ὥσπερ εἰ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγείς ἐσκοτώθητε τε καὶ ἰλλυγίασα. quem locum citat *Pollux* lib. II. sect. 41. *Aristophanes* *Acharn.* v. 1216. Ἰλλυγιῶ κάρα μέθῃ πεπληγμένος. Quod autem multis hominibus accidit, ut ex alto in profundum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

* ¹⁴ Ἐκ τοῦ Φρυγίου τοῦ Ἀρραβίου τῆς Σοφιστικῆς Προπαρασκευῆς. Ἴσοτελεῖς, οἱ ἴσα τελοῦντες τοῖς ἀστοῖς, ὃ ἔστι τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες.

* Ἰαπετός¹⁵, ἀντὶ τοῦ γέρον, καὶ Τίθωνος καὶ Κρόνος ἐπὶ τῶν γερόντων.

* Ἰλιάς κακῶν¹⁶, ἐπὶ τῶν μεγάλων συμφορῶν ὁ λόγος τίθεται.

rum, omittere maluissem. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 43, 44.] Sed, ne quid hac etiam parte *Moeridi* deesse videretur, solito *νοθείας* signo distinxi. Hinc autem liquet, quam turpiter se dederit *Hudsonus*, qui hoc loco fultus *Moeridem Phrynicum* esse iuniorē statuit. Verum dixi ea de re in Praefat.

14. Huius operis Epitomen dedit *Photius* in *Bibl. Cod. CLVIII*. 200 meminitque *Suidas* v. *Φρύγιος*. HUDSON.

Ἐκ τοῦ Φρυγίου. Haec caeteraque omnia in *Cod. Coisl.* desiderantur. SALLIER.

Ita MS. Reg. et Coll. Gronov. plane ut in *Phrynicum* Apparatu Soph. MS. legitur. Ἴσοτελεῖς, οἱ ἴσα τελοῦντες τρεῖς πολίταις, ὃ ἔστι τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες. In *Huds.* et *Leid.* est τέλος pro τέλη. Unde *Hudsonus* effinxerat: ὃ ἐστὶν ἴσον τοῖς πολίταις τέλος διδόντες. Praeplacet *Suidae* lectio: Ἴσοτελεῖς, ἴσα τελοῦντες, ἴσα τοῖς ἀστοῖς, ὃ ἔστι τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες. In *Cyrolli* Lexico MS. apud *Valckenaerium* l. c. est Ἴσοτελεῖς, ἴσα τοῖς ἀστοῖς, ὃ ἔστι τοῖς πολιτικοῖς, τέλη διδόντες. Legendum πολίταις. In initio, quod praene monere ne-

glexeram; pro παρασκευῆς rescripsi Προπαρασκευῆς, ut Reg. et Leid. recte habent.

15. Ἰαπετός] Secutus sum in his digerendis ordinem MSti Leidensis. E Regio et Coll. Gr. reposui ἀντὶ τοῦ pro ἀντί. Laudat hunc locum *Ez. Spanhemius* ad *Aristoph. Plut.* v. 581. Ἰαπετός, ὁ γέρον. Sic etc. Ἰαπετός ita usurpatum ab *Aristoph. Nub.* v. 994. et *Luciano D. Deor.* [2, 1.] T. I. p. 206. ubi consule *Magnum Hemsterhusium*. Κρόνος valde frequens. Patronymicum Latonicum *Κρονίδαρ*, πολυετής, conservavit *Hesychius*. *Libanius* Opp. T. I. p. 798. B. εἰ γὰρ ἀπαλλαγείην τοῦ Κρόνου τούτου ποτέ. *Senem decrepitum Philonides* Comicus *Saturni et Tithoni avum* dixit apud *Polluc.* lib. III. sect. 18. *Νυνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππελίπαπος νενομισται*. *Martialis* vetulam eadem venustate, *Pyrrhae filiam, Nestoris non ergo*, lib. X. epigr. LXVII.

16. Ἰλιάς κακῶν] *Libanius* Opp. I. p. 102. B. καὶ δη ὅστις βούλεται μέγα σημεῖναι πάθος, Ἰλιάδα προσαγορεύει κακῶν. *Ovidius* e *Ponto* lib. II. eleg. VII.

* Ἰππίδιον¹⁷, οὐ μόνον ἑππάριον.

* Ἴξοι¹⁸, ἐπὶ τῶν γλισχροῦν καὶ φειδῶλων. καὶ ἔοικε παρὰ τοῦ ἔξον γεγενῆσθαι τοῦνομα, ὅτι καὶ ὁ ἴξος γλισχρός ἐστι. λέγει δ' Ἀριστοφάνης οὕτως· ἴξοι ῥυποκόνδυλοι. ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τοὺς γλισχροὺς, καὶ διὰ τὴν φειδωλίαν μῆτε λουομένους, μῆτε νιζομένους.

* Ἰσηλιξ¹⁹, καινότερον τοῦ ἡλικιώτης.

v. 34. *Quas tibi si memori oper perscribere versu. Ilias est fatis longa futura meis. Sed vide Paroemiographos. [add. Wesseling. ad Diod. Sic. in Ecl. p. 534. Porphyg. de Abstin. l. 47. Cicero ad Att. VIII. 2.]*

17. Ἰππίδιον, οὐ μόνον τὸ ἑππάριον, (ἀλλὰ καὶ ἰχθῦν ποιόν.)] Ita ex Hesychio. HUDSON.

Leid. ut Pricaeon. Ἰππίδιον, οὐ μόνον τὸ ἑππάριον. Sed in Cod. Reg. et Coll. Gron. et 201 Phrynicchi Apparatu Sophist. abest τὸ articulus. In Coll. Gronov. μόνως pro μόνον. Forte scribendum: Ἰππίδιον. οὐ μὴν ἑππάριον. Idem Phrynicchus in Eclog. Voc. Att. p. 76. [p. 180. Lob.] Κυνίδιον λέγει. Θεόπομπος δὲ ὁ κωμωδὸς ἄπαξ που κυνάριον εἶπεν. et p. 188. [p. 180. Lob.] Λιδάριον πάνυ φυλάττου, λιδίδιον δὲ λέγει. Eadem ratio in ἑππίδιον et ἑππάριον. Sed praeter Xenophontem [Cyrop. lib. I. cap. 4, 19.] voce ἑππάριον usus est Themistius Or. XXIV. p. 306. D. οἱ τῶν ἀθλῶν ἑππαρίων δρόμοι.

18. Ἴξοι] In MS. σημαίνειν

pro σημαίνει et λουομένους pro λουομένους. HUDSON.

Ἴξοι. In Coll. Gronov. erat παρὰ τὸν ἴξον γεγενῆσθαι. Male. [παρὰ τὸν ἴξον γεγενῆσθαι dedit Bekker.] Dein λουομένου. Leid. λουομένους. E Regio καὶ ante διὰ τὴν φειδωλίαν interserui, uti in Phrynicchi Προπαρασκευῇ etiam legitur. Varia, quibus homines sordide anagros denotabant Graeci, praecipue comici, nomina recenset Eustathius ad Od. P. p. 642. l. 16. et ex eo Magnus Casaubonus ad Theophrasti Charact. Eth. p. 228. [p. 124. ed. Fisch.] ῥυποκονδύλους praeter Hesychium et Eustath. l. c. habet etiam Suidas in Ἀχθομαί. Ἴξους Hesychius. Sed praestat haec Ruhnkensio indelibata relinquere. [ἴξοι, ῥυποκόνδυλοι distinxit Bekker].

19. Ἰσηλιξ] Is articulus in nostro Codice non comparet. SALLIER.

Ἰσηλιξ καινότερον τοῦ ἡλικιώτης. Similiter Phrynicchus in Bibl. Coisl. p. 468. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 57, 30.] Πολιτοκολεῖν καινότερον τοῦ δημοκολεῖν. ubi frustra D'Orvillius ad Chariton. p. 58. [p. 234. ed. Lips.] reponit καινότερον.

* Ἰδιάζειν²⁰, οὐ γὰρ μοι σχολὴ ἰδιάζειν· ξενικῶ γὰρ ἰδιάζω πράγματι.

Ἰσότης²¹, ὡς ἀρότης, Ἀττικῶς. ἰσοτις, ὡς βραβευτής, Ἑλληνικῶς.

Ἰδρῶ, Ἀττικῶς. ἰδρῶτα, Ἑλληνικῶς.

Ἰδιόξενος²², ὁ μὴ δημοσίᾳ προσκείμενος πόλει τινὶ, ἀλλ' ἰδίᾳ ξένος.

20. Ἰδιάζειν] Is articulus in Cod. Coisl. non compareret. SALLIER.

Ἰδιάζειν. In Cod. Reg. et Coll. Gron. ἰδιάζειν post σχολὴ abest. In Phrynichi autem Apparatu Sophistico apud Montefalcon. Bibl. Coisl. p. 267. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 43, 20.] legitur: Ἰδιάζειν ἴδιον πρᾶγμα καὶ ἰδίως λέγεται. οὐ γὰρ μοι σχολή· ξενικῶ γὰρ ἰδιάζων πράγματι. Ceterum hunc etiam locum Davidi Ruhkenio expediendum relinquo: id solum per communia Musarum sacra Virum Eruditissimum obtestatus, ut ne diu hunc eximium Phrynichi librum et praeclaras suas in eum Animadversiones, quas ipso Phrynichō magis desideramus, nobis invideat.

21. Ἰσότης] In Coll. Gron. est ἰσώτης et ἰσωτής, similiter Leid. et ἀρώτης. Vide Thom. Mag. Conf. Etymol. p. 435. f. 436. et Suidas in Ψάλτης, qui sibi mutuam praestant opem.

22. Ἰδιοξενής — ἰδίᾳ ξένος] ὁ ἰδίᾳ καθ' ἑαυτὸν ξένος ὢν. Suid. HUDSON.

Ἰδιοξενής. Corrige Ἰδιόξενος. Neque aliter illud nomen affertur ab Ammon. in tractatu περὶ λέ-

ξεων διαφορᾶς, Suida, Photio in Lex. MS. caeterisque Grammaticis, quorum si valet auctoritas, Ἰδιόξενος proprie is est, qui cum aliquo privatim hospitium habet. Et ita illud nomen accipi h^{et.}ere ostendunt haec Plutarchi Moral. [de Socr. gen.] T. II. p. 576. A. *ἐγνωμεν ἐνταῦθα τῶν περὶ Μέλωνα καὶ Πελοπίδαν, ὡς οἴσθα, ἰδιόξενοι γερόμενοι, καὶ παρ' ὄν χρόνον ἔφευγον, ἀεὶ συνδιατρίβοντες αὐτοῖς.* SALLIER.

Ἰδιόξενος pro ἰδιοξενής corrigi Cl. Oudendorpius ad Thom. M. et sic praeferunt Coisl. Reg. Coll. Schl. Gronov. ἰδοόξενος. In sequentibus ὁ μὴ δημοσίᾳ προσκείμενος πόλει τινὶ Moeridῆ plane consentit Thomas M. Sed in Codd. Coisl. Reg. Coll. Schl. Gronov. longe diversa est lectio: ὁ μὴ δημοσίᾳ προκείμενος πόλεως τινος, in qua procul dubio verior latet Moeridis scriptura, quam tamen hactenus detegerē non potui. Forte scripserat Moeris: ὁ μὴ δημοσίᾳ πρόξενος πόλεως τινος. Ἰδιόξενοι occurrunt apud Parthen. Erot. cap. 8. p. 358. et Aelian. H. A. lib. II. cap. 6. Confer Valckenaerium ad Ammon. Animadvn. lib. III. cap. 10.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἰστιάνας²⁵, Ἀττικῶς. ἰστιάνειν Ἑλληνικῶς.
 Ἰππέας²⁶, μακρῶς, Ἀττικῶς. βραχέως, Ἑλλη-
 νικῶς.
 Ἱερεῖον²⁷, Ἀττικῶς. θυμα, Ἑλληνικῶς.
 Ἰλυσπώμενος²⁸, Ἀττικῶς. εἰλούμενος, Ἑλληνικῶς.

τοῖς μετόλοις πρὸς τοὺς ἀστούς. *Herodotus* lib. V. cap. 78. Utun-
 tur et alij. In *Suida* duae Glos-
 sae coniungendae sunt: Ἰσηγορεῖ,
 ἐπίσης λέγει, ἰσολογεῖ. Πολύβιος.
 In *Polybii* enim fragmento le-
 gitur ἰσηγορία.

25. Ἰστιάνας] *Arist.* *Rac.*
 v. 1248. Conf. *Grævium* ad *Lu-*
ciani Solocist. [7.] T. III. p. 570.
Phrynichus in *Apparatu Sophist.*
Bibl. Coisl. p. 467. [v. *Bekk.* *An.*
Gr. I. p. 51, 25.] *Μεθιστιάνας*
καὶ ἰστιάνας, οὐχὶ μεθιστιάνειν
καὶ ἰστιάνειν.

26. Ἰππέας] Vide *Helladij*
Chrestom. cum notis *Meursii* p.
 28. et *Grævium* ad *Luciani So-*
locistam [8.] p. 109. (T. III. p.
 575.) HUDSON.

Docetur illic, Atticos accusati-
 vum pluralem nominum in εὐς
 efferre per εας, non per εῖς.
 Conf. *Thomas* in *Ἑρμηνείας*. Sed
 alia videtur *Moeridis* mens fuisse,
 nimirum Atticos ultimam ας pro-
 duxisse. Cuius rei ratio manife-
 sta est. Cum enim ἰππέα ultima
 producta efferrent, pluralem ac-
 cusativum etiam longum fecisse
 omnino probabile videtur. In
Aristophanis Ran. v. 666. pro
 Ἰοῦ, Ἰοῦ, τί ἐστίν; ἰππέας γ'
 ὄρω. *Scholiasa* omisso γ' habet
 ἰππέας ὄρω. Recte. Ita ultimam
 in ἱερέας produxit *Anaxandrides*
 apud *Athen.* lib. VII. p. 300. A.

Τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλή-
 ρους νόμος. Binae voces βραχέως
 Ἑλληνικῶς absunt a *Cod. Coisl.*
 et *Coll. Schlaeg.*

27. Ἱερεῖον] *Eustathius*
 ad *Il.* X. p. 1363. Ἱερεῖον δὲ
 Ἀττικῶς ὀνομάζει τὸ θυόμενον
 ζῶον. *Odyss.* B. p. 79. l. 50.
 ἱερεῖον γὰρ Ἀττικῶς τὸ σφραγια-
 ζόμενον ζῶον. Exempla ubique
 sunt obvia. Ἱερεῖον etiam saepe
 notat *omne animal, quod macta-*
tur. Vid. *Casaubon.* *Animadv.*
 ad *Athen.* lib. I. cap. 11.

28. Ἰλυσπώμενος] Ἰλυ-
 σπώμενος *Hesychio*, *Suida* et
Photio in *Lex. MS.* Verum et
Hesychio Ἰλυσπῶντες, συνελούν-
 τες. Lege συνειλούντες. HUDSON.

Ἰλυσπώμενος. Lege Ἰλυσπώ-
 μενος, ut scribunt *Plato* [e. c.
Tim. p. 92. A.], *Philo* aliique.
 Hinc *Thomas. Mag.* Ἰλυσπώμε-
 νος, οὐχ ἰλούμενος. Corrige εἰ-
 λούμενος. SALLIER.

Ἰλυσπώμενος cum υ recte ex-
 hibent *Coisl. Reg. Coll. Schl.*
Gronov. Clemens Alexandr. *Pae-*
dag. lib. III. p. 274. l. 27. di-
 vitias serpenti comparans: δεινὸς
 δὲ καὶ ὁ πλοῦτος, ἰλυσπώμενος
 παρὰ τὴν ἔμπειρον ἢ ἄπειρον
 αὐτοῦ λαβὴν, προσφῦναι καὶ δά-
 κνειν. *Maximus Tyrius Diss.*
 XXVI. sect. 6. τῷ μὲν διερω γέ-
 νει αἱ νήξεις, τῷ δὲ μεταρσίω αἱ
 πτήσεις, τῷ δὲ ἰλυσπωμένῳ οἱ

Ἰλλόν²⁹, Ἀττικῶς. στραβόν, Ἑλληνικῶς.
Ἰοασί³⁰, Ἀττικῶς. οἶδασι, κοινῶς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

Κνησεῖεν¹, Ἀττικῶς. κνηστικῶς ἔχειν, Ἑλλη-
νικῶς.

φωλεοί. [*Philo de Spec. Legg.* §. 1. p. 299. ed. Mang. οὐδὲ περὶ — τὰς σώματος εὐπαθείας ἰλυσπώμενος. de *Agricult.* §. 22. p. 315. ed. Mang. ἠδονήν φαμεν εἶναι ἰλυσπωμένην.] De *serpentibus* memini me etiam legere apud *Philonem Judaeum* [*Vit. Mos.* lib. I. §. 14. p. 93. ed. Mang.]. De bove in lutum delapso et magna vi eluctari conante *Aelianus* H. A. lib. VIII. cap. 14. quem locum *Suidam* in Ἰλυσπώμενον respicere monuit Cl. *Oudendorpius* ad *Thom. M.* De avi idem *Aelian.* lib. IX. cap. 32. Κατελυσπωμένην *Aristophanes* *Lysist.* v. 723. quo referenda *Hesychii* Glossa: Κατελυσπωμένην, ὁ μὲν Λυκόφρων, καταρτωμένην, Ἐρατοσθένης δὲ συγχεῖσθαι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι. Eandem originem afferunt et proprie de serpentibus et vermibus poni tradunt *Hesychius*, *Etymologus* v. *Bustathius* ad *Odys.* A. p. 50. l. 49. quos vide. *cf. Ind.*

29. Ἰλλόν] *Aristophanes* *Thesmoph.* v. 853. Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν. ὁ δ' οὐδέπω. ubi elegantissima quidem est *Celeb. Kusteri* coniectura αὔρος le- gentis: haud tamen vera, uti e *Luciani Lexiph.* [3.] T. II. p. 324. l. 75. liquet, Ἐγὼ δ', ἢ δ' ὄσ,

σῖλλος (praestat ἰλλὸς), ὃ δε- σπότης, γεγένημαι σε περιορῶν. Sed quae de ἰλλὸς et ἰλλώπτειν dici poterant, cum pulvisculo ex- hausit summus Belgii nostri *Varro*, *Ti. Hemsterhus.* in nota ad *Hesychii* Tom. II. [c. 41. 42.] quam aliquando apud Virum Eruditissimum et humanissimum, *Jo. Albertium* inspexisse me memini. Liceat hac occasione publicis votis mea adiungere et prosperam Viro optimo valetudinem apprecari, quo *Phidiacum* hoc opus, quo in aeternum sibi orbem eruditum devinxit, ad umbilicum perducere et brevi nobiscum communicare possit!

30. Ἰοασί] In *Leid.* est οἶδας. in *Coll. Gron.* κοινόν. Ἰοασίν legitur apud *Aristoph.* *Nub.* 1188. apud tragicos saepe et alibi. Vid. *Thom. M.*

1. Κνησεῖεν] In MS. 206 κνησεῖεν. HUDSON.

Κνησεῖεν legitur in MSS. *Coisl.* et *Leid.* et *Coll. Schlaeg.* forte etiam in *Regio.* Praestat κνησεῖεν per εἰ, nisi malis κνησιᾶν, quo verbo utuntur *Plato* *Gorg.* p. 337. D. [p. 494. E. St.] et *Aristophanes* *Eccles.* v. 914. Κνησεῖῖ apud *Aelianum* H. A. lib. VII. cap. 35. recte *Gesnerus* castigat κνησεῖαι.

Κομψούς² Πλάτων οὐ τοὺς πάνουργους, ἀλλὰ τοὺς βελτίστους. κομψοὺς γὰρ τοὺς Ἀσκληπιάδας ἐπαινῶν λέγει Πολιτειῶν γ'.

Καταπτάμενος³, Ἀττικῶς. καταπτὰς, Ἑλληνικῶς. Κακκάβη⁴, Ἀττικῶς. κάκκαβος, Ἑλληνικῶς. Κερασός⁵, Ἀττικῶς, τὸ φυτόν. κερασία, μακρῶς, Ἑλληνικῶς.

2. Κομψοὺς — Πολιτ. γ'.] *apud Eustath.* ad Il. Ψ. p. 1399. Psg. 405. Ed. Par. HUDSON.

Κομψοὺς. E Coisl. Leid. Coll. Gron. et Schlaeg. articulum τοὺς ante Ἀσκληπιάδας reposui. In Leid. pro ἐπαινῶν est ἐπενῶν. *Platonis* loca sunt de Republ. III. p. m. 622. B. et 623. E. [p. 405. D. 408. B. St.] quae etiam produxit *Ruhnkenius* ad Tim. p. 118. [p. 161. sqq.] ubi multis hoc nomen illustrat.

3. Καταπτάμενος] *Aristoph.* Av. v. 1623. Καταπτάμενος ἰκτινος ἀρπάσας λάθρα. *Lucian.* D. D. [3, 1.] T. I. p. 201. l. 87. [imo p. 207. l. 81. add. 4, 1. p. 208. l. 93.] D. D. [20, 6.] p. 258. l. 95. *Somn.* [16.] T. II. p. 716. l. 48. Bis accus. [4.] p. 797. l. 23. *Fugit.* [6.] T. III. p. 368. l. 88. [l. 87.] Semel καταπτὰς *Charid.* [7.] T. III. p. 623. [622.] l. 34. quod alibi etiam legitur. Vid. not. ad *Thom.* In Coisl. Coll. Schl. et Ward. est καταπτόμενος.

4. Κακκάβη] In Leid. κακκάβη et κάκαβος cum simplici κ. Κακκάβην et non κάκκαβον Atticorum usu fuisse tritum magno consensu tradunt Grammatici, *Hesychius* v. *Photius* MS. *Etymol.* p. 485. in. *Aelius Dionysius*

apud Eustath. ad Il. Ψ. p. 1399. l. 50. et *Od. A.* p. 19. l. 34. *Phrynichus* p. 188. [p. 427. Lob.] ubi vide Interpretes. Κάκκαβος tamen etiam occurrit in fragmentis apud *Polluc.* lib. X. sect. 106. quem confer.

5. Κερασός] *Cod. Coisl.* 207 habet κερασόν, quasi nempe illud nomen Attici neutrum facerent; verum nec Atticos, nec aliorum quemquam neutro usum esse deprehendas. Masculino genere semper usurpatur a *Theophrasto*. Quin igitur edita lectio retinenda sit, dubitari non potest, praesertim cum iis scriptoribus, qui recte emendateque loqui existimantur, imprimis masculinum arrideat. Femininum tamen apud nonnullos obtinuit. Testis *Servius* ad [*Virg.*] *Georg.* lib. II. v. 18. *Arbor*, inquit, *Graecis* ἡ κερασός, *Latine cerasus*, *fructus* τὸ κερασόν, *cerasum*. Optime, ut constat ex auctore *Geopon.* lib. IV. p. 98. cuius haec verba: τῷ γὰρ καιρῷ καὶ δὲν εἶωθεν ἡ κερασός φέρειν τὸν οἰκεῖον καρπὸν, τῷ αὐτῷ καιρῷ δώσει τὰς σταφύλας. Non debuisset tamen *Servius* scribere *cerasum* Graecis dictam τὴν κερασόν, cum illorum pars maxima aliter pronunciaverit. SAL-
LIBR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Κάλλη⁹, τὰ ἄνθη, Ἀττικῶς.

Κάλλαια¹⁰, τὰ ὑπὸ τὰ γένεια τῶν ἀλεκτρούνων,
οὓς κάλλωνας οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

κίρνη⁹ esset recipienda, pro κίρνη
etiam debuisset reponi κίρνης, ut
Cl. Gesnerus in litteris ad Schlae-
gerum scribendum censet. Sed
emendatione haud opus est. Κίρ-
νη, Ἀττ. κίρνα, Ἑλλ. omnium
MSStorum lectio est longe optima.
Attici enim imperativum verbo-
rum in ἡμι efferunt non per ἡθι
vel αθι, sed per ἡ, ut ἴστη, ἐμ-
πίπλη etc. Quod iam monuit
Mattairius de Dial. A. p. 66.
A. Scholiasta Aristoph. ad Av.
v. 1310. ibid. laudatus: ἐμπίπλη,
Ἀττικόν. ἦν γὰρ τὸ κοινὸν πύμ-
πλαθι, ὡς ἴσταθι, ἀπὸ πύμπλη-
μι. ὁμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ τῆ
πίε, παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀττικοὶ
γὰρ τελέαν ἀποβολὴν τῆς μι
ποιούμενοι πύμπλη καὶ ἴστη λέ-
γουσι, ὡσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι
τῆ. Conf. Etymol. p. 348. l. 5.
Idem p. 637. l. 34. Κρήμνη.
Κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀν-
τηρίδος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἴστημι, ὁ
παρατατικὸς ἴστην, ἴστης, ἴστη.
καὶ τὸ προστακτικὸν ἴστη. οὕτω
ἀπὸ τοῦ κρημνῶ γίνεται κρή-
μνημι, ὁ παρατατικὸς κρήμνην,
κρήμνης, κρήμνη, καὶ τὸ προσ-
τακτικὸν κρήμνη. Idem Euripi-
dis fragmentum citat Etymolo-
gus p. 112. l. 26. ubi depravate
scriptum: Κρημνίσαι αὐτήν. Eu-
stathius vero ter laudans bis cor-
rupte habet Il. Θ. p. 575. l. 30.
Κρήμνει σεαυτήν. et Il. M. p.
863. l. 41. Κρήμνισεν αὐτήν.
209 Semel emendate ad Il. O. p.
1001. l. 10. Κρήμνη σεαυτήν. ἐν-
θα τὸ κρήμνη κανονίζεται κατὰ

τὸ ἴστη. Καθίστη Aristoph. Ec-
cles. v. 738. 1057. Προσίστη Eu-
ripid. Troas. v. 103. ἀνίστη He-
len. v. 1260. Πύμπλη recte scri-
ptum in Euripidis Ion. v. 974.
Πύμπλη τὰ σεμνὰ λοξίου χρη-
στήρια. Male v. 527. πύμπλη cum
iota subscripto. In fragmento Sy-
lei v. 10. πύμπρα, κάταιθε σάρ-
κας. Leg. πύμπρη. Sic itaque a
κίρνημι κίρνη, pro κίρνα.

9. Κάλλη, τὰ ἄνθη, Ἀ.]
In MS. Leid. hae voces praemit-
tuntur praecedenti observationi κίρ-
νη, dein sequitur κάλλαια. Sed in
MS. Coisl. haec verba Κάλλη,
τὰ ἄνθη, praemittuntur verbis
Κάλλαια etc. et unam constituere
videntur observationem. Recte.
Distinguit enim noster, quae vul-
go solent confundi. Vide Ammon.
p. 80. Thom. M. et notam se-
quentem.

10. Κάλλαια] Alii κάλλαια.
Pro γένεια in MS. γένη. HUDSON.
Κάλλαια. In Cod. Coisl. legi-
tur κάλλαια. Nec aliter illud
nomen apud caeteros scriptum
reperitur, si Thomam exceperis,
qui forte ex aliis emendandus est.
Quod autem ait galli gallinacei
barbam ab Atticis κάλλωνας ap-
pellari, minus certum videtur.
Certe eam vocem nusquam legere
contigit, cum contra κάλλειον
saepius in Atticorum scriptis oc-
currat. SALLIER.

Κάλλαια, non κάλλαια, habent
Coisl. Reg. et Coll. Schl. Pro

Κόψυχος^{II}, ἀντὶ τοῦ κόσσυφος, Ἀττικῶς καὶ Ἑλληνικῶς.

γένεια Leid. γένη, sed in margine γένεια. *Κάλλαια* dicuntur *gallorum gallinaceorum barbae* vel *paleae*, ut apud *Aristophan.* *Equit.* v. 394. aliosque, quorum loca in Thésauro laudat *H. Stephanus*. Apud *Aelianum* quidem in *Histor. Animalium* quater scriptum *καλλοῖς*, *κάλλεα*, *κάλλη*, unde *Thomae* et vulgatam *Moeridis* lectionem defendendam censet *Cel. Oudendorpius*. Verum vel statuendum, *Aelianum* *κάλλη* et *κάλλαια*, quae Grammatici recte distinxerunt, confudisse, vel, quod malim, librarios solemnem sibi errorem commisisse. Quem admodum apud *Eustath.* ad *Il.* Y. p. 1280. l. 39. *κάλλεα* posuerunt in loco ex *Athenaei* lib. IX. p. 398. f. ubi bene *κάλλαια*. Sed perdifficile est et valde suspectum, quod *Moeris* addit, hos gallos ab Atticis dictos fuisse *κάλλωνας*. A *κάλλαιον* enim nulla ratione formari potest *καλλών*. Sed malim librariis culpam tribuere, quam *Moeridi*, et coniecturam periclitari. Scribendum suspicor: οὗς χειλῶνας οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι. *Hesychius*: Χειλῶνες, τῶν ἀλεκτρούωνων τινές. ἀ χειλεσι sic dicti. Ita a *cristis* in *capite* ποττοῦς dictos tradit *Hesychius* v. *Πρόκοττα*. Alio nomine *κρόκη* sive *κρόκητοι* appellati sunt. Vide eundem Grammaticum in *Κρόκος*. Verum locus est mendosus. *Κάλλη* autem pro *coloribus*, *floribus* occurrunt in *Eurolidis* fragmento apud *Pala-*
tuc. lib. VII. sect. 63. quod et

Etymol. citat v. *Κάλλαια*, et *Aeschylum* *Agam.* v. 933. Confer egregie de his disputantem *Dukerum* *Obs. Miscell.* Vol. III. T. I. p. 92. In *Lexico MS.* *Regio Etymologi* locus sic legitur: *Εὐπολις*. Βάπτειν τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα τῇ θεῷ. καὶ *Αισχύλος*. Ἐν ποικιλογράμμασι θνητὸν ὄντα κάλλεσιν. Prius recte, posterius *Aeschyli* fragmentum vitiose.

11. *Κόψυχός*] In *MS.* *κομψυχός*, et dein *κόσσυφος*. *Hudson.* Leid. *κόψυχος* et *κόσσυφος*, posterius habet etiam *Coll. Gronov.* Sed pro *κόψυχος* *κόψυχος* cum $\bar{\iota}$, et sic *Coisl.* Cum $\bar{\iota}$ scribitur etiam apud *Moschopulum* *II.* Σ. p. 61. et *Hesychium* v. Sed librarii haec et similia, ut *μόλιβδος*, *μόλιβδος*, *ἀμβλέσκειν*, *ἀμβλύσκειν* etc. ubique permutarunt. Gravius huic loco vulnus videtur inflictum in ultimis *Ἀττικῶς καὶ Ἑλληνικῶς*. Clarissimus *Hemsterhusius* ad *Luciani* *Iudic. Vocal.* [8.] T. I. p. 93. ubi copiose de variis huius nominis formis disserit, vocibus transpositis refingere tentabat: *Κόψυχος*, *Ἀττικῶς*, ἀντὶ τοῦ κόσσυφος, Ἑλληνικῶς. Cui coniecturae facile assentirem, si ista ratione alibi loqueretur *Moeris*. Nunc autem pace *Viri Maximi* legere malim vel deletis ultimis *καὶ Ἑλληνικῶς*: *Κόψυχος* ἀντὶ τοῦ κόσσυφος, Ἀττικῶς. ut *Χολήν*, ἀντὶ τοῦ *μανίαν*, Ἀττικῶς. et alibi apud Atticistas frequenter; vel: *Κόψυχος*, ἀντὶ

Κεραία¹², πλοίου, Ἀττικῶς. κέρας, Ἑλληνικῶς.
Κόπτει¹³ τὴν θύραν ἔξωθεν, φορεῖ δὲ ὁ ἔνδο-
 θεν, Ἀττικῶς. κροτεῖ δὲ, Ἑλληνικῶς.
Κράτις¹⁴, διὰ τοῦ κ, Ἀττικῶς. γράτις, διὰ τοῦ
 γ, Ἑλληνικῶς.

τοῦ κόσσυφος Ἀττικῶς. κόσσυ-
 φος Ἑλληνικῶς. ut Πλέω, ἀντὶ
 τοῦ πλήρεις, Ἀττικῶς. πλήρεις,
 Ἑλληνικῶς. Prior tamen conie-
 ctura, utpote simplicior, maxime
 placet. Ceterum vide modo lau-
 datum *Hemsterhusium*. Arponam
 211 occasione invitante suavissimum ex
 Anthologia inedita Epigramma,
 quod *Rhiani* nomen praefert.
 Ἰξῶ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλα-
 τανίστῳ Κόσσυφον ἀγρεύσας εἶλε
 κατὰ περὺγων. Χ' ὦ μὲν ἀνα-
 στενάχων ἀνεκώκυνεν ἱερὸς ὄρνις.
 Ἄλλ' ἐγὼ, ὦ φίλ' Ἔρως καὶ θα-
 λερὰ Χάριτες, Εἴην καὶ κίχλη
 καὶ κόσσυφος· ὡς ἂν ἐκείνου
 Ἐν χερὶ καὶ φθογγὴν καὶ γλυκὴν
 δάκρυ βάλω.

12. *Κεραία πλοίου*] Conf.
Scheffer. de milit. navali p. 142.
 sq. FISCHER. *Michaël Psellus*:
Κεραία δὲ τὸ πλάγιον πρὸς τὸ
 ἰστίον ξύλον. Vid. *Salmasium*,
Virum summum, ad Achill. Tat.
 lib. II. [cap. 32.] p. 133. et lib.
 V. [cap. 9.] p. 295. ac notas ad
 Thomam.

13. *Κόπτει τὴν θύραν*
ἔξωθεν] Fort. ὁ ἔξωθεν. Pro-
 tulit hunc locum e MS. Illustris
Spanhemius ad Arist. Plut. v.
 1098. quocum comparandus *Hem-*
sterhusius, *Graevius* ad Luciani
Soloecist. [4.] T. III. p. 579.
Meursius ad Helladii Chrestomath.

p. 25. aliique ad Thomam lau-
 dati. Pro κροτεῖ probabile vide-
 batur *Moeris* scripsisse κρούει,
 quo verbo a *Phrynicho* p. 74.
 [p. 177. Lob.] reprobato utuntur
 praeter S. Scriptores *Aristopha-*
nes, *Plato* Protag. p. 217. A.
 220. B. [p. 310. A. 314. D. St.]
Wetstenio ad Matth. cap. VII.
 v. 7. laudatus, *Xenophon* Con-
 viv. [cap. 1, 11.] p. 873. E. Φί-
 λιππος δὲ ὁ γελοιοποιὸς, κρού-
 σας τὴν θύραν, εἶπε τῷ ὑπα-
 κούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅστις τε
 εἶη, καὶ διότι κατάγεσθαι βού-
 λοιτο. Verum apud Thomam
 etiam scriptum est κροτεῖ, et in
Platonis Convivio p. 1200. B.
 [p. 212. C. St.] καὶ ἑξαίφνης
 τὴν αὔλειον θύραν κροτουμένην
 πολὺν ψόφον παρασχεῖν, ὡς
 κωμαστῶν καὶ αὐλητρίδος φω-
 νὴν ἀκούειν. Quare ἐλέγω. Cum
Platonis loco comparandum *Leo-*
nis epigramma, apud *D'Orvillium*
 ad Charit. p. 31. [p. 217. ed. Lips.]
 Ἡ φιλέρως Σατίρη δὲ τὸν ἔσπε-
 ρον οἰνοποτήρων Σύγκωμον, κη-
 ρῶ τευξαμένη, δόνακα, Ἡδὺν
 συριστήρα, σὺν ᾧ πανεπόρφνιος
 ἠὲ Ἡΰγασεν, αὐλείοις ἐγκροτέ-
 ούσα θύραις. Cl. tamen *Val-*
ckenaerio κρούει in *Moeride*
 unice verum videtur.

14. *Κράστις*] In MS. κρά-
 τισ et dein γράτις. HUDSON.
Hesychius: κράστιν Ἀττικοὶ διὰ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Καθότι*¹⁷, Ἀττικῶς. καθῶς, Ἑλληνικῶς.

*Κάχρως*¹⁸, Ἀττικῶς. κριθὰς πεφρυγμέναι, Ἑλ-
ληνικῶς.

*Κακαχεῖν*¹⁹, Ἀττικῶς. κικλίζειν, Ἑλληνικῶς.

17. *Καθότι*] Coisl. Reg. Coll. Gron. delent δὲ post καθῶς. Pro Ἕλληνες, Ἑλληνικῶς. Vid. *Phrynich.* p. 188. [p. 425. Lob.] *Devarium* de Particulis v.

18. *Κάχρως*] Ita Photio aliisque. *Καχχρὺς* in MS. HUDSON.

Similiter, Leid. Reliqui *κάχρως*. Utroque modo scribitur apud Grammaticos. *Κάχρως* tamen in *Aristoph.* Vesp. v. 1298. et *Cratini* fragmento apud *Schol.* Aristoph. ad Nub. v. 447. ubi *κάχρως* in leges metricas peccat, uti observatum *G. Arnaldo* Lect. Gr. lib. I. cap. 18. p. 125. qui post *H. Stephanum* in Ind. Thes. quaedam ad illustrandum hoc nomen et verbum *κατακαχρῦσαι* attulit. Tentat ibidem *Suidae* locum: *Κατακαχρῦσαι, ῥῆξαι, ψοφῆσαι, ποιῆσαι, pro ποιῆσαι legendum existimans ψόφον ποιῆσαι. Malim πτίσαι. Κάχρως* tanquam obsoletam vocem ridet *Lucianus* Lexiph. [2.] T. II. p. 322. Ad hanc autem vocem explicandam Grammatici paene omnes adhibent *κριθὰς πεφρυγμένας*, unde in eam facile suspicionem quis incidat, in *Thucydidis* lib. VI. cap. 22. p. 393. glossema vocis genuinae locum occupasse et pro τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὀλκάσι, πυρῶς καὶ πεφρυγμένας κριθὰς ἄγειν. scriptorem gravissimum reliquisse *κάχρως*. Verum levissima tantum haec est coniectura.

19. *Καναχεῖν, Ἀ. κικ-*

κλίζειν, Ἑ.] In MS. *Κακά-*
χειν et dein *κικλίζειν*. HUDSON.

Καναχεῖν. In Oxon. Cod. legitur *κακαχεῖν*. In Coisl. vero *κακαχεῖν*. Quae cum Clar. *Hudsonus* depravata esse intelligeret, correxit *καναχεῖν*. Minus recte, nisi nos nostra fallit opinio. Ac primum quidem vox est poëtica nec Atticorum peculiaris: deinde *καναχεῖν* significat *sonitum edere* et proinde nullam cum verbo *κικλίζειν* affinitatem habet. Scribendum fortasse *καγχάζειν*. Praeterquam quod enim illud verbum apud Atticos obtinuisse constat ex *Aristophane* aliisque pluribus, eodem sensu ac *κικλίζειν* a Graecis scriptoribus usurpari solet. Etenim *κικλίζειν*, non *κικχλίζειν*, *Moeridis* Codices MSS. exhibent. At *κικλίζειν* de eo dicitur, qui *ridet, immodeste*, ut ostendunt haec *Suidae*. *Κικλίζειν, τὸ λιπαρῶς ὄρτυγας ἐσθίειν, ἢ τὸ γελάειν ἀτάκτως*. Nec aliter *Hesychius*: *Κικλίζουσι, γελῶσι, μειδιῶσι*. In editis vulgo *Κικλήσκουσι*, quae lectio nemini probari potest. A verbo *κικλίω* fit *κικλισμὸς*, id est *risus, qui honestam minime decet*. Testis 214 *Etymol.* *Κικλισμὸς, πορνικὸς γέλως, πολὺς καὶ ἄκοσμος*. Accedit *Suidas*, adductus procul dubio veterum exemplis, qui verbo *κικλίω* pro *meretricie ridere* usi videntur. Disertus in eam rem *Philonis* locus [de Merc. Meretr. § 2. p. 265. ed. Mang.] p. 667.

ubi de voluptate verba faciens ait: ἢ μὲν οὖν προσέρχεται πόρνης καὶ χαμαιτύπης τρόπον τεθραμμένη [leg. τετρουμένη], κεκλασμένῳ τῷ βαδίσματι ὑπὸ τρυφῆς τῆς ἄγαν καὶ χλιδῆς σαλεύουσα τὸ ὄφθαλμῶ, οἷς τὰς τῶν νέων ἀγκιστρεύεται ψυχὰς, θάρσος μετ' ἀναισχυντίας ἐμβλέπουσα, τὸν αὐχένα ἐπαίρουσα, πλεοντῆς φύσεως ἑαυτὴν ἐνορδιάζουσα, σεσαρυῖα καὶ κιχλίζουσα. Eadem vox occurrit apud *Aristoph.* *Nub.* v. 979. Οὐδ' ὄψοφραγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἔχειν τὸ πόδ' ἐναλλάξ. ubi *Scholiasta* duas affert huiusce vocis interpretationes. *Κιχλίζειν*, inquit, ἀντὶ τοῦ λιπαροῦς ὄρνυγας τρώγειν, κίχλας ἐσθίειν, ἢ ἀτάκτως γελᾶν καὶ ἀμέτρως. Sed prior parum arridet, cum vox, de qua disputatur, eo sensu nusquam se obtulerit. *Κιχλίζω*, ut iam antea e *Philone* observatum, nihil aliud est, quam in risu nimios solvi. *Philoni* praeiverat auctor *Epi-grammatis* a *Suida* laudatus. Quis enim hunc illius versum aliter exponat? *Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἰεῖσα.* Utrique vero dux *Aristophanes* ipse, qui, si fides *Athenaeo* p. 117. in priori *Thesmoph.* editione eodem ac *Philo* modo acceperat. Cur ergo inter huncce *Thesmoph.* locum et illum, quem e *Nub.* adduximus, aliquod discrimen statuendum sit, non videmus; praesertim quum de risu aequae recte intelligi posse omnibus sit perspectum. Haecce de verbo *κιχλίζειν* dicenda habuimus, quibus ostenditur, quanta sit illius cum *καγχάζω* affinitas. *Καγχάζειν* enim ii dicuntur, qui in ridendo mo-

dum non tenent, ut *meretrices* consuevere. Hanc enim esse vocis illius vim patet ex *Crobyles* verbis apud *Lucianum* [*Dial. Mer.* 6.] T. II. p. 719. [T. III. p. 294.] quae *Corinnam* docet, quibus potissimum artibus *Lyra* meretrix dives evaserit: πῶς δὲ, inquit, ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; *Κρω.* τὸ μὲν πρῶτον κατακοσμοῦσα ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐσταλῆς οὔσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥαδίως, καθάπερ σὺ εἰώθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἠδὺ καὶ ἐπαγωγόν. Ait enim *Crobyle*, *Lyram* non, ut caeteris mos est, in *cachinnos* effundi solitam, sed blando quodam risu amicos sibi quae-sivisse. *SALLIER.*

Κακκαχεῖν. *Leid.* *κακαχεῖν.* *Gronov.* *Coll.* *καυκαχεῖν.* *Coll.* *Schl.* *κακκαχεῖν* et *Coisl.* sive potius *κακκαχ'.* quod monuit me *Ruhnkenius* V. C. *Hudsoni* lectio plane tolerari nequit. Scribendum vel *καγχαλᾶν* (littera enim *A* cum signo superscripto facillime in *X* potuit mutari), vel 215 cum *Cl. Sallierio* *καγχάζειν* sive *κακχάζειν*, aut *καχάζειν.* Triplex enim huius verbi a sono ficti forma fuit. *Καγχάζω* frequentissimum; exemplis in re notata parcam. *Κακχάζω* in *Glossis Vet. cachinnor.* *Hesychius:* *Κακχάζει, ἀτάκτως γελᾶ, ἀσμένως, ἀθρόως, ἀπαιδευτώς.* ubi pro ἀσμένως legendum videtur ἀσέμνως, *inhoneste.* *Lexicon Coislinian.* B. C. p. 472. *Κακχάζει, ἀθρόως γελᾶ.* ubi necesse non est, ut cum *Montefalconio* reponamus *Καγχάζει.* In *Clementis Alexandr.* *Paedag.* lib. II. p. 202. l. 23. pro *καγχάσαντες* MSS. habent

Κάταγμα²⁰, Ἀττικῶς. μήρυμα, Ἑλληνικῶς.
Καλῶ²¹, καὶ ἐπὶ τοῦ καλέσω, Ἀττικῶς ἐπὶ δὲ
τοῦ ἐνεστῶτος μόνων τῶν Ἑλλήνων τὸ λε-
γόμενον καλῶ.
Κατεσκέδασε²² τὴν ἀμίδα, Ἀττικῶς. κατέχσεν,
Ἑλληνικῶς.

βακχάσαντες pro κακχάσαντες. **Καχάζω**, proxime accedens ad Latinorum *cachinnor*, poetis fuit in usu. *Anacreon* Od. III. v. 29. Ἄνὰ δ' ἄλλεται καχάζων. *Theocritus* Idyll. [V.] v. 142. — κῆγῶ γὰρ ἰδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ **Καττῶ Λάκωνος**. *Scholiasta*: Ἄντὶ τοῦ καὶ ἐγὼ σὺν ὑμῖν καταγελάσω τοῦ Λάκωνος. τὸ δὲ καχαξῶ, ἐκβολῇ τοῦ γ εἴρηται, διὰ τὸ μέτρον. Hoc restituendum *Aristophani* Eccles. v. 844. Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα Ἐχων, καχχάζων μετ' ἐτέρου νεανίου. *Kusterus* ob metrum scribendum censebat *κιχλίζων*. Sed littera tantum extrita versus sanabitur, καχάζων. Quae praeterea huius verbi formae reperiuntur librariorum stupori deberi censeo. Apud *Hesychium* reperias: *Καχχᾶται*, γελᾷ ἀτάπτως. Lege *Καχχαλᾷ* vel *Καχχάζει*. *Μοχ*: *Καχχλάζει*, ἀθρόως γελᾷ. Littera λ eximenda videtur: nam *καχλάζειν* et *καχχλάζειν*, quanquam origine fortasse non differunt, de *fluctuum leni murmure* et *cachinnis maris*, cum *placidi ridet pellacia ponti*, poni solent et saepe cum *παφλάζειν* confunduntur, ab ipsis etiam aliquando scriptoribus; qua de re hic non est agendi locus. Idem *Hesychius* erroris culpa absolvi nequit in *Καικάσαι*, *καταγελάσαι* pro quo scribere debuerat *Καγ-*

χάσαι. *Dein*: *Καφάζειν*, γελᾷν. *Καφάζοι*, καχχάζοι, γελῶ. *Litterarum series docet legendam esse*: *Καχάζειν* et *Καχάζοι*. *Μοχ*: *Καχλάζει*, *κιχλίζει*, ἀθρόως γελᾷ. et *Καχνάζει*, καχχάζει, ipsius *Hesychii* culpa sunt depravata. *Καχάζειν* et *κακχάζειν* dicitur *galina glociens* sive *glocitans*. *Optasticum Vetus*: *Glocido*, παπάζω. Lege κακχάζω. Vide *Festum* v. *Glocire*. *Hesychium* v. *Κακχάζειν*, et *Zenodotum* apud *Valcken*. *Animadvn.* ad *Amm.* lib. III. cap. 18. Cum *κιχλίζειν* comparanda *ταγατίζειν* et *τριγλίζειν*, quae conservavit *Hesychius*.

20. **Κάταγμα**] *Aristophan.* *Lysistr.* v. 583. *Sophocles* *Trach.* 216 v. 708. *Μήρυγμα* habent *Ed.* *Huds.* et *Leid.* Sed *Coisl.* et *Reg.* *μήρυμα*, quam scribendi rationem probat *Valckenaerius* *Animadvn.* ad *Ammon.* lib. II. cap. 9. *Ruhnkenio* ad *Timaeum* v. p. 112. [p. 153.] laudatus.

21. **Καλῶ**] Vide *Stephan.* de *Dial. Gr.* p. 140. Pro μόνων forsitan μόνως, ut paulo infra *HUDSON*.

Καλῶ. *Coll. Gron.* Ἀττικῶν. Vide supra Ἀλεῖς, Διαβιβῶ, Ἐλῶ. **Καλέσω** reperitur in *Aristoph.* *Plut.* v. 965. *Lysistr.* v. 864. ubi forte *Moeris* legit καλῶ, quod legitur *Nub.* v. 632.

22. **Κατεσκέδασε** — κα-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

πεπ. p. 727. C. [p. 1257. Reisk. p. 469, 4. Bekk.] Φήσαντες γὰρ καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας ἢ κακῶς λέγειν ὅτι τύχοιεν, ἔτυπτον καὶ τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουσαν. *Eustathius* ad *Odys.* P. p. 642. l. 44. citans memoriae vitio posuit ἐνεούρουσαν τε ἡμῖν καὶ τὰς ἀμίδας κατεξόγγυον. *Dionysius Halicarn.* [de admir. vi dic. in *Demosth.* cap. 12.] p. 170. l. 8. [Vol. I. p. 987, 12. Reisk.] κατεσκεδάννυσαν. Haec autem locutio restituenda scriptori elegantissimo et veterum strenuo imitatori, *Dioni Chrysostomo* Or. XXXVII. in qua quaedam valde obscura, quae *Casauboni* aciem effugerint, superesse merito pronuntiavit *Vir Magnus Henr. Valerius* Emend. lib. II. cap. 5. Isto in loco de statu quo egisset Rhetor easque in universum rem fragilem esse et valde caducam docuisset, perguit et nonnulla statuarum virorum Graeciae principum vel eversarum, vel mutilatarum, vel captarum, vel quarum inscriptiones erant adulteratae, exempla profert. p. 465. D. inquit, ἕτερον δὲ (Ἀλκιβιάδην) περικεκομμένον τῷ χεῖρει, ὃς ἐλέγεται τῆς Πολυκλέους τέχνης εἶναι. ὄραμα δεινὸν, ὃ γῆ καὶ ἥλιε, Ἀλκιβιάδης πεπηρωμένος. Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ Ἀρμόδιον καὶ

218 Ἀριστογείτονα δουλεύοντα ἐν Πέρσαις· καὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως πεντακοσίου ἀνδρῶν-
 τας καὶ χιλλοὺς ὑπὸ Ἀθηναίων μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πάντας καθηρημένους. Ἐτόλμησαν δὲ καὶ Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἀμίδας κατασκευάσαι. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν τῆς εἰκονοῦ οὖρον κατέχεον, ἐκεῖ-
 νος δὲ τῆς πόλεως αἷμα, καὶ τέφραν, καὶ κονίαν. *Interpres* ista, ἐτόλμησαν δὲ καὶ Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἀμίδας κατασκευάσαι, vertit, ut potuit: *ausi sunt et Philippi regis matulas comparare.* E *Demetrii Phalerei* statuis Athenienses matulas conflasse tradunt *Strabo* lib. IX. p. 610. et *Diogenes Laërt.* lib. V. 77. e *Demadis Plutarchus* T. II. p. 820. *E Seiani facie toto orbe secunda Factos urceolos, pelves, sartaginem, patellas,* canit *Juvenalis* Sat. X. v. 63. Sed ista machina nihil proficitur. Sensit vitium *Anonymus* in *Anecd. Gr. Wolfii* T. I. p. 266. et tollere conatus est scribendo καταχεῦσαι. Quanto nos lenius et verius ἀμίδας κατασκεδάσαι. Verborum σκεδάσαι et σκευάσαι tanta similitudo est, ut vix discerni queant et ubique confundantur, ut apud *Suidam* in *Διεσκεδασμένον* pro *διεσκευασμένον*, *Hesychium* *Διεσκεδασμένως*, ubi vide notas, et alibi frequentissime. Exemplo sit *Polyaenus* lib. IV. cap. 111. sect. 25. Τὸ τῶν ἐλεφάντων ἄγλημα διεσκεδασμένον ἐφροστήκει. Hinc inde dispersum, *interpres.* Imo *διεσκευασμένον*, *armis instructum, ornatum*, *Cornelio Nep. Hann.* 3. Hoc enim isti splendori, quo *Alexandrum Magnum* in iudiciis apud exterarum nationes fuisse usum scribit *Polyaenus*, unice convenit. Similiter plane apud *Athen.* lib. IV. p. 194. f. pro εἶποντο ἐλέφαντες διεσκεδασμένοι τριάκοντα καὶ ἑξ. *refingendum διεσκευασμένοι*, quod monuit me *Cl. Valckenarius.* Eodem verbo saepe utitur *Polyaenus* lib. VI. cap. 21. p. 650, ubi

etiam semel male scriptum fuerat pro διεσκεδασμένην, quod recte *Casaubonus* et *Maesvicius* castigant. In eiusdem lib. VII. cap. 15. in. *Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύων πολλὰ ἔθνη συνήγαγεν, λογοποιούς διασκεδάσας, ὡς οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἑλλήνων ὁμολογήκασιν προδοσίαν τῆς Ἑλλάδος. Λογοποιούς διασκεδάσαι erit *rumigerulos quaquaversum dimittere*, ut διασκεδανύναι φήμην apud *Herodianum*. Sed praestat λογοποιούς διασκευάσας vel κατασκευάσας, *adornans, subornans*, ut apud *Dinarchum* contra *Demosth.* p. 96. C. [p. 156, 35. Bekk.] ἀλλὰ περιήεις κατασκευάζων λογοποιούς. Pari autem atque apud *Dionem* ratione peccatum in *Libanii* Opp. Soph. T. I. p. 754. D. *Εἰ μὲν οὖν μὴ χεῖρω μοι δόξαν ὁ πατήρ κατασκευάκει διὰ τοῦ νόμου, τὸν ἔμὸν τοῦτον εὐθύς ἂν ἐπεχείρουν λυσιτελοῦντα δεικνύειν. Refingendum: εἰ μὲν οὖν μὴ χεῖρω μοι (malim μου) δόξαν ὁ πατήρ κατασκευάκει. A propria enim ista**

219 loquendi ratione sponte fluxerunt figuratae eaeque longe venustissimae κατασκεδάσαι τινὸς ἀτιμίαν, ὕβριν, δόξαν κακὴν etc. Proxime ad propriam significationem *Demosthenes* de Corona p. 320. A. [p. 242. Reisk. p. 216, 50. Bekk.] αἴτιος δὲ οὗτος, ὡσπερ ἐωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ἀδικημάτων κατασκεδάσας. et *Demosthenem* imitatus *Lucianus* Conviv. [3.] T. III. p. 420. l. 48. καὶ πολλὴν τὴν ἐωλοκρασίαν κατασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων, *multa contumelia, veluti hesternae coenae reliquiis, philosophos perfundens.*

Mos enim erat Athenis adolescentulorum, ut coenantes et pernoctantes in eos, qui somno gravati pocula sua non evacuassent, pri-dianae coenae iuscula lusus gratia commixta effunderent: quemadmodum e *Scholiis* ad istum *Luciani* locum aliisque *Lexicographis* abunde doctis cognitum est. *Plato* Apologia p. 15. A. [p. 18. C. St.] ταύτην τὴν φήμην κατασκεδάσαντες, οἱ δεινοὶ εἰσὶ μου κατηγοροί. ubi forte μου post φήμην excidit. *Libanius* Opp. T. I. p. 637. A. *Διαβολὴ τις κατασκευάσται Σωκράτους. Plutarch.* de Lib. educ. T. II. p. 10. C. *Ἀριστοφάνους* δὲ, ὅτε τὰς *Νεφέλας* ἐξέφερε, παντοίως πᾶσαν ὕβριν αὐτοῦ κατασκεδάννυτος. Iterum *Plato* Minoë p. 559. A. [p. 320. D. St.] *Αὕτη ἡ φήμη κατασκευάσται τοῦ Μίνω, ὡς ἀπαιδέτου τινὸς καὶ χαλεποῦ ὄντος. Plutarch.* Thes. [cap. 16.] T. I. p. 7. de eodem Minoë loquens: οἱ τραγικοὶ πολλὴν ἀπὸ τοῦ λογείου καὶ τῆς σκηνῆς ἀδοξίαν αὐτοῦ κατασκευάσαν, ὡς χαλεποῦ καὶ βιαίου γενομένου. *Libanius* Opp. T. I. p. 762. A. καὶ τοῦτο πραττόμενον, καὶ δοκοῦν ἐσχάτῃ συμφορᾷ, δεξαίμην ἂν μᾶλλον, ἢ μοιχείας δόξαν οὐκ οὔσης, κατασκεδάσαι τῆς οἰκίας. Unde correctio nostra in altero loco unice probatur. *Synesius* Ep. LXVI. p. 207. B. καὶ ὑπὲρ ἀσαφοῦς ὑπονοίας ἀτιμίαν σαφῆ τοῦ ξένου κατασκεδάσαντες. *Lucianus* de Saltat. [6.] T. II. p. 270. l. 21. λῆρόν τινα κατασκεδάσαι μου. *Lexiphan.* [16.] p. 338. l. 85. περιβομβούμενος ὑφ' ὧν κατασκευάσας μου ὀνομάτων. *Eunuch.* [2.] p. 351. l. 16.

Καρυκεία²³, Ἀττικῶς. περίεργος ζωμός, Ἑλληνικῶς.

δίας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων. *Philostratus* V. A. lib. IV. cap. 20. p. 157. τὸ μειράκιον κατεσκέδασε τοῦ λόγου πλατύν τε καὶ ἀσελγῆ γέλωτα. Eundem huius verbi usum e Patrum disertissimo *Joanne Chrysostomo* illustravit *J. C. Suerius* in *Thes. Eccl.* v. Unum tamen ex *Homilia XXX.* in *Genesin* locum protulit, ubi κατεσκέδασε τὴν ἀτιμίαν notat, *ignominiam depulit.* Sed dubitandum vix est, quin levi manu refingi debeat ἀπεσκέδασε. *Epigramma* apud *Demosthen.* de *Cor.* p. 353. C. [p. 322. *Reisk.* p. 289, 289. *Bekk.*] Οἶδε πάτρας ἔνεκα σφετέρας, εἰς δῆριν ἔθεντο Ὀπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν. *Libanius* *Opp.* T. I. p. 783. B. *Palladas* *Anthol.* lib. II. p. 175. Ἄδς πιέειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας. Καταχέαι autem eodem usu metapho-
220 rico non raro ponitur, ut apud *Synesium* de *Provid.* p. 112. D. καταχέαι τινὰ λοιδορίαν Ὀσίριδος ἐνηρμοσμένην κομψείᾳ. Ad similem locum respiciens *Hesychius* Καταχέαι interpretatur κακολογεῖ. Idem *Synesius* *Epist.* CXXXI. p. 267. C. δόξαν καταχεῖν τούτων ἀνθρώπων γένους. *Liban.* *Opp.* T. I. p. 335. B. ἐπεὶ δὲ καθεύδοντος κατέχεε τις εὐδαιμονίαν. p. 752. C. ὄραθ' ὀπόσων ἀτιμίας εἰς ἀνὴρ κατέχεε. T. II. p. 205. A. δεινὴν κατέχεε τῆς Ἀσίας ἀμορφίαν. p. 214. D. καταχεῖ τῶν πεπονθότων ἀτιμίαν.

p. 403. A. κατέχεαν μὲν τῶν ἑαυτῶν κεφαλῶν ὕβρεις. et p. 585. B. Ἐνδὸς κατεχέετε τὴν ὕβριν, τῶν δ' ἄλλων ἀπέσχετε. Ita enim omnino reponendum pro κατέχετε. Tantilla menda densissimas interpreti *Morello* tenebras offudit. Sequuntur plura etiam depravata. Sed recordor veteris dioti μηδὲν ἄγαν.

23. Καρυκεία] *Hesychius*: Καρυκεία, ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν, ὀψοφαγία. Pro quo supra vitiose posuit: Κακύκια, ὀψοφαγία. et Κακῦναι, ὀψοφαγῆσαι, pro Καρυκεῦσαι. Conf. in Καρυκεύαις. Καρυκκευμάτων. Καρύκκη, περίεργος ζωμός. etc. *Erotianus* v. Καρυκοειδέα et *Foësius* in *Oeconomia.* Levi macula liberandus *Hesychius* in Ἑρμῆς. p. 1439. in. καὶ πέμματος εἶδος κηρυκοειδές. Scribendum καρυκοειδές. Nam *Kusteri* coniectura, κηρυκειοειδές, *caduceo simile,* nimis ingeniosa est. Καρυκοποιῆσαι *Aristoph.* *Eq.* v. 342. Conf. *Schol.* et *Suid.* imprimis *Etymologus* p. 492. v. Καρυκευμάτων. ubi pro καρυκεύειν δὲ τὸ πράττειν e reliquis Grammaticis facile est reponere τὰράττειν. *Vetus Comicus* apud *Athen.* lib. XIV. p. 642. D. Τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις Ὀψοῖσι καὶ ζωμοῖσιν ἡδομ', ὧ θεοί. ubi *Casaubonus* legendum putat ἀηδοῦμ', ὧ θεοί. Sed forte δὲ in τε mutato nihil praeterea tentandum, vel pro ἡδομαι reponendum ἄχθομαι.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Κατιτήριον²⁶, τὸν τοῦ νεκροῦ ὄβολον.

metri causa scribendum *Σικελικήν*, ut v. 892. nam prima in *Σικελὸς* semper est brevis, quae in *Σικελικὸς* producitur. Κατεδεδόκως Pac. v. 386. *Alexis* apud *Athen.* lib. III. p. 118. A. Κατεδεδόκασιν τὰ λάχανα τρωξάλλιδες. *Anaxilas* ib. lib. VII. p. 222 307. D. *Leucon* apud *Hesych.* v. Παάπισ. *Incertus* apud *Stobaeum* Flor. Grot. p. 481. Οὐδείς τὰ πατρῶά πω γέρων κατεδήδοκε. Similiter *Aeschines* in *Timarchum* p. 175. et seqq. [p. 5. Steph. p. 259, 30. sqq. Bekk.] Ἀπεδήδοκε - *Aristoph.* Ran. v. 1015. Ἐξεδήδοκε *Vesp.* v. 920. Καταβέβρωκε usus est *Hyperides* apud *Pollucem* lib. VI. sect. 39. τὰ ὄντα καταβέβρωκε. *Antiphanes* apud *Athen.* lib. III. p. 127. E. *Hegesippus* ib. lib. VII. p. 290. E. οἱ καταβεβρώκασ' ἐνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας. *Machon* lib. XIII. p. 583. B. Rarius καταρρίστηκε a καταρρίστων adhibuit *Antiphon*, teste *Athenaeo* lib. X. p. 423. A. Καταρρίστων δὲ εἶρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν οὕτως· ὅτ' ἄντι (leg. ὅταν τις) πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων καταρρίστηκεν.

26. Κατιτέριον τ. τ. ὄ. (Ἀττικῶς. κασιτέριον, Ἑλληνικῶς) In MS. κατιτήριον. HUDSON.

Κατιτήριον. *Hudsoni* commentum vel *Heracliteae* severitatis homini risum excutiat. *Stannae*, credo, moneta prae auri, argenti, aeris inopia in inferno uti coacti sunt mortui, quos tamen aere

fuisse usos ex *Propertio* et aliunde constat. Sed extra iocum. Κατιτήριον, τὸν τοῦ νεκροῦ ὄβολον, exhibent Codd. Coisl. Reg. Coll. Gr. et Schl. Pulcherrime! De obolo mortuorum ori imponi solito plenissime *Summus Hemsterhusius* ad *Luciani* D. M. [22, 1.] T. I. p. 422. Nos tantum paucula ad nomen κατιτήριον, quod solus conservavit *Moeris*, illustrandum proferemus. A verbo ἔξειμι, exeo, derivatur nomen adjectivum ἐξιτήριος. Ἐξιτηρίους εὐχὰς *Suidas* et *Etymologus* interpretantur ἐφοδίου τοῖς πρὸς ἔξοδον ἔχουσιν (*Suid.* ἰοῦσιν) ἢ πρὸς θάνατον. Addit *Etymologus*: ἴμεν, ἴτε, ἴτος, ἴτήριος καὶ ἐξιτήριος. Ἐξιτηρίους λόγους Gregorio *Nazianz.* ad *Suid.* profert *Kusterus*, quem vide. Ἐξιτήρια, *Hesychio* interprete, ἡμέρα, ἐν ἣ τὰς ἀρχὰς ἀπετίθεντο Ἀθήνησιν. ubi conf. notas et *Suicerum* in *Thes.* v. Ἐξιτήριος. Similiter ab εἴσειμι εἰσιτήριος. Εἰσιτήρια sacrificia apud *Demosth.* de *Falsa Legat.* p. 225. A. [p. 400. Reisk. p. 362, 190. Bekk.] adv. *Mid.* p. 401. B. [p. 552. Reisk. p. 496, 114. Bekk.] quae fiebant senatu in curiam ingressuro. Vide *Ulpianum* et *Suidam* v. Εἰσιτήριοι θυσίαι, sacrificia in introitu sacerdoti, apud *Heliodor.* lib. VII. [cap. 2.] p. 309. in. Τοῦ δὲ Θυάμιδος, ὡς ἂν πρεσβυτέρου παιδός, ἐπὶ τὴν προφητείαν κληθέντος, καὶ τὰς εἰσιτηρίους θυσίας πανδημεὶ τελούντος. Coenam aditiam, quam Pontifices praebebant, cum minus

Καλιὰ²⁷, τὸ ἐκ ξύλων οἶκημα.

Καταγλωττίσματα²⁸, τὰ περίεργα φιλήματα. καὶ
καταγλωττίζειν²⁹, τὸ βλασφημεῖν.

adirent et inaugurarentur, recte Graece dixeris εἰσιτήριοιον. In
223 *Glossis* vetustis legitur: Εἰσιτή-
ριον, *per introitum*. Nullus dubi-
to, quin reponi debeat: *pro in-
troitu*, ut apud *Suetonium* Claud.
cap. 9. *pro introitu novi sacer-
dotii*. Ad hanc lucem si specte-
mus κατιτήριοιον, facile patebit,
derivari a κατιέναι, *descendere*.
Ὁβολος κατιτήριος vel νόμισμα
κατιτήριοιον, *nummus, qui solve-
batur pro descensu ad inferos*.
Similiter *sacrificia, quae pro
descensu sive ad inferos, sive in
antrum Trophonii, vel pro reditu
in patriam (hoc enim sensu κα-
τιέναι et κάθοδος non raro oc-
currunt)* fiebant, Graece appellan-
tur κατιτήρια. *Hesychius*: Κα-
τιτήρια, ἡ ἐπὶ καθόδῳ θυσία.
Editur quidem κατικτηρία, quod
H. Stephanus in *Ind. Thes.* ab
Ionico καθικνεῖσθαι sive καθί-
κεσθαι deducit; sed κατιτήρια le-
gi debere alterumque a librariis
esse profectum, ipsa series litte-
rarum docet. Sed hoc nihil est
ad incredibilem ipsius *Hesychii*
stuporem; is enim suo loco pro
Κατιτήρια posuit Καλητήρια, κα-
ταβατήρια, ubi notari meretur
nomen καταβατήρια ad eandem
normam formatum, ad quam δια-
βατήρια, *sacrificia pro transitu,*
quod e *Thucydide* aliisque pro-
tulerunt. *Lexicographi*. Quibus
addi possunt ἐκβατήρια, ἐμβα-
τήρια, ἐπιβατήρια, ὑπερβατήρια,
Lexicographis incognita. Ἐκβα-
τήρια *Philostratus* de *Vit. So-*

phist. lib. II. cap. 1. p. 562. θύ-
σας ἐκβατήρια τῆς νόσου. Ἐμ-
βατήρια *Idem* V. A. lib. V. cap.
43. ἐμβατήρια πλοῦ θύσαντες.
Her. cap. 2. p. 687. ἐμβατήρια
τοῦ λόγου. Θυσίαν ἐμβατήριον
Heliodor. lib. IV. [cap. 16.] p.
196. l. 24. quod ante *D'Orvill.*
ad *Charit.* p. 662. [p. 605. ed.
Lips.] observavit *Soringius* ad
Hesych. v. Ἐπιβατήρια. *Synesius*
Encom. Calv. p. 70. D. Ἄγοιτ'
ἂν οὖν ἐν δίκῃ μυστήρια κεφα-
λῆς ἀνακαλυπτήρια, διὰ μὲν τοὺς
βεβήλους οὕτως πῶς καλούμενα,
οἱ σοφοὶ δ' ἂν εἶδειεν, ὅτι νοῦ
ταῦτα ἐπιβατήρια, Ἐπερβατήρια
Polyaen. lib. I. cap. 10. Ἐρα-
κλειῖδαι μὲν δὴ ἔθνον τῆ Ἀθηνᾶ
τῶν ὀρέων ὑπερβατήρια. Scri-
bendum ὀρέων. His et nostro
κατιτήριοιον et κατιτήρια augean-
tur *Lexica*.

27. Καλιὰ — Ἀττικῶς] Deest ultima vox in *Cod. Coisl.* Recte, cum illud nomen a primis temporibus non Attici solum, sed Graeci omnes usurpaverint. *SALLIBR.*

Καλιὰ, τὸ ἐκ τῶν ξύλων οἶ-
κημα. Τῶν non habent *Coisl.* et
Reg. Similiter plane *Moschoru-
lus* II. Σ. p. 149. *Hesychius*:
Κάλιος, τὸ δεσμωτήριοιον, καὶ ξύ-
λον ᾧ ἐδέοντο, καὶ οἱ μικροὶ
οἶκοι καλιαὶ καὶ καλίδια. *Conf.*
Pollux lib. X. sect. 161. *Suidas*
v. Καλιά.

28. Καταγλωττίσματα] 224
Aristophan. *Nub.* v. 51. Γλωτ-

Κάκη³⁰, ὡς Πλάτων, Ἀττικῶς. κακία, Ἑλληνικῶς.

Κατωνάκη³¹, τοῖς εἰς χρόνον φεύγουσιν, ὅτε κατίοιεν, νάκος τι τοῖς ἱματίοις προσέρραπτο ὡς καὶ ὁ Θεόπομπος, ἠναγκάσθησαν δὲ ὑπὸ τῶν τυράννων, ἵνα μὴ κατίωσιν εἰς ἄστν, κατωνάκην φορεῖν.

τισμοὶ *Anthol.* lib. VII. p. 470. v. 4. *Automedon* in *Anthologia inedita*: Γλωττίζει, κνίζει, περιλαμβάνει, ἦν δ' ἐπιτροπή τὸ σκέλος, ἐξ ἄδου τὴν κορύνην ἀνάγει. *Poëtarum Latinorum loca dederunt Pricaeus ad Apuleii Metam.* p. 87. et 301. et V. D. ad *Thomam*, quibus addatur *Tibullus* lib. I. eleg. IX. v. 39. *Et dare anhelanti pugnantibus univida linguis Oscula, et in collo figere dentes notas.* Sed nemo suavius suavissimam rem depinxit *Achille Tatio* lib. II. [cap. 37.] p. 147. quem locum hominibus venustis totum perlegendum relinquimus. [*Blomfield.* ad *Aesch. Agam.* p. 195. Glossar. v. 209. pro περιεργα φιλήματα tentat περιεργα φιλ.]

29. Καταγλωττίζειν, τὸ βλασφημεῖν] *Aristoph.* *Acharn.* v. 379. Διέβαλλε καὶ κατεγλώττιζέ μου. ut ἐπιγλωττήσομαι *Lysistr.* v. 37. quod annotarunt *Pollux* lib. II. sect. 109. et *Hesychius* Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι. Aliam huius verbi usum docuit et λέξεις κατεγλωττισμένας in *Eunapio* recte interpretatus est per dictiones obscuras et peregrinas, κατὰ γλωτταν εἰρημένας, *Thomas Reinesius* Var. Lectt. lib. III. p. 428. Conferatur *Salmasius* ad *Spartianum* p. 44. A.

30. Κάκη, οὕτω Πλάτων] Ita ex *Suida*. In MS. ὁ Πλάτ. HUDSON.

Κάκη, ὡς Πλάτων. Sic MSS. *Coisl. Reg. Coll. Gr.* In *Leid.* ὁ. Vim exemplorum e *Platone* aliisque scriptoribus Atticis dedit *D. Ruhnkentius* ad *Timaeum* v. [p. 152.]

31. Κατωνάκη. — νάκους τι τοῖς ἱμ.] In MS. κνάκου. Dein pro ἵνα μὴ κατίωσιν εἰς ἄστν, in MS. κατιών. HUDSON. Primo reponere νάκος: deinde aut menda latet in verbis εἰς χρόνον aut dictum est pro ἐπὶ χρόνον. FISCHER. In *Coisl. Cod.* legitur νακουσι. Lege νάκος τι. SALLIER.

Κατωνάκη. *Leid.* ut *Huds.* 225 κνάκου τι. Placuit Cl. *Sallierii* correctio: νάκος τι. *Hesychius*: Κατωνάκη, ἱμάτιον ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος προσεῤῥαμμένον, ὃ ἐστὶ μηλωτή. δοκοῦσι δὲ τοῦτο ἀμφιέσασθαι Ἀθηναῖοι τῶν περὶ Πεισίστρατον τυράννων ἐπαναγκασάντων, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς τὸ ἄστν οἱ πολῖται. Conf. *Suidam*, qui *Aristophanis* loca ex *Eccl.* v. 713. et *Lys.* v. 1153. citat. Dein pro προσεράπτετο e sola *Coll. Gronov.* praetuli προσεῤῥαπτο, quemadmodum apud *Polluc.* lib. VII. sect. 68. e MSS. etiam reponen-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Κέοιντο³⁴, μόνως Ἀττικῶς.

Κεκλείσεται³⁵, μόνως Ἀττικῶς.

Κεκραγμός³⁶, Ἀττικῶς. κραυγή, Ἑλληνικῶς.

Κηδεστάς³⁷, καὶ τοὺς διδόντας καὶ τοὺς λαμβάνοντας τὰς κόρας, Ἀττικῶς. πενθεροὺς καὶ γαμβροὺς, Ἑλληνικῶς.

34. Κέοιτο] Κέοιντο in Cod. MS. Certum est κέοιντο Jonicum esse. Nec scio, quomodo verum esse potest, quod hic asseritur; nisi de Atticorum lingua veteri intelligatur, quae multa cum Ionica communia habuit. Fuit, cum legendum existimarem: Κέοιτο, ἀντὶ ὑπάρχοι, μόνως Ἀττικεῖσεται, ἀντὶ ὑπάρξει μ. etc. eo quod voces nonnullae in certantaxat significatione Atticae sunt. HUDSON. Vide loca auctorum a nobis in Animadv. ad *Welleri* Gramm. p. 230 s. [T. II. p. 488.] laudata, neque dubitabis, quin lectio vulgata recte se habeat. Temere κέοιντο mutavit *Hudsonus* in κέοιτο. FISCHER.

Κέοιντο MSS. omnes. προσκέοιντο *Thucyd.* lib. IV. [cap. 33.] p. 259. l. 74. διακέοιντο *Lysias* contr. *Agorat.* p. 262. [p. 137. *Steph.* p. 278, 78. Bekk.]

35. Κεκλείσεται] *Hudsoni* editio καὶ κείσεται. Leid. κείσεται. Reg. et Coll. Gron. κεκείσεται. In Coisl. et Coll. Schl. Κεκλείσεται. *Aristophanes* *Lysistr.* v. 1073. Ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

36. Κεκραγμός] In MS. κεκραγώς. HUDSON.

Κεκραγμός. In eadem cum *Moeride* sententia sunt *Phrynichus* et *Thomas Mag.*, nec im-

merito, cum hocce nomen legitur apud *Euripidem* *Ipb.* in *Aul.* v. 1357. Ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. Idem dixeris de nomine κέκραγμα, cui inter Atticas voces locum esse debere ostendunt haec *Aristophanis* *Pace* v, 625. Οἱ δὲ γινώσκοντες εὖ τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων Τήνδε μὲν δίκροις ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν. Illius tamen, ut et vocis κραυγασμός, in Lexicis exempla non occurrunt, quam in usu apud veteres fuisse persuadent *Phrynichi* et *Photii* testimonia, a quibus vocem κραυγασμός expositam legas. Equidem prior Attica civitate donanda non iudicat eumque sequitur *Thomas Mag.* Sed neutri ut assentiamur, facit *Diphili* auctoritas, a quo illud vocabulum adhibitum esse, e veteri quodam Lexico discimus [Antiattic. ap. *Bekk.* An. Gr. I. p. 101, 10. Κραυγασμός, ἀντὶ τοῦ κραυγῆ. Δίφιλος Ἀποβάτη.]. SALLIER.

Κεκραγμός. Leid. Κεκραγώς. *Hudsoni* emendationem probant *Coisl.* *Reg.* *Coll.* *Schl.* *Gron.* *Vetus auctor* apud *Suid.* v. κεκραγμὸν γάρ τινα σκαιὸν ὁ χοῖρος ἠρτημένος ἀφίει.

37. Κηδεστάς] Vid. *Thomas Mag.* v. *Wesseling.* ad *Diod.* Sic. lib. XIV. p. 645. *Valckenaer.* ad *Eurip.* *Phoeniss.* v. 431.

*Κῆχος*³⁸, ἀντὶ τοῦ δῆ, Ἀττικῶς.

*Κλισιάδες*³⁹, αἱ δίθυροι πύλαι, Ἀττικῶς. κλισία
δὲ, ὅπου τὰ ζεύγη ἴστατο.

Pro affine etiam *Andocides* p. 71 l. 36. [p. 100, 50. Bekk.] τὸν κηδεστήν, ὃς ἔχει σου τὴν ἀδελφὴν. Hi alias συκκηδεσταὶ dicti *Bustath.* II. E. p. 957. l. 33. In fine voces πενθεροὺς καὶ γαμβροὺς Ἑλλ. sic transposui pro πενθεροὺς Ἑλληνικῶς καὶ γαμβροὺς cum Cod. Coisl. Ceterum, quam huic glossae adiunxerat *Hudsonus*, *Κηδεύομεν*, infra demum legitur in littera T, *Τινὲ κηδεύομεν*, quo eam redire iussi.

38. *Κῆχος ἀντὶ γῆ, Ἀ.* Ita pro δῆ in MS. rescribere visum est, cum in *Hesychio* sit: *Ποῖ κῆχος, ποῖ γῆς.* HUDSON. Errat V. D. neque cepit satis vim glossae *Hesychianae*. Legi debet πῆ, non γῆ. Namque κῆχος adverbium est, quod *Stephanus* in *Thes. L. Gr.* sed quo auctore nescio, tradit dorice dici pro πῆ, quo, et cui apud *Aristophanem*, cuius loca laudavit idem *Stephanus*, pleonastice additur ποῖ, ita ut ποῖ κῆχος sit quo, vel quo terrarum, ποῖ γῆς, εἰς τίνα τόπον, ut *Hesychius* ad ista loca poetae respiciens interpretatur. Sed inde potest nullo modo colligi, κῆχος idem esse quod γῆ. FISCHER.

Κῆχος ἀντὶ γῆ. Cod. Coisl. habet δῆ, sed in margine eadem manu legitur: *Ποῦ κῆχος, Ἀττικῶς. ποῦ δῆ, Ἑλληνικῶς.* Scribendum tamen videtur: *Ποῖ κῆχος.* Ea enim loquendi ratione *Aristophanem* et *Pherocratem*

usos esse *Etymologus* testatur p. 682. f. SALLIER.

Κῆχος ἀντὶ τοῦ δῆ. Sic MSS. C. R. et Coll. Gron, Vid. *Stephanum* in *Ind. Thes.* Mihi non liquet.

39. *Κλισιάδες — κλισίαι*] In MS. κλισία. HUDSON. *Κλισιάδες, αἱ δίθυροι πύλαι.* Eodem sensu *δίπτυχοι* *Hesychio* et *Photio* dicuntur, id est *bifores*. Videntur autem sic appellatae ianuae aedium interiores, ut colligas ex his *Philonis* [de Congr. Quær. Erud. Gr. §. 3. p. 520. ed. Mang.] p. 333. ὥσπερ γὰρ ἐν μὲν οἰκλαῖς αὐλίοι προέκιν- 228 ται κλισιάδων, ἐν δὲ πόλεσι τὰ προάστεια, δι' ὧν εἴσω βαδίζειν ἔνεστιν. quo referendus alter eiusdem scriptoris locus, ubi de *Phaeronis* filia, quam ait moerore ob sterilitatem confectam ad Nili ripas se contulisse, cum hactenus ne ianuam seu κλισιάδας quidem praetergressa esset. *Κατηφοῦσαν δὲ αἰὲ, inquit* [de Vita Mos. lib. I. §. 4. p. 82. ed. Mang.], καὶ στένουσαν, ὡς μάλιστα ἐκείνη τῆ ἡμέρα τῷ βάρει τῶν φροντίδων ἀπαγορευσαί, καὶ δι' ἔθους ἔχουσαν οἶκοι καταμένειν, καὶ μηδὲ τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνειν, ἐξορμῆσαι μετὰ θεραπευίδων ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ἐνθα ὁ παῖς ἐξέκειτο. [add. de Spec. Legg. §. 31. p. 327. ed. Mang.] Quis vero nescit, feminas in interiorem aedium partem abdi solitas? Interim mirari subit, huiusce vocis

exempla in Lexicis desiderari, cum praeter *Philonem* usurpata sit a *Plutarcho* Mor. [de Is. et Osir.] T. II. p. 160. [imo p. 360. A.] ὁκνῶ δὲ, inquit, μὴ τοῦτο ἢ τὰ ἀκίνητα κινεῖν — καὶ τιμὴν, καὶ πίστιν ὀλίγου δεῖν ἅπασιν ἐκ πρώτης γενέσεως ἐνδεδυκυῖαν ἐξιστάναι, καὶ ἀναλύειν, μεγάλας τῷ ἀθέῳ λεῖψ κλισιάδας ἀνοίγοντας καὶ ἐξανθρωπίζοντι τὰ θεῖα. Ea quoque occurrit apud *Clem. Alex.* [Paed. lib. III. p. 175. D. Sylb.] p. 160. Pro κλισίαι Cod. Oxon. habet κλυσία. Coisl. vero κλισία, quod rectum est. SALLIER.

Κλισιάδες. Triplex nominis scribendi ratio est, κλησιιάδες, κλεισιιάδες, κλισιάδες, quarum ultima unice vera videtur, probata etiam *D'Orvillio* V. C. ad *Chariton.* p. 124. [p. 274. ed. Lips.] ubi nonnulla huius vocis exempla dedit. Alia *Wetstenius* ad 1 Corinth. cap. XVI. v. 9. *Dionysius Halicarn.* A. R. lib. I. p. 53. l. 45. et lib. V. p. 307. l. 26. — Pro κλισίαι vero reposui κλισία e MSS. Coisl. Reg. Coll. Schl. et Gronov. In Leid. erat κλυσία. **Κλισία** singulari numero pro *stabilulo* in *Homeri Iliade* II. sumit *Eustathius*. Vide *H. Stephan.* Thes. T. II. p. 260. E. Sed hoc loco κλισία sive κλίσια plurale videtur a singulari κλίσιον sive κλίσιον. *Hezychius*: Κλίσιον, παραστάς. προβάτων καὶ βοῶν στάσις etc. Alio loco: Κλειόων, πυλῶν; ὅπου ζεύγεσιν ἦν τόπος εἰς στάσιν, pro κλεισίον; nam in hoc etiam nomine eadem scribendi varietas. *Eustathius* ad II. A. p. 58. l. 39. et plenius ad *Odyss.* Ω. p. 830. l. 12. Κλίσιον δὲ οἰκετικὸς οἶκος ἐστὶν εὐτελής, καὶ

οἶον τις κλισία, περὶ ἣν δμῶες λαυρὸν. παρὰ μέντοι Ἀττικοῖς το κλίσιον ἀμαξῶν καὶ ζευγῶν ἐστὶ δεκτικόν. ὃ λέγεται τοὺς Ῥωμαίους παρὰ τὴν στάσιν σταῦλον καλεῖν. Δίῳνι μέντοι τῷ καλῷ τὴν γλῶσσαν δοκεῖ κλίσιον εἶναι, τὸν σταθμὸν τῶν προβάτων. ὅποια ἢ κοινῶς λεγομένη σκεπαστή. ἐν δὲ ῥητορικοῖς λέξικοῖς, παρ' οἷς καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ μόνου δὲ διχρόνου ἢ τῆς λέξεως ἄρχουσα εὐρηται, κεῖνται καὶ ταῦτα. Κλεισίον, θυρεῶν, ἐν ᾧ καὶ ζεύγη ἴσταται. καὶ κλεισίαι, αὐλαιοὶ πυλῶνες, πλατεῖαι θύραι, δι' ὧν καὶ ζεύγη εἰσέρχονται. Ἄλλιος δὲ Διονύσιος κλεισίον φησὶν ὡς κλειδίον, καὶ ὅτι θυρῶν τοῦτο μέγας. καὶ κλεισίαι αἱ τούτου θύραι πλατεῖαι, καὶ εἰς τὸ ἐκτὸς ἀνοιγομέναι. ἐν ἑτέρῳ δὲ γράφει, ὅτι κλίσιον Ἀμερίας τὸ πρόστυρον Ἰσως παρὰ Ἰωσιν, ὡς καὶ 229 Ὀμηρος, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη (*Od.* Ω. v. 207.). παρὰ δὲ Ἀττικοῖς, κλεισίον, ὃ μέγας θυρῶν. καὶ μήποτε φησὶ τοῦτο μὲν ἐκτείνεται καὶ παροξύνεται, ἐκεῖνο δὲ συστέλλεται καὶ προπαροξύνεται. *Dionis Chrysostomi* locus, quem *Eustathius* innuit, est *Or.* XL. p. 488. C. ἐρείπια πολὺ ταπεινότερα τῶν κλισιῶν (sic), οἷς ὑποδύεται τὰ πρόβατα. Videndi etiam *Porphyrius* in Scholiis ad *Homer.* ineditis apud *Valckenaerium* *Dissert. de Schol. in Hom. ined.* p. 100. [*Opusc.* T. II. p. 105.] *Moschorulus* II. Σ. p. 99. *Etymologus* p. 520. cuius locum etiam indicavit *Stephanus* in *Thesaur.* *Pollux* lib. IV. sect. 125. τὸ δὲ κλίσιον ἐν κωμῳδίᾳ, παράκειται

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Κυρίττειν*⁴³, Ἄττικῶς. κερατίζειν, Ἑλληνικῶς.

*Κλεῖν*⁴⁴, Ἄττικῶς. κλειδα, Ἑλληνικῶς.

*Κλάειν*⁴⁵ καὶ κάειν μετὰ τοῦ ᾠ, Ἄττικῶς. μετὰ τοῦ ἰ, Ἑλληνικῶς.

43. *Κυρίττειν*, Ἄ. κερατίζειν, Ἑ.] Cod. Coisl. habet *κερματίζειν*. Parum recte. *Κερατίζειν* enim legendum esse obscurum est nemini, quae vox a compluribus est usurpata, v. g. a *Vet. Test.* interpretibus, *Justino* p. 318. *Eusebio* *Demonstr.* [lib. VI.] p. 281. [A. ed. Paris.] *Gregorio Nyss.* T. II. p. 871. SALLIER.

Κυρίττειν. *Plato* *Gorg.* p. 351. E. [p. 516. A. St.] de *Rep.* [lib. IX.] p. 738. A. [p. 586. B. St.] *Dio Chrysost.* Or. XXXIX. p. 485. B. Or. LXXVIII. p. 658. C. *Maximus Tyr.* Diss. VI. p. 53. l. 10. *Aelianus* H. A. lib. XV. cap. 15. apud quem lib. XVI. cap. 20. etiam occurrit inde derivatum *κυρίξις*. Καὶ οὐ μόνον φασὶ τοῖς ἄρθεσιν εἶναι τινὰ συμφυῆ *κυρίξιν* τε πρὸς ἀλλήλους καὶ μάχην. *Κυρίπιλος*, qui cornu petit, conservavit *Hesychius*, quod pro *κορύπιλος* *Theocrito* restituendum suspicatur Cl. *Valckenaeus* in *Epist.* ad Röver. p. 52. [Opusc. T. II. p. 358.] quem vide et *Hesychium* v. *Κυρίττειν* et *Λιακυρίττεσθαι*, ac notas. A *κυρίσσω*, *κυρίπτω*, *κυρίπτω* forma tantum distant *κορύσσω*, *κορύπτω*. *Εἰς μάχην κορύσσεται*, *Simonides* apud *Stobaeum* *Floril.* Grot. p. 315. A *κορύπτω* formantur *κορύπτης*, *κορύπιλος* et *κορυπτόλης*, qui vulgo *κερατιστής*. *Hesychius*: *Κορυπτόλης*, *κερατιστής*. unde praecedens glos-

sa, *Κορυπτόληπτον*, *κερατιστήν*. ita leviter emendanda: *Κορυπτόλην*, τὸν *κερατιστήν*. De qua nominum forma in ᾠῆς infra ad *Ὀπυλείν* quaedam notabo. *Κερατίζειν* corruptum latet apud *Hesychium* in *Καιρατιοῦσι*, τοῖς *κέρασι* πλήξουσι. ubi solito sibi errore *Lexicographus* *αι* et *ε* confudit.

44. *Κλεῖν*] Imo utrumque dicitur apud Atticos, *κλεῖν* nempe et *κλειδα*, sed diverso sensu. 231 Vide *Sphanh.* ad *Callim.* p. 183. SALLIER. Vide notas ad *Thomam* et ad *Herodianum*.

45. *Κλάειν* καὶ *κάειν*] *Thomas Magister*: *κλάειν* καὶ *κάειν*, Ἄττικά. *κλαεῖν* δὲ καὶ *καεῖν*, κοινά. Vid. *Sphanhem.* ad *Aristoph.* *Nub.* 58. et *Hemsterhus.* ad *Plut.* 612. FISCHER. *Hudsonus* edidit: *Κλάειν*, Ἄττικῶς. *κλαεῖν*, Ἑλληνικῶς. atque ita reliqui MSS. et citat *Sphanhemius* ad *Aristoph.* *Nub.* v. 58. sed *κλάειν* cum *iota* subscripto. Verum eam, quam restitui, lectionem exhibet optimus *Coislinianus* et *Coll. Schlaeg.* Attici pro *αλετὸς* dicebant *ἀετὸς*, pro *ἐλαίαι* *ἐλάαι*, sic *κλάειν* et *κάειν* pro *κλαεῖν* et *καεῖν*. *Etymologus* p. 31. l. 49. ἀναλογώτερον οὖν Ἄττικοι ἀετὸς λέγουσι χωρὶς τοῦ ἰῶτα, ὡς *κλαίω*, *κλάω*. οὕτως Ὠρίων. Conf. eundem in *Κλαίω*

p. 497. l. 40. et Ποιῶ p. 679. l. 23. *Suidas* v. Κλαίνει. *Bustathius* ad *Il. A.* p. 21. f. Ἀθηναῖοι μὲν τὸ κλαίνει κλάει λέγουσιν. οὕτω δὲ καὶ κἀνει, κἀει. αἰεί, αἰεί. αἰετός, αἰετός. In his autem, si αἰεὶ exeiπias, cuius penultima anceps est, ⁴ manet longa. Vid. *Etymol.* p. 679. l. 26. quod non perspexit *Cl. Kusterus* ad *Aristoph. Ran.* v. 1026. qui ἐλαῶν in metri leges peccare censebat. Similiter *Illustris Grotius* in *Epicratis Antilaide*, in *Exc. e Com.* p. 667. v. 4. pro αἰετοῖς ob metrum reponendum existimabat αἰετοῖς. Verum ista correctione non indigemus. Placuit quidem plerisque hominibus eruditis, κλάειν et κἀειν scribi debere cum iota subscripto. Verum non immerito *D'Orvillius* *Vir Celeb.* ad *Chariton.* p. 288. [p. 374. ed. Lips.] hanc scribendi rationem in dubium vocavit: quod Attica scriptura in litteris maiusculis, quibus solis utebantur, non potuerit distingui a vulgata, ΚΛΑΙΩ a ΚΛΑΙΩ. Quare omnino ipsi assentior, litterae ἰῶτα hic locum non fuisse: et praeceunt nobis hac in parte veteres Grammatici. Sed vocat ibidem *D'Orvillius* *Euripidae* versum sub examen, e *Rheso* 97. Ἄλλ' ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν. et cum *Scaligero* praefert ἐκκάαντες. Nollem hoc viris eruditissimis excidisset. αἰ in ε̄ mutata debuerat scribi: ἐκκέαντες, et similiter apud *Hesychium* e litterarum serie: Ἐκκῆας, ἐκκαύσας. pro Ἐκκαίας. *Aeschylus* *Agam.* v. 858. Ὅτω δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων Παιωνίων, Ἦτοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως Πειρασόμεσθα πῆματος τρέψαι νόσον. ubi miror *Cl. Abreschio* placere potuisse, κέαντες a κέω, *findo, tero, contero*, esse deducendum, *Animadv.* ad *Aeschyl.* p. 351. cum nihil frequentius sit, quam *καίνει* et *τέμνειν* ita coniungi. Sic *Maximus Tyr.* *Disert.* XII. sect. 2. ἢ καύσας, ἢ τεμών. *Lucianus* *Apolog. pro merc.* [2.] T. I. p. 709. καὶ ἀνέχεσθαι τεμνόμενον καὶ καιόμενον. Idem *Demosth. Enc.* [36.] T. III. p. 517. ὥσπερ τομῆ τινὲ καὶ καύσει τῆς ῥαθυμίας τῆ παρρησίας χρώμενος. *Isocrat.* de *Pace* p. 381. n. ed. [p. 167. Steph. p. 187, 40. Bekk.] τὰς μὲν καύσεις καὶ τὰς τομὰς τῶν ἰατρῶν ὑπομένειν. [*Plato* de *Rep.* lib. IV. p. 126. B. οὔτε καύσεις οὔτε τομὰς]. *Cicero* *Philippicis* [VIII. 5.]: *In corpore, si quid eiusmodi est, quod reliquo corpori noceat, uri secarique patiamur.* *Themistius* *Or.* XI. p. 149. Α, τὸ δὲ ἀνάγκη ἐκτεμεῖν ἢ ἐπικόψαι. Lege: ἐπικαύσαι. Vid. p. 148. C. *Or.* XXII. p. 277. A. Haec de *Aeschyli* loco. *Κέαντες* est in *Sophoclis* *El.* v. 759. ubi aliae editiones habent κήαντες. Postrema haec non multum ad *Moeridem* faciunt, sed, quod ambulatibus accidit, ut per virides et grata florum varietate distinctos agros spatiantes aliquanto latius evagentur locorum amoenitate illecti, quam primum secum constituerant, illud etiam nobis fatemur hic evenisse. Nec doctis hunc excursus nostrum ingratum fore opinamur. 232

Κέδρον⁴⁶, οὐδετέρως, Ἀττικῶς. Θηλυκῶς, Ἑλληνικῶς.

46. Κέδρον] In MS. Κοῦδρον. HUDSON.

Κέδρον, — κέδρος θηλυκῶς. In Cod. Coislin. vox κέδρος desideratur, eaque carere possumus. *Moeridi* vero hancce de nomine κέδρον legem ferenti *Aelium Dionysium* praeivisse persuadent haec *Eustathii* Comm. p. 1390. Ἄλλιος δὲ Διονύσιος παρασημειούμενός τινα ὅπως κατὰ γένη προφέρονται, φησὶν οὕτω. κακκάβη θηλυκῶς, ὁ κάκκαβος. ὃ καὶ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ κεῖται ἐν τῷ κακκάβη ζέουσα. οὕτω καὶ ἡ ἀρπαγή, δι' ἧς ἐκ φρεάτων κάδδους ἀναγούσιν. — ἀρσενικῶς δὲ ὁ χοῦς, ὁ ὄροφος, ὁ θῖς — οὐδέτερα δὲ τὸ νῶτον, τὸ ζυγόν, τὸ κέδρον — δῆλον δὲ ὅτι Ἀττικῶς ταῦτα πάντα, ἐπεὶ καὶ Ἀττικαῖς λέξεσιν ὁ ῥηθὲς Διονύσιος ἐπεξέρχεται. Quibus assensum cave praebeas. Etsi enim *Dionysium* magna cum doctrinae laude in Grammaticis rebus versatum nonnulli prodiderint, plus tamen apud nos valere debet Atticorum auctoritas, a quibus eam vocem feminino genere semper usurpatam deprehendimus. Sic *Euripides* *Alcest.* v. 365. et *Theophrastus*, qui ea voce saepe utitur, sed nunquam, nisi feminino genere. Atticos ceteri omnes secuti sunt, si *Aristotelem* excipias, in cuius *Admirandis* [cap. 123. p. 252. Beckm.] legitur genitivus κέδρου cum articulo τοῦ, ubi tamen τῆς scribendum esse suspicamur; cum *Aristotelem* ab ea loquendi ratione, quae vulgo obtinebat, di-

scessisse parum probabile sit. Certe neutrum nusquam reperias. Hinc *Thomas Mag.*, nisi nostra nos fallit opinio, docet femininum genus tunc locum habere; cum de *arbore* sermo est, neutrum vero, cum de fructu. Κέδρος θηλυκῶς, inquit, τὸ δένδρον. κέδρον δὲ οὐδετέρως, ὁ καρπός. Ita quoque *Etymologus* [p. 475, 15.], cuius haec sunt verba; Κέδρος θηλυκῶς λέγεται τὸ δένδρον, οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός. ἀλλὰ θύε τὰς κέδρους. Emendandus igitur *Ammonius*, qui fructum masculino genere efferri solitum esse tradit: Κέδρος θηλυκῶς μὲν τὸ δένδρον, ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. ἀλλὰ θύε τὰς κέδρους. Lege οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός. Aliter ipsi cum nemine conveniret. In eo enim Grammatici omnes consentiunt, nomen, de quo controversia est, neutro genere legi. Masculini vero apud ipsos ne mentio quidem fit. *Hesychius* v. g. ait: Κέδρον Ἀττικοὶ οὐδετέρως δανεῖον. quae depravata esse nemo non videt, ea nempe de causa, quod incuria librariorum particula ὡς post adverbium οὐδετέρως interciderit. Nam huncce locum sic scriptum fuisse opinamur: Κέδρον Ἀττικοὶ οὐδετέρως ὡς δανεῖον. Id quippe vult *Hesychius*, nomen κέδρος neutrum esse velut δανεῖον. Quod autem tradunt, nomen illud, cum neutrum est, debere de fructu intelligi, non ita certum videtur. A quibus enim scriptoribus eo sensu usurpatum sit, nescire nos

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Κοροπλάθοι⁶⁰, Ἀττικῶς. κοροπλάσται, Ἑλληνικῶς.

simile σῶσι pro σήθουσι apud *Herodot.* lib. I. cap. 200. Ut a κνέω, κνήθω, νέω, νήθω, sic a πλέω, quod in compositis impleō etc. apud Latinos superest, πλήθω. Conf. *Suid.* v. Νεῖν.

50. Κοροπλάθος] *Thomae Magistro* κούροπλάθος. Sed pro nobis faciunt *Harrocration* et *Suidas*. HUDSON.

Κοροπλάθος, Ἀ. κοροπλάστης, Ἑ. MSS. Coisl. Reg. Leid. Coll. Gron. in plurali κοροπλάθοι et κοροπλάσται. Consulendus omnino *D. Ruhnkenius* ad *Timaeum* v. p. 120. [p. 165.] Κόραι Atticis puppae ex cera argillave factae, quae et νύμφαι, de quibus notavit *Ruhnkenio* etiam laudatus *Magnus Casaubonus* ad *Persii* versum Sat. II. 70. — *Veneri donatae à virgine puppae*. Quem 235 quo virgines, ante quam nuberent, *Veneri* aliiva deae partus praesidi puppas aliaque puellarum ludicra consecrare solebant, mirifice illustrant duo Epigrammata in *Anthologia* inedita, quae non alienum videtur, hac occasione cum doctis communicare et eadem opera paucis illustrare. Prius *Persae* est [v. *Jacobs.* *Anthol. Gr.* T. II. p. 4. c. II.]: Πόντια κουροσόα ταύταν ἐπὶ ποντίδα νύμφαν Καὶ στεφάναν λιπαρῶν ἐκ κεφαλᾶς πλοκᾶμων, Ὀλβια Εἰλλείθνια, πολυμνάστοιο φύλασσε Τισίδος ὠδίνων ῥύσια δεξαμένα. Ita legitur in optimae notae apographo, quod in itinere Gallico compara-

tum *Vir Eruditissimus* idemque humanissimus, *Davidus Ruhnkenius* mihi dono dedit. Nec quicquam est, quod quempiam possit offendere, praeterquam v. 1. ἐπὶ ποντίδα. quod etiam habent *Apographa Scaligeri* et *Vossii*. *Salmasius* vel *Guietus* (utriusque enim notae margini adscriptae debentur, quas apographi auctor distinguere neglexit) in MS. Paris. conicit ἔχε pro ἐπὶ, quod tamen ipsi non satisfaciebat; et videtur aliud quid latere, quod aliis indagandum relinquo. Alterum Epigramma ἄδηλον est et non una labe inquinatum [v. *Jacobs.* *Anthol. Gr.* T. IV. p. 140. c. CXV.]: Τιμαρέτα πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα, τὰν τ' ἐρατεινὰν Σφαῖραν, τὸν τε κόμας ῥύτορα κεκρύφαλον, Τὰς τε κόρας, Λιμνᾶτι, κόρα κόρα, ὡς ἐπιεικὲς, Ἄνθετο καὶ τὰ κορᾶν ἐνδύματ' Ἄρτεμιδι. Λητῶα, σὺ δὲ παιδὸς ὑπὲρ χέρα Τιμαρετείας Θηκαμένα, σάζοις τὰν ὄσιαν ὄσιως. Versu 1. Doricam scripturam τὰν τ' ἐρατεινὰν conservavit MS. Paris. In Scal. et Voss. est τήν τ' ἐρατεινήν. v. 2. τόνδε Voss. et Scal. pro τὸν τε. Verum iidem libri v. 3. recte Τὰς τε κόρας. In Paris. perperam κόμας. Versu enim 4. sequuntur: καὶ τὰ κορᾶν ἐνδύματα. Sic legendum. In Parisino est: καὶ τὸ κ. ἐκδύματ', in Scal. et Voss. κατὰ κ. ἐνδύματ'. v. 5. πρὸ παιδὸς male in Paris. παιδί. v. 6. recte Θηκαμένα. In Scal. et Voss. Θήκαμεν ᾧ. Verum in versu 3 super-

Κατὰ χειρὸς⁵¹, Ἀττικῶς. κατὰ χειρῶν, Ἑλληνικῶς.
Κοχώνη⁵², ἢ ὑπογλουτίς.

est difficultas quaedam. *Salmasio* vel *Guisto* in MS. Paris. legendum videbatur: *Λιμνάτι κόρα κόρα. Λιμνάτι* pro *Λιμνάτιδι*, ut δαὶ *λυγρῆ* pro *δαίδι λυγρῆ* apud *Homer.* Quae sententia si vera est, omnia erunt plana et perspicua. Sin minus, pro Ἀρτεμίδι v. 4. scribendum Ἀρτεμί σοι, quod tamen durum est. Idem vir doctus: „*Λιμνάτις κόρα*, inquit, „an Proserpina Athenis culta ἐν „*Λιμναις*, loco celebri, ubi et „*Bacchi* erat templum.“ Sed nihil certius, quam hoc esse epitheton Dianae, quae variis in locis hoc nomine colebatur. Adeundus *Plustrius Heinsius* ad *Ovid. Met. V. v. 48. Scholiasta Euripidae ad* 236 *Hippol. v. 1133. Λίμνη, τόπος Τροϊζῆνος, ἐνθεν — Λιμνητίς* Ἀρτεμις καλεῖται. (Ἄλλως) παρὰ τὸ πεδῖον τῆς Λίμνης τρόχον. τὸν τρεχόμενον τόπον, Ἀττικοῖς. Ita istum *Scholiastae* locum sibi constituendum videri monuit me *Valckenaerius* mens. Ipse *Euripides* v. 228. *Δέσποιν' ἄλλας Ἀρτεμι λίμνας.* ubi *Barnesius* in *Scholiis* recte castigat: *Λιμνάτις ἢ Ἀρτεμις.* Versu 5. *Ἀητῶα* mutari non debet. Sic saepe *Epigrammatarii.* Possem epigramma similibus poëtarum locis illustrare; sed haec praesenti instituto sufficient, ad κόρας, *purpas*, quas una cum *purparum vestimentis* Dianae dicaverat *Timarete*, vindicandas et Dianam *Λιμνάτιδα*, quam praene obscuraverant librarii, in maiore luce ponendam. *cf. Id.*

51. Κατὰ χειρὸς, Ἀ. κατὰ χειρῶν, Ἑλληνικῶς] Ita quoque *Thomas Magister.* Utrique autem convenire videtur cum *Aristophane*, celeberrimo quondam Grammatico, cuius haec verba apud *Athen.* lib. IX. p. 408. Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς, inquit, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς *Καλλιμάχου πίνακας* χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ κατὰ χειρὸς, καὶ τοῦ ἀπονίψασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δειλίου λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἀπονίψασθαι. ἔοικε δὲ ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλάκεναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Equidem negari non potest, quin ea loquendi ratio saepius in Atticorum scriptis occurrat. Alteram tamen ab ipsis repudiatam non esse illud argumento est, quod *Philyllius* et *Menander* ea uti non dubitaverint. Testis *Athenaeus* ibid. Hanc quoque reperias apud *Apolodorus.* lib. II. [cap. 7. s. 6, 3.] p. 133. ubi de *Hercule*: γενομένων δὲ τούτων, inquit, εὐωχούμενος παρὰ *Οἰνεῖ*, καὶ *κονδύλῳ* παῖσας ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα *Εὐνομον* κατὰ χειρῶν διδόντα, id est *aquam manibus infundentem.* SALLIER.

Κατὰ χειρὸς. *Aristophan.* *Vesp.* v. 1211. *Anib.* v. 463. *Alexis* apud *Athen.* lib. II. p. 60. A. et alii. Conf. notas ad *Thomam Magistrum.*

52. Κοχώνη] In MS. Κοχάνη ἢ ὑπογλωττίς. *Hudson.*

Κομψεία⁵³, Ἀττικῶς. πανουργία, Ἑλληνικῶς.

Κότινος⁵⁴, Ἀττικῶς. ἀγριέλαιος, Ἑλληνικῶς.

Κομμώτριαν⁵⁵, Ἀττικῶς. ἐμπλέκτριαν, Ἑλληνικῶς.

Similiter Leid. Reliqui MSS. recte sine Ἀττικῶς, quod addiderat Hudsonus. Vid. Aristoph. Eq. v. 422. Schol. v. 482. Pollux lib. II. sect. 183. et Foësius 237 in Oecon. Hippocrat. v.

53. Κομψεία, Ἀττικῶς] Ita quoque Erotianus: Κομψευόμενος, inquit, πανουργεόμενος, ἐπεὶ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὴν πανουργίαν κομψείαν καλοῦσιν. Haec vox usurpatur a Luciano [Prometh. 8.] T. I. p. 109. [T. I. p. 191. l. 34.] sed ibi κομψεία de fictitiis et salibus intelligi debet, ut ostendunt haec eius verba: ἦν γοῦν ἀφέλη τις τῶν συμποσίων τὰς κομψείας ταύτας, ἀπάτην καὶ σκώμματα, καὶ τὸ σιλλαινεῖν, καὶ ἐπιγελαῖν, τὸ καταλιπόμενόν ἐστι μέθη, καὶ κόρος, καὶ σιωπή. Itaque illud nomen a Suida recte exponitur ἐλαφρία, ἀστείότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία, quibus varias eius acceptiones complectitur: πιθανολογία enim πανουργίαν includi non temere quis pronuntiet, cum nemo, nisi oratione ad persuadendum accommodata, decipi solet. Quo pertinere videntur haec Antonini Imp. lib. III. p. 73. μήτε ἀκούσιος ἐνέργει, μήτε ἀκωνήτος, μήτε ἀνεξέταστος, μήτε ἀνθελκόμενος, μήτε κομψεία τὴν διάνοιάν σου καλλωπιζέτω. — Πανουργία, Ἑλληνικῶς. Parum recte. Illa enim voce utitur Aeschylus Sept. ad Theb. v. 608.

Ἡ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ Ναύτησι θερμοῖς καὶ πανουργία τινὶ Ὀλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτυστῶ γένει. SALLIEN.

Κομψεία. Plato Phaedone p. 75. E. [p. 101. C. St.] Pro πανουργία Libanius Opp. T. I. p. 166. D. θαυμάσαντας δὲ τὴν Ὀδυσσέως κομψείαν, οὐδαμοῦ θέντας τὰς ἐμὰς ἀριστείας. Aiacis verba sunt, quibuscum comparari debent haec eiusdem apud Sophoclem Ai. Flagell. v. 448. Νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ πανουργῶ φρένας Ἐπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη. Ovidius Met. lib. XIII. v. 9. Tutius est igitur fictis contendere verbis, Quam pugnae manu.

54. Κότινος] Vide Albertus Observatt. N. T. p. 323. FISCHER. Vide notas ad Thomam, ubi Trillerus propterea inprimis vocem ἀγριέλαιον a Thoma fuisse improbatam existimat, quod ab Apostolo Paulo fuerit usurpata: et alibi etiam saepissime acerbe in Thomam invehitur, ac si malo animo voces vulgares, quibus S. Scriptores usi sunt, reprehendisset. A qua calumnia Magistrum vindicare conati sumus in Praefatione. Moeridis institutum longe fuit diversum. Is enim voces Atticas per vulgares solet interpretari.

55. Κομμώτριαν, Ἀ. ἐμπλέκτριαν, Ἑ.] Unde forsitan 238 apud Pollucem (lib. VII. sect. 165.)

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Κίβδωνες⁵⁷, Ἀττικῶς. μεταλλευταὶ τῶν λίθων,
Ἑλληνικῶς.

rit locum *Joannis* Ἀποκ. cap. VIII. v. 7. FISCHER.

Κατεκαύθη, Ἀ. κατακαυθήσεται, Ἑλλ. Sic MSS. omnes C. R. L. Coll. Gron. In Coll. Schl. sola κατακαυσθήσεται. Cl. *Wetstenius* ad 1 Cor. cap. III. v. 15. citat hoc modo: Κατεκαύθη, Ἀττικῶς. κατεκάη, Ἑλληνικῶς. Malui *Hudsonianam* lectionem retinere, donec aliunde melior afferatur. κατεκαύθη aliquoties legitur apud *Thucydidem*; κατακαυθήσομαι apud *Αριστοφάν.* Nub. v. 1507.

57. Κίβδωνες, Ἀ. μεταλλεῖς τῶν λίθων, Ἑ.] In MS. μετὰ τελευταίων λίθων. Sed in *Photii* Lexico MS. κιβδῶνες, οἱ μετάλλειοι, unde cum Cl. *Barpesio* μεταλλεῖς τῶν λίθων aut simile quid reponi debere existimo. HUDSON.

Pro μετὰ τελευταίων λίθων, in qua depravata lectione Codices conspirant, reposui proxime ad litterarum ductus: μεταλλευταὶ τῶν λίθων. Μεταλλευταὶ vocabulum quidem Lexicographis incognitum, probum tamen; quodque non tantum analogia comprobetur (ut enim βραβεὺς et βραβευτής, πρεσβεὺς, πρεσβευτής, προβατεὺς, προβατευτής, ἀσπαιεὺς et ἀσπαιευτής, sic μεταλλεὺς dicitur et μεταλλευτής), sed et *Manethonis* auctoritate confirmetur lib. IV. v. 259. Ἀνθολόγοι, γαίης τε μεταλλευταὶ καὶ ὑπουργοὶ Ἀυσπονίης. Similiter μετὰλλευσις vox Lexicographis etiam ignota apud *Palaephatus*. de

Incred. cap. 10. ubi MSS. Ox. Lond. et Cant. μεταλλεία. Ad ipsam vocem Κίβδωνες quod attinet, eam praeterquam apud Grammaticos nusquam reperias. In *Polluce* lib. VII. sect. 99. editum: τὴν δὲ σκωρίαν καὶ κίβδηλον ἐκάλεσαν, ἀφ' ἧς καὶ οἱ μεταλλεῖς κιβδωλοί. Verum in MSS. *Κυηνῆ* et *Jungermannῆ*: κίβδον, ἀφ' ἧς οἱ μεταλλεῖς κιβδόνες. in *Falckenburgiano* pro κιβδωλοὶ κιβδηλῶνες. *Metallorum scoriam κιβδηλὴν* fuisse dictam tradunt *Etymologus* v. et *Hesychius* v. Κιβδηλιῶντας, ὠχροὺς ὑπὸ τῆς κιβδήλεως. ἐνοχλουμένους. ἔστι δὲ κιβδηλὴς ἐν τοῖς μεταλλοῖς σκωρία, ἀφ' ἧς *Παμφύλιοι* κίβδηλον, μοχθηρὸν, φαῦλον, ψεύσμα, νόθον, ἀδόκιμον. Recte quidem is adiectivum κίβδηλος, in cuius origine ceteri Grammatici mirifice nugantur, a scoriam, 240 quocumque tandem nomine veniat, derivari perspexit. Sed analogiae rationes si consulamus, non improbabile videbitur, duplex praeterea fuisse nomen, quo scoriam designabatur, κίβδος sive κίβδον, quod in MSS. *Pollucis* est, et κίβδην. A κίβδος κιβδῶν eadem fere ratione atque a κόπρος κώπων, χεῖλος χειλῶν, οἶνος οἰνῶν. A κίβδη vero (*Hesychius* habet Κίβδης — πηλός) κίβδηλος, ut a σιγὴ σιγηλός, ab ἀπάτη ἀπατηλός. Sunt haec non admodum certa, fateor; sed his in tenebris si quodammodo offenderim, facile me veniam ab aequis harum rerum arbitris impetraturum confido.

Κίβδηλος⁵⁸, οὐχ ὑγιῆς τὸν τρόπον, δοκῶν δὲ ὑγιῆς.

Κατόπιν⁵⁹, Ἀττικῶς. ὀπισθεν, Ἑλληνικῶς.

Κωμωδοποιοὶ⁶⁰, Ἀττικῶς. κωμωδιοποιοὶ, Ἑλληνικῶς.

Κατορώρουται⁶¹, Ἀττικῶς. κατώρουται, Ἑλληνικῶς.

Καταγώγιον⁶² καὶ κατάγεσθαι, Ἀττικῶς. κατάλυμα καὶ καταλύειν, Ἑλληνικῶς.

58. **Κίβδηλος**] Vid. *Dan.* v. 513. *Τραγωδοδιδάσκαλος* *Theo- Ruhnkenius* ad *Timaeum* v. p. 115. [p. 158. sq.] *Herodianus Philetaero* [p. 447.]: Ὑπόχαλκον νόμισμα, τὸ μὴ δόκιμον καὶ κίβδηλον. ἐρεῖς δὲ καὶ τὸν πονηρὸν οὕτως. κίβδηλος ἄνθρωπος καὶ ὑπόχαλκος. ubi paucula nota. Pro οὐχ ὑγιῆς MSS. recte οὐχ ὑγιῆς.

59. **Κατόπιν**, Ἀ. ὀπισθεν, Ἑ.] *Forssan* κατόπισθεν, ut in *Thoma Magistro*. HUDSON.

Nibil mutandum. Vide *Illustrem Spanhemium* ad *Aristoph. Plut.* v. 13. ubi hunc locum citat; *Ruhnken.* ad *Tim.* p. 112. [p. 154.] *Aristophan.* apud *Photium* cit. ad *Hesych.* v. Ἐρεῖδε.

60. **Κωμωδοποιοὶ**, Ἀ. κωμωδιοποιοὶ, Ἑ.] Ita ex *Th. Magistro*. In MS. κωμοδοποιοί. HUDSON.

Callatio Gronov. κωμωδοποιός et κωμωδιοποιός. In *Platonis* libris utramque formam reperias et alibi in scriptoribus Atticis. Sed formam vulgarem librariis deberi putem. *Κωμωδοποιητής* in *Aristoph.* *Pac.* v. 733. *Κωμωδοδιδάσκαλος* *Equit.* v. 504. *Pac.* v. 736. *Κωμωδοδιδασκαλία* *Eq.*

morph. v. 94. quibus in locis librariorum licentiam metrum co-ercuit.

61. **Κατορώρουται**] *Suidas*: Ἄνορωρυγμένον λέγουσιν, οὐχὶ ἄνωρυγμένον. *Μένανδρος* Ὑδρεία· Εὐθύς καταχρήσασθαι τὸν ἄνορωρυγμένον, *Ταύτην* ἰδόντα. *Κατορώρουται* *Plato Euthyd.* p. 201. B. [p. 288. C. St.] quo *Hesychii* glossa *Κατορώρουται*, *κατακέχωσται*, referenda. *Conf. Phrynichum* p. 12. [p. 31. 241 Lob.] et *Thomam M.* v. Ἀλιπται.

62. **Καταγώγιον**] *Ea* vox a *Moeride* inter Atticas numeratur. Nullum tamen eius exemplum occurrit in Lexicis. Scilicet a praestantissimis scriptoribus usurpata esse constat: quos inter *Xenophon* [de *Reditib.* cap. 3, 12.] p. 923. ὅποτε γε μὲν ἀφορμὴ ὑπάρχουσι, inquit, καλὸν μὲν καὶ ἀγαθὸν ναυκλήροις οἰκοδομεῖν καταγώγια περὶ λιμένας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι, καλὸν δὲ καὶ ἐμπόροις ἐπὶ προσήκοντας τόπους ἄνη τε καὶ πράσει, καὶ τοῖς εἰσαφικνουμένοις δὲ δημόσια καταγώγια. Bis, ut vides,

*Κυρβασία*⁶³, *πῖλος Περσικός*, ὡς *Ἀριστοφάνης*,
Ἵορνισιν, *Ἑλληνικῶς*.
*Κρεμάθρα*⁶⁴, *Ἀττικῶς*. *κρεμάστρα*, *Ἑλληνικῶς*.

nomen illud ibi legitur. Eo quoque utitur *Machon* Comicus apud *Athen.* lib. VIII. p. 337. D. Ὁ Δωρῶν δὲ, πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθ', ἔφη, Δύναίτο καταγώγιον ἐξευρεῖν τις. Recte igitur *Moeris*, qui hocce vocabulum Atticum esse tradit. SALLIER.

Καταγώγιον. Vox usurpata *Thucydidi* lib. III. [cap. 68.] p. 210. l. 89. *Platoni* *Phaedro* p. 1230. A. [p. 259. A. St.] *Antiphani* apud *Stobaeum* *Floril. Grot.* p. 511. aliisque, imprimis scriptoribus Eroticis, qui veterum exemplo *κατάγεσθαι* etiam frequenter adhibuerunt. *Xenophonti* *Ephesio* restituit *Tib. Hemsterhousius* *Obs. Misc.* Vol. VI. T. II. p. 351. *Καταλύειν* etiam occurrit apud scriptores Atticos, et *κατάλυσις* *Platon.* *Protag.* p. 220. D. [p. 315. D. St.] *Euripid.* *El.* v. 393. *Machon.* apud *Athen.* l. a *Sall.* cit. C. *Κατάλυμα* vero apud scriptores vere Atticos non reperitur et a *Pollucis* *Codd.* nonnullis lib. I. sect. 73. abest, qui tamen eam vocem videtur non plane improbasse: sed ibidem *καταλύσασθαι* ex praecedente *καταλύσασθαι* ortum cum *Codd.* C. A. omnino debet deleri. *Moeridis* loco usus est *Cl. Wetstenius* ad *Maic.* cap. XIV. v. 14.

63. *Κυρβασία*, *Ἀττικῶς*. *τιάρα*, [E.] Duas illae voces in *Coisl. Cod.* desiderantur, quas ta-

men addi debuisse constat ex orationis serie. SALLIER.

Κυρβασία. Voces *Ἀττικῶς*. *τιάρα*, quas *Hudsonus* interseruit, ab omnibus *Codd.* absunt. Quare vocibus transpositis legere malim: 242 *Κυρβασία*, ὡς *Ἀριστοφάνης* *Ἵορνισιν*. *πῖλος Περσικός*, *Ἑλληνικῶς*. Similiter supra sine *Ἀττικῶς*. *Γνωσιμαχῆσαι*, ὡς *Ἀριστοφάνης* *Ἵορνισιν*. *μετανοῆσαι*, *Ἑλληνικῶς*. et alibi cum *Ἀττικῶς* eodem fere modo, v. *Εὐλαβεῖσθαι*, *Κάκη* etc. *Aristophanis* versus est ex *Avib.* 487. De *Persarum* *Curbasia* omnia protrita et notarunt multi, quos nominare longum foret.

64. *Κρεμάθρα*, [A. *κρεμάθρα*, [E.] Vide in *Θόλη*. Forsan *Κρεμάθρα* et dein *κρεμάστρα*. HUDSON.

Κρεμάθρα, [Eλλ. In *Cod. Coisl.* legitur *κρεμάστρα*. quae vera est lectio, ut ostendunt *Lexica*, e quibus discas, praeterea illud nomen Atticum esse. SALLIER.

Κρεμάθρα, [A. *κρεμάστρα*, [E. *Hudsoni* coniecturam praeferunt *MSS.* C. R. *Coll. Schl. Gronov.* Vid. *Aristophan.* *Nub.* v. 218. ubi tamen *Pollux* lib. X. sect. 157. *κρεμάστρας* legit, nisi id librariis tribuendum sit. *Ibid.* v. 867. quem citat *Eustath.* ad *Il.* Ψ. p. 1450. l. 45. Eadem fere ratione *κοροπλάθρον* Attici dixere pro *κοροπλάστην*, *ἀγαθόν* pro *ἀγαστόν*, si fides *Etymologo* p. 5. l. 22.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Λαχεῖν δίκην³, Ἀττικῶς. ἔγκλημα ἀποδιδόναι,
Ἑλληνικῶς.

Λογοποιὸν⁴, τὸν λογογράφον οἱ Ἀττικοὶ, καὶ
συνήγορον διὰ τῶν λόγων.

3. Λαχεῖν δ. Ἀ. ἔγκλημα ἀποδιδόναι, Ἑ.] Cod. Coisl. habet ἔγκλημα ἀποδιδόσθαι. SALLIEN.

Λαχεῖν δίκην. Nihil frequentius hac formula apud oratores ceterosque scriptores Atticos. Vide *Taylorum* ad *Lys.* p. 316. et *Ruhnkenium* ad *Timaeum* v. [p. 175.] Sed *Moeridis* explicatio difficultate non caret. ἔγκλημα ἀποδιδόναι habet *Ez. Spanhemius* ad *Aristoph. Plut.* v. 277. Similiter *Leid. Verum Coll. Wardiana*, *Coisl.* et *Coll. Schl. ἀποδύσθαι.* *Reg.* et *Coll. Gronov.* ἀποδιδύσθαι in quibus, quam
244 quam manifeste corruptis (ἀποδιδύσθαι enim in medio semper notat *vendere*), verior *Moeridis* scriptura videtur latere. Forte scribendum ἔγκλημα ποιήσασθαι, qua loquendi formula utuntur *Demosthenes* pro *Phorm.* p. 601. C. [p. 948. *Reisk.* p. 214, 14. *Bekk.*] et *Lysias* *Apol.* adversus *Sim.* p. 70. [p. 96. *Steph.* p. 191, 1. *Bekk.*] ut λῆξιν ποιῆσθαι *Demosth.* adv. *Phorm.* p. 583. C. [imo c. *Apat.* p. 903. *Reisk.* p. 178, 35. *Bekk.*] ἔγκλημα λαχεῖν, γράφειν, idem ib. [adv. *Phorm.*] p. 587. A. [p. 912. *Reisk.* p. 185, 16. *Bekk.*]

4. Λογοποιὸν—καὶ συνήγορον δ. τ. λ.] Id est: τὸν δίκας ἢ λόγους δικανικοὺς γράφοντα, ut habet *Photius* in *Lexico MS.* *Hudson.*

Λογοποιὸν, τὸν λογογράφον. Λογοποιούς et λογογράφους distinguit *Ammonius*: Λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει. Λογογράφος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τοὺς δικανικοὺς λόγους γράφων. Λογοποιὸς δὲ, ὁ λόγους τινὰς καὶ μύθους συντιθεῖς. Rectius mea sententia. Λογοποιὸς enim sumitur vel pro *fabularum scriptore*, ut apud *Herodot.* lib. II. cap. 134. σίνδουλος δὲ *Αἰσωποῦ* τοῦ λογοποιοῦ. *Philostrat.* V. A. lib. V. cap. 14. *Max. Tyr. Diss.* XXI. p. 251. vel pro *historico*, ut apud *Herodotum* (quem laudat *Harpocration* v.) lib. II. cap. 143. lib. V. cap. 36. Ἐκαταῖος ὁ λογοποιός. quem imitantur *Arrianus* de *Exped. A.* lib. V. cap. 6. *Aelianus* H. A. lib. IX. cap. 23. *Aristides* T. II. p. 359. Similiter *Xenoph.* *Cyrop.* lib. VIII. [cap. 5, 13.] p. 229. D. *Maxim. Tyr. Diss.* XXIX. p. 341. [cf. *Creuzer: die historische Kunst der Griech.* p. 177. not.] Pro *queovis scriptore* *Themist. Or.* XV. p. 184. f. *Aristid.* T. I. p. 200. fin. 205. l. 257. ποιηταὶ καὶ λογοποιοὶ καὶ συγγραφεῖς. p. 270. p. 335. *Plato* de *Rep.* lib. III. p. 613. B. [p. 392. A. St.] Pro *rumigerulo*, *Dinarch.* contra *Demosth.* p. 96. C. [p. 156, 35. *Bekk.*] *Demosthen.* adv. *Timocrat.* p. 463. C. [p. 704. *Reisk.* p. 8, 15. *Bekk.*] *Philostr.* *Heroic.* cap. 8. *Polyaenus* lib. VII. cap. 15. 1. *Chariton* lib. VI. [cap. 8.]

*Λυχνούχος*⁵, Ἀττικῶς. λαμπὰς ἢ φανός, Ἑλλη-
νικῶς.

*Λίσφους*⁶, Ἀττικῶς. ἀπύγους, Ἑλληνικῶς.

p. 110. l. 17. [p. 147. v. 8. ed. Lips.] nisi illic corruptum sit. Pro *λογογράφῳ*, *causarum forensium scriptore*, nusquam observavi, nisi ita interpretari velis *Platonem* *Euthydemo* p. 201. E. [p. 289. D. St.] Ὁρῶ τινὰς λογοποιούς, οἳ τοῖς ἰδίοις λόγοις, οἷς αὐτοὶ ποιοῦσιν, οὐκ ἐπίστανται χρῆσθαι. Conf. *Stephanum* in *Thes.* et *Valesium* ad *Maussaci* notas in *Harpocrat.* [*Creuzer* l. 1. p. 181. not. 6.] *Hesychius* tamen: Λογοποιὸν, συνήγορον. et Λογοποιὸς, λογογράφος, ὁ δίκας γράφων. Nomen enim Λογοποιὸς ante λογογράφος e serie litterarum restituendum est, quod supra p. 79. iam monui. Obiter hanc vocem eximamus ex *Etymologo* p. 469. l. 5. Δημοσθένης ἐν Φιλίππων τετάρτῳ, οἳ λογοποιοὶ τὰς πομπὰς πομπεύουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. Reponendum e *Demosthenis* *Or.* I. in *Philippum*, p. 17. B. [p. 47. Reisk. p. 44, 26. Bekk.] οἳ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὕ. μ. τ. εἰ. Unde simul liquet pro τετάρτῳ scribendum esse πρώτῳ, littera Δ in Α mutata.

5. *Λυχνούχος* — φανός] Singulatim de φανός s. πανός vid. *Pierseus* *Verisimil.* p. 4. FISCHER. Adeundus Cl. *Valckenaer.* *Animadvv.* ad *Ammon.* lib. II. cap. 16. Conf. interpretes ad *Thomam* et *Wetstenius* ad *Joan.* cap. XVIII. v. 3. Pro λαμπὰς

malim scribere λαμπτήρ, ut apud *Scholiam* *Aristoph.* *Acharn.* v. 936. ceterosque Grammaticos.

6. *Λίσφους*, Ἀ. καταπύγους, Ἑ. In MS. *Λίσχους*, Ἀττικῶς. καταπήγους, Ἑλλ. HUDSON.

Καταπύγους. Cod. Coisl. habet ἀπύγους et ita legi debere patet ex illius vocis significatione, quam fuse interpretatur *Suidas*. SAL-
LIER.

Λίσχους, Ἀ. ἀπύγους, Ἑ. Praeferunt Cod. Reg. et Coll. Gr. In Leid. καταπήγους. Coisl. et Coll. Schlaeg. *Λίσφους*, Ἀ. ἀπύγους, Ἑ. Optime. Attici enim pro λίσπος dixerunt λίσφος. *Tzetzes* ad *Hesiod.* "Εργ. v. 156. δασυνταὶ γὰρ οἱ Ἀττικοὶ, τοὺς λίσπους λίσφους λέγοντες, καὶ τὰ σπέτλα, σφέτλα. Similiter ad v. 450. *Etymologus*: Λίσφοι τὰ ἰσχία, οἱ Ἀττικοί. Putide apud *Suidam* editur: Λίσφοιτα. τὰ ἰσχία. pro Λίσφοι τὰ ἰσχία, *depruges*. ut paulo supra: Λίσφοι τὰ ἰσχία. Apud *Hesychium* reperias eiusdem originis verbum *Λισφώσασθαι*, ἐλαττώσασθαι. Reliqua, quae de voce λίσπος possent notari, occupavit *Ruhnkenius* V. C. ad *Timaeum* p. 126. [p. 176.] De Atticorum more litteras π̄ et κ̄ in adspiratas φ̄ et χ̄ mutantium, praecipue post litteram σ̄, notabimus quaedam infra ad *Σκινδαλμός*, ἐν τῷ χ̄, Ἀττικῶς. σκινδαλμός, Ἑλλήνες.

Λοπίδες⁷, Ἀττικῶς. λεπίδες, Ἑλληνικῶς.

Λῆμμα⁸ δια δύο $\bar{\mu}$, τὸ θάρσος. δια δὲ τοῦ ἐνὸς τὸ λαμβανόμενον, ἀδιαφόρως Ἑλληνες.

Λάγυνος⁹, ἀρρῆνικῶς, Ἀττικῶς. θηλυκῶς, Ἑλληνικῶς.

Λίτρον¹⁰, Ἀττικῶς. νίτρον, Ἑλληνικῶς.

7. Λοπίδες] Ita legendum conicio ex Schol. Aristophanis ad *Vespas* v. 785. Λοπίδας δὲ καλεῖ, ἃς ἡμεῖς λεπίδας καλοῦμεν. In MS. Λοπίδαν, Ἀττ. HUNSON. Leid. Λοπίδαν. Reliqui recte λοπίδες.

8. Λῆμμα, δι. ἐνὸς $\bar{\mu}$, τὸ θάρσος. δια δὲ δύο, τὸ λαμβανόμενον. ἀδιαφόρως, Ἑλληνες.] Ordinem mutavi, verbum reflexi sensumque interpunctione iuvi. Prius in MS. Λῆμμα δια δύο $\bar{\mu}$, τὸ θάρσος. δια δὲ τοῦ ἐνὸς τὸ λαμβάνω ἀδιαφόρως Ἑλληνες. Vide *Graevium* ad *Luciani Soloecistam* [5.] p. 66. (T. III. p. 563.) HUNSON.

Vellem MSSu addicerent. Sed absque horum auctoritate nihil in *Moeridis* verbis mutandum esse censeo; quae etiam, hac ratione si distinguantur, quemadmodum feci, commode possunt explicari; *Graecos*, vulgum *Graecorum*, λῆμμα et λῆμμα non distinxisse, quae Attici recte distinguunt: quemadmodum *Pseudologista Luciani* λῆμμα posuit pro λῆμμα, *Hesychius* ista bina saepe confudit et librarii ubique. Adeundus omnino praeter laudatum *Graevium*, summum Frisiae nostrae decus, *Valckenaerius* ad *Ammon.* An. lib. II. cap. 15. et conferendi praeterea *Wesseling.* ad *Diodor.*

Sicul. T. I. p. 170. ac *D'Orville* ad *Charit.* p. 87. [p. 252. ed. Lips.] *Herodianus* in MS. Parisino [v. infra p. 470.]: Λῆμμα δι' ἐνὸς $\bar{\mu}$ τὴν παράστασιν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω θελήσω. Λῆμμα ἐπὶ τοῦ λαμβανόμενου δια τοῦ $\bar{\eta}$, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήβω, τὸ λαμβάνω. *Ind*

9. Λάγυνος] In Cod. Coisl. Λάγυνος scribitur; et ita veterum nonnulli, ut docet *Athenaeus* lib. XI. p. 499. C. D. ubi, quod de hocce *Moeridis* effato sentiendum sit, discere poteris. SALLIER.

Λάγυνος cum $\bar{v}$ praeferunt Codd. Coisl. Reg. Coll. Schl. et Gron. In iisdem pro ἀρρῆνικῶς erat ἀρρῆνικῶς. Vid. *Athenaeus* l. a *Sallierio* laudato, ubi plura depravata sunt, quae aliis castiganda relinquimus, illud unum veteris comici, nescio cuius, hac occasione corrigentes: τὸν λάγυνον τινὲς τριχοῦν. Pro τινὲς legendum puto θῆς, τὸν λάγυνον θῆς τριχοῦν. Verba heri sunt servo iubentis, lagenam trium congiorum apponere. Secunda in λάγυνος ubique producitur.

10. Λίτρον] Citat hunc locum cum *Salmasius* de *Hellenist.* p. 48. quem vide et *Kusterum* ad *Aristoph.* Ran. v. 724. Λίτρον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Λοῦται¹³, Ἀττικῶς. λούεται, Ἑλληνικῶς.

Λευκὴ σταθμὴ¹⁴, ἢ μὴ κεχρισμένη μίλτω, ἀλλ' ἄχριστος.

Λυσιτέλειαν¹⁵ οὐδεὶς λέγει, λυσιτελὲς δὲ καὶ λυσιτελεῖν.

perinde est. Λάγεια praeferunt
248 omnes MSS. Rectissime. *Glossae*
Veteres: Λαγεῖον κρέας, λεπ-
rina. Conf. *Casaubonus* l. c.
Vox λαγώνεια, quam ex *Hesy-*
chio arripuit *Hudsonus*, nusquam
alibi occurrit et merito *H. Ste-*
phano *Thes.* T. II. p. 548. fuit
suspecta mutarique debet in Λαγῶα.

13. Λοῦται] Vid. *Phryni-*
chus p. 80. [p. 188. Lob.] et
Thomas Magister v. Λοῦμαι.
Formam Atticam saepissime libra-
rii in sibi notiores mutarunt, ut
apud *Hesychium*, ubi inverso or-
dine scribendum: Λοῦται, λού-
εται. quod monuit ad Thomam
Cl. *Oudendorpius*. Λοῦται legi-
tur in *Aeschyli* fragmento apud
Pollucem lib. VII. sect. 167.
Λοῦται γε μὴν λουτήριον τὸ
δεύτερον (sic lege pro αὐτὸ δεύ-
τερον). et *Antiphanis* ap. *Athen.*
lib. XII. p. 553. D. reponendum
in eiusdem versibus apud *Cle-*
mentem Alexandr. *Paedag.* lib.
III. p. 255. Λοῦται, σκοπεῖται,
στέλλεται, μυρίζεται. *Illustris*
Grotius in *Excerpt. e Com.* p.
615. cum detrimento versus reti-
nuit λούεται, et plura etiam, quam
necesse erat, mutavit. Ἐλουμεν
Aristophan. *Plut.* v. 657. λοί-
μενος v. 658. ἀπέλου *Vesp.* v.
118. etc.

14. Λευκὴ σταθμὴ, οὐ
μη κ.] Ita vel μὴ κεχρισμένη

μίλτω legendum censeo. In MS.
ἢ μὴ κεχρισμένη. *Hudson.* Neu-
trum possum concoquere. Si est
Moeridis glossa, legi debet ἢ
κεχρισμένη: verba ἀλλὰ χριστός
aut delenda sunt aut mutanda in
Ἀττικῶς. *Fischer.*

In Cod. Coisl. legitur ἢ μὴ
κεχρισμένη, quod rectum est.
Sallier.

Λευκὴ σταθμὴ, ἢ μὴ κ. Sic
omnes MSS. recte. Dein pro
ἀλλὰ χριστός *Collatio Gron.* ἀλλ'
ἄχριστος, quod unice amplecten-
dum. Λευκὴ σταθμὴ, alba linea,
legitur apud *Platonem Charmide*
p. 462. E. [p. 154. B. St.] Ἀτε-
χνῶς γὰρ λευκὴ σταθμὴ εἰμι
πρὸς τοῖς καλοῦς. quem imitan-
tur alii. Vid. omnino *Casaubonus*
ad *Theophrasti Charact.* p. 130.
[p. 42. ed. Fisch.] et *Davisius*
ad *Max. Tyr. Diss.* XXIV. sect. 4.
ut et *Soringius* ad *Hesychium* v.
qui ex *Suida* et *Eustathio* emen-
dandus est.

15. Λυσιτέλειαν οὐδεὶς
λέγει] *Pollux* lib. V. sect. 136.
φαῦλον ἢ λυσιτέλεια. Nec in
scriptoribus Atticis a me obser-
vatum. Τὸ λυσιτελὲς *Alciphron*
lib. I. ep. 38. de meretricibus:
πρὸς τὸ λυσιτελὲς βλέπουσαι μό-
νον. Similiter τὸ λυσιτελοῦν,
Isocrates Panegy. p. 145. n. ed. 249
[p. 51. Steph. p. 56, 53. Bekk.]
τοῖς κρείττοσι τοῦ λυσιτελοῦντος
ἐνεκα συναδικεῖν. *Thucydides*

*Λογίους*¹⁶, τοὺς πολυῖστορας, Ἀττικῶς. καὶ Ἡρόδοτος. *λογίους, τοὺς λεπτικούς, Ἕλληνες.*
*Λάσιος*¹⁷, ὁ παρηβηκῶς, καὶ λάσιον τὸν ταῦρον ἔχων, Ἀττικῶς. πρόχειρος καὶ τολμηρὸς, Ἑλληνικῶς.

lib. VI. [cap. 85.] p. 431. l. 35. *Demosthen. Olynth. II. p. 8. C.* [p. 26. Reisk. p. 25, 29. Bekk.] in *Phil. II. p. 26. B.* [p. 68. Reisk. p. 63, 12. Bekk.] *Aesch. in Timarch. p. 183. C.* [p. 13. Steph. p. 281, 96. Bekk.] Atque hoc paene opinarer *Moeridi* debere restitui, nisi apud *Thomam* eodem modo *λυσιτελεῖν* esset scriptum, quo utitur *Aristophanes* *Plut. v. 509.* Paulo aliter *Herodianus* *Philetæro* [p. 453.]: *Λυσιτελὲς μὲν λέγουσιν, λυσιτελῶς δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ λυσιτελούντως.*

16. *Λογίους*] Plenius aliquanto *Thomas Magister*: quem vide sis. HUDSON.

Λογίους τοὺς πολυῖστορας — Ἡρόδοτος. lib. I. cap. 3. lib. II. cap. 3. 77. lib. I. cap. 46. Similiter *Aristides* *Or. T. I. p. 51. l. 4.* *Josephus* de B. J. lib. V. cap. 5. §. 3. Vid. *Phrynichus* p. 84. [p. 198. Lob. add. *Creuzer: die histor. Kunst der Griechen.* p. 176. not.] et *Thomas Magister* v. et ad eum interpretes: ut et ibidem laudatus *Wetstenius* ad *Act. cap. XVIII. v. 24.* (ubi ἀνὴρ λόγιος est vir eloquens.), qui multa huius nominis exempla dedit, sed diversas notiones tamen non recte discrevit. Male autem *Hudsonus* pro *λεπτικούς* reposuit *διαλεκτικούς*. Πήτορες *Hezychio* sunt *λεκταί*. In *Glossis*: *Dicentarius, λεπίς. A.*

λεπτής λεπτικός (ut a *ποιητής* *ποιητικός*, a *κριτής* *κριτικός*) non tantum *disacem* notat, ut in *Glossis* explicatur, sed et *eloquentem*. Ea enim adiectivorum in *ιχος* indoles est, ut peritiam eius rei, quae designatur ea voce, a qua proxime oriuntur, habitum, aptitudinem significant. *Pollux* lib. IV. sect. 25. *ρήτωρ, ῥητορικός, λεπτικός*, et lib. II. sect. 122. *λεπτικός* παρὰ *Δημοσθένει*, καὶ *λεπτικώτατος* παρὰ *Ξενοφῶντι*. *Demosthenis* locus est *Erot. p. 157. C.* [p. 1401. Reisk. p. 591, 2. Bekk.] *Xenophontis* *Cyropaed. lib. V. [cap. 5, 14.] p. 148. A.* *λεπτικώτατός τε καὶ πρακτικώτατος*. Recte *Memorab. lib. IV. [cap. 3, 1.] p. 800. A.* reposuerunt *λεπτικούς*. τὸ μὲν οὖν *λεπτικούς*, καὶ *πρακτικούς*, καὶ *μηχανικούς* γίνεσθαι τοὺς συνόντας οὐκ ἔσπενδεν. In *Thoma M.* quanquam *διαλεκτικούς* defendi potest, malim tamen e *Moeride* restituere *λεπτικούς*.

17. *Λάσιος* — καὶ *λάσιον τὸν ταῦρον ἔχοντα*] In MS. *ταῦρον ἔχων*. Vide *Schol. ad Aristoph. Ran. v. 224.* HUDSON. 250

Melius *Codices MSS.* ubi legitur *ἔχων*. SALLIER.

Λάσιος. Lege *Λάσταυρος*. MS. bene *λάσιον τὸν ταῦρον ἔχων*. BEAGLER. in marg.

Λάσιος omnes MSS. quod pro

Λάσανον¹⁸, καὶ τοὺς χυτροπόδας καὶ τοὺς δί-
φρους, ὡς Εὐπόλις Πόλεσιν·

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσανον ὅπου χέσω.

exoleto, catillone occurrit in *Aristophanis Nub.* v. 348. Καὶ μὲν ἴδωσι κομήτην Ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάντου, Σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, Κενταύροις εἴκασαν αὐτάς. Nihilominus *Bergleri* correctionem λάσταυρος am-
habus ulnis amplector, cum pro-
pter sequentia λάσιον τὸν ταῦ-
ρον ἔχων, quemadmodum in omni-
bus MSS. recte habetur: tum *Phrynichi* auctoritate permotus p. 84. [p. 195. Lob.] Λάσταυρος μὲν οἱ νῦν χρῶνται ἐπὶ τοῦ πο-
νηροῦ καὶ ἀξίου σταυροῦ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ καταπύγῳνος. Posteriores hunc usum, qui At-
ticis proprius est, multis illustra-
vit *Cel. Valckenaerius* Animadv. ad *Ammon.* lib. I. cap. 9. Alte-
rius notionis, qua recentiores pro *homine pravo, digno cruce, au-
daci et temerario* posuerint, ex-
empla ad manum non sunt, nisi ita a *Theopompo* adhibitum sit loco a *Suida* aliisque etiam lau-
dato, apud *Athen.* lib. IV. p. 167. B. λάσταυρος, ἢ βδελυρὸς, ἢ θρασὺς τὸν τρόπον, quod minime absurdum est. Λάσιτος huc non pertinet. Cum hoc autem *Moe-
ridis* loco, quem vir eruditus non recte percepit, comparandus idem in Ἀπάτη, Ἄρτι, Δυσωπειῖσθαι, Εὐλαβεῖσθαι, Παρασίτους etc.

18. Λάσανα] In MS. Λά-
σανον. Πόλεσιν. Ita ex conie-
ctura. in MS. πῶχ. Pro λάσανον
[in laudato *Eupolidis* versu] in

MS. λάσανος. Paulo ante γ' for-
san pro γὰρ legendum. HUDSON.
Λάσανα. Cod. noster habet
λάσανον, quod discrimen nullius
est momenti; in *Eupolidis* fra-
gmento scribe χέσω, non σχέσω.
SALLIER.

Λάσανον in initio omnes MSS.
quare retinui. Dein in Leid. πόλ.
Ceteri recte, ut et λάσανον. Pro
σχέσω Coll. Gron. χέσω, Coisl.
et Reg. σχέσω. Reposui cum Cl.
Sallierio σχέσω. Pro ἔστιν au-
tem metri gratia refinxi ἔστ'; ita
enim iambus constituetur, in cuius
quarta sede est tribrachys, penul-
tima anapaestus. *Nicarchus* *Anthol.* lib. II. c. 9. epigr. 6. v. 7.
de anu surda: — ἄν λάχανόν 251
μοι, Εἴπω, δὸς, πεινῶν, εὐθύ
φέρει λάσανον. *Aristophanis* lo-
cum e *Pace* v. 893. aliorumque
comicoꝝ iam dedit *H. Stephanus* in *Ind. Thesauri. Etymologi*
verba non unam labem contraxe-
runt: Λάσανον, ἐφ' οὗ οἱ δα-
σεῖς τόποι οἰζοῦσιν. ὡς λαισηῖα
τε πτερόεντα. λάσεα δὲ τὰ περὶ
τὸν φόρον. Pro οἰζοῦσιν legen-
dam ἴζουσιν. Dein verba λαισηῖα
τε πτερόεντα male e sequentibus
huc fuisse illata recte perspexit
Sylburgius, pro quibus versus
Aristophanis aut alius excidisse
videtur. Ultima autem sic casti-
ganda sunt: δασέα δὲ τὰ περὶ
τὸν ὄρρον. Eum usum nobis
praestant Grammaticorum nugae,
ut aliquando ingenium acuant.
Λάσανα *Hesychius* inter alia in-
terpretatur τὰ ὀπίσθια τῶν μη-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

*Λητουργεῖν*²³, δια τοῦ ἠ, Ἀττικῶς. δια δὲ τῆς εἰ
διφθόγγου, Ἑλληνικῶς. λήϊτον γὰρ τὸ δη-
μόσιον.

*Λαταγὰς*²⁴, τοὺς ψόφους τοὺς ἐκ τῶν ποτηρίων

et Reg. ἄμφοδα. melius, atque
ita scribendum apud *Etymol.* p.
557. l. 46. pro ἄφοδα. In *Glos-*
sis tamen *Herodoteis* scriptum est
ἄμφοδία. Pro ἀμάραις, cloacis,
utitur *Aristophanes* Pac. v. 157.
ποῖ παρακλίνεις τοὺς μυκτῆρας
πρὸς τὰς λαύρας; *Eustathius*
ad Od. X. p. 777. l. 49. ἐν δὲ
δητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται καὶ
ὅτι λαῦρα ἢ ἀμάραι. καὶ ὅτι λαῦ-
ραι, ρύμαι, κῶμαι, στενωποί.
Posteriorem glossae partem citat
Du-Cangius Gloss. Gr. p. 792.

23. *Λητουργεῖν* δ. τ. ἠ,
Ἄ. δια δὲ τῆς εἰ] In MS. τῆς
εἰ διφθόγγου. HUNSON.

Reliqui MSS. recte εἰ, et sic
citatur *Salmasius* de Hellenist. p.
52. omissis tamen ultimis: λήϊτον
γὰρ τὸ δημόσιον. *Λητουργεῖν*
sive *λητουργεῖν* in scriptoribus
Atticis penitus oblitterarunt libra-
rii, ubique forma vulgari suppo-
sita *λειτουργεῖν*. Sed habet *Moe-*
ris sibi consentientes *Ammonium*
p. 89. *Λητουργεῖν* δια τοῦ ἠ,
καὶ *λειτουργεῖν* δια τοῦ εἰ, δια-
φέρειν φησὶ *Δίδυμος* — τὸ μὲν
γὰρ *λητουργεῖν*, τὸ τῶν δήμῳ
ὑπηρετεῖν. λήϊτον γὰρ φασὶ τὸ
δημόσιον. λήϊτον ἀμφεπέροντο.
et *Hesychium*: *Ληιτουργεῖν*, λήϊ-
τον γὰρ δημόσιον, *λειτουργεῖν*.
His accedit *Thomas M.* Nec du-
bitandum, quin veteres Attici ita
pronunciarent. A λειὼς formatur
253 *λείτος* et *λεῖτος*. *Ulpiani* locum
hanc in rem protulit *Cl. Valcke-*

naerius ad *Ammon.* *Animadv.*
lib. II. cap. 16. Pro λείτος Iones
dixere λήϊτος, quod Attici con-
traxerunt in λῆτος sive λῆτος.
Eadem plane ratione, qua pro
κλειῖδας Iones scripserunt *κληῖδας*,
Attici *κλῆδας*. A λεία, λῆτη, λη-
ῖω, ληιστής, ληστής et similia,
in quibus tamen Iota subscriptum
addidisse mihi probabile non vi-
detur: qua de re alio loco. Apud
Hesychium: *Λητόν*, δημόσιον.
quod accentu mutato rectum est.
Comparandi praeterea *Valckenae-*
rius l. c. et *Kusterus* ad *Suidam*
v. *Λειτουργία*. Verum, antequam
ad alia pergamus, *Plutarcho* suc-
curramus *Romulo* [cap. 26. extr.]
p. 34. B. ubi quidem de lictorum
nomine suaviter nugatur: πρότε-
ρον γὰρ λιτώρεις, Ἑλληνιστὶ δὲ
λειτουροῦς ὄντας, addit: λήϊτον
γὰρ τὸν δῆμον ἔτι νῦν καὶ Ἑλ-
ληνες, καὶ λαὸν τὸ πλῆθος ὀνο-
μάζουσιν. Pro τὸν δῆμον refin-
gendum τὸ δημόσιον. Ipse *Pla-*
tarchus *Quaest. Rom.* T. II. p.
280. B. ὅτι γὰρ λῆτον ἄχρι νῦν
τὸ δημόσιον ἐν πολλοῖς τῶν
Ἑλλήνων νόμων γέγραπται, οὐ-
δένα, ὡς ἔπος εἰπεῖν, λέληθε.

24. *Λαταγὰς*] Ἀττικῶς de-
est in Cod. Coisl. neque est ne-
cessarium. SALLIER.

Λαταγὰς. Cod. Reg. et Coll.
Gron. *λαταγὰς*. Dein τοὺς ψό-
φους τοὺς ex iisdem et Coisl. re-
posui. In Huds. et Leid. poste-
rius τοὺς deest. De *Cottabismo*

*Λιθοουργοῦς*²⁵, *Θουκυδίδης*. *λιθοκόπους*, *Ἀντιφῶν*.

multa *Meursius* de *Ludis Graec.* et praeter eum alii: quibus, si id ageremus, longe plurima possent adiaci et simul veteres Grammatici ex se invicem multis locis nova luce perfundi atque emaculari. Sed ista via nimis longe nos duceret. E multis bina tantum seligam *He-sychii* loca e difficilioribus. Alter locus est in *Κοτταβία*. — ἄμεινον δὲ νοεῖν ἐπαθλον τῷ ἄριστα κοτταβίσαντι. Ἐπεται γὰρ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκχέοντες καὶ πειρώμενοι ψόφον ἀποτελεῖν. ὁ δὲ ἐπιτυχῶν μάλιστα τῷ ψόφῳ ἐνίκα. In his omnia satis plana, si excipias voc. ἔπεται, quod omni sensu caret. Pro quo reponendum sine ullo dubio ἐπαιζον γὰρ, *ludebant enim*. Cum diphthongus *αι* male in *ε* esset mutata, ultima syllaba *ζον*, quae per compendium scribi solebat, facile in *ται* potuit converti. Alter locus est in *Κορινθίος ξένος*. ἐπὶ τῶν τὰς ἀλλαγὰς ῥιπτούντων (*Κορινθουσι, κονιορτὸν ἐγείρουσι*, haec alio loco reponenda sunt). ἀπὸ τῆς παρ' *Εὐριπίδου Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφόντῃ ἐπιχευούσης*. κ. τ. λ. *Euripidis* e *Stheneboea* versus, quos conservavit *Athenaeus* lib. 254 X. p. 427. E. attulit *Soringius*. Sed quid, quaeso, est ἀλλαγὰς ῥίπτειν? Legendum unice: ἐπὶ τῶν τὰς λαταγὰς ῥιπτούντων. *Cratinus* in fragmento *Athenaei* apud *Casaubonum* *Animadv.* lib. XI. p. 782. l. 43. Πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον, ἂν ὕδωρ ἐλῆ. Ἀλλ' ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκρατοῦ δύο χοῶς Πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης, ἐπ-

ονομάζουσά τε Ἴησι λαταγὰς τῷ Κορινθίῳ πέει. Ita isti versus constituendi sunt. ῥίπτειν λαταγὰς *Athenaeus* lib. XV. p. 666. C. βάλλειν. ib. D. p. 667. E. 668. B. *ΛΑΤΑγὰς* et *ΑΛΛΑγὰς* maiusculis litteris si scribantur, erroris causa facillime apparebit.

25. *Λιθοουργοῦς, Θουκυδίδης*] lib. IV. cap. 69. p. 278. l. 20. lib. V. cap. 82. p. 366. l. 52. Similiter *Aristophanes* *Anib.* v. 1134. *λιθοκόπος* in superstitibus *Antiphontis* orationibus non legitur, sed videtur eo *Demosthenes* adv. *Evergam* p. 687. B. [p. 1159. Reisk. p. 388, 65. Bekk.] quem laudat *Pollux* lib. VII. sect. 118. Conf. notas ad *Thomam* v. *Λάτομος*. et *Hemsterhusium* ad *Luciani* *Somn.* [12.] T. I. p. 18. In *Pollucis* lib. I. sect. 161. pro *λιθοδόμοι* MSS. habent *λιθοδότοι*, quam vocem esse corruptam scripturam sequentis *λιθολόγοι* suspicor. *λιθοδόμοι* e *Xenophonte* citat idem *Pollux* lib. VII. sect. 118. e *Cyropaed.* lib. III. [cap. 2, 5.] p. 72. C. sed et illic *λιθολόγοι* reponi debere censet Cl. *Valckenaerius*. Nam *Polluci* utrum *λιθοδόμοι* an *λιθοτόμοι* in *Xenophonte* reperti sint, incertum est: illud certum, ex uno *Xenophontis* loco receptam in Lexica fuisse *λιθοδόμος*, mirae compositionis vocem. *τέκτονες* καὶ *λιθολόγοι* iunguntur apud *Xenophontem* *Hist. Gr.* lib. IV. [cap. 4, 18.] p. 525. A. et [cap. 8, 10.] p. 537. B. In *Symposio* [cap. 4, 4.] p. 881. C. τέκτονές τε καὶ οἰκοδόμοι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

Μελίκρατον¹, Ἀττικῶς. οἰνόμελι καὶ ὑδρομέλι,
Ἑλληνικῶς.

Μητριὸν², τὸν πατριὸν.

1. Μελίκρατον] *Mulsam*, sive ex melle et vino, sive ex aqua et melle, apud quosvis scriptores Graecos obvium est. Ex melle et lacte mixtum apud *Hommerum* Od. K. v. 519. A. v. 27. Πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἠδέϊ οἴνω. *Eustathius* ad Od. K. p. 411. l. 12. μελίκρατον δὲ οἱ παλαιοὶ μίγμα φασὶ μέλιτος καὶ γάλακτος ἐνταῦθα. οἱ μέντοι μεθ' Ὀμηρον μέχρι καὶ ἔσάρτι, κρᾶμα μέλιτος καὶ ὕδατος τὸ μελίκρατον οἶδασι. Similiter *Euripid.* Orest. v. 115. Μελίκρατ' ἀφ' ἑσ γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην, quem locum cum Homereo contulit *D. Heinsius* ad *Sil. Ital.* lib. XIII. v. 434. quem vide. *Μελίκρατα* in plurali, ut apud *Lucian.* *Necyom.* [9.] T. I. p. 467. l. 96. [98.] quod frustra *Solano* fuit suspectum. Atque hanc lectionem longe pulcherrimam in *Apollonio Rhodio* lib. IV. v. 712. praebet *Cod. Guelferbytanus*: Ἡ δ' εἶσω πελάγους μελίκρατά τε νηφαλίησι Δαίην ἐπ' εὐχολῆσι παρέστιος. quod iam monui *Verisim.* lib. II. cap. 6. p. 214. Aquam mulsam enim Eumenisin libatam fuisse e *Sophocle* Oed. Colon. v. 495. et *Pausania* Corinth. lib. II. [cap. 11, 4.] p. 136. aliisque, quos excitavit *Stanleius* ad *Aesch. Eumen.* v. 107. certissimum est. Quanquam, ne quid dissimulem, vulgata in *Apollonio*

scriptura μελίκρα recte defendi potest. Sunt enim μελίκρα eadem, quae *Aeschylo* *Eumen.* v. 107. νηφάλια μειλύματα. *Choëph.* v. 13. Μειλύματα χύτλων. *Orpheo* *Argon.* v. 571. *Antonin.* *Liber.* cap. 25. f. Θελκτήρια Ευριπίδ. *Iphig. Taur.* v. 166. Ἄνεκροῖς θελκτήρια κεῖται, placamina. Μελίκρατον alibi non occurrit, quod sciam, sed linguae analogia comprobatur: ut enim a λύω λύτρον et λυτήριον, a θέλω θέλκτρον et θελκτήριον, sic a μειλίσσω μελίκρατον et μελικτήριον. Quare lubens fateor, me dubium haerere, utram harum lectionum praeferam. Utraque proba, utraque elegans, utraque poetica digna. Sed in *Apollonio* quid moramur?

2. Μητροῖον (καὶ) τὸ πάτροιον, (Ἀττικῶς.)] Ita forsitan κατὰ παλαιὰν Ἀτθίδα. Vide *Schol.* ad *Aristoph. Plut.* v. 6. Iuxta Atticos recentiores: Μητρῶον, καὶ πατρῶον, Ἀττικῶς. μητρικὸν καὶ πατρικὸν, Ἑλληνικῶς. HUDSON. Laudat glossam *Moeridis Albertus Obs.* N. T. p. 394. FISCHER.

Vereor, ut rem acu tetigerit *Hudsonus.* MSS. *Coisl. Reg. Coll. Schl.* et *Gron.* habent Μητροῖον, τὸν πάτροιον. Leid. ut *Huds.* τὸν pro τόν. Legendum censeo levis-sima mutatione: Μητριὸν, τὸν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Μισογύνης?, *Ἀττικῶς. μισογύναιος, Ἑλληνικῶς.*

In MS. *Μόλυβδος, Ἀττικῶς. μόλυβος. Ἑλληνικῶς. HUDSON.*

Μόλυβος. Is locus in Cod. Coisl. sic legitur: *Μόλυβδος, Ἀττικῶς. μόλυβος, Ἑλληνικῶς. nec aliter Oxoniens. Cod. exhibet. Nihil itaque a Clar. Hudsono mutatum oportuit, cuius emendationem funditus evertunt haec Eustathii Comm. p. 1340. (ad II. Ω. p. 1469. l. 17. ed. Bas.) Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν παραλήγουσαν τοῦ μόλυβδος διὰ τοῦ ὕ προεφερον οἱ ἀρχαῖοι, ὡς καὶ τοῦ βύβλου. Ἄλλιος γοῦν Διονύσιος, ὅτι μόλυβδος διὰ τοῦ ὕ καὶ δ. ὄθεν δηλαδὴ δμοιόγραφος ἢ μολύβδαινα. ἐν δὲ τῷ, μόλιβος ὡς ἐτραπέτ' αἰχμῆ, διὰ μέτρον φασὶν οὕτω γέγραπται. ἐπεὶ καὶ Ἴωνες ὁμοίως Ἀττικοῖς μόλυβδον λέγουσιν. ubi observandum est, hanc Dionysii esse sententiam, μόλυβδον, non μόλυβον, ab Atticis quondam scriptum; illudque non temere, ut constat ex Theophrasto de Lapid. sect. 68. Ὑψυχρὸν γὰρ, inquit, καὶ πυκνὸν καὶ ὁ μόλυβδος, καὶ ὁ λίθος ὁ τοιοῦτος καὶ ἄριστος τοῖς μύροις μάλιστα τοιοῦτος. ibid. sect. 71. τίθεται ὁ μόλυβδος ὑπὲρ ὄξους ἐν πύθοις. At in lib. de Igne μόλιβδος reperitur, quam scribendi rationem Atticam esse dubitare non sinit Euripides, qui Androm. v. 266. καὶ γὰρ εἰ περίξ σ' ἔχει Τηκτὸς μόλιβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγώ. Euripidi accedunt Aristophanes et Lucianus. SALLIER.*

MSStorum lectionem *Moeridi* etiam vindicarunt *Wassius* ad Thucyd. lib. I. cap. 92. p. 62. et

Wesselingius ad Diodor. Sicul. lib. II. p. 125. Accedit poëtarum Atticorum auctoritas, *Aristophanis* Nub. v. 910. Pac. v. 1241. 1245. Eccles. v. 1102. *Pherectatis* Agriis apud *Schol. Arist.* ad Eq. v. 759. quibus in locis, si μόλυβος sive μόλιβος scribas, metri leges violabuntur. Pro μόλυβδος *Du-Cangius* Glossar. Gr. p. 945. habet μόλιβδος. Eadem in his ubique varietas, quae in κόψυχος et κόψυχος, ἀμβλίσκειν et ἀμβλύσκειν etc. In solutae orationis scriptoribus praeterea librarii saepe μόλυβον et μόλιβον posuere, et contra in poëtis μόλυβδον, ubi praestabat μόλυβον. Vid. Obs. Miscell. Vol. IV. p. 207. 208. Verum singularis est *Etymologi* locus p. 590. l. 8. Μόλιβος καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν ἰ ἐστίν, τὸ δ̄ οὐκ ἔστιν. οἶον, Καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατήγε. Σοφοκλῆς. ἔάν δὲ τὸ ὕ, τὸ δ̄. Ἡ δὲ μολύβδαινη ἐκέλη. Ἰλιάδος ὦ. Unde forte apud *Suidam* pro Μόλιβος, μόλιβδος δὲ, scribendum μόλυβδος δέ. Sed erravit *Etymologus*. Nam idem fragmentum *Sophoclis* nomine suppresso integrius exstat apud *Plutarchum* Moral. T. II. p. 75. B. — ἀλλ' ἴσω σταθμῶ Μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν. quem locum cum *Etymologo* contulerat et amice mihi suggestit *Cl. Valckenaerius*, Pro Μολιβδὶς autem cum eodem Viro eruditissimo malim Μόλιβδος.

7. *Μισογύνης, Ἀ. μισογύναιος, Ἑ.]* In MS. μισο- 258 γύναικος. HUDSON.

*Μᾶζαν*⁸, προπερισπωμένως καὶ μακρόν, Ἄττικῶς.
βαρυτόνως καὶ βραχέως, Ἑλληνικῶς.
*Μάμμη*⁹ καὶ *Μαμμίαν*, τὴν μητέρα, Ἄττικοί.
Ἑλληνες τὴν μάμμη.

Μισογύναιος. Ita Cod. Coisl. quam vocem usurpatam reperias a *Proclo* in Ptol. lib. III. p. 224. ὁμοίως πάλιν μετὰ δόξης ὦν, ποιεῖ μισογυναίους. SALLIER.

Μισογύναιος praeferunt C. Reg. Coll. Schl. et Gronov. quo etiam utitur *Alciphron* lib. I. ep. 34. p. 142. Infra: *Φιλογύνης*, Ἄ. φιλογύναιος, Ἑ. In *Ciceronis* *Tuscul. Disp.* lib. IV. cap. 11. *Davisius* edidit: quale in μισογύνῳ *Atili* est; quasi esset a μισόγυνος. Sed praestat μισογύνῃ vel μισογυναίῳ, quo MSSorum lectio μισογυνείᾳ sponte dicit. Leid. μισογύναικος.

8. *Μᾶζαν*] Pro βραχέως Coll. Gron. βραχύ. *Moeridis* observatum ad veterum pronunciationem tantum referendum est. Attici dicebant *μᾶζα* prima longa, Graeci vulgares *μάζα* prima brevi. Conferendus ipse *Moeris* in Ἄγοράζειν et Βαδίζειν.

9. *Μάμμη* καὶ *μαμμάϊαν*, τὴν μητέρα, Ἄττικῶς.] In MS. *μαμμία* et mox *μάμμη*. Ἑλληνες τὴν (τῆς μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα) *μάμμη* (καλοῦσιν.) Vide *Phrynichum* et *Nunnesii* Annot. et *Stephanum* de Dial. Gr. p. 223. HUDSON.

Μάμμη. In nostro Codice *μαμμία* legere est pro *μαμμάϊαν*. Neque aliter veteres omnes Grammatici, illudque recte. Matres

enim *μαμμίας* a puerulis apud Atticos appellatos ostendunt haec *Aristophanis* in *Lysistr.* v. 878. — Οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν *μαμμία*. Παιῖς. *μαμμία*, *μαμμία*, *μαμμία*. Equidem vocis eo sensu acceptae exempla minus obvia sunt. Unum tamen legitur apud *Plutarch.* [de Herod. malign.] T. II. p. 858. C. τὴν δὲ παῖδα πρὸς τὴν μητέρα φράσαι τὴν ἑαυτῆς, ὅτι ὦ *μαμμίδιον* ὄρας, οὐ μίγνυται μοι κατὰ νόμον *Πεισίστρατος*. Ab eodem scriptore nomen *μάμμη* usurpatum, videlicet [Agide cap. 4. 19.] T. I. p. 797. B. et 804. A. [Sympos. lib. VII. qu. 4.] T. II. p. 704. B. Sed ubique de *ανία* dicitur. SALLIER.

Μάμμη. Protulerunt hunc locum e MSS. *Ez. Spanhemius* et *Du-Cangius*. *Spanhemius* ad *Aristoph.* *Nub.* v. 1386. hoc modo exhibet: *Μάμμη* καὶ *μαμμία*, τὴν μητέρα, Ἄττικῶς. Ἑλληνες τὴν μάμμη. *Du-Cangius* Gloss. 259 p. 859. *Μάμμαν* καὶ *μάμαν*, τὴν μητέρα, Ἄττικοί. Ἑλληνες τὴν μάμμαν. Sic. *Μάμμαν* in initio habent et Coisl. et Coll. Gron. et in fine eadem, e qua etiam Ἄττικοί prae Ἄττικῶς praetuli. Utuntur praeterea hoc loco *Wetstenius* ad II. *Tim.* cap. I. v. 5. et *Pauwius* ad *Phrynichum* p. 55. [v. nunc Lob. p. 133.] ubi *Μοερίδην* recte explicat et *Hudsoni* additamentis opus non esse monet. Attici ὑποκοριζόμενοι *matrem*

Μαχαιρίδες¹⁰, αἱ μάχαιραι τῶν κουρέων, Ἄτ-
τικῶς. μάχαιραι, κοινῶς.

Μονομάχης¹¹, Ἄττικῶς. μετὰ δὲ τὴν ἀναλογίαν,
μονομάχος.

dicebant μάμμην et μαμμίαν; pterea a veteribus Grammaticis vulgus Graecorum *ανίαν* hoc nomine appellabat. *Hesychii, Helladii, Phrynichi et Eustathii*

loca hanc in rem protulerunt. *Nunnesius* ad *Phrynich.* p. 54. [v. nunc *Lob.* p. 133.] et *Wetstenius* l. laudato. Sed *Eustathii* locus ad *Il. E.* p. 957. paulo accuratius examinari meretur. *lin.*

J. L. M. 33. Ὅτι τηθαλλαδοῦς (τηθελάς mendose legitur in *Aristoph. Schol.* ad *Ach.* v. 49. quin imo et apud *Suidam* et *Etymologum.*), ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσι παρὰ τὴν τήθην Ἄττικῶς τὴν ἀνωτέρω ρηθεῖσαν. ἦν, ὡς δηλοῖ *Ἄλλιος Διονύσιος*, ὀκνοῦσιν οἱ Ἄττικοὶ μάμμην καλεῖν, ὡς τῶν πολλῶν οὕτω τὴν μητέρα λεγόντων. Pro τῶν πολλῶν legendum videtur τῶν παλαιῶν. Veteres enim, οἱ παλαιοὶ μάμμας τὰς αὐτῶν μητέρας καλεῖν εἰώθασιν, inquit *Helladius* p. 4. Contrario modo paulo post l. 40. et seqq. erratum: Περὶ δὲ γε τήθης καὶ μάμμης, καὶ οὕτω φασὶ τινες. Τήθην οἱ Ἕλληνες τὴν πατρὸς ἢ μητρὸς μητέρα, οἱ δὲ παλαιοὶ ἀκύρως μάμμην καὶ μαῖαν. μάμμην γὰρ Ἄττικοὶ καὶ μαμμαῖαν τὴν μητέρα καλοῦσιν. ἦν δὲ οἱ πολλοὶ τήθην, τηθίδα, μαῖαν δὲ, ὡς ἡμεῖς, τὴν ὑπὸ Ἰώνων ὀμφαλητόμον. Pro οἱ παλαιοὶ ἀκύρως reponendum οἱ πολλοί. Non enim veteres improprie solebant loqui, sed vulgus Graecorum saepe, pro-

non raro notatum.

10. *Μαχαιρίδες*] Similiter *Ammonius, Herodianus, Thomas M. et Moschopulus.* *Μαχαίρας* dixit *Cratinus* *Dionysalexandro* apud *Polluc.* lib. X. sect. 140. Ἐνεῖσι δ' ἐνταυθοῖ μάχαιραι κουρίδες, Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας. *Euro-* *lis* ibidem *μαχαιρίδας*. Sola autem *Collatio Gron.* pro *μαχαιρίδες* praebet *μαχαιρίδια*. quod pro *lanearum cultro* ponitur in *Aristoph.* *Eq.* v. 410. ubi tamen *Pollux* lib. X. sect. 104. *μαχαιρίδες* legit. *Μαχαιρίδια* de *ton-* *sorum cultellis* *Lucianus* adv. *Indoct.* [29.] T. III. p. 124. l. 82. τοὺς κουρέας τούτους ἐπίσκεψαι, 260 καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας. τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ιδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων προτιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα. ubi pro *μαχαιρίδας* in priore membro in quibusdam editionibus est *μαχαιρίδων*; pro quo scribendum *μαχαιρίδιον*, quando aptius omnia cohaerebunt.

11. *Μονομάχης*] — *μονομάχος*. In MS. *μονομάχη*. *Hudson.* *Μονομάχης*, Ἄττικῶς. Ea vox nusquam in veterum Atticorum scriptis occurrit, quos voce *μονομάχος* semper usos esse deprehen-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

*Μειράκια*¹⁵, τοὺς ἄρῥενας, Ἄττικῶς. μείρακας, τὰς θηλείας, Ἑλληγες.

non contra. At μασχάλας tamen occurrit ap. *Theophrast. Char.* c. 20. FISCHER.

Μασχάλη. Clarius *Phrynichus* p. 32. [p. 196. Lob.] μάλη οὐκ ἔρεῖς, ὑπὸ μάλην μέντοι. ubi legendum ὑπὸ μάλης. Sic enim loqui consueverunt scriptores Graeci. Exempla suppetunt apud *H. Stephan.* in *Thes.* cui alia plura addi possent, si res postularet. SAL-
LIBER.

Μασχάλη, Ἄ. μάλη, Ἑ. Cl. *Wesselingius* *Obs.* lib. I. cap. ult. p. 134. transpositis vocibus legendum coniicit: Μάλη, Ἄττικῶς. μασχάλη, Ἑλληνικῶς. Cui coniecturae assensum praebere nequeo. Μάλη enim, praeterquam in sollemni formula ὑπὸ μάλης, quam explicant *Suidas* v. *Ety-molog.* p. 283. l. 8. et *Phrynichus* in *Appar. Soph.* B. C. p. 490. [cf. *Bekk. An. Gr.* I. p. 194, 5.] apud scriptores Atticos non occurrit. *Helladius* *Chrestom.* p. 3. Ὅτι ὑπὸ μάλης λέγουσι συντιθέμεντες, αὐτὴν δὲ καθ' ἑαυτὴν μάλην οὐ λέγουσι. *Pollux* lib. II. sect. 139. ἢ δὲ μασχάλη, ὑπὸ μὲν τῶν ἰδιωτικῶν καλεῖται μάλη, ὑπὸ δὲ τῶν Ἄττικῶν οὐχί. ἀλλὰ τὸ ὑπὸ αὐτῇ φερόμενον, ὑπὸ μάλης φέρεσθαι λέγουσι. *Μασχάλη* apud *Philostrat.* *Imagg.* lib. I. cap. 15. p. 786. f. μασχάλη δὲ ἡ δεξιὰ φανερά. Sic αἴρειν μασχάλην, et μασχάλαι in plur. apud *Aristoph.* *Ach.* v. 852. *Ecc.* 60. Conf. *Suidam* l. c. Ὑπὸ τῇ μασχάλη *Xenophon* de *Re Eq.* [cap. 12, 5.] p. 952. C. *Helio-*

dor. lib. II. [cap. 6.] p. 71. l. 36. ὑπὸ τὴν μασχάλην lib. X. [cap. 32.] p. 519. l. 36. Ὑπὸ μάλης ubique obvium est. Ὑπὸ μάλην *Polyaenus* lib. V. cap. 19. et *Hesychius* in *Μασχαλίττει*. ubi tamen ὑπὸ μάλης reponendum puto.

15. *Μείρακας*, τοὺς ἄρῥενας, Ἑλληγες. μείρακας, τὰς θηλείας, Ἄττικῶς] Ita iterum ex coniectura. In MS. 262 *Μειράκια*, τοὺς ἄρῥενας, Ἄττικῶς. μείρακας, τὰς θηλείας, Ἑλληγες. quod omnino falsum esse constat ex notis ad *Luciani* *Solocistam* [5.] iam memoratis, p. 69. Forsan eiicienda vox Ἑλληγες et scribendum: *Μειράκια*, τοὺς ἄρῥενας, Ἄττικῶς. καὶ μείρακας, τὰς θηλείας. vel: *Μειράκια*, τοὺς ἄρῥενας, μείρακας, τὰς θηλείας, Ἄττικοί. HUDSON. MS. Bene. BERGL. in marg. Nobis placet posterior haec coniectura. FISCHER.

Μειράκια. MSS. omnes cum *Pricaeano* conveniunt. Ex *Hudsoni* coniecturis secunda placet: *Μειράκια*, τοὺς ἄρῥενας, Ἄττικῶς. μείρακας, τὰς θηλείας. Vox Ἑλληγες ab imperito librario vel scio profecta est, qui, cum ubique fere (aliter est in *Ζώνιον*, *Κλισιάδες*) Ἄττικούς et Ἑλληγας opponi videret, hoc etiam loco voc. Ἑλληγες necessarium putavit. Eadem manus stulte sedula Ἑλληνικῶς liberaliter addidit in *Τειχίον*. Atque hanc lectionem confirmat *Moschopolus* II. Σ. p. 131. *Μειράκια* καὶ μείρακύλλια,

Μύλος¹⁶, ἡ τράπεζα τοῦ μύλου. ὄνος, τὸ ἄνω τοῦ μύλου.

Μειδίου¹⁷, Ἀττικῶς. Μειδία τό τε ἀναλογικόν καὶ τὸ Ἑλληνικόν.

Μελάγχρως¹⁸, Ἀττικῶς. μελάγχρης, Ἑλληνικῶς.

Μελαίνεσθαι¹⁹, Ἀττικῶς. βάπτεσθαι, Ἑλληνικῶς.

τοὺς ἄρρενας οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον, μείρακας δὲ τὰς θηλείας. De re ipsa vid. Graevius l. c. T. III. p. 564. Phrygichus p. 90. [p. 212. Lob.] Ammonius p. 93. Thomas M. v. et notae. Μείρακες masculinum legitur in Cratini fragmento apud Suidam v. Ἀμαρτεῖν. Ποδαπούς ὑμᾶς, ὧ μείρακες, εἶναι φάσκων, οὐκ ἄγ ἄμαρτεῖν. Iocose comico, an liberiorum ergo, qui ποδαπούς prosuerint pro ποδαπᾶς, non dixerim.

16. **Μύλος**] Citat hunc locum Salmasius Exercit. Plin. p. m. 659. C. quem vide, et Is. Vossium ad Catull. p. 326. ut et Jo. Meursium ad Lycophr. v. 233. qui tamen μύλον et ὄνον non recte distinxit.

17. **Μειδίου** — ἀναλογικόν] In MS. ἀνατολικόν. HUDSON.

Sic et Leid. In Coisl. Reg. Coll. Gr. Schl. bene ἀναλογικόν.

18. **Μελάγχρως**] Pro μελάγχρους in MS. μελάγχρος. HUDSON. Coisl. Reg. Coll. Gr. Schl. μελάγχρης. In Leid. Μελάγχρως, Ἀττικῶς. βάπτεσθαι, Ἑλληνικῶς. Μελάγχρως Atticum. Vide supra Λευκόχρως, et Valckenauer. ad Phoen. v. 140. Μελάγχρος et μελάγχρους, quod re-

stituendum censet Hudsonus, vulgo Graecorum recepta. Μελάγχρης, quod Codd. praebent, item Philoxenus: Fuscus, μελάγχρης, non mutandum. Etymologus p. 576. l. 15. Μελάγχρης ἀπὸ τοῦ μελαγχρόης συνεχόλη. Accusativus μελαγχρῆ bis legitur apud Athen. lib. I. p. 60. C. Μᾶζαν μελαγχρῆ. et p. 161. A. Μάξης μελαγχρῆ μερίδα.

19. **Μελαίνεσθαι**] nempe τριχᾶς, quod addit Thomas. Aristophanes Eccles. v. 731. τὸ φάρμακον Ἐψουσ' ἔτυχε, ὧ Λυσικράτης μελαίνεται. Conf. Wetstenius ad Matth. cap. V. v. 36. Eleganter Nicolaus apud Stobaeum Floril. Giot. p. 87. Ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις, ἢ καὶ βάπτεται θέλων καλὸς εἶναι. Tibullus lib. I. eleg. IX. v. 41. Heu sero revocatur Amor, seroque iuventas, Cum vetus infecit cana senecta caput. Tum studium formae: coma tum mutatur, ut annos Dissimulet viridi cortice tincta nucis. ubi pro mutatur reponendum putem fucatur; quod Broukhusio, homini elegantissimo, qui illud ipsum verbum ibidem illustrat, in mentem non venisse miror. Comae color mutatur, non ipsa coma, nisi quis emtis utatur capillis.

*Μῶν*²⁰, Ἀττικῶς. μὴ ἄρα, Ἑλληνικῶς.

*Μαθητροὶς*²¹, Ἀττικῶς. μαθήτρια, Ἑλληνικῶς.

*Μυρρίνη*²², Ἀττικῶς. μυρσίνη, Ἑλληνικῶς.

*Μαλάχη*²³, Ἀττικῶς. μολόχη, Ἑλληνικῶς.

*Μυσκέλενδρον*²⁴, Ἀττικῶς. μύχοδον, Ἑλληνικῶς.

*Μέταυλος*²⁵, ἡ μέση τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ τῆς γυναικωνίτιδος θύρα, Ἀττικῶς. μέσσυλος, Ἑλληνικῶς.

*Μεταβολεὺς*²⁶ καὶ μεταβολεῖς, Ἀττικῶς. μετά-βολος καὶ μετάβολοι, Ἑλληνικῶς.

20. *Μῶν*] Citat *Salmasius* de Hellenist. p. 52. Apud *Hesychium*: *Μῶν*, μὴ οὐ δὴ ἄρα. Lege: *Μῶν*, μὴ οὖν, μὴ ἄρα. et dein pro *Μωνεστῆ*, ἀρετῆ. scribe: *Μῶν* ἐστίν; ἄρ' ἐστὶ; *Suidas*: *Μῶν* ἐστίν; ἄρ' ἐστὶ; Hoc apud *Aristophanem* non reperi, ἄρ' ἐστίν saepe. Recentiores Sophistas, qui ad nauseam usque hac vocula uterentur, ridet *Ammianus Anth.* lib. II. c. 11.

21. *Μαθητροὶς*] Coll. Gron. male *μαθητὶς*. Vid. infra Ὀρχηστρὶς.

22. *Μυρρίνη*] Pro *μυρσίνη* in MS. *μυρήνη*. HUDSON.

Sic et Leid. Ceteri *μυρρίνη*. Conf. Ἀρρήνα et Θάρρος.

23. *Μαλάχη*, Ἀ. μολόχη, Ἑ.] Vid. Magnus *Hemsterhusius* 264 ad *Aristoph.* *Plut.* v. 544. Ex *Athenaeo* lib. II. p. 58. D. emendandus *Eustathius* ad *Od.* A. p. 41. l. 10. *μολόχη* usus est interpres *Jobi* cap. XXIV. v. 24. citatus iam *Mattairio* de *Dial.* p. 8.

24. *Μυσκέλενδρον*, Ἀ.

μύχοδον] In MS. *μύσχοδον*. HUDSON.

Hesychius: *μυσκέλενδρα*, ἃ ἡμεῖς *μύχοδα*, ubi temere volebant quidam rescribi *μύσκερδα*. FISCHER.

Μύχοδον. Sic Cod. Coisl. Eam vero vocem Atticam esse persuadent Lexica. De priore non audemus pronuntiare, cum de illa altum sit apud veteres, si Grammaticos excipias, silentium. SALLIER.

Μυσκέλενδρον. Coll. Gr. *Μυσκέλενδρον*. dein *μύχοδον* C. R. Coll. Schl. Gr. Leid. *Hesychius*: *Μυσκέλενδρα*, ἃ ἡμεῖς *μύχοδα*. *Μισκέλενδρον* apud ipsum scriptum v. *Κελένδρονον*. *Pollux* lib. V. sect. 91.

25. *Μέταυλος*] In Coll. Gronov. deest θύρα, pro qua voce *Du-Cangius* Gloss. p. 910. legit ὀδός. Male. *Lysias* pro *Eratosth.* p. 11. [p. 93. *Steph.* p. 165, 17. *Bekk.*] ἐψόφει ἡ μέταυλος [θύρα]. ubi vide *Taylorum* et ibidem laudatum *Valesium* ad *Harpocrat.* v. Θύραι μέσσυλοι apud *Euripidem* *Alc.* v. 548. Sed is σ prae-tulit literae τ, uti notum.

26. *Μεταβολεὺς*] *Demosth.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Nῶ*², *δυϊκῶς*, *Ἀττικῶς*. *ἡμεῖς*, *Ἑλληνικῶς*.

*Nῶν*³, *μὴ συνεκφωνομένου τοῦ ἰ*, *ἡμῖν*.

*Nῆες*⁴, *ὡς Θουκυδίδης*, *Ἀττικῶς*. *ναῦς*, *Ἑλλη-
νικῶς*.

non erant, detracta sunt templis.
ubi vid. omnino *Freinshemius*.

2. *Nῶ*] Cod. Coisl. *Nῶ*, sine
iota. Vide *Graevium* ad Luciani
Soloecist. [6.] T. III. p. 567. In
Aristophanis Equit. v. 72. pro
πολιαν ὁδὸν νῶ τρεπτέον repo-
nendum *νῶν, nobis*. Conf. not.
seq.

266 3. *Nῶν*] Scilicet, ut sit
Nῶιν. HUDSON.

Nῶν. Codex Coisl. habet *Nῶιν*.
SALLIER.

Nῶν. Coisl. Leid. Coll. Schl.
Nῶιν. quemadmodum saepe apud
poetas Atticos scribitur, in quibus
tamen semper vocula monosyllaba
est. Cum iota subscripto scribine
debeat, an non, difficile est defi-
nitu. Vide ea de re disputantem
Etymologum p. 609. f. et infra
ad *Πρώ*. Certius, quod dixi, apud
poetas Atticos voculam esse mo-
nosyllabam. Ex *Aristoph.* Nub.
v. 891. levem mendam recte sus-
tulit *R. Dawesius* Misc. Crit.
p. 240. In *Euripidis* Iphig. Aul.
v. 1207. duplicem commiserunt er-
rorem librarii: *Εἰ δ' εὖ λέλεκται
νῶι, μὴ δὴ γε κτάνης*. *Nῶι* enim
nominativus est vel accusativus, ut
Graevius l. c. docet, et praeterea
nusquam haec vocula apud *Euri-
pidem* aliumve poetam Atticum
disyllaba est. Scribendum, ni fal-
lor: *Εἰ δ' εὖ λέλεκται ταῦτα
νῶν, μὴ δὴ κτάνης*. Pro συνεκ-
φωνομένου male in Hudsoni

editione συνεκφωνημένου. *Ἀττι-
κῶς* et *Ἑλληνικῶς* praesentibus
MSS. omisi.

4. *Nῆες*] Protulit hunc lo-
cum e MS. Illustris *Spanhemius*
ad *Aristoph.* Ran. v. 49. sed
Moeridis mentem non recte per-
cepit, quam optime explicuit Cl.
Wesselingius Observ. [I, 30.
extr.] p. 134. et ad *Diodor.* Si-
cul. lib. II. p. 130. *Nῆες* Attici
in nomin. dicebant, *ναῦς* in ac-
cusativo. Vid. *Phrynichus* p. 68.
[p. 170. Lob.] et *Thomas M.* v.
Grammaticorum observatio scri-
ptorum Atticorum auctoritate con-
firmatur. Semel apud *Aristophan.*
Acharn. v. 924. legitur *αἰ νῆς*,
quod inde recepit *Mattairius* in
utilissimo de Dial. Gr. libro p.
406. D. *Κεῖπερ λάβοιτο τῶν νε-
ῶν τὸ πῦρ ἄπαξ, Σελαγοῖντ' ἄν
αἰ νῆς*. Ὡ κάκιστ' ἀπολούμενε,
*Σελαγοῖντ' ἄν ὑπὸ τρίφης τε καὶ
θρυαλλίδος*. Sed quatenam, quae-
so, causa est, cur Ionica forma
νηῦς uteretur poeta, cum aequae
ναῦς potuisset ponere pro *νηῦς*,
metri legibus coactus? Neutrum
a Comico videtur profectum, sed
αἰ νῆες vel *αἰ ναῦς* ex iglossa
interlineari in textum irrepsisse.
Probabile autem est, scribi de-
bere: *Κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν
τὸ πῦρ ἄπαξ, Σελαγοῖντ' ἄν εὐ-
θύς*. Ὡ κ. ἄ. *Scholias* ad v.
923. Ἐὰν ἄψηται, φησὶ, μόνον, 267
εὐθύς καλοῦνται. et ad v. 925.
Σελαγοῖντ' ἄν αἰ ναῦς δηλονότι.

*Νεῖν*⁵ καὶ νήχεσθαι, Ἀττικῶς. κολουμβᾶν, Ἑλληνικῶς.

*Νῶτα*⁶ καὶ τὸ νῶτον, Ἀττικῶς. νῶτος καὶ τοὺς νῶτους, Ἑλληνικῶς.

5. *Νεῖν*] Vid. *Hemsterhusius* ad *Luciani* D. Mar. [7, 2.] T. I. p. 306. *Κολουμβᾶν* legitur apud *Platonem* Lach. p. 490. A. [p. 193. C. St.] aliosque scriptores Atticos. non videtur contemnenda. Recentiores tamen, et poëtae hanc regulam neglexerunt; ut *Apollo-nius Rh. Stephano* laudatus, *Achilles Tatius* lib. VIII. [cap. 12.] p. 513. εἶχεν ἡ ἔλαφος εἰς τὰ νῶτα τὸ βέλος. *Aelianus* H. A. lib. I. cap. 31. ὕστριξ — τὰ νῶτα κυρτώσασα. *Apollodor.* lib. I. cap. 8. sect. 2. p. 35. ed. Fabr. de agro Calydonio: Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε. nisi illic reponendum τὰ ὦτα. Ita enim *Ovidius* *Metam.* lib. VIII. v. 380. — *celerem Tegeaea sagittam Imposuit nervo, sinuatoque expulit arcu. Fixa sub aure feri summum destringit arundo Corpus.* *Νῶτα* βοός etiam legas in *Sophoclis* senario apud *Etymolog.* p. 26. l. 18. Ἄθως σκιάζει νῶτα *Λημνίας* βοός. addit *Etymologus*: ἐν γὰρ τῇ Ἀήμνῳ βοὺς χαλκῇ ἰδρυται, ἐφ' ἣν ἡ τοῦ Ἄθω ἡ σκιά φθάνει. Similia fere habet *Plutarchus* T. II. p. 935. F. quem locum 268 mihi indicavit *Valckenaerius* meus: Ἄθως καλύψει πλευρὰ *Λημνίας* βοός. ἐπιβάλλει γὰρ ἡ σκιά τοῦ ὄρους (ὡς ἔοικε) χαλκῶ τινὲ βοῖδίῳ, μῆκος ἀποτείνουσα διὰ τῆς θαλάττης οὐκ ἔλαττον ἑπτακοσίων σταδίων. ubi καλύψει vitiosum est, πλευρὰ minime contemnendum. Sed praeferenda videtur *Scholias* *Theocriti* lectio ad *Id.* VII. v. 76. νῶτα *Λημνίας* ἄλός. Hanc enim me-
6. *Νῶτον* καὶ τὰ νῶτα] In MS. *Νῶτα* καὶ τὸν νῶτον. HUDSON.
- Νῶτα* καὶ τὸ νῶτον. Adhibui faciliorem medicinam et pro τὸν tantummodo reposui τὸ, et ita plane *Collatio Schlaegeriana.* *Aristophan.* Eq. v. 289. *Κυνοκοπήσω* σου τὸ νῶτον. *Vesp.* v. 1285. *Κεράμῳ* τὸ νῶτον. *Avib.* v. 497. — παλεὶ ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον. Atque ita in *Machonis* fragmento apud *Athen.* lib. XIII. p. 580. B. et apud *Alciph.* lib. III. p. 368. παλεὶ τὸν νῶτον τοῦ *Χαρικλέους.* legere malim τὸ νῶτον. Vid. *Phrynichus* p. 126. [p. 290. Lob.] et *Thomas M.* et notae. *Herodianus* *Philetæro* τὸ νῶτον inter et τὸν νῶτον distinguit [p. 435.]. Τὸ νῶτον καὶ τὰ νῶτα οὐδετέρως ἐπὶ ἀνθρώπων. ἐπὶ δὲ τῶν ἀλόγων τὸν νῶτον ἀρσενικῶς. καὶ ξένον τὸν (leg. *Ξενοφῶν*) περὶ ἱππικῆς, τὸν νῶτον τῆς ἵπλου. *Xenophon* locus est [cap. 3, 3.] p. 936. B. ubi *Cl. Oudendorpius* ad *Thom.* pro ἐπὶ τὸν νῶτον legere malebat ἐπὶ τοῦ νῶτου, et similiter in *Aelian* H. A. lib. XIII. cap. 14. κατὰ τοῦ νῶτου pro κατὰ τὸν νῶτον. Sed *Herodiani* observatio

Νέατον⁷, Ἀττικῶς. ἔσχατον, Ἑλληνικῶς καὶ κοινόν.

Νέωτα⁸, Ἀττικῶς. τὸ μέλλον ἔτος, Ἑλληνικῶς.

Ναυτιᾶν⁹, Ἀττικῶς. ναυσιᾶν, Ἑλληνικῶς.

Νυμφεύτριαν¹⁰, Ἀττικῶς. παρὰ νυμφον, Ἑλληνικῶς.

taphoram poetae Attici etiam adhibuere, ut *Euripid.* Iph. Taur. v. 1245. Hel. v. 780. Βοὸς ab aliis putem substitutum, ἀλὸς a tragico profectum.

7. Νέατον] Pro κοινόν Coll. Gron. κοινῶς, et sic citat *Salmasius* de L. Hellenist. p. 56. ubi typorum errore pro νέατον scriptum est σχέατον, vocabulum Graecis auribus inauditum. Νέατος autem et νεάτος Attice ultimum denotant. Vid. *Hesychius* v. et *H. Stephanus* Thes. T. II. p. 1031. et 1038. Commodior locus dari non poterat *Euripidem* emaculandi *Rheso* v. 794. Καὶ μ' ἔγγος ἀυγάζοντα καὶ θηρώμενον Παλεὶ παραστὰς νελαίραν εἰς πλευρὰν ξίφει Ἄνῆρ ἀκμάζων. *Scaliger*, sive alius potius, cuius coniecturas *Scaligero* tribuit *Barnesius*, versui laboranti succurrere tentabat scribendo πάρος pro παραστὰς. Quam coniecturam unice amplectendam censuit *Barnesius*, quin in ipsum textum invexit. Nollem factum. Παραστὰς enim optimum est, πάρος valde frigidum. Sed praeterea νελαίρα γαστήρ pro imo ventre Graecis scriptoribus usu tritum est, quod optimo iure *Hippocrati* restituit Medicorum literatissimus, *A. Heringa* Observ. p. 8. Νελαίρα πλευρὰ nusquam, praeterquam hoc

loco, occurrit. Scribendum censeo: Παλεὶ παραστὰς πλευρὰν εἰς νεάτην ξίφει. vel: Παλεὶ παραστὰς νειάτην πλευρὰν ξίφει. Expressit poeta *Homereum* Νέατον εἰς κενεῶνα, *Il. E.* v. 857. Ne vero de emendationis veritate dubites, en! inepti quidem istius, sed saepe tamen ad *Euripidem* emendandum utilissimi auctoris tragoediae Christi Patientis, quae vulgo *Gregorio Nazianzeno* tribui solet, versum 1220. Νύσσει παραστὰς νειάτην πλευρὰν ξίφει Ἄκμαϊος ἀνῆρ.

8. Νέωτα] *Hesychius*: νέωτα, εἰς τὸ ἐπιὸν ἢ μέλλον ἔτος. εἰς νέωτα est apud *Theophr.* Char. c. 4. FISCHER.

Hesychius: Ἐπὶ νέωτα. εἰς τρίτον ἔτος. Forte: εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος.

9. Ναυτιᾶν] In Collat. Gro-269 nov. est Ναυτιᾶν ἐν τῷ τ. Ἀττικῶς. ut Περράγως ἐν τῷ γ. Σιγηλὸς ἐν τῷ λ. Pulchre hoc verbum *Luciano* *Necyom.* [4.] T. I. p. 461. [l. 11.] restituit Ἰόπανυ *Hemsterhusius*. Apud *Hesychium* pro Ναυτιᾶσθαι, πλέειν, reponendum Ναυτιᾶλλεσθαι ex *Hom. Od. E.* v. 246.

10. Νυμφεύτριαν] Quid sit νυμφεύτρια, norunt omnes.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Νεῖα¹², τὰ εἰς παρασκευὴν πλοίου ξύλα.
 Νουθέτησις¹³, Ἀττικῶς. νουθεσία, Ἑλληνικῶς.
 Νάπυ¹⁴, Ἀττικῶς. σίνηπι, Ἑλληνικῶς.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Ρ Ξ.

Ξενοδοκῶ¹, Ἀττικῶς. ξενοδοχῶ, Ἑλληνικῶς.

νησitis habet, quod Casaubono placebat, sed invito metro.

12. Νεῖα] Glossa non videtur esse Moeridis. FISCHER.

In ed. Huds. τοῦ erat ante πλοίου, quam voculam, praecipue tibus MSS. C. Reg. Leid. delevi. Hesychius: Νεῖα, ξύλα τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ἐπιτήδεια. et, Νήιον, ναυπηγήσιμον ξύλον τὸ εἰς νεῶς χρεῖαν εὐθετον. Δόρου νήιον hoc sensu Homereum est Od. I. v. 384. Conf. Moschorul. Π. Σ. p. 173. Verum νεῖα qui usurpaverit, novi neminem.

13. Νουθέτησις] Utitur Wetstenius ad 1 Cor. cap. X. v. 11. Νουθεσία quidem etiam reperitur apud scriptores Atticos, ut Aristophan. Ran. v. 1041. aliosque (conf. Pollux lib. III. sect. 100. et IX. 109.), sed νουθέτησις rarius est ipsisque solis proprium. Glossarium Sangermanense in B. Coisl. Montefalc. p. 483. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 109, 10.] Νουθέτησιν, Εὐπολις Αὐτολύκω. Plato Protag. p. 225. E. [p. 323. E. St.] et alibi. In Euripidis Hercule Fur. v. 1256. in vetustis editionibus legitur: Ἄκουε δὴ νῦν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις Πρὸς νουθεσίας σὰς. ἀναπτύξω δέ σοι. Barnesius ne monito quidem le-

ctore, edidit: πρὸς νουθεσίας τὰς σὰς, secumque in levem errorem traxit eruditissimum Juvenem J. Struchtmeyerum Anim. p. 142.

qui eo ex loco etiam anapaestis patrocinium quaesivit. Revocata voce Attica scribendum: Πρὸς νουθετήσεις σὰς. ἀναπτύξω δέ σοι. *φίλη*

14. Νάπυ, Ἀ. σίνηπι] In 271 MS. σίνηπα. HUDSON.

Sic et Leid. In aliis σίνηπι cum $\bar{\alpha}$ super $\bar{\eta}$, id est σίναπι Alexis Lebetes apud Athen. lib. IV. p. 170. Μάραθρον, ἄνηθον, νάπυ, καυλὸν, σίλφιον. Sed Moeris respicere videtur ad Aristophanis Eq. v. 628. Κᾶβλεψε νάπυ. ubi alii legerunt καὶ βλέπε σίναπι. Vid. Kusterum et notas ad Phrynich. p. 126. [p. 288. Lob.] Wetsten. ad Matth. cap. XIII. v. 31.

1. Ξενοδοκῶ, Ἀ. ξενοδοχῶ, Ἑ.] In MS. Coisl. Ξενοδοκῶν, Ἀ. ξενοδοκῶ, Ἑ. Reg. et Coll. Gr. Ξενοδοκῶν, Ἀ. ξενοδοκεῖν vel ξενοδοκῶν. In Montefalc. vero Bibl. Coisl. p. 487. scriptum est Ξενοδόκειον, Ἀ. ξενοδοχεῖον, Ἑ. quemadmodum ad Thom. v. Ξενοδόκος citat Cl. Oudendorpius. Atque ita legendum putem, si quis a vulgata recedere velit. Similiter πανδοκεῖον *φίλη*

Ἐυφρώνως², Ἀττικῶς. συμφρώνως, Ἑλληνικῶς
καὶ κοινῶς.

Ἐνωρίς, Ἀττικῶς. συνωρίς, Ἑλληνικῶς.

Ἐύμαχοι³, Ἑλληνικῶς καὶ κοινῶς.

Ἐυρὸν, μακρῶς, Ἀττικῶς. βραχέως, Ἑλληνικῶς.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Υ Ο .

Ὁρθρεύει¹, Ἀττικῶς. ὀρθρίζει, Ἑλληνικῶς.

scribendum pronunciat *Phrynichus*, non πανδοχεῖον, p. 134. [p. 307. Lob.] Οὐροδόκην in *Xenophonte* reperit *Photius* laudatus *Albertio* ad Hes. v. Βίχος. Eadem in aliis compositis a δέχομαι scripturae varietas, uti doctis notissimum. Θεοδόχοι οἶκοι restituendi *Euripidi* *Jone* v. 1549. Ἔα, τίς οἴκων θεοδότων ὑπερτελής Ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφάνει θεῶν. *Scaligeri* coniecturam recepit *Barnesius* θεοδόκων, vocem *Νοππο* usurpatam. Sed praestat θεοδόκων, quod epitheton templo ipse *Euripides* tribuit *Jon.* v. 511. Conf. *Hesych.* v. Pro ὑπερτελής autem, quod *Hesychius* explicat ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη, legendum vel ὑπὲρ τέγος, auctore *Hesychio*: Ὑπὲρ τέγος, ὑπεράνω τῆς στέγης. vel, quod verius puto, ὑπερτενῆς, eodem *Hesychio* fideiussore: Ὑπερτενῆς, ὑπερανατείνουσα, ὑψηλή. cui consentit *Suidas*: Ὑπερτενὲς, ὑψηλὸν, ὑπερανέχον. Pro Ἐνοδόκος perperam apud *Hesychium* scriptum Ἐνοδόκος, ξενοδόκος. solenni permutatione literarum εν et υν. Contrario modo plane peccavit *Suidas* in Ἐναλλῶ, τὸ συναθροῖζω. ubi

Kusterus e MS. Parisino rependum putabat Ἐναλλῶ, verbum ne Graecum quidem. Ἐναλλῶ habet etiam *Lexicographus* *Bibl. Coisl.* p. 237. Debuerat autem uterque scribere Ἐναλλῶ. 272 Ἐναλλῶ Atticam pro συναλλῶ, cuius verbi multa exempla dederunt homines eruditi ad Act. cap. I. v. 4.

2. Ἐυφρώνως] Pro κοινὸν e C. K. Coll. Gr. κοινῶς. De Atticorum more ξὺν pro σὺν ponentium consulendus imprimis *Summus Hemsterhusius* ad *Luciani* *Jud. Voc.* [9.] T. I. p. 94. laudatus etiam *Valckenaerio* ad *Eurip.* *Phoen.* v. 539. [v. *Hermann.* ad *Aristoph.* *Nub.* v. 975. p. 130. ed. sec.]

3. Ἐύμαχοι] In Cod. Coisl. legitur ξύμαχοι, deinde desunt duae illae voces Ἀττικῶς, σύμμαχος. SALLIER.

Similiter Coll. Schl. Gron. et Leid.

1. Ὁρθρεύει] Citat *Salmasius* de *Hellen.* p. 101. *Wetsteinus* ad *Luc.* cap. XXII. v. 38. *Euripides* *Troas.* v. 181. Ὡ τέ-

Ὀμόσε², ἄμα, ὁμόθεν, τόπου δηλωτικά. τὸ μὲν γὰρ ἄμα ἐν τῷ αὐτῷ δηλοῖ. τὸ δὲ ὁμόσε εἰς τὸ αὐτό. τὸ δὲ ὁμόθεν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
 Ὀμόδουλος³, Ἀττικῶς. σύνδουλος, Ἑλληνικῶς.
 Ὀρεικόν⁴ ζεῦγος, Ἀττικῶς. ἡμιονικόν, Ἑλληνικῶς.

κνον ὀρθρεύουσαν ψυχὴν Ἐκ-
 πληχθεῖς ἦλθον φρικᾶ.

2. Ὀμόσε] Ὀμοῦ rescipere
 ex *Photii Lexico*. In MS. Ὀμόσε,
 et dein εἰς τὸ αὐτό. Vid. *Lamb.*
Bosii Observ. Crit. p. 15. HUD-
 SON.

Ὀμοῦ. Is locus sic scribitur in
 Cod. Coisl. Ὀμόσε, ἄμα, ὁμό-
 θεν, τόπου δηλωτικά. τὸ μὲν
 γὰρ ἄμα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. τὸ
 δὲ ὁμόσε εἰς τὸ αὐτό. τὸ δὲ
 ὁμόθεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. At-
 que hanc lectionem alteri esse
 praefendam nemo non videt.
 SALLIER.

273 Ὀμόσε. *Hudsonus* ediderat Ὀμοῦ,
 ἄμα, ὁμόθεν, τόπου δηλωτικά.
 τὸ μὲν γὰρ ἄμα ἐν τῷ αὐτῷ
 τόπῳ δηλοῖ. τὸ δὲ ὁμόσε εἰς τὸν
 αὐτὸν τόπον. τὸ δὲ ὁμόθεν, ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ τόπου. Revocavi omni-
 um MStorum lectionem. Sunt
 autem haec non tantum loci, sed
 et temporis adverbia. Vide ceteros
 Grammaticos.

3. Ὀμόδουλος] Quid de
 hocce *Moeridis* effato sentiendum
 sit, discas ex his *Pollucis* lib.
 III. sect. 81. Σύνδουλος δὲ λέγει
Λυσίας, καὶ *Εὐριπίδης*. Ὑπερί-
 δης δὲ καὶ *Εὐκλείδης* ὁμόδουλον
 λέγουσι. Utrumque igitur Atticum
 ὁμόδουλος et σύνδουλος. Prius
 certe usurpatur ab *Euripide* *He-*
cub. v. 60. Ἄγει ὦ παῖδες τὴν
 γραῦν πρὸ δόμων, Ἄγει ὀρθοῦ-

σαι τὴν ὁμόδουλον. Altero idem
 utitur *Med.* v. 65. Μὴ πρὸς γε-
 νείου κρύπτε σύνδουλον σέθεν.
 Quem locum fortasse *Pollux* ob
 oculos habuit. [add. *Plato Phae-*
dro p. 274. A. St.] Quae cum
 ita sint, eam vocem Atticam esse
 pronuntiare non veremur, prae-
 sertim cum occurrat *Androm.* v.
 65. Legitur quoque apud *Lucia-*
num [*Lucio* 46.] T. II. p. 160.
 [T. II. p. 613. l. 86.] SALLIER.
 Ὀμόδουλος. Citat *Du-Can-*
gius Gloss. p. 1042. *Wetstenius*
 ad *Matth.* cap. XVIII. v. 28.
 Ὀμόδουλος Atticorum proprium,
 σύνδουλος ipsis cum vulgo Grae-
 corum commune. Σύνδουλος le-
 gitur et in *Eurip.* *Ion.* v. 1109.
 et *Theopompi* fragm. apud *Athen.*
 lib. XI. p. 471. A. Conf. *Ouden-*
dorpium ad *Thom.* v.

4. Ὀρεικόν] In MS. Ὀρεικόν.
 HUDSON.

Ὀρεικόν. Uterque Cod. Coisl.
 et Oxon. habet ὀρικόν, quae scri-
 bendi ratio Graecis scriptoribus
 non paucis placuit. Nam, ut omit-
 tam *Aeschinem* et *Synesium* ab
Henr. Stephano laudatos, non
 aliam secuti sunt *Lucianus* [*Amor.*
 6.] T. I. p. 123. [T. II. p. 404.
 l. 32.] et *Plutarchus* [*Sulla* cap.
 12.] T. I. p. 459. A. et [*Ale-*
xandr. cap. 37.] p. 686. E. SAL-
 LIER.

Ὀρεικόν. Sic Cod. Reg. Re-
 liqui omnes ὀρικόν, quemadmo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Οἰστός?, δισυλλάβως, Ἀττικῶς. βέλος, Ἑλληνικῶς.

stes Aristoph. ad Pac. v. 929. Οἱ γὰρ Ἴωνες δισυλλάβως λέγουσιν οἷς. οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως τὰς οἷς. καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους οἱ Ἀττικοὶ συναϊροῦντες, τὸν οἷν, τὸν οἶν. Conf. Hesychium v. Οἶν. Hoc legitur in Eurip. El. v. 513. et 275 Aristoph. Pac. v. 1076. — πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ. ubi in Schollis, ut illud obiter monerem, pro Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄνδρες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσι, reponendum Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁ. θ. ξ. ex Homer. Il. X. v. 263. Alia huc pertinentia dabo nota sequenti.

7. !Οἷστός, τρισυλλάβως] Cod. Coisl. habet δισυλλάβως, melius nostro iudicio. Prius enim poëticum est. Ad βέλος quod attinet, vox est inprimis Attica. SALLIER.

Οἰστός δισυλλάβως Cod. Coisl. et Coll. Schlaeg. Pulchre et vere! Photius MS. Οἰστός δισυλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι βέλος. Ita Euripides Androm. v. 1132. — ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη, Οἰστοί, μεσάγκυλ', ἔκλυτοί τ' ἀμφάβολοι. Herc. Fur. v. 196. Ἐν μὲν τὸ λῶστον, μυρτίους οἰστοὺς ἀφείς. Conf. Med. v. 635. Vetus Tragicus apud Stobaeum Floril. Grot. p. 325. Ὅστις δὲ μόχλοις καὶ διὰ σφραγισμάτων Σώζει δάμαρτα, τ' ἀνδρὶ δὴ δοκοῦν σοφὸν, Μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ. Ἦτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραξ' ἔχει, Θᾶσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται, Λάθοι δ' ἂν Ἄργου τὰς

πυκνοφθάλμους κόρας. Qui versus vulgo Menandro, cuius fragmentum praecesserat apud Stobaeum, solent tribui et male cum praecedentibus fuere coniuncti, etiam a Clerico Fragm. Men. p. 236. Sed longe supra soccum assurgunt nec recte cum prioribus cohaerent. Vox πυκνόφθαλμος etiam plane tragica est, cui similis πυκνόπτερος apud Sophocl. Oed. Colon. v. 17. Apud Joannem Stobaeum autem in auctorum nominibus vel male positus, vel omissis, singulis paene paginis erratum est. Huic nostro οἰστός similia sunt, quae habet Moeris, οἷς et φθοῖς monosyllaba. Καταπροῖξεται. Phrynichus p. 68. [p. 169. Lob.] Καταπροῖξεται οὐκ ὀρθῶς διαιροῦσι, δέον καταπροῖξεται ἀδιαιρέτως. Male et contra metrum in Aristoph. Nub. v. 1242. ἔμοῦ καταπροῖξει. et alibi semper, ut Eq. v. 433. ubi Archilochi versus, qui similiter depravatus apud Suidam v. Καταπροῖξεται, prostat, Εὐ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροῖξεται. ita ex Etymologo v. Προῖκτης p. 689. init. castigandus est: Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροῖξεται. Similiter διπλοῖζειν pro διπλοῖζειν (ut ἀθροῖζειν pro ἀθροῖζειν, quod vulgo receptum est) ab Aeschilo positum Agam. v. 844. Ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον, quod eius interpretes non perspexerunt. In Eumen. v. 1016. ἐπιδιπλοῖζω indicat versum repetendum esse scribendumque ἐπιδιπλοῖζει. Pari- 276
ter διπλοῖδα pro διπλοῖδα dicere Attici. Levi manu corrigent-

Ὀμοῦμαι⁸, ὀμεῖ, ὀμεῖται, Ἀττικῶς. ὀμόσω, (ὀμό-
σεις), ὀμόσει, Ἑλληνικῶς.

Οὐκ ἐπράττου⁹, Ἀττικῶς. οὐκ ἐπραττες, Ἑλλη-
νικῶς.

Ὀμιλίαν¹⁰, οὐ τὴν διάλεξιν μόνον, ἀλλὰ καὶ
τὴν συνουσίαν πρὸς γυναῖκας, Ἀττικῶς.
λαλιάν, Ἑλληνικῶς.

du^s Hesychius: Διπλοῖδα, δι-
πλοῖδα. Lege: Διπλοῖδα, δι-
πλοῖδα. Sic Εὐβοῖδα pro Εὐ-
βοῖδα apud Sophocl. Trach. v. 74.
et alibi. Διπλοῖδιον et Ἡμιδι-
πλοῖδιον. Aristoph. Eccles. v. 318.
Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδι-
πλοῖδιον. Male scriptum ἡμιδι-
πλοῖδιον. Sic enim proceleusma-
ticus pro anapaesto sede quinta
esset. Ita et νοῖδιον, βοῖδιον,
προχοῖδιον scribi debent. Phry-
nichus p. 108. [p. 86. Lob.]
Ῥοῖδιον διαιροῦντες λέγουσιν οἱ
ἀμαθεῖς, ἡμεῖς δὲ ροῖδιον. Ea-
dem ratio in γραῖδιον. Vid. Hem-
sterh. ad Aristoph. Plut. v. 674.
In Thesmophor. v. 1206. Οὐ γὰρ
γένουτ' ἄν τοῦτο. Ναὶ γραῖδιον.
Lege: Ναὶκι γραῖδιον. Οἰζυρὸς
pro οἰζυρὸς Ion apud Athen. lib.
III. p. 91. E. Ἡ τὰς ἐχίνου
μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας. In Ae-
schyli Eumen. v. 897. leg. πά-
σης ἀπήμον' οἰζύος. δέχου δέ συ.
Οἰζυρὸς etiam alii poëtae trisyl-
labon fecere, ut Leonidas Anth.
lib. IV. cap. 12. epigr. ult. Ὡς
ἐξ οἰζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆ-
σαι Ἐργασίης. et Apollonius Rh.
lib. I. v. 285. in προεχδόσει.
Οἰζυρὴ ἀχέεσσι δυσάμμορος. Pau-
lum diversa ratio in αἰσσειν,
ἦθεος, ἦρῶναι etc. de quibus alio
loco. Moeridis loco utitur Wet-

stenius ad Eph. cap. VI. v. 16.
loco alienissimo.

8. Ὀμοῦμαι, ὀμεῖ] Ἀρι-
stoph. Nub. v. 245. 246. Male
apud Hesych. et Suidam est δμῆ.
Ὀμόσομεν legitur Lys. v. 197.
pro ὀμόσωμεν. Ὀμόσεις, quod
cum Hudsono interserui, ab omni-
bus MSS. abest.

9. Οὐκ ἐπράττου] Forte
locus, quo respexit Moeris, inter
legendum me effugit. πρᾶττεσθαι
μισθὸν reperias apud Aristoph.
Nub. v. 244. ἀργύριον Ran. v. 569.
[cf. Fischer ad Weller. T. III. 1.
p. 436. sq.]

10. Ὀμιλίαν] In Coll. Gron.
μόνως pro μόνον et γυναῖκα
pro γυναῖκας, quod et Leid. ha-
bet, ut monitum a Cl. Albertio
Obs. Phil. p. 357. Ὀμιλίαν At-
tica elegantia inter alia consue-
tudinem et concubitum Venerium
notare dudum exemplis docuit H.
Stephanus T. II. p. 1308. B. 277
cuius observatis paucula e multis
veterum locis addamus. Sed prius
adscribam Scholiastae Sophoclis
ad Elect. v. 420. verba, Moeridis
observationi plane similia: ἡ ὀμι-
λία λέγεται καὶ ἐπὶ συνουσίας
καὶ ἐπὶ διαλέξεως. Νυμφικαὶ

Ὀπύειν¹¹, Ἀττικῶς. συγγίνεσθαι, Ἑλληνικῶς.

Ὀμιλλᾶι *Eurip.* *Hel.* v. 1416. Ἔς ἀνδρῶν Ὀμιλλῆν φοιτᾶν, *Herodot.* lib. I. cap. 182. Similiter *Achilles Tatius* lib. VIII. [cap. 11.] p. 511. ἦκειν εἰς Ὀμιλλᾶν. *Philostat.* V. A. lib. I. cap. 13. μήτ' ἂν γῆμαι, μήτ' ἂν εἰς Ὀμιλλᾶν ἀφικέσθαι ποτὲ Ἀφροδίτων. ubi forte legendum Ἀφροδίσιον, ut apud *Aelian.* H. A. lib. IX. cap. 21. Alias enim videtur addi debuisse τῶν, ut apud *Heliodor.* lib. IV. [cap. 18.] p. 201. l. 7. Ὀμιλήση τὰ Ἀφροδίτης. Παραβάλλειν ἑαυτὰς ἀνδρῶν Ὀμιλλᾶις *Vetus Auctor* apud *Suid.* v. Παραβάλλειν. Ὀμιλλᾶς γυναικὸς ἀπείρατος εἶναι. *Heliodor.* lib. III. [cap. 17.] p. 159. γάμου καὶ ἀνδρὸς Ὀμιλλᾶς ἀπείρατος lib. X. [cap. 33.] p. 521. l. 28. Utuntur eadem ratione *Aelianus* saepissime, ut monuit *Cl. Albertius* l. c. *Conon* Narr. 48. *Ptolemaeus* *Hephaestio* p. 319. 323. *Pollux* lib. I. sect. 218. et III. 46. *Scholias* *Apoll. Rh.* lib. II. v. 475. quocum comparandus *Etymolog.* p. 75. l. 39. Ὀμιλεῖν similiter quibusvis scriptoribus usurpatum. *Glossarium Sangermanense* *Bibl. Coisl.* p. 483. [v. *Bekk. An. Gr.* I. p. 110, 5.] Ὀμιλεῖν, τὸ συγγενέσθαι ἄνδρα γυναικί. *Achilles Tat.* lib. II. [cap. 37.] p. 145. πρωτόπειρος ὧν εἰς γυναῖκας, ὅσον Ὀμιλήσαι ταῖς εἰς Ἀφροδίτην πωλουμέναις. *Alciphron*, *Heliodorus*, qui bis eodem sensu compositum προσομιλεῖν adhibuit lib. I. [cap. 11.] p. 22. l. 17. lib. VII. [imo lib. VIII. cap. 2.] p. 576. l. 11. *Aelianus*, alii.

Atticas Veneres saepe non intellexerunt interpretes, ut in *Sophoclis* *Oed. Tyr.* v. 1209. Ὅστις πέφασμαι φῦς, ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς Τ' οὐ χρῆν μ' Ὀμιλλῶν, οὔστ' ἔμ' οὐκ ἔδει κτανῶν. *Cum quibus non oportuit, habito, dedit* interpretes. *Debuerat: cum quibus non oportuit, consuescens, cum matre Jocasta nimirum.* Σὺν τοῖσι φιλτάτοις Ἀσχισθ' Ὀμιλλῶντα dixerat supra v. 375. ubi rectius interpretes. Simili imperitia *Morellus* in *Libanio* T. I. p. 263. B. Achillis verba de Agamemnone, qui *Briseida* ipsi eripuisset, Ἄλλ' Ὀμιλήσας τῇ κόρη, φησὶν, ὄρκω σοφρίζεται τὴν ἐγκράτειαν, Latine vertit: *potitus puella. Tu mecum redde, ut omnis tollatur ambiguitas, cum rem habuerit, aut consuetudinem Veneream cum puella.* *Apponam* venustissimos *Ovidii* versiculos, qui *Libanio* non parum luminis accendunt, *Rem. Amor.* v. 777. *Hoc et in abducta Briseide flebat Achilles, Illam Plisthenio gaudia ferre toro. Nec frustra flebat; mihi credite, fecit Atrides, Quod si non faceret, turpiter esset iners. — Nam sibi quod nunquam tactam Briseida iurat Per sce-* 278 *ptrum; sceptrum non putat esse deos.*

11. Ὀπύειν] In MS. Ὀπνεῖν. HUDSON. *q. d.*

Ὀπύειν. Ita Cod. Coisl. SAL-LIBR.

Ὀπύειν. Leid. Ὀπνεῖν, sed correctum Ὀπύειν, quemadmodum et Coisl. R. Coll. Schl. Gronov.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

᾽Ορχηστρίς¹², ᾽Αττικῶς. ὀρχήστρια, ᾽Ελληνικῶς.
᾽Οπτεύεσθαι¹³, ᾽Αττικῶς. κληδονίζεσθαι, ᾽Ελλη-
νικῶς.

formari σκωπτόλης, *Aristoph.* *Vesp.* v. 784. a μάλνω μαινόλης (in *Bibl. Coisl.* p. 473. Μαινόλης, μαντικός. leg. μανικός), a κορύπτω κορυπτόλης (vid. *Hesych.* v.), ab οἴφω οἴφóλης, quod idem *Hesychius* conservavit. Quibus adde propria Μισγόλης, Πυθόλης, Φειδόλης.

12. ᾽Ορχηστρίς, ᾽Α. ὀρχήστρα, ᾽Ε.] In *Cod. Coisl.* legitur ὀρχήστρια, quam lectionem veram esse nemo non videt. SALLIER.

᾽Ορχηστρίς, ᾽Α. ὀρχήστρα ᾽Ε. ᾽Ορχήστρια castigarunt *Cl. Valckenaeus* ad *Schol.* in *Hom.* II. X. p. 62. [*Opusc.* T. II. p. 65.] et *Oudendorpius* ad *Thom. M.* v. ᾽Ορχηστρίς. quos consule. Atque ita *MSS. C. R. Leid. Coll. Gr. Schl.* *Supra: Μαθήτρις, ᾽Α. μαθήτρια, ᾽Ελληνικῶς.*

13. ᾽Οπτεύεσθαι] Lege ὀπτεύεσθαι per ττ. BERGL. in marg.

᾽Οπτεύεσθαι. Locus corruptus. Quid enim ὀπτεύεσθαι cum altero illo κληδονίζεσθαι rei est? Legendum fortasse ὀπτεύεσθαι, id est vaticinari. ᾽Οπτεύομαι enim et ὀπτεύομαι idem omnino significant. *Aelius Dionysius* apud *Eustath.* [ad *Hom.* II. Ε. p. 948, 31. *Bas.*] p. 964. δῆλον δὲ, inquit, ὅτι μαντική ποτε λέξις τὸ ὄσσεσθαι ἀπὸ τῆς ὄσσης, ἣν καὶ ἐπὶ μαντείας τίθησι. τοιαύτη δὲ λέξις ἐστὶν ὅτε καὶ ἡ ὄψ, ὡς *Αἴλιος Διονύσιος* παρασημειοῦται, λέγων ὅλα τὴν κλη-

δόνα, καὶ ὀπτεύεσθαι τὸ κληδονίζεσθαι. ᾽Αριστοφάνης *Λυσιστράτη*· ὀπτεύομενος κάθηται. Ex quibus colligas, hancce Grammaticum etymologiae ab ipso propositae *Aristophanis* auctoritatem praetendere voluisse, quasi nempe verbum ὀπτεύομαι ab eo poeta fuisset usurpatum. Verum nihil simile hodie in *Lysistrata* comparet. 280

Edita enim locum, quem *Dionysius* ob oculos habuit [v. 597.], sic exhibet: Τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς. κἄν τούτου μὴ πιλᾶβηται, Οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην. ὀπτευομένη δὲ κάθηται. Id autem librariorum culpa fieri potuit, qui voces minus notas in alias notiores mutare consueverunt. Non deerunt tamen, qui apud *Moeridem* malint ὀπτεύεσθαι, nobis minime contradicentibus. Illius autem verbi variae sunt significationes. Ac primum quidem sumitur pro *auguror*. Sic *Aelianus* de *Anim.* lib. I. cap. 48. ubi de corvo: ταῦτά τοι καὶ μαντικῆς συμβόλοις ἀγαθὸν ἐμολογοῦσι τὸν αὐτὸν, καὶ ὀπτεύονται γὰρ πρὸς τὴν ἐκείνου βοήν οἱ συνιέντες ὀρνίθων, καὶ ἔδρας, καὶ κλαγγὰς, καὶ πτήσεις αὐτῶν ἢ κατὰ λειᾶν χεῖρα, ἢ κατὰ δεξιάν. Ita quoque *Plutarchus* *Mor.* [de *Is. et Osir.* T. II.] p. 356. E. ἐκ τούτου, inquit, τὰ παιδάκια μαντικὴν δύναμιν ἔχειν οἴεσθαι τοὺς Αἰγυπτίους καὶ μάλιστα ταῖς τούτων ὀπτεύεσθαι κληδόσι παιζόντων ἐν ἱεροῖς, καὶ φθεγγομένων, ὃ, τι ἂν τύχωσιν. Scribe ὀπτεύεσθαι.

Ὀξίδας¹⁴, οἱ Ἀττικοὶ τὰ μικρὰ λαγύνια.

Praeterea significat ominos. Eo sensu usurpatur a Porphyrio de antro Nymph. [cap. 33.] p. 270. ὄθεν, inquit, καὶ ἐν ταῖς λιτανίαις καὶ ἐκτεηρίαις τὰς τῆς ἐλαίας θαλείας προτείνουσιν, εἰς τὸ λευχὸν αὐτοῖς τὸ σκοτεινὸν τῶν κινδύνων μεταβάλλειν ὀπτεούμενοι. Tandem ὀπτεύομαι non incommode vertas, mali ominis instar aversari, abominari, ut argumento sunt haec Dionysii Halic. lib. II. p. 89. οὕτως εὐλαβῶς ἡ πόλις ἔχει πρὸς τὰ οὐκ ἐπιχώρια ἔθνη περὶ θεῶν, καὶ πάντα ὀπτεύεται τύφον, ᾧ μὴ πρόσεστι τὸ εὐπρέπες. SALLIER.

Ὀπτεύεσθαι. Sic Codd. Coisl. Reg. Coll. Schl. Gronov. atque ita emendandum esse monuit etiam Cl. Ruhkenius ad Tim. p. 143. [p. 197.] In Eustathii autem loco malim librariis culpam tribuere, quam eruditissimum Grammaticum Aelium Dionysium erroris accusare. Sic autem scribendum: ὅττα, ὡς Ἄλλιος Διονύσιος παρασημειοῦται, λέγων, ὅτταν τὴν κληδόννα, καὶ ὀπτεύεσθαι τὸ κληδονίζεσθαι. A. A. ὀπτεούμενος δ. κ. Sed potuerunt Dionysii libri Eustathii iam tempore fuisse depravati. In Timaeo pro Ὀττα. φήμη, μαντεία καὶ διὰ κληδόνος. Clar. Editori e Saïda placuit: Ὀττα. φ. μ. καὶ θεία κληδών, cui obloqui nolim. Mihi tamen Photii lectio μαντεία διὰ κληδόνος non plane adspernanda videtur. Ita in Plutarchi loco κληδόνος ὀπτεύεσθαι. Similiter Hesychius v. Ἐμβόλους. — τὰς διὰ τῆς φήμης γιγνομένης μαν-

τείας, ἃς Φιλόχορος φησι Δήμητρα εὐρεῖν. Pari ratione μαντεῖαι διὰ θυσιῶν, διὰ σπλάγχνων, διὰ πυρὸς dicuntur. Hesychius: Ἱερεὺς. ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος. Levi menda liberandus Apollodorus lib. I. cap. 8. 11. p. 47. ed. Fabr. l. 12. προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερείων μαντικὴν. Lege: διὰ τῶν ἱερείων μ. Cum vero de re augurali et haruspicina sermo incidit, eadem opera Amponium emaculabo p. 72. Θύεσθαι τοῦ σφάττεσθαι διαφέρει. Θύεσθαι μὲν γὰρ ἔστιν, ἐπὶ τιμῇ θεοῦ. καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἐπὶ τιμῇ διὰ σπλάγχνων θύεσθαι φασί. Deleis vocibus ἐπὶ τιμῇ male repetitis scribendum: καὶ τὸ μαντεύεσθαι διὰ σπλάγχνων θύεσθαι φασί. Sic statim Amponius: Θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι. Sed gravius vulnus inflictum est Cyrillo, cuius verba in notis protulit Valckenaerius meus: Θύεσθαι τοῦ σφάττεσθαι διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν Θύεσθαι διὰ σπλάγχνων θύεσθαι φασί. τὸ δὲ Σφάττεσθαι, τὸ φονεύεσθαι καθ' ἡντινα αἰτίαν. Hoc autem modo sanandum est, pro μὲν θύεσθαι refingendo μαντεύεσθαι. Apud Hesychium: Θύεται, ἱεροσκοπεῖται, malim ἱεροσκοπεῖ. Hoc autem verbum ubique fere interpretes male fuerunt interpretati. Sed nimium a via deflectimus.

14. Ὀξίδας] In MS. Ὀξίδας. Λαγύνια. In MS. καλύγια. HUDSON.

Leid. Ὀξύδας, et μακρὰ κα-

Ὀλλύασιν, ὀμνύασιν, Ἀττικῶς. ὀλλύουσιν, ὀμνύουσιν, Ἑλληνες.

Οὐχ ἥκιστα¹⁵; Ἀττικῶς. μάλιστα, Ἑλληνικῶς.

Ὀμνύναι, Ἀττικῶς. ὀμνύειν, Ἑλληνικῶς.

Ὀσφρόμενος¹⁶, Ἀττικῶς. ὄσφρησάμενος, Ἑλληνικῶς.

Οἰδίπουν¹⁷, Ἀττικῶς. Οἰδίπουν καὶ Ἑλληνες. Οἰδίποδα, κοινῶς.

Ὀλέκρανα¹⁸, Ἀττικῶς. ἀγκῶνας καὶ πήχεις, Ἑλληνικῶς.

λύγια. Coisl. Coll. Schl. et Gron. bene ὀξίδας, μικρὰ λαγύνια. Vid. Aristoph. Plut. v. 812. Ran. v. 1488. 1501. Thom. M. v. In Nicostrotati fragmento apud Athen. lib. VI. p. 230. D. Λοιπὴ τις ὀξίς ἐστι καὶ ψυκτήριον τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον. Forte scribendum Λεπτὴ τις.

15. Οὐχ ἥκιστα] Vid. Isocrates p. 80. ed. Wolf. min. et Xenoph. Memor. III, 1, 2, 23. FISCHER.

Vide Ruhkenium ad Tim. p. 145. [p. 201.] et v. ἥκιστα p. 95. [p. 131.] In Luciani Encom. Musc. [10.] T. III. p. 97. l. 28. καὶ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυλαῖς καὶ ἀνθρώποις ἐργάζεται. Male interpres vertit non minus. Solanus vero pro καὶ perperam posuit ἢ. Debuerat ita Latine reddi: *Apis maxime muscis et hominibus mella facit.* Quando nulla mutatione opus.

16. Ὀσφρόμενος, Ἀ. 282 ὄσφρησάμενος, Ἑλλ.] At Thomas Mag. Ὀσφρομαι καλλόν ἢ ὄσφραίνομαι. Aliter tamen se rem habere ostendunt haec Euripidis Cycl. v. 154. Εἶδες γὰρ αὐτήν. Σιλ. οὐ μὰ Δί,

ἀλλ' ὄσφραίνομαι. Ea quoque utitur Theophrastus Hist. Plant. lib. IV. cap. 20. οἶον ἢ δάφανος, καὶ ἢ δάφνη τὴν ἀμπελον. ὄσφραίνεσθαι γὰρ φασι καὶ ἔλκειν. SALLIÈR.

Ὀσφρόμενος. Respexit Moser ad Aristoph. Vesp. v. 788. Κατὰ βδελυχθεὶς ὄσφρόμενος ἐξέπτυσσα, unde emendandus idem Thesmorph. v. 502. ἐν' ὄσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους τῶν, uti recte emendavit Doctiss. Dawesius Miscell. Critt. p. 327. quem consule. Hesychius: Ὀσφρεσθαι, τὸ ὄσφρανθῆναι. Ὀσφρησάμενος legitur in Aeliani H. A. lib. V. cap. 49.

17. Οἰδίπουν, Ἀ. Οἰδιπόδην δὲ Ἑ.] In MS. Οἰδίπους δὲ, Ἑλλ. HUDSON.

Οἰδίπουν, Ἀ. Οἰδίπουν καὶ Ἑλλ. Sic Codd. Coisl. Reg. Collatio Gronov. Οἰδίπον καὶ, Leid. ut Huds. Forte scribendum Οἰδίπον δέ. Tzetzes ad Hesiod. Ἔργ. v. 162. ἐστι δὲ καὶ ἕτερα εὐθεῖα, ὁ Οἰδίπος, καὶ τὸ Οἰδίπους, καὶ ὁ Οἰδιπόδας. Nisi ista Οἰδίπουν καὶ Ἑλληνες ab alia manu Moseridi inserta videantur. Pro κοινὸν e Coll. Gron. κοινῶς.

18. Ὀλέκρανα] MSS. C. R.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

'Οξυθύμια²², Ἀττικῶς. καθάρσια τὰ εἰς τριόδους ἐκβαλλόμενα, ἢ τὰ περικείμενα τοῖς ἀγχονιμαίοις νεκροῖς, Ἑλληνικῶς.

'Οστοῦν²³, Ἀττικῶς. ὀστέον, Ἑλληνικῶς.

Οἶμαι²⁴ καὶ οἶομαι, Ἀττικῶς. νομίζω, Ἑλληνικῶς.

"Ορῶς²⁵, τὸ ἐπάνω τοῦ προκτοῦ, Ἀττικῶς.

22. Ὀξυθύμια] In MS. Ὀξύμια. Pro ἀγχονιμαίοις in MS. ἀγχινομαίοις. HUDSON.
Leg. ἀγχονιμαίοις omnino. Mortui non strangulantur aut suffocantur, sed strangulati seu suffocati sunt mortui. BERGÉ. in marg.
284 Τοῖς ἀγχονιμαίοις νεκροῖς. In Cod. Oxon. legitur ἀγχινομαίοις, in nostro vero ἀγχονιμαίοις. Scribe ἀγχονιμαίοις, quam vocem Graecam esse constat ex his *Bardesanis* apud *Euseb.* Praep. Euang. p. 277. [ed. Viger.] Γερμανῶν οἱ πλεῖστοι ἀγχονιμαίῳ μόρῳ ἀποθνήσκουσι. SALLIER.

'Οξυθύμια. Leid. Ὀξύμια. C. Reg. Coll. Gron. ὀξύμια. Male, ut ex *Harporatione*, *Hesychio* aliisque notum. Nec improbabilis *Magni Valesii* sententia, ita dicta fuisse a θύμῳ arbore infelici. Veterum locis ab *Harporatione* laudatis addendus *Incertus* apud *Hesychium* v. Ῥαφανιδωθῆναι. Τίς γὰρ ἀντὶ τῆς Ῥαφανίδος ὀρῶν ὀξυθύμια ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς. Sic leg. pro ὀξυθυμίαν. Quem locum recte explicat *Is. Vossius* ad *Catull.* p. 43. si pro *raphano moechis crux statuatur*, nemo nos accedet; sed frustra in iambo digerere conatus est. Quamquam facile assentior, comici esse verba, sed e quibus nonnulla videntur intercidisse. Pro ἐν τριό-

δοις e *Coisl.* Reg. Leid. Coll. Gron. reposui εἰς τριόδους. *Eustath.* ad *Od.* X. p. 796. f. καθαρμῶν ἐκβολαὶ εἰς τὰς τριόδους ἐγένοντο. Nescio, an huc pertineat, quod e *Lexicis Rhetoricis* habet *Etymologus*: Φάνιον, τόπος εἰς δὲ τὰ καθάρματα ἐξέβαλον. Pro ἐκβαλλόμενα et περικείμενα. Coll. Gron. ἐμβαλλ. et παρακείμενα. Pro ἀγχονιμαίοις *Coisl.* ἀγχονιμ. Reg. et Leid. ἀγχινομαίοις. Coll. Gron. ἀγχονιμάροις, ubi ρ pro ι.

23. Ὀστοῦν, Ἀττικῶς] *Moevidi* accedit *Photius* in *Lex. MS.* Ὀστοῦν δισυλλάβως, οὐκ ὀστέον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, SALLIER.

'Οστοῦν *Achilles Tat.* lib. IV. [cap. 19.] p. 271. ubi in aliis ὀστέον, quod *Illustris Salmasius* comparat cum χειλέων, ἀνθέων, quibus alibi utitur *Achilles*. Parum recte. Ὀστέα legitur in *Menandri* fragm. *Iac.* v. 688. ubi ὀστέα in metri leges peccaret, quod in *Moroso* v. 27. obvium est. Ὀστέων *Euripid.* *Orest.* v. 403.

24. Οἶμαι καὶ οἶομαι] καὶ e MSS. C. Reg. et Coll. Gron. inserui. Οἶω utitur *Lacaena* apud *Aristoph.* *Lys.* v. 166.

25. Ὀρῶς] In MS. ὀρῶς. HUDSON.

᾽Οσημέραι, ᾽Αττικῶς. καθημέραν, ᾽Ελληνικῶς. Οἶσε²⁶, ᾽Αττικῶς. φέρε, ᾽Ελληνικῶς. καὶ κοινῶς. ᾽Οστρία²⁷, δια τοῦ ἰ μακροῦ, ᾽Αττικῶς. ὄστρεα, ᾽Ελληνικῶς.

᾽Οφελον²⁸, ἐπὶ δύο προσώπων καὶ ἀπαρεμφάτων. ἐξ ἀνάγκης ῥῆμα ἀκολουθήσει ῥήματι ἀπαρεμφάτω. Ὡς μὲ ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι. — Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτανος εὐκτικῶς κέχρηται.

285 Sic et Leid. Verum Coisl. Reg. Coll. Schl. recte ὄρθος. Vid. Scholiastam Aristoph. Ran. v. 224. et imprimis Valckenaeium Animadv. ad Ammon. lib. I. cap. 9.

26. Οἶσε] Aristoph. Ran. v. 485. Acharn. v. 1098. ubi utrumque et οἶσε et φέρε deia recurrit. κοινῶς pro κοινὸν e Coll. Gron.

27. ᾽Οστρία] Thomas Magistro ᾽Οστρεια, οὐκ ὄστρεα. HUDSON.

᾽Οστρία. Scribe ὄστρεα ex Athenaeo lib. III. p. 92. ὄστρεα δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Hinc Photius in Lex. MS. ᾽Οστρεα σὺν τῷ ἰ μᾶλλον. Veteres igitur Attici, si fides Athenaeo, nomen, de quo controversia est, per ἰ efferebant, aliter Plato, ut ex eodem discimus: ὄστρεον δὲ, inquit, ὡς ὄρνέον. Πλάτων ἐν Φαίδρω [p. 250. D. St.], ὄστρεον τρόπον φησὶ δεδεδεσμένοι [i. δεδεδεσμευμένοι] καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ [p. 92. B. St.], τὸ τῶν ὄστρεῶν γένος συμπάντων. ἐν δὲ τῷ τῆς Πολιτείας δεκάτῳ [p. 611. D. St.], ὄστρεα [i. ὄστρεα] εἶπε συμπεφυκέναι [i.

προσπεφυκέναι], ὄστρεα τε καὶ φυκίας [i. φύκια]. Platonem sequitur Theophrastus lib. de igne sect. 57. Καθάπερ σίδηρος, χάλκος, λίθος, ὄστρεα κενὰ τῆ φύσει σχεδὸν ψυχρότατα. Sed ita tamen, ut utrumque sua aetate adhuc in usu fuisse ostendat. Legitur enim cum diphthongo in tractatu de Lapid. sect. 45. γίνεται δὲ ἐν ὄστρεῳ τινὲ παραπλήσιον ταῖς πίνυαις. SALMER.

28. ᾽Οφελον. ἔ. δ. π. καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου. ἐξ ἀ. ῥήματι ἀκολουθήσει ῥήματι ἀπαρέμφατον] In MS. καὶ ἀπαρεμφάτων. ἐξ ἀνάγκης ῥῆμα ἀκολουθήσει ῥήματι ἀπαρεμφάτω. Homeri locus est Iliad. φ. v. 279. Demosthenis p. 835. ed. Francof. HUDSON.

MSS. omnes in ea, quam exhibui, lectione conspirant. Placent tamen Hudsoni correctiones, nisi minore mutatione velis: ῥῆμα 286 ἀκολουθήσει ῥήματι ἀπαρέμφατον. Pro δύο προσώπων legendam τριῶν. ᾽Οφελον apud Homerum ceterosque poetas et scriptores Atticos verbum est, ὄφελον, ὄφελος, ὄφελος, cui praefiguntur particulae ὡς, εἰ, εἰ γάρ. Photius Lex. MS. in

Οὐκ ἀπέρκει²⁹, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέχρη. Ἀριστοφάνης Πολυεῖδω.

Ὁρῶδεῖν³⁰, Ἀττικῶς. φοβεῖσθαι ἢ ἀθυμεῖν, Ἑλληνικῶς.

Ὁβελίας³¹, ἄρτος, ὁ ἐπὶ τῶν ὀβελῶν ὠπτημένος.

indice Menandri: Ὁφελον, καὶ ὄφελος, καὶ ὄφελος, τοῖς προσώποις συσχηματίζουσι, ὡς ῥῆμα, καὶ διὰ τοῦ ὠ, ὠφελον ἐγὼ, καὶ ὠφελός σου, καὶ ὠφελεν οὗτος. Vide *Luciani Soloecist.* [1.] T. III. p. 554. et *Graevium. Scholiastes Homeri ad Il. A. v. 414.* in Cod. Wetsten. Ὁφελος ῥῆμά ἐστι καὶ κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον. Καλλίμαχος δὲ ἐπιῤῥημα εὐκτικόν φησι (epigr. XVIII.) Ὁφελον μὴδ' ἐγένοντο νῆες θοάαι. Similiter fere *Etymol.* p. 643. et *Scholiasta Euripidae ad Med. v. 1.* Εἶθ' ὠφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπιᾶσθαι σκάφος. Apud vulgares autem scriptores ὄφελον adverbialiter pro *utinam* positum est, ut in N. F. *Demosthenis* locus est Or. contra Aristogitonem (quam tamen *Demosthenis* non esse censeret *Dionysius Halicarnasseus*) p. m. 496. C. [p. 783. Reisk. p. 80, 44. Bekk.] ὠφελος γὰρ μηδεὶς ἄλλος Ἀριστογείτονι χαίρειν. unde liquet, pulchre in Codd. Coisl. Reg. et Coll. Gronov. pro Ἀττικῶς legi εὐκτικῶς, quod recipere non dubitavi.

29. Οὐκ ἀπέρκει, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔρχεται] Ita ex *Thoma Mag.* qui habet: Ἀπαρκεῖ καλλίον ἢ ἄρκει. Si quis malit οὐκ ἀπέχρη, per me licet. HUDSON.

Ab omnium MSSorum lectione recedendum non videtur. Οὐκ

ἀπαρκεῖ usurpatum *Euripidi* apud *Athen.* lib. IV. p. 158. F. et *Stobaeum Flor. Grot.* p. 35. Similiter *Aeschylus Pers.* v. 474.— καὶ οὐκ ἀπέρκεσαν Οὐς πρόσθε Μαράθων Βαρβάρων ἀπώλεσαν. Οὐκ ἐξήρκεσε bis *Isocrates Panathen.* T. II. π, ed. p. 227. [p. 251. Steph. p. 281, 91. Bekk.] p. 233. [p. 254. Steph. p. 284, 103. Bekk.] Οὐκ ἀπέχρη vel ἀπόχρη *Aristides Opp.* T. I. p. 40. l. 4. *Alciphyl.* lib. I. ep. 2. *Lucianus Prom.* [5.] T. L. p. 30. l. 98. et D. M. [2, 1.] p. 336. l. 86.

30. Ὁ ρ ῶ δ ε ἴ ν] Laudat Glossam *Ez. Spanhemius* ad *Aristoph. Plut.* v. 122. omissis duabus vocibus ἢ ἀθυμεῖν, quas 287 *Hudsonus* in suo Codice etiam non reperisse videtur. Eas tamen exhibent Codd. Coisl. Reg. Leid. Coll. Schl. et Gronov. Nec aliter *Moschorulus II. Σ.* p. 78. ὀρῶδῶ, τὸ φοβοῦμαι, ἢ ἀθυμῶ. De ipso verbo post *Cel. Valckenærii* curam *Animadvv. ad Ammon.* lib. I. cap. 9. aliquid addere plane foret inutile. [cf. *Peerlkamp.* ad *Muson. Ruf.* p. 302.]

31. Ὁβελίας ἄ. ὁ ἐ. τ. ὁ. ὀπτῶμενος] Ita ex *Hesychio.* in MS. ὀπτῆμενος. HUDSON.

Cod. Coisl. habet ὠπτημένος, quod est anteponendum. SALLIER. Ὁβελίας — ὠπτημένος praefo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Οὐς³⁵, Ἀττικῶς, ὠτίον, Ἑλληνικῶς.

Ὀφεις³⁶, Ἀττικῶς. τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησι ψέλλια.

Ὀρμος³⁷, Ἀττικῶς. περιτραχήλιος, Ἑλληνικῶς.

Ὀπήν³⁸, Ἀττικῶς. τρύπημα, Ἑλληνικῶς.

35. Οὐς] In poetarum Atticorum scriptis frequentissimum. Vid. Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 712. Hesychius: Οὐς, ὠτίον. unde post Ὁ τύμπανα, pro τῶν ὠτίων legendum: Ὠτιῶν, ὠτίων. Ὠτίον legitur Matth. cap. XXVI. v. 51. ubi Moeride usus est Wetsteinus.

36. Ὀφεις] Hesychius: Ὀφεις, τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια. Μένανδρος Παρακαταθήκη, τοὺς ὄφεις, λέγει, καλῶς γέ μοι Ἠγόρασας. Pollux lib. V. sect. 99. Nicostratus apud Clement. Alexandr. Paedag. lib. II. cap. 14. p. 245. Philostratus Epist. XL. καὶ οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις, καὶ αἱ χρυσαῖ πέδαι. Lucianus Amor. [41.] T. II. p. 442. l. 80. ἢ τοὺς περὶ καρποῖς καὶ βραχίονι δράκοντας. Hinc forte medicina facienda est loco Aristotelis varie tentato, lib. I. ep. 15. p. 39. Σὲ δὲ ὧ πασῶν ὑπερφέρουσα γυναικῶν καὶ κάλλει καὶ γνώμῃ, τῆς εὐφρονος οὐ παρήγαγεν εὐβουλίας, οὐχ ὄρμος, οὐχ ἐλικτήρες, οὐ πόλεων τὸ πολύτιμον, οὐ περιδέρμαιον, οὐ Αὔδιός τε καὶ ποδήρης χιτῶν. κ. τ. λ. Voces οὐ πόλεων diversa ratione nuper castigare tentarunt viri docti, quorum coniecturas recensere longum foret. Ceteris accedat nostra οὐχ ὄφρων τὸ πολύτιμον, quae cum sensui optime satisfacit, tum omnium proxime 289 ad depravatam lectionis ductus

accedit. Eadem ratione fasciae, quibus mulieres crura ad maleolos usque vincire solebant, δράκοντες appellantur in Antipatri Sidonii et Archiae Epigrammasin, quae Clar. Kusterus edidit ad Suid. T. II. p. 292. quaeque alia occasione illustrare conabor.

37. Ὀρμος, Ἀ. περιτραχήλιον, Ἑ.] Minus ergo Attice loquitur Plutarchus, a quo ea vox usurpatur [Alexandro cap. 32.] T. I. p. 684. συνήρμοστο δὲ αὐτῷ περιτραχήλιον ὁμοίως σιδηροῦν. SALLIER.

Ὀρμος. Eustathius ad Odysse. Ω. p. 843. l. 36. ὄρμος μὲν λιμήν. ὄρμος δὲ περιτραχήλιος κόσμος. Verum hanc differentiam scriptores non observarunt. Pro περιτραχήλιον Codd. Coisl. R. et Coll. Gron. praeserunt περιτραχήλιος, quod aeque probum est; intelligitur enim κόσμος, ut κόσμημα in περιτραχήλιον, quod observatum L. Bos de Ellips. Gr. Ἐπιτραχήλιος, κόσμος Suidae v.

38. Ὀπήν] Accedit Photius in Lex. MS. Ὀπήν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην. ὀπή δὲ ἧς ἐστὶν ἰδεῖν, ἐνθεν καὶ ὀπήτιον. SALLIER.

Ὀπή de quovis foramine ponitur. Vid. Aristoph. Vesp. v. 349. 351. Lys. v. 721. Sannurion apud Schol. Eurip. ad Or. v. 279. Alciphr. lib. III. ep. 9.

"Οχλον³⁹, ἐπὶ πλήθους, Ἀττικῶς τὴν παρὰ τοῖς
Ἕλλησι λεγομένην ὄχλησιν.

Heliodor. lib. VIII. [cap. 16.] p. 414. l. 24. etc. Conf. *Wetsten.* ad *Hebr.* cap. XI. v. 38. Aliquando notat *fenestram*. *Hesychius*: Ὀλή, θυρίς. Unde *Cl. Kusterus* emendandum censet *θυρίδα* v. Ὀλή, θυκτερίς, ἢ διατρησίς. *reprensas*, θυρίς. Bene; sed malim minore mutatione *θυρίς*. Ita *Achilles Tat.* lib. II. [cap. 19.] p. 107. f. ἔξωθεν δέ τις ἕτερος ἀπέκλειε καὶ τὰς κλειῖς ἔβαλλε διὰ τῆς ὀλῆς. *Interpres* dedit *per foramen*, minus recte. *Τρύπημα* sensu nequam ponitur in *Aristoph.* *Ecoles.* v. 620. — ὅπως ἂν μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν. cui loco similis est ille *Eurolidia* apud *Etymolog.* p. 726. l. 55. Οὐδὲν κενόν τρύπημα γ' ἐν ταῖς οἰκίαις ἂν εὖρης. Ita enim pro *καινόν*, vel ipso metro docente, scribendum. γ' post τρύπημα inserui.

39. "Οχλον — ὄχλησιν]
Minus igitur Attice loquuntur
290 *Lucianus* [Paras. 11.] T. II. p. 353. *Porphyr.* [de *Abstin.* lib. I. 51.] cap. 42. [p. 42. ed. *Holsten.*] *Antonin. Imp.* lib. IV. cap. 3. Monere vero non alienum erit, verbi *παροχλῶ* eiusdem ac ὄχλησις originis nullam exemplum reperiri in *Lexicis*, tametsi usurpatur a *Theophrasto* de *Caus. Plant.* lib. III. cap. 15. καὶ φακερόν, inquit, ὅτι μᾶλλον παροχλοῦσιν αἱ ὄλζαι ταῖς σκιαῖς. σκιὰν γὰρ πολλὴν ποιεῖ ἢ πεύκη. Huc etiam quodammodo pertinet ὄχλολοῖδος, vox optimae notae, utpote

qua *Timon* quondam usus est. *Testis Proclus*, *Comm. MS.* in *Alcib.* cuius locum adduxit *Frastantius*. *Fabricius* ad *Sext. Empir.* p. 397. Ταῦτα μὲν Ἡράκλειτος, inquit, διὸ καὶ σιλλογράφος ὄχλολοῖδρον αὐτὸν ἀπεκάλεσεν. *SALLIER.*

"Οχλον, ἐπὶ πλήθους, Ἀττικῶς. *Cl. Abreschius Dilucid.* *Thucyd.* p. 595. punctum censet ponendum post ἐπὶ πλήθους, colon autem post Ἀττικῶς debere deleri. Mihi vero praesens dubitandum non videtur, quia voces ἐπὶ πλήθους a mala manu *Moeridi* fuerint assutae iisque omissis scribi debeat: "Οχλον, Ἀττικῶς, τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησι λεγομένην ὄχλησιν. Similiter plane atque in "Οφεις, Ἀττικῶς, τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησι ψέλλια. Conf. *Διάγνωσιν.* *Πελάτην.* *Πόρκους.* *Σωδάριον.* *Moschorulus*: "Οχλος, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἢ ὄχλησις. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, τὸ πλήθος τοῦ λαοῦ. Vid. et *Lex. Coisl.* p. 483. [*Bekk.* An. Gr. I. p. 110, 5.] De Attico nominis ὄχλος usu pro ὄχλήσει consulendus praeter *Antonium* p. 114. et *Thomam M. Valckenaeus* ad *Eurip.* *Phoeniss.* v. 883. qui tamen ἐπὶ πλήθους etiam ab Ἀττικωτάτοις ponit observat, *ibid.* v. 204. conf. *Abresch.* l. c. *Etymol.* p. 645. l. 36. "Οχλησις legitur apud *Lucian.* *Paras.* [11.] T. II. p. 849. l. 52. et *Dionem Chrys.* *Or.* XL. p. 493. H. Apud *Hesychium* male scriptum: "Οχθησις, θόρυβος, τάρραχος.

Ὀπός⁴⁰, Ἀπτικῶς. πυτία, Ἑλληνικῶς.

40. Ὀπός, Ἀ. πυτία, Ἑλλ.] In MS. πυτίς. Non alia vox tantam habet scripturae varietatem. Nam dicitur πυτία, πυετία, πυτιὰ et πιτύα. HUNSON.

Ὀπός, Ἀ. πυτία. Ita Cod. Coisl. idque recte, ut ostendunt haec *Eustathii* Comm. p. 619, (Il. E. p. 472.) ὥστε ὀπός οὔτε γάλα ἐστίν, ὡς μανθάνουσιν οἱ τρόφιμοι τῶν σχεδικῶν αἰνιγμάτων. οἷα τοῦ ὀποῦ τούτου καθὰ γάλακτος παραβάλλοντες ἰδιωτικώτερον. ἀλλὰ ὀπός κυρίως καλεῖται ἢ τὸν τυρὸν συμπήκτουσα πυετία. Accedit *Hesychius*: Ὀπός, inquit, πυτιῶν, βοτάνη τις, δὲ οὗ πηγνυται τὸ γάλα. Ibi 291 enim legendum est πυτία. Nec cuiquam scrupulum iniicere debet discrimen illud, quod in scribendi ratione *Eustathium* inter et *Hesychium* intercedit: nam tribus modis nomen, de quo disputatur, a veteribus efferri solet. Sunt, qui *coagulum* πυετίαν nominent, aliis interea πιτύαν vel πυτίαν appellentibus. *Eustathio* praecivit *Aristoteles*, in cuius scriptis vox πυετία semper occurrat, nempe Hist. An. lib. III. p. 80. de anim. part. lib. III. p. 81. de cor. gener. lib. II. p. 215. Alteram vocem, πυτίαν nempe, anteposuerunt *Dioscorides* ubique, *Aëtius* Tetrab. I. Serm. 2. *Alex. Trall.* lib. VIII. cap. 8. *Nonnus Medicus* [cap. 178. 204.] p. 309. et 316. [v. *Bernard.* ad *Nonn.* Epit. T. II. p. 76.] et *Plutarch.* [de cap. ex host. util.] T. II. p. 86. D. Nec desuere qui nomine πιτύα uterentur, e quorum nu-

mero idem *Nonnus* p. 234. *Plutarch.* [de Ser. Num. Vind.] T. II. p. 552. F. et *Clemens Alex.* [Paedag. lib. I. cap. 6.] p. 105. [C. ed. Sylb.] Hinc colligas a Graecis scriptoribus duo haec postrema vocabula indiscriminatim usurpata esse: quod cum *Glossarum* auctores animadverterent, utrumque sua serie collocatum sibi exponendum esse iudicaverunt. Sed antequam ad alia veniamus, operae pretium est emendare locum *Plutarchi* Moral. [Quaest. Sympos. lib. VII. qu. 2.] p. 100. [imo p. 700. D.] Θεοφράστου δὲ αἰνιγτομένου τὸν λόγον ἐν οἷς πολλὰ συναγήοχε, καὶ ἱστορήσε τῶν τὴν αἰτίαν ἀνεύρετον ἡμῖν ἔχοντων, οἷός ἐστιν ὁ τῶν ἀλεκορίδων, ὅταν τέκωσι, περικαρφισμός, ἢτε καταπίνουσα φώκη τὴν πίτυν ἀναλισκομένη. Emenda πιτύαν; praeterquam quod enim ἰδίωςensus postulat, nostrae huic coniecturae favet imprimis alter eiusdem scriptoris locus [de Ser. Num. Vind.] T. II. p. 552. F. ὥσπερ γὰρ, inquit, ὑαίνης χολή, καὶ φώκης πιτύα, θηρίων τᾶλλα μαρῶν ἔχουσι πρὸς τὰς νόσους χρήσιμον. **ΣΑΛΛΙΚΑ.**

Ὀπός. *Aristoph.* Pac. v. 1184. *Eccl.* v. 404. *Aelianus* H. A. lib. XIV. cap. 11. καὶ πήξαι γάλα παρέξει ὀπὸν δούς. Sed vide *Stephan.* Thes. T. II. p. 1374. 1375. Pro πυτία Leid. πυτίς. Coisl. Coll. Schl. Gr. πυτία. Πιτεία scriptum in *Scholiiis* Theod. criti ad Id. XI. v. 63. πιτύα apud *Hesych.* v. Τάμισος.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π.

- Πεπαύσομαι¹, Ἀττικῶς. παύσομαι, Ἑλληνικῶς.
 Πράξομαι², Ἀττικῶς. πράξω, Ἑλληνικῶς.
 Πράξεται³, Ἀττικῶς. πράξει, Ἑλληνικῶς.
 Παῖσαι⁴, Ἀττικῶς. παῖξαι, Ἑλληνικῶς.
 Πεπραγῶς⁵, ἐν τῷ γ, Ἀττικῶς. πεπραχῶς, Ἑλ-
 ληνικῶς.
 Πλέων⁶ καὶ καταπλέων, Ἀττικῶς. πλήρη, Ἑλ-
 ληνικῶς.

καὶ ἀλλαγῶν occurrit in his Scho-
 293 his ad Ach. v. 519. 894. 960.
 Verissimam hanc correctionem de-
 bes Praestantissimo Valckenaerio.

1. Πεπαύσομαι] Pro παύ-
 σομαι Leid. παύσωμαι. Perperam.
 Paulo post futura ab Atticis sae-
 pissime poni pro futuris primis
 passivis notissimum, sed rarius pro
 futuris mediis adhiberi. Nostro
 πεπαύσομαι simile Homericum
 δεδέξομαι, quod Hesychius ex-
 plicat per δέξομαι. Πεπαύσομαι
 legitur in Sophoclis Antig. v. 91.
 Trach. v. 595. Eurip. Epist. V.
 p. 528. l. 5. Alciphri. lib. I. ep.
 36. et forte restitui debet in Eu-
 roolidis fragmento apud Stobaeum
 Flor. Grot. p. 141. Καὶ τοῦ μὲν
 ἐν κύκλῳ πεπαύσομαι λόγου.
 Pro γε παύσομαι.

2. Πράξομαι] Leid. πρά-
 ξαμαι.

3. Πράξεται, Ἀ. πράξει] In MS. πέρξει. HUDSON.

4. Παῖσαι — παῖξαι] Vide Nunnesium ad Phrynicum
 p. 47. [v. Lob. p. 240.] HUDSON.
 Supra: Ἐπαίσαμεν.

5. Πεπραγῶς] Ἐν τῷ γ
 addunt Coisl. Reg. Coll. Gron.
 Ward. In Leid. ἐν τῷ τριτ'. Vid.
 in Πελιτνόν. Πέτομαι. Σιαλόν.
 Σιγηλός. Ναυτιᾶν. et sic saepe
 Grammatici. Vid. Gavellus V. D.
 in Obs. Misc. Vol. X. p. 431.
 Moeridis observato usus Wetste-
 nius ad A. A. cap. XXV. v. 11.
 ubi est πέπραχα. Verum in Xe-
 norhonte aliisque etiam scripto-
 ribus Atticis saepe per χ scriptum
 est a librariis. In Euripidis Sup-
 plie. v. 644. roganti Choro, sal-
 vana esset Theseus, respondet
 Nuncius: Σῶς, καὶ πεπραγμέν',
 ὡς Ἄδραστος ὤφειλε Πραῖσαι ἐν
 Ἀργείοισιν. Scribendum: Σῶς, καὶ
 πέπραγεν, ὡς Ἀ. ὦ.

6. Πλέων] Thomas M.: 294
 πλέων καὶ κατάπλεων δοκιμώ-
 τερον ἢ πλήρες. Unde apud No-
 strum aut πλήρες geroni debet
 pro πλήρης, aut pro πλέων καὶ
 κατάπλεων rescribi πλέως καὶ
 κατάπλεως. Prior coniectura vera
 videtur. Certe lectio Cod. Coisl.
 [v. paulo post] ferri non potest.
 FISCHER.

Πλέων — πλήρης. Leg. πλήρη,
 debet enim accusativus esse. BERGL.
 in marg.

Πεπράσομαι⁷, πεπράση, πεπράσεται, Ἀττικῶς.
πραθήσομαι, πραθήση, πραθήσεται, Ἑλ-
ληνικῶς.

Πλεῖν⁸ ἢ μύριοι, Ἀττικῶς. πλέονες ἢ μύριοι,
Ἑλληνικῶς.

Πλημμελεῖν⁹, Ἀττικῶς. ἐξυβρίζειν, Ἑλληνικῶς.

In Montef. Bibl. Coisl. est Πλέ-
ονα καὶ καταπλέονα, Ἀττικοί
πλήρη, Ἕλληνες. Sed in ordine
Cod. Coisl. quem a Cl. Ruhnkens-
pio accepi, bene est Πλέων καὶ
καταπλέονα. πλήρη habet etiam
Collatio Ward. In Hesychio etiam
pro Πλέων, πλήρης. legendum
πλήρη vel πλήρες. Πλέων, neu-
trum est in Aristoph. Ran. v.
1420. πλέων accusat, masc. Nub.
v. 1370. ψόφου πλέων. et Phi-
lostr. V. A. lib. III. cap. 10. et
alibi.

7. Πεπράσομαι] *Rhano-*
rinus non constat unde: πεπρά-
σομαι, Ἀττικώτερον ἢ πραθή-
σομαι. Et *Lysias* p. 41. ed.
Taylor. min. dicit πραθείη, atque
apud *Sophoclem* Trachin. v. 256.
est πραθείς. *Moschorulus*: πε-
πράσομαι, μέλλων καὶ πραθή-
σομαι. ἐπράθην ἀόριστος. *Fis-*
cher.

Pro πεπράση praestat πεπράσει,
ut est in *Aristoph.* Vesp. v. 179.
ὅτι πεπράσει τήμερον. In *Mo-*
schorulo II. Σ. p. 135. male
scriptum πεπράσσομαι. Pro πρα-
σθήσομαι, πρασθήση, πρασθήσε-
ται, ut erat in ed. Huds. et Leid.,
recte Coisl. et Reg. πραθήσομαι,
πραθήση, πραθήσεται, uti corre-
xit quoque *Oudendorp.* ad Thom.
p. 704. Πεπράσομαι *Xenophon*
Anab. lib. VII. [cap. 1, 23.] p.
397. C.

8. Πλεῖν ἢ μ. Ἀ. πλέο-
νες ἢ μ.] Ita vel πλείους ἢ
μύριοι. In MS. πλέον ὅση μύ-
ριοι. v. *Aristoph.* Plut. v. 1185.
HUDSON.

Leid. πλέον ὅση. Verum Coisl.
et Coll. Schl. recte πλέονες ἢ.
Splanhemius ad *Aristoph.* Ran.
v. 91. citat πλέον ἢ. Vid. *Ari-*
stoph. Nub. v. 1037. 1061. Ran.
v. 90. 1160. Eq. v. 442. 831.
Ach. v. 858. Av. v. 6. 1251. ubi l.
πλεῖν ἢ ἑξακοστούς. v. 1305. Eccl.
v. 803. Lys. v. 589. Semel πλεῖον
ἢ Eccl. v. 1124. Πλέον ἢ *Xeno-*
phon Cyrop. lib. II. [cap. 1, 2.]
p. 39. C. *Antiphon* de Chor. p.
146. [p. 81, 44. Bekk.]

9. Πλημμελεῖν, Ἀττι-
κῶς. ἐξυβρίζειν, Ἑλλ.] Ali-
ter *Thomas Mag.* καὶ πλημμε-
λεῖν, inquit, καὶ ἐξυβρίζειν ἔρεῖς.
atque ita se rem habere patet vel
ex *Stephani* Thes. SALLIER.

Πλημμελεῖν. Recte *Moschoru-*
lus II. Σ. p. 186. Πλημμελεῖν, 295
τὸ ἀμαρτάνειν, παρὰ δὲ τοῖς
Ἀττικοῖς, τὸ ἐξυβρίζειν. Vid.
Lysias p. 164. *Isocrates* Pa-
neg. [imo Panathenaeico] p. 296.
n. ed. [p. 279. Steph. p. 313,
223. Bekk.] *Lucian.* Jud. Voc.
[11.] T. I. p. 96. l. 57. alii. Pro
ἀμαρτάνειν praeter alios bene
multos posuit *Libanius* Opp. T.
I. p. 296. D. ἐκάστου τοίνυν
πρὸς τὰ τῆς ἀξίας πλημμελήσαν-

*Προτέλεια*¹⁰, ἡ πρὸ τῶν γάμων ἡμέρα.
*Περίστων*¹¹, Ἀττικῶς. *περίστυλον*, Ἑλληνικῶς.
*Πεποιθέναι*¹² λέγεται Ἀττικῶς. *πεποιθήσιν*, Ἑλ-
 ληνικῶς.

τος μέτρα. Haec enim lectio teme-
 re in margine posita est, pro
 qua glossema ἀμαρτήσαντος in
Libanii verba receptum est. Tho-
 mae Magistri locus haud dubie
 corruptus est; ultima enim καὶ
 ἐπὶ πλημμυροῦντος ποταμοῦ etc.
 pertinent ad πλήμας. Leid. hic
 πλημελεῖν.

10. *Προτέλεια*] Vide *Meur-
 siii Graeciam Feriatam* [p. 237.]
Hudson. et *Ruhnkenium* ad *Tim.*
 p. 159. [p. 224.] seq. cuius per-
 docta est observatio.

11. *Περίστων*] In MS.
περίστων. HUDSON.

Περίστων. Cod. Coisl. habet
περιστώϊον, quam scribendi ratio-
 nem nonnullis placuisse argumen-
 to sunt haec *Etymologi* p. 665.
Περίστων, σὺν τῷ ι γράφεται
 τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ φων.
 καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ στοῖα γίνεται
 τοῦ σημαίνοντος τὸ στοῖα, *περί-
 στοιον*, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω
περιστώϊον. Quod autem ea vox
 a *Moeride* Atticis adscribatur, in
 eo praecedentem *Pollucem* habuit
 lib. I. sect. 78. SALLIER.

Περίστων. In Leid. et Coll.
 Gron. erat *περίστων* sine iota
 subscripto, quemadmodum et *Mo-
 schorulus* Π. Σ. p. 135. exhibet:
Περίστων ὁμοίως παρ' αὐτοῖς
 (Ἀττικοῖς) τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις
περίστυλον. Verum Coisl. et Coll.
 Schl. *περιστώϊον*, quare iota sub-
 scripsi, quod forte tamen veteres

Attici non apposuerunt, qui pro-
 cul dubio *περίστων* pronuncia-
 runt, ut *πατρῶον*, *ὑπερῶον*, pro
 quibus poetae Iones *πατρώϊον* etc.
 adhibuerunt. Apud *Hesychium*
Περιστώων, *περιστύλων*. et *Πε-
 ρίστων*, *περίστυλον*, quorum po-
 sterius mutari debet in *Περίστων*.
 Legitur enim post *Περίστροφος*.
 In *Pollucis* loco lib. I. sect. 78.
 pro στοῖα e MSS. recipiendum
 στοῖα. Eadem enim in hoc no-
 mine ratio, quae in ροῖα pro ροῖα.
 Vid. infra *Ροῖα*. In *Philoxeni*
 Glossis: *Atrium*, *περίστων*. Scri-
 be *προστώον*. Vid. *Eustath.* ad
Odys. Ω. p. 830. Antepenulti-
 mam in *περίστων* acui tradit
Etymologus l. c.

12. *Πεποιθέναι*] In MS. 296
πεποιθέν. HUDSON.

Πεποιθέναι. Cod. MS. *πέποι-
 θεν*. Sed *πεποιθέναι* rectum est.
 Vide *Phrynichum* p. 130. [p. 294.
 Lob.] a quo etiam repudiatur no-
 men *πεποιθήσις*, quod revera
 apud scriptores Atticos nusquam
 occurrit. Utitur tamen *Chrysost.*
 in *Paul.* p. 795. ἐν *πεποιθήσει*,
τουτέστι μετὰ τοῦ θαρσύνειν. Jo-
 seph. [Antiq. I. 3, 12.] p. 74.
Gregor. Nyss. T. II. p. 188. SAL-
 LIER.

Quid si pro *πεποιθέναι* legen-
 dum sit *πεποιθός*? GESNER. in
 litt. ad *Schlaeg.*

Gesneri coniectura minime con-
 temnenda est. Sic *Dio Chryso-
 stom.* Or. I. de Regno p. 6. A.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Παροψίδα¹⁵, τὴν ποιδὴν μᾶζαν, Ἀττικῶς. παροψίδα, τὸ σκεῦος, Ἑλληνικῶς.

Παῖδα¹⁶, τὸν δοῦλον, καὶ ἢ γέρον, Ἀττικῶς.

Πρώτως¹⁷ καὶ πρῶτον, τὸ μὲν ποδότητος, τὸ δὲ ποιότητος δηλωτικόν.

mibi indicari. [Haec verba ex Platonis Comici Phaone desumpta et vitiosi φαιδωνι loco reponendum esse φάωνι demonstrat Porsonus ad Eurip. Med. v. 139. 140. p. 35. ed. Lips. tert.] Videntur autem librarii saepe notius sibi nomen περιουσίαν in scriptoribus Atticis substituuisse.

15. *Παροψίδα*] Pro Ἀττικῶς male in Leid. Ἑλληνικῶς, et ultima a nova linea incipiunt, quasi aliam constituerent glossam. Forte librarius voluit παραψίδα. Ita enim aliquando male hoc nomen scriptum reperitur. De utroque huius nominis usu post *Athenaeum* lib. IX. p. 367. C. egerunt interpretes ad *Phrynichum* p. 74. [p. 176. Lob.] et ad *Thomam M.* v. aliique illic laudati, ut *Albertius Obs. Philol.* ad *Matth. cap. XXIII. v. 25.* et *Wetstenius.*

16. *Παῖδα*] *Du-Cangius Gloss. Gr.* p. 1079. legit: παῖδα δοῦλον, καὶ ἢ γέροντα. FISCHER.

Aristophanes Vesp. v. 1288. Τί δ' ἐστὶν ὧ παῖ; παῖδα γὰρ, καὶ ἢ γέρον, Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ. *Pollux* lib. III. sect. 78. *Ammonius* p. 111. et not. Apud *Suidam*: Παῖδες. οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. Δαβίδ· αἰνεῖτε παῖδες Κύριον. ἀντὶ τοῦ, οἱ δοῦλοι. vocibus transpositis scribendum οὐ

μόνον οἱ νέοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δοῦλοι. Nihil frequentius apud quosvis scriptores Atticos aliosque. 298 Vid. *Wetstenius* ad *Matth. cap. VIII. v. 6.* Hoc autem sensu reponendum videtur in *Menandri* fragmento ex *Assentatore* apud *Athenaeum* lib. X. p. 659. E. fragm. *Men.* p. 106. quod post *Grotium* ita constituit singulare nostrarum litterarum decus, *A. Heringa Obs. Critt.* p. 247. seq. Σπονδῆ. δίδου σὺ σπλάγγν' ἀκολουθῶν. ποῖ βλέπεις; Σπονδῆ. φέρω πλείω ωσια. σπονδῆ. καλῶς. Εὐχου. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα, Ὀλυμπιασι, πᾶσι, πάσαις, λ. Versu secundo pulchre *Heringa* restituit servi nomen Σωσία, φέρε πλείω Σωσία. Verum priora, quae sensum non optimum habent, sic malim castigare: Σπονδῆ. φέρ' ὧ παῖ, Σωσία. πλεῖ tantummodo mutavi in παῖ, quae levissima est mutatio et valde frequens in κλεινός et καινός et similibus. Tertio autem versu pro Εὐχου, quod eo loco plane ineptum est propter sequens εὐχώμεθα, unice refingendum Ἐγχει. Sic *Aristophanes Pac.* v. 1102. 1105. quem locum imitatus est *Menander*: Ἐγχει δὲ σπονδῆν, καὶ τῶν σπλάγγνων φέρε δευρί. Conf. *Suidam* v. Ἐγχεῖν.

17. *Πρότερον*] In MS. πρῶτον et πρῶτον. HUDSON. Similiter Leid. Coisl. et Reg.

Παραιρήματα¹⁸ τῶν ἱματίων, Θουκυδίδης, Ἀτ-
τικῶς.

πρώτως καὶ πρῶτον. Coll. Gron. πρώτως. Coll. Schlaeg. πρότερον καὶ πρῶτον. atque ita in Coisl. exstare testatur *Sallierius*. Verum in serie Cod. Coisl. quam *Cl. Ruhnkenius* in meam gratiam exscripsit, clare legitur Πρώτως καὶ πρῶτον. Atque ita sine dubio scriptum reliquerat *Moeris*. Eodem enim modo alii Grammatici haec bina distinxerunt. Πρῶτον ponitur de numero, de quantitate, ἐπὶ ποσότητος, πρώτως de qualitate rei, ἐπὶ ποιότητος. Sic intelligenda verba. *Thomas M.* p. 764. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν ἀριθμοῦ, πρώτος μόνον ὄνομα εὑρηται. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπίρρημα πρώτως, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ πρῶτον, ᾧ ἀκολουθεῖ τὸ ἔπειτα. ἐπὶ δὲ ποιότητος εὑρηται. Πλάτων γοῦν διαιρούμενος τὰς πολιτείας, τὴν μὲν, πρώτως ἔχειν, φησί. τὴν δὲ ὑστέρως. δηλονότι, ἢ μὲν προηγείται τῇ ποιότητι, ἢ δὲ ἔπεται. Cum *Thoma* comparandus, quem expilavit, *Amponius*, cuius locum totum adscribam: Πρῶτος καὶ πρότερος διαφέρει. Πρῶτος μὲν γὰρ, ἐπὶ πολλῶν. πρότερος δὲ ἐπὶ δύο. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ ἀκόλουθός ἐστιν ὁ ὑστάτος. τῷ δὲ προτέρῳ ὕστερος καὶ Πρότερος μὲν ἐπὶ τάξεως, πρῶτος δὲ ἐπὶ ποιότητος, ὡς ὅταν ἐπὶ ἀγάλματος λέγωμεν, πρώτως ἔχειν τῇ τέχνῃ, οἷον ἐξόχως. Πλάτων γοῦν δ. τ. π. τ. μ. π. ἔ. φ. τ. δ. ὕ. δηλονότι, ἢ μὲν πρωτεύει, ἢ δὲ ἔπεται. εἰ δὲ τις εἴποι, πρώτως (sic ex *Ascalonita* legi debere

monuit *Valcken.* pro πρότερον) ἦλθον εἰς Ἀθήνας, ἀμικράνει. πρῶτον γὰρ χρή. Ubi vel quaedam exciderunt, quae habet *Thomas*: καὶ πρότερος μὲν ἐπὶ τάξεως, πρῶτος δὲ οὐ μόνον ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ποιότητος, ὡς ὅταν λέγωμεν, πρῶτός ἐστι τὴν τέχνην, καὶ πρώτως. Vel, quod mihi paene verius videtur, pro καὶ Πρότερος μὲν ἐπὶ τάξεως, πρῶτος δὲ ἐπὶ ποιότητος, legendum: πρῶτον μὲν ἐπὶ τάξεως. πρώτως δὲ ἐπὶ ποιότητος, quando sequentia optime cohaerebunt. Πρώτως autem pro πρῶτον adhibuerunt *Aristoteles* et *Chrysippus*, propterea a *Phrynico* reprehensi p. 138. [p. 311. Lob.] Πρώτως Ἀριστοτέλης καὶ Χρύσιππος λέγει. ἔστι δὲ διεφθαρμένον πάνυ τούνομα. οὐδὲ γὰρ δευτέρως καὶ τρίτως φασί. λέγε οὖν πρῶτον.

18. Παραιρήματα] In MS. Παραιρηματα. *Thucydidis* locus est p. 242. edit. Oxon. HUDSON.

Παραιρήματα. Sic Coll. Schl. Verum Coisl. in serie Ruhnk. Leid. et Coll. Gronov. παραιρήματα per ε. Per η scriptum apud *Thucydidem* lib. IV. cap. 48. p. 267. l. 76. καὶ ἐκ κλινῶν τινῶν, αἷ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι — διεφθάρησαν. *Hesychius* Παραιρήματα explicat παραράμματα ἱματίων. Similiter *Pollux* lib. VII. sect. 64. Θουκυδίδης δὲ ἐκ τῶν ἐσθήτων πα-

Πρω¹⁹ καὶ πρωΐας, καὶ ὀψὲ καὶ ὀψίας.

ραιορήματα, τὰ πρὸς ταῖς ὤαις, ἃς παραιεῖσθαι φησιν, ὡς ἰσχυρὰ εἰς ἀγχόνην. *Suidas* v. Παραιρήσεται interpretatur ἀφαιρήματα. Vid. *Stephanum* Thes. T. I. p. 199. C. Illud certum videtur, si παραιρήματα pro vestium fimbriis ponantur, aliud verbum, quam ποιεῖν, requiri, quod tamen *Suidas* confirmat. Sin παραιρήματα pro restibus posuerit *Thucydides*, MSSorum lectionem παραιωρήματα esse praefereendam.

19. Πρωῖ οὐ πρωΐας (Ἀττικῶς), καὶ ὀψὲ, οὐκ ὀψίας] In MS. πρωῖ καὶ πρωΐας, καὶ ὀψὲ καὶ ὀψίας. HUDSON.

Thomas M. πρωῖ καὶ ὀψέ. οὐ πρωΐας καὶ ὀψίας: e quo correctum *Moerida* palam est ab *Hudsono*. FISCHER.

Πρωῖ. Codices Coisl. et Oxon. inter se consentiunt: sed recte is locus a Cl. *Hudsono* emendatus. SALLIER.

Placent *Hudsoni* correctiones οὐ, οὐκ pro καὶ, καὶ. Verum sine MSSorum auctoritate mutare non sustinui. Videatur *Thomas M.* 300 et interpretes, ut et Cel. *Ruhnken.* ad *Tim.* p. 161. [p. 226. sq.] Pro πρωῖ autem e MSS. C. et Reg. reposui magis Atticam πρωῖ. *Hesychius*: Πρωῖ, ἀντὶ τοῦ πρωῖ. et, Πρωῖ, Ἀττικώτερον τὸ ὑφ' ἐν. *Suidas*: Πρωῖ. οὕτω μονοσυλλάβως, ἔτι ὄρθρου βαθέος. ἴσον τῷ, ἐν ὧρα τοῦ πρωῖ συναίρεσις ἐστὶ τὸ πρωῖ. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρωῖ περισπᾶται. Sic pro πρωῖ cum Cl. *Ruhnkenio* legi debere liquet ex *Scholiasta Ari-*

stoph. ad *Av.* v. 132. Cum autem Attici veteres litteris tantum mainsculis uterentur et Iota, quod nunc subscriptum vocant, ad latus debnerit poni, qua ratione ΠΡΩῖ et ΠΡΩι vix discerni possunt, ut et alia bene multa; probabile videtur, ipsos Iota, quod non pronuntiarent, in scribendo etiam plane neglexisse. Huius autem generis, in quibus Iota non pronuntiarent, sunt Νῶν, quod vide supra, Σφῶν. Ἐπῶζειν. Ἡρῶναι. *Aristoph.* *Nub.* v. 314. ut Ἡρῶ pro Ἡρῶι supra. Πρωῖμος pro πρωῖμος. In *Aristoph.* *Vesp.* v. 264. leg. πρωῖμα pro πρωῖμα, metri causa. *Pac.* v. 1164. Τὸ γὰρ φίτυ πρῶον φύει. *Schol.* πρῶον, πρωῖμον δυσυλλάβως. Scribe πρῶμον sive πρωῖμον. Similiter λῶστος pro λῶιστος, quod tamen reperitur in *Buripidis* fragmento apud *Stobaeum* *Flor. Grot.* p. 311. Θησεῦ παραινῶ καὶ τὸ λῶιστον φρονεῖν. et *Sophoclis* e *Creusa* *ibid.* p. 427. Κάλλιστόν ἐστι τοῦνδῖχον πεφυκένας, λῶιστον δὲ ζῆν ἄνοσον. ἠδιστον δ' ὅτῳ Πάρεστι λῆψις, ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν. Sed in priore loco refingendum καὶ τὸ λῶστον νῦν φρονεῖν, vel simile quippiam; in posteriore autem *Sophoclis* loco unice scribendum: λῶστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον, quod vel propterea mones, ne quis Ionicum ἄνοσον poëtae Attico obtrudat. Conf. *Theognidis* fragmentum *ibidem* apud *Stobaeum*. Par ratio in Ἡθεος pro ἠῖθεος. Vid. *Valcken.* ad *Phoeniss.* p. 348. Ἡῶν pro

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Προὔτρεψεν*²¹, οὐ προετρέψατο.

porum iniuria ad nos usque non pervenerunt. Ibi certe πομφόλυγας muliebris suppellectilis partem fecisse, auctor est *Clemens Alexandr.* p. 210. (Paedag. lib. II. cap. 12. p. 245.) Ita quoque proditum a *Polluce* lib. VII. sect. 95. SALLIER.

Πομφόλυγας. τὰ δερμάτια προδέματα Coisl. Coll. Schlaeg. Gron. *Onomasticon Vetus: Pellicale, δερμάτιον.* Leg. *Pellicula.* Aristophanis locum reperiri in fragmentis *Coddae* [p. 30.] e Thesmophoriazasis secundis, monuerat etiam *Cel. Albertius* Obs. Philoll. p. 349. Quod fragmentum egregie restituit *Vir Magnus Claud. Salmasius* in Exercit. Plinianis. De duplici Thesmophoriazuserum Aristophanis editione quaedam notavit *G. Arnaldus* Animadv. p. 140. Secundae etiam videntur intelligi debere apud *Erotianum* v. Ἀνθοσμίας, ubi *Sphanhemius* ad Aristoph. Plut. v. 809. pro ἐν Θεσμοφοριαζούσαις reponere tentabat ἐν Ἐκκλησιαζούσαις. *Moeris* autem nostrum secunda ἐκδόσει fuisse usum praeterquam ex hoc loco liquet e v. Ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι. p. 6. ubi vide.

21. Προὔτρεψεν, οὐ προέτρεψεν, (Ἀττικῶς) καὶ προὔτρέψατο, οὐ προετρέψατο] In MS. προὔτρεψεν οὐ προετρέψατο, καὶ προὔτρεψεν, οὐ προετρέψατο. HUDSON.

Similiter Leid. Verum C. Reg. Coll. Schl. Gron. depravatis

προὔτρεψεν, οὐ προετρέψατο omissis, recte Προὔτρεψεν, ὅν προετρέψατο. Duo simul voluit monere *Moeris*, Atticos activum προτρέπιν usurpare, non autem medium προτρέπεσθαι; deinde προὔτρεψεν Attica synaloepha debere proferri. Quod ad prius atinet, προὔτρεψεν legitur in *Sophoclis* *Antigon.* v. 276. προὔτρεψας *Alciph.* lib. III. ep. 1. Verum medium προὔτρέψω eodem sensu in *Sophocl.* *Oed. Tyr.* v. 366. similiter apud alios scriptores Atticos, quorum loca videre est apud *Stephan.* in *Thes.* ut paene assentiar *Thomae M.* καὶ προὔτρεψε καὶ προὔτρέψατο scribenti: nisi προτρέπιν solis Atticis proprium fuisse statuere velimus. De Attica autem synaloepha hac videndus *Stephanus* in *App. de D. A.* p. 16. et in *Ind. Thes.* in Προὔβη et sequentibus. Librarii saepe eam neglexerunt, ut in *Thucydide*, in quo προεχώρησε et προὔχώρησε etc. aliisque. In *Menandri* *Δημιουργῶ* v. 2. pro προελήλυθας legendum προὔλήλυθας vel προσελήλυθας. Verum in *Stephani* *Comici* fragmento apud *Athen.* lib. XI. p. 469. B. reperias: Τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά. ubi προὔπιεν in metri leges recaret; et προέβη in *Machonis* apud eund. lib. XIII. p. 580. C. Ἐπεὶ προέβη τοῖς ἔτεσιν ἡ Γνάθαινα, καί. At vero in priore scriptum oportuit Τούτῳ δὲ προὔπιεν, in posteriore Ἐπεὶ δὲ προὔβη τοῖς ἔτεσι Γνάθαινα, καί. *Heugchius*: Προὔβη, προσέβη.

Παρωκισάμην²², οὐ παρωκίσθην.

Πλειστηριάζειν²³, τὸ ὑπερβάλλειν τῇ τιμῇ.

Πύραυνος²⁴ καὶ πύραυτος, τὸ περιπετάμενον ζῶον τοῖς λύχνοις.

303 Leg. προέβη, ἕτ Προῖθηκα, προέθηκα aliaque ibidem. Sed gravius corruptum Προῦξένεις, ξενίζεις. Reponendum: Προῦξένεις, ἐξένιζες, e Demosthene pro Corona p. 324. B. [p. 252. Reisk. p. 225, 82. Bekk.] τοῦ Φιλιστίδου τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικνούμενοι παρά σοι κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ προῦξένεις αὐτῶν. Vid. Thomam in Προξενῶ.

22. Παρωκησάμην, οὐ παρωκίσθην (Ἀττικῶς.)] Thomae Magistro Παρώκισμαι Ἀττικοί, οὐ παρωκίσθην. HUDSON.

Παρωκησάμην. Sic et Leid. Coisl. autem Coll. Schl. et Gron. παρωκισάμην. Sic ἐξωκίσαντο Aristoph. Pac. v. 202. ἀνωκίσαντο v. 206. κατοικίσθηται Thucyd. lib. II. [cap. 102.] p. 167. l. 96. Παρωκισάμην non reperi. Apud Thomam vero pro Παρώκισμαι eadem ratione scribendum videtur Παρωκισάμην. Ἀττικῶς necesse non erat. Vid. Προῦτρεψεν et Προσωρμίσαντο.

23. Πλειστηριάζειν, τ. ὑ. τῇ τιμῇ. Ita ex Thoma Magistro. In MS. τὴν τιμὴν. HUDSON.

Similiter Leid. Coisl. Coll. Schl. Gr. recte τῇ τιμῇ. Πλειστηριάζειν Grammatici explicant vel per ὑπερβάλλειν τῇ τιμῇ, plurimo licitari, pluris liceri, quam ceteri; vel πλεθονος πωλεῖν οὐ

τις ὠνήσαιο, pluris vendere, quam quis emerit, summo, immenso pretio vendere. Vid. Stephanum Thea. T. III. p. 486. G. Pollux lib. VII. sect. 14. καὶ τῷ πλέον δόντι θέλειν πιπράσκειν, πλειστηριάζειν ἄν λέγοιτο, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην εἰπὼν· οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἄν δύνανται πλειστηριάσαντες, πλείστου ἀπέδαντο. Apud Harpocrationem vero pro Isaeo laudatur Lysias ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην· apud Suidam simpliciter Λυσίας· quod nomen Polluci restituendum censet Cl. Taylorus in fragm. p. 622. Lysiae enim oratio adversus Andocidem alibi citatur, Isaei non item. Πλεονάζειν eodem fere sensu pro maximo pretio vendere adhibuit Aristides Opp. T. I. p. 170. Οὐδ' ἄν ἀποδόσθαι τις ἀξιώσῃ, τῆς ἀξίας τιμήσαιντ' ἄν, ἀλλὰ τὴν αὐτῶν ἀδυναμίαν προστιθέντες, πλεονάζουσιν.

24. Πύραυνος — τὸ περιπιπτόμενον] Ita ex Thoma Magistro, qui eadem fere habet cum Atticista nostro. In MS. περιτετάμιον. Aliis πύραυνος sive πύραυτος sive πύραυνος diverso plane sensu. Nonnullis forsitan magis placeret Πυραύστης, τὸ προσπιπτόμενον ζῶον τοῖς λύχνοις. HUDSON.

Πύραυνος καὶ πύραυτος. Ita Cod. Coisl. ita quoque Thomas Magister, Πύραυνος, inquit, τὸ

Προνομεύειν²⁵, τὸ κατατρέχειν, καὶ κατασύρειν.
Προσωρμίσαντο²⁶, οὐ προσώρμισαν.
Πρότροπος²⁷ οἶνος, ὃ πρὸ τοῦ πατηθῆναι τὴν
σταφυλὴν ρεύσας.

περιπεττόμενον τοῖς λύχνοις ζωῶ-
φιον. *Moeris* habet περιπιτό-
μενον, sed in nostro Codice le-
gitur περιπετάμενον, neque aliter
scribi debet cum in *Moeride* tum
in *Thoma*. Quae autem de eo
animalculo uterque tradit, cadunt
in πυραύστην, animal ex veterum
scriptis notissimum, apud quos
πύραυνος nihil aliud est, quam
instrumentum, quo *prunas ar-*
dentes mensis inferuntur. SAL-
LIER.

Πύραυνος. Sola Coll. Gron.
πύραυνος. Pro περιπετάμενον ve-
ro, ut bene Coisl. Coll. Schl. ex-
hibent, Reg. περιπετάμενον. Leid.
περιπετάμιον. Coll. Gron. mon-
strose περὶ τεραμιον. Utitur no-
ster forma Graecorum vulgo re-
cepta per $\bar{\alpha}$, pro qua *Thomas*
Atticam adhibuit περιπετόμενον
per $\bar{o}$. Animalcula autem haec
ceteris scriptoribus omnibus πυ-
ραύστας vocari monuit Cel. *Ou-*
dendorpius ad *Thom.*, quem con-
sule aliosque ipsi laudatos. Alio
nomine appellantur φάλαιναί *Ni-*
candro Ther. v. 760. conf. *Scho-*
liasta.

25. **Προνομεύειν**] Male
apud *Moschorulum Π. Σ.* editum
p. 91. προνομεύω, τὸ κατατρέχω.
Προνομεύειν non tantum non apud
Rhetoras, apud quos non reperiri
monet *Thomas Mag.*, sed et
apud veterum reperi neminem. E
recentioribus usus eo *Synesius*
Er. LXVII. p. 212. A. ὅταν οἱ

πολέμοι προνομεύουσιν. *Er.*
CXXH. p. 259. B. *Polyaen.*
lib. III. cap. 10, 5. ἀφώριζε τὸν
τόπον τοῖς στρατιώταις, ὅθεν δὴ
προνομεύουσι. Recte autem *Sui-*
das προνομεῖαν, praedationem,
distinguit a προνομία, privilegio.
A προνομεύω enim προνομεῖα,
ut a λατρεύω λατρεία, ab ὑδρεύω
ἰδρεία, a στρατεύω στρατεία etc.
Atque ita omnis apud *Thomam*
e MSS. reponendum pro προνο-
μία, quanquam et alibi, et apud
Hesychium v. *Λήϊη* et v. Προ-
νόμια male scriptum est.

26. **Προσωρμίσαντο**] Ἄτ-
τικῶς aberat a MSS. Medium
ὀρμιζομαι saepe adhibet *Thucy-*
dides. **Προσωρμίσαντο** *Themistius*
Or. I. p. 3. A. male προσωρ-
μήσαντο *Or.* X. p. 133. B. Acti-
vum προσορμιζω adhibuit *Helio-*
dor. lib. V. [cap. 17.] p. 237.
I. 17. Passivum *D. Marcus* cap.
V. 53.

27. **Πρότροπος οἶνος**] 305
Οἶνος παρθενικός. HUDSON.

Πρότροπος. *Pollux* lib. VI.
sect. 17. καὶ πρότροπος δὲ ἦν
τις οἶνος, ὃ πρὶν ἀποθλίβεσθαι
ἐκρυεῖς. *Hesychius*: Πρότροπος,
οἶνός τις, τοῦ γλεύκους τὸ πρό-
ρυμα. Add. *H. Stephanum Thes.*
T. III. p. 1633. C. et T. IV. p.
502. A. *Etymologus* p. 162. l. 25.
Ἄτραπός, ὃ οἶνος. τραπεῖν γάρ
ἐστι τὸ πατῆσαι. ὅθεν καὶ τὸ
πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Προελόμενος³¹, Ἀττικῶς. προθέμενος, Ἑλληνικῶς.
* **Πόπανα**³², πέμματα πλατέα, καὶ λεπτά, καὶ
περιφερῆ.

Πετύκια. Ex Cod. Coisl. et Coll. Schlaeg. hanc glossam *Moeridi* restitui valde obscuram. *Moschorulus* Π. Σ. p. 135. qui *Moerin* exprilavit: **Πετύκια** Δωρικῶς, τὰ λεπτά περιτμήματα τῶν δερματίων· ἀφ' οὗ ἡμεῖς **πιττάκια** λέγομεν. Unde Cl. *Sallierii* coniectura **περιτμήματα** confirmatur. De **πετύκιον** mihi non liquet. **Πιττάκιον** recentiorum imprimis Graecorum usu celebratum Latinisque receptum antiquis Graecis non fuit incognitum. Grammaticus MS. Biblioth. S. Germani, cuius editionem a *Ruhnkenio* nostro exspectamus [v. *Bekk.* An. Gr. I. p. 112, 25.]: **Πιττάκιον** εἶπε *Δεινόλοχος Τηλέφω*. De **pittaciis** omnium plenissime egit *J. Gothofredus* ad L. II. Cod. Theod. de erog. milit. ann. p. 303. eodem *Moschoruli* loco usus. Sed arproam, quae Cel. *Valckenaeus* mecum communicavit: „**Πετύκια**, legendum suspicor **Πτυκτία**. In clypeis **πτύχες** erant **πετμήματα** δερμάτων. **πτύχες** **etiam rugillares**, **πτυκτία** vel **πιττάκια**. *Bustath.* II. Z. p. 489. 46. **Πίνακα** **πτυκτόν**, ὃ **φαμέν ἡμεῖς δέλτον ἤτοι βιβλίον**, ἢ **πιττάκιον**. — infra **Πιττάκιον**, ἰδιωτικώτερον διὰ τὸν τρόπον καὶ αὐτὸ τῆς **πτύξεως**, ἤτοι **διπλώσεως**. *Sallierio* memorata *Celsi pittacia* fronti applicanda, **πιττάκια** dixit *Diongenes Laërt.* VI. 89. προσθεῖς **πιττάκιον** τῷ μετώπῳ. ubi *Celsi* locum dedit *Menagius*. *Mo-*

schoruli verbis praeter *Jac. Goar* utitur *G. Beveregius* in „*Can. Apost.* p. 467. b.“

31. **Προελόμενος**] *Moschorulus* Π. Σ. p. 91. Προελόμενος, ἀντὶ τοῦ προθέμενος. 307 *Emendandus Hesychius*: Προέλοιο, προτιμήσειε, προθέμενος. Προελόμενοι, ὁμοίως. Restitue glossam, quae exciderat: Προελόμενος, προθέμενος. *Lycurgus* c. *Leocr.* p. 160. [p. 139. *Reisk.* p. 196, 5. *Bekk.*] τοῦτον τὸν ἀγῶνα προελόμενος. *Demosth.* de *Foed. Alex.* p. 87. A. [p. 212. *Reisk.* p. 190, 2. *Bekk.*] p. 89. C. [p. 218. *Reisk.* p. 195, 24. *Bekk.*] *Plato* *Protagora* p. 227. F. [p. 327. A. Si.] ἄλλο τῶν ἐπιτηδεύμάτων ὁτιοῦν καὶ μαθημάτων προελόμενος. quo *Moerin* respexisse puto. *Isocrates* *Euag.* T. II. p. 83. [p. 194. *Steph.* p. 217, 28. *Bekk.*] p. 85. [p. 195. *Steph.* p. 218, 34. *Bekk.*] Ἐὰν δὲ προελόμενοι τοὺς εὐδοκιμωτάτους, ἐπὶ τούτων σχολῶμεν. *Aristides* T. I. p. 56. etc.

32. **Πόπανα**] Is articulus non legitur in Cod. Coisl. , nec iniuria fortasse, cum ea vox non sit Atticorum peculiaris. *SALLIER.*
Πόπανα. E Cod. Regio et Coll. Gron. restitui voces καὶ λεπτά, quae in Huds. et Leid. exciderant, quae etiam leguntur in *Timaei* *Lexico Platónico* p. 156. [p. 220.] e quo homo inepte sedulus hanc glossam aliasque in

* Πεττεία³³, ἢ διὰ ψήφων παιδιὰ. ἔσται δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.

Πεντηκόντορος³⁴ ναῦς, ἀπὸ τοῦ πενήκοντα ἔχειν ἄνδρας, ὅπερ ἦν ἀρωμὸς λόχου. ἢ δὲ τριή-

Moeris invenit, ut monitum etiam a Cl. *Ruhnkenio*.

33. Πεττεία] In MS. Πεττία et mox ψήφων. Pro γεωμετρίαν forsitan γραμματείαν. HUDSON.

Πεττεία — καὶ γεωμετρίαν. Cl. *Hudsonus* malit γραμματείαν, cui tamen non possumus assentiri, cum vox πεττεία iisdem omnino verbis in Lexico Platonis inedito exponatur; nec immerito, si veteres Platonis interpretes audiendi sunt, qui πεττείας nomine ludos a Platone non intelligi contendunt; atque de hac illorum opinione *Eustathius* ad Homer. [Odys. A.] p. 1397. καὶ ὅτι Πλάτων τὴν τῶν πεσσῶν εὐρεσίαν Αἰγυπτίοις ἀνατίθησιν ἐν Φαίδρω, λέγων, αὐτοὺς πρῶτον ἀριθμὸν καὶ λογισμὸν εὐρεῖν, καὶ γεωμετρίαν, καὶ ἀστρονομίαν. ἔτι δὲ πεττείαν τε καὶ κυβείαν, καὶ δὴ γράμματα. καὶ ὅτι οἱ τοῦ Πλάτωνος ὑπομνηματισταὶ, οὐ τὴν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι πεττείαν σημανθῆναι φασὶ ὑπὸ Πλάτωνος, ἀλλὰ τὴν τοῦ λεγομένου πεττευτηρίου. καταγράφουσα γάρ τι πλινθίον ὡσπερ ἐν τῇ πεττευτικῇ παιδιᾷ, δι' οὗ τὰ κινήματα τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἔλλειπτικά πραγματεύονται οἱ Αἰγύπτιοι. Hinc pag. 228. Philosophiae adscribit: καὶ οὐ παικτικῇ, inquit, ἀλλὰ φιλόσοφος ἢ Αἰγυπτιακῇ πεττεία λέγεται. Rarum conside-

rate illi quidem, cum locus Phae- 308 dri, quem interpretes ob oculos habuere, de ludo accipiendus esse videatur. Ibi enim πεττεία et κυβεία a Platone coniunguntur. Κυβείαν autem in ludorum censum venire debere, nemo inficias iverit. Est alter Platonis locus ad Moeridis aliorumque scopum magis accommodatus, Politico p. 299. D. ubi sic ille: ἢ καὶ τινα ἵπποφορβίαν αὐτὰ κατὰ συγγράμματα θεασαίμεθα γιγνομένην, ἢ σύμπασαν ἀγγελαιοκομικὴν, ἢ μαντικὴν, ἢ πᾶν ὅτι μέρος διακονικὴ περιέληφεν, ἢ πεττείαν, ἢ σύμπασαν ἀριθμητικὴν ψιλὴν, εἴτε ἐπίπεδον, εἴτε ἐν βαθέσιν, εἴτε ἐν παχέσιν οὐσῶν που. A Platone enim memorantur artes et scientiae, quibus hominum vitae consultum est et quarum nulla ne minimam quidem habet cum πεττεία affinitatem. SALLIER.

Iisdem *Eustathii* et Platonis locis, nec non alijs ex eodem philosopho prolatis, *Hudsoni* coniecturam refellit *Amicissimus Ruhnkenius* ad Timaeum [p. 217. sq.], e cuius fonte haec quoque Glossa fluxit. Coisl. plane non habet. Leid. et Coll. Gr. Πεττία, ut apud Tim. ψήφων Leid. in marg. ψήφων. Pro ὅτε Coll. Gr. ὅπου. Eadem γεωμετρίας λεγ'. λέγει pro λέγειν scripsi cum *Ruhnkenio*.

34. Πεντηκόντορος] Pro προσηγορεύετο Coll. Gron. προσ-

ρης προσηγορεύετο ἀπὸ τοῦ τρεῖς ἔχειν εἰρε-
σίας· τέτταρας μὲντοι λόχους· ἢ γὰρ ἀρ-
χαῖα σύνταξις διακοσίους εἶχε τοὺς ἐμ-
πλέοντας.

Πλεύμων³⁵, Ἀττικῶς. πνεύμων, Ἑλληνικῶς.

ηγόρευται. Pro ἐκπλέοντας in Atticis scriptoribus vulgo usurpa-
fine e Coisl. Coll. Schl. et Gro-
nov. reposui ἐμπλέοντας. Πεντη-
κόντοροι apud Thucydid. lib. I.
[cap. 14.] p. 13. l. 4. lib. VI.
[cap. 103.] p. 444. l. 65. Pla-
tonem Lysid. [imo Hipperch.] p.
512. C. [p. 228. C. St.] aliosque
occurrunt. Videndus Schefferus
de re navali. Paucula notat Ga-
leus ad Apollod. Bibl. lib. I. p.
24. quae exscripsit Barnesius ad
Eurip. Iph. Taur. v. 1124. De
τριήρεσι vid. idem Schefferus.
Obiter succurramus Etymologo v.
Διχροτος ναῦς, ἢ δύο τοίχους
ἐρετῶν ἔχουσα, ὡσπερ τριήρης ἢ
τρεῖς. Lege σίλους sive στοίλους.
Aristides T. I. p. 539. διχρο-
τους καὶ τριχροτους καὶ εἰς ἑπτὰ
καὶ εἰς ἑννέα στοίλους.

309 55. Πλεύμων] In eadem
cum Moeride sententia sunt Scho-
liasta Aristoph. Pac. v. 1069.
Eustathius ad Homer. p. 1436.
(Odys. B. p. 83. l. 41.) et Tho-
mas Mag. quorum iudicio ques-
tum tribuendum sit, ostendunt
haec Aeschyl. Sept. ad Theb. v.
60. Ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος
Ἀργείων στρατός, Ἰωρεῖ, κονίει,
πεδία δ' ἀργήστης ἀφρὸς Χρα-
νει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευ-
μόνων. Vox igitur πνεύμων etiam
apud Atticos in usu fuit, raro ta-
men, cum praeter Aristotelem,
cuius testimonium a Thoma M.
adducitur, nomen πλεύμων ab

tum esse constat. Sic Aristoph.
Pac. v. 1069. εἶθε σου εἶναι
Ἰωρεῖν ὡς Ἰαζῶν οὕτως δερμὸς
ὁ πλεύμων. nec aliter in Ranis.
In tanto autem veterum consensu
erunt fortasse qui in eo Aeschyl.
versu, de quo antea, πλευμόνων
legere malint. SALLIER.
Πλεύμων. Laudat hunc locum
Spanhemius ad Aristoph. Ran.
v. 853. Multa notarunt homines
eruditi ad Thomam M. Quis
autem non videt, haec et similia
a mero librariorum arbitrio de-
pendere? Πλεύμων procul dabo
Atticum; sed πνεύμων a scripto-
ribus Atticis usurpatum fuisse ne-
gare non ausim. Par ratio in λι-
τρον pro λίτρον. Eustathius au-
tem et Suidas v. νεογιλὸν ea-
dem norma pro νεογονὸν dictum
volunt; a quibus tamen dissentit
Pollux lib. II. sect. 8. τὸ δὲ
νεογιλές, ἢ νεογίλαϊον, εἰ καὶ
Ἰσαῖος εἶρηκεν ἐν τῷ κατ' Ἀρι-
στομάχου, οὐ δόκιμον. ἀμεινον
δ' αὐτοῦ τὸ παρ' Ἡροδότῳ νεο-
γιλὸν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο Ἰωνικόν.
Sic enim pro νεογονὸν correxi-
mus Veris. lib. II. p. 234. tum
temporis ignari, Magnum Hem-
sterhusium ad Luciani T. I. p.
180. aliter castigasse hoc modo:
τὸ δὲ νεογιλές ἢ νεογιλὸν etc.
vocabulo νεογίλαϊον e Graecia
abire iusso. Qua in re, uti Ma-
ximo Viro unice assentio, νεογι-
λαϊον Graecum non esse, forte e

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

* Πόρκος³⁸, κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγρην ἰχθυῶν.

* Πλέθρον, ἕκτον μέρος σταδίου.

* Πνύξ³⁹, χωρίον ἐν ᾧ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσιν.
Πάπυρος⁴⁰, μακρῶς, Ἀττικῶς. βραχέως, Ἑλληνικῶς.

Πέτομαι⁴¹ ἐν τῷ ὀ, καὶ πέτεται, Ἀττικῶς. πέταμαι ἐν τῷ α, καὶ πέταται, Ἑλληνικῶς.

πέλεθος reponenti. Itā enim scribitur apud *Polluc.* lib. V. sect. 91. et *Aristophanem* *Acharn.* v. 1169.

311 Τῇ χειρὶ πέλεθρον ἀρτίως κεραισμένον. ubi σπέλεθρον e *Scholiis* *Aristoph.* ad *Eccles.* v. 591. reponendum coniciebat *Henr. Stephanus* in *Ind. Thes.* Verum non perspexerat ita syllabam ultimam in χειρὶ contra versum produci. Πέλεθος etiam Atticum est. In *Eccles.* v. 591. perinde est, sive σπέλεθρον sive πέλεθρον scribas: versu 592. σπελέθρων reuinendum, nisi pro δὲ malis δὴ, Τῶν δὴ πελέθρων κοινωνοῦμεν. In *Scholiis* ad *Acharnens.* l. c. pro πέλεθρον δὲ βῶλον legendum βόλιτον. Vid. *Suidam* v. Βόλιτον et Σπέλεθος, ubi male etiam σπέλεθρον exhibet. A πέλεθος vox composita apud *Hesychium* Πελεθόβαψ. Θεόδωρος ὁ κωμικὸς ὁ ὑποκριτῆς οὕτως ἐπεκαλεῖτο. τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτὸν φασὶ γεγονέναι. Idem *Lexicographus*: Πελλία, ἐπελέθοι. Leg. σπέλεθοι. *Infra*: Σπέλληξι, σπελέθοις. *Succerda*, ὑσπέλεθος apud *Pollucem* l. c. *Bustath.* ad *Od.* Ἐ. p. 533. l. 12. παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὑσπέλεθρος κυρίως ἢ τῶν ὑῶν κόπρος λέγεται. et *P.* p. 683. l. 6. ὑπελέθρος, ὑὸς ἀλόπατος. Leg. ὑσπέλεθος, et ὑπέλεθος. Nostro

πέλεθος simile πύραθος pro σπύραθος.

38. Πόρκος. Πλέθρον. Πνύξ.] *Timaei* glossae sunt a manu inepte liberali *Moeridi* donatae, uti etiam notavit *Cl. Ruhnkentius* ad *Tim.* Praestantissimus *Coislinianus* interpolatoris manus passus non est.

39. Πνύξ] Haec glossa ex iis est, quae *Timaeum* auctorem habent, e quo pro ἀπόρρητα legendum τὰ ἀπόρρητα. FISCHER.

40. Πάπυρος, μακρῶς] Secundam in πάπυρος Atticorum more produxit *Anacreon* *Od.* IV. v. 5. Ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας, Ὑπὲρ ἀνχένος παπύρω. Corripuit *Antipater* *Anthol.* lib. VI. cap. 10. epigr. 3. v. 2. Σχολίω καὶ λεπτῇ σφιγγόμενον παπύρω.

41. Πέτομαι καὶ πέτεται, Ἀ. πέταμαι καὶ πέταται, Ἑλλ.] Huncce articulum debemus *Codici* *Coislin.* qui ut *Oxon.* litterarum seriem non 312 semper servat. *Moeridi* accedit *Thomas Mag.*, cuius haec verba: Πέταμαι οὐδὲς τῶν ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτομαι. Lege Πέταμαι et πέτομαι. Hinc apud,

*Πνῖγος*⁴², μακρῶς, Ἀττικῶς. βραχέως, Ἑλληνικῶς.

*Πλαίσιον*⁴³, Ἀττικῶς. πλινθίον, Ἑλληνικῶς.

*Παρασημαίνεσθαι*⁴⁴, Ἀττικῶς. παρασφραγίζεσθαι, Ἑλληνικῶς.

Platonem de Rep. [lib. V.] p. 467. E. reperias πετόμενοι, apud *Buripidem* vero πετόμαν Cycl. v. 71. Recte igitur *Moeris* et *Thomas* verbum πέταμαι e finibus Atticis exulare iubent, neque aliter *Lucianus* in *Pseudol.* [29.] p. 448. (T. III. p. 186. f.) ἐὼ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνῶν καὶ τὸ ἀνηνέμια καὶ τὸ πέταμαι. ubi vide illius *Schol.* SALLIER.

Πέτομαι, καὶ πέτεται. Ἀ. πέταμαι, καὶ πέταται, Ἑλλ. Ita quoque Coll. Schlaeg. et Gronov. nisi quod male πέτεμαι exhibeat pro πέτομαι. In Collatione autem Codd. C. et R. a *Stoebero* ad marginem *Moeridis* facta legitur: Πέτομαι ἐν τῷ ᾠ, καὶ πέτεται, Ἀ. πέταμαι ἐν τῷ α, καὶ π. Ἑ. Mutavi ᾠ in ο. *Moschorulus* Π. Σ. p. 185. Πέτομαι παρὰ τοῖς αὐτοῖς διὰ τοῦ ο μικροῦ etc. Πέτομαι longe usitatus esse quam πετόμαι, monuit *Hemsterhusius* ad *Luciani* D. M. [15, 3.] T. I. p. 326. cum quo conferendus *Wesselingius* ad *Diod.* Sic. lib. IV. p. 321. Πέτομαι saepe apud *Aristophan.* ut *Ρακ.* v. 92. *Αν.* v. 1230. 1344. etc. Πέταται semel *Αν.* v. 573. sed leviter emendandum. ἤεπτετο recte restituit *Avib.* v. 48. *R. Dawesius* *Miscell. Critt.* p. 294. Conf. not. ad *Thom.*

42. Πνῖγος, μακρῶς, Ἀττικῶς. βραχέως, Ἑλλη-

νικῶς.] Is articulus desideratur in *Oxon. Cod. Moeridis* tamen esse illud argumento est, quod eadem omnino apud *Phrynichum* p. 38. [p. 107. Lob.] reperias. SALLIER.

Πνῖγος. E *Coisl.* et Coll. *Schlaeg.* hac particula auxili *Moeris.* In Coll. *Gron.* erat, Πῦγος, μακρῶς, Ἀττικῶς. quod hinc depravatam. Comparandus praeter *Phrynichum* *Etymologus* p. 677. Prima producta πνῖγος legitur in *Aristoph.* v. 727. et v. 1091.

43. Πλάσιον] Videndus *Thomas* et ad eum *Oudendorpius.* Conf. *Glossar. Tacticum* *Bibl. Coisl.* p. 512. Noster vero respicere videtur ad *Aristoph.* *Ρακ.* v. 812. Καὶ πλασία ξύμπηκτα ποιήσουσι γε. In *Moschorulo* Π. Σ. p. 187. pro πλασίον est πλέσιον, librariine errore an mala pronunciatione seculi, quo vixit *Moschorulus*, incertum est.

44. Παρασημαίνεσθαι, 313 Ἀ. παρασφραγίζεσθαι, Ἑ.] Ex *Thoma Magistro* legendum ἐπισφραγίζεσθαι. HUDSON.

Περισημαίνεσθαι, Ἀ. περισφραγίζεσθαι, Ἑλλ. Illud omne in editis desideratur, ideo forte, quod utrumque verbum raro a scriptoribus Graecis sit usurpatum. Prius nusquam reperire contigit: altero utitur *Gregorius Nyssen.* T. III. p. 199. Interea vereri subit, ne

Παρακαταθήκην⁴⁵, Ἀττικῶς. παραθήκην, Ἑλληνικῶς.

Πωλητήριον⁴⁶, Ἀττικῶς. πρατήριον, Ἑλληνικῶς.

vox περιφραγίζομαι nimium fidenter a *Moeride* tanquam minus Attica repudiatur; σφραγίζομαι enim in Atticorum scriptis reperiri constat. SALLIER.

Similiter in Coll. Schlaeg. est: Περισημαίνεσθαι, Ἀττικῶς. περιφραγίζεσθαι, Ἑλληνικῶς. Verum in omnibus Codicibus meis est παρασημαίνεσθαι et παρασφραγίζεσθαι. Praepositiones περί et παρά compendio scriptae discerni vix possunt. Cave autem aliquid mutes, vel cum *Hudsono* pro παρασφραγίζεσθαι reponas ἐπισφραγίζεσθαι [quod Atticis proprium, quanquam sensu translato, veluti *Platoni Phaedone* p. 75. D. Politico p. 258. C. Philebo p. 26. D. St.]. Σημαίνεσθαι cum compositis, Atticis ponitur pro σφραγίζεσθαι, obsignare. Insignis est *Platonis* locus de Legg. lib. XII. p. 990. E. [p. 954. A. St.] Ὁ δὲ παρεχέτω τὴν οἰκίαν, τάτε σεσημασμένα καὶ τὰ ἀσήμαντα φωρᾶν. ἔὰν δὲ τις ἐρευνᾶν βουλομένῳ, φωρᾶν μὴ διδῶ, δικάζεσθαι μὲν τὸν ἀπειργόμενον, τιμησάμενον τὸν ἐρευνώμενον. ἂν δὲ τις ὄφλη, τὴν διπλασίαν τοῦ τιμηθέντος βλάβην ἐκτίνειν. ἔὰν δὲ ἀποδημῶν οἰκίας δεσπότης τυγχάνῃ, τὰ μὲν ἀσήμαντα παρεχόντων οἱ ἐνοικοῦντες ἐρευνᾶν, τὰ δὲ σεσημασμένα παρασημαίνεσθαι, καὶ ὃν ἂν ἐθέλῃ φύλακα καταστησάτω. Conf. *Hieroglyphicon* v. Ἀσήμαντα et Σεσημασμένα, et *H. Stephanus* in *Thes.* Doricum σαμαίνε-

ται ex *Epicharmo* annotavit *Hesychius*: Σαμαίνεται, σφραγίζεται, παρὰ Ἐπιχάρμῳ. In *Platonis* autem loco παρασημαίνεσθαι in bonam partem sumitur pro iuxta obsignare, ut in *Demosthen.* Or. adv. *Phaenippum* p. 653. C. [p. 1039. Reisk. p. 290, 2. Bekk.] p. 654. B. C. [p. 1040. Reisk. p. 291, 6. Bekk. p. 1041. Reisk. p. 292, 8. Bekk.] p. 656. C. [p. 1046. Reisk. p. 297, 26. Bekk.] quae loca iam dedit *Jungermannus* ad *Polluc.* lib. VIII. sect. 27. τὸ γὰρ παρασημαίνεσθαι ὁ *Θουκυδίδης* ἐπὶ τοῦ παρατυπώσασθαι τὴν ἀφραγίδα λέγει. ubi vid. not. Utrum sensu *Moeris* acceperit, non dixerim; nam παρασφραγίσασθαι aequè in bonam ac malam partem adhibetur.

45. Παρακαταθήκην] E MS. hunc locum. laudavit *Priscaeus* ad 1 *Timoth.* cap. VI. v. 20. ubi vid. *Wetstenius* et alii. 314 In vulgaribus haerere nobis non lubet. *q. d.*

46. Πωλητήριον] Hancce vocem Atticam esse nemo post *Hyperidem* dubitaverit, quem illa usum esse testantur *Suidas* et *Photius* in *Lex.* MS. Usurpatam quoque reperias a *Luciano* [*Vit. Auct.* 1.] T. I. p. 360. [T. I. p. 540.] σὺ δὲ, inquit, ὦ Ἐρμῆ, κήρυττε καὶ συγκαλεῖ ἀγαθῆ τύχῃ τοὺς ὠνήτας ἤδη παρεῖναι πρὸς τὸ πωλητήριον. ita quoque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Πλάνος⁴⁹, Ἀττικῶς. πλάνη, Ἑλληνικῶς.

Παροίξας⁵⁰ τῆς θύρας, Ἀττικῶς. παρανοίξας τὴν θύραν, Ἑλληνικῶς.

autem, ni fallor, Vir Magnus: Αἰγυλιῶς, ἀντὶ τοῦ Αἰγυλιέως, Ἀττικῶς. Ita certe legendum. Ab Αἰγυλιεὺς Αἰγυλιῶς. Aegilienses autem incolae fuerunt Αἰγυλίας pagi sive populi Atticae tribus Antiochidis, uti e Meursio de Pop. Att. p. 5. doctis notissimum. Πυθαϊῶς et Μηλιῶς Thucydidī restitui debere monuit Abreschius in Praef. ad Cattierii Meth. adm. p. 6. a Cel. Valckenaerio edoctus.

49. Πλάνος] Pro πλάνη sola Coll. Gronov. πλάνης, uti et in Moeride et apud Thomam legendum censet Cel. Oudendorpius ad Thom. Atque in Thoma non dubitandum est, quin πλάνης sit reponendum, ex Isocratis loco citato, qui πλάνος [πλάνης dedit Bekk.] pro erronee etiam posuit in Aegio. T. II. p. 521. [p. 385. Steph. p. 460, G. Bekk.] Alla huius nominis πλάνος de homine positi exempla dedit Wetstenius ad Matth. cap. XXVII. v. 64. Πλάνης et alii adhibuerunt et Euripides Bacch. v. 716. Quare a reliquorum MSSorum auctoritate in Moeride recedendum non puto. Πλάνος enim iu masculino pro πλάνη saepissime reperitur, ut in Sophocl. Oed. Tyr. v. 65. Oed. Colon. v. 1174. Eurip. Hippol. v. 283. πλάνον φρενῶν, ubi MS. Regius exhibet πλάνην. Alcest. v. 482. Hel. v. 540. 780. etc.

50. Παροίξας τὰς θύρας] Leg. τῆς θύρας, ut apud Aristophanem. BERGLER. in marg. 316

Παροίξας τὰς θύρας. Legendum fortasse τῆς θύρας. Sic Thomas Mag. Παροίξας τῆς θύρας, Ἀττικοί. τὴν δὲ θύραν ἀπλῶς Ἑλληνες. Uterque enim ob oculos videtur habuisse hunc Aristophanis locum in Pac. v. 30. Ἄλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ. Quid autem verbum illud significet, aperit Scholiastes, cuius haec verba: Παροίξας, ὀλίγον διανοίξας τὴν θύραν, ὥστε ἰδεῖν μὲν τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενα· μὴ ὄραθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ. Sed et apud Atticos occurrit cum accusativo. Testis Euripides Iph. in Aul. v. 857. Τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὡς τεταρβηκῶς καλεῖ. Itaque his nobis cum iis non erit, qui nihil in Moeride mutandum esse existimabunt. Ad παρανοίξας quod spectat, vocem Lexicographis prorsus incognitam, ea utitur, tametsi a Moeride parum probata, Lucianus, scriptor inter Atticos numerandus [Bis. accus. 31.], T. II. p. 337. [T. II. p. 830.] καὶ τὰ πολλὰ, inquit, ἦ παρέκλυπτεν ἀπὸ τοῦ τέγους, ἀδόντων ἀκούουσα τραχέια τῇ φωνῇ ὡδὰς τινὰς ἐρωτικὰς, ἦ καὶ παρανοίγουσα τὰς θυρίδας ἐμὲ οἰομένη λαθεῖν, ἠσέλγαινε, καὶ ἐμοιχεύετο πρὸς αὐτῶν. SALLIEN.

Παροίξας τῆς θύρας exhibent

Πάρνοπες⁵¹, εἶδος ἀττελέβων, τὰς καλούμενας ἀκρίδας λέγουσιν.

Πόλιν⁵², τὴν ἀκρόπολιν, καὶ Πολιάδα, Ἀττικῶς. τῆς ἀκροπόλεως, Ἑλληνικῶς.

Ποῖ⁵³, Ἀττικῶς. ποῦ, κοινόν.

MSS. Coisl. Reg. Coll. Gron. sic etiam emendat Cl. Ouden-
dorpius ad Thom. Παρανολεγειν
usus est Alciphron lib. III. ep. 30.
ubi notat Berglerus, Chariton
lib. I. [cap. 5.] p. 7. l. 23. [p.
11. v. 6. ed. Lips.] et lib. VIII.
[cap. 2.] p. 129. l. 15. [p. 172.
v. 15. ed. Lips.] Libanius Opp.
T. I. p. 811. A. παρανολεξασαι
τὰς θύρας.

51. Πάρνοπες. — ἀττε-
λάβων] Codex Coisl. habet ἀτ-
τελέβων. Utraque scribendi ratio
in usu est. SALLIER.

Πάρνοπες. Pro ἀττελάβων MSS.
C. R. Coll. Schl. Gron. ἀττελέ-
βων, ut apud Suidam v., Hero-
dotum aliosque. Pro λέγει Coisl.
et Reg. λέγουσιν. Hesychius:
Ὀχορνοῖς, τοὺς ἀττελάβους καὶ
τὰ ἀκριώδη οὕτω λέγουσιν. Leg.
τὰ ἀκρίδια. Πάρνοπες obvii sunt
in Aristoph. Acharn. v. 150. ubi
in Scholiis pro εἰσὶ δὲ οὗτοι
ἀττέλαβοι Ἀττικοὶ πάρνοπες scri-
be Ἀττικοῖς. Idem Vesp. v. 1303.
Avib. 185. 589. Nicophon Ἀφρο-
δίτης γοναῖς apud Schol. ad Av.
v. 82. Ἄπερ ἐσθλεί ταυτὶ τὰ πό-
νηρ' ὀρνίθια, Σέρφους ἰσως,
σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.
Aelian. H. A. lib. VI. cap. 19.
lib. XVII. cap. 19. Octaveus hos
appellasse κόρνοπας et Herculem
Κορνοπίωνα, locustarum aba-
317 storem, tradit Eustathius ad II.
A. p. 26. l. 18.

52. Πόλιν] Recte Moeris,
ut ostendunt haec Thucydidis
lib. II. [cap. 15.] καλεῖται δὲ διὰ
τὴν παλαιὰν ταύτην κατοίκησιν
καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι
ὑπὸ Ἀθηναίων πόλις. Sed de illa
appellatione pluribus Meursius.
SALLIER.

Πόλιν. Hudsoni editio prae-
fert: Πόλιν, τὴν ἀκρόπολιν. καὶ
πόλεως τῆς ἀκροπόλεως, Ἀττι-
κῶς. Verum MSS. mei omnes:
καὶ Πολιάδα, Ἀττικῶς. τῆς ἀκρο-
πόλεως, Ἑλληνικῶς. Solus Leid.
πολεαδ. Forte in fine excidit τὴν
τῆς ἀκροπόλεως, Minervam arcis
praesidem. Aristophanes Avib.
v. 829. Τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν
ἐῶμεν Πολιάδα. Adeundus omni-
no ὁ θαυμάσιος Ti. Hemsterhu-
sius ad Aristoph. Plut. v. 772.
Ex priore glossae Moerideae parte
commode emaculabis Hesychium:
Πολίετον, ἀκρόπολιν. scribendo:
Πόλιν, τὴν ἀκρόπολιν.

53. Ποῖ, Ἀττικῶς.] Edi-
tio Huds. et Leid. Πῆ, ποῖ, Ἀττι-
quae lectio potuisset servari. Ve-
rum Coll. Schl. et Coisl. in serie
Ruhenk. habent Ποῖα, Ἀττικῶς.
Coll. Gronov. Ποῖ (cum ἠ su-
perscripto), Ἀττικῶς. ποῦ, κοι-
νῶς. Reposui Ποῖ. Vide Phry-
nichum p. 14. [p. 43. Lob.]
Thomam v. Ὅποι. Etymol. p.
669. l. 10. aliosque ad Thomam
laudatos.

*Πρῶτον*⁵⁴, πρότερον, Ἑλληνικῶς.

*Πεττεύειν*⁵⁵, Ἀττικῶς. διαγραμματίζειν, Ἑλληνικῶς.

*Πρανεὺς*⁵⁶, Ἀττικῶς. κατάβασις, Ἑλληνικῶς.

54. *Πρῶτον*] Haec debentur Codici Leidensi, in editione omissa. E reliquis Codd. nihil fuit enotatum. Sola Cod. Coisl. series, quam *Ruhnkenio* debemus, hoc etiam loco exhibet *Πρῶτον*. Quare hunc locum aliis, quibus ipsos *Moeridis* codices inspiciendi erit copia, commendamus.

55. *Πεττεύειν*, Ἀ. διαγραμματίζειν, Ἑ.] Parum recte: legendum videtur διαγραμμίζειν, cui coniecturae favent haec *Eustathii* ad *Homer.* [Il. lib. VI.] p. 633. [l. 64. ed. Rom.] δοκεῖ δὲ καὶ παρὰ τὸ γράμμα καὶ ῥῆμα εἶναι γραμμίζειν, ἀφ' οὗ παιδιά τις ὁ διαγραμμισμός· ἐγένετο δὲ, φασίν, αὕτη κυβείας οὕσα εἶδος, διὰ τῶν ἐν πλινθίοις ψήφων ἐξήκοντα, λευκῶν τε ἅμα καὶ μελαινῶν. χρῆσις τοῦ παιγνίου τοῦδε παρὰ *Φιλήμονι* ἐν τῷ,
318 *Μεθύει*, διαγραμμίζει, κυβεύει. ex quibus colligas, duas illas voces *Πεττεύειν* et *διαγραμμίζειν* sibi respondere, quod de verbo *διαγραμματίζειν* dici nequit. Cum autem vox *διαγραμμίζειν* a *Philemone* quondam sit usurpata, non deerunt, qui *Moeridem* sibi minime audiendum esse existiment. SALLIER.

Πεττεύειν. MSS. διαγραμματίζειν. Sed de *Sallierii* emendatione vix dubitandum esse censeo. Vid. *Pollux* lib. IX. sect. 97. 99. *Hesychius* v. *Πέσσα*. Idem *Hesychius* *Πεττεύει* inter-

pretatur διαπαίζει, μεταστρέφει, κυβᾶ. Sed vide, an non potius scripserit διὰ κύβων παίζει, ut *Πεττεία*, ἢ διὰ κύβων παιδιά. *Κυβᾶν* alibi certe non occurrit.

56. *Πρανὲς*, Ἀ. κατάβασις, Ἑλληνικῶς.] Ea tamen voce, si *Laertio* fides, usus est *Anaxagoras*, qui cum *Pericle* aliisque Atheniensium optimatibus diu vixisse fertur. Sic autem *Dio-gen.* [lib. II. cap. 3. §. 11.] p. 35. πρὸς τὸν δυσφοροῦντα ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, πανταχόθεν, ἔφη, ὁμοιά ἐστιν ἢ εἰς ἄδου κατάβασις. Usus est etiam *Lucianus* [Lucio 29.] T. II. p. 142. [T. II. p. 598. l. 59.] καὶ ἄνωθεν, inquit, ἢ κατάβασις ὀξεῖα ἦν. Quare mirum videri debet, nullum huiusce nominis exemplum in Lexicis reperiri, quod tamen pervulgatum fuisse constat. Nam praeter scriptores antea adductos usurpatur ea vox a *Plutarcho* [Romul. cap. 20.] T. I. p. 30. D. το [Numa cap. 10.] p. 67. A. *Josepho* [A. I. lib. I. cap. 4.] p. 11. SALLIER. *φασίν*
Πρανὲς. Sic ed. Huds. et Leid. Coisl. autem, Reg. Coll. Schl. Gron. *πρανεὺς* praebent vocem alibi non obviam. *Hesychius* exhibet: *Πρανὲς*, κατάβασις, καὶ *πρανίς*. Loca prona et declivia saepe Atticis dicuntur *πρανῆ*. *Pollux* lib. I. sect. 187. *Xenoph.* *Cyrop.* lib. II. [cap. 2, 15.] p. 49. f. *Anab.* lib. III. [cap. 4, 16.] p. 310. E. ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

λην, Ἀττικῶς. τὴν δούλην, μόνον, Ἑλλη-
νικῶς.

Πάντοτε⁶¹, οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν.

Παρασχέσομαι⁶², Ἀττικῶς. παρέξομαι, Ἑλλη-
νικῶς.

Πανοικησία⁶³, Ἀττικῶς. πανοικί, Ἑλληνικῶς.

v. sequitur, docet, vocabulum hoc de femina libera et ingenua tantum recte dici. Vid. *Albertus Observatt. N. T.* p. 248. FISCHER.

Pro μόνην e Coll. Gron. prae-
xuli μόνον. Videndi *Ammonius*
p. 109. 110. *Phrynichus* p. 102.
[p. 239. Lob.] *Pollux* lib. VII.
sect. 76. *Thomas* aliique ibidem
a V. D. laudati.

61. Πάντοτε] Addiderat
Hudsonus ἐκάστοτε δὲ, quae vo-
ces cum a MSS. abessent, necesse
non videbatur, ut *Moeridi* obtru-
derentur. Ἐκάστοτε saepissime
apud *Aristophanem* legitur. Πάν-
τοτε apud veterum neminem, quod
et *Phrynichus* et *Thomas M.*
observarunt, ubi vide interpretes.

320 62. Παραθήσομαι] In MS.
παραχρήσομαι. HUDSON.

Παραθήσομαι. In Cod. Coisl.
legitur Παρασχέσομαι, quod re-
ctum esse nemo non videt. Nec
aliter *Thomas Mag.* Παρασχέ-
σομαι, ἢ παρέξομαι ἢ παρέξω.
Scribe: οὐ παρέξομαι, ἢ παρέξω.
Sed hanc illius legem evertunt
Aeschylus et *Euripides*. Prior
Agam. v. 1520. — ὅποι δὲ καὶ
προβαίνων Πάχνα κουροβόρω
παρέξει. Alter vero *Iph. in Aul.*
v. 733. Ἐγὼ παρέξω φῶς, εἰ
νυμφίοις πρέπει. SALLIER.

Παρασχέσομαι exhibent Codd.
C. R. L. Coll. Schl. Gronov. et

ita corrigendum esse monuerunt
etiam *Abreschius Diluc. Thucy-
did.* p. 426. et *Ouidendorpius* ad
Thomam. v. Παρασχέσομαι ad-
hibuit *Lysias* pro Milite p. 164.
[p. 115. Steph. p. 232, 8. Bekk.]
Demosthenes adv. Leptin. p. 377.
C. [p. 495. Reisk. p. 447, 126.
Bekk.] Δεπτίνην αὐτὸν ἡμῖν
ἐγὼ παρασχέσομαι μάρτυρα. adv.
Theocrin. p. 513. B. [p. 1336.
Reisk. p. 535, 42. Bekk.] c. Apa-
tur. p. 582. A. [p. 899. Reisk.
p. 175, 22. Bekk.] Παρέξομαι
saepissime in eadem formula. Con-
fer supra Ἀνασχέσεται.

63. Πανοικησία, Ἀ. πα-
νοικί, Ἐ.] In MS. Πανοικία.
HUDSON.

Pro Πανοικία, uti Leid. et Coll.
Gron. etiam, Coisl. Reg. et Coll.
Schl. Πανοικί, quod recepi cum
Hudsono, licet alterum non plane
reiiciendum sit. Sic πανοικίη *He-
rodotus* aliquoties. Pro πανοικε-
σία per ε̄ e Cod. Coisl. et Coll.
Gron. scripsi πανοικησία cum η̄, ~~φθίσ~~
uti etiam apud *Thucydidem* lib.
III. [cap. 16.] p. 109. l. 18. scri-
ptum est. Vid. et [cap. 57.] p.
203. l. 88. et notas, et ad *Tho-
mam M.* qui utrumque πανοι-
κησία et πανοικησία laudat. In
scriptoribus utraque scriptura oc-
currit, ut apud *Aristid.* T. I.
p. 111. f. per ε̄, T. II. p. 71. per
η̄. Analogiam si spectes, per ε̄

Πόρκους⁶⁴, οἱ Ἀτικοὶ, οὓς κύρτους λέγουσιν
οἱ Ἕλληνες.

Προστυχῆς⁶⁵ ἐγενόμην, ἀντὶ τοῦ ἐνέτυχον.
Πλάτων.

Παιδάριον⁶⁶, καὶ τὸ θυγάτριον, Ἀτικῶς παι-
δάριον, μόνως τὸ ἄρδεν, Ἑλληνικῶς.

praestiterit, ut μετοικεσία, ἀποι-
κεσία, quae poetis fuerunt in usu.
Sed per ἦ forte placuit Atticis;
ut in ἀνυπόδητος, ἀνάθημα.
Vide supra. In Hesychio v. Παν-
ῆνυχλις, ἑορτὴ νυκτερινή, σὺν ὄλῳ
τῷ οἴκῳ, excidit glossa Πανοικη-
σία vel Πανοικί, σὺν ὄλῳ τῷ
οἴκῳ.

64. Πόρκους] Moeris, ut
et Thomas Mag., duo illa nomi-
na πόρκος et κύρτος confundunt,
quibus tamen res omnino diver-
sas significari ostendit Suidas ex
Platone in Soph. [p. 220. C. St.]
p. 150. SALLIER.

Πόρκους. Pro τοὺς e MSS.
reposui οὓς. Conf. Ruhnkensius
321 V. C. ad Tim. v. [p. 220.]

65. Προστυχῆς ἐγενό-
μην] Is articulus debetur Cod.
Coisl. quem Moeridis esse ex
Thoma Mag. colligas. Προστυ-
χῆς ἐγενόμην, inquit, ἄμεινον, ἢ
ἐνέτυχον. Neo immerito: cum ea
vox sit in primis Attica, utpote
quae legatur in Platonis Poli-
tico p. 264. B. (p. 522. E.) Οὐ
γὰρ δὴ προστυχῆς γε αὐτὸς οἶδ'
ὅτι γέγονας ταῖς ἐν τῷ Νεῖλῳ
τιθασσεῖαις τῶν ἰχθύων, καὶ τῶν
ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις. SAL-
LIER.

Προστυχῆς ἐγενόμην. Praeter
Coisl. hanc etiam glossam exhibet
Collatio Gronov. Platonis loco

e Politico similis fere est alter
Epinom. p. 1011. C. [p. 985. C.
St.] ὅλη τινες ἐνέτυχον ἡμῶν, ἢ
καθ' ὕπνον ἐν ὄνειροπολίᾳ προσ-
τυχόντες. ἢ κατὰ φήμας τε καὶ
μαντείας λεχθεῖσιν ἐν ἀκοαῖς
ὑγιαίνουσιν ἢ καὶ κάμνουσιν, ἢ
καὶ τελευτῇ βίου προστυχέσι γε-
νομένοις. Pro ἐντυχεῖν Cratinus
posuit ἐγκυρῆσαι. Suidas: Ἐγκυ-
ρῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν. οὕτω
Κρατῖνος.

66. Παιδάριον τὸ ἄρδεν
καὶ τὸ θυ.] Ita ex Clem. Ale-
xandr. Paedag. lib. I. cap. 4. p.
84. Ταύτῃ μοι δοκοῦσιν οἱ Ἀτ-
τικοὶ παιδάριον ἐπικολῶνως οὐ
μόνον τὸ ἄρδεν, ἀλλὰ καὶ τὸ
θυῖν κεκλημέναι. HUDSON.

Nihil opus emendatione. Eae
enim voces commode possunt in-
telligi, et καὶ etiam significat,
quod notaverat quoque Cl. Ges-
nerus in Ep. ad Schlaeg. Gram-
matici autem hanc ellipsin amant.
Noster: Διαλέγεσθαι, καὶ τὸ πλη-
σιάζειν γυναιξί. Λαύρας, καὶ τὰς
ἀμάρας. Παρουσίαν etc. Hesy-
chius: Δανειστήν, καὶ τὸν δα-
νεισάμενον. Moeridem expilavit
Thomas M. Conferendus Suidas
v. Παιδάριον, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν
ἄρδένων κέχρηται τῷ ὀνόματι
οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν
παρθένων. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς
Τίμανδρον κ. τ. λ. Demosthe-
nes c. Neaer. p. 523. B. [p. 1359.

Πεντετηρίς⁶⁷, πεντέκλινον, πεντέμηνον, Ἀττικῶς.
 πενταετηρίς, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως, Ἑλληνικῶς.
Πίομαι⁶⁸, πῖθι, Ἀττικῶς. πιοῦμαι, πῖε, Ἑλλη-
 νικῶς.

Παρασίτους⁶⁹, τοὺς τὰ δημόσια σιτούμενους ἐν
 τῷ Πρυτανείῳ, Ἀττικῶς. τοὺς κόλακας,
 Ἑλληνικῶς.

Reisk. p. 555, 42. Bekk.] παιδά-
 ρια τρία, quos inter unam filiam
 fuisse constat ex p. 522. C. Pro
 μόνον C. et R. μόνως.

censuit. Sed per $\bar{\alpha}$ corruptae sae-
 culi, quo scripsit *Polyaenus*,
 pronunciationi tribuendum videtur.

67. *Πεντετηρίς*] Ed. Huds.
 et Leid. *Πεντετηρίς*, καὶ τ' ἄλλα
 ὅμοια Ἑλληνικῶς. Quae festi-
 nantis librarii incuria exciderant,
 revocavi e Codd. Coisl. R. Coll.
 322 Gron. Schl. Pro *πενταετηρίς*
 erat *πενταετηρής*. E *Moeridis*
 fonte hortulos suos irrigant
Thomas M. v. Πεντετηρίς et *Mo-*
schopolus II. Σ. p. 135. quibus
 adde *Phrynichum* p. 80. [p. 406.
 Lob.] et 82. [p. 412. Lob.] *Pol-*
luc. lib. IX, sect. 97. 126. *Eu-*
stath. ad *Odyss. A.* p. 56. l. 24.
Αἴλιος Διονύσιος λέγει. οὕτω δέ
 φησι καὶ τὸ πέντε ἐν συνθέσει
 φυλάττον τὸ $\bar{\epsilon}$, οἷον πεντέτηχυ.
πεντέκλινον. πεντέχαλκον. πεν-
τέμηνον. πεντεσύριγγον ξύλον,
 ὅμως παρ' ἑτέροις διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$
 λέγεται πεντάπηχυ καὶ τὰ λοιπὰ
 ὁμοίως. *Suidas v. Πεντετάλαν-*
τος. — τὸ πέντε ἄτρεπτον τη-
 ρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Sic
πεντενάϊα, classis quinque na-
vium: pro quo apud *Polyaenum*
 lib. III. cap. 4. p. 225. *πεντανάϊα.*
 Interpres *pentanaseam* dedit, cuius
 errorem castigavit magnus *Wes-*
selingius ad *Diod.* Sic. T. I. p.
 721. qui *πεντενάϊαν* scribendum

68. *Πίομαι*] Vid. *Phrynich.*
 p. 12. [p. 30. Lob.] *Thomas M.*
 v. et inprimis *Athenaeus* lib. X.
 p. 446. πῖθι scripsi mutato ac-
 centu. [Ante scriptum fuit πῖθι].
Etymologus p. 671. l. 41. Πῖ-
 θι Πακτωλοῦ ῥοάς. ἀντὶ τοῦ
 πτε. Ἰὼν ἐν Ὀμφάλῃ.

69. *Παρασίτους*] Vide *H.*
Stephani Thes. Gr. L. voce Πα-
 ράσιτος. HUDSON.

Παρασίτους τοὺς τὰ δημόσια.
 Ita C. et R. pro δημοσίαι, quod
 est in Ed. et Leid. et apud *Tho-*
mas M. v. ac *Scholiam* *Ar-*
istoph. Eq. v. 167. 281. 571. *He-*
rodot. lib. VI. [cap. 57.] p. 349. οἱ δέ
 Πύθιοι — σιτεόμενοι μετὰ τῶν
 βασιλῆων τὰ δημόσια. τῷ omittit
 Leid. Solita sibi brevitate *Moeris*
 duplicem nominis παράσιτος usum
 explicat. Attici veteres sacros *epu-*
lones, qui in prytaeo publicis
 sumtibus aiebantur, *παρασίτων*
 nomine appellabant; Graeci autem
 vulgares et recentiores etiam *Co-*
mici assentatores, τοὺς κόλακας,
 eadem voce in contemptum adhi-
 bita indigitarunt. Eadem ratione
 loquitur *Moeris* in *Ἀμφορῃα*,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

**Παρηγγύησεν⁷²; Ἀττικῶς. παρήγγειλεν, Ἑλλη-
νικῶς.**

Πελάτην⁷³, τὸν ὑφ' ἡμῶν ἐργολάβον.

voce usus sit, si bene memini-
mus, *Apolodoro Mechanico* p.
46. antiquiorem habemus nemi-
nem: nunc illius locus in mani-
bus non est. Adducemus locum
Polycarpi ex eius epist. ad Phi-
lipp. p. 185. ubi γρόνθος occur-
rit: μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ
κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδο-
ρίας. ἢ γρόνθον ἀντὶ γρόνθου.
Respicit procul dubio auctor ad
illud Christi dictum, quo disci-
pulos hortatur, ut ferienti ma-
xillam alteram praebeant, ex mente
Polycarpi: ἀλλ' ὅστις σέ ραπί-
σει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα,
στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην.
Ibi quaerunt interpretes, quid ρα-
πίσει sibi velit. Alii aliter ex-
ponunt. Nos *Polycarpum* secuti
de colaphis sermonem esse arbi-
tramur, qui in eo discrepant ab
alapa, quod alapa porrecta manu,
colaphus vero compressis digitis
impingitur. Γρόνθος enim proprie
colaphus, ut *Hesychii* et *Photii*
testimonia ostendunt. Neque aliter
intelligendus Homeri *Scholiastes*
II. B. v. 219. qui de Thersite
ab Achille interfecto verba fa-
ciens ait: ὄρων δὲ δυσφοροῦντα
αὐτὸν Θερσίτης συνήθως ἐλοιδο-
ρει. ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ Ἥρωσ
γρόνθῳ παίσας αὐτὸν ἀναιρεῖ,
παραυτίκα τῶν ὀδόντων αὐτοῦ
καταχυθέντων χαμαί. SALLER.

Πύξ. *Aristoph.* Ran. v. 556.
πύξ πατάξας. ubi *Moeris* citat
III. *Sphanemius* simulque alte-
rum γρόνθος paucis illustrat,

cuius nominis plura exempla de-
dit ὁ πάνυ *Hemsterhusius* ad
Luciani [ad Schol. Contempl. 2.]
T. I. p. 491.

72. *Παρηγγύησεν*] Hanc
particulam, quae in Huds. et Leid.
desideratur, praebent Codd. C. R.
Coll. Gron. in qua παρηγγύησαν.
Coll. Schl. *Παρηγγύησας, Ἄ. πα-*
ραγγείλας, Ἐ. Sophocles Oed.
Colon. v. 95. *Σημεῖα δ' ἤξειν*
τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα. Menander
Supposit. v. 16. Alciphr. lib. III.
ep. 11. alii. Conf. *Hesychium* v.
Παρηγγυᾶται.

73. *Πελάτην*] *Hudsonus*
pro more suo in fine addiderat
Ἀττικοί, inconsiderate. Vide su-
pra *Διάγνωσιν*, infra *Σωδάριον*.
Ἐργολάβον vulgus Graecorum, ἢ
συνήθεια, appellare solebat τὸν
ὑπὲρ τινῶν ἔργων μισθὸν λαμ-
βάνοντα, καὶ ἔχοντα τοὺς συνερ-
γαζομένους. *Suidas* v. Latine
Mancipem. Vid. *Glossas* et *Ma-*
gnum Hemsterhusium ad *Poll.*
lib. VII. sect. 182. Eodem fere
sensu πελάτης usurpatum videtur
a *Platone* *Euthyphr.* p. 3. C.
[p. 4. C. St.] πελάτης τις ἦν
ἐμός· καὶ ὡς ἐγεωργοῦμεν ἐν
Νάξῳ, ἐθότευεν ἐκεῖ παρ' ἡμῖν.
Quaerquam ceteri Grammatici paulo
aliter explicant per *hominem pau-*
perem, qui inopiae sublevandae
causa operam suam mercede
collocat. Vid. *Timaeus* v. [p.
211.] et illis Politissimus *Ruhn-*
kensius.

Πελιτνόν⁷⁴ ἐν τῷ τ̄, Ἀττικῶς. πελιδνόν ἢ πέλιον,
Ἑλληνικῶς.

Ποιοίην⁷⁵, Ἀττικῶς. ποιῶην, Ἑλληνικῶς.

325 74. Πελιτνόν] Ex MSS. Coisl. Reg. Coll. Gron. addidimus ἐν τῷ τ̄, et dein ex iisdem, ut et Leid. ἢ πέλιον. *Moeridi* consentiunt *Aelius Dionysius* apud *Eustath.* ad II. I. p. 629. l. 45. ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ πελιδνοῦ. αὐτὸ γὰρ καὶ πελιτνόν διὰ τοῦ τ̄ παρὰ *Θουκυδίδη* εὔρηται, ὡς καὶ *Διονύσιος Αἴλιος* παρασημειοῦται. *Photius* et *Suidas* ex emendatione *Cl. Albertii* *Misc. Critt.* p. 284. Πελιδνόν. μέλαν. λέγεται δὲ καὶ πελιτνόν παρὰ *Θουκυδίδη*. Per δ̄ tamen scriptum est in nostris *Thucydidis* exemplaribus, ut et in fragmento *Sophoclis* apud *Polluc.* lib. IV. sect. 141. πελιδνὴ τὰς παρειάς. et *Alexidis* apud *Athen.* lib. III. p. 107. D. Αἰσχύνεται γὰρ πελιδνόν ὄν τῷ χρώματι. Sic versus restituendus, repetito ὄν ex ultima syllaba τοῦ πελιτνόν. Alia exempla dedit *Cl. Arnaldus* *Lectt. Gr.* p. 112. ubi *Hesychii* Glossam: Πελιδνός μέλανος μόλυβδος, ἢ ὑφαιμον, sic recte constituit: Πελιδνόν. μέλαν ὡς μόλυβδος. Pro πέλιος dixerunt et πέλος et πέλλος. *Theocrit.* *Idyll.* V. v. 99. et *Schol.* *Erotianus* v. Πέλιον. cum quo comparandus *Etymologus* p. 659. l. 35. et forte *Sophoclis* versus poterit restitui. In *Hesychio* v. Πέλιοι, μέλανες, ὡς ὠχροὶ ἢ χλωροί, suspicor post ὡς excidisse nomen μόλυβδος, ut in loco paulo ante laudato. Verum, quemadmodum hunc errorem librariis

tribuendum censeo, ita ipse *Hesychius* erroris absolvi nequit in Πένον, μεμελανωμένον, pro quo scribere debuerat Πέλιον. Similitudo litterarum AI et N hominem non valde acutum decerit.

75. Ποιοίην] Occurrit vox ποιόην in *Aristoph.* *Vesp.* v. 347. Vide *Henr. Stephan.* de *Dial. Gr.* p. 148. HUDSON.

Ποιοίην. In *Aristophanis* loco legitur ποιόμην. Verum ποιόην in *Platon.* *Hipp.* [Min.] p. 252. C. [p. 363. C. St.] *Charm.* p. 478. A. [p. 176. C. St. add. *Hipparch.* p. 228. A. St. *Isocrat.* *Panathen.* p. 265, 24. Bekk. ubi al. ποιόμην.] et alibi saepissime. Pro ποιῶην *Vir* quidam eruditus reponebat ποιοίμι. Verum receptam lectionem satis confirmant haec *Phrygichii* p. 152. [p. 343. Lob.] Γαμῶη μὴ λέγε, ἀλλὰ γαμοίη διὰ τῆς οἰ, ὡς νοοίη, φιλοίη. τὰ γὰρ τῆς πρώτης συζυγίας καὶ τρίτης, τῶν περισπωμένων ῥημάτων εὐκτικὰ διὰ τῆς οἰ διφθόγγου λέγεται, οἶον τελοίη. τὰ δὲ τῆς δευτέρας διὰ τοῦ ῶ, οἶον νικῶη, γελῶη. *Conf.* No-326 ster v. Δοίημεν. Plura, quae huc pertinent, collegit *Eruditissimus Mattairius* de *Dial. Gr.* p. 60. 61. *Levi* menda liberandus *Sophocles* *Ai.* v. 313. Εἰ μὴ φανείην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος. Legendam φανοίην, quod non monerem, nisi nuper homo quidam doctus coniecisset φαναίμην. In novissima *Luciani* editione fre-

*Περιδέρρα*⁷⁶, Ἀττικῶς. περιτραχήλια, Ἑλληνικῶς. *Πολιτεύειν*⁷⁷ καὶ πολιτεύεσθαι λέγεται, πολιτευτῆς οὐ λέγεται, ἀλλὰ δημαγωγὸς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. πολιτευτῆς, Ἑλληνικῶς. *Πηχέων*⁷⁸, Ἀττικῶς. πηχῶν, Ἑλληνικῶς.

quentissime hae formae fuerunt confusae; φανείη etiam pro φανόση positum Pseudom. [9.] T. II. p. 217. l. 2. [l. 3.] Formas vulgo Graecorum usitatas in μι, non tantum poëtae ποιητικῆ ἀδεία (uti monet Scholiasta Soph. Ai. v. 540.), sed et alii scriptores Attici adhibuerunt. Apud *Platonem* reperias τύπτοιμι, λέγοιμι, ἀποθνήσκειμι et alia bene multa.

76. *Περιδέραια*] Alii περιδέρραια. In MS. *Περιδέραια*. HUDSON.

Περιδέραια. In Cod. Coisl. legitur περιδέρραια, nec aliter *Aristophanis* in versibus, quos ex illo adducit *Clemens Alexandr.* Paedag. lib. II. [cap. 12. p. 210. A. Sylb.] SALLIER.

Περιδέρραια Coisl. R. Coll. Gr. Schl. περιδέραια Leidens. *Περιδέραια*, videtur metrum poscere in *Aristophanis* versu apud *Clem. Alexandr.*, et ita plerumque scribitur, eamque scribendi rationem probat *Orus Milesius* apud *Etymol.* p. 662. l. 45. *Περιδέρραιον*, περιτραχήλιος κόσμος· ἀπὸ τοῦ δέρρη Αἰολικῶς, δ σημαίνει τὸν τραχήλον. ὁ δὲ Ὄρος Μιλήσιος διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφει, καὶ δι' ἐνὸς ρ. ᾧ μάλλον πειστέον. In *Xenoph.* *Eph.* [lib. III.] p. 45. pro περιδέραια *D'Orville*. ad *Charit.* p. 144. [p. 286. ed. Lips.] e MS. exhibet περιδέρραια. Exempli ubique reperuntur. Ὑπο-

δερίς scribendum apud *Hesychium* pro Ὑποδερὲς, ὀρμισκος.

77. *Πολιτευτῆς*, Ἑλληνικῶς.] Nemo, si bene meminimus, *Artemidoro* antiquior ea voce usus est. Sic autem ille *Oneir.* [lib. III. cap. 16.] p. 171. πᾶσι δὲ τοῖς ἔξ ὄχλου ποριζομένοις, καὶ πολιτευταῖς, καὶ δημαγωγοῖς, μετὰ πολλῆς εὐκλείας πορισμὸν οὐ τὸν τυχόντα προαγορεύεις, ubi πολιτευτὰς et δημαγωγούς, ut et apud *Moeridem* coniunctos videas. SALLIER.

Πολιτεύειν. In Coll. Gron. πολιτευτῆς οὐ λέγουσι. Cum *Moeride* consentit *Thomas M.* Utriusque verbi πολιτεύειν et πολιτεύεσθαι usus pro *republicam* 327 administrare satis notus. δημαγωγεῖν usi etiam Attici. De nomine πολιτευτῆς notat *Valsius* ad *Euseb.* V. C. lib. III. cap. 1. Reponendum hoc in *Scholiis* *Aristoph.* ad *Eq.* v. 161. — τοσοῦτον δεικνυσιν αὐτὸν τῆς πολιτείας ἀνάξιον, οὐ τὸν ἄλλαντοπώλην διαβάλλειν βουλόμενος, ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τῶν Ἀθηναίων καθαρτόμενος, οἱ τοιούτων ἀνέχονται πολιτῶν. Leg. πολιτευτῶν. Vide ad v. 2. etc.

78. *Πηχέων*] Similiter *Phrygichus* p. 104. [p. 245. Lob.] *Thom. M.* v. et *Hesychius.* *Machon* apud *Athen.* lib. VIII. p. 341. D. Φιλόξενος ποθ' ὡς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

* Πόσις⁸⁴, ἀνήρ.

* Πότερον, ἄρα, ὅποιον, ποταπόν.

* Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ ὄλως.

Πλυνεῖς⁸⁵, μετὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα. κναφεῖς,
μετὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα.

Προῦπτον⁸⁶, Ἀττικῶς. προφανές, Ἑλληνικῶς.

cidisse suspicatur, praesertim cum verbum πορφύρω raro in Atticorum, saepissime vero in aliorum scriptis occurrat. *Moeridi* exponitur ταρασσεται et ita legendum apud *Hesychium*, non ταραττει. Intelligendum enim de mari tumido. Hinc *Artemidorus* Oneirocr. [lib. III. cap. 23.] p. 111. ἀεὶ δὲ ἀγαθὸν ἡρέμα πορφύρουσαν καὶ κυμαίνουσαν θάλασσαν ἰδεῖν. Quod autem Cl. Vir, ταρασσεται, Ἑλληνικῶς tantum dici pronuntiat, in eo minime audiendus est, cum illud verbum in Atticorum scriptis saepenumero reperiat. SALLIER.

Πορφύρει, ταρασσεται. E *Suida* aut alio quopiam Lexico, quo etiam usus est *Suidas*, glossa huc illata, ut et sequentes. Pro ὅποιον in *Πότερον* apud *Suidam* ποῖον.

84. Πόσις, Ἀττ. ἀνήρ, [Ἑλλ.] Quam recte, ostendunt plurima scriptorum Atticorum loca. Verum is articulus, ut et sequentes, in Cod. Coisl. non comparant et abesse debere illud argumento est, quod eorum nullum pro suo iure Attici sibi vindicare possint. SALLIER.

329 85. Πλυνεῖς] In alia omnia discedere videtur *Thom. Magister*: Πλυνεῖς οἱ ὕστερον λέγουσιν ἀδοκίμως, οἱ δὲ Ἀττικοὶ κναφεῖς. ubi forte per οἱ ὕστερον

intelligendi non οἱ ὕστερον Ἀττικοὶ, recentiores Attici, verum οἱ ὕστερον, recentiores in genere, qui alias οἱ νῦν appellantur. Ita amice conspirabunt Atticistae. Nam nomen πλυνεῖς, quanquam apud Atticorum, quos habemus reliquos, occurrit neminem, apud veteres tamen in usu fuisse, cum e *Polluce*, magistrorum Atticorum principe, qui illud lib. VII. sect. 37. recenset, liquet, tum, quod verbum πλύνω aliaque inde derivata apud *Homerum*, *Platonem* ceterosque satis sint frequentia. Quum autem πλυνεῖς apud recentiores Atticos cecidisset, quibus vocabulum κναφεῖς in honore fuit, dein apud vulgum Graecorum veluti renatum est. Recentiores autem Graecos voces antiquatas in usum revocasse, exemplo esse potest verbum ἀφροντιστεῖν, quo et veteres Attici et recentiores Grammatici delectati sunt. Vide supra Ἀφροντιστεῖν. Haec ad *Moeridem* illustrandum. De dialecto Attica duplici infra dicemus ad Χόλαδας.

86. Προῦπτον] In MS. προύπτον. HUDSON.

Προῦπτον, ἀντὶ προῦπτον.

Haec verba desunt in Cod. Coisl. neque sunt necessaria. Deinde cave *Moeridi* assentiariis vocem προφανής tanquam minus Atticam repudianti. Usurpatur enim

Πασπάλη⁸⁷, Ἀττικῶς κέγχρος, ἢ τὸ τυχόν, Ἑλληνικῶς.

a *Theophrasto* lib. II. de Caus. Plant. cap. 18. ὥστε ἄν, inquit, καὶ προφανῆ μὴ δύνασθαι τελειοῦν. ἢ δὲ ἀσθένεια καὶ τῆ αἰσθήσει φανερά. Eam quoque *Pererias* lib. I. de Lapid. cap. 48. ἔναι γὰρ ἕμᾳ χρυσὸν ἔχουσι καὶ ἄργυρον, προφανῆ δὲ μόνον ἄργυρον. Itaque hocce nomine uti non dubitavit *Lucianus* [Imagg. 12. Calumn. 9.] T. I. p. 251. et 668. [T. II. p. 470. T. III. p. 138.] SALLIER.

Προῦπτον. In Huds. et Leid. est Προῦπτον, ἀντὶ, προφανές Ἑλληνικῶς. *Hudsonus* refinxit: Προῦπτον, ἀντὶ πρόπτον, Ἀττικῶς. *Perperam*. Nam debuerat scribere πρόπτον (ut correxerat *Berglerus* in marg.), quod *Hesychius* explicat per προφανές, pro quo Attica crasi est προῦπτον, ut τοῦψον pro τὸ ὄψον, φροῦδος pro πρόδος, et multa alia. In Coll. Gron. est Προῦπτον, ἀντὶ Ἀττικῶς. προφανές, E. Verum *Coisl.* et *Reg.* ita, ut reposui, et ἀντὶ pro Ἀττικῶς, et contra vidimus supra in *Λέμμα* et *Μεριμνῶν*. Προῦπτος, ον, legitur in *Sophocl. Oed. Col.* v. 1503. *Aeschyl. Sept. c. Theb.* v. 854. *Aristophanis* apud *Athen.* lib. XIII. p. 559. D. *Phoenicidis* apud *Stobaeum* Flor. Grot. p. 45. προῦπτον κάκον. etc. Compositum ἀπρόπτος in *Aeschyl. Prom.* v. 1074.

87. Πασπάλη] Praeter varias nominis illius interpretationes ab *Henr. Stephano* adductas

discimus ex *Photio* in Lexico MS. voracem scrofam ab *Hirronacte*, πασπάλην appellatam. Πασπάλη, inquit, τὸ τυχόν. οἱ δὲ κέγχρον. οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα. ὁ δὲ Ἴππώναξ [scr. Ἴππῶναξ] πασπάλην φάγον γρομφίν. SALLIER.

Πασπάλη. Πάλη, παιπάλη et πασπάλη Atticis significant tenuissimam farinam, pollinem. Videndi *Hesychius, Etymologus* p. 650. l. 3. p. 661. l. 10. *Eustath.* II. K. p. 698. f. et II. M. p. 855. l. 30. *H. Stephanus* in Ind. Thes. v. Παιπάλη et Πασπάλη. *Foësius* Oecon. Hipp. v. Πάλη. *Suidas* v. Πασπάλη, ἢ ἄλευρότησις, τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. πασπάλη δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται. Pro πασπάλη δὲ scribi potest παιπάλη. Sed tota glossa ab optimo Cod. Leidensi abest, ab homine male sedulo ex Ἀλευρότησις repetita, quod animadvertit *Kusterus*. Παιπάλη et παιπάλημα pro homine versuto posita huc non pertinent. In ambigua vocis παιπάλη significatione ludit *Aristophanes* Nub. v. 259. 261. ubi vide *Scholia*. In *Photii* autem loco, quem *Cl. Sallierius* attulit, valde mihi suspecta est scriptura πασπάλην φάγον γρομφίν. Suspicor *Hirronactem* reliquisse πασπαληφάγον γρομφίν, scrofam polline pastam. Πασπαληφάγος enim eadem ratione componi potuit, qua ποιηφάγος, τρυγηφάγος etc. Γρομφίς vocabulum *Hirronacteum* est. Vid. not. ad *Hesych.* v. Γρομφάς.

Πέδη⁸⁸, Ἀττικῶς. περισκελῆς, Ἑλληνικῶς.

Dein πασπάλη usurpatae coepit de te minima. Aristophanes Vesp. v. 91. Ὑπνου δ' ὄρε' τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην. Ἦν δ' οὖν καταμύσει κᾶν ἄχνην. Optime Flor. Christianus interpretatur: Nocturne somni ne quidem ciccum videt. Similiter in Eccles. v. 284. pro Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον non nullos πάσπαλον vel πασπάλην legisse testatur Bisetius. Sed illic 331 loci nihil mutandum; eandem enim lectionem agnoscit Suidas v. Πάτταλον. et similiter Lucianus Jud. Voc. [9.] T. I. p. 94. ὡς, τὸ δὴ λεγόμενον, μηδὲ πάσπαλον μοι καταλιπεῖν. Multa apud scriptores Graecos occurrunt similia. Οὐδ' ἀκαρῆν vidimus supra v. Ἀκαρῆν p. 43. Οὐδὲ γρῦ notissimum; nec minus Callimachium Οὐδ' ὄσον ἀττάρραγον. Apud Comicos occurrunt Οὐδ' ἔγκαφος, Οὐδὲ θανίδα, Οὐκ ἄξιον τριχὸς, Οὐδὲ φεψάλυξ, Μηδὲ ψακάς (Aristoph. Pac. v. 120.). Rarius, quod e Parthenio conservavit Etymologus: Οὐδὲ δρύψελα. Δρύψελον, τὸ λέμμα, ὁ φλοιός. Παρθένιος. Οὐδὲ πόροι ῥίξης δρύψελα ποντιάδος. Apud Hesychium non pauca huius generis reperias. Κόαρον, ἐλάχιστον. Κικκάβινον, ἐλάχιστον, οὐδέν. Κνῦ, τὸ ἐλάχιστον. Κόκκυ, τὸ ἐλάχιστον (Etymol. p. 524. l. 52. Κόκκυ, Ἀττικοί, τὸ ταχύ. malim βραχὺ et eodem modo Suidam castigandum censeo). Κύκαρος, τὸ ἐλάχιστον. Σμῶγη, θανίς, τὸ τυχόν, alia. Sed ne nimis simus, unico erimus contenti: Ταγύρια, τὰ ἐλάχιστα, τὰ τυ-

χόντα. Pro ταγύρια, cuius originem nos latere fatemur, Photius MS. Suidas et Etymologus p. 743. l. 55. habent τάγυρι. Ita Suidas: Τάγυρι. τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον. οἷον ψιλὰ λέγουσιν. Εὐπολις Αἰξί. Καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς. Eurolidis fragmentum apud Etymologum depravatam est. Verum uterque, ut et Photius, teste Cl. Kustero ad Suid. exhibent οἷον ψιλὰ. Grammaticus, quem exprimerunt, ni fallor, scripserat: ἔνῃν ψίχα λέγουσιν. Sic Hesychius in Ἀττάρραγος. τὸ ἐλάχιστον. οἱ δὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταίνας. οἱ δὲ τὰς καλούμενας ψίχας. Glossae: Ψίξ, πι-ca. A pro X saepissime fuit posita.

88. Πέδη. Ἀ. περισκελῆς, Ἑ.] In MS. περισκελής. HUDSON.

Πέδη. Pro περισκελῆς MSS. omnes male περισκελής. Coll. Gron. περισκελη. Πέδαι pro quibusvis pedicis, compedibus leguntur in Aristoph. Vesp. v. 433. Aeschyl. Prom. v. 76. Pers. v. 749. Choëph. v. 491. 982. Eum. v. 647. etc. Unde servi πεδότριβες, πέδωνες, ὀψιπέδωνες, τριπέδωνες. Hesychius: Ὀψιπαίδωνας, τοὺς ἕως ζῶσιν ἄξοντας παῖδας βράδιον. Castigandum: Ὀψιπέδωνας, τοὺς ἕως ζῶσιν ἄξοντας πέδας. Ὀψιμον, βραδιον. Photius in ind. Menandri: Ὀψιπέδων, ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς. σύνηδες Μενάνδρου τὸ ὄνομα. Sic leg. pro ὄνος. Eustath. ad Il. Θ. p. 616. l. 42.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

inhonestos. Hoc ipso sensu usurpatur a *Luciano* in *Lexiph.* [8.] T. I. p. 961. [T. II. p. 334. l. 60.] ἄλλος ἐρῶρικνοῦτο σὺν γέλῳ τὴν ὀσφύν. Vulgo ἐρῶρικροῦτο, sed ἐρῶρικνοῦτο scribi debere iam pridem a Viris doctis est animadversum. At praeter significationes, quarum *Suidas* meminit, ῶρικνοῦσθαι accipitur pro *corpus amittere*. Hinc *Hesychius*: ῶρικνοῦται, λεπτύνεται ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων. Atque huic illius interpretationi non parum lucis accedit ex *Oppiano*, qui lib. V. *Halieut.* v. 593. de ostreis verba faciens, ait: Ἔθνεα δ' ὀστρακόρινα, τὰ τ' ἐρπύζουσι θαλάσση, Πάντα φάτις μῆνης μὲν ἀεξομένης κατὰ κύκλον Σαρκὶ περιπλήθειν, καὶ πλείονα ναίμεν οἶκον. Φθινοῦσης δ' ἐξαῦτις ἀφανροτέροις μελέεσσι ῶρικνοῦσθαι. ubi *Scholias* infinitivum illud interpretatur ἐλαττοῦσθαι. Cuius significationis non multum absimilem apud *Eriphanium* reperias. Is enim *vestes attritas ῶρικνουμένας* appellat in *Ancor.* p. 65. πῶς δὲ, ἰν-quit, τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ λαοῦ οὐκ ἐρῶρικνώθη. Nunc ad *Moeridem* ut revertamur, ex his, quae dicta sunt, manifestum est, verbum ῶρικνοῦμαι ab hocce Grammatico non iniuria in vocum Atticarum numero esse collocatum, utpote quo *Sophocles* et *Lucianus* usi deprehendantur. SALLIER.

ῶρικνοῦσθαι. *Leid.* ῶρικνοῦσθαι. Ceteri bene. ῶρικνοῦσθαι et compositum διαρῶρικνοῦσθαι turpi hoc sensu solis Atticis proprium est. Vid. *Hesych.* v. Διαρῶρικνοῦσθαι et Διαρῶρικνοῦντο. *Etymol.* p. 270. l. 5. *Pollux* lib. IV. sect. 99.

Conf. not. ad *Thomam M.* Ceteris Graecis ῶικνός, ῶικνοῦσθαι de homine *rugoso* vel *incurvato* adhibentur. *Timaeus*: ῶικνόν, 336 ἐπικαμπές, ἢ ῶυσόν. ubi ademptus *Elegantissimus Ruhnkenius* [p. 228. sq.] Add. V. D. in *Obs. Miscell.* Vol. II. p. 360. Suavissimum est *Agathiae Scholastici* Epigramma *Anthol.* lib. VII. p. 463. ed. Steph. Ἡ πάρος ἀγλαΐησι μετάρσιος, ἢ πλοκαμιῖδας Σειομένη πεκτὰς, καὶ σοβαρευομένη, Ἡ μεγάλ' αὐχνησάσα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης Χεῖρας ἐρικνώθη, τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν. Μαζὸς ὑπεκλίνθη, πέσον ὀφρύες, ὄμμα τέτηκται, Χεῖλεα βαμβάλνει φθέγματι γηραλέῳ. Τὴν πολλὴν καλέω νέμεσιν πόθου, ὅτι δικάζει Ἐννομα, ταῖς σοβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη. ubi versu 4. Χεῖρας ἐρικνώθη de vitio non suspectum fuit *Clar. Observationum Miscell. Editori*. Sed, ne de constructionis ratione dicam, e multis veterum poetarum locis, in quibus vetulas depingunt, cedo tu mihi unum, ubi *manus curvari* aut *rugis arari* dicuntur. Praeterquam quod sequenti demum disticho corporis partes, quae senectutis vitio pristinum decus amiserant, recenseantur. Legendum puto: Γῆρα ἐρικνώθη, *senectute incurvata est aut rugis foedata*. Ex utriusque linguae poetis multa ad hanc sententiam illustrandam possent excitari; verum sufficiant duo plane similia loca. *Apollon. Rh.* lib. I. v. 699. Γῆραϊ δὲ ῶικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσι. *Gregor. Nazianz. Carm.* p. 148. v. 62. — ἦν ποτε γῆρας ῶικνώση μορφὴν τὴν πάρος ἀνθοφόρον. Pronunciationis similitudo

Ῥιγῶντος³, Ἀττικῶς. ῥιγοῦντος, Ἑλληνικῶς.

Ῥύπτεσθαι⁴, ῥύμμα, Ἀττικῶς. σμήχεσθαι, σμῆγμα, Ἑλληνικῶς.

Ῥηγνύασι⁵ διὰ τοῦ ᾠ, Ἀττικῶς. ῥηγνύουσιν ἢ ῥήσουσιν, Ἑλληνικῶς.

Ῥύσιον⁶ καὶ ἐνέχυρα, πληθυντικῶς, Ἀττικῶς. ἐνέχυρον, Ἑλληνικῶς.

literarum $\bar{\epsilon}\iota$ et $\bar{\eta}$ ante $\bar{\rho}$ errorem reperit. Levis menda ex Hesychio eluenda: Ῥικνώσεται, ῥισσωθήση. Leg. ῥυσσωθήση. Nec deneganda hac occasione Libanio medicina Opp. T. II. p. 297. Α. ἐώκεσαν οὖν οὔσοις γραϊδίοις ἠσθημένοις ῥάκια. Morellus conicit οἷς τισιν. Miror hominem non perspexisse, rugas vetulis debuisse reddi. Reponendum ῥυσοῖς γραϊδίοις.

3. Ῥιγῶνται] In MS. Ῥιγνῶνται. Conf. Lamb. Bosii Observ. Crit. p. 47. HUDSON.

Ῥιγῶνται. Suspectum. BERGL. in marg. Ῥιγῶντος. Leid. Ῥιγνῶνται et ῥιγοῦνται. Reg. Ῥιγνῶντος. Sic et Coll. Gron. quae etiam ῥιγοῦντος. Coisl. Ῥιγῶντος, Ἀ. ῥιγοῦντος, Ἑλλ. Ῥιγῶντι pro ῥιγοῦντι legitur in Aristoph. Ach. v. 1145. Σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν. Vid. infra Ῥιγῶν.

4. Ῥύπτομαι] Aristophani: 337 Ach. v. 17. ubi vid. Schol. ῥύμμα Lys. v. 377. Schol. Lucian. Lexiph. [2.] T. II. p. 320. l. 36. Adeundi Commentat. ad Thomam et Ruhnkensius ad Timaeum v. Ῥύμμα [p. 229.] Antiphanes in fragm. apud Clement. Alexandr. Paedagog. lib. III. p. 255. — ῥε-

χεται, Μετέρχετ' αὐ, προσέρχετ' αὐ, μετέρχεται. Ἦκει, πάρεστι, ῥύπτεται, προσέρχεται. Σμᾶται, κτενίζετ', ἐκβέβηκε, τριβεται, Λοῦται, σκοπεῖται, στέλλεται, μυρίζεται, Κοσμεῖτ', ἀλείφειτ'· ἂν δ' ἔχη τι, ἀπάγχεται. Ita versus vix duabus vocibus mutatis facillime possunt constitui, in quibus multa mutavit Illustris Grotius Exc. e Com. p. 615. Vid. infra ad Σμῶμενος. Pro σμῆγμα in Coll. Gron. est σμῆμα Atticum, quod in Hesychio male deletum ierunt Guietus et alii, altero σμῆγμα substituto. Vid. Ti. Hemsterhusius ad Polluc. lib. X. sect. 127. et not. ad Thom. p. 802.

5. Ῥηγνύασιν — ῥήσουσιν] In MS. ῥύσουσιν. HUDSON.

Similiter Leid. Coisl. Reg. Coll. Schlaeg. ῥήσουσιν. Coll. Gron. ῥήγνυσιν pro ῥηγνύσιν.

6. Ῥύσιον. — ἐνέχυρον, Ἑλληνικῶς.] Fallitur Moe-ris: qua de re vide disserentem Spanhemium ad Aristoph. Plut. v. 451. SALLIER.

Ῥύσιον καὶ ἐνέχυρα, πληθυντικῶς. Hanc vocem addunt Coisl. Reg. Coll. Gron. Schl. Ward. Ῥύσιον Suidas explicat per λυτήριον, ῥυπητήριον, καθαρτήριον,

‘Ρέγκει’, ἐπὶ τῶν κοιμωμένων, Ἀττικῶς. ῥέγγει,
Ἑλληνικῶς.

Ῥίνη⁸, Ἀττικῶς. ῥίνα, Ἑλληνικῶς.

ubi Doctiss. *Kusterus* pro ῥυπτήριον legendum suspicatur ῥύτρον. Verum videntur duae fuisse glossae, quas male confudit Lexicographus, sic discernendae: Ῥύσιον, λυτήριον. Ῥυπτήριον, καθαρτήριον. a ῥύπτομαι, ῥυπτήριον. *Hesychius*: Ῥυπτικόν, καθαρτικόν. Ῥύσιον, paulo rarius, praeterquam locis a *Stephano* laudatis legitur in *Sophocl. Oed. Colon.* v. 905. *Aeschyl. Agam.* v. 545. *Suppl.* v. 320. 417. 736. quibus tamen in locis eius significatio obscurior est. Pro ἐνεχύροις, pignoribus, *Apollon. Rh.* lib. I. v. 1357. Οὐς οἱ ῥύσια κείθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι. ubi vid. *Schol.* A ῥύσιον, ῥυσιάζειν. *Hesychius*: Ῥυσιάζει, ἀντενεχυράζει. Medium ῥυσιάζεσθαι, quemadmodum ἐνεχυράζεσθαι apud Atticos, non dubito, quin eidem Lexicographo restitui debeat v. Ποινᾶσθαι, ποινήν λαμβάνειν, ὅταν ἀντέκτισιν τις λάβῃ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥυσιάζεσθαι. Editur συριάζεσθαι. Ἐνέχυρα in plur. pro pignore adhibuit *Aristophan.* *Eccl.* v. 750. et alii. Singulare ἐνέχυρον *Plut.* v. 451. ad quem locum *Spanhemius Moeridis* immemor *Thomam Magistrum* refellit exemplis e *Demosthene* petitis, ubi ἐνέχυρον singulare occurrit: quibus alia ex eodem oratore, et *Alexide* apud *Athen.* lib. VI. p. 223. f. *Antiphane* ib. lib. XI. p. 459. B. possent addi. Confer. homines eruditi ad *Thom. M.* v. Ἐνέχυρα p. 308.

Eadem in his ratio, quae in Ἀντίγραφα et ἀντίγραφον, ubi vide quae notavimus, ut et *Hemsterhusium* ad *Thom.* in Ἀντίγραφα.

7. Ῥέγκει] *Coll. Gron.* Ῥέγκειν et ῥέγγειν. Laudat *Moeridem Spanhemius* ad *Aristoph. Nub.* v. 5. Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσι, quo in loco apud *Suidam* v. Οἰκέται est in MSS. ῥέγγουσι, similiter ῥέγγων pro ῥέγκων v. Ἐπίπαστα. Atque ita saepe librarii χ pro κ substituerunt. In *Libanio* *Opp.* T. I. p. 300. D. ῥέγγειν ipsine *Libanio* an exscriptoribus tribuendum sit, non definiverim. Verum illud certum, hoc verbum eidem *Sophistae* debere restitui *Opp.* T. II. p. 431. B. ἤδη γὰρ τις καὶ κυβερνήτης τραύματι ναύτην ἀφυπνίσας, εἰς κρίσιν καταστάς μίαν ἔσχεν ἀπολογίαν τὴν κατηγορίαν, καὶ τὸ, οὐ γὰρ ἤλαυνεν, οὐδ' ἦν ἔργον τῆς κώπης οὐδέν. ἀλλ' ἡ μὲν χεὶρ τῆν ἄλλως ἦν ἐπὶ τῆς λαβῆς, αὐτὴ δ' ἠκολούθει τῇ νηϊ. ὁ δὲ ἔρεσχεν ἀσυντελής. *Morellus* ultima Latine vertit: hic autem instabat nequicquam. Qua ratione si Graeca liceat interpretari, nihil iam erit adeo depravatum, cui non aliquis color possit conciliari. Scribendum: ὁ δὲ ἔρεγγε sive ἔρεγγε ἀσυντελής, ille vero stetebat inutilis. Adiectivo ἀσυντελής, quo Lexica possunt augeri, utitur et *Themistius Or.* XXXI. p. 352. C.

8. Ῥίνη] Vid. supra *Θόλην*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Σείραιον², Ἀττικῶς. ἔψημα, Ἑλληνικῶς.

Σφεῖς³, Ἀττικῶς. αὐτοὶ, Ἑλληνες.

* Σφίσειν⁴, Ἀττικῶς. αὐτοῖς, Ἑλληνες.

* Σφῶν⁵, Ἀττικῶς. αὐτοῖς, Ἑλληνες.

Σφῶν⁶, Ἀττικῶς. αὐτῶν, Ἑλληνες.

Σφᾶς, Ἀττικῶς. αὐτοῦς, Ἑλληνες.

* Στερίφαι⁷, Ἀττικῶς. αἰ στεῖραι, παρὰ τοῦ στερεάν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Σκιάς⁸, Ἀττικῶς. ἀναδενδράς, κοινῶς.

340 2. Σείραιον] In MS. Σή-
ραιον. HUDSON.

Σείραιον. Codex Coisl. habet σείραιον, quae scribendi ratio veterum nonnullis placuit. Priorem tamen anteponendam esse iudicamus, praesertim cum Aristophanes aliique plures hocce nomen non aliter efferre soleant. Recte autem ἔψημα Moeridi parum probatur. Galenus enim Meth. I. 12. defrutum ab Asiaticis ἔψημα appellari auctor est. SALLIER.

Σείραιον. Ita C. R. Leid. Coll. Schl. Gronov. Similiter apud alios Grammaticos. Sed perperam. Nam σείραιον prima brevi est in Aristoph. Vesp. v. 873. Alex. ap. Poll. lib. VI. sect. 66. Antiphon. apud Athen. lib. II. p. 68. A. etc. Ἐψημα usus est Plato Comicus apud Polluc. lib. VI. sect. 16. Videndi omnino viri eruditi ad Hesych. v. Ἐψημα, ὅπερ ἔνιοι Σείραιον καλοῦσιν. et quos illic laudat Cel. Albertius.

3. Σφεῖς, Ἀ. αὐτοὶ, Ἑ.] E Coisl. et Coll. Ward. Leid. Σφεῖς, Ἀ. αὐτοῖς, Ἑλληνικῶς.

4. Σφίσειν] Is articulus, ut et sequens, desideratur in Cod. Coisl. SALLIER.

5. Σφῶν] In MS. Σφῶ. HUDSON. Leid. Σφῶν, et ita vel Σφῶν scribi debere monitum supra. Conf. Cl. Valcken. ad Phoen. v. 463. Levis menda in Herodici Epigrammate apud Athen. lib. V. p. 122. Ἀ. — οἷσι μέμηλε Τὸ σφῶν καὶ σφῶϊν, καὶ τὸ μῖν, ἢ δὲ τὸ νῖν. Leg. Τὸ σφῶν καὶ τὸ σφῶν.

6. Σφῶν, Ἀ. αὐτῶν, Ἑλλ.] Huds. et Leid. addunt: σφέων καὶ αὐτέων, ποιητικῶς. quas voces a studioso lectore margini allitas Coisl. non habet, nec etiam Coll. Schlaeg.

7. Στερίφαι] In MS. Στερίφους. HUDSON.

Sic et Leid. Timaei glossa est, 341 quod monuit Cl. Ruhnkenius [p. 238. sq.]. Coisl. Reg. Coll. Schl. et Gron. etiam non habent.

8. Σκιάς, Ἀ. ἀναδενδράδας] In MS. ἀναδενδράδες, ac si scriptum fuerit σκιαὶ in casu recto. HUDSON.

Lege ἀναδενδράς. Σκιάς enim est nominativus singularis. SALLIER.

Σκιάς, Ἀ. ἀναδενδράς, Ἑ. Leid. ἀναδένδρακες. Coisl. ἀνα-

Σοβεῖν⁹, Ἀττικῶς. ἀποτρέχειν, Ἑλληνες.
 Σταθεῦσαι¹⁰, Ἀττικῶς. στατεῦσαι, Ἑλληνες.
 Σφάκελος¹¹, Ἀττικῶς. σῆψις ὀστέων, Ἑλληνικῶς.

δενδρ. . . Coll. Gron. ἀναδεν-
 δραδια. Ex eadem κοινῶς pro
 κοινόν. Ἀναδενδράδες leguntur
 apud *Demosth.* [c. *Nicostrat.*]
 p. 725. A. [p. 1251. Reisk. p.
 464, 15. Bekk.]

9. Σοβεῖν] *Moeris* interpre-
 tatur ἀποτρέχειν, quae illius in-
 terpretatio etsi nullis testibus ido-
 neis hodie nitatur, fuisse tamen
 scriptores, a quibus verbum σο-
 βέω eo sensu usurpatum sit, non
 absurde quis colligat ex his *Ety-
 mologi* (p. 270. l. 34.): Διασε-
 σοβημένος, τεταραγμένος, ἄτα-
 κτος, τεθορυβημένος. σοβεῖν γὰρ
 τὸ τρέχειν, παρὰ τὸ σεύω ῥῆμα,
 ἢ σῶ, ὃ σημαίνει ὄρμῳ. Alibi
 vero (p. 104. l. 34.) Ἀνεσόβεον.
 σοβῶ τὸ τρέχω. ἐνιοι δὲ τὸ διώ-
 κειν. τὸ μὲν οὖν ἀνεσόβουν,
 ἀντὶ τοῦ ἀνέτρεχον πρὸς τυραν-
 νίδα. *Hesychio* quoque σοβεῖν
 exponitur τρέχειν. SALLIEN.

Σοβεῖν ei ἀποσοβεῖν *Attice*
contento cursu ire, abire, ali-
quo se proripere. Vid. omnino
 ὁ πάνυ *Hemsterhusius* ad Thom.
 M. v. Ἀποσοβῶ. Obiter *Hesy-*
chio succurramus in verbo com-
 posito Ἀνασοβεῖ, ἀνακινεῖ. Τα-
 ραντῖνοι. Similiter *Michaël Psel-*
lus MS. [ap. *Tittmann.* ad Zo-
 nar. T. I. c. CXV. v. 12.] Ἀνα-
 σοβεῖ, ἀνακινεῖ. Est autem is usus
 verbi ἀνασοβεῖν non Tarentinis,
 sed quibusvis scriptoribus Graecis,
 etiam Atticis, familiaris. Ad i. not.
 ad Thom. l. c. Quare non du-
 bito, quin vox Ταραντῖνοι apud

Hesychium loco suo nota sit et
 ad sequentem Glossam Ἀνασεῖν,
 ἀναφέρεσθαι, retrahenda. Ἀνασεῖν
 Laconum more pro ἀναθεῖν, uti
 observavit *L. Kusterus*. Tarentini
 autem maiorum suorum Laconum
 dialecto fuerunt usi.

10. Σταθεῦσαι, Ἀ. στα-
 τεῦσαι, Ἑ.] In MS. στρατεῦ-
 σαι. HUDSON.

Coislin. στατεῦσαι. Revera qui-
 dem eam vocem per τ nusquam
 scriptam reperias. SALLIEN.

Σταθεῦσαι. *Thomas M.* v. et
 not. *Photius* cit. *Albertio* ad
Hesych. v. Ἐσταθευμένος. *He-*
sychius: Στατεύει, θάλλει. Leid.
 Coll. Gron. στρατεῦσαι

11. Σφάκελος] In MS. 342
 Σφάκελλος. HUDSON.

Sic et Leid. Reliqui recte. Pro
 σῆψις in Coll. Gron. στύψις ob-
 scure scriptum. *Michaël Psellus*:
 Σφάκελος, τὸ φλεγμαῖνον. *Am-*
monius: Φάκελος καὶ Σφάκελος
 διαφέρει. Φάκελος μὲν γὰρ ἐστι
 φορτίον ξύλων. — Σφάκελος δὲ,
 ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός. ubi
 praecleara est *Valckenaerii* ani-
 madversio lib. III. cap. 16. *Ari-*
stides T. I. p. 309. Σφάκελοι
 πυρῶδεις ἐχώρουν εἰς τὴν κεφα-
 λὴν ἄνω. Σφακελλεῖν apud *Co-*
non. Fab. XVIII. τρωθεῖς δὲ
 ὑπὸ φάσματος τὸν μηρὸν ἀπε-
 τράπη καὶ ἐσφακέλιζεν. ubi ἀπε-
 τράπη videtur depravatum; forte
 mutandum in ἀπεσάπη. Recte
Moeris infra: Φάκελος, Ἀττ. φορ-

Στιφρόν¹², Ἀττικῶς. στριφρόν, Ἑλληνες.
Σχορδινᾶσθαι¹³, Ἀττικῶς. διατείνεσθαι, Ἑλλη-
νικῶς.

τιόν, ἔκκαυμα. Librarii non tan-
tum haec bina confuderant, sed
et ipsi Graeci recentiores, ut λή-
μα et λῆμμα aliaque.

12. Στιφρόν] Coll. Gro-
nov. Στιφρόν. Male. Xenophon
Cyneg. [cap. 4, 1.] p. 977. D.
σχέλη στιφρά. Vid. Pollux lib.
V. sect. 58. 70. ubi MSS. στρυ-
φνά. Idem Xenophon [cap. 9, 13.]
p. 990. C. βρόχος στιφρός. [cap.
10, 3.] p. 991. ῥαβδοὶ στιφραί.
Sed plura de his et vicino στρυ-
φνός dedit Cl. Ruhnkenius ad
Tim. p. 169. 170. [p. 237. sq.]
quem omnino consule. In *Phi-
lostr.* Imagg. lib. I. cap. 10. ξύ-
λα δὴ, ὅσων δεῖ τῆ λύρα, πυξοῦ
πάντα στρυφνοῦ καὶ λείου τὸν
ῥόν, etiam praestat στριφνοῦ.
Στιφρότης, corporis torositas, in
Timoclis fragm. apud *Athen.*
lib. XIII. p. 570. f.

13. Σχορδινᾶσθαι, Ἀ.
διατείνεσθαι, Ἑ.] id est
pandiculantem, ut ait *Plautus*,
oscitare: quo sensu usurpatur a
Chrysost. in *Paul.* p. 513. ἀν-
ίστασθαι, inquit, καὶ διατείνε-
σθαι. SALLIER.

Σχορδινᾶσθαι. Coisl. et Leid.
Σχορδινᾶσθαι, quemadmodum in
Polluce lib. V. sect. 168. MSSi
praeferunt. Sed praestat Σχορδι-
νᾶσθαι, ut liquet ex *Aristo-
phane* *Ran.* v. 953. *Acharn.* v. 30.
Vesp. v. 640. *Hesych.* Ἐσχορ-
δινῆθη. Σχορδινᾶσθαι *Hesychius*
explicat: το παρὰ φύσιν τὰ

μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι
μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ τοῦτο
περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου,
ὅτε χασμώδεις ὄντες, ἐκτείνωσι
τὰς χεῖρας. ὅπερ καὶ περὶ τοὺς
ἄλλους πῶς βασανιζομένους καὶ
διαστρεφομένους ἔξω μελῶν γί-
νεται. Similiter plane *Etymolo-
gus* p. 719. ex *Oro*, sed pro
περὶ his male scriptum παρά.
Idem vitium in *Hesychio* reli- 343
ctum v. Ἀσχορδίνωτος. ἀσάλευ-
τος, μὴ κινῶν τὰ μέλη. Σχορ-
δινᾶσθαι γὰρ λέγουσιν, τὸ παρὰ
φύσιν ἐκτείνειν, ὅπερ γίνεται
παρὰ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου.
Legendum: περὶ τοὺς ἐγειρομέ-
νους ἐξ ὕπνου, quod *expergi-
scentibus* accidit. Pro Ἀσχορ-
δίνωτος vero malim Ἀσχορδίνη-
τος. Nam de verbo Σχορδινού-
σθαι altum apud Grammaticos
silentium est. Cum *Hesychio* et
Etymologo conspirant *Scholiastes*
Aristoph. ad *Ran.* v. 953. et
Suidas v. Sed utrumque turpis-
sima inquinat macula in *Tινὲς*
δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ
ὕπνου. E laudatis aliorum locis
vel tironi nunc appareat repo-
nendum esse: *Γίνεται δὲ π. τ.*
ἔ. Verbo mutato statim addunt:
ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς
ἄλλους. Similem permutationem
voc. *Tινὲς* et *Γίνεται* meminī me
alibi observare: sed locus iam
non succurrit. Σχορδινᾶσθαι re-
centioribus *Sophistis* usu tritum
ridet *Lucianus* *Lexiph.* [21.] T.
II. p. 346. l. 72. Conf. praeterea
Forssius in *Oecon.* *Hippocrat.* v.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Σμινύη¹⁷, Ἀττικῶς σκαφεῖον, ἀξινοπλατεῖαν.

* Στειλειή¹⁸, τοῦ πελέκεος ἢ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον.

e quorum numero *Dioscorides* lib. V. cap. 99. ideo a *Moeride* in scriptorum parum Atticorum numero reponendus: illudque non immerito, cum Atticos in hacce voce scribenda femininum anteposuisse ex *Antiphonis* fragmento manifestum sit. Nec aliter *Ion* tragicus, de quo *Eustath.* Comm. p. 1671. (Od. p. 546. l. 8.) ἔτι καὶ τὸ στίμι, περὶ οὗ ἀλλαχόθι ἐγράφη θηλυκῶς προάγει, εἰπὼν ὅτι στίμις ἢ εἰς τὰ ὄμματα χρήσιμος Αἰγυπτίων μὲν ἔστι φωνή. κεῖται δὲ ὁμως καὶ παρὰ Ἰωνι τῷ ποιητῇ ἐν τῷ, Καὶ τὴν μέλαιναν στίμιν ὄματογράφον. Ex quibus illud praeterea colligas, vocem στίμιν cum duabus $\mu\mu$ pronuciari debere. Deinde vero (ad alteram enim *Photiani* loci partem veniendum est) pro κάτροπαι et κρομίλους, quae voces sunt prorsus incognitae, legimus κάτοπτρα, κρωβύλους, cum a vero non abhorreat, nonnullos a comico derideri, qui munditiei nimis studebant. Certe de re non absimili sermonem esse vox στίμιν argumento est. SALLIER.

Στίμις et στίμι MSS. C. R. Coll. Schl. Gron. στίμις et στίμη. sic et Leid. Per duplex $\mu\mu$ scriptum apud *Pollucem* lib. V. 345 sect. 101, Conf. H. *Stephanum* in Ind. Thes.

17. Σμινύη, Ἀ. σκαφεῖον, ἀξίνη πλατεῖα] In MS. ἀξινοπλατεῖαν. HUDSON.

Σμινύη — ἀξινοπλάτεια. Ita Cod. Coisl. Rectius tamen legitur ἀξίνη πλατεῖα. SALLIER.

Σμινύη. *Aristoph.* Nub. v. 1488. 1502. et alibi. *Eustath.* Od. B. p. 164. l. 42. ζμινύη ὃ, τε τὸ σκαφεῖον, ὃ, τε ἀξινάριον. *Xenophon* Cyrop. lib. VI. [cap. 2, 11.] p. 162. C. ἄμην καὶ σμινύην. Conf. *Ruhnkenius* ad *Tim.* v. [p. 233. sq.] et not. ad *Thom.* In voce ἀξινοπλάτεια conspirant Codices. Sola Coll. Gron. monstruosum praebet vocabulum κηνοπλατεῖσας. Fortassis ἀξινοπλάτειον, recentioris Graecismi vox est, ut ἀξινορύγιον, securis, ascia, qua simul fodi potest, apud *Meursium* in Glossar. Ceteroquin in *Hudsoni* coniectura acquiescendum. Vid. *Hesych.* v. Μακέλλη. Ἑλληνικῶς aberat ab omnibus Codd. quare omisi.

18. Στειλειή, τοῦ πελέκεος] In MS. πέλεκος. Στελεη *Apollonio* in *Argon.* lib. IV. v. 957. HUDSON.

Στειλειή. Is articulus desideratur in Cod. Coisl. nec ea vox, si bene meminimus, ab Atticis est unquam usurpata. Utuntur *Homerus* et *Apollonius*. *Homeri* locum *Stephanus* adduxit. Sic autem *Apollonius* lib. IV. v. 957. Ὀρθὸς ἐπὶ στελέη τυπίδος βαρὺν ὤμον ἐρείσας Ἡφαιστος θηεῖτο. SALLIER.

Στειλειή. Attici vocant τρήμην vel τρήμα, aut etiam τρύπημα. *Etymol.* p. 726. l. 52. Pro πε-

* Σηκός¹⁹, ἔπαυλις στριγγῶ περιεχομένη.

* Σισύρα²⁰, αἰγείον στέγαστρον τετριχωμένον. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἰμάτιον, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. Ἐν πέντε σισύραις ἔγκεκορδυλημένος.

* Σμινύην²¹, οἱ μὲν δίκηλλαν, οἱ δὲ ἀξίνην καλοῦσιν.

* Σκυτάλη²², βακτηρία ἀκροπαχῆς, ἢ φραγγέλιον. Λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη Λακωνικῆ, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή.

λέκεος in R. Coll. Gron. et Leid. est πέλεκος. Apud Hesychium vero, unde haec glossa in Moeridem videtur intrusa, πελέκυσ. Coisl. autem et Coll. Schl. non agnoscunt. ὀτήν in Leid.

19. Σηκός] Leid. Συκός. Pro ἔπαυλις στριγγῶ Coll. Gron. ἔπαλῃ τριχῶν. Cl. Berglerus in marg. corrigit ἔπαυλις θριγγῶ. Apud Timaeum est τριγγῶ, e cuius Lexico hanc iterum Glossam duasque sequentes in Moeridem intulit manus inepte sedula, uti iam animadvertit Amicissimus Ruhnkenius [p. 230. sq.]. Solus Coisl. interpolatore antiquior est, aut ex alio vetustiore descriptus.

346 20. Σισύρα] Leid. αἰγίον et τετριχωμένον. ἔστι δ' pro δὲ ex eodem L. et Timaeo [p. 231.] Locus Aristoph. est Nub. v. 10. ubi nostrum locum producit Spanhemius. Vid. modo laudatus Ruhnkenius.

21. Σμινύην] Coll. Gron. — ὀνή. Leid. σμινύη et δίκηλλαν.

22. Σκυτάλη, ἡ βακτηρία] In MS. καὶ βακτηρία ἀκροπαχῆς. Pro ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπ. Forte ἐφ' οὗ. HUDSON.

Σκυτάλη — ἀκροπαχῆς. Cod. Oxon. habet ἀκροπαχῆς, neque aliter Suidas et Photius in Lex. MS. Sequitur λέγεται οὖν κ. ἢ ἐπ. quae sic legenda esse suspicamur: λέγεται οὖν καὶ σκυτάλη ἢ ἐπιστολὴ Λακωνικῆ. SALLIB.

Σκυτάλη, βακτηρία ἀκροπαχῆς, ἢ φραγγέλιον. Leid. ut Huds. καὶ β. Collatio autem Gron. καὶ non habet, uti nec Suidas, e quo prior huius Glosse pars videtur deprompta. Pro φραγγέλιον Coll. Gron. φραγγέλλιον, quemadmodum exhibet Du Cangius in Glossar. Med. et Inf. Gr. voc. Φραγγέλλιον. Φραγγέλιον est apud Suidam et multiplex huius vocabuli est scriptura. Vid. Du Cang. Ἀκροπαχῆς mutari non debet. Posteriolem partem, λέγεται οὖν κ. unde arripuerit, quisquis tandem Moeridem invictum hoc articulo donavit, ignoramus: nisi forte omnia e Photio MS. expilaverit aut e Scholiastae verbis ad Aristoph. Aves v. 1283.

Σεισάχθειαν²³, Ἀττικῶς. χρεῶν ἀποκοπήν, Ἑλληνικῶς.

Σίαλον²⁴, ἐν τῷ ᾠ̄ α, καὶ οὐδέτερον, Ἀττικῶς. σίελον, ἐν τῷ ἔ, καὶ ἀρσενικόν, Ἑλληνες.

Σπάδων²⁵, κοινόν. εὐνοῦχος, Ἑλληνικῶς.

Σᾶ²⁶, περισπωμένως, Ἀττικῶς, τὰ σῶα.

præcis mutatis. Scholiastes habet: λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον. Suidas v. addit: ἐφ' ᾧ ἡ ἐπιστολὴ, unde Hudsoni coniectura ratur acquirit. Ἀφ' οὗ tamen potest defendi, a quo scil. ligno epistola etiam ita dicta est. Cum Coll. Gron. delevi ἡ ante Λακωνική. De scytala omnia pervulgata. Hesychii locus, 347 in quo frustra fuerunt Stephanus et Guistus, sic constituendus: ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρῆσασθαι ταῖς σκυτάλαις ἀντὶ τῶν παρ' Ἑλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων. Excidit ἀντὶ, ut liquet ex Etymol. p. 720. l. 50.

23. Σεισάχθειαν] Leid. χρεῶν ἀποκοπήν. Videndus præter ceteros Grammaticos Diogenes Laërtius lib. I. 45. et illic Politissimus Menagius, qui Moeridem citat, hoc modo: Σεισάχθειαν, Ἀττικοῖς. χρεῶν ἀποκοπήν, Ἑλλησι. Χρεῶν ἀποκοπᾶς reperias apud Demosth. de Foed. Alex. p. 88. B. [p. 215. Reisk. p. 193, 15. Bekk.] adv. Timocr. p. 481. B. [p. 746. Reisk. p. 46, 149. Bekk.] Isocrat. [Panathen.] T. II. p. 316. [p. 287. Steph. p. 323, 259. Bekk.] et alios. [Platon, de Rep. lib. VIII. p. 566. A. St. Cf. Plutarch. Solon. cap. 15.] Quibus locis si quis uti velit ad Moeridem refellendum, is

opera sua ne hilum quidem efficeret. Σεισάχθεια enim vox Atticis peculiaris et plane glossematica est.

24. Σίαλον] Coll. Gron. διὰ τοῦ ᾠ̄ α καὶ οὐδειτέρως. Pro σίελον Cl. Oudendorpius ad Thomam, qui cum Moeride consentit, legendum censet σίελος. Sed commode σίελον pro accusativo habebimus. Vid. idem Oudendorp. Moschor. II. Σ. p. 54. Eustath. ad Od. A. p. 19. τὸ σίαλον.

25. Σπάδων] Pro κοινόν Coll. Gron. κοινῶς. Nullus Codicum Ἀττικῶς. Vid. Thom. M. et Wetsten. ad Matth. XIX. v. 2.

26. Σᾶ. — τὰ σῶα, Ἑλληνικῶς.] Ita etiam Thomas Mag. SALLIER.

Σᾶ. Pro τὰ σῶα Coll. Gron. inepte τὸν Δία. Ἑλληνικῶς frustra addiderat Hudsonus. Suidas: Σᾶ. τὰ σῶα λέγουσιν μονοσυλλάβως. ἀπὸ τοῦ σῶα συναροῦντες. καὶ τὸ σῶον, σῶν, καὶ σῶοι, σοῖ. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι. quo cum loco si quis contulerit eundem Suidam v. Σῶι. μονοσυλλάβως, εἰ σῶοι, καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. εἰ δὲ συνηθέστερον γράφουσι σῶοι. Etymologum p. 742. in.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

„*salariam*, ut a *romo romaria*, ab *aucte auctariam*, ab *admissu admissarium*. Similiaque *armariam*, *ariariam*, *rosariam* et alia. Eo minus Nonno credendum, qui locis ante memoratis Syriacam esse vocem dicit. Scio legi apud Chaldaeam interpretem Exodi XXXIV. v. 33. 34. et Ruth. III. v. 15. item apud Syriacam interpretem, Act. cap. XIX. v. 12. Verum eo tempore, ut alia multa, ita hoc vocabulum etiam Oriens acceperat a Romanis. De hoc iudicium ferre non poterat Nonnus, quis Latine nesciret.“ Haec *Vossius*. Praestaret fortassis post *Balsamii* et *Vossii* haesitationem nihil asserre et Glossam intactam silentio praeterire: sed instituti ratio non patitur. Itaque cogitata exponam. Athenienses olim praes ceteris Graecis et victa et dialecto usi sunt e reliquis Graecis et barbaris mixta. Testis locupletissimus *Xenophon* de Re publ. Athen. [cap. 2, 8.] p. 696. C. καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες ἰδίᾳ μᾶλλον καὶ φωνῇ καὶ διαλέτῃ καὶ σχήματι χρῶνται. Ἀθηναῖοι δὲ κεκραμένην ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλληνῶν καὶ βαρβάρων. Hinc multa in linguam suam receperunt vocabula Persica, multa Aegyptia, multa Macedonica, nonnulla Sicala. De Persicis et Macedonicis insignis locus est *Athenaei* lib. III. p. 121. l. Ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν δὲ *Κυνοῦλκος* πιεῖν ἤτησε δικόκταν, δεῖν λέγειν ἀλμυροῦς λόγους γλυκέσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασιν. πρὸς δὲ ὁ *Οὔλιανός* σχετλιάσας καὶ τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἔφη, μέχρι ποτε βαρβαρίζοντες οὐ παύσαθε;

ἢ ἕως ἐν περικλιτῶν τὸ στατήριον οἴχηται, φέρειν τοσούτους λόγους οὐ δυνάμενος; καὶ ὅς, ἐν Ῥώμῃ τῇ βασιλευσίᾳ διατρέξων τὰ νῦν, ὡς ἴσως, ἐπιχρησάμενος κατὰ τὴν συνήθειαν φωνῆ. Καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς, καὶ συγγραφεῦσι τοῖς σοφοῖσι Ἑλληνοῦσι, ἔστιν εἰρεῖν καὶ Περσικὰ ὀνόματα τεμνα διὰ τὴν τῆς χρήσεως συνήθειαν, ὡς τοὺς παρεσάγγας καὶ τοὺς ἀγγύροτας, καὶ τὴν σχοῖνον ἢ τὸν σχοῖνον. μέρος δὲ ἐστὶ τοῦτο ὄνομα μέχρι νῦν, οὔτω παρὰ πολλοῖς καλοῦμενον. *Μακεδονίζοντες* ἔοικα πολλοῖς τῶν Ἀττικῶν διὰ τὴν ἐπιμυζίαν. Persicum vocabulum est *χυρβάσια*, quo utitur *Aristophanes*: *Κανθύταλις* *Menandro* et *Diphilo* usurpatum. Vid. *Pollux* lib. X. sect. 138. *Παράδεισος*, *Pollux* lib. IX. sect. 13. ἦκε καὶ πατὰ συνήθειαν εἰς χρῆσιν Ἑλληνικὴν, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν Περσικῶν. Multa peregrina vocabula recenset *Eustathius* ad Od. Σ p. 680. Aegyptia quaedam, quae Athenienses civitate donarunt, *Pollux* lib. VII. sect. 71. *καλάσιρις*, *φώσων*, *ἡμιτύβιον* etc. quibus adde, quod paulo ante apud *Moesridem* occurrit, *Στίμμυς*. *Βατάνιον* sive *πατάνιον*, vocem Siculam teste *Hesychio*, *Bubulus* adhibuit apud Athen. lib. IX. p. 396. A. Sic itaque *Hermippus*, veteris comoediae poeta, vocem usurpare potuit Latinam. Quam enim Romani tum temporis non valde frequens cum Graecis aut cum Atheniensibus commercium habuerunt, tamen hoc ipso tempore, quo floruit *Hermippus*, aut paulo antea legatos Athenas

*Συρμαίαν*²⁸, Ἀττικῶς. τὰ λεπτὰ λάχανα.

*Συγγενήσεσιν*²⁹, ἀντὶ τοῦ συνουσίας. Πλάτων
Νόμοις. παρ' ἄλλῳ οὐχ εὔρον.

miserant legum describendarum causa. *Hermippus* cum ceteris veteris comoediae poëtis floruit Olympiad. LXXXV. et seqq. Unde liquet, vocem Latinam ipsi potuisse innotescere, quam vel per iocum adhibuisse censendus est, vel hominem Siculum aut Doriensem ea utentem introduxisse. In *Epicharmi* certe Siculi, Hermippo antiquioris, fragmentis non paucae reperiuntur voces Latinae. *Νοῦμμοι*, *πυππι*, apud *Polluc.* lib. IX. sect. 79. ὁ δὲ νοῦμμος δοκεῖ μὲν εἶναι Ῥωμαίων τοῦ νομα τοῦ νομισματος. ἔστι δὲ Ἑλληνικόν, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ Δωριέων. ὁ Ἐπιχαρμός τε γὰρ ἐν ταῖς Χύτραις φησὶν. Ἄλλ' ὅμως καλά καὶ πῖοι ἄρνες, εὐρήσουσι δέ μοι καὶ νοῦμμοις, πωλατιᾶς γὰρ ἔντι τᾶς ματρὸς. καὶ πάλιν. Κᾶρυξ ἰὼν εὐθύς πρῶ μὲν δέκα νοῦμων μόσχον καλήν. Ὀγγία, *μπρία*, ἡμίνα, λίτρα, ex eodem *Eustathius* laudat, ad II. X. p. 1389. l. 11. ἡ δὲ ἡμίνα οὐδαμοῦ. ἔστι δ' οὖν παρ' Ἐπιχάρμῳ, ὃς καὶ ὀγγίαν λέγει, καὶ λίτραν. Πόλτον, *pultem*, *Athenaeus* lib. XIV. p. 648. B. Καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν γᾶ καὶ θαλάσση. πόλτον ἔψειν ὄρθριον. Verum tamen harum vocum omnium origo in Italiane an in vicina Sicilia quaerenda sit, obscurum est: neque eadem omnibus licentia. *Epicharmo* Siculo vocabula Siciliensibus nota licuit usurpare; *Hermippo* Atheniensi vix videtur

fuisse licitum, vocem Latinae originis in theatrum Atticum in-ferre, quam nemo fortassis spectatorum intellexisset. Sed forte hominem, ut dixi, Doriensem in scenam introduxit: hi enim *οὔ* mutant in *ω*, ut notissimum. *Moeris* autem hoc nomen, utpote singulare et rarissimum, annotandum et explicandum sibi sumsit. Haec mea de difficillimo hoc loco sententia est; quam, licet veri specie non carere putem, tamen non negaverim, pluribus et validioribus argumentis indigere. Viderint alii: nos et refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia parati sumus. Coll. Gron. τὸ ἐφ' ἡμην.

28. *Συρμαία*] Vide *Meur-*351 *sii Graeciam Feriatam.* HUDSON.

Συρμαία. In Cod. Coisl. legitur *συρμαίαν*. Ibi quoque desideratur vox Ἑλληνικῶς post τὰ λεπτὰ λάχανα, nec necessaria videtur. SALLIER.

Συρμαίαν e Coisl. praetuli ob *Aristophanis* locum, quo respexit *Moeris*, Pac. v. 1253. Ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια *συρμαίαν* μετρεῖν. ubi vid. *Scholia*, *Pollux* lib. I. sect. 247. ceterique Grammatici. *Συρμαίαν* βλέπων e veteri Comico pro ναυτιῶν conservavit *Etymologus* p. 736. l. 34. [cf. *Creuzer. Commentt. Herodott.* p. 79.]

29. *Συγγενήσεσιν* — *συνουσίας*] Ita quoque *Hesychius*: *Συγγενήσεις*, τὰς συνουσίας. SALLIER.

**Σήσαμα^ρ, καὶ ὁ καρπὸς, καὶ ὁ τόπος, οὐ
ἐπωλεῖτο.**

Συγγενήτων] ἀπὸ τοῦ pro
ἀπὸ repositam e Cœl. R. Coll.
Gron. Deis ex eadem Πλάτων
Νόμοις. In Edic. ὡς Πλάτων ἐν
N. Leid. Πλάτωνος Νόμοις. In
par. ὡς Πλάτων N. Locum Pla-
tonis est Legg. lib. XII. p. 987. C.
[p. 948. C. St.] καὶ ἐν ἄλλαις
συνοουσίαις τε καὶ ἰδιωτικαῖς συγ-
γενήσεων ἐκείνων.

30. Σήσαμα] Attici loca
eadem nominibus denominare so-
lebant, quibus res significabantur,
quae iis in locis aut magno nu-
mero erant aut vendebantur. Res nota
etiam iis, qui nondum aere lavan-
tur. Considerandi Is. Vossius ad
Catull. p. 128. L. Kusterus ad
Suid. v. Δεῖγμα et Τοῦτον, ad
Aristoph. Eq. v. 1372. aliique,
quos laudat Cl. Taylorus Lectt.
Lys. cap. ult. qui et ipse quae-
dam protulit. [Cl. Abreschius ad
Cattieri Gazoph. p. 51. cuius ver-
ba, quoniam libellus in rarioribus
nunc numeratur, haec transcribam:
„Attici saepe loca designant per
res, quae in iis plurimum inve-
niuntur aut venduntur. V. Meurs.
Lectt. Att. III. cap. ult. Graev.
Lectt. Hesiod. p. 98. Kuster ad
Suid. v. Δεῖγμα. Dupont. ad
Theophrast. Char. p. 326. 377.
Reiske in Miscell. Lips. Nov.
Vol. II. p. 107. Sic τοῦλαιον,
forum olearium, οἱ ἰχθύες, fo-
rum piscarium.“] Nos, ne aliis
iam dicta repetamus, paucis simus
contenti. Ἰχθύες, ut alibi saepe,
pro foro piscatorio occurrunt in
Antiphonis fragmento apud Athen.

lib. VII. p. 287. E. Ἄρατον γε
τιγέττατον ἐν τοῖς ἰχθύων
κίρτυμα. Male Dalechampius
de piscibus. Μειζοῦδες, pro fo-
ro, ubi membrades, vitulinum
piscium genus, vendebantur, Τι-
μαcles ibid. lib. VI. p. 211. B.
Δύρανα, Alexis ib. lib. VIII. p.
338. E. — ὥστε γίνεται Ἐν
τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῶν
ἢ μέγχι. Dalechamp. iterum de
oleribus, imo: in foro olitoria.
Οἶνος in Aristophanis versibus
apud Suidam T. L. p. 156. Τρέχ'
εἰς τὸν οἶνον. Male Latine ver-
titur: curte ad vinum. Rectius
apud Polluc. lib. X. sect. 75.
idem fragmentum fuerunt inter-
pretati. Κενέβρεια, forum, ubi
morticina venditur. Erotianus:
Κενέβρεια. τὰ νεκρμαῖα πρὸς 352
οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστο-
φάνης. Οὐκ ἐστ' ὁ κενέβρειον
ὅταν θύης τι καλεῖ με (vid. de
hoc versu Cl. Heringa Obs. Cr.
p. 164. coll. Schol. Aristoph.
Av. v. 538.). καὶ ἡ ἀγορὰ δὲ
ὅπου πωλεῖται τὰ τοιαῦτα, κε-
νέβρεια καλεῖται. Similiter Νί-
τρον, forum, ubi nitrum, alia-
que sicca condimenta venibant.
Hesychius: Ταχτορίτου (leg. Τὰχ
τοῦ νίτρου). τὰ τῶν μαγείρων
ξηρὰ ἀρτύματα διὰ τὸ ἐνταῦθα
καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι. Recte
omnino Scholiastes interpretatur
versum Euripidae Med. 68. Ἦκου-
σα τοῦ λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύ-
ειν, Πεσσούς προσελθὼν, ἐνθα
δὴ παλαίτατοι θάσσουσι. Ἐπεὶ
ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις ὠνόμα-
ζον τοὺς τόπους. πεσσούς γὰρ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Σκυτοτόμον³², Ἀττικῶς. σκυτέα, Ἑλληνικῶς.
Σαλπικτῆς³³, Ἀττικῶς. σαλπιστῆς, Ἑλληνικῶς.

p. 100. l. 47. Οἶνον δὲ παλαιὸν Ὀμήρου εἰπόντος, οἷ ὑστερον ἀστελῶς μεταλαμβάνοντες, γέροντα τὸν τοιοῦτον εἶπον. οἶον γέρον θάσιος οἶνος. ὅπερ ἡδύτερον ὁ Κωμικὸς Ἀλέξιος φράζων, φησὶν· οἶνος καὶ μάλα Πολὺς γε ὀδόντας οὐκ ἔχων. ἤδη σαπρὸς, γέρον δαιμονίως. Τοιοῦτον δὲ φασὶ παλαιὸν ἡδύποτον οἶνον τοῖς κωθωνιζομένοις δίδωσιν Ὀμηρος. εἰκὸς δὲ τὸν εἰρημένον γέροντα καὶ σαπρὸν οἶνον καὶ σαπρὴν ἀρσενικῶν γένει λεχθῆναι. οὐ χρῆσις ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κ. τ. λ. Pro ἡδύς Eustathius praebet πολὺς, quae vox nauci est: sed leviter mutata elegantissimam exhibebit lectionem et Comico dignam: Πολιὸς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, aut, si quis ita velit, utraque servata: Ἠδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων. ἤδη σαπρὸς. Πολιὸς, γέρον γε δαιμονίως. Vinum vetustum primo ioco dictum οἶνος πολιὸς, dein etiam extra iocum in consuetudine usurpari coepit. Vid. Eustathius ibid. p. 101. l. 4. Firmus Epist. X. apud Mutatorium in Anecd. amico mittit στάμνον οἶνου πολιοῦ. Recte Scaliger in Euripidis Electr. v. 497. pro Παλαιὸν reposuit Πολιὸν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε. Nisi praefendum: Πολιοῦ τε θ. Διονύσου τόδε.

32. Σκυτοτόμον, Ἀττικῶς.] Recte, cum ea vox usurpetur a Platone in Theaet. p. 130. [p. 180. D. St.] παρὰ δὲ τῶν ὑστέρων ἄτε σοφωτέρων, ἀνα-

φανδὸν ἀποδεικνυμένων, ἵνα καὶ οἱ σκυτοτόμοι αὐτῶν τὴν σοφίαν μάθωσιν ἀκούσαντες. [add. Sympos. p. 191. A. St.] Atticam igitur esse nemo negaverit. Non ideo tamen nomen σκυτεὺς damnandum est, quo constat usum esse Aristoph. Avib. v. 491. Ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυτοδέψαι, Σκυ-354 τῆς. SALLIER. *f. h. d.*

Σκυτοτόμον. Laudavit Menagius ad Diog. Laërt. lib. II. sect. 122. Σκυτοτόμον, Ἀττικοί. σκυτέα, Ἑλληνες. Sic Moschorulus Π. Σ. p. 193. Σκυτοτόμος παρ' Ἀττικοῖς ὁ σκυτεὺς. ἤγουν ὁ κοινῶς τζαγκάριος. Utrumque et σκυτοτόμος et σκυτεὺς pro *sumtore* satis frequens. Recentiores videntur haec duo distinxisse. In Hesychio tamen forte distinctio tollenda et Glossae iungendae: Σκυτοτόμος, λωροτόμος, σκυτεὺς, σκυτόρῳφος. Apud Michaëlem Psellum est σκυτόμος. Ῥάδαμνος κλάδος καὶ βλαστός. σκυτόμος. λωροτόμος. Sed suus homini error relinquendus est; e versus politici enim dimensione liquet, ipsum non aliter scripsisse.

33. Σαλπικτῆς] Is articulus debetur Codici Coislino. Nec abesse debere illud ostendit, quod eadem doceant Phrynichus p. 80. [p. 191. Lob.] et Thomas M. SALLIER.

Σαλπικτῆς. Sic Coisl. Coll. Gron. Σαλπικτῆς, quae sincerior scriptura videtur D'Orvillio ad Charit. p. 660. [p. 604. ed.

Σάκος³⁴, Ἀττικῶς. σάκκος, δια δύο π̄, Ἑλλη-
νικῶς.

Σκίμπους³⁵, Ἀττικῶς. κράβατος, Ἑλληνικῶς.

Σκότος³⁶, οὐδετέρως, Ἀττικῶς. σκοτία, Ἑλληνικῶς.

Lips.] Conf. *Wesseling*. ad *Diod.*
Sic. T. II. p. 203.

34. Σάκος, Α. σάκκος
διὰ δύο π̄, Ἑ.] Sic voces
transponunt MSS. C. R. Coll.
Gron. In *Hudsoni* edit. est:
σάκκος, Ἑλληνικῶς, δια δύο π̄.
Aristoph. *Acharn.* v. 822. *Κλάων*
Μεγαριεῖς· οὐκ ἀφήσεις τὸν σά-
κον. ubi vid. *Schol.* et ad *Lys.*
v. 1213. *Eustath.* ad *Il. E.* p.
447. l. 27. καὶ μὴν οἱ παλαιοὶ
καὶ τὸν σάκκον φασὶ καὶ δι'
ἐνὸς γράφεσθαι π̄. Add. not. ad
Thom. et *Cl. Heringam Obs.*
p. 170.

35. Σκίμπους] *Aristoph.*
Nub. v. 253. Coll. Gron. σκίμ-
πη. Κράβατος C. Reg. Coll.
Gron. Schl. non κράβατος, ut
supra in Ἀσκάντης. Vid. *Phry-
nich.* p. 20. [p. 62. Lob.] et
Thom. M.

36. Σκότος] At *Thomas*
Magister masculinum et neutrum
in usu fuisse ait: ὁ σκότος καὶ
τὸ σκότος. τὸ δὲ σκοτία οὐκ ἐν
χρήσει. *Εὐριπίδης* ἐν *Φοινί-
σαις*· σκότον δεδορκῶς. *Photius*
Lex. MS. Σκότος καὶ σκότον
ἐκατέρως. οὕτως, Ἀμειψίας. ubi
scribendum: ὁ σκότος, καὶ τὸ
σκότος ἐκατέρως· οὕτως Ἀμει-
355 ψίας. Nusquam enim τὸ σκότον
reperias. Nec dubitandi locum
relinquit *Eustathii* locus ad *Ho-
mer.* [*Il. N.*] p. 953. [v. 40. ed. Rom.]

e quo praeterea discimus, scriptores
illos, qui post *Homerum* vixe-
runt, masculino et neutro genere
promiscue usos: ὅρα δὲ ὡς καὶ
νῦν ἀρσενικῶς ὁ σκότος ἐγράφη.
οὕτω γὰρ οἶδεν Ὅμηρος, εἰ καὶ
παρὰ τοῖς ὑστερον διαφορεῖται,
ὁμοίως τῷ ὄνειδος καὶ τὸ ὄνει-
δος. Aliter tamen *Ael. Dionys.* teste
eodem *Eustathio* [ad *Od. A.*] p.
1390. [v. 56. ed. Rom.] qui solum
masculinum genus ab Atticis usur-
pari solitum ostendit: illudque ab
Aeschylo, *Sophocle* et *Euripide*
constanter observatum, plurimis
exemplis ostendi posset. Neutrum
tamen semel occurrit in *Eurip.*
fragmento [*Peleo Ill.* p. 577. ed.
Musgr.] p. 489. Οὐκ ἔστιν ἀνθρώ-
ποισι τοιοῦτο σκότος. sed ibi
legendum videtur τοιοῦτος. Prae-
terquam enim, quod nullum eius-
ce nominis neutro genere summi
exemplum in illius tragoediis le-
gitur, *Dionysio* tutius, quam *Moe-
ridi* et *Thomas* creditur. SAL-
LIER.

Σκότος. Utrouque genere, et
neutro et masculino, apud scri-
ptores Atticos et tragicos etiam
legi notavit *Cl. Valckenaerius*
ad *Euripid.* *Phoen.* v. 380. ubi
Athenaei locum excitavit lib. IX.
p. 498. A. Conf. *Eustathius* ad
Il. A. p. 55. l. 35. seqq. Πολύ-
τι σκότος apud *Demosth.* de *Co-
ron.* p. 336. A. [p. 281. Reisk.
p. 250, 159. Bekk.] Contra *Eu-
bul.* p. 537. A. [p. 1301. Reisk.
p. 506, 10. Bekk.] τὸ σκότος ἤδη

Σμώμενος³⁷, Ἀττικῶς. σμηχόμενος, Ἑλληνικῶς.

Συβωτεῖν³⁸, Ἀττικῶς. ὑβοσκεῖν, Ἑλληνικῶς.

Σαίρειν³⁹, Ἀττικῶς. σαροῦν, Ἑλληνικῶς.

Σμικρὸν⁴⁰, Ἀττικῶς. μικρὸν, κοινόν.

Σφαδάζειν⁴¹, Ἀττικῶς. δυσθανατᾶν, Ἑλληνικῶς.

εἶναι. In MSS. etiam saepe va-
riatum, ut apud *Thucydidem* lib.
II. [cap. 4.] p. 99. l. 71. pro
σκότῳ MS. σκότει. σκότους apud
eundem lib. III. [cap. 23.] p. 181.
l. 78. et alios scriptores Atticos.
Σκότος et σκότον in accusativo
dixit *Ameipsias* apud *Photium*:
Σκότος καὶ σκότον ἑκατέρως.
οὕτως Ἀμειψίας. ubi nihil mu-
tandum.

37. Σμώμενος] *Herichius*:
Σμώμενος, σμηχόμενος. *Aristo-*
phanes Lemniis apud *Pollucem*
lib. VII. sect. 166. Ἄλλ' ἀριτίως
κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην Ἐν
τῇ πυλῳ. In *Antiphanis* fra-
gmento apud *Clementem Ale-*
xandr., quod supra v. Ῥύπτει-
σθαι emaculavi, legitur quidem
Σμήχεται, κτενίζετ', ἐκβέβηκε,
τρέβεται. et verbum σμήχεσθαι
alibi in scriptoribus Atticis oc-
currit: sed, nisi cum *Grotio* mul-
ta transponere velimus, reponen-
dum Σμάται, cuius alterum glos-
sema est. Diphthongum enim αῖ
ante consonam non posse corripī,
nemo paulo humanior est, qui
hodie dubitet.

38. Συβωτεῖν] *Coisl.* *Leid.*
Coll. Gron. per ω Συβωτεῖν, ut
356 apud *Thomam* v. *Etymol.* p. 81.
l. 23. Passim in hac voce ο̄ et ω̄
variari notavit *Cl. Oudendorpius*
ad *Thom.* Verbum συβωτεῖν apud
veterum reperi neminem, συβώτην

apud *Platon.* [Theseteto] p. 128.
A. [p. 174. D. St.]

39. Σαίρειν, Ἀ. σαροῦν,
Ἐ.] In MS. σαίρειν. *Hudson.*

Similiter *Leid.* Verum C. R.
Coll. Gron. Schl. σαροῦν. Σαί-
ρειν reperias apud *Euripidem*,
praeterquam *Hecuba* a *Thoma*
laudata, *Androm.* v. 166. *Cyclop.*
v. 29. 33. *Ione* v. 795. *Sophocl.*
Antigon. v. 415. *Adi* et *Wetsten.*
ad *Matth.* cap. XII. v. 44.

40. * Σμικρὸν, Ἀ.] *Vid.*
personatus *Kusterus* ad *Xenoph.*
Oecon. cap. 8. p. 109. sq.

41. Σφαδάζειν, Ἀ. δυσ-
θανατεῖν, Ἐ.] *Cod. Coisl.*
habet δυσθανατᾶν, quod est ser-
tasse praefendum: δυσθανατέω
enim in censum vocum Atticarum
venire debet, cum ea utatur *Plato*
Reipubl. lib. III. p. 406. B. Equi-
dem verbum δυσθανατάω nus-
quam reperire contigit. Verum
cum simplex θανατάω saepissime
occurrat, compositum δυσθανα-
τάω locum habere posse quis du-
bitet? *SALLIER.*

Σφαδάζειν. Multis hoc verbum
ornant *Stephanus* in *Thes.* T.
III. p. 1155. *J. Tollius* ad *Lon-*
gin. cap. 25. p. 150. et *Amicis-*
simus Ruhnkenius ad *Tim.* p. 173.
[p. 242. sq.] Eo autem sensu,
quo *Moeris* hic explicat, pro
moribundum palpitare, calcitrare,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Σκευωρία⁴⁴ καὶ σκευωρήματα, Ἀττικῶς. συσκευή,
Ἕλληνες.

Συνέριθοι⁴⁵, Ἀττικῶς. συνυφαίνουσαι, Ἑλληνικῶς.
Στρωματόδεσμος⁴⁶, Ἀττικῶς. στρωματεὺς, Ἑλ-
ληνικῶς.

44. Σκευωρία. — συ-
σκευή, Ἕ.] Aliis κατασκευή.
HUDSON.

Σκευωρία καὶ σκευωρήματα.
Coisl. Reg. et Coll. Gron. habent
σκαιωρήματα, ut apud Suidam:
Σκαιωρία, ἡ κακὴ βουλή. Prae-
stat autem cum Cel. Oudendor-
pio ad Thomam legere σκευώρη-
μα in singulari: quod pro do-
358 losa machinatione, ut et alte-
rum σκευωρία, legitur apud De-
mosthenem locis a Budaeo Comm.
p. 582. excitatis, quem vide et
Tib. Hemsterhusium ad Poll. lib.
IX. sect. 133. Post συσκευή in
Ed. et Leid. erat δὲ, quam vo-
culam praeceduntibus C. R. et Coll.
Gron. delevisi. Noster enim non
opponit vocem συσκευήν nomini-
bus σκευωρία et σκευώρημα, sed
per eam explicat. Ἕλληνες et hic
et saepe. Sed in Codd. haec vox
compendio est scripta Ἕλλην. et
sic Coll. Gron. hoc loco.

45. Συνέριθοι] Leid. Σκυέ-
ριθοι et συνηφαίνουσαι. Hesy-
chius: Συνέριθοι, συνυφαίνου-
σαι, συνεργοί. Posterioris signi-
ficationis e Platone aliisque scri-
ptoribus Atticis exempla dedit Cl.
Ruhnkenius ad Timaeum v. [p.
242.] Prioris, quam propriam esse
scribit Eustathius ad Odys. Z.
p. 244. apud Atticos exempla
nondum reperi. Verum occurrit
hoc sensu in Leonidae Epigram-
mate, quod inter Iensiana est

CXXIII. v. 3. Καὶ τι πρὸς ἤλα-
κάτην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρα-
κτον ἤειπεν. Sic leg. pro σευε-
ρίθον. Simili ratione Theocritus
Idyll. XXVIII. v. 1. colum φι-
λέριθον dixit, Antipater Anthol.
lib. I. cap. LXXVIII. epigr. 1. v. 3.
συνεργὸν ἤλακάτην. Incertus An-
thol. lib. VI. cap. VIII. epigr. 6. v. 1.
Κερκίδα — φιλοεργόν. Ita forte
etiam συνέριθος intelligendum in
Callimachi Epigr. XVII. v. 3.
Ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον.
et in alio apud Gruterum In-
scriptt. p. 1031. X. Βιττὼ καὶ
Φαινίς φίλη ἡμέρη αἱ συνέριθοι
αἱ πενιχρὰν γραῖαι τῆδ' ἐκλήθη-
μεν ὁμοῦ. Verum in Philippi
Epigrammate Anthol. lib. I. cap.
LXXIV. 1. v. 3. συνέριθοι sunt
mulieres, quae una spicas le-
gebant. Λιμὸν οἰζυρὴν ἀπαμυ-
νομένη πολυγῆρος Νικῶ σὺν
κούραις ἠκρολόγει στάχνας. Ὡλε-
το δ' ἐκ θάλλους. τῆδ' ἐκ κα-
λάμης συνέριθοι Νήσαν πυρκαϊὴν
ἄξυλον ἐκ σταχυῶν.

46. Στρωματόδεσμος,
Ἀ. στρωματεὺς, Ἕλλ.]
Hancce vocem tamen reperias apud
Theophrastum Hist. Plant. lib.
IV. cap. 2. ἐξ οὗ τοὺς κρίκους
διατορνεύουσι τοὺς εἰς τοὺς στρω-
ματεῖς τοὺς διαποικίλους. SAL-
LIBER.

Στρωματόδεσμος. Vid. Phry-
nichus p. 178. [p. 401. Lob.]
Thomas M. v. et notae. Pollux

Στασιώτης⁴⁷, Ἀττικῶς. στασιαστῆς, Ἑλληνικῶς.
 Στερίφη⁴⁸, Ἀττικῶς. ἡ στεῖρα, στερῶά, Ἑλληνικῶς.

lib. VII. sect. 79. et X. 138. καὶ στρωματεῖς δὲ Ἀπολλόδωρός
 359 τέ ὁ Γελῶος ἐν Ψευδαλαντι ἔφη·
 μάχαιρα, λόγχη, στρωματεύς. ὁ
 δὲ Ἀπολλόδωρος Καρύστιος ἐν
 Ἀντενεργετοῦντι· Τοὺς στρωμα-
 τεῖς ἔλυνον. κέχρηται δὲ τῷ ὀνό-
 ματι καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀπο-
 καρτεροῦντι. ubi consule Cl. Hem-
 sterhusium. Στρωματόδεσμον συ-
 σκευάσασθαι Plato Theaet. p.
 129. A. [p. 175. E. St. add.
 Aeschines de Falsa Leg. p. 41.
 Steph. p. 347, 99. Bekk.]

47. Στασιώτης, Ἀ. στα-
 σιαστῆς, Ἑλληνικῶς.] Quod
 longe verisimillimum est; nullum
 enim illius exemplum in Attico-
 rum scriptis legisse meminimus,
 quin et apud Lexicographos fru-
 stra conquiras, tametsi illud no-
 men interdum occurrat. Utitur v.
 g. Josephus [Antiqq. Iud. lib.
 XIV. cap. 1, 3.] p. 469. Φίλος
 δὲ τις Ὑρκανοῦ Ἰδουμαῖος Ἀν-
 τίπατρος λεγόμενος, πολλῶν μὲν
 εὐπορῶν χρημάτων, δραστήριος
 δὲ τὴν φύσιν ὦν καὶ στασιαστῆς.
 Utitur et Ptolemaeus in Tetrab.
 p. 165. SALLIER.

Στασιώτης. Herodot. lib. I.
 cap. 13. cap. 59. etc. Apud Pla-
 tonem Theaet. p. 132. D. [p. 181.
 A. St.] οἱ τοῦ ὄλου στασιῶται
 philosophi sunt, qui universum
 stabile ponunt. Utitur Moeride
 Wetstenius ad Marc. cap. XV.
 v. 7. ubi συστασιασταί.

48. Στερίφη, Ἀττικῶς.
 στερῶά, Ἑλληνικῶς.] Ita
 Cod. Coisl. quae lectio defendi

potest. Etenim vocis στέριφος
 duae sunt significationes, firmus
 nempe et sterilis. Cum autem
 Moeris alteram supra attingit, de
 priore ibi agere voluisse vero-
 simile est. At, inquiet aliquis, vox
 στερῶός ab Aeschylo et Euripide
 saepenumero usurpatur; non igitur
 a Moeride inter voces parum
 Atticas amandari potuit. Sed cui
 compertum non est, ad eum la-
 pidem Grammaticos saepe offen-
 dere? Deinde vero eadem est ra-
 tio nominis στεῖρα, utpote quae
 ab Onomacrito Atheniensi cive
 usurpata deprehendatur. Sic enim
 ille, ubi de Ostrita v. 115. Τοῖον
 γαῖα βρότοισιν ἀρηγόνα τίκτεν
 ὀρείτην Ὅστε καὶ οὐταμένοις
 ἄκος ἠρώεσσι κομίζει Καὶ στεί-
 ρησι γυναῖξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα
 δίδωσι. Accedit Euripides An-
 dromach. v. 711. Ἡ στεῖρος οὐ-
 σα μόσχος οὐκ ἀνέξεται. SAL-
 LIER.

Στερίφη, Ἀ. ἡ στεῖρα, στερῶά,
 Ἑλλ. Ed. et Leid. pro στερῶά
 habent στερῶ, quam vocem una
 litura sanandam censet Cel. Ruhn-
 keniüs ad Tim. v. Στερίφαι [p.
 238. sq.]. cuius sententia non vi-
 detur adspernanda. Verum Coisl.
 Reg. Coll. Schl. Gron. exhibent
 utrumque στεῖρα et στερῶά. Re-
 spicit Moeris Aristophanis The-
 morph. v. 648. Στερίφη γάρ εἰμι,
 κοῦκ ἐκύησα πώποτε. Moscho-
 pulus II, Σ. p. 198. Στερίφη, 360
 ἡ στεῖρα. Γῆ ἄγονος et στερίφη
 Aelian. H. A. lib. II. cap. 49.
 pecudes στερίφαι. lib. III. cap. 33.
 Plura dabit modo laudatus Ruhn-
 keniüs.

Σκιμαλίσαι⁴⁹, Ἀττικῶς. καταδακτυλίσαι, Ἑλληνικῶς.

Σιτίζειν⁵⁰ τὸ παιδίον, Ἀττικῶς. ψωμίζειν, Ἑλληνικῶς.

Σκινδαλμός⁵¹, ἐν τῷ $\bar{\chi}$, Ἀττικῶς. σκινδαλμός, Ἑλληνες.

49. **Σκιμαλίσαι**, Ἀ. καταδακτυλίσαι, Ἑ.] *Hesychius*: Σκιμαλίσαι, καταδακτυλίσαι. *Aristoph.* *Acharn.* v. 443. Ὅπως ἂν αὐτοὺς δηματίοις σκιμαλίσω. ubi vid. *Scholia et Suidam* v. Ραρο v. 548. Καὶ τὸν δορυφόρον οἶον ἐσκιμάλισεν. ubi etiam adi *Schol.* et *Menag.* ad *Diogen.* Laërt. lib. VII. cap. 17. *Hesych.* Σιφνιάζειν.

50. **Σιτίζειν τὸ παιδίον**] Is articulus debetur Codici Coisl. (et Coll. Gron.) Sed pro ψωμίζειν scribendum est ψωμίζειν. et ita *Thomas Mag.* **Σιτίζειν**, Ἀττικοί, οὐ σιτεύειν, οὐδὲ ψωμίζειν. SALLIER.

Σιτίζειν. *Aristophan.* *Eq.* v. 713. Κἄθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίσεις κακῶς. *Xenophon* *Conviv.* [cap. 4, 9.] p. 882. Β. ὥσπερ ἔνιοι τοὺς ἀλεκτρούνας σκόροδα σιτίσαντες συμβάλλουσι. *Herodot.* lib. VI. cap. 52. *Moschorulus* Π. Σ. p. 54. Σιτίζω τὸ παιδίον, ἀντὶ τοῦ ψωμίζω. *Hesychius*: Σιτήσας, θρέψας. Leg. Σιτίσας. Conf. not. ad *Thom.* v.

51. **Σκινδαλμός**] Aliis **Σκινδάλαμος**. Minus recte forsan apud *Aristophanem* σκινδαλμός cum $\bar{\kappa}$. Vid. *Lamb. Bosium* in *Observ. Critt.* p. 186. HUDSON. **Σκινδαλμός.** Apud *Aristophanem*

tamen σκινδαλμός scriptum semper reperias. Ita quoque *Lucianus* [Disc. cum *Hes.* 5.] T. II. p. 602. [T. III. p. 243. l. 77.] Hinc non iniuria quis suspicetur, *Moeridem* scripsisse: **Σκινδαλμός**, ἐν τῷ $\bar{\chi}$, Ἀττικῶς. σκινδαλμός, Ἑλληνες. SALLIER.

Σκινδαλμός. De ipsa voce, quam *Scholiasta* *Aristophanis* et *Suidas* aliique satis explicaverunt, nihil dicam; pauca de diversa scribendi ratione. *Hesychius*: **Σκινδάλαμος**, σκόλοψ. τινὲς δὲ διὰ τοῦ $\bar{\chi}$, σκινδάλαμος. ἄλλοι σκινδαλμός. Apud *Aristophanem* bis per $\bar{\kappa}$ scriptum *Nub.* v. 130. *Kan.* v. 835. sed *Moeridis* auctoritate $\bar{\chi}$ pro $\bar{\kappa}$ ponenda est. 361 [cf. *Matthaei* *Lectt. Mosq.* T. II. p. 87.] Atticis enim in quibusdam verbis et nominibus placuit post sibilum $\bar{\sigma}$ litteras $\bar{\kappa}$ et $\bar{\pi}$ mutare in $\bar{\chi}$ et $\bar{\varphi}$. Ita *Λίσφος* dixerunt pro *Λίσπος*, quod supra e *Tzetze* monuimus. *Ἀσφάραγος* pro *Ἀσπάραγος*. Vid. not. ad *Phrynich.* p. 40. [p. 110. Lob.] *Σφόνδυλος* pro *σπόνδυλος*. *Σκελίδες* pro *Σκελίδες*, uti ad *Euripidis* *Phoeniss.* v. 1422. monuit Cl. *Valkenaerius*, ubi *Moeridem* etiam excitavit. Eadem varietas in *Σφονδύλη* et *Σπονδύλη*, *Σχέραφος* et *Σκέραφος* apud *Hesychium*. Pro *ἀνασκινδυλευθῆναι* apud *Platonem* *Timaeus* et *Phrynichus*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Τάγηνον 3, Ἀττικῶς. *τήγανον*, Ἑλληνικῶς.

ἐνία φασὶ τῷ ὕστερον ἔχει δια-
φύεσθαι καὶ διαβλαστάνειν. Sed
ibi fortasse *τευτλίων* scribendum:
σεύτλιον enim semel, *τεύτλιον*
vero compluribus in locis apud
Theophr. legitur. Adde, quod
postremum illud nomen ab Atti-
cis scriptoribus semper usurpatum
reperias. Hinc *Lucianus* [Iud.
Voc. 9.] T. I. p. 53. [T. I. p.
94.] de illa voce sic disputat:
ἀλλὰ τί λέγω ταῦτα; Θεσσαλίας
με ἐξέβαλεν ὄλης, Θετταλίαν
ἀξιοῦν λέγειν, καὶ πᾶσαν ἀπο-
κεκλεισμένον τὴν θάλασσαν, οὐδὲ
τῶν ἐν κήποις φεισάμενον σεύ-
τλων. SALLIER.

Τεύτλιον. Duae voces ab *Hud-*
sono additas, καὶ *τεῦτλον*, MSSti
non agnoscunt. Conf. *Thom. Ale-*
xis apud *Athenaeum* lib. XIV.
p. 621. E. Καὶ πάλιν, ἐὰν μὲν
σεύτλιον, παρείδομεν. Ἐὰν δὲ
τεύτλιον, ἀσμένως ἠκούσαμεν. Ὡς
οὐ τὸ *σεῦτλον* ταῦτόν ὄν τῷ
τευτλίῳ.

3. *Τάγηνον*] Is articulus
debetur Cod. Coisl. Nec *Moer-*
idi omittendus fuit, cum illud
nomen ab aliis aliter scribi soli-
tum ostendunt haec *Photii* in
Lex. MS. *Τάγηνον*, τοῦτο Ἰώνων
τινὲς *τήγανον* λέγουσι. qua in re
tamen non omnino ipsi cum *Ety-*
mologo convenit, utpote qui *τί-*
γανον Ionum fuisse contendat:
τάγηνον, τοῦτο Ἰωνικῶς τινες
τίγανον λέγουσι. nisi *τίγανον*
mutet in *τήγανον*. Neque *τήγα-*
νον nobis probari potest; ἤγανον
enim apud utrumque legi debere
susplicamur, *Athenaei* imprimis

testimonio freti, qui hocce nomen
laudat auctore *Anacreonte*, et in-
ter Ionicas voces numerat. Sic
autem *Athenaeus* lib. VI. p. 229.
χωρὶς δὲ τοῦ τ̄ στοιχείου Ἰῶνες
ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων.
χειρα τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν. Non au-
diendus igitur *Eustath.* qui *Comm.*
[ad Hom. Od. T.] p. 1862. [v. 11. ed.
Rom.] ἤγανον vocem Doricam esse 363
ait. Nam quis credat, ab *Anacreonte*
voces Dorum peculiare usurpa-
tas? Certe apud nos plus semper
valebit *Athenaei* auctoritas; e quo
praeterea nomen *τάγηνον* magis
quam *τήγανον* obvium fuisse di-
scimus. Nihil enim aliud ex his
illius verbis colligas lib. VI. p.
228. *ζητῶ δὲ καὶ εἰ δούλων πλῆ-*
θὸς τινες ἐκέκτηντο, ὥσπερ καὶ
οἱ νῦν, καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρη-
ται, καὶ μὴ μόνως τάγηνον. Ibi
vero complura veterum Comico-
rum testimonia reperiuntur, qui-
bus fretus nomen *τήγανον*, licet
contra dicente *Moeride*, non im-
merito asseras. SALLIER.

Τάγηνον. Restitui Glossam e
Coisl. Coll. Schl. et Ward. in
qua Ἀττικοὶ et Ἕλληνες. Sic et
Bibl. Coisl. Respicit *Moeris* ad
Aristophanis Equit. v. 925. Τὸ
μὲν *τάγηνον* *τευθίδων* Ἐφεστᾶ-
ναι σίζον. Scholiasta: *τάγηνον*
δὲ *τήγανον*. Eleganter *Eupolis*
apud *Plutarch.* de Ad. et Am.
discrim. T. II. p. 54. B. parasi-
tos appellat τοὺς περὶ *τάγηνον*
καὶ μετ' ἀρίστον φίλους. Utun-
tur et alii plures apud *Athenae-*
um, qui *τήγανον* etiam ab Atticis
fuisse usurpatum docet lib. VI.
p. 228. E. quem locum laudat

Τιμώρια⁴, Ἀττικῶς. παροξυτόνως, Ἑλληνικῶς.
 Τήμερον⁵ εἶναι, Ἀττικῶς. ὡς Νεφέλαις.

— κεχόρευται γὰρ μετρίως τόγε τήμερον
 εἶναι.

τὸ σήμερον ἔχον, Ἑλληνικῶς.

Τήμερον⁶, Ἀττικῶς. σήμερον, Ἑλληνικῶς.

Cl. Sallierius. Comparandus Pol-
 lux lib. X. sect. 98. et ad eum
 ὁ θαναμάσιος Hemsterhusius. In
 Comicorum autem fragmentis apud
 Athenaeum saepe alterum alte-
 rius locum occupavit. Ita in Ale-
 xidis fragmento lib. VII. p. 324.
 C. scribendum: Ἐπὶ τὸ τάγην-
 ον σίζον ἐπεισιῶν φέρω, pro
 ἐπὶ τὸ τήγανον. Contra in eius-
 dem versibus e Pannychide vehe-
 menter depravatis lib. XII. p. 516.
 E. pro Πυὸν μέλιτος ὀξύβαφον
 ἀπὸ ταγήνου τυροῦ. Τροφάλια
 χλωρὰ κυθνίου παρατεμών. me-
 τρο iubente reponendum est ἀπὸ
 τηγάνου. Pro μέλιτος forte με-
 λτιον. Τυροῦ autem ad sequen-
 tem versum reiiciendum est: Τυ-
 ροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου
 παρατεμών.

4. Τιμώρια] Hac etiam
 particula locupletior est Gram-
 maticus noster, ope Cod. Coisl.
 et Coll. Ward. in qua tamen ite-
 rum Ἀττικοὶ et Ἕλληνες, et sic
 Montefalc. in Bibl. Coisl. ubi-
 que. Conf. supra Κάταντες,
 Μάντεων.

5. Τήμερον εἶναι, Ἀ.
 σήμερον. E.] Is articulus sic
 364 legitur in Cod. Coisl. Τήμερον
 εἶναι, Ἀττικῶς. ὡς Νεφέλαις.
 κεχόρευται γὰρ μετρίως τόγε τή-
 μερον εἶναι. σήμερον, Ἕλληνες.
 Locus autem, qui Moeridi lau-

datur, reperitur in Nub. Ari-
 stoph. v. 1512. ubi scribitur
 ἡμῖν, non εἶναι. SALLIER.

Τήμερον. Coisl. et Reg. in
 Coll. Stoeberi praebent: Τήμε-
 ρον εἶναι, Ἀττικῶς. ὡς Νεφέ-
 λαις. κεχόρευται γὰρ μετρίως
 ἡμῖν τοῦ τήμερον εἶναι. τὸ σή-
 μερον ἔχον, Ἑλληνικῶς. Similiter
 Bibl. Coisl. et Coll. Ward. ubi
 pro ἔχον, ἔχει, et Ἀττικοὶ, Ἕλ-
 ληνες. In Coll. Gron. versus Ari-
 stophaneus sic scriptus est: Κε-
 χόρευται γὰρ μετρίου ἡμῖν τὸ
 τ. ε. quem leviter ex Aristo-
 rhanis editione emendavi. Huic
 vero e Moeride reddendam εἶναι
 pro ἡμῖν. Eandem loquendi for-
 mulam adhibet Plato Cratyl. p.
 273. C. [p. 396. D. St.] Δοκεῖ
 οὖν μοι χρῆναι οὕτως ἡμᾶς
 ποιῆσαι, τὸ μὲν τήμερον εἶναι,
 χρῆσασθαι αὐτῇ. Aristides T. I.
 p. 275. laudatus Thomae Mag.
 Alciphron. lib. I. ep. 1. et lib.
 III. ep. 39. ἡ νηστεία δὲ τὸ
 τήμερον εἶναι ἐορτάζεται.

6. Τήμερον] Glossulam ad-
 didi ex Coisl. et Regio. Τήμερον
 per τ saepissime reperias apud
 Aristophanem, per σ σήμερον
 Equit. v. 67. et alibi. Sed hanc
 inconstantiam potius librariis quam
 ipsi Comico tribuendam censeo.
 Apud tragicos, Thucydidem, Pla-
 tonem per σ legitur et hoc et
 similia, in quibus Comici τ po-

*Ταχίον*⁷ οὐ λέγεται παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλὰ θᾶττον.
*Τερθρεία*⁸, Ἀττικῶς. τερατεία, Ἑλληνικῶς.
*Τειχίον*⁹, τὸ τῆς οἰκίας, Ἀττικῶς. τεῖχος, τὸ τῆς
 πόλεως, Ἑλληνικῶς.

suerunt. Insignis est *Aelii Diopysii* locus apud *Eustath.* ad Il. K. p. 736. l. 26. qui perlegi meretur. Conf. *Mattair.* de Dial. p. 5. aliosque ipsi citatos.

7. *Ταχίον*] *Phrynichus* p. 26. [p. 76. Lob.] *Thomas M.* v. θᾶττον. *Herodianus* Philetaero, ubi paucula notabo.

8. *Τερθρεία*, Ἀ. τερατεία, Ἑλληνικῶς.] Distinguit haec bina *Thomas Magister*, τερατείαν per θαυματοποίησιν explicans, τερθρείαν per τὸν μετὰ φλυαρίας τερατώδη λόγον. Sed utroque significato utrumque apud scriptores Atticos occurrit. In *Isocratis* Helenae Encom. T. II. p. 116. [p. 231, 4. Bekk.] in nova editione expressum est τερθρείας, pro quo in *Stephani* ed. p. 209. A. est τερατείας, quo orator 365 etiam utitur Panathen. initio. *Τερθρείαν* qui adhibuerint, plures scriptores laudat Cl. *Ruhnkenius* ad *Tim.* v. [p. 252.] et *Sallierius* ad *Thomam.* *Sophon* de haeresibus apud *Fabricium* B. G. Vol. VII. p. 485. *Δίδυμος* καὶ *Εὐάγριος* οἱ τῆς Ὠριγενιανῆς τερθρείας μυστηριάρχαι παμμαθηταί. *Eustathius* ad Il. I. p. 643. f. τὸ δὲ ταφῶν Ἰωνικὴν ἔχει τερθρείαν τοιαύτην, mirificam mutationem. *Pherecratis* auctoritate hanc vocem confirmat *Orus* apud *Etymol.* p. 753. init. Sed *Moeris* τερθρείαν videtur scriptum repe-

rissse in *Aristophanis* *Nubib.* v. 317. uti in nostris editionibus τερατείαν circumfertur. Quod genus vitiorum saepissime perdifficile est in scriptoribus detegere; verum late patet et, ut ita dicam, dominatur, praesertim si explicatio litterarum ductibus prope accedat ad vocem glossematicam.

9. *Τειχίον*] Melius *Thomas*, quem vide. SALLIER.

Τειχίον. Pro οἰκίας Coll. Gron. οἰκείας. Usus est hoc loco Cl. *Wetstenius* ad Act. cap. IX. v. 25. nihil vitii suspicatus. Mihi illud Ἑλληνικῶς a mala manu Grammatico nostro invito videtur obtrusum: quo deleto amice conspirabit cum *Ammonio*: *Τείχη* καὶ *Τειχία* διαφέρει. *Τείχη* μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ τῶν πόλεων. *Τειχία* δὲ τὰ τῶν οἰκιῶν. Paulo aliter *Hesychius*: *Τειχίον* Ἀττικὸν τὸν περίβολον τοῖς χωρίοις. ὁ δὲ Ὅμηρος, τεῖχος μὲν τὸ τῆς πόλεως, τευχίον δὲ τὸ τῆς οἰκίας. Pro agrorum sepe τευχίον occurrit apud *Xenophontem* *Cyneget.* [imo de re equestri cap. 3, 7.] loco a *Steph.* *Thes.* laudato, de equo, τευχίον ὑπερβαίνειν. Sed et pro pariete in *Aristoph.* *Eccl.* v. 494. ubi male Interpres *parvum parietem* dedit. Atque ita apud alios saepissime: eamque differentiam observarunt, quotquot recte scripsere. Eadem autem ratione loquitur Noster supra in *Ζώνιον*, τὸ γυναικεῖον, Ἀττικῶς.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Τιμήσεται¹⁵, Ἀττικῶς. τιμηθήσεται, Ἑλληνικῶς.

ἐτωθάζετο τοῦ θεοῦ τοὺς θερα-
 πευτιῆρας, praetulerim ἐτώθαζε vel
 ἐπετώθαζε, ut est in v. **Χλευα-**
 367 **σία.** Utrumque σκώπτειν et τω-
 θάζειν coniungit **Libanius T. I.**
 p. 406. **D. σκωπτόμενος καὶ τω-**
θαζόμενος. et p. 416. **Κατατω-**
θάζειν usurpat idem **T. I.** p. 179.
A. Ἀντιτωθάζειν Conon Narr.
XLIX. p. 299. **Μηδεία δὲ σὺν**
ταῖς ἀμφ' αὐτὴν γυναῖξιν, αἷ
δῶρον ἦσαν γάμων τῶν Ἰάσο-
νος, παίζουσαι μετὰ μέθην, ἔσκω-
πτον τοὺς ἥρωας ἐν τῇ παννυ-
χίδι. οἱ δὲ ἀντετώθαζον τὰς γυ-
ναῖκας. κ. τ. λ. quorum loco
 comparandus **Apollonius Rh. lib.**
IV. v. 1725. **Τὰς δ' αἰσχροῖς**
ἥρωες ἐπεστοβέεσκον ἔπεσσι,
Χλεύῃ γηθόσυνοι. κ. τ. λ.

15. **Τιμήσεται, Ἀ. τι-**
μηθήσεται, Ἑλλ.] Cave
Moeridi credas. Plurimis enim
 exemplis futura passiva in usu
 apud Atticos fuisse ostendi potest;
 verum satis nobis esse videtur
 hicce **Platonis** locus de **Rep.**
 lib. II. p. 361. **E. ἐροῦσι δὲ τὰ-**
δε. ὅτι οὕτω διακείμενος ὁ δι-
καιος μαστιγῶσεται, στρεβλώσε-
ται, δεδήσεται, ἐκκαυθήσεται τὸ
ὄφθαλμῷ. ubi vides, nullo discri-
 mine futurum medium et passi-
 vum a viro Atticarum venustatum
 inprimis studioso usurpari. **SAL-**
LIER.

Τιμήσεται. Negari nequit, fu-
 tura passiva etiam ab ipsis scri-
 ptoribus Atticis fuisse usurpata,
 neque illud ipse **Moeris** negave-
 rit. Sed solent media futura ita
 saepissime adhiberi, quae a Gram-
 maticis per futura passiva expli-

cantur. Vide **Suidam** in **Εὐρή-**
σομαι, Ζητήσεται. Moeris in
Γυμνάσεται et **Ἀπαλλάξονται.**
Τιμήσεται legitur in **Sophocl.**
Antigon. v. 216. **Platon.** **Phaedr.**
 [imo **Hipp. mai.**] p. 1247. **B.**
 [p. 284. **B. St.**] alibi **τιμήσομαι,**
τιμήσονται. Consulendus omnino
Magnus Hemsterhusius ad **Thom.**
 v. **Τιμήσεται.** **Levis menda exi-**
menda e Joanne Grammatico:
πολλάκις ἐναλλάσσοντες, τὸ μι-
σηθήσεται, μισήσεται λέγουσι, καὶ
τὸ ζητηθήσεται, ζητήσεται, καὶ
τμηθήσεται, τμήσεται, καὶ τὰ
ὅμοια. Reponendam **τιμηθήσεται,**
τιμήσεται. **Alia exempla dedit Cl.**
Kusterus de **Verb. Med.** p. 161.
Hemsterhusio citatus; quibus fa-
 cile esset plurima addere. Verum
 quisque attentus lector semel mo-
 nitus talia in scriptoribus legen-
 dis poterit observare. **Librariū**
 saepe passivum futurum substitue-
 re, ut pro **ζημιώσεται** in **Thucy-**
cyd. lib. III. [cap. 40.] p. 192.
 l. 63. **MS. ζημιωθήσεται.** **Perpe-**
ram **Interpres** in **Lysiae Or.** con-
 tra **Agorat.** p. 243. f. [p. 132.
Steph. p. 269, 33. **Bekk.]** et de
Aristoph. bon. p. 341. f. [p. 154.
Steph. p. 314, 27. **Bekk.] ἀνα-**
γνώσεται Latine reddit **scriba**
praeleget: est enim pro **ἀνα-**
γνώσθεται. Recte **Bachins V.**
Cl. in **Xenophontis Apologia Socr.**
 sect. 26. edidit **μαρτυρήσεται,**
 quod etiam probavit **Ernestius** in
 litteris ad ipsum datis. Sed iuvat 368
 taedii **Grammatici** minuendi causa
 elegantissimum **Eubuli** **Comici**
 fragmentum adscribere, in quo
πῶλήσεται est pro **πωληθήσεται,**
 ut turpi liberem macula. Conser-

Τέως¹⁶, Ἀττικῶς. ἕως ἢ μέχρι, Ἑλληνικῶς.
 Ταῦτόν¹⁷, Ἀττικῶς. τὸ αὐτό, Ἑλληνες.
 Τίνι κηδεύομεν¹⁸, Ἀττικῶς. παρὰ τινὸς γυναῖκα
 λαμβάνομεν, Ἑλληνικῶς.
 Τάριχος¹⁹, οὐδετέρως, Ἀττικῶς. ἀρσενικῶς, Ἑλ-
 ληνες.

vavit illud *Athenaeus* lib. XIV. p. 64q. B. Ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πανθ' ὁμοῦ πωλήσεται, Ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἀκλητῆρες, βότρυς, Γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα, μάρτυρες, ῥόδα, Μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι, δίκαι κ.τ.λ. Versai 2. *Casaubonus*, Vir Illustris, succurrere tentabat scribendo οὐχὶ κλητῆρες vel οὐ καλητῆρες. Et optime quidem suspicatus est latere κλητῆρας. Perstringit enim poeta Atheniensium τὸ φιλόδικον. Verum in litteris ΟΥΚ Α alia latet lectio, quam sic restitimus: Ἐν ταῖς Ἀθήναις, ΣΥΚΑ, κλητῆρες, βότρυς. *Ficium* mentionem a poeta fuisse iniectam, quis dubitet? ΟΥ autem et CY creberrime in libris permutantur. Vid. *D'Orvill.* ad *Charit.* p. 679. f. [p. 365. ed. Lips.]

16. Τέως] Vide not. ad *Herodiani* Philetærum. μέχρι pro μέχρις *Coisl.* Reg. Coll. Gronov.

17. Ταῦτόν] In serie Cod. *Coisl.* quam *Ruhnkenio* debemus, est Ταυτό. Utroque modo scribi praeter alios Grammaticos observat *Thomas M.* quem vide. Pro Ἑλληνες *Coll. Gron.* Ἑλλην. abbreviata pro Ἑλληνικῶς.

18. Τίνι κηδεύομεν] In *Leid.* sine τίνι legitur Κηδεύομεν,

ἔτι in suo Codice etiam reperisse videtur *Hudsonus*, qui supra in littera K. hanc glossam posuerat. Nos autem ductu MSS. *Coisl.* Reg. Coll. Schl. Gron. eam illic delevimus et loco suo restitimus. Κηδεύειν cum dativo hoc sensu legitur in *Euripidis* *Hippol.* v. 634. Ἐχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς Γαμβροῖσι, χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος. Ἡ χρηστὰ λέκτρα, πενθεροῦς δ' ἀνωφελεῖς Λαβῶν, πιέζει τ' ἀγαθῷ τὸ δυστυχές. ubi γαμβροῦ observante *Scholiasta* sunt πενθεροί, soceri. et in *Thyesta* v. 3. Πλούτου δ' ἀπορρύνεντος, ἀσθενεῖς γάμοι. Τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί, Μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν. 369 In *Hecuba* v. 1202. Κηδεύσων τινά utraque ratione explicari potest, vel per: *ducturus alicuius filiam*, vel: *filiam alicui uxorem daturus*. *Med.* v. 367. οἱ κηδεύσαντες soceri sunt. Κηδεύειν saepe pro *affinitatem contrahere*. Vid. *Stephanum* in *Thesaur.*

19. Τάριχος] *Aristoph.* *Ban.* v. 566. Τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω. *Schol.* οὕτως ἔλεγον Ἀττικοὶ οὐδετέρως. *Equit.* v. 1244. *Ach.* v. 966. 1100. *Vesp.* v. 489. Conf. *Thomas M.* et ibidem laudatos *Polluc.* lib. VI. sect. 48. et *Athenaeum* lib. III.

Τελευταῖον²⁰ μόνως· τελευταιότατον οὐδεὶς τῶν παλαιῶν.

Τριπλᾶ²¹, τετραπλᾶ, περισπωμένως καὶ μακρῶς, Ἀττικῶς. βραχέως, Ἑλληνικῶς.

Τέρα²² καὶ τερῶν, Ἀττικῶς. τέρατα καὶ τεράτων, Ἑλληνικῶς.

Τροφαλῖς²³, Ἀττικῶς. τυραπάλη, Ἑλληνικῶς.

p. 119. B. *Eustathius* ad *Il.* A. p. 55. l. 35. Κατὰ δὲ Ἡρωδιανὸν καὶ τάριχος ἑκατέρως λέγεται τὸ τάριχος καὶ ὁ τάριχος. κ. τ. λ. Neutrum solis Atticis fuit proprium, masculinum ipsis cum ceteris Graecis, Ionibus, Doriensibus commune.

20. **Τελευταῖον**] *Leid.* τελευταῖαν. Τὸ τελευταῖον *Aristoph.* *Nub.* v. 942. Conf. *Phrynic.* p. 22. 102. [p. 69. *Lob.*] *Graevium* ad *Luciani* *Soloecist.* [5.] T. III. p. 565. *Hesych.* Τελεύτατον, ἄκρον, ἔσχατον. Forte *Τελευταῖον*. Ἀττικοὶ abest a MSS.

21. **Τριπλᾶ**] *Suidas* v. *Διπλαῖ*. Ὅτι τὸ ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν. καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

22. **Τέρα**] Ἀττικῶς et Ἑλληνικῶς e *Coisl.* et *Reg.* pro Ἀττικοὶ et Ἕλληνες. In *Leid.* et *Coll. Gron.* est τέρατα τεράτων sine καὶ. *Leid.* Ἀττικοὶ. Ut notat *Moeridis* observatione *Albertius* ad *Glossar.* N. T. p. 114. et *Wetstenius* ad *Matth.* cap. XXIV. v. 24. Ultima in τέρατα producitur, ut in γέρα, *Soph.* *El.* v. 445. *Timocl.* apud *Athen.*, lib. VI.

p. 237. F. quae in κρέα per sy-stolen corripitur. Vid. *Schol. Aristoph.* ad *Pac.* v. 191.

23. **Τροφαλῖς**, Ἀ. τυρόγαλα, Ἕλληνες.] Ita ex coniectura. In MS. τυροπάλη. *Hud-* 370 *son.*

Τροφαλῖς, Ἀ. τυρόγαλα, Ἕλλ. In MSS. *Moeridis* Codicibus legitur τυροπάλη. *Clar. Hudsonius* malit τυρόγαλα, quam vocem nobis prorsus incognitam non difitemur. Melius igitur, nostro quidem iudicio, legeretur τυρὸς ἀπαλός. Atque nostrae huius coniecturae favent imprimis haec *Eustathii* [ad *Hom.* *Il.* Ω.] p. 1339. [p. 1467, 34. ed. *Bas.*] ὅτι δὲ τὸ τρέφεισθαι καὶ ἐπὶ τοιοῦτου σημαινομένου νοεῖται, δῆλον ἔξ οὗ καὶ τρόφι κῦμα εἴρηται. καὶ τροφαλῖς δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν ἐπὶ τυροῦ. ἧς, χρήσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ Ἀντιφάνει ἐν τῷ, τροφαλίδας τε λινοσάρκους, μανθάνεις; τύρον λέγω, ἵνα εἴη ἀνιγματωδῶς λέγων λινοσάρκους, ἤγουν λεπτὰς καὶ ἀπαλὰς τροφαλίδας τὸν τοιοῦτον τυρόν. **Τροφαλῖς** itaque est τυρὸς ἀπαλός, in eo diversus a ceteris casei generibus. Eiusmodi caseorum fit mentio apud *Diogen. Laërt.* [libi IV. cap. 7. §. 47.] p. 108. οὐχ οἶόν τε, εἰπεῖν, inquit, ἀπαλὸν τυρόν ἀγκίστροφί ἐπισπᾶσθαι, id

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Τραυλίζειν²⁶, Ἀττικῶς. ψελλίζειν, Ἑλληνικῶς.
Ταμίαν²⁷, τὸν κατ' ἀγροῦς οἰκονόμον καὶ
 ἐπίτροπον, Ἀττικῶς. οἰκονόμον, Ἑλληνες.

Etymologus: Τρώας, τὸ μὲν Τρώαι, σημαίνει τὰς Τρωϊκάς, ἢ ἴππους, ἢ γυναῖκας. *Moeris* autem non est audiendus, cum vocem Τρώαδες tanquam minus Atticam repudiat. Hanc enim illius opinionem penitus evertunt haec *Virgidae* *Hecub.* v. 486. Ποῦ τὴν ἄνασσαν δὴ ποῦ οὐσαν Ἰλίου Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι, Τρώαδες κόραι. Alia complura, si res postularet, exempla ex eodem tragico adduci possent. **SALLIER.**

Τρώας. Τρώας ἴππους, γυναῖκας habet *Homerus*. Ad similem scriptoris Attici locum respiciens *Moeris* Τρώας interpretatur Τρώαδας. Conf. *Etymol.* p. 770. l. 30. *Stephanus Byzantinus* v. Τροία. Τὸ θηλυκὸν Τρωῖς καὶ Τρωιάς (leg. Τρώας) ἢ παρὰ τὸ Τρώϊος, Τρωιάς, ὡς Λέσβιος, Λεσβιάς. Ἔστι καὶ Τρωὰ θηλυκῶς, καὶ Τρωῖς καὶ Τρωιάς. ubi recte *Holstenius* Τρωὰ defendit: sed ultima καὶ Τρωῖς καὶ Τρωιάς male repetita una litura videntur sananda. Levi macula liberandus *Hymnus* in *Venerem*, qui vulgo *Homero* solet tribui, v. 114. Τρωὸς γὰρ μεγάρω με τροφὸς τρέφεν. In omnibus, quas vidi, editionibus circumfertur Τρωός. *Troiani* interpretes dedit. Legendum Τρώας vel Τρωῖς, *Troiana nutrix*.

26. Τραυλίζειν, Ἀ. ψελλίζειν, Ἑλλ.] *Aristoph.* *Nub.* v. 860. 1384. *Vesp.* v. 45. 47.

27. Ταμίαν, τὸν κατ' εἶδος οἰκονόμον] Ita ex coniectura. In MS. κατ' ἄγους. Unde forsitan aliquis mallet κατ' ἀγῶνας οἰκ., vel κατ' ἄλλους οἰκ., vel denique κατ' οἴκους ἐπίτροπον, caeteris omissis. **HUDSON.**

Thom. M. Ταμίαν, Ἀττικοῦ οἰκονόμον καὶ ἐπίτροπον, Ἑλληνες. Unde mihi *Moeris* videtur esse ita corrigendus: Ταμίαν, Ἀττικῶς. οἰκονόμον καὶ ἐπίτροπον, Ἑλληνες. aut κατ' ἄλλους legendum pro κατ' εἶδος. **FISCHER.**

Ταμίαν, τὸν κατ' εἶδος οἰκονόμον. In Cod. Coisl. legitur κατ' ἀγροῦς, recte. *Villicum* appellat. **SALLIER.**

Ταμίαν. Leid. κατ' ἄγους et in fine οἰκονόμον. Cl. *Stoebere* ad *Thom.* v. placebat κατ' ἄλλους. Veriorem lectionem praebet Coisl. Reg. Coll. Schl. Gron. τὸν κατ' ἀγροῦς οἰκονόμον, merito a *Sallierio* probatam. *Glossae Philoxeni: Villicus*, οἰκονόμος, ἐνοικολόγος, ὁ κατὰ ἀγρὸν οἰκονομῶν. Ita οἰκονόμος usurpatur a *Charitone* lib. II. [cap. 1. init.] p. 24. l. 9. ad quem locum vide *D'Orvillii* *Animadv.* p. 157. [p. 276. ed. Lips.] Conf. id. p. 372. [p. 426. ed. Lips.] *Villicus*, qui ruri est in praefectura sua, *Plauto* *Casin.* A. I. v. 11. Ταμίας ita videtur positum a *Xenophonte* H. Gr. lib. II. [imo lib. III. cap. 1, 24.] p. 485. C. ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, ἐκάλει ὁ Δερκυλλίδας τοὺς ταμίας. ubi *Leuclavius* dedit *quaestores*. Malim

Τίφυν²⁸, Ἀττικῶς ἐφιάλτην, ἢ ἐπιιάλτην, Ἑλληνικῶς.

Τυπτήσειν²⁹, Ἀττικῶς παίσειν, Ἑλληνικῶς.

Τροπίαν³⁰ καὶ ἐκτροπίαν, Ἑλληνικῶς.

villicos vel dispensatores. Conf. Is. Vossium ad Catull. p. 141. Aristophanis locus Vesp. v. 611. huc non videtur pertinere. De figurato huius nominis usu alia fortasse occasione quaedam dicemus.

28. Τίφυν, Ἀ. ἐφιάλτην — Ἑλληνικῶς.] Aliter omnino *Eustathius* Comm. [in Hom. II. E.] p. 561. [p. 426, 13. ed. Bas.] ἐν δὲ ῥητορικῷ Λεξικῷ φέρεται, ὅτι ἐπιιάλτην Ἀττικοί φασὶ δαίμονά τινα, διὰ δὲ τοῦ φ ἐφιάλτην, ἀνδρὸς ὄνομα. ἐτέρωθεν δὲ ὅτι ἐπιιάλτης, ὁ πνιγαλιῶν ὑπὸ τινῶν, ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἠπιιάλος. ἐν δὲ τοῖς Ἡρωδιανοῦ κείμενοι καὶ ἠπιιάλης, ἠπιιάλητος, οὗ χρήσις παρὰ Σώφρονι. A nonnullis quoque dictus daemon ille εὐόπας, teste *Aristophanis Scholiaste* Vesp. v. 1033. Δίδυμος δὲ φησι, δαιμόνιον ἠπιιάλην καὶ τίφην, καὶ εὐόπαν καλοῦσι. Scribe τίφυν. Nam praeter *Moeridem* et *Hesychium* id nominis habitum constat etiam ex *Photio* in Lex. MS. Τίφης, ὁ καλούμενος ἐπιιάλτης. Sic enim legendum; non ἐπιιάλτος. SALLIER.

Τίφυν. *Hesychius*: Τίφης, ὁ ἐφιάλτης νεᾶλς, καὶ ὁ τῆς Ἀργοῦς κυβερνήτης. Forte pro νεᾶλς scribendum ἠπιιάλης. Idem: Ἐπιιάλης, ὁ Ἐφιάλτης. δὲ Αἰολεῖς Ἐφέλην, ἄλλοι Ἐπιιάλλην, καὶ Ἐπειρέλην καλοῦσιν. Ἐτὶ Ἐφέλης, ἐπιιάλτος. Leg. ἐπιιάλτης.

Vid. *Vossium* de Idolol. lib. III. cap. 35. f.

29. Τυπτήσειν] *Aristophan.* Plut. v. 21. Nub. v. 1445. *Plato* Hipp. Mai. p. 1252. E. [p. 292. B. St.] *Liban.* Opp. T. I. p. 923. D. Similia sunt κλαίσειν, παιήσειν.

30. Τροπίαν κ. ἔ. Ἀττικῶς οἶνον τετραμμένον ἢ ἔκλυτον, Ἑλλ.] Locum sic restituisse videtur *Hudsonus* ex *Hesychio* et *Suida*. FISCHER.

Haec omnia desiderantur in Cod. Coisl. Vocis autem τροπίας nullum apud Lexicographos exemplum occurrit, quatenus tamen legisse nobis videmur in scriptis *Gregorii Nyss.* T. I. p. 301. D. sed nunc liber non est in manibus. [Locus sic se habet: ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ σσηπότων, ἢ ὀμφρακίζόντων τῶν βοτρυῶν ἀποβῆνῃ ὁ οἶνος, τροπίας εὐθύς καὶ ἄποτος γίνεται κ. τ. λ.] SALLIER.

Τροπίαν. In MSS. nulla lectionis varietas. Suspicio tamen, pro καὶ reponi debere Ἀττικῶς. Quamquam enim *Pollux* lib. I. sect. 248. et VI. 17. utrumque recenset, τροπίαν putō rarius fuisse. *Moeris* autem ob oculos habuisse videtur *Aristophanis* verbum, quem conservavit *Suidas* v. Τροπίας οἶνος. ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς, καὶ ἐκτροπίας. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· Τάχυνον πότον, καὶ μὴ τροπίαν

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

“Υαλος¹, ἐν τῷ ᾠ, Ἀττικῶς. ἐν τῷ ε, Ἑλληνικῶς.
 Ὑπόστρωμα², Ἀττικῶς. περίστρωμα, Ἑλληνικῶς.

οἶνον φέρε. ubi e *Photii Lexi-*
co MS. legendum: Ταχὺ νῦν
πέτου. Vid. Cel. Albertium Mis-
cell. Critt. p. 293. Οἶνον ἐκτρο-
πίαν praebet Alciphron lib. I.
ερ. 20. p. 76. οἱ μὲν Χαλυβώ-
νιον ἐπινον· ἐκτροπίαν δὲ ἡμεῖς
καὶ ὀξύνην. ubi notat Berglerus.
Conf. Kusterum ad Hesych. v.
Ἐντροπίας.

1. Ὑαλος, ἐν τῷ ᾠ, Ἀ. ἐν
 τῷ ε, Ἑ.] Inverte. Ita tamen et
 in σίαλος. BERGLER. in marg.

374 Ὑαλος, ἐν τῷ ᾠ. In eadem
 cum *Moeride* sententia sunt *Dio-*
pysius, magni quondam nominis
 grammaticus, apud *Eustath.* [in
 Hom. Od. A.] p. 1390. [v. 35. ed.
 Rom.] *Arist. Schol. Nub. v. 766.*
Phrynichus, Thomas Mag. Ety-
mologus et Photius in Lex. MS.
 quem ea de re disserentem au-
 dire iuvat: Ὑαλος, οὐχὶ ὕελος.
 καὶ θηλυκῶς ἢ ὕαλος καὶ ὕάλιον.
 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· ἐξ
 ὕαλινῶν ποτηρίων καὶ χρυσίδων.
 πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ ᾠ
 λέγεται. Quam ob rem si illo-
 rum iudicio standum est, vox ὕε-
 λος est repudianda: quibus tamen
 ne assensum praebemus, facit
 auctoritas *Theophrasti*, in cuius
 scriptis ὕελος semper, ὕαλος nun-
 quam reperias. Sic lib. de Lapid.
 cap. 59. εἰ δὲ καὶ ὁ ὕελος ἐκ
 τῆς ὕελδος, ὡς τινὲς φασί, καὶ
 αὐτῇ πυκνώσει γίνεται. ubi prae-
 terea illud est animadvertendum,
 nomen illud masculino genere ef-

ferri: alibi tamen, libro nempe
 de Igne cap. 122. femininum fa-
 cit. Unde colligas, Atticos nulla
 lege constrictos, quam ipsis sequi
 necesse foret. Femininum tamen
 magis obviam. Ita *Lucianus*, qui,
 ut et *Theophrastus*, ὕελος [Amor.
 26.] T. I. p. 1044. [T. II. p. 427.]
 scribere non dubitavit. τὸ δ' ἄλλο
 σῶμα, inquit, μὴδ' ἀκαρῆ τριχὸς
 αὐταῖς ὑποφυομένης ἠλέκτρον
 φασίν, ἢ Σιδωνίας ὕελου δια-
 φεγγέστερον ἀπαστράπτει. Quod
 si ὕαλος etiam in eiusdem scri-
 ptis occurrit, ex eo illud tantum
 sequitur, nomen ὕαλος et ὕελος
 nullo discrimine ab Atticis usur-
 patum. SALLIER.

Ὑαλος. Vid. omnino *Ti. Hem-*
sterhusius ad Thom. v. ubi hoc
 et similia, in quibus eadem litte-
 rarum ᾠ et ε permutatio, multis
 illustrat.

2. Ὑπόστρωμα] Si *Moer-*
idi fides, idem erit ὑπόστρωμα
 ac περίστρωμα, id est, *stragu-*
lum, quod subiici solet; attamen
περίστρωμα illud dicitur, quod
circum insternitur. Moeridi ac-
cedunt Hesychius et Thomas Mag.,
 e quorum mente statuendum, *stra-*
gulum ab iis, qui minus Attice
 loquerentur, περίστρωμα appel-
 latum esse, cuius significationis
 nulla exempla hactenus se nobis
 obtulerunt, quae in controversiam
 vocari non possint. Non incom-
 mode tamen sic exponeretur locus
Diogenis Laërtii [lib. V. cap. 4.]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ὑσπληξ⁵, θηλυκῶς, Ἀττικῶς. ἀρσενικῶς, Ἕλληνες.
Ὑπνομαχεῖν⁶, Ξενοφῶν παιδείας γ'. μόνος.

νοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνη. *Al-*
caeus lib. III. cap. 25. epigr. 1.
v. 2. *Eunomianus* Epigr. Jens.
49. v. 2. et *Leonidas* Epigr.
376 124. v. 4. Ἡ καλὰ καὶ καλῶς
Πλατῆς ὑφηνάμενη. Sic MS.
Voss. pro ὑφαινομένη. Itaque
forma media immerito viro cui-
dam eruditissimo fuit suspecta. In
Ἕλληνες conspirant MSS. ut et
voce seq. Leid. Ὑφωαμένη.

5. Ὑσπληξ] Vide notam
praecedentem (infra ad Ὑπόγειον).
HUDSON.

De voc. ὕσπληξ vario usu v.
Bustath. ad Dionys. Perieg. 121.
FISCHER.

Ὑσπληξ. — Σημειωτέον ὅτι
ὕσπληξ. Haec et sequentia desunt
in Cod. Coisl. Neque priorem
huiusce articuli partem *Moeridi*
tribuendam esse censemus, cum in
voce *Βαλβίδες* vocem ὕσπληξ tan-
quam minus Atticam repudiet.
SALLIER.

Ὑσπληξ, θηλυκῶς, Ἀ. ἀρσε-
νικῶς, Ἕλλ. Ita Codex Coisl. In
margine autem Cod. Regii et Coll.
Gronov. scripta sunt sequentia:
ὅτι ὕσπληξ οὐχ ὁ τόπος μόνον
λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὁ σιδηροῦς
(male in ed. Huds. et Leid. σι-
δηρεύς) ὄχεις, ὃν νῦν λάγυναν
(Huds. MS. λάγαιναν, Leid. λά-
γεναν) φασίν. In *Hudsoni* MS.
et Leid. glossema irrepsit in Ὑπό-
γειον, ubi vide *Hudsoni* notam.
Magnus Salmasius Exerc. Plin.
p. m. 925. A. novae ed. 649.
locum laudans exhibet ὃ νῦν
μάγγανόν φασιν, quod vocabu-

lum ibidem illustrat, atque inde
recepisse videtur *Hudsonus*. Cel.
Oudendorpius vero ad Thom. v.
49. v. 2. et *Leonidas* Epigr. pro
μάγγανον reponendum cen-
set μάνδαλον, et similiter in
Scholiasta Luciani ad [Tim. 20.]
T. I. p. 130. μόχλον, ἣν ἀρτίως
λάμναν φασιν, ὕσπληγα καλεῖ. ο
quo *Scholiastae* loco, vel potius
ad [de Cal. non tem. cred. 12.]
T. III. p. 141. *Moeris* interpo-
latus est in Codice Regio. Mihi
λάμνα, recentioris vox Graecismi
pro lamina, ut ῥήγλα pro re-
gula, φῖβλα pro fibula, non vi-
detur mutanda in *Scholiasta*.
Λάγαινα vel Λάγεννα vel Λά-
γυνα inde corruptum. Ὑσπληξ
in fem. occurrit apud *Lucianum*
l. c. Inde derivatum Laconicum
ὕσπλαγίς. Pro ὕσπλάτιδος enim
in *Aristophanis* Lys. v. 999. re-
ponendum ὕσπλάγιδος. *Γυναῖκες*,
ἄπερ ἀπὸ μιᾶς ὕσπλάγιδος. *Schol.*
ἀφέσεως. βαλβίδος, ἀπὸ μιᾶς
ἀφειτηρίας. T. male scripta pro Γ,
ut supra in Σιγηλός.

6. Ὑπνομαχῶν, Ξενο-
φῶν μόνος] Imo et *Synesius*,
ut dicit *Thomas Magister*. HUD-
SON.

Ὑπνομαχῶν, Ξ. μ. In Cod.
Coisl. legitur, Ξενοφῶν παιδείας
γ'. μόνος. Scribe παιδείας β'.
Locus enim, de quo ibi *Moeris*
agit, occurrit *Cyropaed.* lib. II.
[cap. 4, 17.] p. 61. A. ἀλλὰ νῦν
ἔασαι χρὴ τοὺς ἄνδρας το μέ- 377
τριον ἀποκοιμηθῆναι, ὡς ἂν δύ-
νωνται ὕπνομαχεῖν. ubi videas
ad marginem ὕπνου τυχεῖν. Sed

“Υδερὸς καὶ ὑδρᾶν, Ἀττικῶς. ὑδρωψ καὶ ὑδρωπιᾶν, Ἑλληνικῶς.

“Υπόγειον⁸ δεῖ τάττειν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, οὐκ ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος. σημαίνει δὲ ἐκαστέρως πρόσφατον.

ὑπνομαχεῖν veram esse lectionem, *Moaris*, et illum secutus *Suidas*, persuadent. SALLIER.

“Υπνομαχῶν. MS. sic: “Υπνομαχεῖν Ξενοφῶν, παιδαγωγεῖν μόνος. Ita scribendum putavi pro παιδαγωγεῖν, quod habet V. C. Angl. Videtur enim respici ad *Cyropaed. Xenoph.*, ubi ὑπνομαχεῖν — non ὑπνομαχῶν legitur lib. II. [cap. 4, 17.] fin. p. 36. ed. Steph. poster., nisi malis ὑπνου τυχεῖν, quod MS. *Xenoph. Stephano* propinavit. Quid si παιδαγωγῶν legeremus? WARD. in coll.

Verba sunt manifeste corrupta. Delendum videtur παιδαγωγεῖν, quod forsitan vel pro ὑπαγρυπνεῖν e *Suida*, vel pro ὑπνου κρατεῖν e *Thoma M.* ingrepsit. FISCHER.

“Υπνομαχεῖν erat in serie *Ruhnkenii*, quod praetuli. Sic et in *Montefalc. Bibl. Coisl.* in qua etiam παιδαγωγεῖν. In collationibus *Stoeberi* παιδίας γ'. In *Coll. Gron. παιδ' Γ'.* Leg. β'. *Moschorulus II. Σ.* p. 138. “Υπνομαχῶ, τὸ τὸν ὑπνον ἀποστρέφομαι.

7. “Υδερὸς καὶ ὑδερᾶν] In MS. ὑδρᾶν. HUDSON.

— ὑδρωψ, Ἑλληνικῶς, καὶ ὑδρωπιᾶν. Ea tamen voce utitur *Theophrastus* [Char.] cap. 9. ὡσπερ τοῖς ὑδρωπιῶσι τοῖς ἐπὶ καθέρας, ὧν τὰ γόνατα καὶ ρί-

πόδες οἰδοῦσιν, οὐδὲ γὰρ ὅλοι, ὅταν ὑγρανθῇ καὶ βαρυνθῇ τὸ σῶμα. SALLIER.

“Υδερὸς καὶ ὑδρᾶν. Sic MSS. omnes. *Hesychius*: “Υδρῶν, ὑδρωπιῶν. ubi tamen ordo litterarum postulat ὑδερῶν, ut est apud *Suidam* et in *Lexico B. Coisl.* p. 476. “Υδερῶν, ὑδρωπιῶν. In *Pollucis* lib. IV. sect. 187. ὑδερᾶν. “Υδερῶν ubique emendandum censet *Oudendorpius* V. Cl. ad *Thomam*: a qua sententia uti non abhorreo, ita invitis libris nihil mutare sustinui. “Υδερὸς legitur et apud *Philostrat.* V. A. lib. I. cap. 6. 9. lib. III. cap. 44. ὑδερῶν apud *Aristid.* T. II. p. 408. In fine voces ὑδρωψ, Ἑλληνικῶς καὶ ὑδρωπιᾶν, cum *Coisl. Reg.* et *Coll. Gron.* transposui.

8. “Υπόγειον — σημαίνει δὲ ἐγγύτερον, πρόσφατον] In MS. omnia per turbata erant et corrupta hoc modo: “Υπόγειον. δεῖ τάττειν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ὅτι ἕσπληξ οὐχ ὁ τόπος μόνον λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὁ σιδηρεὺς ὄχευς ὃν νῦν λάγαιναν φασιν, οὐκ ἐπὶ τοῦ παραληλυθότος. σημαίνει δὲ ἕμα- 378
τερ. πρόσφατον. HUDSON.

“Υπόγειον δεῖ τάττειν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος. Contra *Plato* in *Menexeno* ἐξ ὑπογείου ἀρεσις γέγονεν. p. 235. C. de re praeterita. BERGLER. in marg.

“Υπόγειον. Codex *Coisl.* habet

ὑπόγῃον. In ceteris cum editis consentit, si ἐγγύτερον excipias, cuius loco ἑκάτερον legitur, utrumque male; ὑπόγυιον enim et ἐγγύτερον scribendum est. Ad ὑπόγυιον quod attinet, temere nimium et *Thomas Mag.* pronuntiat, eam vocem in praeteritum non cadere, cum longe aliter sese rem habere argumento sunt haec *Platonis in Menex.* p. 235. C. . νῦν μέντοι οἶμαι ἐγὼ τὸν αἰρεθέντα οὐ πάνυ εὐπορήσειν. ἐξ ὑπογυίου γὰρ παντάπασιν ἡ αἴρεσις γέγονεν. Sic quoque *Lucianus* [*Amor.* 5.] T. I. p. 1022. [T. II. p. 402.] ἐγώγε οὖν ἐξ ὑπογυίου τῆς ἐπιχειρήσεως ἠψάμην. SALLIEN.

Ἐπόγυιον. *Coisl. et Coll. Schl.* ὑπόγῃον. In serie tamen *Ruhnck.* ὑπόγυιον. *Leidensis* in omnibus cum *Hudsoniano* conspirat, verum pro ἑματερ. πρόσφατον monstruosum praebet vocabulum ἑματεχωρόσφατον, quod *Eruditiss. Albertius* *Observ.* *Philoll.* p. 257. ita expiandum censebat, scribendo ἑτοιμον, πρόσφατον. In *Coisl. et Reg.* σημαίνει δὲ ἑκάτερον πρόσφατον, pro quo e *Coll. Gronov.* ἑκατέρως recipere non dubitavi. Est enim haec loquendi formula *Grammaticis* usurpata, cum, vocem quandam *utraque significatione, utraque forma, utroque modo* occurrere indicant. *Scholias* *Apoll. Rhod.* ad lib. III. v. 1265. μεταπαιφάσσεσθαι. γράφεται μεταπαιφάσσουσαν. ἑκατέρως τὸ διάλαμπον σημαίνει. *Heuschius:* Ἀρδηφορία, ἑκατέρως λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς. κ. τ. λ. Οἶσθα, οἶδας, γινώσκεις. Οἶσθας (sic. leg.), οἶδας ἑκατέρως Ἀττικῶς. Πλεῖον, πλεον, Ἀττικοὶ ἑκατέρως λέγουσι. *Erastianus* v.

Οἰσύλη — τῆς οἰσύλης ἢ τοῦ οἰσύλου. ἑκατέρως γὰρ λέγεται. *Suidas:* Ἀποκείραντες ἰκαὶ κείραντες ἑκατέρως λέγουσι. Αὐτίς καὶ αὐθίς ἑκατέρως λέγουσι. *Conf.* Ἀναλλίσκειν. Γαλεώτης. Δόγματα. Ἐδωλιάσαι. Ἐκλειψίς. Πρέσβις. — λέγεται δὲ καὶ πρέσβεων καὶ πρεσβευτῶν ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. Ἐξεπίτηδες καὶ ἐπίτηδες ἑκατέρως λέγουσιν Ἀττικοί. *Herodianus* in *Philetaero* [p. 450.] posuit ἀμφοτέρως. Ἐπίτηδες καὶ ἐξεπίτηδες ἀμφοτέρως. qua voce saepius utitur. Sic et *Pollux* lib. VIII. sect. 51. *Timaeus* v. *Μορμορύττει* [p. 181.]. *Διττῶς* *Suidas* in Ἀσπάζεσθαι et Ἀπολλύειν. *Δυϊκῶς* in *Διαθήκη.* *Etymologus* p. 349. l. 12. ὑπόγυιον γὰρ σημαίνει πρόσφατον, ἐγγύτατον, τὸ ἐγγὺς γεγονὸς, πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον. De re iam iam futura posuit *Isocrates* *Ep.* VI. T. 1. n. ed. p. 470. [p. 418. *Steph.* p. 493, 2. *Bekk.*] οὕτως ὑπογυίου μοι τῆς τελευταίας οὔσης. et περὶ Ἀντιδόσεως T. II. p. 375. [p. 310. *Steph.* p. 347, 4. *Bekk.*] ἤδη δ' ὑπογυίου μοι τῆς τοῦ βίου τελευταίας οὔσης. quo respicit *Grammaticus* MS. in *Biblioth. S. Germani* 379 [v. *Bekk. An. Gr.* I. p. 115, 5.] Ἐπόγυος, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως. *Similiter Demosthenes* c. *Aphob.* [*Or.* II.] T. II. p. 558. C. [p. 841. *Reisk.* p. 127, 17. *Bekk.*] τῶν χρόνων ὑπογυίων ὄντων. De re praeterita, nuper facta, *Isocrates* *Euag.* T. II. p. 112. [p. 207. *Steph.* p. 230, 81. *Bekk.*] *Plat.* p. 348. [p. 299. *Steph.* p. 317, 17. *Bekk.*] *adv. Call.* p. 498. [p. 376. *Steph.* p. 451, 29. *Bekk.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ὑδροπωτεῖν¹², διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου, Ἀπικῶς διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, Ἑλληνικῶς.

ὑποχορίζεσθαι¹³, Ἀπικῶς ἐπιχορίζεσθαι, Ἑλληνικῶς.

τορες δὲ τετρασυλλάβως προτρέψουσι. Per ratio in αἰετα et ἀλετα. Vid. T. H. Obs. Miscell. Vol. VI. p. 339. In MSSis ἕγεια et ἕγεια ubique videas permisceri. Davis. ad Max. Tyr. p. 554. et Jebb. ad Aristid. T. I. p. 38. Aliquando ἕγεια cum damno metri scriptam apud Comicos, ut in Philemonis Pyrrho v. 10. Πλοῦτον, ἕγεια, σῖτον, οἶνον, ἕδονήν. in Eubuli fragmento apud Suidam v. Οἶνος. T. II. p. 669. Contra in Orphēi Hymno XXIX. v. 18. pro Εἰρήνη θάλλουσα καὶ ἠπιόχειρ ἕγεια, praestat ἠπιόχειρ ἕγεια, ut Hymno LXXXIV. Ὀἶβον ἐπιπνεύουσα καὶ ἠπιόχειρον ἕγεια. Si quis ἕγεια accentu mutato cum Hudsono malit, non multum refragabor.

12. Ὑδροπωτεῖν] Coll. Schlaeg. et Coisl. ὑδροπωτεῖν. Gronov. Coll. ὑδροπωτεῖν. Recerpi ὑδροπωτεῖν. Amponius: Πόμα καὶ πῶμα διχῶς λέγουσι τὸ μὲν ἀπλοῦν διὰ τοῦ ὀ μικροῦ. ἐν δὲ συνθέτοις, μόνον διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου. οἶον γαλακτοπωτεῖν, καὶ ὑδροπωτεῖν. Ita etiam laudat Wetstenius ad 1 Tim. cap. V. v. 23. Per ὀ nusquam scriptum reperit. Pro Ἑλληνικῶς Leid. Ἑλληνες.

13. ὑποχορίζεσθαι, Ἀ. πολακεύειν, Ἑλληνικῶς.]

Codex Coisl. habet ἐπιχορίζεσθαι. SALLIER.

ὑποχορίζεσθαι, Ἀ. ἐπιχορίζεσθαι, Ἐ. Leid. πολακεύειν. Coisl. Reg. Coll. Schl. Gron. ἐπιχορίζεσθαι. ὑποχορίζεσθαι quid sit, e Lexicis notum. Coisl. notas ad Thom. M. v. et Ruhnkens. ad Tim. v. [p. 266. sq.] Verum ἐπιχορίζεσθαι quid sit, me nescire fateor. [Recentiores Graecos ἐπιχορίζεσθαι depravasse ex ὑποχορίζεσθαι probabile fit, quod eadem ratione pro ὑποτροπιάζειν ἐπιτροπιάζειν dixerint. Prynichus p. 28. [p. 84. Lob.] Ἐπιτροπιάζειν, ἔτι καὶ τοῦτο διεφθάρται, καίτοι λεγόντων τῶν ἀρχαίων. φανερώς ὑποτροπιάζειν. Ex Addend.] Forte recentiores Graeci verbum ἐπιχορίζεσθαι eodem sensu adhibuere, quo veteres Attici verbum ὑποχορίζεσθαι. An vero respexit Moeris ad Xenophontis Memorab. lib. II. [cap. 1, 26.] p. 738. E. οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσι με εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μεσοῦντές με, ὑποχοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν. quem locum Suidas v. et Etymologus M. p. 782. 35. laudantes ὑποχορίζεσθαι exponunt διασύρειν. Leunclavius aliique capiunt pro invidioso et odioso nomine aliquem appellare. Verum Xenophontis verba transponenda sibi videri, monuit me Ruhnkensius V. Cl. in litteris, hoc modo: οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, ὑποχοριζόμενοι καλοῦσι με

Ἵδρορόη¹⁴, Ἀττικῶς ὑδροχόα, Ἑλληνικῶς.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Υ Φ.

Φαυλίας¹ ἐλαίας, τὰς ἐκ κοτίνου μεταπεφυ-
τευμένας ἐλαίας.

Φιλεῖ², ὅπερ φιλεῖ γίνεσθαι, Ἀττικῶς.

εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντές με
ὀνομάζουσίν με Κακίαν. Cel. au-
tem *Valckenaeus* his lectis se-
quentia mēcum communicavit:
„Mihī visum fuerat ὑποκορίζο-
„μενοι ad priora adscriptum ab
„alia manu, non a *Xenophonte*
„adiectum, nisi se crediderit ἢ
„Κακία honesto nomine indignam.
„In talibus ὑποκορίζεσθαι signi-
„ficat τὸ εὐφήμοις ὀνόμασι κλέ-
„πτειν τὴν ἀτοπίαν, ut explicat
„*Ulpianus* ad *Demosthen.* p. 256.
„*Cicero* IX. ad *Attic.* Ep. X.
„*miserrima fuga, quam tu pere-*
„*grinationem ὑποκορίζῃ.* Quid
„sibi velit ἐπικορίζεσθαι, tecum
„nescio.“

14. Ἵδρορῶα, Ἀ.] Ita
ex coniectura. In MS. Ἵδρορόη,
Ἀ. ὑδροχόα, Ἐ. Forsan Ἵδρορῶ-
α, Ἀττ. ὑδρορῶα, Ἑλλ. HUN-
SON.

Ἵδρορόη Coisl. in serie *Ruhnck.*
Coll. Schl. et Leid. Verum ad
marginem *Moeridis* ad ὑδρορῶα
scriptum: „Sic Coisl. et Reg.“
Δὲ ὑδρορῶας est in *Aristoph.*
Ach. v. 922. εἰς ὑδρορῶαν. v.
1185. ὑδρορῶων *Vesp.* v. 126.
Ἀνακαθῆραι τὴν ὑδρορῶην *Pol-*
lux lib. I. sect. 224. ubi MS.
ὑδροροήν. Ἵδρορῶος *Alciph.*
lib. III. ep. 47.

1. Φαυλίας] *Pollux* lib. VI.
sect. 45. τὰς δὲ κοτινάδας ἐλαίας,
τραμβήλους ὀνόμασε Φερεκρά- 382
της. ἐκαλοῦντο δὲ αὐταὶ καὶ
φαυλλίαι. *Alciphron* lib. I. ep. 21.
σιτεῖται δὲ οὐδὲν τῶν πολυτε-
λῶν, ἀλλ' ἄρτον τὸν ἐξ ἀγορᾶς
καὶ ὄψον εἴποτε εὐημερίας ἡμέ-
ραν ἐπιτελοῖ, δρυπετεῖς ἢ φαν-
λίας. *Lucianus* *Lexiph.* [5.] T. II.
p. 329. l. 21. ἄλλος ἤσθιε φαν-
λίας. Vid. *Eustathius* ad II. Ω.
p. 1492. Perperam *Hesychius* duo
nomina sono vicina confudit, φαν-
λία et φυλλία. *Φυλλίης*, φυλλία
ἔστιν εἶδος ἀγριελαίας. et *Φυλλή*,
ἀγριέλαια. quae recte distinxit
Ammonius p. 141. *Φυλλία* est
σχῆνος, *lentiscus*.

2. Φιλεῖ] *Demosthenes* in
Neaer. p. 524. A. [p. 1361. Reisk.
p. 557, 48. Bekk.] οἶον οἶμαι
φιλεῖ γίνεσθαι ἐκάστοτε. *Alci-*
damas adv. *Palamed.* p. 184. l.
19. οὐδ' ἐν παλαίστρᾳ, οὐδ' ἐν
συμποσίῳ, ἐνθα φιλεῖ ξρίδας
πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι.
Euripid. *El.* v. 523. *Antig.* v. 7.
Temen. v. 12. [*Plato* de *Rep.*
lib. VIII. p. 560. B. *Legg.* lib.
VI. p. 766. A. *Phileb.* p. 37. B.
Tim. p. 89. C. *Sympos.* p. 188.
C.] Conf. *Stephanus* de D. A.
p. 50. *Albertius* *Obs.* *Philoll.*

Φακὴν³, ἐνικῶς καὶ θηλυκῶς, Ἑλληνες. φακούς, πληθυντικῶς, Ἀττικῶς.

Φροίμιον⁴, Ἀττικῶς. προοίμιον, Ἑλληνικῶς.

Φροῦδος⁵, Ἀττικῶς. ἄφαντος, ἀφανής, Ἑλληνικῶς.

p. 46. *Wetstenius* ad *Matth.* cap. VI. v. 5. Simili ratione verbum ἐθέλειν adhibuere. *Xenophon* *Oecon.* [cap. 4, 13.] p. 829. Α. πάντων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν μεστοί, ἔσα ἢ γῆ φύειν ἐθέλει. et alibi. *Libanius* T. I. p. 629. D. ἐξ ὧν στάσεις ἐθέλουσι φύεσθαι. Latinum *amare* eodem modo usurpari praeter alios notarunt *Cortius* ad *Sallust.* *Jugurth.* cap. 34. et *Marklandus* ad *Statii Silv.* I. 3. p. 46.

3. Φακούς] Vide *Graevium* in *Luciani Soloecistam* [7.] p. 107. (T. III. p. 374. [574.]) *Hudson.*

Tradunt nimirum Grammatici veteres, tanquam *Thomas M.*, *Ammonius* et alii, φακὴν de lentibus coctis, φακούς de crudis dici; unde accusat Nostrum ignorantiae cuiusdam *Valckenaerius* ad *Ammon.* p. 140. Sed ipsum tamen discrimen illud videtur vanum esse. Certe φακὴ de lentibus crudis est apud *Theophrast.* *Char.* cap. 15. *Fischer.*

Φακὴν. Usus est hoc loco Cl. *Valckenaerius* ad *Ammon.* p. 140. ubi pro Ἀττικῶς exhibet Ἀττικοί (sic *Bibl. Coisl.*), et a reliquis Grammaticis discedere *Moeris* observat. Pro φακούς *Coll. Gron.* φακῆ.

4. Φροίμιον, Ἀ. προοίμιον, Ἑλληνικῶς.] Φροίμιον saepius legitur apud tragicos, προ-

οίμιον aliquando, et apud *Aristoph.* *Eq.* v. 1340. *Hesychius:* Φροίμια, προοίμια, προῤῥήσεις, Ἀττικοί. Emaculandus *Suidas* in Φρωγεῖν, φράττειν, Ἀττικῶς. Φροίμιον, προοίμιον. Pro Φρωγεῖν, φράττειν scribi debuerat Φώγειν, φρύγειν sive φρύττειν. *Hesychius:* Φώγειν, φρύγειν. Dein Ἀττικῶς ponendum post Φροίμιον, προοίμιον. Pro προοίμιον *Leid.* προῖμιον.

5. Φροῦδος, Ἀ. ἄφαν-383
τος, ἀφανής, Ἑλληνικῶς.]

Temere. Vox enim ἄφαντος hoc ipso sensu usurpatur ab *Euripide* *Oresta* v. 1496. Ἀ δ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο διὰ προδόμων ἄφαντος. Alia complura adduci exempla possent: sed in re aperta, quid verbis opus est? Idem dicendum de voce ἀφανής, quam Atticam esse vel ex ipsis Lexicis compertum est. *SALLIER.*

Similiter *Abreschius* *Animadv.* ad *Aeschyl.* p. 325. *Moeris* et *Thomas M.* exemplis ex *Aeschylo* prolatis, ubi ἄφαντος occurrit, refellendos sibi sumit. Quibus alia e *Sophocle* possent adiaci. Verum *Moeris* certe nunquam de repudiandis vocibus ἄφαντος et ἀφανής cogitavit: sed Grammaticorum more vocem φροῦδος per alias vulgo Graecorum magis cognitatas explicuit. Similiter *Hesychius*, *Suidas*, *Etymologus* interpretantur. Apud *Hesychium* v.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Φυστῆ⁸, περισπωμένως, τὸ φύραμα τῶν ἀλφίτων, ὅταν μὴ γένηται μάζα. φύραμα δὲ, Ἑλληνικῶς.

Φαῦλον⁹ καὶ φλαῦρον, Ἀριστοφάνης ἀμφοτέρω κατα τοῦ αὐτοῦ σημαυνομένου· τὸ δὲ φαῦλον σημαίνει τὸ κακόν.

μωρολόγος, recte, ut ostendunt haec Hesychii: Φλήναφος, φλύαρος, λῆρος, μωρολόγος. quae vox occurrit apud Aristotelem annotante Henr. Stephano in Lex. SALLIER.

Φλήναφος. Leid. ut ed. Huds, Coll. Gron. Φλύναφος, Ἀ. μωρολότος. Coisl. Reg. Coll. Schl. μωρολόγος. Pollux lib. VI. sect. 119. de homine garrulo: φλήναφος, τὴν γλωτταν ὀλισθηρός. Ita Synesius Ep. III. p. 160. C. τὴν φλήναφον γραῦν τὴν τιθίδα. Aristid. T. II. p. 411. Eustathius ad Il. H. p. 532. l. 6. οὐ γὰρ οὕτω φλήναφος ὁ ποιητής. Altera significatio, qua pro quibusvis pugis ponitur, longe frequentior. Vid. Menandri Supposit. v. 9. Heliodor. lib. X. [cap. 12.] p. 485. f. Aristaeus lib. II. ep. 17. etc. Φληνάφημα, qua voce carent Lexica, Pseudo-Euripides Epist. V. f.

8. Φυστῆ] In MS. Φυσῆ. — περισπωμένως. Ὁξύτωνος δὲ, ὡς φησιν Ἡρωδιανός. Schol. ad Aristoph. Vesp. v. 608. HUDSON.

Φυστῆ. φυσῆ legitur in Cod. 385 Coisl. ut et in Oxon. quam vocem recte Cl. Hudsonus mutavit in φυστῆ, ut argumento sunt haec Athenaei p. 114. καὶ μάζας δὲ ἐστὶν ἀναγεγραμμένας παρὰ τε Τρύφωνι, καὶ ἄλλοις πλείοσιν.

παρ' Ἀθηναίοις μὲν φυστῆν τὴν μὴ ἄγαν τετριμμένην. SALLIER.

Φυστῆ. MSS. omnes φυσῆ. Φυστῆ est in Aristoph. Vesp. v. 608. Φύστη apud Athenaeum lib. IV. p. 131. E. p. 137. E. et in Leonidae Epigrammate, inter Jenseiana CXIII. v. 5. 6. Εἰ καὶ σοι λιτή γε καὶ οὐκ εὐάλφιστος εἶη Φύστη ἐνὶ γρώνη μασσομένη παλάμαις. Quem versum a Suida v. citari monuit simulque explicuit A. Heringa Vir Cl. Obs. cap. 30. p. 270. Michael Pselus: Ἡ φύστη εἶδος πέφυκε μάζης ὑδατουμένης.

9. Φαῦλον καὶ φλαῦρον, Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης] Vide Indicem ad Aristophanis Editionem Kusteriana. — Τὸ δὲ φαῦλον σημαίνει τὸ κακόν καὶ τὸ εὐτελές, φλαῦρον δὲ μόνον τὸ κακόν. Vide Erotianum, Suidam, Thomam Magistrum, Moschopulum aliosque. HUDSON.

Et e recentioribus quidem Kühnium ad Aelian. V. H. lib. I. cap. 28. FISCHER.

Φαῦλον καὶ φλαῦρον, Ἀττικῶς. Vox Ἀττικῶς abest a Cod. Coisl. Ibidem verba desiderantur: τὸ κακόν καὶ τὸ εὐτελές. φλαῦρον δὲ μόνον, quae minime necessaria sunt. SALLIER.

Φιλόγελω¹⁰, Ἀττικῶς. φιλογέλωτες, Ἑλληνικῶς. Φθοῖς¹¹, Ἀττικῶς. μονοσυλλάβως· ἔστι δὲ πέμμα πλατὺ ἔχον ὄμφαλον. πόπανον, Ἑλληνες.

Φαῦλον. In MSS. nulla lectionis varietas; quare Hudsoni emblemata reieci. Φαῦλον et φλαῦρον distinguunt alii Grammatici, ut *Eranius Philo*, *Thomas M.*, *Suidas*, *Timaeus*, quem vide utraque voce et *Ruhkenii* notas. Utrumque eadem significatione apud *Aristophanem* reperiri observat *Moeris*. Si quid mutandum, malletem ultima τὸ δὲ φαῦλον σημαίνει τὸ κακὸν una litura delere, tanquam ab aliena manu adiecta. Sed commode possunt servari, et MSS. constanter retinent. Apud *Hesychium* est Φιλαῦρα pro Φλαῦρα, τὰ κακὰ, τὰ ἄτοπα.

10. Φιλόγελω, Ἀ. φιλογέλωτες, Ἑ] Forssan φιλογέλωτος. HUDSON. Recte. FISCHER. Male. BERGLER. in marg.

Probat Hudsoni coniecturam Oudendorpius ad *Thomam M.*, qui ita habet: Φιλογέλως, φιλόγελω, Ἀττικοί. φιλογέλωτος δὲ, Ἑλληνες. Mihi N. L.

186 11. Φθοῖς] Pro ἔχον in MS. ἔχων. HUDSON.

Φθοῖς — πλατὺν ἔχον ὄμφαλον. Cod. Coisl. habet πλατὺ. Recte. Nam *Moeride* auctore φθοῖς et πόπανον non differunt; at *Etymologo*, *Suidae*, et *Thomae Mag.* πόπανον definitur *placenta lata et rotunda*: adiectivum itaque, de quo nunc est controversia, ad πέμμα, non ad ὄμφαλον pertinet. Addit *Moeris* πόπανον

vocem esse minus Atticam: itaque quoque *Thomas M.*, quibus assentiri non possumus, cum haec ipsa voce *Opomacritus* uti non dubitaverit *Argon.* v. 313. Ἀὐτὰρ ἐπεὶ κραδίην θραύσας ποπάνοισιν ἔθηκα Λείψας ὑγρὸν ἔλαιον, ἐπ' αὐτῷ δὲ γλάγος ἄμνης. Accedit *Plato* [*de Rep.* lib. V.] p. 458. [imo p. 455. C. St.] οἴσθα τί οὖν ὑπὸ ἀνθρώπων μελετώμενον, ἐν ᾧ οὐ πάντα ταῦτα τὸ τῶν ἀνδρῶν γένος διαφερόντως ἔχει ἢ τὸ τῶν γυναικῶν, ἢ μακρολογῶμεν, τήν τε ὑφαντικὴν λέγοντες, καὶ τὴν τῶν ποπάνων τε καὶ ἐψημάτων θεραπείαν. Eandem etiam vocem apud *Aristophanem* reperias, cuius verba mox a nobis adducentur. Neque enim *Moeris* audiendum putamus, cum duobus illis nominibus unum et idem placenta genus significari contendit, quae inter tamen aliquod discrimen est statuendum. 1°. De placenta illis, si fallimur, tanquam de rebus omnino diversis, veteres sermonem habent. *Aristophanes* v. g. introducit in *Plato Aesculapii* sacerdotem, qui interceptis placentis, quas φθοῖς appellat, ad πόπανα se convertit. "Ἐπειτ' ἀναβλέψας; inquit [v. 676.], ὄρω τὸν ἱερέα τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας ἄπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ Περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἀπαντας ἐν κύκλῳ, εἴ που πόπανον εἶη τι καταλελειμμένον. φθοῖς igitur et πόπανον differunt, quod et

Φειδωλοῖ¹², Ἀττικῶς σκνιφοῖ, κοινόν.

persuadent haec *Clementis* in *Protr.* p. 7. δεῖ γὰρ ἀπογυμνώσαι τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ τὰ ἄρθητα ἐξειπεῖν. οὐ σήσασα ταῦτα, καὶ πυραμίδες, καὶ τολύπαι, καὶ πόπανα πολυόμφαλα, χόνδροι τε ἁλῶν, καὶ δράκων ὄργιον Διονύσου βασάρου· οὐχὶ δὲ ῥοιαί, πρὸς τοῖσδε καρδίαι, ναρθηκῆς τε καὶ κιττοί. πρὸς δὲ καὶ φθοῖς, καὶ μήκωνες. ubi vides, *Clementem* ποπάνων mentione facta de placentis (φθοῖς) verba facere, quod argumento est, illis vocibus res plane diversas intelligi debere. 2°. Id discrimen praeterea colligas ex diversa hasce placentas conficiendi ratione. Testatur enim *Athenaeus* *phthoidein* 387 e caseo, melle et siligine fieri, lib. nempe XIV. p. 647. ὁ δὲ φθοῖς οὕτω γίνεται· τυρὸν ἐκπιέσας τρίβε, καὶ ἐμβάλων εἰς κόσκινον χάλκεον διήθει, εἴτ' ἐπίβαλλε μέλι καὶ σελύγνεως ἡμίραν, καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν. Contra *porano* nihil simplicius fuisse verisimile est, atque eo fortasse tantum a vulgari pane distinctum est, quod is latus et rotundus in umbilicum assurgeret. Πόπανα, inquit *Hesychius*, πλακούντια ἀπὸ ἄρτου. *Hesychium* sequitur *Etymologus*, nec immerito, cum constet primos orbis incolas diis πόπανα offerre solitos. Vide *Porphyr.* de Abst. An. p. 63. 64. et 65. At maiores nostri rudes adhuc et eiusmodi cupediarum proavis ignari frugibus et iis, quae facile parabantur, suam erga deos venerationem testatam volebant: quorum simpli-

citatem revocare cupiens *Pythagoras* *Apollinem* *Delphicum* id genus sacrificiis coluisse fertur. Hinc ποπάνων usus *Argonautarum* aetate, quibus oleum et lac infundi solitum tradit *Orpheus*, cum φθοῖδες ex utroque conficerentur. Quare πόπανον φθοῖδε multo simplicius, quam *Brotianus* tamen ποπάνου speciem fuisse scribit. Melius dixisset πλακοῦντος. πλακοῦς enim genus, φθοῖς et πόπανον species. Sic autem ille: Φθοῖσκους. καὶ φθοῖς. ἔστι δὲ ποπάνων ἢ πλακούντων εἶδος οὕτω καλούμενον παρ' Ἀττικοῖς, ᾧ χρῶνται εἰς τὰς θυσίας, ἔστι δὲ σχήματι ὁμοιον κάρδη. Lege καρδομύλη. SALLIER.

Φθοῖς, Ἀττικῶς, μονοσυλλάβως. Coll. Gron. μονοσυλλάβως, Ἀττικῶς. Deinde e *Coisl. Reg. Coll. Gron.* recepi πλατὺ ἔχον ὄμφαλον, quemadmodum quoque exhibet *Salmasius* *Exercit. Plin.* p. m. 704. A. et confirmat *Thomas M.* In *Leid.* est πλατὺν ἔχων. Similiter apud *Spanhemium* ad *Aristoph. Plut.* v. 659. Pro Ἕλληνες *Salmasius* l. c. Ἕλληνικῶς. De Atticorum more φθοῖς una syllaba efferentium conf. *Hemsterhusium* ad *Arist. Plut.* v. 676. et notata ad *Olistós.* p. 275. Quae de hoc placentarum genere notari possent, pleraque iam praeciperunt *Spanhemius* ad *Plut.* v. 676. et interpretes ad *Thomam M.*

12. Φειδωλοῖ, Ἀ. σκνιφοῖ, Ἕλληνες καὶ κοινόν] In MS. σκνιφοῖ. HUDSON.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Φάτνη¹⁷, Ἀττικῶς. πάθνη, Ἑλληνικῶς.
 Φλᾶν¹⁸, Ἀττικῶς. θλᾶν, ἢ προσαναθλίβεσθαι,
 Ἑλληνικῶς.
 Φαθὶ¹⁹, Ἀττικῶς. εἶπε, Ἑλληνικῶς.

Φλυαρεῖς ἔχων. Restitui Codd. Coisl. et R. lectionem. In Leid. et Coll. Gron. utroque loco erat ἔχων. Leid. φληαρεῖς. Laudat Moeridem Ez. Spanhemius ad Aristoph. Plut. v. 360. quem si contuleris ad Nub. v. 509. Ran. 204. Valckenaerium ad Eurip. Phoen. v. 712. p. 267. Ruhnkemannium ad Timaeum v. Τί δῆτα ἔχων στρέφη. [p. 257. sq.] Hogenenium ad Vigeri Idiot. p. 294. plura non requires. E longe plurimis apponam Cratini versum e Scholiis Aristoph. ad Nub. v. 354. Ἀηρεῖς ἔχων. γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων. Scholiastae verba mirifica sunt perturbata hoc modo: τοῦτον δὲ ὡς γυναικίζομενον οὐκ Ἀριστοφάνης διαβάλλει μόνον, ἀλλὰ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ, λέγων οὕτως. Ἀηρεῖς ἔχων. γράφ' αὐτὸς ἐν ἐπεισοδίῳ. γελοῖος ἔσται Κλεισθένη κυβεύων. quae Suidae stupor in Κλεισθένης expilavit: οὗτος ἐπικιναιδίᾳ διεβέβλητο, καὶ ἐγυναικίζετο. καὶ Κρατῖνος. Ἀηρεῖς ἔχων. γράφων αὐτ' ἐν ἐπεισοδίῳ. γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων. Hoc autem modo utriusque verba constituenda: καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὕτως γράφων (vel γράφων ταῦτ') ἐν ἐπεισοδίῳ. Ἀηρεῖς ἔχων. γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων. Erisodium in comoedia quid sit, norunt eruditi.

Κατὰ γραμμάτων ἐναλλαγὴν, ut dicit Eustathius ad Homer. p. 1259. ed. Rom. (Il. X. p. 1356. l. 48.) HUDSON.

Φάτνη, Ἀ. πάθνη. Eustath. ad Odys. O. p. 579. l. 33. καὶ ἡ φάτνη — ἦν ἀντιστοιχία ἰδιωτικῆ πάθνην καλεῖ. Apud Hesychium sunt Πατνώματα et Φατνώματα. Πάθνη legitur in Geopon. lib. XV. cap. 4. τὰ στόμια τῶν παθνῶν. Pro πάθνη Coll. Gron. πάον. Θ in O mutata.

18. Φλᾶν] Verba ἢ προσαναθλίβεσθαι videntur huc aliunde venisse. Schol. Aristoph. ad Plut. v. 694. Φλᾶν δὲ νῦν τὸ μετὰ ψοφοῦ ἐσθλεῖν. καὶ γὰρ φλᾶν τὸ θλᾶν. FISCHER.

Φλᾶν, ἀντὶ θλᾶν, Ἀττ. ἀντὶ θλᾶν, desunt in Cod. Coisl. nec immerito. SALLIER.

Absunt etiam a Reg. et Coll. Gron. Cum iisdem Codd. in fine voces θλᾶν, Ἑλληνικῶς, ἢ προσαναθλίβεσθαι, transposui. Exemplum huius verbi dedit Ill. Spanhemius ad Aristoph. Plut. v. 693. et 784. Edendi significatione legitur in fragm. Menandri Meretric. p. 70. Κύψας ἐς αὐτὸν τῶν τρογημάτων ἔφλα. Antiphon. Excerpt. Grot. p. 623. Κ' οὐ δημωτικόν γε τοῦτ' ἔδρα τοιαῦτα φλῶν. Προσαναθλίβεσθαι est idem quod δέφεσθαι. Conf. Hesych. in Ἀναπεφλασμένον.

17. Φάτνη, Ἀ. πάθνη] 19. Φαθὶ ἀντὶ εἶπε Ἀττ.]

Φθειρες²⁰, ἀρσενικῶς, Ἀττικῶς. Θηλυκῶς, Ἑλλη-
νικῶς.

Φιδάκνη²¹, Ἀττικῶς. πίδακος μέγας καὶ σύστομος.
πιθάκνη, Ἑλληνες.

Duae voces ἀντὶ εἰπέ desideran-
tur in Cod. Coisl. SALLIER.

Φαθί. ἀντὶ εἰπέ praecuntibus
Coisl. Reg. Coll. Schl. et Gro-
nov. delevi. Φαθί est ex Aristoph.
Eq. v. 22. ubi vid. Schol.

20. Φθειρες] MSS. C. R.
Coll. Gron. φθειρω. Forte pro
φθειρ vel φθειρα. Vocem ἀρσε-
νικῶς praemisi alteri Ἀττικῶς
cum iisdem Codd. Ceterum vid.
Thom. v. et not. τοῖς φθειρῶσι
Aristoph. Pac. v. 739.

21. Φιδάκνη, Ἀ. πίδακος
μέγας] In MS. μέγα. HUDSON.

Vereor, ne rescribi debeat ex
Hesychio et Schol. Aristophanis,
cuius verba sunt apud Suidam,
πίδακος μικρὸς καὶ στενός. σύ-
στομος tamen ferri potest. FI-
SCHER.

Φιδάκνη, Ἀ. πίδακος μέγας.
Ita Cod. Coisl. Verum Moeridi
cum veterum Grammaticorum ne-
mine convenit, utpote qui φιδά-
κνην seu πιθάκνην doliolum esse
tradunt. Adde, quod ibi μέγας et
σύστομος sibi non respondeant.
σύστομος enim nihil aliud signi-
ficat, quam angustus: quamob-
rem non deerunt fortasse, qui le-
gere malunt μικρός. Φιδάκνη,
inquit Hesychius, πιθάριον μι-
κρόν, στενόν. Alibi vero: Πιθά-
κναι καὶ πιθάκνια, οἱ μικροὶ
πίδακοι. Solebant veteres φιδάκνη
efferre, οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην
λέγουσι. Schol. Aristoph. Eq. v.

789. Hinc Moeridis lapsus, qui
πιθάκνη tanquam minus Atticum
repudiat, tametsi Aristophanes
alique eo usi deprehendantur.
SALLIER.

Φιδάκνη. Coll. Gron. φικά- 393
δνη. Spanhemius ad Aristoph.

Plut. v. 546. omissis vocibus πί-
δακος μέγας καὶ σύστομος citat:
Φιδάκνη, Ἀττικῶς. πιθάκνη, Ἑλ-
ληνικῶς. Similiter Cl. Valcken.
ad Eurip. Phoen. p. 479. In
marg. Moeridis Stoeberus nota-
verat, πιθάκνη Ἑλληνες abesse a
Cod. Coisl. In Coll. Schlaeg. so-
lum πιθάκνη abest. In his nihil
temere videtur mutandum, nec
quippiam delendum. In vocibus
autem πίδακος μέγας καὶ σύστο-
μος foedissimam haerere maculam,
cum Cl. Sallierio statuo. Leid.
μέγα, ceteri, ut videtur, μέγας.
Πιθάκνη vas parvum oris an-
gusti fuisse ceteri testantur Gram-
matici. Repouendum, ni fallor:
πίδακος Μεγαρικὸς σύστομος. Eu-
bulus apud Athen. lib. I. p. 28.
D. — Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ
βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια.
quem locum etiam laudat Eustath.
ad Il. Σ. p. 1227. l. 15. De
fictilibus Megaricis videndus om-
nino ὁ πάνυ Hemsterhusius ad
Aristoph. Plut. v. 808. Levissima
haec est mutatio nostra: Mega-
rensiū autem nomen ipsis praene
librariis fuit οὐτ' ἐν λόγῳ, οὐτ'
ἐν ἀριθμῷ. Ita apud Hesychium
v. Σίμαιθα, ἑταίρας μαγειρικῆς
ὄνομα. pulchre Vir Magnus P.

Φάκελον²², Ἀττικῶς φορτίον, ἔκκαυμα, Ἑλληνικῶς.

Wesselingius Probab. p. 45. restituit *Μεγαρικῆς*. Simili plane modo in *Alciphronē* lib. III. ep. 53. p. 398. καὶ χύτραν μεμβράδας ἔχουσαν, καὶ ἀφύας μαγερικὰς ἐξήρπασα. probabile est, scribi oportere ἀφύας *Μεγαρικὰς*. *Megarum* enim aliquando magnam fuisse aruarum abundantiam, constat ex *Plutarcho* [de Prof. Virt.] T. II. p. 83. D. Quanquam *Bergleri* coniectura, *Φαληρικὰς* reponentis, ingenii laude privanda non est. — Pro *φιθάκνη* in nostris *Aristophanis* exemplaribus legitur *πιθάκνη*, *Plut.* v. 546. ubi vid. *Spanhem.* et *Equit.* v. 789. *Φιθάκνιδα* usum *Aristophanem* in *Δημιοπράτοις*, auctor est *Pollux* lib. X. sect. 74. Vid. et *Suidam* v. *Πιθάκνη*. *Dolia* fuisse fictilia e supra dictis liquet, et e *Pollucis* lib. X. sect. 190. ubi in *Platonis* versibus vehementer depravatis legitur *πιθάκνη* ὄστρακίγη. et *Luciani* T. II. Quomodo H. conscr. [4.] p. 5. l. 70. [l. 71.] *πιθάκνιον* οὐδὲ πάνυ καρτερῶς κεκεραμευμένον. A vasis tamen fictilibus distinguere videtur *Polemon* apud *Athen.* lib. XI. p. 483. D. Pro quibusvis *doliis* sumitur hoc nomen in *Alciphron.* lib. III. ep. 7. *Antonin. Liber.* cap. 24. *Aelian.* H. A. lib. XII. cap. 41. *πιθάκνης* καὶ εἴκοσι ἀμφορέας δεχομένης. lib. XV. cap. 8. *Laconicum Πισάκνα*, *πιθάκνη*, conservavit *Hesychius*.

(σπασμὸς) Ἑλλ.] Ita, vel *φορτίον*, καὶ ἐκ τοῦ ἐγκαύματος σπασμὸς, Ἑλληνικῶς. Nam apud *Ammonium* reperio *φάκελον*, ὁ μετὰ *φλεγμονῆς* σπασμὸς. Fuit, cum ex *Hesychio* et *Suida* legendum censuerimus: *Φάκελον*, Ἀττικῶς φορτίον εὐάλωτον, Ἑλληνικῶς. *Hudson.*

Quae coniectura magis quam prior illa arridet; nam *σφάκελον*, non *φάκελον*, *Ammonius* haud dubie e *Thom. M.* tradit esse τὸν μ. φλ. σπ. *Fischer.*

Φάκελον. Is articulus in *Cod. Coisl.* sic legitur: *Φάκελον*, Ἀττικῶς φορτίον, ἔκκαυμα, Ἑλληνικῶς. Sensus est, *φάκελον* vocem esse *Atticam*, *φορτίον* vero et *ἔκκαυμα* inter illas locum non habere, quasi nempe *φάκελον* de *fasciculo* et de *inflammatione* diceretur. Huic *Moeridis* sententiae quodammodo favent haec *Ammonii*: *Φάκελος* καὶ *φάκελον* διαφέρει. *φάκελος* μὲν γάρ ἐστι *φορτίον ξύλων*. *Θουκυδίδης*, *φακέλους ὕλης ἀργείας*. *φάκελον* δὲ ὁ μετὰ *φλεγμονῆς* σπασμὸς. Si tamen recte se habeant: depravata enim esse persuadet *Thomas M.* quem idcirco audire iuvat: *Φάκελος*, *δεδεμένον φορτίον*. *Συνέσιος* ἐν ἐπιστολῇ. *φάκελον* ἐπιστολῶν *Διογένει* δούς. *Θουκυδίδης*· *φακέλους ὕλης ἀργείας*. *σφάκελος* δὲ ὁ μετὰ *φλεγμονῆς* σπασμὸς. Certe nemo negaverit, *Ammonium* ibi a *Thoma* exscribi. *Ammonius* *Thucydidem* laudat,

22. *Φάκελον*, Ἀ. φορτίον (καὶ) ἐκ καύματος γείας legeretur (quod tamen li-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Φθείρου²³, Ἀττικῶς. ἀπαλλάσσου, Ἑλληνικῶς.
 Φθῶσιν²⁴, Ἀττικῶς. φθάσωσιν, Ἑλληνες.
 Φερεφάττα²⁵, Ἀττικῶς. Περσεφόνη, Ἑλληνες.
 Φαυλίξειν²⁶, Ἀττικῶς. κατευτελίξειν, Ἑλληνικῶς.

lis pro appellativo positi, quod alias raro accidit, occurrit cap. 29. Βελλεροφόντης ἦν Φρύγιος ἀνὴρ, τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς καὶ ἀγαθός. ὃς πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν, ἐλήϊζετο τὰ παραθαλάσσια χωρία. In MS. Oxon. voces Φρύγιος ἀνὴρ omissae sunt. Perspiciebat quippe librarius eruditus, eas plane non esse ferendas. Sed leviozem medicinam adhibendam esse censeo, nec statim vitiosa rescindenda. Possunt autem et debent sic sanari: Βελλεροφόντης ἦν φυγὰς ἀνὴρ, τὸ γένος Κορίνθιος. Ita cap. 32. Περσεὺς δ' ἀνὴρ φυγὰς ἐξ Ἀργοῦς, ἐλήϊζετο τὰ κατὰ θάλατταν. Revertar ad *Moeridem*. *cf. Ind*

23. Φθείρου, Ἀ. ἀπαλλάσσου, Ἑ.] Ita MSS. C. R. et Coll. Gron. pro ἀπαλλάττου, ut est in Huds. et Leid. Addiderat Hudsonus μετὰ φθορᾶς, e *Thoma M.* ut puto. Sed nihil isto additamento opus. Vid. *Aristoph.* Plut. v. 598. 610. Supra: Ἀποφθάρηθί μου, Ἀ. ἀπαλλάγηθί μου, Ἑλλ. Posterius ἀπαλλάγηθί μου legitur in *Alexidis* fragm. apud *Athen.* lib. XII. p. 516. F. Conf. G. D. A. in Obs. Misc. Vol. IV. p. 451.

24. Φθῶσιν] Conf. Animadv. ad Welleri Grammat. p. 281. [T. III. P. 1. p. 191. sq.]

Φθῶσιν, Ἀ. φθάσωσιν, Ἑλληνες. Ita quoque *Thomas Mag.*

Φθῆναι καλλίον ἢ φθάσαι. Uterque fallitur, ut constat ex *Euripidis* Phoen. v. 982. Κἄν μὲν φθάσωμεν, ἐστὶ σοι σωτηρία. Ne quis autem *Euripidem*, versus legibus coactum servire, hacce voce usum esse arbitretur, testem adducemus *Platonem*, qui *Reipubl.* lib. VI. p. 500. A. ait: ἐγὼ μὲν γάρ σε προφθάσας λέγω, ὅτι ἐν ὀλλοῖς τισιν ἡγοῦμαι. SALLIEN.

Quem veteris scriptoris locum respexerit *Moeris*, ignoramus. Φθῆ est in *Eurip.* Orest. v. 1220. Pro Ἑλληνες Coll. Gron. ut saepe, Ἑλλην. i. e. Ἑλληνικῶς.

25. Φερεφάττα, Ἀ. Περσεφόνη] Coisl. Φερσεφόνη. Nugatur autem ibi *Moeris*, ut alibi ostendemus. SALLIEN.

Φερεφάττα. Leid. Φερσεφάττα, ut est in *Aristoph.* Ran. v. 683. ubi vid. *Spranhem.* Περσεφάττα est in *Thesmoph.* v. 294. Conf. *Oudendorp.* ad *Thom. M.*

26. Φαυλίξειν, Ἀ. κατευτελίξειν, Ἑλλ.] Cl. *Oudendorpius* ad *Thom.* v. reponendum existimat: καὶ εὐτελίξειν, Ἑλληνικῶς. Forte, quod compositum κατευτελίξειν alibi non legisset Vir eruditissimus. Verum utitur eo etiam *Michael Psellus* in versibus politicis: Τὸ δέ γε ἀπεμύλιζε τὸ κατητελίξέ πω. ubi pro ἀπεμύλιζε scribendum videtur ἀπεφαύλιζε. *Etymolog.* p. 789. l. 51. ἐνεμέσιζε δὲ καὶ ἀπε-

Φεψάλους²⁷, τοὺς σπινθῆρας, Ἀττικῶς.
 Φύσιγγας²⁸, τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα,
 Ἀττικῶς.

φαύλιζε τὰ λεγόμενα. Verbo φαυλίξειν utitur Plato de Legg. lib. II. p. 796. E. [p. 667. A. St.] διαφαυλίξειν lib. VII. p. 890. B. [p. 804. B. St.] alii. Vide Hesychium v. Ἐφαύλιζον, et not.

27. Φεψάλους]. Lege apud Hesychium Φέψαλος pro Φέψε-
 λος. HUDSON.

In Hesychio nihil mutandum est. Vid. Ti. Hemsterhusius ad Thom. in Ὑαλος. Φέψαλος legitur in Aristoph. Acharn. v. 277. 397. 668. Vesp. v. 227. Plura dabit Stanleyus ad Aeschyl. Prometh. v. 362. Α φέψαλος φειψάλυξ. Aristoph. Lys. v. 107. quam vocem capite truncavit Hesychius. Nam pro ψαλύγων, ἔνιοι ψάλυγας τὰς λεγομένας ψυχὰς. ἄμεινον δὲ τοὺς ἀσθενεῖς σπινθῆρας. mihi vix dubitandum videtur, quæ scribere debuerit: Φεψαλύγων et φειψάλυγας. Per ψυχὰς intelligenda sunt animalcula, quæ noctu circum lychnos volitant. Vid. Stephan. Thes. T. IV. p. 751. B. In Coll. Gron. est Φεψάλου, τῆς σπινθῆρος.

28. Φύσιγγας, τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα] Ita ex Hesychio. In MS. μνή-
 μαις ἐκκαύματα. HUDSON.

Φύσιγγας, τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. Similiter Etymologus p. 802. f. Moschorum II. Σ. p. 192. Suidas: Φύσιγγες, τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα, ἢ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων.

Conf. in Περυσιγγωμένοι, et Schol. Aristoph. ad Ach. v. 525. Hesychius: Φύσιγγες, εἶδος σκορόδου, ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας, καὶ οἱ πρόλοβοι τῶν ὀρνίθων, καὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. Sed confuderunt Grammatici duas voces sono admodum vicinas, φύσιγγας et φαύσιγγας. Φύσιγγες proprie sunt turgidi folliculi in allii capite, caules, dein quicquid cavum est. Galenus in Gloss. Hipp. Φύσιγγα, τὸ καλούμενον ἐκκαύλημα καὶ μάλιστα τὸ κοῖλον. Vid. Foësius Oeconom. Hippocr. v. Φύσιγγε. Apud Pollucem lib. IV. sect. 198. χηλαὶ ἢ φύσιγγες ἢ ραγάδες πτερνῶν, ποδῶν, αἰδοίου. mutandæ non videntur. Apud Hesychium: Φόριγγες, τὰ ὕδνα, tubera, hinc fortassis sunt depravata. Φαύσιγγες autem maculae sunt ab igne in tibiis inustae, pustulae, papulae. Galenus: Φαύσιγγες κυρίως μὲν οἱ ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις ἐπανιστάμενοι κύκλοι ἐρυθροί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ λοιποί. et Φῶδες, αἱ φαύσιγγες ὑπὲρ ὧν εἴρηται. Pollux lib. VII. sect. 110. Φῶδες δὲ αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι. καὶ φλυκτίδες καὶ φαύσιγγες αἱ ἐπὶ ταῖς κνήμαις μάλιστα ἐπὶ χαλκῶν. Etymologus: Φαύστιγγες (leg. Φαύσιγγες), οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπῖλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesychius: Φαύσιγγες, αἱ ἐν ταῖς πτέρυγαις γινόμεναι ραγάδες. ἔνιοι τὰς ἀπὸ τοῦ πυ-

Φοινικίς²⁹, ἔνδυμα Λακωνικόν, ὅποτε εἰς πόλεμον ἴοιεν, διὰ τὸ ὁμοχροεῖν τῷ αἵματι, Ἀριστοτέλης ἐν Πολιτείᾳ λέγει.

ρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γενομένας φλυκταίνας· δηλοῦσι δὲ καὶ ἀγὰς καὶ ἀκτινας. ἄλλοι δὲ αἰμορροΐδας καὶ φλυκταίνας καὶ λαμπηδόνας. ubi
398 in initio φύσιγγας etiam cum φαύσιγγι confundisse videtur. Φαύσιγγες autem dictae sunt a veteri verbo φαύζω, uro, torreo, quod conservarunt Hesychius et Eustathius. Ita hic ad Il. N. p. 945. l. 11. φῶ δὲ λέγεται καὶ τὸ φαίνω, ἐξ οὗ καὶ τὸ φῶς. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ κάλω, ἐξ οὗ φαύζειν, τὸ φρύγειν Ἀττικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ φῶδες αἰ ἀπὸ φλογὸς φλύκταιναι, ὧν καὶ ὁ Κωμικὸς μέμνηται. Hesychius: Φαύζειν, φρύγειν. Male editur Φαύζειν. Quod praecedit: Φαύειν, ποιεῖν, forte sic corrigendum est: Φαύειν, κάλειν. Similiter a φῶζω, uro, torreo (vid. Etymol. p. 803. l. 47. et ib. Φωγνύναί l. 32.), φῶδες, de quibus consule Grammaticos. Ab αἰθῶ αἰθόλικες. Vid. Erotian. v. A κάλω καυχαλίδες sive καυσαλίδες. Ita enim in Hesychio pro Καύχαλις, φλύκταινα, legere malim Καύσαλις. A φλογίζω, φλογίσματα. Michael Psellus: Φῶδας, τὰ φλογίσματα. Et ab ἐκκάλω, ἐκκαύματα, ab ἐγκάλω, ἐγκάυματα, ad ἀποκάλω, ἀποκαύματα. Quorum primum ἐκκαύμα cum adeo frequens sit apud Grammaticos, ut e locis supra laudatis liquet, quibus addi potest Etymologus in Φῶς. p. 803. l. 36. loco movere non sum ausus:

praecipue cum eam scripturam in Luciano etiam posse servari censuerit, cuius iudicium his in litteris maximi faciendum esse omnes mecum agnoscunt eruditi. Ti. Hemsterhusius ad Dial. Marin. XI. [2.] T. I. p. 317. In Hesychio etiam vix dubitamus, quin Ἐκκαύματα, ἐξανθήματα, perperam scripta sint pro Ἐκκαύματα. Oportasticon Vetus: Papula, ἐξανθήματα. Hesychius: Φόα, ἐξανθήματα ἐν τῷ σώματι. Conf. Etymol. in Ψύδραξ p. 819. in Luciano. D. M. [20, 4.] T. I. p. 416. l. 60. ὁ ταῖς φλυκταίνας ὅλος ἐξηγηθῆκώς.

29. Φοινικίς] In MS. ἴοι, et pro διὰ τὸ ὁμόχρουν εἶναι legitur διὰ τὸ ὁμοχροεῖν. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Scilicet Λακεδαιμονίων. HUDSON.

Φοινικίς. Pro ἴοιεν, uti recte est in Coisl. et Coll. Schlaeg. perperam Leid. et Coll. Gron. ἴοι. Verbum ὁμοχροεῖν, cuius loco Hudsonus ὁμόχρουν εἶναι sine causa substituerat, omnes confirmant MSS. et, qui Moeridem expilavit, Moschopolus II. Σ. p. 193. In fine τῇ ante Πολιτείᾳ cum C. R. Coll. Gron. delevi. Aristotelem ἐν τῇ Λακεδαιμο- 399 νίων Πολιτείᾳ hanc in rem etiam laudat Scholiasta Aristoph. ad Acharn. v. 319. quem vide et ibidem Kusterum aliosque, quos citat Cel. Oudendorpius ad Thoma-
mam v.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Φονέα³⁴, Ἀττικῶς ἀνδροφόνον, Ἑλληνες.

Leg. τ. μαθ., ἢ τὸν παραγι-
νόμενον, Ἀττικῶς. FISCHER.

Coll. Schlaeg. ἢ τὸν παραγι-
νόμενον alia manu orae libri ad-
scripta testatur. In Coll. Gron.
παραγενόμενον. *Moeridis* non
esse certum est. Vide Φειβάλους,
Φύσιγγας, Φθόην. etc. Φοιτητῆς
pro discipulo apud Atticos satis
frequens est. Vid. Plato *Euthy-*
dem. p. 205. E. [p. 295. D. St.]
Alcib. I. p. 433. B. [p. 109. D.
St.] de *Rep.* lib. VIII. p. 723. A.
[p. 503. A. St.] de *Legg.* lib. VI.
p. 873. E. [p. 779. D. St.] *Li-*
ban. T. I. p. 676. A. alii. Conf.
Eustath. ad II. E. p. 445. II. I.
p. 625. l. 45. Pro magistro, quo
sensu etiam sumi scribit *Etymo-*
logus p. 797. l. 43. non reperi.
Φοιτῶν de discipulis positum *Po-*
lyaeno restituendam e MS. Flor.
lib. V. cap. 11. sect. 22. Εὐή-
φενος προσφοιτῶσι νέοις καὶ
τοῖς πατράσιν αὐτῶν γνώμην
ηγόρευε, μηδαμῶς τυράννῳ πι-
στεύειν. Leg. cum MS. τοῖς φοι-
τῶσι νέοις. Singulare est, quod
e *Lysia* annotavit *Eustathius* ad
II. Σ. p. 1227. l. 31. ἀποφοιτῶν
παρὰ Λυσία, τὸ παύσασθαι φοι-
τῶντα, ὃ ἐστὶ μαρθάνοντα. Ve-
rum egregia sunt, quae super hoc
verbo mecum communicavit *Val-*
ckenaerius meus: „Ἀποφοιτῶν
neque in orationibus *Lysiae* re-
peritur, nec legerat *Eustathius*;
enotatum, opinor, a veteri quo-
dam Grammatico ex Orat. *Di-*
narchi contra *Pytheam*. Hoc
certe significatu, quo explicat
Eustathius, pro παύσασθαι φοι-
τῶντα, legitur in loco *Dinarchi*

„apud *Harpocrationem* et *Sui-*
dam in v. *Χρυσόχοειον*, qui
„locus viros doctes non parum
„exercuit; mihi sic verba *Dinar-*
chi videntur accipienda, ut le-
„gatur: πάλιν γὰρ *Διοχίνου* ἀπο-
„φοιτήσας, παρὰ τοῦτω δηλονό-
„τι χρυσοχοεῖν ἐμάθανεν, *Λε-*
schinis iterum derelicta *disci-*
plina, in huius videlicet offi-
„cina didicit aurificinam. Ad-
„movi interpretamentum παρὰ
„*Διοχίνην* φοιτῶν vel φοιτῶν.
„παυσάμενος, suspicaberis forsitan
„illinc fluxisse παρ’ *Διοχίνην* vel
„παρ’ *Διοχίνην*, quod exhibent
„editiones; παρ’ *Διοχίνου* prae-
„bet Cod. Med. Qua in *Ἀπο-* 401
„φοιτῶν, eadem vi praepositio-
„nem accepit. *Eustath.* Od. p.
„303. l. 25. Ἀπόδρομον expli-
„cans τὸν πεπαυμένον ἀπὸ τῶν
„δρόμων. τὸ τῆς στρατηγίας παύ-
„σαι semel *Demosthenes* [e. *Argi-*
stocrat.] dixit ἀποστρατηγὸν
„ποιῆσαι p. 427. §. 232. [p. 669.
„Reisk. p. 600, 149. Bekk.] *At-*
„tigit *Valesius* ad *Harpocrat.*
„p. 346.“

34. Φονέα, Ἀ. ἀνδρο-
φόνον, Ἑλληνες.] Quam
recte, ex his *Lysiae* [contra *Theo-*
mnest. p. 116. Steph. p. 235, 7.
Bekk.] p. 124. manifestum est:
Τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτα ἀπα-
γορεύειν, ἀλλ’ ἀνδροφόνον οὐκ
ἔῃν λέγειν. Hinc *Thomas M.* ab
aliis aliter ea de re pronuntiatum
auctor est: ἄλλως, inquit, φονεὺς,
Ἑλληνες. ἀνδροφόνος, Ἀττικοί.
Temere profecto. Φονεὺς enim ab
Isocrate aliisque compluribus usur-
patur. SALLIEN. . . .

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

Χοάνην¹, Ἀττικῶς. χώνην, Ἑλληνες.

Χέρσον², οὐδετέρως, Ἀττικῶς. θηλυκῶς, Ἑλλη-
νικῶς.

Χαλκοῦς³ καὶ χαλκῆ, ἀδιαίρετως, Ἀττικῶς.
χάλκεος, χάλκεα, Ἑλληνες.

Χρυσοῦς⁴, καὶ χρυσῆ, Ἀττικῶς. χρύσεος καὶ
χρύσεια, Ἑλληνες.

Φονέα. Leid. ἀνδροφόνος. Usus est *Moeride Wetstenius* ad 1 Timoth. cap. I. v. 9. Utrumque ἀνδροφόνος et φονεὺς recenset *Polux* lib. VI. sect. 151. et lib. VIII. sect. 133. utrumque apud scriptores Atticos occurrit. Sed φονεὺς antiquius est et apud scriptores vulgares non facile reperietur. Conf. *Oudendorpium* ad Thom. v.

1. Χοάνην, Ἀ. χώνην, Ἑλλ.] In MS. χώνον. HUDSON. Χοάνην, Ἀ. χώνην, Ἑλλ. Ita Cod. Coisl. SALLIER. et Coll. Schl. Leid. χώνον. Χοάνη legitur in *Aristoph. Thesmophor.* v. 18. Διὰ χώνης, per *infundibulum*, apud *Platonem* de Re- publ. lib. III. p. 625. D. [p. 411. A. St.] et in *Pherocratis* versibus apud *Athen.* lib. VI. p. 269. C. Ἦντλον διαὶ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν. ubi χοάνης in metri leges peccaret. Pro Ἑλληνες leg. Ἑλληνικῶς.

2. Χέρσον] Coll. Gron. et Ward. Leid. et Coisl. in B. C. *Montef.* in fine repetunt χέρσον, θηλυκῶς, Ἑλληνικῶς. Ultima vox abest. a Leid. in B. C. est Ἑλ- ληνες, ut semper feré, et Ἀττικοί.

Grammaticus Vetus in *Bibl. Coisl.* p. 482. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 116, 5.] Χέρσα, τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος *Προμηθεῖ.*

3. Χαλκοῦς] In Cod. Coisl. 402 καὶ post Χαλκοῦς omittitur: pro ἀδιαίρετον legitur ἀδιαίρετως, et Ἀττικοί pro Ἀττικῶς. Conf. *Phrynichus* p. 88. FISCHER.

Χαλκοῦς. Coll. Gronov. χαλκῆς. E Coisl. Reg. Coll. Gron. ἀδιαίρετως reposui pro ἀδιαίρετον. Pro Ἑλληνες Coll. Gron. Ἑλλ. Leg. Ἑλληνικῶς. Pro χαλκῆ *Wetstenius* ad *Apocal.* cap. IX. v. 20. citat χαλκᾶ. Χαλκῆ est in *Aristoph. Plut.* v. 813.

4. Χρυσοῦς καὶ χρυσῆ] Is articulus sic legitur in Cod. Coisl. Χρυσοῦς καὶ χρυσῆ, Ἀττικῶς. χρύσεος καὶ χρύσεια, Ἑλληνες. SALLIER.

Χρυσοῦς. Huds. ed. Χρυσοῦς, χρυσῆ, (καὶ χρυσοῦν) Ἀττικῶς. χρύσεος, (χρύσεια), Ἑλληνες, καὶ χρύσειον. Leid. Χρύσεος, Ἑλληνες καὶ χρύσεια. E Coisl. Reg. et Coll. Gron. restitui *Moeridis* scripturam. Usus est hoc etiam loco *Wetstenius* ad 2 Tim. cap. II. v. 20. Vid. *Phrynich.* p. 88. [p. 207. Lob.] Thom. M. v. Χρυσοῦς. *Suid.* in Ἀπλά.

Χρηται⁵, Ἀττικῶς. χρᾶται, Ἑλληνες.

Χθές⁶ καὶ χθιζόν, Ἀττικῶς. ἐχθές καὶ ἐχθει-
νόν, Ἑλληνικόν.

Χρέως⁷, Ἀττικῶς. διὰ τοῦ ᾠ μεγάλου. διὰ τοῦ
ο μικροῦ, Ἑλληνες.

Χαιρήσεις⁸, Ἀττικῶς. χαιρήση, Ἑλληνικῶς.

Χλωρόν⁹ τυρόν, Ἀττικῶς. ἀπαλόν δὲ, Ἑλληνες.

5. Χρηται] Vide Graeciam ad Luciani Soloecistam [7.] p. 96. Hudson. T. III. p. 571. Conf. Valcken. ad Eurip. Phoen. v. 961.

6. Χθές καὶ χθιζόν] Dissentiant a Moeride Phrynichus et Thomas M. Audiamus utrumque. Phrynichus p. 142. [p. 323. Lob.] Χθιζόν ἀποσοβητέον, ὅτι ποιητικόν, ἀντὶ δὲ τοῦ χθιζοῦ ἐροῦμεν χθεινόν πρὸς τὸ πολιτικόν ἀποτορνεύοντες τὸν λόγον, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. Vesp. v. 281. Verum non dubito, quin χθιζός apud scriptores Atticos repererit Moeris, quo etiam usus Aristides, observante Thoma M. Hesychius: Χθιζοί, χθεινοί. Χθιζός, χθεινός. Ἐχθές et χθές apud Aristophanem occurrit, ut vere pronunciarerit Thomas: καὶ ἐχθές καὶ χθές.

Χθές tamen rarius et magis Atticis proprium. Hesych. Χθές, χθιζόν, ἐχθές. Etymologus p. 404. l. 22. οἱ Ἀττικοί, χθές· οἱ δὲ κοῖνοι, ἐχθές. Conf. Suidam v. Χθές. Obiter succurramus Hesychio: Σές, Ἰλαθες, Πάφιοι. Pro Ἰλαθες legendum censeo ἐχθές. Paulo supra: Σερός, χθές, Ἡλεῖοι.

Ἐχθές καὶ ἐχθεινόν. Vide-
tur leg. Χθεινόν. Thomas M.

Χθιζός, οὐ χθεινός. Hesychius:
Χθιζός· χθεινός. Ρησικα.

7. Χρέως] Vid. Phrynich. 403 p. 172. [p. 391. Lob.] Per ᾠ legitur in Aeschylæ Theb. v. 20. Pers. v. 779. Suppl. v. 481. Aristoph. Ach. v. 453. 454. Per ᾠ in Platonis et Demosthenis libris. Eustathius ad Il. N. p. 939. l. 1. Χρέως Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες, εἰς Πλάτων καὶ Δημοσθένη, διὰ τοῦ ᾠ δηλαδὴ μεγάλου.

8. Χαιρήσεις] Ita etiam Thomas Magist. ex Aristoph. in Plut. v. 64. Legendum suspicabar: Χαιρήση, Ἀττικῶς. χαιρήσεις, Ἑλληνικῶς. Vide v. Θηράσεται. Hudson.

Χαιρήσεις, Ἀ. χαιρήση, Ἑ.] Leg. χαρήση. BERGLER. in marg. Similiter Cl. Oudendorpius ad Thom. v. In Coisl. et Coll. Schl. est χαιρήσεις pro χαιρήση. Leid. Χαιρήση, Ἑλληνες. χαιρήσεις, Ἀττ. Citat Moeris Wetsten. ad Matth. cap. II. v. 10. Χαιρήσεις Aristoph. Equit. v. 825. Plato Phileb. p. 376. F. [p. 21. C. St.]

9. Χλωρόν τυρόν] Hæc pertinet is Pollucis locus lib. X. sect. 2. οἱ Ἀττικοὶ ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων καὶ τὰ χωρία ᾠνόμαζον, λέγοντες εἰς τοῦτον, καὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ubi de bubulis intestinis sermo est. Quam ob rem non audiendus *Amponius*, qui discrimen illud inter *χολάδας* et *χόλικας* statuit, quod priori nomine *intestina*, altero *δουπε ventres* significantur. *Χολάδες*, inquit, καὶ *χόλικες* διαφέρει. *χολάδες* μὲν γὰρ τὰ ἔντερα. *Χύντο* χαμαὶ *χολάδες*. *Χόλικες* δὲ τῶν βοῶν κοιλίαι. *Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίσις*. Ἡ βοιδάρτων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος, *χολίκων ἐπιθυμῶν*. Atque hanc illius sententiam *Suidas* et *Etymologus* amplecti non dubitarunt: cui refellendae etsi versus
405 iam allati satis superque esse videantur, alios ex *Orpheo* in *Argonaut.* adducere non pigebit, utpote quibus ostenditur *χολάδες* de quibuslibet *intestinis* dici. Poëta enim, postquam de variis animalibus *Medeae* iussu mactatis verba fecit, subiungit v. 962. — *Αὐτὰρ ἔπειτα Νήδυας ἐμπλήσας σκυλάκων, φιτροῖσιν ἔθηκα ὕδατι μίξδ' ὤμας χολάδας χεόμεν περὶ βόθρον*. Nunc, si quid *Moeridi* tribuendum est, opus illud, quod *Orpheo* adscribi solet, *Aristophane* erit antiquius, cum nomen *χόλικες* apud recentiores tantum Atticos in usu fuerit. SALLIER.

Χολάδας. Vocula ὤς, quam *Hudsonus* addiderat ante *χόλικας* ἐφθὰς, ab omnibus MSS. abest. In Leid. *χολικᾶς*. *Χολάδες* et *χόλικες*, quae distinguit *Amponius*, quin idem fere denotaverint, dubitari vix potest. Vid. *H. Stephanus* Thes. T. IV. p. 558. *Χολάδες* in Hymno in Mercurium sunt *intestina bubula*. Similiter *Scholiasta Aristophanis* ad Pac. v. 716. Ὅσας δὲ κατέδη *χόλικας* ἐφθὰς, καὶ κρέα. quem versum

Moeris respicit, haec notat: *Χόνικες*, τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἱεροῦντο, ὡς τὸ ἄλλο σῶμα, τινὲς δὲ *χόλικα* φασὶν εἶδος ἰχθύων. Conf. ad *Equit.* v. 1176. et *Vesp.* v. 1139. *Aristophanes* apud *Polluc.* lib. VI. sect. 56. *Χόρδαι*, φύσκαι, πάσται, ζῶμοι, *χόλικες*. *Pollux* lib. VI. sect. 52. *χόλιξ* καὶ *χολίγια* ὕεια. *Χόλικες βοός*, *Pherecrates* apud *Athen.* lib. VI. p. 269. A. Apud Atticos hoc nomen feminino genere usurpari annotavit et *Phrynichus* p. 136. [p. 310. Lob.] *Οἱ χόλικες ἀμαθές*. οἱ γὰρ δόκιμοι θηλυκῶς αἱ *χόλικες*. ubi *Moeridem* citat *Pauwius*. Idem *Phrynichus* Appar. Sophist. Bibl. Coisl. p. 469. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 72, 5.] *Χόλικες οἱ πολλοὶ ἀρῥενικῶς*. οἱ δ' ἀρχαῖοι θηλυκῶς. Emaculandus *Suidas* v. *Χόνικες*, ubi *Scholiastae Aristophanis* verba, quae modo apposui, expilat, in fine addens: *θηλυκῶς δὲ ἡ χόλιξ, ἔθνικόν*. Lege *Ἀττικόν*. Unde apparet, perversam *Scholiastae Aristophanis* in *Ran.* v. 583. *Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἄν ἐκτέμοιμί σου, Δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τοὺς κόλικας κατέσπασας*. Ictionem fuisse observatam τοὺς *χόλικας*. Explicat enim per ἡ ἄρτους, ἢ ἔντερα. *Κόνικες* omnino recti sunt. Vid. *Suidam* v. *Etym.* p. 367. l. 32. Per Atticos πρώτους hoc in loco intelligendus *Homerus* aliique *Aristophane* antiquiores, per μέσους *Aristophanes* ceterique eius aetatis scriptores. De duplici dialecto Attica post *H. Stephanum* add. de D. A. p. 235. quaedam notavit *Taylorus*, Vir Eruditissimus, in Praefatione ad *Ind. Att.* in *Lysiam*, et

Χολήν¹³, ἀντὶ τοῦ μανίαν, Ἀττικῶς.
 Χλεύη¹⁴, Ἀττικῶς γέλως, Ἑλληνες.
 Χερσιμαχίας¹⁵, Πλάτων Νόμων ἁ.

Bernardus ad Thomam M. v. *Λογίους*. *Ampla nimis materia est et pluribus tractanda, quam ut hic in notis commode possit*
 406 *locum reperire. Itaque alio loco illam constitui pertractare. Huic Moeridis loco similis est Aelii Dionysii apud Eustath. ad Odys.*
E. p. 546. lin. 30. ξα — διαλέ-
λυσθαι δοκεῖ ἀπὸ τοῦ ἦ, οὗ
μνήμη καὶ παρὰ Αἰλίῳ Διονυ-
σίῳ εἰπόντι, ὡς Ἴωνες μὲν ξα
φασίν. Ἀττικοὶ δὲ ἦ μονοσυλ-
λάβως. οἱ δὲ μέσοι, σὺν τῷ νυ·
οῖον, ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυ-
όμηγ. τὸ δὲ τρίτον οὐδέποτε
φησὶν ἄνευ τοῦ νυ. Versus, quem
citat Grammaticus, est ex Ari-
stophanis Plato v. 695.

13. Χολήν, ἀντὶ μανίαν] *Illustris Spanhemius ad Aristoph. Plut. v. 12. citat: Χολήν ἀντὶ μανίας. E MSS. nihil varietatis notatum. Reposui ἀντὶ τοῦ. Ἀντὶ enim et ἀντὶ τοῦ in MSS. adeo similia sunt, ut vel lynceum possint decipere. Χολή Hesychius interpretatur μανία πικρά. Χολᾶν pro insanire Aristophanes Nub. v. 830. loco a Thoma M. laudato.*

14. Χλεύη] In MS. χλεύην. HUDSON.

Χλεύην MSS. omnes. In edit. Huds. erat χλευή. Accentum mutaverat *Bergler*. in marg. Χλεύη saepius occurrit apud *Heliodor*. ut lib. V. [cap. 4.] p. 215. l. 33. lib. VIII. [cap. 8.] p. 391. γέλων

ἐφαίνετο καὶ χλεύην τὰ παρόντα ποιουμένη. et alibi. *Aeschrion Samius apud Athen. lib. VIII. p. 335. D. Χλεύην τε ποιεῦ, καὶ γέλωτα, καὶ λάσθην. Apud veteres Atticos se hoc nomen non reperisse notat Pollux lib. VIII. sect. 78. καὶ τὰ πράγματα, γέλως, καταγέλως, χλευασμὸς, χλευασία. χλεύη δὲ λέγεται μὲν παρὰ πολλοῖς, ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα εὐρώων. Neque ego apud veteres reperire memini.*

15. Χερσιμαχίας] *Cytilus Gloss. Μάχη, ἢ διὰ χειρῶν. Rixa. Χερσὶ μαχέσασθαι apud Homer. Od. Σ. v. 40. ἐκ χειρὸς μάχεσθαι, cominus pugnare, Xenophon Cyropaed. lib. VI. [cap. 4, 5.] p. 171. B. Dio Chrysostom. Or. LVIII. p. 573. E. Dionysius Halicarn. A. R. p. 707. l. 42. ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ποιήσασθαι Xenoph. Cyrop. lib. VI. [cap. 2, 7.] p. 159. D. Apud Dionysium Halic. A. R. lib. VI. [cap. 22.] p. 359. l. 2. καὶ ἀντιπαρατάξεις κατὰ τὴν ἀγορᾶν, ἔστι δ' ὅτε καὶ χειρῶν συμμαχίαι [al. ἀψιμαχίαι]. Sylburgio positum videtur pro χειρῶν συμμαχίαι, pro quo aliud nomen χειροκρασίαι ab eodem scriptore etiam usurpatur. Mihi vel διὰ 407 χειρῶν μάχαι vel χερσιμαχίαι magis probatur. Apud Platonem vero Legg. lib. I. p. 774. D. [p. 633. B. St.] hodie legitur: ἐν τε ταῖς πρὸς ἀλλήλους ταῖς χερσὶ μάχαις. unde *Moeridem* emen-*

*Χλιδή*¹⁶, Ἀττικῶς. τρυφή, Ἑλληνες.

dandum censet Cl. *Abreschius* apud *Eustath.* ad *Odyss.* M. p. Anim. ad *Aeschyl.* p. 17. Nos contra vocem χειρομαχίας *Moeridis* auctoritate *Platoni* restituendam existimamus: ἐν τε ταῖς πρὸς ἀλλήλους χειρομαχίαις. Ad eandem analogiam formata sunt ἀψιμαχία, ὀπλομαχία, μονομαχία, νικτομαχία, et, quod proprius accedit, τριχομαχία. Quod nomen *Lexicographis* incognitum reponendum in *Synesii* *Encom.* *Calvit.* p. 80. A. ubi, cum narrasset, Persam quendam Macedonia militem *Alexandri* M. barba et coma prebensam pronum in terram deiecisse aliosque idem exemplum mox secutos, addit: κἄν ἐγένετο (*Ἀλέξανδρος*) τοῖς Ἑλλησι καταγέλαστος, τῇ τριχομαχίᾳ κεκρατημένος. *Insana capillorum affectatione superatus*, verūt *Petavius*. Probabile omnino est, scribi debere: τῇ τριχομαχίᾳ κεκρατημένος. [*Vulgatam Synesii* lectionem contra *Piersonum* defendit *Toupius* *Emend.* in *Suid.* T. II. p. 414. sq. ed. *Oxon.*] Sic μάχη κρατεῖν, *Euripides* *Here.* *Fur.* v. 612. Μάχη κρατήσας, ἢ θεοῦ δωρήμασιν. *Dio Chrysostomus* *Or.* LIX. sive *Philocteta*: Πότερον ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχη κρατήσας, ἢ μετὰ δόλου τινός; ubi facili opera iambus *Euripideus* potest restitui: Μάχη κρατήσας ἢ δόλου τινός μετὰ. *Synesius* *Ep.* 131. κρατεῖν μαχομένους. Quod autem addit *Synesius*, *Alexandrum* postea iussisse milites radi; idem tradit *Polyaenus* lib. IV. cap. 3, 2. Sensu longe diverso χειρομαχία legitur

apud *Eustath.* ad *Odyss.* M. p. 479. l. 47. ὁ δὲ ξεινιὸς εἰφινῶς ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ πέτισται διὰ τὸ πιθανόν. εἶωθε γὰρ εἰς τὴν ὅποι ποτε τίχῃ αἰτοφινῶς καὶ οἰκ ἀπὸ χειρομαχίας τὸ τοιοῦτον φετον γίνεσθαι. ubi idem fere est quod χειρωναξία, ars, quae manibus exercetur. *Χειρομάχαν* ~~ἄλλο~~ πληθὺν idem *Eustathius* ad *Od.* O. p. 577. l. 27. et Σ. p. 651. l. 9. ex *Athenaeo* profert, cuius locus nos fugit. *Vulgum hominum labore manuum victum quaeritantem*, interpretatur *H. Stephanus* *Thes.* T. IV. p. 423. G. *Χειρομαχεῖν* in veteri *Epigrammate* inedito: Καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὄραν μόνον, ἢ ἔ ἀγρυπνήσω *Πολλάκι* τῇ *Ζευεῖ* *Κίπριδι* χειρομαχῶν. quo sensu, obscurum est, nec libet inquirere.

16. *Χλιδή*, Ἀ. τρυφή Ἑλληνες.] Aliter *Thomas Magister*, qui hocce nomen in Atticarum vocum numero reponit, nec iniuria, cum τρυφή legatur apud 408 *Euripid.* *Orestes* v. 1113. Τρυφὰς γὰρ ἦκει δεῦρ' ἔχουσα *Τρωϊκάς*. Illudque non semel, cum eadem vox occurrat *Troas.* v. 997. *Bacch.* v. 968. *Cycl.* v. 584. et *Phoeniss.* v. 1498. *SALLIER.*

Χλιδή. Vocem hanc *Atticam* *Grammatici* omnes explicant per τρυφήν. *Hesychius*: *Χλιδή*, τρυφή, ἱμάτιον χειμερινόν. Posterior explicatio pertinet ad *Χλαῖνη*. Vid. *Χλαῖνα*. Paulo post apud *Hesychium* male scriptum: *Χλόδη*, ἔκλυσις καὶ μαλακία. et *Χλοιδᾶν*, διέλκεσθαι καὶ τρυφᾶν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

*Χοανεῦσαι*²⁰, Ἀττικῶς. *χωνεῦσαι*, Ἑλληνες.
*Χαμάθεν*²¹, Ἀττικῶς. *χαμόθεν*, Ἑλληνικῶς.
*Χάραξ*²², ἥ μὲν πρὸς ταῖς ἀμπέλοις, θηλυκῶς.
 ὁ δὲ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ἀρσενικῶς.

ἄγριε. Epigrammati illustrando eo nomine *Moeris* parum Atticos nihil magis accommodatum *Aeschini Socratici* loco *Axioc.* p. 1305. D. [p. 367. B. St.] εἶτα λαθὼν ὑπεισηλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συρῆει τὸ τῆς φύσεως ἐπίκρηρον καὶ δυσαιθέρες. καὶ μὴ τις θᾶπτον ὡς χρέος ἀποδιδῆναι τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτις ἢ φύσις ἐπιστάσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν. πολλάκι δὲ ἄμφω καὶ ἐπιμείνη. τίς, παρέλυσεν, ἐλωθήσατο, παρήρθησεν. *Salmasii* sententia de L. Hellenist. p. 17. *χρήστην* et *δανειστήν*, prout vel ab activo, vel a passivo deriventur, significatione differre, mihi non probatur.

20. *Χοανεῦσαι*, Ἀττικῶς.] Ab *Aristophane* usurpatum iam pridem monuit *Eustathius* Comm. p. 1153. nec illud temere, cum in illius *Thesmoph.* bis legatur, nempe v. 62. *Καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλλίζει, καὶ χοανεύει.* et v. 68. — καὶ συστρέψας *Τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.* Ex quibus efficitur, hancce vocem non immerito a *Moeride* Atticis adscribi. Ad *χωνεύω* quod attinet, primi, quos eo verbo usos esse novimus, sunt scriptores sacri et ipsos secutus *Josephus* lib. VIII. *Antiqq.* p. 261. *ἐχώνευσε δὲ καὶ θάλασσαν χαλκὴν εἰς ἡμισφαίριον. χωνεύειν* quoque videas apud *Plutarch.* [Lucull. cap. 37.] T. I. p. 517. D. et T. II. p. 903. aliosque plures; quos

judicabit. *SALLIER. Hesychius:* *Χοανεῦσαι, χωνεῦσαι* p. 1305. D. [p. 367. B. St.] 21. *Χαμάθεν*] Restitui glossulam e *Coisl. R. Coll. Schl. Gron. Aristoph. Vesp. v. 249. Κάρος χαμάθεν σὺ νῦν λαβών. Herodot. lib. II. cap. 125. et lib. IV. cap. 172.* Sic enim recte pro *χαμόθεν* reposuit e MS. *Gronovius. Eurolis* apud *Eustath.* ad *Od. E. p. 241. l. 22. Ἀλαζονεύεται μὲν ἀλιτήριος Περὶ τῶν μετεωρῶν, τὰ δὲ χαμάθεν ἐσθλεί.* Cum circumflexo scribendum esse auctor est *Thomas M. v. Χαμαί.* Plerumque sic scribi, *Eustathius* ad II. *Ε.* p. 996. l. 12. *περὶ δὲ τοῦ χαμάζε, λέγει καὶ Ἄλλιος Διονύσιος, ὡς αἰεὶ περισπᾶται, τὸ δὲ χαμάθεν, ὡς ἐπὶ πλεῖστον.* Laudat *H. Stephanus* e *Plutarcho* *χαμαῖθεν*, verum illud in *χαμάθεν* mutandum.

22. *Χάραξ*] *Hudsoni* editio et *Leid.* *Χάραξ, ἥ μὲν πρὸς ταῖς ἀμπέλοις, Ἑλληνες, θηλυκῶς. ὁ δὲ κ. τ. λ. Coisl. Reg. Coll. Gron.* recte omittunt vocabulum Ἑλληνες. Est enim haec distinctio Atticis propria, de qua vide *Ammonium* p. 145. quosque illic citat *Valckenaerius. Thom. M. v. Suid. v.* Eadem differentia inter ὁ κάμαξ et ἡ κάμαξ. *Etymologus* p. 487. l. 33. *Κάμαξ, ἀρσενικῶς μὲν σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ τοὺς ἐν τάφῳ (leg.*

Χρήματα²³, καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ ἀργύρια λέγουσιν Ἕλληνες. μόνως δὲ τὰ χρήματα, πράγματα, Ἀττικῶς.

τάφρω) πεπλημένους πασσάλους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐρωήν. θηλυκῶς δὲ, τὰς ῥάβδους ἢ δόνακας παραπεληγότας ταῖς ἀμπέλοις. Utrumque coniungit *Libanius* Opp. T. I. p. 122. B. Οὕτω καὶ ἡ ἀμπελὸς δεῖται τῶν ὀρθωσάντων κάμακας, ὑποκεισθαι δεῖ (fort. δὲ δεῖ) καὶ χάρακας. Perperam editur κλίμακας. Interpres recte *palos et pedamenta*. Comparandus *Moeris* in *Ζώνιον, Κλισιάδες, Μειράκια, Τειχίον*. In Coll. Gron. est Χάραξ, ὃ μὲν πρὸ τῶν ἀμπέλων. Male.

23. Χρήματα — μόνως δὲ τὰ χρήματα πράγματα, Ἀττ.] Sensus est, vocem χρήματα apud Atticos in usu non esse, cum de pecunia signata sermo habetur; qua in re *Moeridi* cum *Suida* non convenit: *Χρημάτων*, inquit, συνήθως μὲν οἱ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων ἐπὶ νομισματι χρῶνται ἀργυρίου καὶ χρυσίου. Atque hanc illius sententiam libenter amplectimur, utpote cui *Lysias* inprimis favet: is enim Orat. XVIII. [XIX. pro *Aristoph.*] p. 303. [p. 153. Steph. p. 313, 21. Bekk.] postquam pecunias Atheniensibus ad classem non suppetere dixit: ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρουσιν. addit: ὀλίγα μὲν γὰρ ἦλθον ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν· οὐ γὰρ μόνον εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ καὶ πελταστὰς ἐμι-

σθώσαντο, καὶ ὄπλα ἐπρίσαντο. 411 Ἀριστοφάνης δ' οὖν τῶν χρημάτων τὰ πλεῖστα αὐτοῖς παρέσχεν. ubi nemo non videt vocibus ἀργύριον et χρήματα res plane easdem significari. Accedit, quod milites, arma ceteraque id genus signata tantum pecunia comparari possint. Nec aliter *Xenophon* exponendus videtur, cum Hist. Graec. lib. II. [cap. 3, 15.] p. 464. ait: ἔδοξε δ' αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρούροις χρήματα δίδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημαίνεσθαι. Pecunia enim signata opus fuit, ut praesidiarius stipendia persolverentur. SALLIEN.

Χρήματα. In loco perdifficili lectionem *Hudsonianam* retinui. Coisl. vero Reg. et Coll. Gron. deleto Ἑλλήνων nomine, ita praeferunt: Χρήματα καὶ τὰ πράγματα, καὶ τὰ ἀργύρια λέγουσιν. μόνως δὲ τὰ πράγματα, χρήματα, Ἀττικῶς. Sic C. et R. voces πράγματα et χρήματα transponere notat Cl. *Stoeberus* in Coll. In Gronov. nescio, an voces ita sint transpositae. Ἕλληνες deerat etiam in MS. Leid. sed additum „forte supplendum Ἕλληνες.“ Ἕλληνες quin expungi debeant, dubitandum vix est: χρήματα enim pro pecuniis apud scriptores Atticos saepissime reperias. Vid. *Demosthen.* c. *Dionys.* p. 738. C. [p. 1283. Reisk. p. 491, 2. 3. Bekk.] 739. A. B. [p. 1284. 1285. Reisk. p. 492, 4. 7. 493, 8. Bekk.]

*Χοῦν*²⁴, Ἀττικῶς. *χωννύειν*, Ἑλληνικῶς.
*Χοῶ*²⁵, τὸ μέτρον, Ἀττικῶς. *χοῦν*, Ἑλληνες.
*Χρυσίδα*²⁶, τὴν χρυσοῦν φιάλην, Ἀττικῶς.

Andocid. de Myst. p. 6. l. 25. c. l. 36. [p. 97, 40. Bekk. coll. ibid. 42. l. 6.] *Isaeum*, *Thucydidem*, alios. Verum ultima maiore difficultate premuntur, quam aliquando sic tollere conabar: μόνως δὲ χρῆμα, τὸ πράγμα, Ἀττικῶς. *Pollux* lib. IX. sect. 87. καὶ διότι χρήματα μὲν ἂν εἴποιεν οἱ Ἀττικοί. τὸ δὲ χρῆμα μὲν (forte μόνον) αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος· παρὰ δὲ τοῖς Ἴωσι καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων· ὡσπερ καὶ κέρματα, ἀλλ' οὐ κέρμα λέγειν Ἀττικόν. ubi vide interpretes. *Grammaticus* Vetus in Bibl. Coisl. p. 484. [v. *Bekk.* An. Gr. I. p. 116, 5.] *Χρῆμα*, ἀργύριον. ἀρίθμησον τὸ χρῆμα. Ἡρόδοτος. Sed MSStorum C. et R. retrahit me auctoritas, quorum lectio, μόνως δὲ τὰ πράγματα, χρήματα, Ἀττικῶς, videtur posse defendi ex illis, quae *Abreschius* disputavit de nomine πραγμάτων O. M. Vol. VII. T. III. p. 410. et *Anim.* ad *Aeschyl.* lib. I. cap. 11. p. 12. 13. ubi *Moeridem* laudat eiusque verba ita intelligit, ut Atticorum esse statuat, πράγματα dicere pro χρήματα, i. e. ἀργύρια. Quae explicatio cum MSStorum scriptura convenit. Vid. idem *Vir* eruditus *Dilucid.* *Thucydid.* p. 677. Nobis hic non licet esse longioribus.

24. *Χοῦν*, Ἀ. *χωννύειν*, 412 Ἐ.] In MS. *χωννεύειν*. HUDSON. Leg. *Χωννεύειν*. FISCHER. *ψ. Ind*

Sic et *Leid.* *Coisl.* *R. Coll.* *Schl.* *χωννύειν*. *Thucyd.* lib. II. cap. 75. p. 145. l. 55. *χῶμα* ἔχουν πρὸς τὴν πόλιν. et alibi. Vid. *Stephan.* in *Thes.*

25. *Χόα*] Mutato accentu scribi debet *Χοῶ*. *Aristoph.* *Equit.* v. 95. Ἄλλ' ἐξένευκέ μοι ταχέως οἴνου χοῶ. v. 113. 353. *Acharn.* v. 1085. 1132. *Χοῶς* *Ρακ.* v. 536. *Χοῶς* in fragmento *Cratini* apud *Athen.* in *Animadvn.* *Cas.* lib. XI. cap. 4. p. 782. l. 42. *πρὸς* *χοέας* reponendum. Eadem in his ratio, quae in *Πειραιῶς*, *Πειραιᾶ* similibusque: sunt enim a recto casu *χοεύς*. *Suidas* in Ἀτρεα. *Χοῶ*, καὶ *Μηλιᾶ*, καὶ *Σουνιᾶ*. etc. *Conf.* *Ammon.* p. 148. *Thom. M.* v. *Χοή*. et not. *Χοῦν* legitur in *Menandri* fragm. apud *Athen.* lib. X. p. 426. C. — *χοῦν* *κεκραμένου* *Οἴνου* *λαβῶν* *ἐκπιθε* *τοῦτον*. *Pro terra egesta a χοῦς* *Thucyd.* lib. II. [cap. 76.] p. 146. l. 85.

26. *Χρυσίδα*] *Harpocration*: *Χρυσίς*, ἡ φιάλη. *Δημοσθένης* ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος (p. 428. C. [p. 617. *Reisk.* p. 555, 76. *Bekk.*] quae adversus *Timocrat.* p. 486. A. [p. 758. *Reisk.* p. 56, 184. *Bekk.*] repetuntur), Ἀριστοφάνης ἐν *Εἰρήνῃ*. v. 424. *Idem* *Ach.* v. 74. *Alciph.* lib. II. ep. 8. p. 228. *Aristaenet.* lib. II. ep. 18. *Philostat.* V. A. lib. I. cap. 10. Plura exempla e *Comicis* dedit *Athenaeus* lib. XI.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Χαλκῆν²⁷, χρυσῆν, Ἀττικῶς. διαλελυμένως δὲ,
Ἕλληνες.

Χέρνιβον²⁸, τὸ ὕδωρ ᾧ νιπτόμεθα, καὶ χέρνι-
βα, Ἀττικῶς. χέρνιβον δὲ, τὸ ἀγγεῖον,
Ἕλληνες.

Κεῖται, παρθενίων ὑγρά λάφυρα
λόθων. ubi v. 3. pro ἧς perpe-
ram *Suidas* v. *Μυδῶντες* exhibet
οἷς. *Incertus* in eadem *Anthologia*
[v. *Jac.* l. l. T. IV. p. 140. c. CXL.]
εἰς ἑταίραν τινα *Λιοντίδα*. Ἠγρύ-
πησε *Λιοντίς*, ἕως πρὸς καλὸν
ἔων Ἀστέρα τῷ χρυσῷ τερπο-
μένη *Σθενίω*, ἧς παρὰ *Κύπριδι*
τοῦτο τὸ σὺν μούσαισι μεληθὲν
Βάρβιτον ἐκ *κείνης* κεῖτ' ἔτι
παννυχίδος. Vides, his in *Epi-*
grammas ἧς eadem ratione usur-
patum et κεῖσθαι de donariis, ut
saepissime alibi, adhiberi. Plura
addi necesse non est. *Χρυσαῖ*
φιάλαι occurrunt apud *Xeno-*
phont. *Cyrop.* lib. V. [cap. 2, 3.]
p. 120. C. [cap. 3, 3.] p. 126. A.
Euripid. *Ion.* v. 1182. *Χρυσέας*
τε φιάλας. *Theopomp.* apud *Athen.*
[lib. XI.] p. 502. *Λαβοῦσα* πλή-
ρη χρυσέαν μεσόμφαλον φιάλην.
Sic lege pro χρυσέων.

414 27. Χαλκῆν] E MSS. C. R.
et Coll. Gron. restitui hanc par-
ticulam. Leid. Χαλκῆν, χρυσῆν,
Ἀττικῶς. Pro Ἕλληνες Coll.
Gron. Ἑλληνικῶς. Bene.

28. Χέρνιβον] Leid. ὦν
ιπτομεθα, et inter lineas f. ᾧ
νιπτόμεθα. Pro καὶ χέρνιβα Coll.
Gron. τὰ χέρνιβα. Male. *Aristo-*
phanes *An.* v. 851. *Παῖ, παῖ,* τὸ
κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.
Schol. τὸ ὕδωρ. *Pesychius:* Χέρ-
νιβα, τὸ ἐπιχεόμενον ταῖς χερ-
σὶν ὕδωρ. *Schol.* *Apoll. Rh.* ad

lib. I. v. 409. et ita saepissime
apud scriptores Atticos occurrit.
In *Aristophane* l. c. v. 898. 959.
perperam interpres dedit *guttur-*
nium. De accentu vid. *Athen.*
lib. IX. p. 409. B. et *Suid.* v.
Χέρνιβον pro *mallurio, pollubro,*
Homer. II. Ω. v. 304. *Athenaeus*
lib. IX. p. 408. B, καὶ πάλιν ὁ
Οὔλλιανὸς ἐζητεῖ, εἰ τὸ χέρνιβον
εἴρηται καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν
ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ τις αὐτῶν
ἀπήντησεν λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι.
Ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίαν
ᾧτρον ὁ γεραῖος, *Χερσὶν ὕδωρ*
ἐπιχεῖσαι ἀκήρατον, ἢ δὲ παρῆ-
στη *Χέρνιβον ἀμφίπολος* πρό-
χοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα. Ἀτ-
τικοὶ δὲ *χερνίβιον* λέγουσιν, ὡς
Λυσίας ἐν τῷ κατὰ *Ἀλκιβιάδου,*
λέγων οὕτως· Τοῖς χρυσοῖς χερ-
νίβις καὶ θυμιατηροῖς. In *Al-*
docidis *Or.* c. *Alcib.* p. 33. l. 3.
[p. 154, 29. Bekk.] editum *χερ-*
νίβοις, quod vitium [?] sustulit
Taylorus *Lectt. Lys.* p. 695.
Χέρνιβα *Philostat.* *Imagg.* lib.
II. cap. 23. p. 848. *κανᾶ* δὲ καὶ
χέρνιβα, καὶ *οὐλαί,* καὶ *σχίλαι,*
καὶ κρατήρ, τὰ τοῦ Ἑρκίου λε-
λάκτισται πάντα. *Rarissimum,*
quod habet *Aelianus* *H. A.* lib.
X. cap. ult. *χέρνιβος.* *Εἰ γοῦν*
ἐθέλοις θῦσαι ὄϊν, *ἰδοῦ σοι τῷ*
βωμῷ παρέστηκεν ὄϊς, καὶ δὴ
χέρνιβος, καὶ *κατάρξασθαι* εἴτε
αἶγα, εἴτε *ἔριφον.* Nisi forte le-
gendum *χέρνιβες;* plurale enim
pro aquis frequentissimum.

Χάριν²⁹, Ἀττικῶς. χάριτα, Ἕλληνες,
 Χρεῖος³⁰, Ἀττικῶς. ἐνδεής, Ἕλληνες.
 Χρεῶν³¹, Ἀττικῶς. χρεῖη, χρῆναι, χρήσθων,
 πάντα Ἀττικῶς.
 Χαμαιτύπη³², Ἀττικῶς. πόρνη ἄδοξος, Ἕλληνες

29. Χάριν] Utitur *Wetsteinus* ad A. A. cap. XXIV. v. 27. ubi est χάριτας. Accusativum singularem χάριν pro gratia ubi-
 415 que apud scriptores Atticos invenias. E multis unus *Euripides* semper χάριν scripsit, bis tantum χάριτα. *Helena*. v. 1394. Ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν. ubi scribere potuisset: Ὡς τ. θ. δὴ χάριν σ. et *El.* v. 61. Ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει. ubi etiam transpositis verbis legi possit: τιθεμένη χάριν πόσει. Sed licuit poëtae, licuit omnibus scriptoribus Atticis formam vulgarem adhibere. Frustra sunt, qui ex his exemplis Grammaticos erroris convincere conantur.

30. Χρεῖος] *Hesychio*: Χρεῖαι, ἐνδεῖαι. HUDSON.

Χρεῖος. *Aeschylus* Suppl. v. 210. Χρεῖος εἶ ξένη φυγὰς. *Euripides* *Herc. Fur.* v. 51. Πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν. Ita enim scribendum pro χρεῖοι. *Omniū rerum indigi.* ut v. 1337. νῦν γὰρ εἶ χρεῖος φίλων. ubi notat quaedam *Barnesius*, quae iam dederat *H. Stephanus* *Thes.* T. IV. p. 612. D. *Lucianus* *Amor.* [42.] T. II. p. 445. l. 16. λουτροῦ χρεῖός ἐστι.

31. Χρεῶν] Sic recte MS. C. et R. In ed. χρέων, accentum mutaverat *Berglerus* in marg. et

Gesnerus in litteris ad *Schlaeg.* *Suidas*: τὸ δὲ χρεῶν μετοχή ἐστὶν ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρέω γινόμενον. οὐδέτερον, χρέον· παρατροπή δὲ παρηκολούθησε τοῦ τόνου, καὶ κατὰ Ἀττικὴν ἔκτασιν ἐτράπη τὸ ὀ εἰς ὦ. Nihil hoc vocabulo frequentius apud scriptores Atticos, praecipue tragicos. Pulchre *Scaliger* in *Euripid.* *Iph. Taur.* v. 118. pro χώρει νεκρῶν reposuit χωρεῖν χρεῶν. — Χρεῖη, χρῆναι. MSS. C. R. Coll. pro χρῆναι, χρεῖη. De χρεῖη docta est *R. Dawesii* observatio *Miscell. Critt.* p. 332. et seqq. De χρήσθων pro χρήσθωσαν vid. *Suid.* v. et *Thomas M.*

32. Χαμαιτύπη, Ἀ. πόρνη, Ἕλληνες ἢ ἄδοξος] Rescribe πόρνη ἄδοξος, Ἕλλ. aut omnino dele verba ἢ ἄδοξος. FISCHER.

Legendum videtur: πόρνη ἄδοξος, Ἕλληνες. Sic *Hesychias*: Χαμαιτύπη, πόρνη ἄδοξος. Quod si nostra haec coniectura parum probatur, dicendum erit nomen πόρνη inter Atticas voces non esse numerandum: id autem defendi nequit. SALLIER.

Χαμαιτύπη. C. R. et Coll. Gr. Χαμαιτύπη, Ἀ. πόρνη ἢ ἄδοξος, 416 Ἕλληνες. Delevi voculam ἢ, articulus enim ἢ hic locum non reperit. Vid. *Thomas* et notas. *Suidas* hoc modo castigandus: Χαμαιτυπεῖον. πορνεῖον. καὶ χα-

Χιτωνίσκος³³, χιτῶν, Ἀττικῶς. ὑποδύτης καὶ ἐπενδύτης, Ἑλληνικῶς.

μαιτύπη, ἢ πόρνη· ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένην ὀχεύεσθαι, χαμέταιρις. *Timocles* apud *Athen.* lib. XIII. p. 570. F. μετὰ χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι. Multa, quibus has prostratae pudicitiae mulieres designarent Attici, nomina recenset *Eustathius* ad II. II. p. 1117. et II. Ψ. p. 1453. Apud *Hesychium* legitur *Μοιχοτύπης*, ἢ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη. Scribendum *Μοιχοτύπη*. Apud eundem Lexicographum: *Πορνόπαι*, αἱ ὄραι. forte mutandum in *Πορνοτύπαι*, ἑταῖραι.

33. *Χιτωνίσκος*] In MS. ὑποδέτην et μοχ ἐπενδύτην. HUDSON.

Χιτωνίσκος est apud *Theophrast.* Char. cap. 25. FISCHER.

Χιτωνίσκος. Magnus *Salmasius* ad *Tertulliani* Pall. p. 410. hunc locum citans sic exhibet: *Χιτωνίσκος καὶ χιτῶν, Ἀττικά. ὑποδύτης καὶ ἐπενδύτης, Ἑλληνικά.* Similiter *Du-Cangius* Gloss. Gr. v. Ἐπενδύτης. et *Wetstenius* ad *Ioann.* cap. XXI. v. 7. In MS. Leid. ὑποδέτην καὶ ἐπενδύτην. Ceteri, nihil enim varietatis enotatum, ita ut edidit *Hudsonus*. *Χιτῶν* pro ὑποδύτη, *subucula*, *Aristophan.* Kan. v. 1099. *Νῆ τὴν Δήμητρα χιτῶνα γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε, Κᾶν ταῦτα λέγων ἑξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψε.* Unde emendandus *Suidas* v. *Χιτῶν*, quod *Kusterum* latuit: *Χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε, κᾶν ταῦτα λέγων ἑξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθύας ἀνέκυψε. τουτέστιν, ἀνα-*

φαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. τουτέστι γλύφων εὐρίσκεται. *E Scholiis Aristophanis* reperendum *τριφῶν* εὐρίσκεται. In ipso autem Comico e MS. pro παρὰ praestat περὶ, quod *Scholiasta* et *Suidas* confirmant. Similiter *χιτωνίσκος* pro *subucula* adhiberi videtur *Avib.* v. 947. 957. *Plato* Legg. lib. XII. p. 990. E. [p. 954. A. St.] *γυμνὸς ἢ χιτωνίσκον ἔχων.* *Demosthen.* adv. Mid. p. 414. C. [p. 583. Reisk. p. 525, 206. Bekk.] καὶ μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. contra *Aristogit.* [Or. I.] p. 498. B. [p. 787. Reisk. p. 83, 56. Bekk.] καὶ χιτωνίσκον, καὶ ἱμάτιον. [add. *Aeschines* c. *Timarch.* p. 18. Steph. p. 292, 131. Bekk.] Conf. *Wetstenius* ad *Matth.* cap. V. v. 40. At *ἐπενδύτης vestis superaria* est. Similiter tamen *Eustathius* ex *Aelio Dionysio* ad II. Σ. p. 1226. l. 44. *χιτωνίσκος, ὃ τινες ἐπενδύτην.* Vid. et *Polluc.* lib. VII. sect. 45. ubi *χιτῶν ἐπενδύτης*, nisi legendum: *Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τὸν τ' ἐπενδύτην, pro τόνδε.* Haec receptam in *Moerida* confirmant scripturam, 417 pro qua ceteroquin conici posset ὑπενδύτης. *Marcus Argentarius* in *Anthologia* inedita [cap. *Jacobs.* T. II. p. 247. c. XX. v. 3.]: *Καὶ ζωνὴν, καὶ λεπτὸν ὑπένδυμα τοῦτο χιτῶνος.* In *Hedyli* *Epigrammate* *Anthol.* lib. VI. c. 8. ult. v. 1. pro ὑπένδυμα *Suidas* T. II. p. 567. exhibet ὑπένδυμα. *Suidas*: Ἐπενδύτης, τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον· ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται·

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

Ψίαθος¹, ἐν τῷ $\bar{\alpha}$, Ἀττικῶς. διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$, Ἑλληνες.
 Ψύλλα², θηλυκῶς, Ἀττικῶς. ἀρσενικῶς, Ἑλληνες.
 Ψιμύθιον³, διὰ τοῦ $\bar{\upsilon}$, καὶ μακρῶς, Ἀττικῶς.

418 v. 609. Πρῶτος γὰρ ἡμῖν ὁ Κλέων χαίρειν προσεῖπε, πολλὰ λυπῶν τὴν πόλιν. Ita lego ex *Aristoph.* loco. In MS. ἡμᾶς, ὃ Κλέων, χαίρειν προσεῖπας etc. Cum MS. lectione consentit Cl. *Menagius* ad *Diogen. Laërt.* lib. III. §. 61. nisi quod pro προσεῖπας legi iubeat προσεῖπες. Hudson.

Τὴν Πύλον. Ita Cod. Coislincui in ceteris cum Oxon. convenit. SALLIER.

Pro τὴν Πύλον Leid. τὸν Π. Pro γράψαι Gron. γράψαις, dein μετὰ λαμβ. Comici versus ita, ut edidi, in omnibus MSS. leguntur, quos perperam ab Hudsono mutatos esse monuit etiam Cl. *Oudendorpius* ad *Thom. M. Coll.* Gron. πρῶτω, ὑμῶν, λυπεῖν. Praeter *Menagium* e MS. *Pri-caeano Moeridis* locum protulit *Vir Eruditiss. Jac. Usseus* ad *Ignat. Ep. ad Antioch.* p. 104. Usi sunt eo *Albertius Obs.* *Phill.* p. 444. *Wetstenius* ad *A. A.* cap. XV. v. 23. alii. Adeundae notas ad *Thomam M.* qui *Moeridem* expilavit. [v. *Reitz.* ad *Lucian.* Pro lapsu in sal. 3. T. I. p. 727, 64. *Gesner* ad eund. in *Ad-dend.* T. III. p. 852. c. 2.] Per Comicum hoc in loco *Aristophanes*ne intelligendus sit, an vero *Eubulus*, dubito. *Eubulum* nominat *Suidas* v. Χαίρειν. Πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν *Εὐβουλος*

ὁ κωμικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας.

1. Ψίαθος] Vid. *Phrynich.* p. 136. [p. 309. Lob.] *Supra Σίαλον.* Ὑαλος. [In fine διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ψιλοῦ legit *Hudsonus.* Cf. paulo post v. Ψάλια.]

2. Ψύλλα] *Hudsonus* interseruerat: ψύλλος ἀρσ. Sed ea voce non indigemus. *Moeridem* citat *Sphanemius* ad *Aristoph.* *Nub.* v. 145. ubi conf. *Schol. Suid.* v. *Phrynich.* p. 146. [p. 332. Lob.] *Eustath.* ad *Odys. A.* p. 19.

3. Ψιμύθιον] Addiderat *Hudsonus* ψιμύθιον, Ἑλληνικῶς. quae a MSS. absunt. Pro ψιμύθιον autem Coisl. et Coll. Gron. ψιμύθιον cum uno $\bar{\mu}$, quod praefendum: quamquam utraque ratione iam olim scriptum fuisse liquet ex *Schol. Aristoph. Eccl.* v. 1064. Vid. *Taylor.* ad *Lys.* p. 8. [*Heindorf.* ad *Platon. Lys.* p. 38. 39. *Wagner* ad *Al-ciphron.* lib. III. ep. 11. p. 47. *Pollux* lib. VII. sect. 95. *Schweighaeuser* Annot. ad *Athen.* T. VI. p. 416. *Fischer* ad *Aristoph. Plut.* v. 1065. In *Aristotelis* libris semper duplici $\bar{\mu}$ scriptum.] Antepenultima producta semper poëtae Attici. *Aristoph. Eccl.* v. 873. 934. 1064. *Amipsias* apud *Etymol.* p. 313. l. 34. *Eubulus*

Ψίλαξ⁴, Ἀριστοφάνης, ψιλὸς καὶ λεῖος, Ἑλληνες.
 Ψακὰς⁵, Ἀττικῶς. ψεκάς, Ἑλληνικῶς.
 Ψῶραν⁶, Ἀττικῶς. ψωρίαν, Ἑλληνικῶς.
 Ψάμμος⁷, Ἀττικῶς. ἄμμος, Ἑλληνικῶς.
 Ψάλλια⁸, ἐν τῷ $\bar{\alpha}$, Ἀττικῶς. διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ψιλοῦ,
 Ἑλληνες.

apud *Athen.* lib. XIII. p. 557. F. cuius versus senarii facillime possunt restitui. Contra penultimam in *ψίλυθος* brevem fecere *Macedonius* et *Lucilius Anthol.* lib. II. cap. 9. epigr. 8. et 9. Aeoles dixere ψημύθιον. Vid. *Suidam* in *Νηλιτῆς*, et *Etymolog.* p. 603. l. 54. καὶ τὸ ψιμμύθιον διὰ τοῦ ἠ προφέρουσιν *Αἰολεῖς*. Idem p. 103. l. 25. τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς ἠ, ψιμύθιον, ψημύθιον. Forte *Αἰολικῇ*. *q. Ind.*

4. Ψίλαξ] *Thomae Magistro* Ψύλαξ, mendose, ut puto. In MS. ψιλῶς pro ψιλός. HUDSON.

Ψίλαξ. Melius *Thomas Magister*, cuius haec verba: Ψύλαξ, ποιηταὶ, ὡς Ἀριστοφάνης. ψιλὸς καὶ λεῖος, λογογράφοι. ubi tamen scribendum Ψίλαξ, quae vox in superstitionibus *Aristophanis* fabulis non occurrit. SALLIER.

Ψίλαξ. *Hesychius*: Ψίλακα, ψιλὸν, λεῖον. Idem: *Αἰάξ*. παῖς ἀρτιγένειος. Leg. *Αεῖαξ*, a λεῖος. Sunt autem deminutiva, ut a βῶλος βῶλαξ, βῶμος βῶμαξ, λίθος λίθαξ, μύλος μύλαξ, νέος νέαξ etc.

5. Ψακὰς] Ita locum supplēvi ex coniectura. In MS. Ψ...ας, Ἀττικῶς. HUDSON.

Ψακὰς, Ἀ. ψεκάς, Ἑλληνικῶς. Minus recte, ut ostendunt haec *Aeschyli Agam.* v. 1541. Δέδοι-

κα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ Τὸν αἵματηρόν. ψεκάς δὲ λέγει. Eandem scribendi rationem sequitur *Euripid. Helen.* v. 2. SALLIER.

Ψακὰς. Sic C. Coll. Schl. Gron. [et Cod. Coisl.] *Aristoph. Pac.* v. 120. *Thesmoph.* v. 863. in versu *Euripideo* ex *Helena*. In MSS. *Pollucis* lib. VI. sect. 145. ψακὰς pro ψεκάς. *Hesychius*: Ἐψάκασεν, ἔσταξεν, ubi litterarum ordo librariorum licentiam coercuit. Conf. *Steph. Thes.* T. IV. p. 700. F.

6. Ψῶραν] *Plato Phileb.* p. 393. A. [p. 46. A. St.] τὰς τῆς ψώρας λάσεις. C. [p. 46. D. St.] 420 *Lucianus* Bis accus. [34.] T. II. p. 835. in. καθάπερ οἱ τὴν ψῶραν ἠδέως κνώμενοι. *Alciphron* lib. III. ep. 41. ψώρας ὑπόπλεα. *Suidas*: Ψῶζα. νόσος τις. *Εὐπολῆς Μαριχῆ*. Ὅς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν. οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας ἐστι. Ubi nonnulli ψῶρα legisse videntur.

7. Ψάμμος, Ἀ. ἄμμος, Ἑ.] *Hesychius*: Ψάμμος, ἡ παραθαλάσσιος γῆ, ἄμμος.

8. Ψάλλια] In MS. ψάλιον. HUDSON. Recte. Vid. *Valckenar.*

Ψυγῆναι⁹, Ἀττικῶς ψυγῆναι, Ἑλληνικῶς.
Ψαθάλλειν¹⁰, Ἀττικῶς ψηλαφαῖν, Ἑλληνικῶς.

ad Ammon. p. 149. Neque apparet, cur id Hudsonus mutaverit in ψάλλια. Moschorulus: Ψάλλιον, Ἀττικῶς· ψέλιον δὲ κοινῶς. FISCHER.

Ψάλλια per $\bar{\tau}$ simplex Cōnl. et Leid. Coll. Gron. Ψάλλια. Ψάλλια debere scribi liquet ex poetis Atticis. Aristoph. Pac. v. 154. Χρυσοχάλινον πάταγον ψάλλων. Aeschyl. Prom. v. 54. Euripid. Phoen. v. 799. Rhés. v. 27. In Platone de Legg. lib. III. p. 813. E. [p. 692. A. St.] ψάλλιον ἐμβάλλειν. apud Plutarch. Lycurgo [cap. 7.] T. I. p. 43. ψάλλιον. Max. Tyr. Diss. XI. p. 5. et sic alibi. Sunt autem ψάλλια ἀπυλῖ ferreῖ frenorium, et in genere frena, quibuscum librarii non solum saepissime, sed et ipsi scriptores ψέλλια sive ψέλια, armillas, confuderunt. Videndus Vir Praeclarus Henr. Valesius Emend. lib. II. cap. 10. p. 60. et ibidem Celeb. P. Burmannus Secundus. Add. Oudendorpius ad Thom. M. v. Hinc Ammonius binā haec vulgo confundi solita, ut σφάκελος et φάκελος, λῆμα et λῆμμα similiaque, distinxit: Ψάλλιον καὶ ψέλιον διαφέρει. Ψάλλιον μὲν τὸ τοῦ ἵππου. Ψέλιον δὲ τὸ ἄκροις βραχίονι περιτιθέμενον κόσμιον. οἱ Δωριεῖς ψέλλιον καλοῦσι τὸ ἄκρον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπὶ ἄκρων χειλέων λεγομένην προσωδίαν, ψιλὴν ἐκαλέσαμεν, ὡς φησὶ Τρύφων. Quae propterea adscripsi, ut coniecturam proponerem. Pro οἱ Δωριεῖς ψέλλιον καλοῦσι τὸ ἄκρον legendum su-

pericos ψάλλιον. Hesychius: Ψάλλιον, πτερόν, μακρόν (ἄκρον, πῖλλον). οἱ δὲ ψέλιον, ἢ εἶδος ἄνθους. Ψέλιον sive ψέλιον pro ψάλλιον praeter alios posuit Interpres Iobi cap. XL. v. 21. Ἡ δὲ σεις κρίζον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελίφω δὲ τρουπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. ubi Cod. Alex. et Suidas ψελίφω. Attici semper ψάλλια dixerunt. Scholiasta Eurip. ad Phoen. v. 799. Ψάλλιον, Ἀττικῶς ψέλιον, κοινῶς. ἔστι δὲ ψέλιον, ὁ κρίζος τοῦ χάλινου, ἢ ἀπλεῖς ὁ κρίζος. Cōnl. Moschorulus cit. a Valckenaerio ad Ammonium. 421 Ψέλλια sive ψέλια, armillae, torques, apud quosvis scriptores obvia. Hinc verbum ψελιῶσαι, armillis ornare, cingere, ornare, quod Philippo restituendam pato Anthol. lib. III. cap. 5. epigr. 14. Ἄλλιος ὁ θρασύχειρ, Ἄργους πρόμος, ὁψὲ διώσας Ἀνχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις. Litteris seiunctis et Δ in Λ conversa scribendum: ὁ ψελιῶσας. Apollonides ibidem: Ἄλλιος Ἀνσονίης στρατιῆς πρόμος, ὁ χρυσεοῖσι Στέμμασι σωρεύσας Ἀνχέναν ὀπλοφόρους. ~~ψ~~

9. Ψυγῆναι] MS. Huds. et Leid. Ψυγῆναι ἀντὶ τοῦ ψυγῆναι, Ἑλληνικῶς. Hudsonus: Ψυγῆναι, Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ ψ. Ἑ. Sed ἀντὶ τοῦ debuerat in Ἀττικῶς mutari. Ita C. R. Coll. Gron. Per γ scriptum in Aristophanis Nubibus. Utitur hoc loco Wetstenius ad Matth. cap. XXIV. v. 12.

10. Ψαθάλλειν, Ἀ. ψη-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ψελλίζεσθαι¹³, Ἀττικῶς. ψελλίζειν, Ἑλληνικῶς.

Α Ρ Χ Η Τ Ο Ρ Ω.

ᾠ τᾶν¹, Ἀττικῶς. ᾠ συ, Ἑλληνικῶς.

ναι, τὸν ψυκτῆρα ἐκεῖνον, ἰδόν-
τα αὐτὸν πλεῖον ἢ ὀκτὼ κοτύλας
χωροῦντα. ex quibus colligas ψυ-
κτῆρα vas fuisse grande. Ait *Moeris*
vulgo appellatum πρόχυμα.
Sed quid illis nominibus commu-
ne? quibus res omnino diversas
significari constat. Legendum, nī
fallimur, ὃ λέγομεν ἡμεῖς ψυγέα.
A *Moeride* enim exscriptum *Athe-*
naeum ut suspicemur, faciunt
haec illius verba lib. XI. p. 503.
Ἡρακλέων δὲ ὁ Ἐφέσιος, ὃν
ἡμεῖς, φησι, ψυγέα καλοῦμεν,
ψυκτῆρα τινὲς ὀνομάζουσιν.
τοὺς δ' Ἀττικοὺς καὶ κωμῳδεῖν
τὸν ψυγέα ὡς ξενικὸν ὄνομα.
Hinc emendandus etiam videtur
Hesychius, apud quem legas:
Ψυκτῆριον, ποτήριον, ὃ ἡμεῖς
ψυκτῆρα φαμέν. Scribe ψυγέα.
SALLIER.

Ψυκτῆρα. Delevi ἐν cum C.
R. L. *Symposii* locus est p. 1201.
B. [p. 213. E. St.] quem alii
etiam adhibuerunt. Vide *Timaeum*
et *Ruhnkenium* [p. 278.]. Praeter
Platonem eo nomine usi alii, apud
Athen. lib. XI. p. 502. D. *Alexis*
lib. X. p. 431. F. *Themist. Or.*
II. p. 39. D. *Plutarch.* T. II.
de adul. p. 52. C. et Sept. Sap.
Conv. p. 149. B. Πρόχυμα, nisi
depravatum sit, recentioribus lon-
423 ge aliter debuit esse usurpatum
ac veteribus Atticis. Διανίζειν,
quod posuit *Moeris*, hac in re
proprium. *Suidas*: Ψυκτῆρ. σκεῦ-

ος, ἐνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.
Pollux lib. VI. sect. 95. οἱ δὲ
ὀνοχόοι, τὰ ἐκπώματα ἐκπλυ-
νόντων, καὶ διανιπτόντων. *Bu-*
bulus apud *Athen.* lib. XI. p.
471. D. Διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος
οὐδεπώποτε. *Archestrat.* ib. lib.
III. p. 102. F. διανίζειν λοπάδας.
Crates lib. VI. p. 267. F. Ἐγχει-
κῦαθε. ποῦσθ' ἢ κύλιξ. διάνιζε
σύ γε σεαυτήν. Ita enim casti-
ganda censeo λίαν νίζουσα σεαυ-
τήν. pro quibus *Casaubonus* re-
ponebat λίαν νίζου συ σεαυτήν,
Cl. autem *Heringa* gravius men-
dum latere suspicatus λίαν συ
νίζε σαυτήν, qui reliqua huius
fragmenti optime constituit *Obs.*
cap. 21. p. 173. seq. A in A mu-
tata fuerat, et litera N, ut saepe,
perperam repetita. In *Coll. Gron.*
est ὕδατος τοῦ ψυχροῦ.

13. Ψελλίζεσθαι] *Plato*
Gorg. p. 331. B. [p. 485. B. St.]
ψελλιζομένους καὶ παλζοντας. *Ari-*
stid. T. I. p. 181. τῶν ψελλιζο-
μένων παλζων. *Philostat.* V.
A. lib. II. cap. 11. p. 60. f. *Sophist.*
lib. II. cap. 1. p. 560. et
alibi.

1. ᾠ τᾶν] Nihil hac formula
scriptoribus Atticis magis usita-
tum. Vid. *Spanhem.* ad *Aristoph.*
Plut. v. 66. et *Ruhnken.* ad *Tim.*
v. p. 200. [p. 281. sq.] *Aristoph.*
Vesp. v. 1156. Ἐνθες πόδ', ᾠ

᾽Ωιδηκῶς², ᾽Αττικῶς. οἰδηκῶς, Ἑλληνικῶς.
 ᾽Ωνιος³, ᾽Αττικῶς. πράσιμος, Ἑλληνικῶς.
 ᾽Ωστισμός⁴, ὠθισμός, ᾽Αττικῶς. ὠσμός. Ἑλληνικῶς.
 ᾽Ωνησο⁵, ᾽Αττικῶς. ὠφέλησο, Ἑλληνικῶς.
 ᾽Ωρα ἔτους⁶, ᾽Αττικῶς. καιρὸς ἔτους, Ἑλληνικῶς.

τᾶν, κᾶτα βαῖν' ἐρῶμένως. Sic leg. pro κατάβαιν'. Forte etiam Sophocli restituenda haec locutio, Oed. Colon. v. 1230. ᾽Ω τᾶν, ἐπίσχεσ οὐπερ εἶ. Τί δ' ἐστὶ σοι. Editur ᾽Ω φάτατ', qua lectione servata anapaestus erit pro iambo sede secunda. Vid. Sophocl. Oed. Tyr. v. 1165. 1431.

2. ᾽Ωιδηκῶς] Hesychius: ᾽Ωιδηκῶς, οἰδήσας, φουσήσας.

3. ᾽Ωνιος, ᾽Α. πράσιμος, Ἑλλ.] Eam tamen vocem ab Isaeo et a Xenophonte usurpata auctor est Pollux lib. III. sect. 127. et VII. 8. SALLIER.

424 ᾽Ωνιος. Aristophan. Eq. v. 478. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὦνιος. ubi elegans est G. Horrei coniectura Animadvn. lib. II. cap. 18. Πόσου δ' ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὦνιος. quam confirmavit simili loco ex Luciani Icarom. [24.] T. II. p. 779. l. 12. πόσου νῦν ὁ πυρὸς ἐστὶν ὦνιος. Sic Cynico [8.] T. III. p. 544. l. 55. πόσων πραγμάτων ἐστὶν ὦνια, πόσων πόνων. Aeschines c. Ctesiph. p. 297. A. [p. 76. Steph. p. 436, 160. Bekk.] ὅτι αἵματος ἐστὶν ἢ ἀρετὴ ὦνια. Alexis apud Athen. lib. VI. p. 227. A. τῆς οὐσίας γὰρ εἰσιν ἡμῶν ὦνιοι. Menander Ὀργῆ v. 2. Θανάτου γὰρ ἐστὶν ὦνιον. Sed πῶς similiter adhibuit Aristophanes Acharn. v. 758. Τί δ' ἄλλο. Μεγαροῖ πῶς

ὁ σῖτος ὦνιος. [ὦνιός etiam Xenophontis est Ages. cap. 1, 26. Hist. Gr. lib. III. cap. 4, 17. cf. Lex. Xenoph. T. IV. p. 599. c. 2.] Πράσιμος legitur in Xenophont. Cyneg. [imo Cyropaed.] lib. IV. [cap. 5, 14.] p. 109. C.

4. ᾽Ωστισμός] Coisl. et Coll. Gron. ὠστιμὸς, perperam. Ab ὠστίζεσθαι est ὠστισμός, ut ab ὠθίζεσθαι ὠθισμός. ᾽Ωστίζεσθαι legitur in Aristoph. Plut. v. 330. Lys. v. 330. etc. ᾽Ωστισμός D'Orvillio V. Cl. Arimadvn. ad Charit. p. 461. [p. 481. ed. Lips.] non repertum a nobis etiam observatum non est. ᾽Ωθισμός Xenoph. Anab. lib. V. [cap. 2, 13.] p. 347. D. Anaxandrid. apud Athen. lib. VI. p. 227. C. Thucydid. lib. IV. [cap. 96.] p. 294. l. 21. Herodot. lib. VIII. cap. 78. Lucianus, Libanius, alii.

5. ᾽Ωνησο] Lucianus Prometh. [20.] T. I. p. 203. ᾽Ωνησο, διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου. quem locum citat Thomas M. Herodian. Philetæro [p. 451.]: ᾽Ωνήμην διὰ τοῦ ἢ ἀντὶ τοῦ ὠφελήθην. ᾽Ωνητο Plato Menon. p. 417. D. [p. 84. C. St.] ὠνητο ἄρα ναρκήσας. In serie Ruhnk. est ᾽Ωνησε, quando etiam scribendum ὠφέλησε. Hesychius: ᾽Ωνησεν. ὠφέλησεν, ἔσωσεν.

6. ᾽Ωρα ἔτους] Herodianus

᾽Ωχρος⁷, ἀρσενικῶς, καὶ βαρύτονον, ᾽Αττικῶς.
᾽Ωρακιᾶν⁸, ᾽Αττικῶς. λειποψυχεῖν, Ἑλληνικῶς.
᾽Ωσαύτως⁹, ἀντὶ τοῦ παραπλησίως, καὶ κατὰ
ταῦτα. Πλάτων Ἰππία β'.

[p. 465.]: ᾽Ετους ᾽ωραν ἰδίως τὸ
θέρος, ᾽Αττικοί. ubi pauca nota-
bimus.

7. ᾽Ωχρος] Vide *Eustathium*
ad *Homerum* p. 377. v. 42. ed.
Rom. HUDSON.

᾽Ωχρος. Melius nostro quidem
iudicio *Thomas Mag.*, qui nomen
illud poëtarum peculiare facit. Eo
utitur *Homerus*. Vocem, tamen
᾽ωχρότης Atticis prae caeteris pla-
cuisse verisimile est, quippe quam
a *Platone* usurpatam reperias Reip.
425 lib. V. p. 474. E. μελαγχλώρους
δὲ καὶ τοῦνομα οἶει τινὸς ἄλλου
ποίημα εἶναι ἢ ἐραστοῦ ὑποκο-
ριζομένου τε καὶ εὐχερῶς φέρον-
τος τὴν ᾽ωχρότητα. Legitur et
apud *Lucianum* [*Icarom.* 5.] T.
I. p. 275. [T. II. p. 756.] SAL-
LIER.

Vid. not. ad *Thom. M. Suid.*
v. *Polluc.* lib. IV. sect. 187.
᾽ωχρός, ᾽ωχρίασις. *Hudsonus* ad-
diderat: ᾽ωχρίασις, Ἑλληνικῶς.

8. ᾽Ωρακιᾶν, ᾽Αττικῶς.
λειποψυχεῖν, Ἑ.] Ita ex con-
iectura. In MS. illa λειποψυχεῖν,
Ἑλληνες, connexa erant verbis
᾽Ωχρος, ἀρσενικῶς, καὶ βαρύτο-
νον, ᾽Αττικῶς. hoc modo: ᾽Ωχρος,
ἀρσενικῶς, καὶ βαρύτονον, ᾽Ατ-
τικῶς. λειποψυχεῖν, Ἑλληνες.
HUDSON.

᾽Ωρακιᾶν, ᾽Αττικῶς. Restitui vo-
ces, quae in Leid. etiam excide-
rant, e *Coisl. R. Coll. Schl.* et

Gron. itaque defectum supplē-
dum esse, monuit *Cl. Oudendorp-*
ius ad *Thom.* p. 936. *Aristoph.*
Ran. v. 484. ἀλλ' ᾽ωρακιῶ. *Pac.*
v. 701. ᾽ωρακιάσας. ubi vid. *Scho-*
liasta. Libanius T. I. p. 308. C.
πολλάκις ᾽ωρακίασα μὰ τὸν ᾽Απόλ-
λων, βαλλόμενος ᾽ωσπερ χαλάζη,
τοῖς ὕθλοις. πολλάκις ἐλιποψύ-
χησα μεστὸς γενόμενος τῶν λή-
ρων ἐκείνων. p. 371. B. ἐγὼ δὲ
καὶ δοῖδυκος οἴχοθεν κλαπέντος
᾽ωρακειῶ. quae loca ad *Thom.*
iam sunt excitata. Reddendum hoc
verbum eidem *Libanio* T. II. p.
63. f. πρὸς δὲ τὸν ἰατρὸν εἰπὼν,
ὡς οὐδὲν ἔτ' εἶην. ἐκείμην ῥάων
Leg. ᾽ωρακιῶν. *Themistius* Or.
XXVI. p. 314. B. φρίκης τε ἐμ-
πίπλονται καὶ ᾽ωρακιῶσι. Accu-
sativum huic verbo adiunxit *Ari-*
staenetus lib. I. ep. 10. p. 25.
καὶ τὸ βλέμμα δεινῶς ᾽ωρακιῶν
ἐδεδῆει τῷ τεκόντι φανῆναι, *pal-*
lidus vultu.

9. ᾽Ωσαύτως — Πλάτων]
Scil. Ἰππία Ἐλάττονι, p. 374.
ed. Paris. HUDSON.

᾽Ωσαύτως. *Huds.* ed. ᾽Ωσαύτως,
ἀντὶ τοῦ παραπλησίως, καὶ κατὰ
(ταῦτα κατὰ) Πλάτωνα Ἰ. Si-
militer *Leid.* et *Coll. Gron.* sine
illis ταῦτα κατὰ. MS. *Coisl.* ita
ut edidi. *Plato Hipp.* Min. p. 259.
E. [p. 374. E. St.] et alibi saepe,
Xenophon Cyrop. lib. IV. [cap.
6, 4.] p. 113. C. etc. Vid. *Wet-*
stenium ad *Matth.* cap. XX. v. 5.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ὡς οἶόν τε¹⁴, Ἀττικῶς. ὡς δυνατὸν, Ἑλληνες.
 Ὡδε¹⁵ κοινὸν Ἰώνων, Ἀττικῶν. οὕτως, Ἑλληνες.

- Coll. Gron. ὠφειλως. *Hesychius*: forte revocandum est. *Ammonius*:
 Ὡφλε, κατεδικάζετο, ἐπὶ τῇ δίκῃ. Ὡφλειν καὶ ὠφείλειν διαφέρει.
 427 κη ὠφλήσεν καὶ τὸ ὠφείλειν. Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν ὑπο-
Incertus apud *Stobaeum* Fl. Gr. μνήματι περὶ παραπρεσβείας Δη-
 p. 481. Οὐδείς τὰ πατρῶά πω μοσθένους; Ὡφλει μὲν γάρ τις,
 γέρων κατεδήδοκεν, Ἀλλ' οὐδὲ φησὶν, ἐπὶ καταδίκη. Ὡφείλει δέ
 κατεμώρανεν, οὐδ' ἐλύσατο Πορ- τις, ὡς ἡμεῖς ἐκδέχομεθα. Conf.
 νίδιον, οὐδὲ θυροκοπῶν ὠφλεν *Thomas* p. 667.
 δίκην. *Aristophan.* Nub. v. 34.
 δίκας ὠφλήκα. Avib. v. 1457. 14. Ὡς οἶόν τε] Vid. *Ti-*
 ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην. ubi in *maeus* v. et *Ruhnkenius*.
Scholii pro δικασθείη leg. κα-
 ταδικασθείη. Eccl. v. 651. *De-*
mosthen. c. *Aphob.* III. p. 560.
 B. [p. 844. Reisk. p. 130, 2. Bekk.]
 p. 562. A. [p. 849. Reisk. p. 133,
 15. Bekk. ubi δίκην ὠφλισκάνειν]
 p. 563. C. [p. 853. Reisk. p. 137,
 29. Bekk.] *Lysias*, *Plato*, alii.
Timaeus v. Ὡφλειν et *Ruhnken.*
 [p. 202.] Rarius ὠφείλειν hoc
 sensu legitur apud *Andocidem*
 [de *Myster.*] p. 10. l. 14. [p. 105,
 73. Bekk.] ὠφείλειν. *Isaeum* p. 64.
 l. 3. [p. 85, 7. Bekk.] δίκην ὠφεί-
 λειν. *Harrocratior* v. Ὑπερήμε-
 ροι. οἱ δίκην ὠφείλοντες. ubi MS.
 ὠφλοντες, quod recipiendum et
 hic apud *Moeridem*, et alibi etiam
 15. Ὡδε κοινὸν Ἰώνων
 καὶ Ἀττικῶν. οὕτως, Ἑλ-
 ληνες.] In MS. Ὡδε κοινῶν,
 Ἰώνων, Ἀττικῶν. οὕτως, Ἑλ-
 ληνες. HUDSON.
 Ὡδε legit etiam *Albertus Ob-*
servatt. N. T. p. 117. FISCHER.
 MSS. omnes Ὡδε κοινῶν. In
 uno tamen Paris. *Stoeberus* re-
 perit κοινόν. *Hudsoni* lectione
 deceptus est *Davisius* ad Max.
 Tyr. p. 545. ubi ὠδε tanquam
 Ἀττικώτερον, praeferit. Vid. tamen
Etymol. p. 820. l. 52. ὠδε apud
Herodotum scriptoresque Atticos
 satis frequens. Adde *Suidam* v.

ΑΙΛΙΟΥ ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ.

ÆLII HERODIANI

PHILETÆRUS,

E MS. NUNC PRIMUM EDITUS.

ET EIUSDEM FRAGMENTUM E MSS. EMENDATIUS

ATQUE AUCTIUS.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ων. Οἰνόφυξ⁴ δὲ ὁ ἀνὴρ καὶ φιλοπότης· το γὰρ πότης ἐπὶ λύχνου μᾶλλον. καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις⁵ τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον.

Θάτερον⁶ ἐπὶ οὐδετέρου κατὰ τὴν εὐθειαν καὶ αἰτιατικήν· ἐπὶ δοτικῇ δὲ καὶ γενικῇ, καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου ὁμοίως· συνεμπεπτῶκει γὰρ τὸ ἄρθρον ἐπὶ τῶν δύο γενῶν θατέρω. ἄτερος δὲ τὸ ἀρσενικόν· ἦν γὰρ ὁ ἕτερος οἱ δὲ λέγοντες θάτερον, ἁμαρτάνουσιν.

433 Κελεύω⁷ ποιεῖν τόνδε, κατὰ τὴν αἰτιατικήν πτώσιν.

4. Οἰνόφυξ δὲ ὁ ἀνὴρ καὶ φιλοπότης] *Utrumque conuenit Dio Chrysostomus Or. VII. p. 130. A. ἄγαν φιλοπότας καὶ οἰνόφυγας. De οἰνόφυξ Wetsten. ad 1 Petr. cap. IV. v. 3.*

5. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις] *Versu 57. Scholiasta: Πότης, Ἀπτικῶς, ὁ ταχέως ἀναλίσκων λύχνος. ubi conf. Kusterum. Plato Comicus apud Polluc. lib. VI. sect. 103. Φεῖδεσθε τοῦ ἄλαου σφόδρ'· ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ ὤνησομαι στίβην τιν', ἥτις μὴ πότις.*

6. Θάτερον] *Auctor de Barbarismo a Cel. Valcken. post Ammonium editus p. 195. Κατὰ δὲ συναλοιφήν, ὡς Μένανδρος λέγει, Ὁ θάτερος μὲν τοῖν δυοῖν Διοσκόροιν. ἀντὶ τοῦ γάναι, ὁ ἕτερος· ἡ γὰρ τοιαύτη συναλοιφή γίνεται ἐπὶ οὐδετέρου ἄρθρου, δταν αὐτῷ ἐπιφέρηται ὄνομα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, οἷον τὸ ἕτερον, λέγω θάτερον· ἐπὶ ἀρσενικοῦ δὲ οὐδαμῶς. Eustathius ad Odyss. H. p. 276.*

1. 35. Ἰστέον δὲ ὡς κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐ μόνον ἕτερον καὶ ἕτερα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ Θῆτα θάτερον καὶ θάτερα λέγεται τὸ τῶν οὐδετέρων πληθυντικὸν καὶ ἐνικόν. Χρύσιππος δὲ λέγων τὸν θάτερον τῶν Διοσκόρων, ἐσχάτως βαρβαρίζει, ὡς φησὶ Πausanίας. Add. Thomas in Ἄτερος et potae, Graevius ad Lucian. Soloec. [6.] T. III. p. 569. [Valckenar. ad Eurip. Hippol. p. 349.] — Pro θατέρω forte θατέρου καὶ θαιέρω. In fine autem vel pro θάτερον scribendum est θάτερος, vel accusativus masculinus est, qui legitur in Eurip. 433 Ione v. 849. Lucian. Pseudol. [29.] T. III. p. 186. l. 46. [48.] ubi vid. Schol. Θάτερον neutram in Sophoclis Electr. v. 347. Ἐπειδ' ἐλοῦ γε θάτερον, ἢ φρονεῖν κακῶς, ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν. Sed, ne anphaestus sede quarta admittatur, e Scholiasta reponendum θάτερ'. τὸ δὲ θάτερα, inquit, ἀντὶ τοῦ θάτερον Ἀπτικῶς εἴρηται.

7. Κελεύω ποιεῖν τόνδε]

Χαίρω⁸ ἐρεῖς, οὐ χαίρομαι· εἰ δὲ μὴ, ἀμάρτημα ἀμαρτήσεις, ὃ καλεῖται Δατιασμός ἀπὸ Δατίδος τοῦ Πέρσου, ὅστις πρῶτον εἶπεν, ὅτι χαίρομαι, πλανηθεὶς τῷ ἔθει τῶν Ἀττικῶν.

Τῷ Ἰνα⁹ μᾶλλον τὸ ὑποτακτικόν, καὶ τὸ εὐκτικόν· ἵνα γένηται, καὶ ἵνα γένοιτο. τῷ Ὅτι καὶ τῷ Εἰ, τὸ τε ὀριστικόν, καὶ τὸ εὐκτικόν· ὅτι εἶπον, καὶ ὅτι εἶποιμι· εἰ δέξαιτο, καὶ εἰ ἐδέξατο. τῷ δὲ Ἐάν, τὸ ὑποτακτικόν μόνον· ἐάν εἶπω, καὶ ἐάν πράξω.

Τὸ¹⁰ Λεληθότως οὐ γέγραπται· κρύφα οὖν χρηὴ λέγειν.

434 Ἐν¹¹ τῷ τέως οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ἄρθρου, καὶ τῆς προθέσεως. τὸ δὲ τέως σημαίνει τὸ μέχρι, καὶ προτοῦ, καὶ ἕως, καὶ ἐν τοσοῦτῳ. εἰ δέ ποτε εἶποις ἐν τῷ τέως ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος, προσθήσεις τῷ χρόνῳ· καὶ οὕτω φεύξῃ τὸ ἀμάρτημα. ἔστι γὰρ ἐν τῷ προτοῦ χρόνῳ.

Οἱ ἔπειτα¹² τὸ ἔαρ τοῦ ἤρος, οὐχὶ τοῦ ἔαρος· καὶ τὸ ἔαρ, οὐχὶ τὸ ἤρ.

Cum accusativo plerumque constructur hoc verbum, etiam in N. F. Cum dativo Matth. cap. XV. v. 35. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν. ubi in unō Cod. τοὺς ὄχλους, ut contra cap. XIV. v. 19. pro κελεύσας τοὺς ὄχλους in MS. τοῖς ὄχλοις.

8. Χαίρω] *Aristophanes* Pace v. 288. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν ἤκει τὸ Δατίδος μέλος, Ὁ δευρόμενος ποτ' ἠδε τῆς μεσημβρίας, Ὡς ἠδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι. ubi vid. *Schol.* et *Suid.* v. Δάτις. Apud utrumque est Δατιασμός, non Δατιασμός.

9. Τῷ Ἰνα] Vid. *Lesbonax* de Schemat. p. 186. quem recte emaculavit Cl. *Abreschius* Diluc. Thucyd. p. 793. *Herodiano* si-

milia tradit *Thomas Mag.* in *El.* ubi conf. notas. Levis macula eluenda e *Luciano* D. M. VII. [1.] p. 356. l. 12. εἰ δὲ τοῦτο ποιήσῃ, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν. Leg. ποιήσειεν.

10. Τὸ Λεληθότως] Recenset *Pollux* lib. VI. sect. ult. quod tamen apud veteres Atticos 434 legisse me non memini.

11. Ἐν τῷ τέως] Sic *Aelianus* H. A. lib. XI. cap. 38. οἱ δὲ ἀποδιδράσκουσιν οἱ νεοττοὶ ἐν τῷ τέως, *interea*. Τέως simpliciter *Aristophanes* Avib. v. 1688. etc. In MS. pro προτοῦ est πρωτοῦ, in fine πρώτῳ. Pro εἶποις MS. εἶπεις.

12. Οἱ ἔπειτα] *Vergor*, ne

Κοινῶσαι¹³ λέγουσι μᾶλλον, οὐχὶ κοινῶσαι-
σθαι.

Ἔδοξα¹⁴ ἰδεῖν, οὕτως ἐρεῖς ἐπὶ ὄνειρατος.
Εὐριπίδης· Ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς
κόρας. Σοφοκλῆς· Ἐδόξατον μοι τὰ Διὶ πείθου
μολεῖν. Ἀριστοφάνης· Ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον
ὑπνον ἐν τῇ Πνυκί.

435 Τὸ νῶτον καὶ τὰ νῶτα οὐδετέρως ἐπὶ ἀν-
θρώπων· ἐπὶ δὲ τῶν ἀλόγων τὸν νῶτον ἀρσενι-
κῶς. καὶ Ξενοφῶν¹⁵ περὶ Ἰππικῆς, τὸν νῶτον τῆς
ἵππου.

Ἀμφιμάσχαλοι¹⁶, οἱ ἐκατέρωθεν ἔχοντες χει-
ρίδας· ἦσαν δὲ τῶν ἐλευθέρων· ἑτερομάσχαλοι
δὲ τῶν οἰκετῶν.

Ἐξεδρος¹⁷ . . . . καὶ μὴ ἔστω πῶς ὦν εἰς
ἡμᾶς ἔξεδρον χώραν . . . . ἐν Σατύροις.

quaedam exciderunt aut erudituli, qui haec fragmenta e maiori Herodiani opere excerpserunt, culpa omissa sint. Oī ἔπειτα enim sunt scriptores posteriores, forte Homero, apud quem ceterosque poetas ἔαρος legitur. Moschopulus: Ἔαρ ἔαρος καὶ ἦρος, ἔαρι καὶ ἦρι, ἔαρ πάντα ἐν χρῆσει, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς καὶ τὸ ἦρ.

13. Κοινῶσαι] Vid. not. ad Moeridem v. Ἀνακοινῶσαι. p. 20.

14. Ἔδοξα ἰδεῖν] Euripidis versus est Orest. 408. Aristophanis Vesp. v. 31. e quo Πνυκί reposui pro νυκτὶ. Sophoclis autem, vehementer depravatus, in superstitiis Tragoediis non existat: verum cum quadam varietate legitur apud Scholiastam Aeschylī ad Pers. v. 181. Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε, ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ Σοφοκλῆς τὸ,

Ἐδοξάτην μοι τὰ δ' ἠπείρω μολεῖν. καὶ Εὐριπίδης, Ἔδοξας 435 ὑπνω τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς (Iph. Taur. v. 44. ubi est Ἔδοξ' ἐν ὑπνω), unde versum sic restituendum docuit me Valckenarius meus: Ἐδοξάτην μοι τὰ δ' ἠπείρω μολεῖν. Moschus Id. II. v. 8. de Europa dormiente: Ὀῖσατ' ἠπείρους δόλας περὶ εἶο μάχεσθαι. Δοχεῖν sic saepe ponitur de somniantibus. Vid. Abresch. Animadv. ad Aeschyl. p. 179.

15. Ξενοφῶν] MS. ξένον τὸν περὶ Ἰππικῆς. [cap. 3, 3.] p. 936. B. Vid. not. ad Moeridem p. 267.

16. Ἀμφιμάσχαλοι] MS. ἀμφιμάσχα... et dein pro ἐλευθέρων erat lacuna. Vid. Aristophan. Eq. v. 878. Schol. et Kusterum, Meurs. ad Lycophr. v. 1100. Polluc. lib. VII. sect. 13. etc.

17. Ἐξεδρος] Loco graviter

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Γρῦ²¹, οὕτως ἔλεγον τὸν ὑπὸ τῷ ὄνυχι τοῦ
δακτύλου ῥύπον, ἀπὸ δὲ τούτου καὶ πᾶν τὸ
βραχύτατον.

437 Φάσκωλος²², τὸ ῥαπτὸν εἰς ὃ ἐμβάλλονται
τὰ ἱμάτια, καὶ θύλακος ὁμοίως.

Κυμινοπρίστης²³, ὁ ὑπερβαλλόντως μικρο-
λόγος.

Δρυπέτης²⁴, καρπὸς ὁ ὠραῖος.

Τὰ λαγῶα οὕτως ἔλεγον, οὐ προστιθέντες
τὰ κρέα.

Ὁ γάρρος²⁵ ἀρσενικῶς τὸν ἰχθύων γάρρον·
καὶ γάρρον τὸν ἰχθύειον, Σοφοκλῆς.

Πόρρω²⁶ καὶ πώρρω ἀμφοτέρως.

438 Τὰ²⁷ Ἡνίκα, καὶ τὰ Πηνίκα, ἐπὶ τοῦ και-

21. Γρῦ] *Aristophanes* Plut. v. 17. *Schol. et Spanhem.*

437 22. Φάσκωλος] *Aristophanes* in *Thesmophoriazasis*, secundis nempe, apud *Athenaeum* lib. XV. p. 690. D. ὦ Ζεῦ πολυτιμητ' οἶον ἔπνευσ' ὁ μιαρὸς Φάσκωλος ἐνθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου Καὶ βακκαρίδος. quem locum ante oculos habuere *Harpocration* v. et *Pollux* lib. X. sect. 137. ad quem locum si *Hemsterhusium* consulueris, et *Interpretes* ad Thom. v. plura non requires.

23. Κυμινοπρίστης] *Scholiast. Theocriti* ad Id. X. v. 54. εἰώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας καλεῖν. Add. *Casaubon.* ad *Theophr. Char.* p. 228. [p. 124. ed. *Fisch.*]

24. Δρυπέτης] MS. Δρυπεκής. Vid. ad *Moerid.* p. 120.

25. Ὁ γάρρος] *Athenaeus* lib. II. p. 67. C. Γάρρος. Κρατῖνος·

ὁ τάλαρος ἡμῶν διαπλέως ἔσται γάρρου. Φερεκράτης· Ὁ δ' ἀνεμολύνθη τὴν ὑπήνην τῷ γάρρῳ. Σοφοκλῆς *Τριπτολέμῳ*· τοῦ ταριχηροῦ γάρρου (vid. *Pollux* lib. VI. sect. 65.). Πλάτων ἐν (haec vocula delenda, nisi comoediae nomen excidisse velis) *Σαπρῷ γάρρῳ* βάπτοντες ἀποπνέξουσί με. Ὅτι δὲ ἀρσενικόν ἐστιν τοῦνομα, *Αἰσχύλος* δηλοῖ εἰπών· καὶ τὸν ἰχθύων γάρρον, ubi vid. *Casaubonus*, *Berglerus* ad *Alciphr.* p. 68. Ἰχθύειος alibi a me non repertum est. Quare vix dubito, quin commutari debeat in ἰχθυηρόν.

26. Πόρρω καὶ πώρρω] Sic MS. Forte legendum: Πόρρω καὶ πρόσω ἀμφοτέρως, aut paulo maiore mutatione: Πορρώτερον καὶ πορρωτέρω. *Vetus Grammaticus* *Bibl. Coisl.* p. 483. [v. *Bekk. An. Gr.* I. p. 111, 10.] Πορρώτερον καὶ πορρωτέρω. *Δημοσθένης* ἐν τῷ κατὰ *Λεπτίνου*.

27. Τὰ Ἡνίκα, καὶ τὰ Πηνίκα] 438

ροῦ τῆς ἡμέρας μᾶλλον. τὸ δὲ Πότε, ἐπὶ χρόνου. ἔστι δὲ καὶ τὸ Πηνίκα, ἐπὶ χυπεῖ παρα τῷ Δημοσθένει.

Θεάσασθαι²⁸ τραγωδοὺς καὶ κωμικοὺς, οὐκ ἀκούειν τῶν κωμικῶν καὶ τῶν τραγικῶν, ὡς Δημοσθένης· οὐ γὰρ ἐν Διονύσειον τραγωδοὺς ἐθεῶσθε.

439 Τὸν Ἡρώ²⁹, τὸν Μίνω, τὸν Ἀπόλλω, τὸν

Scribendum Τὸ Ἡνίκα, καὶ τὸ Πηνίκα, vel posterius τὰ delendum. Herodiano paria tradunt Phrynichus p. 14. [p. 49. Lob.] Thomas M. v. Πηνίκα et Lucianus Soloec. [5.] T. III. p. 561. ubi docta hanc in rem notat Graevius. Pro ἐπὶ χρόνου MS. χρόνον. Pro ἐπὶ χυπεῖ reponendum, ni fallor, ἐπὶ τόπου παρα τῷ Δημοσθένει. de Corona nempe p. 357. A. [p. 329. Reisk. p. 297, 313. Bekk.] ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα λαμπρός. ubi tamen etiam per quando potest verti. Περὶ pro παρα in MS. Sed age, caedum Grammaticum ne subeat, commodam nacti occasionem deturbemus vocem Ἡνίκα sede sua, quam nimis diu apud Polyaeum retinuit, lib. I. cap. 30. Ἀθηναίους ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ὡθεῖη Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν. Θεμιστοκλῆς, Ἀθηναίων τὸ λόγιον δεδιότων, κατὰ γε (leg. τὰ γε, nempe τέκνα) τῶν πολεμίων ἔφη. οὐ γὰρ ἂν θεῖην τὴν Σαλαμῖνα ὁ θεὸς ἀνηγόρευσεν, εἰ ἔμελλεν ἀπολλύειν τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων. τοῦτο λεχθὲν θάρσος Ἀθηναίους ἔδωκεν. καὶ Ἡνίκα τὴν ἐξήγησιν ἐπιστώσατο, τοῦ θεοῦ χρήσαντος, Τεῖχος Τριτογενεῖ ξ. δ. ε. ζ. Interpres ultima sic Latine ver-

tit: *Et cum de explicatione quaeretur huius oraculi, Muros etc.* Sed in depravatis a vero si aberraverit, mirandum non est. Ita autem locus constituendus: τοῦτο λεχθὲν θάρσος Ἀθηναίους ἔδωκεν. καὶ ἡ νίκη τὴν ἐξήγησιν ἐπιστώσατο. hoc dictum Atheniensibus animos addidit, et victoria interpretationem confirmavit ac comprobavit. Dein aliud incipit exemplum: Τοῦ θεοῦ χρήσαντος, Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς· οἱ μὲν ἄλλοι κ. τ. λ.

28. Θεάσασθαι] Male haec superioribus in MS. iungebantur. Θεῶσθαι sic saepe apud Aristophanem, ut Plut. v. 798. Nub. v. 519. Ran. v. 2. 16. etc. Demosthenis locus est de Pace p. 22. B. [p. 58. Reisk. p. 54, 7. Bekk.] εἰ γὰρ ἐν Διονύσειον τραγωδοὺς ἐθεῶσασθε [leg. cum Herodiano ἐθεῶσθε].

29. Τὸν Ἡρώ] MS. κρῶ. 439 K, ut saepe, pro H posita. Frustra homines docti ad Thomam M. Grammaticis erroris dicam impingunt: haec enim terminatio in ω Atticis propria est. Exemplis in re nota nihil opus. Formas vulgares Ἡρωα, Ποσειδῶντι in

Ποσειδῶ ἄνευ τοῦ ν̄ οἱ Ἀττικοί. τὸν λαγῶν³⁰, καὶ τὸν νεῶν, τὸν νεῶ, καὶ τὸν λαγῶ ἄνευ τοῦ ν̄, ἢ σὺν τῷ ν̄.

³¹ Ἐννεάμυκλος ὄνος, παρὰ Ἀντιμάχῳ. ὄνου μύκλαι δὲ λέγονται αἱ ἐν τοῖς σκέλεσι τῶν ὄνων περιγραφαί.

solutae orationis scriptoribus occurrere novi. Verum quis temere affirmaverit, illaene ipsis scriptoribus an vero librariis tribuenda? Praeterquam quod, id quod aliquoties iam monui, Atticis formas vulgares licuerit adhibere. *Μίνω*, paulo rarius, suspectum fuit *Munkero* in *Antonini Libertalis* cap. 30. δείσασα *Μίνω*, ubi *Μίνων* vel *Μίνωα* coniicit, sed tamen unicum accusativi *Μίνω* e *Pausania* exemplum profert; quibus alia possunt adici. *Athenaeus* lib. I. p. 10. τὸν *Μίνω* παραγενόμενον εἰς *Σικελίαν*. *Plutarchus* *Thea.* [cap. 15.] p. 6. C. *Libanius* T. I. p. 686. D. οὐχ ὁρᾶτε τὸν *Μίνω* δεῖνα πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς· καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ τῆς *Πασιφάης* ἔρωτος ἐν αἰσχύνῃ γεγενημένην. Sic enim unice reponendum est pro τὸν μὲν ὁ δεῖνα πάσχοντα. *Morelli* μὲν ὡς ne refutari quidem meretur. Similem corruptelam in *Suida* v. Ἀτιμότερον, ubi *Μένων*, et in *Cod. Lugd. Bat.* μὲν ὁ pro *Μίνω*, observavit ὁ πάνυ *Hemsterhusius* ad *Luciani* [Dial. Mort. 25, 1.] T. I. p. 433.

³⁰. τὸν λαγῶν] Vid. *Athenaeus* lib. IX. p. 400. *Lucianus* *Soloec.* [3.] T. III. p. 556. et *Grævius*. *Νεῶ* accusativum nus-

quam reperi. τὸν λεῶ e *Dionys. Halicarn.* protulit *Mattairius* de *Dial.* p. 19. A.

³¹. Ἐννεάμυκλος ὄνος, παρὰ Ἀντιμάχῳ] Sic legitur pro Ἀντιμάχου. Idem fragmentum *Callimacho* tribuunt *Etymologus* p. 594. l. 20. et *Tzetzes* ad *Lycophr.* v. 771. [cf. *Antim. Reliq.* ed. *Schellenberg.* p. 110. et de crebra utriusque nominis confusione *Osann.* ad *Appuleium* de *Orthogr.* p. 15. sqq.] Vid. *Fragm. Callimachi* *Bentl.* CLXXX. et *Politissimum Buhkenium* *Epist. Crit.* II. p. 47. ubi *Herodiani* locum e *MS.* protulit ac *Callimachum* et *Antimachum* similiter confundi observat in fragmento *CCCXC.* ubi apud *Eusebium* est *Καλλίμαχος ὁ Κολοφώνιος* pro 440 Ἀντιμάχος, ut recte legitur apud *Tatianum.* *Conf. Bentleium.* Haec autem observatio proderit ad insignem *Luciani* locum pristino restituum, Quomodo *Hist. conscrib.* [57.] T. II. p. 65. ἀλλ' ὀλίγον προσαψάμενος, τοῦ χρησίμου καὶ σαφοῦς ἕνεκα μεταβήση, ἐκφυγὼν τὸν ἰξὸν τὸν ἐν τῷ πράγματι, καὶ τὴν τοιαύτην ἀπάσαν λιχνείαν, οἷον ὁρᾷς τι καὶ Ὅμηρος ὡς μεγαλόφρων ποιεῖ. καίτοι ποιητῆς ὢν, παραθεῖ τὸν Τάνταλον, καὶ τὸν Ἰξίωνα, καὶ τὸν Τιτυόν, καὶ τοὺς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

εἰμὶ νῦν Ἀθηναίους ἐγώ· ὅτι καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἢ ἀρχή.

Ἀχάριστος³⁴ καὶ ἀχαριστία συνήθως εἰπεῖν· εὐχάριστος δὲ, ὁ ἐπίχαρις, οὐχ ὁ ἀποδιδούς τὴν χάριν· οὐδὲ γὰρ εὐχαριστεῖν λέγουσιν, ἀλλὰ χάριν εἰδέναι.

Κατακεῖσθαι³⁵, ἐπὶ τῶν ἐστιωμένων· ἀνακεῖσθαι δὲ, ἐπὶ εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων. εἰπόντος γοῦν τινὸς, ἀνάπιπτε, ὁ Κωμικὸς παίζων, ἀνδριάντας ἐστίας, ἔφη.

442 Εὐσκώμων³⁶ καὶ φιλοσκώμων, ὁ ἀστεῖος ἐν τούτοις.

Τοὺς θυλάκους³⁷ καὶ σάκτας ἔλεγον ἀπὸ

Cratini iambo vocula γὰρ vel similis quae etiam excidit.

34. Ἀχάριστος καὶ ἀχαριστία] Pro συνήθως εἰπεῖν. Cl. *Valckenaerius* coniicit συνήθως ἡμῖν. Ἀχάριστος, ἀχαριστία, ut et verbum ἀχαριστεῖν Atticis usitata. Vid. *Hesych.* v. *Timaeum* v. Ἀχαριστεῖν, et not. Εὐχάριστος vulgo hominem gratum et gratias reddentem denotat, τὸν χάριν ἀποδιδόντα. Altera significatione pro venusto, ἐπιχάριτι, quam Atticis tribuit *Herodianus*, *Xenophon* *Cyrop.* lib. I. [imo lib. II. cap. 2, 1.] p. 27. l. 9. εὐχαριστότατοι — λόγοι. et *Sympos.* [cap. 3, 9.] p. 513. l. 29. ἐπ' εὐχαριστῶ γε πράγματι. Ἀχάριστος pro invenusto idem *Xenophon* [v. *Lex. Xen.* T. I. p. 511. c. 1. 3.)] et *Lucianus* *Catapl.* T. I. p. 689. l. 20. Verbum εὐχαριστεῖν frustra in veterum Atticorum scriptis quaesiveris. Consule *Phrynichum* p. 8. [p. 18. Lob.] *Thomam* p. 913. et notas, *Wetsten.* ad *Matth.* cap. XV. v. 35. [add. *Artemidor.* lib. IV, cap. 3,

13. *Wesseling.* ad *Diodor. Sic.* lib. XX. cap. 34. et imprimis *Boeckh.* *Corp. Inscriptt. Graec.* T. I. p. 52. b. sq.]

35. Κατακεῖσθαι] Similiter *Ammonius* p. 15. *Phrynichus* p. 92. [p. 216. Lob.] *Athenaeus* lib. I. p. 23. C. et *Eustathius* ad *Od. A.* p. 37. ubi in *Philippidae* fragmento legitur πότερον 442 ἀνδριάντα εἰστία; quemadmodum hic quoque scribendum: nisi malis: Ἀνάπιπτε· πότερον ἀνδριάντας ἐστίας. Vid. praeter alios *Kusterus* ad *Suid.* v. Ἀνακεῖσθαι, et *Wetstenius* ad *Matth.* cap. IX. v. 10. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακείμενου ἐν τῇ οἰκίᾳ.

36. Εὐσκώμων] Ὁ ἀρεῖος in MS. pro ὁ ἀστεῖος ἐν τούτοις, nempe σκώμασι, urbanus in iocando. Vid. ad *Moerlin* in Ἀστεῖζεσθαι. *Pollux* lib. V. sect. 161. χαρτεῖς, στωμύλος, καὶ ἄλλως, φιλοσκώμων, εὐσκώμων, σκωπτικὸς, τωθαστικός.

37. Τοὺς θυλάκους καὶ

τοῦ σάπτεσθαι. κυνούχους δὲ ὁ Ξενοφῶν ἐν τῷ
Κυνηγετικῷ.

443 Τούτων ὁ ἕτερος, προσθήσεις τὸ ἄρθρον
ὅταν περὶ δύο ποιούμενος³⁸ ἦς τὸν λόγον. ἐπὶ

σάκτας ἔλεγον] *Aristophanes* *Plut.* v. 681. "Ἐπειτα ταῦθ' ἠγιζεν εἰς σάκταν τινά. *ubi vid. Schol. et Spanhem. Pollux lib. III. sect. 155. Θύλακος* *satis frequens. Vid. Aristoph. Plut. v. 763. et illic Hemsterhusium, aliosque Albertio ad Hesych. v. Θυλάκια* *laudatos [cf. Forster de loc. quibusd. Polybii. p. 46. not.]. Eleganter Diphilus Furente apud Polluc. lib. X. sect. 18. Καὶ προσέτι τοίνυν ἐσχάραν, κλίνην, κάδον, Στρώματα, συνὸν, ἀσκόπηραν, θύλακον, Ὡστ' οὐ στρατιώτην ἂν τις, ἀλλὰ δὴ κύκλον Ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι. Τοσοῦτος ἐστ' ὁ ῥῶπος, ὃν σὺ περιφέρεις. *ubi si quis v. 2. συνὸν correxerit, in reliquis ipsam Diphili manum restitutam opinamur. Versu I. κλίνην pro καὶ νῦν, quod Vir Magnus dubitabundus proposuit, mihi unice verum videtur. Sic in Polyaeo lib. VIII. cap. 16, 2. pro προσέταξε δὲ ἀπολέμψασθαι καινὰς τραπέζας ἐκπώματα. Jac. Gronovius feliciter coniecit κλίνας. Asclepiades in Epigrammate vehementer depravato, disticho ultimo: Εἶπε δὲ σημεῖον, Βάκχων ὅτι πέντ' ἐφώλησεν Ἐξῆς ὧν καινὴ μάρτυς ἐπεγράφετο. Reponendum, quod Cl. Heringa etiam viderat, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο. Sic Marcus Argentarius in Epigrammate a Ruhnkensio edito Ep. Crit. I. p. 44. — τὰ λοιπὰ Σιγῶ, λύχνος ἐφ' οἷς**

μάρτυς ἐπεγράφετο. *Conf. Musaeum init. Conscium lumen Minucio Felici cap. 9. Conscia turris Ovid. Heroid. XVIII. v. 105. *ubi notat P. Burmannus. Conscius lectus A. A. lib. II. v. 703. Conscius ecce! duos accepit lectus amantes. Νῦξ καὶ λύχνος συνίστορες Philodemo Anthol. lib. VII. p. 467. f. Alia huc pertinentia dabit Huetius in not. ad Antholog. p. 44. Hinc etiam explicandus elegantissimus Luciani* 443 *locus Cataplo [27.] T. I. p. 648. l. 92. προσκάλει μοι, ὦ Ἑρμῆ, τὸν λύχνον αὐτοῦ, καὶ τὴν κλίνην. μαρτυρήσουσι γὰρ αὐτοὶ παρελθόντες, οἷα πράττοντι συνήπισταντο αὐτῷ. Sed nimis evagamur. In Diphili v. 3. pro ὧς που correxi ὧστ' οὐ, pro καὶ, δὴ. Θύλακον Lacones dixere Σύλακον. Sic enim in Hesychio pro Σύλαιον, θύλακον. scribi debet. Infra: Σύλλιρ, θύλακον. Leg. θύλακος vel θυλάκιον et Σύλαϊρ cum Cl. Valckenaerio. Κυνοῦχος legitur in Xenophonte Cyneg. [cap. 2, 10.] p. 975. D. κυνοῦχος μωσχεῖος. Vid. Casaubon. ad Theophrast. p. 310. [p. 193. ed. Fisch.] Sensu longe diverso κλοῖοι κυνοῦχοι in Philippi epigrammate, quod Cel. Albertius ad Hesych. T. I. p. 1392. e MS. dedit.**

38. Ποιούμενος ἦς] MS. εἰς, et dein εἶπεις pro εἶπης.

δὲ τοῦ τρίτου καὶ ἐν ἴσῳ τοῦ ἄλλου ἂν εἴπῃς ἕτερος ἄνευ τοῦ ἄρθρου, φεύξῃ τὴν αἰτίαν.

Ἀπονυχίζεσθαι³⁹ λέγουσι τὸ ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων. Ἐξονυχίζειν δὲ, τὸ λεπτολογεῖσθαι, ὅπερ καὶ τερθρείαν λέγουσιν.

Ὑπογενειάζειν⁴⁰, τὸ ἀπτεσθαι τοῦ γενείου δεόμενον· ὡς ὁ Τίμαρχος δεόμενος τοῦ Πιπταλάκου παρὰ τῷ Αἰσχίνῃ. Ὑπογενειάσκειν⁴¹ δὲ, τὸ ἄρτι ἐξανθεῖν τὸ γένειον.

Καμαρωτὸν⁴² ὄχημα, ὅπερ νῦν σκεπαστὸν λέγουσιν. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπήνην.

39. Ἀπονυχίζεσθαι] ὕπογενειάσκειν. Simplex γενειάσκειν *Plato Conv.* p. 1180. B. *Thomas* in Ὀνυχίζει. p. 651. Singulare est, quod habet *Julianus Or.* II. p. 77. A. οὐκ ἀποσυμμεύων, οὐδὲ ἀπονυχίζων τὰ δῆματα, οὐδὲ ἀποτορνεύων τὰς περιόδους, καθάπερ οἱ κομψοὶ ῥήτορες.

40. Ὑπογενειάζειν — παρὰ τῷ Αἰσχίνῃ] MS. Αἰσχύνῃ. *Aeschines* in *Timarch.* p. 179. B. [p. 9. *Steph.* p. 270, 61. *Bekk.*] καὶ αὐτὸς δὲ οὗτος οὐδέπω μὰ Δία ὥσπερ νῦν ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἔτι χρήσιμος ὕπογενειάζων τὸν ἄνθρωπον καὶ πάντα φάσκων πράξειν, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκεῖ. *Herpsychius*: Ὑπογενειάζων, λιτανεύων ἀπὸ τοῦ γενείου ἀπτόμενος. ubi delendum ἀπὸ, quod *Etymologum* p. 782. et *Suidam* comparanti patebit. *Synesius* de *Provid.* p. 108. D. καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἂν ὕπογενειάζουσα τὰ παιδάρια. *Er.* 121. p. 257. f. ὁ δὲ ὕπογενειάσας αὐτὸν, ὃ οὔτι, ἔφη.

σκειν *Plato Conv.* p. 1180. B. [p. 181. D. St.] *Xenophon Cyropaed.* lib. IV. [cap. 6, 2.] p. 112. παῖς ἄρτι γενειάσκων. *Gregorius Naz.* *Er.* 21. in *Anecdol. Matorii.* Ἄρτι γενειάζειν in *Epi-grammatis* a *D'Orvillio* ad *Charit.* p. 30. [p. 216. ed. Lips.] editis. ἄρτι γενειάσδειν *Theocrit.* *Idyll.* XI. v. 9. Eleganter *Callimachus* in *Lavacr. Pall.* v. 75. ἄρτι γένεια Περκάζων. Α γενειάω, γενειάσκω, ut ab ἡβάω, ἡβάσκω, de quibus vide ad *Mocridem* p. 181.

42. Καμαρωτὸν ὄχημα] *Pollux* lib. X. sect. 52. Τὰ δὲ κατάστεγα (ὀχήματα) ἢ στεγαστὰ καὶ καμάραι. οὕτω γὰρ ὠνόμασεν Ἡρόδοτος (lib. I. cap. 199). ubi consulendi interpretes et ibidem laudatus *Schefferus* de *Re Vehic.* lib. II. cap. 17. et imprimis Cl. *Hemsterhusius* ad *Schol. Aristoph. Plut.* p. 369. Προσκεπαστὸν in MS. σκέπαρον. ῥ̄ posita pro στ̄, ut paulo supra ἀρεῖος pro ἀστεῖος. Σκεπαστὸν ita usurpatum a *Symmacho* in versione *Esaiæ* cap. LXVI. v. 20.

444 41. Ὑπογενειάσκειν] MS.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

οντῆ, καὶ ἰξαλῆ⁴⁸, τὸ τῆς αἰγὸς, καὶ μοσχῆ·
ἀρνέα δὲ καὶ λυκέα.

446 Διπλήδιον⁴⁹, τὸ διπλοῦν ἱμάτιον.

Ποικίλλειν⁵⁰, τὸ ὑφαίνειν ποικίλα, καὶ ποι-
κιλτῆς, ὃ τὰ τοιαῦτα κατασκευάζων.

Παρὰ τῷ Αἰσχίνῃ⁵¹ Δεινῶς ἐστὶν εἰπεῖν καὶ
ἐπὶ τοῦ σφόδρα. καὶ ὁ Ποιητῆς ἐπὶ τῆς Ἑλένης·
Αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῆσι εἰς ὧπα ἔοικεν.

48. ἰξαλῆ] MS. ἰσαλῆ. Vix aliud vocabulum frequentioribus obnoxium fuit corruptelis. Vid. not. ad *Polluc.* lib. IV. sect. 118. *Kusterus* ad Schol. Aristoph. Nub. v. 72. Solus *Hesychius* praebet: Ἰσθλή. Ἰσκλαί. Ἰστέλα, διφθέρα, quod tamen mutandum non videtur; nam $\sigma\sigma$ et ξ in dialectis permutantur, ϵ autem et α , ut in *φιάλη* et *φιέλη* similibusque. Dein $\sigma\sigma$ in $\tau\tau$ vel $\tau\theta$ mutata, Ἰτθέλαν, διφθέραν. In *Polluce* lib. VII. f. τὰς δὲ διφθέρας καλοῦσι καὶ ἰττέστας. E MS. cum viris doctis legendum ἰττέλας. *Herodiani* vel similem alius Grammatici locum ante oculos habuit *Eustathius* ad II. Δ. p. 342. l. 42. ἐν δὲ ἑτέρῳ
446 (Λεξικῶ) καὶ ὅτι ὥσπερ παρδα-
λῆ καὶ λεοντῆ. οὕτω καὶ ἰξαλῆ
αἰγεία προπερισπωμένως. Com-
parandus *Pollux* lib. V. sect. 16.
Καὶ τὸ μὲν τοῦ λέοντος δέρμα,
λεοντῆ καλεῖται, καὶ δορὰ λέον-
τος. τὸ δὲ τῆς παρδάλεως, παρ-
δαλῆ. τὸ δὲ τῆς ἄρκτου, ἀρκτῆ·
ἀλωπεκῆ δὲ, τῆς ἀλώπεκος. καὶ
λυκῆ, ἢ τοῦ λύκου. καὶ μοσχῆ,
ἢ τοῦ μόσχου, ὡς Ἀναξανδρίδης
εἶρηκεν. Ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρδα-
λῆ, μοσχῆ, κυνῆ. ubi λυκῆ est,
non λυκέα. Ἀρνέα, praeterquam
hoc loco, non reperi.

49. Διπλήδιον] Nisi con-

tractum sit ex Διπλήδιον, δι-
πλήδιον, scribendum διπλοῖδιον.
Vid. *Pollux* lib. VII. sect. 49.
ceterique Grammatici. *Duplex*
amiculum Cornel. Nepoti Da-
tam. cap. 3.

50. Ποικίλλειν] Leviter
castigavi MS. lectionem: Ποικί-
λον, τὸ ὑφαίνειν ποικίλλα. *Pol-*
lux lib. VII. sect. 34. Ποικιλ-
τὴν δὲ Αἰσχίνης Τιμάρχου κα-
τηγορῶν εἶπεν (p. 183. f. [p. 14.
Steph. p. 282, 97. Bekk.]) ἔστι
δὲ καὶ τοῦτο ὑφαντικὸν εἶδος.
ἢ δὲ τέχνη, ποικιλτική. καὶ ὁ
ἀνὴρ ποικιλτικός. καὶ τὸ πρᾶ-
γμα, ποικίλισι κατὰ Πλάτωνα.
τὸ ῥῆμα ποικίλλειν. καὶ τὸ ἐπιρῶ-
δημα, ποικιλτικῶς. — ὁ δὲ ποι-
κιλτῆς, ὠνόμασται παρὰ Ἀλέξι-
δος ποικιλεύς. *Platonis* loca de-
derunt interpretes. ποικίλματα
Euthyphr. p. 4. E. [p. 6. C. St.]

51. Παρὰ τῷ Αἰσχίνῃ
Δεινῶς] Sic legendum pro δυ-
νῶς. *Aeschinis* locum ab aliis
mibi velim indicari: *Herodianum*
enim ad Or. c. Ctesiph. p. 299.
B. [p. 78. Steph. p. 441, 174.
Bekk.] δεινῶς λέγειν· κακῶς
βιῶναι. respexisse, probabile non
est. *Homeri* versus est II. Γ. 158.
Αἰνῶς bis apud *Herodot.* lib. IV.

Εἰωθὰς⁵², ἡ κατοικίδιος περισσότερά: ἡ γὰρ ἀγρία, πελειάς.

447 Ὑπόχαλκον⁵³ νόμισμα, τὸ μὴ δόκιμον καὶ κίβδηλον. ἐρεῖς δὲ καὶ τὸν πονηρὸν οὕτως· κίβδηλος ἄνθρωπος καὶ ὑπόχαλκος. λέγεται δὲ κίβδηλον, κρύβδηλόν τι ὄν, παρὰ τὸ ἀποκρυμμένον ἔχειν ἑαυτῷ τὸ δῆλον.

cap. 61. et 76. δεινῶς lib. V. cap. 29. quod tamen in alterum, utpote Ionicum, libenter commutaverim. Similiter Cl. Wesselingius in Diss. Herod. cap. 10. p. 151. lib. IV. cap. 52. αἰνῶς pro δεινῶς e Codd. MSS. restituit.

52. Εἰωθὰς] Vox aliunde non cognita, cui similis alia Lexi-
 cognographis etiam ignota ἐθὰς, co-
 447 lumba domestica, apud Themistium Or. XXII. p. 273. C. μι-
 μεῖται (Petavius legit μιμητέον, malim μιμητέα, ut φυλακτέα paulo post) οὖν πρὸς τὴν ἄγραν αὐτοῦ τοῖς κούφους θηρευτάς. Καθάπερ οὖν ἐκεῖνοι φάττιά τε καὶ τρυγόνια τιθασσεύοντες, διὰ τούτων τὰ ὁμόφυλα γοητεύουσι, καὶ ἐκόντα ὑπάγονται εἰς τὸν ἰξὸν ἢ τοὺς βρόχους· ὧδε ἄρα δεῖ καὶ ἡμῖν τῶν ἤδη προηλωκότων φίλων τοὺς οὕτω τεθηρευμένους, οὐ γὰρ δὴ τῶν περισσότερων μὲν αἰ ἐθάδες πολλάκις τινὰς καὶ ξένας ἐπάγονται. Ἐθὰς analogiae convenit, εἰωθὰς vix videtur posse defendi.

53. Ὑπόχαλκον] MS. ὑπόχηκον. Eleganter Attici homines fraudulentos, specie bonos, qui- que aliud fronte et vultu praeferant, aliud pectore tegant, ὑποχάλκους et κίβδηλους appel-

lant. Plutarchus de discrim. Adul. et Am. T. II. p. 65. A. ὁ δὲ ψευστῆς καὶ νόθος καὶ ὑπόχαλκος, ἅτε δὴ μάλιστα γινώσκων ἑαυτὸν ἀδικοῦντα τὴν φίλιαν, ὥσπερ νόμισμα παράσημον ὑπ' αὐτοῦ γενομένην. Κίβδηλος Moeridi οὐχ ὑγιῆς τὸν τρόπον, δοκῶν δὲ ὑγιῆς. Theognis v. 117. Κίβδηλου δ' ἀνδρὸς γινῶναι χαλεπώτερον οὐδὲν, Κύρνε, οὐδ' εὐλαβῆς ἐστὶ περὶ πλέονος. Χρυσοῦ κίβδηλοιο καὶ ἀργύρου ἄσχετος ἄτη, Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῷ. κ. τ. λ. quem imitatus Euripides Med. v. 516. ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν, ὃς κίβδηλος ἦ, Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὅπασας σαφῆ, Ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρῆ τὸν κακὸν διειδένας Οὐδεις χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι. Hippol. v. 616. γυναῖκες κίβδηλον κακόν. Plura exempla proferre necesse non est. Eleganter Polybius de Aristocrate Rhodiogum praefecto, de quo Rhodii magnam spem conceperant, quam fefellit: ἐλθὼν γὰρ εἰς τὰς πράξεις, ὥσπερ εἰς πῦρ, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, ἀλλοῖος ἐφάνη. apud Suidam v. Ἀριστοκράτης. Eadem metaphora in ὑπόξυλος. Etymologus p. 783. l. 17. Ὑπόξυλος, ὁ κίβδηλος, εἰς ὑπόχαλκος. οὕτως Ἀριστοφάνης. Pollux lib. III. sect. 66. Πηγ-

- 448 Κατεαγώς⁵⁴ τῆς κεφαλῆς, οὔτε μὴν πᾶσαν τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ μέρος τι αὐτῆς. Εὐπολῖς· Οὐ γὰρ κατὰ ξεις τῆς κεφαλῆς τὰ ῥάμματα. Ἄφυπνίσαι⁵⁵ μᾶλλον, οὐχὶ ἐξυπνίσαι. Γραμματεῖον⁵⁶ καὶ Δέλτον ἐρεῖς, οὐχὶ πίνακα. Θετταιὸν γὰρ τοῦνομα.

nichus in Appar. Sophist. Bibl. Coisl. p. 468. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 67, 5.] Ὑπόξυλος ποιητής, ῥήτωρ καὶ φίλος καὶ τὰ ὁμοία. εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀπὸ ξύλου πεποιημένων σκευῶν, αἷς ἐπιπολῆς ἐλήλαται ἄργυρος ἢ χρυσός· καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν πονηρῶν μὲν, ἐντυχεῖν δ' ἐπιεικῶν. Conf. *Lepperius* V. Cl. Anim. ad Coluth. lib. III. cap. 6. Similia sunt ὕπουλος ἄνθρωπος 448 et ὕφαλος, de quibus *Etymologus* p. 784. l. 12. et 785. l. 43. Paulum diversa ratione, metaphora etiam a nummis sumta, παράσημος ῥήτωρ apud *Demosthen.* de Corona p. 347. B. [p. 307. Reisk. p. 275, 242. Bekk.] quem locum respiciunt *Pollux* lib. IV. sect. 35. *Etymologus* p. 652. l. 8. *Scholiasta* Aristoph. ad Acharn. v. 516.

54. Κατεαγώς] MS. Κατεάγω ὁ τ. κ. — Ἄπολις. Οὐ γ. κ. τ. κ. τὰ ῥήματα. quas maculas supra ad *Moeridem* p. 233. iam eluimus. Eupolidis nomen quin vere restituerimus, dubitaturum existimamus neminem. ῥάμματα κεφαλῆς capitis suturae sunt, quae alibi saepissime ῥαφαὶ dicuntur. Vid. *Pollux* lib. II. sect. 36. *Plutarch.* T. II. p. 82. D. *Aelian.* H. A. lib. IV. cap. 40. [*Plato Tim.* p. 76. A. St.]

55. Ἄφυπνίσαι] MS. ἀφυπνεῖσαι.

56. Γραμματεῖον] *Pollux* lib. IV. sect. 18. καὶ δέλτος. καὶ Ἡρόδοτος μὲν δέλτιον δίπτυχον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, γραμματεῖον δίθυρον. — Ὅμηρος, πίνακι πτυκτῶ. et lib. X. sect. 57. γραμματεῖα, γραμματίδια, δέλτους, δέλτια. ὡς ἐστὶν εἰπεῖν γραμματίδιον δίθυρον, ἢ τρίπτυχον, ἢ καὶ πλειόνων πτυχῶν. ἢ καθ' Ὅμηρον, πίνακα πτυκτόν. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ἔφη, πινάκων ξεστῶν δέλτοι (v. 789.) — καὶ πινακίδας δ' ἂν εὐροῖς ἐν ταῖς Φιλυλλίου Πόλεσιν. *Machon* apud *Athen.* lib. XIII. p. 582. C. Πινακίδα καὶ γραφεῖον. Quid pro Θετταιὸν reponendum sit, non video. De Thessalis enim cogitandum non videtur. [„Illud Θετταιὸν nec Graecum, nec Latinum, nec Syrophenicium est. Nec docti quidquam ex penu suo contulerunt. Tu vero mea fide, si quaedam, reponas: Ἄθετητέον γὰρ τοῦνομα. Vox enim ista explo-denda est atque obelo notanda. Quae egregia medicina.“ Haec *Toupius* Emendatt. in *Suid.* T. I. p. 450. ed. Oxon. qui verbum ἀθετεῖν Grammaticis peculiare simul exemplis illustravit.]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

450 *Ληστικὸν*⁶⁰, τὸ σύστημα τῶν ληστῶν· λησ-
στροικὸν δὲ, τὸ κτήμα, οἷον τὸ ξίφος καὶ πλοῖον,
καὶ εἴ τι ἄλλο.

Τὸ Δεῖν οὐ μόνον δοτικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτια-
τικῇ συντάσσουσι πῶσει· εὐρυχωρείας σε δεῖ.

Ἡ Παλαιστή⁶¹ θηλυκῶς· ὁ γὰρ παλαιστής
ἐστὶν ὁ παλαίων.

Ὀλίγον⁶² αὐτοῦ μοι μέλει, ἀντὶ τοῦ οὐδ'
ὄλως· καὶ ὁ Ποιητής· Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰ-
κότα γείναπο Τυδεύς.

Ἐπίτηδες⁶³ καὶ ἐξεπίτηδες, ἀμφοτέρως.

Κηδεστῆς, ὅ, τε διδούς τὴν θυγατέρα, καὶ ὁ
λαμβάνων τὴν γυναῖκα ὁμοίως λέγονται.

Χαλκίον⁶⁴ ἐκείνου γε θερματήριον· τοῦτο
καὶ λεβήτιον ἔλεγον, ἐξ οὗ καὶ θερμένον.

τεθνώς. Forte τεθνεῶτα. [Cf. *Fischer* ad Platon, Euthyphr. p. 17. a.] *cf. Ind. I*

450 60. *Ληστικόν*] Similiter Scholiasta Thucyd. ad lib. I. cap. 4. l. 75. et Photius citatus Kustero ad Suid. T. II. p. 439. *Ληστικὸν* καὶ ληστροικὸν διαφέ-
ρει· τὸ μὲν γὰρ ἐκτὸς τοῦ ρ, σημαίνει τὸ σύστημα τῶν λη-
στῶν. τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ, τὸ κτή-
μα τῶν ληστῶν. Θουκυδίδης ἀ.
τό τε ληστικὸν καθήρει τῆς θα-
λάττης. Libanius T. II. p. 355.
D. ἐπειδὴν ληστικὸν ἐν τῷ Ταύ-
ρω συνειστήκει. *Ληστροικὸν* tamen
apud Aristidem Opp. T. I. p. 540.
in. τοὺς μὲν, ἀπὸ τοῦ Τυρ-
ρηνῶν ληστροικοῦ, nisi ληστικοῦ
reponendum. *Ληστροικὸν* πλοῖον
apud Demosthen. c. Aristocr. p.
449. B. [p. 668. Reisk. p. 600,
148. Bekk.] et alibi. Add. not. ad
Thom. M. cf. Ind. I

61. Ἡ Παλαιστή] Vid. *Phrynichus* p. 130. [p. 295. Lob.]

Thomas M. v. p. 674. et not. *Pollux* lib. II. sect. 157. *Παλαι-
στή* Atticum, παλαιστής vulgo
Graecorum receptum. *Glossae:*
Palmus, παλαιστής.

62. Ὀλίγον αὐτοῦ μοι μέλει] MS. perperam, μὴ μέλη. Vid. *Aristoph.* Nub. v. 1140. Ran. v. 1167. Eq. v. 1192. Vesp. v. 1402. 1437. Av. v. 1635. Thesm. v. 235. Lys. v. 248. 895. ubi in Scholiis pro ὀλίγον μέλει σοι, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον μέλει σοι leg. οὐδὲ ὄλως. *Homeri* ver-
sum ex II. E. 800. hanc in rem etiam laudant *Harpocration* in Ὀλιγορήσετε, ex eo *Suidas*, *Etymol.* p. 621. l. 44. *Schol. Aristoph.* ad Pac. v. 763. *Schol. Eurip.* ad Or. v. 393. MS. ἐγεί-
νατο Τιδεύς.

63. Ἐπίτηδες] Hinc *Thomas M.* Ἐπίτηδες καὶ ἐξεπίτη-
δες, ubi male MS. Oxon. οὐκ
pro καὶ. Vid. not.

64. Χαλκίον] Pro θερμα-

451 Τὸ Ἐπισχεῖν⁶⁵, ἐπὶ τοῦ καταπαῦσαι· τὸ δὲ Προσχεῖν, ἐπὶ τοῦ προσεχῆ γενέσθαι, καὶ φροντίσαι.

Δεξιούς⁶⁶ ἔλεγον τοὺς φιλομαθεῖς· Σκαιοὺς δὲ, τοὺς ἀμαθεῖς, ἀπὸ τῶν χειρῶν μεταφέροντες.

Ἐννήμην⁶⁷ διὰ τοῦ ἠ ἀντὶ τοῦ ὠφελήθην. τὸ δὲ Ἐνάμην ἐπὶ τοῦ ἐμεμψάμην. καὶ ὁ Ποιητής· ὅτε μὲν ὤνατο. ἀντὶ τοῦ ἐμέμψατο.

Ἀπανθρακίσαι⁶⁸, τὸ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅπερ οἱ Δωριεῖς ἐκπυρῆσαι λέγουσιν.

Ἄχρι καὶ μέχρι, ἄνευ τοῦ σ. τὸ δὲ σὺν τῷ σ, Ἰωνικόν.

τήριον legendum θερμαντήριον.
451 Pollux lib. X. sect. 66. Τραπο-
μένω δὲ ἐπὶ τὸ πίνειν, ἵνα μὲν
τὸ ὕδωρ θερμαίνεται, θερμαν-
τήρες, θερμαστρίδες, χαλκία, θερ-
μαντήρια, ἐσχαρίδες, λέβητες, λε-
βητάρια. Qua autem ratione ἐκέ-
νου γε et θερμένον castiganda
sint, non video.

65. Τὸ Ἐπισχεῖν] Vid.
Thom. in Ἐπέχω et Προσέχω.

66. Δεξιούς] Aristophanes
Vesp. v. 1257. Πολλάκις δὴ ἴδοξ'
ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι Καὶ
σκαιὸς οὐδελώποτε. In re nota
non lubet morari.

67. Ἐννήμην] Vid. Phry-
nich. p. 6. [p. 12. Lob.] Thom.
p. 931. Pro ὠφελήθην MS. ὠφε-
λήθη, pro ὅτε μὲν ὤνατο, ὅτε
μάνατο. Homeri versus est Il. P.
v. 25. ad quem versum Eusta-
thius p. 1123. l. 35. seqq. ἀρέ-
σκει γὰρ, inquit, τοῖς παλαιοῖς,
διὰ τοῦ μὲν ἠ γράφειν ἐπ' ὠφε-
λείας, ὤνητο, καὶ ὀνήμενος, ὡς
ἐν Ὀδυσσεΐα. διὰ δὲ τοῦ α, ἐπὶ

μέμψεως. οἱ μὲν τοι μεθ' Ὀμη-
ρον, ὤνατο διὰ τοῦ α γράφουσι
καὶ ἀπώνατο ἀντὶ τοῦ ὠφελήθη.

68. Ἀπανθρακίσαι] Forte
excidit ὀπτᾶν, τὸ ἐπὶ τῶν ἀν-
θρώπων ὀπτᾶν. Eustathius ad
Il. A. p. 102. l. 15. Ἀττικὰ δὲ
ἀπανθρακίζειν τὸ ὀπτᾶν λέγου-
σιν. Aristophan. Ran. v. 509.
βοῦν ἀπηνθρακίζ' ὄλον. Philo-
strat. V. A. lib. V. p. 207. f.
καὶ βοῦν, ἔφη, ἀπανθρακιῶ τή-
μερον. Imagg. lib. II. cap. 24.
ἀπανθρακίζει τὸν βοῦν, ἀποπει-
ρώμενος τῶν σαρκῶν, εἰ μαλάτ-
τονται ἤδη. Cratinus apud Pol-
luc. lib. VI. sect. 69. et Athen.
lib. IX. p. 385. D. Φρύξας, ἐψή-
σας, κᾶπανθρακίσας, ὀπτήσας.
Conf. Aristoph. Av. v. 1545. et
Schol. Ἐκπυρῆσαι, quod Dorian-
sibus tribuit Herodianus, alibi a
me repertum non est: itaque po-
tius per ἰ legendum ἐκπυρῆσαι.
Hesychius: Ἀποπυρῆζων, ἀπὸ 452
πυρὸς ἐσθίων. Praecedit Ἀπο-
πυρῆζας ἄριος, ἐπ' ἀνθρώπων
ὀπτῶμενος.

452 Οὐκ ἂν φθάνοις⁶⁹ φράζων. παραφυλακτέον ὅτι τὸ φθάνω τὸ πολὺ συντάττουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν μετοχὴν, φθάνω εἰρηκῶς, φθάνω πεποιηκῶς. εἰ δὲ ῥῆμα ἐπιφέρεις, ἀνάγκη τὸ φθάνω τραπήναι εἰς μετοχὴν· φθάσας ἔπραξα, ἰκαὶ φθάσας εἶπον.

Τῆς Ὑστεραίας⁷⁰ οὐ λέγουσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς πτώσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς δοτικῆς, τῇ ὕστεραία, καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς, ὕστεραίαν. Ἐρεῖς δὲ ἐφ'
453 ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ μέλλοντος οὐκέτι· τὸ δὲ τῇ ὕστεραία καὶ ἐπ' ἐκκλησίαν τὴν ὕστεραίαν.

Πρίασθαι⁷¹ ἐρεῖς, οὐχὶ Ὠνήσασθαι· ὅπου δὲ μὴ δυνατὸν κλῖναι τὸ πρίασθαι ῥῆμα, τότε

69. Οὐκ ἂν φθάνοις φράζων] Sic legendum pro Οὐκ ἂν φθάνεις. Plato Conviv. p. 1182. F. [p. 185. E. St.] οὐκ ἂν φθάνοις λέγων. Phaed. p. 74. F. [p. 100. C. St.] οὐκ ἂν φθάνοις περᾶνων. Aristoph. Eccl. v. 118. Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη. Euripides Orest. v. 934. — οὐ φθάνοι' ἔτ' ἂν Θνήσκοντες. ubi vid. Scholiasta, cum quo comparandus Thomas M. v. p. 893. qui enim Euripidae locum respexit. v. 1587. Alcest. v. 662. Troas. v. 456. Heracl. v. 721. Alia loca dabunt G. Budaeus Comment. L. Gr. p. 400. H. Stephanus Thes. T. IV. p. 134. 135. Hogeveenius ad Viger. de Idiotism. p. 263. et seqq. [p. 318.] ubi de multiplici verbi φθάνω usu Atticis proprio agunt. [v. nunc Herm. ad Viger. p. 763. sq.] Nos unum tantummodo attingimus, quem Polyaeo restituendum arbitramur lib. V. cap. 33. f. Πόμπισκος κατασκόπους ἔπεμπεν ἄνδρας ἀγνώτας ἀλλήλοις, ἵνα μὴ

συντίθοιντο, μηδὲ ψευδάγγελιοι γίνουιντο. ἀπηγόρευεν δὲ αὐτοῖς, μηδενὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ διαλέγεσθαι, ἕπως μὴ τινες αὐτοῖς φθονοῦντες ἐξαγγέλωσι τοῖς πολεμίοις τὴν μέλλουσαν αὐτῶν ἄφιξιν. Si quis mihi rationem reddiderit, quare alii speculatoribus inviderent, ipse coniecturam damnabo. Sin, pro αὐτοῖς φθονοῦντες reponendum censebo αὐτοὺς φθάνοντες, ne qui eos praevenientes, adventum ipsorum hostibus annuntiarent. Φθάνειν cum aocus, significat antevertere, praevenire. Vid. omnino Cl. Valckenaerius ad Eurip. Phoen. v. 982. Suidas: Φθάνει, αἰτιατικῇ, προλαμβάνει.

70. Τῆς ὕστεραίας] MS. perperam ὕστραίας, et dein ὕστραία, ὕστραίαν. Τῆς ὕστεραίας legitur apud Platon. Critia p. 1100. 453 A. [p. 108. A. St.] Frequentior tamen Dativus.

71. Πρίασθαι] Idem praecceptum legas apud Phrynicum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

**ΕΚ ΤΩΝ
ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ.**

454. Συγγενίδα οὐ ρητέον, οὔτε μὴν Εὐγενίδα· ἀλλὰ Συγγενῆ καὶ Εὐγενῆ τὸ θηλυκόν· διὰ τὸ κοινὸν εἶναι τὸ ὄνομα. ὡς περ γὰρ ὁ εὐτυχῆς, ἢ εὐτυχῆς, καὶ τὸ εὐτυχῆς, οὕτω καὶ ταῦτα. καὶ² ὡς περ οὐκ εὐτυχίδα λέγομεν, οὕτως οὐδὲ συγγενίδα, ἀλλὰ³ συγγενῆ. ὡς που καὶ Μένανδρος· Κρωβύλη⁴ τῇ μητρὶ πείθου καὶ γάμει τὴν συγγενῆ. ὅσα τῶν ὀνομάτων παρὰ οὐδέτερον ὄνομα σύγκειται, τὴν αὐτὴν ἔξει κλίσιν, ἢ καὶ τὰ οὐδέτερα. ἐπεὶ οὖν τὸ Συγγενῆς⁵ ἐκ τοῦ γένους ἐστὶν ὀνόματος οὐδέτερου, τὴν αὐτὴν ἔξει κλίσιν τῷ οὐδέτέρῳ.

454 1. Ἡρωδιανοῦ] In Cod. A. legitur Ἡροδ. SALLIER.

Quo Codice Vir Cl. usus fuerit, ignoro; ut et quos Codices adhibuerit Cl. Stoeberus. Nobis praeter Stoeberi copias ad manum fuit Collatio Codicis Regii 2662. ab Amicissimo Ruhnkenio ad editionem Pauwii instituta. Hunc Codicem Regium Ruhnk. appellare soleo: quod verbo hoc loco monuisse suffecerit.

2. καὶ ὡς περ] Desunt in MS. Reg. Ruhnk.

3. ἀλλὰ συγγενῆ] Desunt ibidem.

4. Κρωβύλη] Sic ed. Sed MS. Reg. Ruhnk. Κρώβυλε. quae

lectio vulgatae videtur praeferrenda. — Κρώβυλε, Τῇ μητρὶ πείθου καὶ γάμει τὴν συγγενῆ. *Crobyli* nomen viro proprium Athenis notissimum. Verba matris sunt ad filium. [Improbat haec *Hermannus* ad *Herodian* p. 302. not. 3. *Κρωβύλη* enim, mulieris nomen, legitur in fragmentis e *Menandri Plocio* ap. *Gell.* lib. II. cap. 23. qua ex fabula huncce ab *Herodiano* allatum versum esse desumptum haud improbabile est.] *Συγγενίδα Chariton* lib. V. [cap. 3.] p. 83. l. 13. [p. 111. v. 1. ed. Lips.] ubi notat *D'Orvillius Anim.* p. 447. f. [p. 472. ed. Lips.]

5. Συγγενῆς] MS. Reg. Ruhnk. *συγγενές.* *Stoeb.* E Reg. nihil

455 Ἀμαρτάνουσιν οἱ τὰ Ἡμίση λέγοντες, καὶ οὐ τὰ Ἡμίσεια. τὰ γὰρ τριγενῆ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν⁶ οὐδετέρων διαιρεῖται· οἱ γλυκεῖς, αἱ γλυκεῖαι, τὰ γλυκέα· οἱ ὀξεῖς, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα. οὕτως ἄρα καὶ οἱ Ἡμίσεις, αἱ ἡμίσειαι, καὶ τὰ ἡμίσεια. καὶ τὸ ἐνικὸν οὖν μόνως τοῦ Ἡμίσεος, ὡς καὶ τὸ ὀξέος, καὶ γλυκέος, ἀλλ' οὐ τοῦ ἡμίσεως.

Τὸ Λήδα, Λήδας, καὶ Κισσαίθα⁷, Κισσαίδας, καὶ Φιλομήλα, Φιλομήλας, ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ⁸ λέγοντι, ὅσα καθαρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\rho}$. τηρεῖ⁹ αὐτὸ καὶ ἐπὶ $\bar{\zeta}$ τὸ $\bar{\alpha}$ φυλάξαν καὶ ἐπὶ γενικῆς. ταῦτα γὰρ οὔτε καθαρῶς, οὔτε διὰ τοῦ $\bar{\rho}$ ἐκφέρεται¹⁰. Λέγομεν οὖν διὰ τὸ ἐκτείνεσθαι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν· καὶ ταῦτα γὰρ πάντα φυλάσσει τὸ $\bar{\alpha}$.

notavit Ruhnkenius. Nec quicquam mutandum.

6. ἐπὶ τῶν ὀνομάτων] Codex A. οὐδετέρων, et ita Thomas M. Recte. SALLIER.

Sic et Reg. Ruhnk. [et Hermannii Cod. p. 302. III.] Tota haec observatio deest in MS. Stoeberi. In fine Pauwii coniectura καὶ τὸ ἐνικὸν ὁμοίως minime spernenda est. Herodiano consentit Phrynichus in Appar. Soph. Bibl. Coisl. p. 466. [v. Bekk. An. Gr. I. p. 41, 30.] Ἡμίσειας καὶ ἡμίσεις, ἄμφω μὲν Ἀττικά. Ἀττικώτερον δὲ τὸ ἡμίσειας, ἡμίσειας, σὺν τῷ $\bar{\iota}$. ἡμισυ, ἡμίσεως, ἡμίσεια, ἀλλ' οὐχὶ ἡμίση.

7. καὶ Κισσαίθα, Κισσαίδας] Absunt a Reg. Ruhnk. [Margini Cod. Paris. ap. Bachm. adscriptum: Μάρθα, Μάρθας. Κισσαίθα, Κισσαίδας.]

8. τῷ λέγοντι, ὅσα καθαρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\rho}$.] Omnia absunt ab eodem Codice. [In Cod. Paris. ap. Bachm. haec ita legas: ἀντίκειται τῷ κανόνι τὸ $\bar{\alpha}$ φυλάξαν καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς· οὔτε γὰρ καθαρῶς, οὔτε διὰ τοῦ $\bar{\rho}$ ἐκφέρεται.]

9. τηρεῖ] Forte τήρει, observa. [Hanc coniecturam deleri eiusque loco scribi vult auctor in Addendis: F. ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\rho}$ τηρεῖ αὐτὸ, καὶ ἐπὶ $\bar{\zeta}$ τὸ $\bar{\alpha}$ φυλάξαν, καὶ ἐπὶ γενικῆς]. Deinde e Reg. Ruhnk. addidi: ἐπὶ $\bar{\zeta}$ τὸ $\bar{\alpha}$ φυλάξαν καὶ ε. γ. Edita: τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς.

10. ἐκφέρεται] Sic MS. recte pro ἐκφέρονται. [Retinuit tamen Lobeckius. Ceterum uberius haec exposita sunt in fragmento Hermannii p. 303. V.]

Ἄμαρτάνουσιν¹¹ οἱ λέγοντες Ταμία καὶ μὴ
456 Ταμίου. μόνα γὰρ τὰ ὑπὲρ β συλλαβάς εἰς ας
ἢ εἰς ρας, τρέπει τὴν γενικὴν εἰς ου· οἷον Μει-
δίας, Μειδίου, Διαγόρας, Διαγόρου, καὶ ταμίας,
ταμίου.

Βοὸς¹², οὐ ῥοὸς ῥητέον. ὅσα γὰρ ἐν τῇ εὐ-
θείᾳ οὐ διαιροῦνται, διαιροῦνται ἐν ταῖς ἄλ-
λαις πτώσεσι, βοῦς, βοὸς, καὶ ποῦς, ποδός.

Ἀνθέων¹³ γραπτέον, καὶ μὴ ἀνθῶν, ὡς γε-
νῶν καὶ βελῶν, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ, ἀνθ' ὧν
ἔγραψας, καὶ, ἀνθ' ὧν ἔδωκας.

11. Ἄμαρτάνουσιν] Post
τοῦ ἡμίσεως haec sequuntur in
456 nostro Cod. ἄμαρτάνουσιν οἱ λέ-
γοντες Ταμία, καὶ μὴ Ταμίου.
μόνα γὰρ τὰ ὑπερδισσύλλαβα εἰς
ας κ. τ. λ. SALLIER.

Pro τὰ ὑπερδισσύλλαβα, Stoeb.
ὑπὲρ δύο συλλαβάς. Ruhnk. ὑπὲρ
β συλλ. qui hoc loco hanc par-
ticulam addit; quam verbo tenus
expilavit Thomas M. v. Ταμίαν.

12. Βοὸς, οὐ ῥοὸς ῥη-
τέον] Exhibui locum, ut erat
in Regio Ruhnk. Edita sic habet:
Νοὸς καὶ ῥοὸς οὐ ῥητέον. ὅσα
γὰρ ἐν τῇ εὐθείᾳ διαιροῦνται,
ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν οὐ δι-
αιροῦνται. καὶ ἀνάπαλιν ὅσα οὐ
διαίροῦνται ἐν ταῖς εὐθείαις,
διαίροῦνται ἐν ταῖς ἄλλαις πτώ-
σεσι. βοῦς βοὸς, καὶ ποῦς ποδός.
Conf. Thomam in Ροῦς. [Pier-
soni rationem vituperat Lobeckius
p. 453. locum plane ita exhibens,
ut in Editione Rauwii legitur,
nisi quod in fine ποῦς pro ποῦς
ex fragm. ap. Hermann. p. 303.
VII. ubi haec pluribus iterum ex-
ponuntur, recipiendum esse censet.
Cod. Paris. ap. Bachm. sic ea ex-

hibet: Ροῦς οὐ ῥοῦς ῥητέον. ὅσα
γὰρ ἐν τῇ ου διαιροῦνται, etc.]

13. Ἀνθέων γράφε, ἀ-
λὰ μὴ ἀνθῶν, ἵνα] Reg.
Ruhnk. Ἀνθέων γραπτέον καὶ
μὴ ἀνθῶν, ὡς γενῶν καὶ βελῶν,
ἵνα μ. Suidas: Ἀνθέων. τὴν
γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ
Ἀττικοί. Ἐρμιππος Ἀθηναῖς Γο-
ναῖς· Καιρῷ σπάθητον ἀνθέων
ὑφασμα καινὸν αἴρων (sic leg.
pro Κηροσπάθητον — ὀρῶν).
καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· Λεπτὸς δια-
ψαίρουσα πέπλους ἀνθέων γέ-
μοντας. καὶ Ἀρισταγόρας Μαρ-
μακύθῳ. οὕτως δὲ καὶ βελῶν,
καὶ ὀρέων, καὶ ἕτερα πλείονα
ἕροφῶν διαίρει. [Hermippi ver-
sum ap. Suid. alii aliter emen-
darunt. V. Porsonus Append. ad
Tour. Emendd. in Suid. T. IV.
p. 489. ed. Oxon.] In Xenophonte
has formas fere oblitterarunt li-
brarii [v. Sturzii Lex. Xenoph.
T. I. p. 528. c. 1.] Ἀνθέων est
in Sophoclis El. v. 902. Πάντων
ὄσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
Ὀρέων in Eurip. Bacch. v. 718.
Ναλοντες ὀρέων, θέλετε θηρα-
σώμεθα. Ridet Grammaticos D'Or-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Φιλοπότης¹⁸, ὁ τοὺς πότους καὶ τὰ συμπόσια
458 φιλῶν. Φιλοπώτης¹⁹, ὁ πόλλα πίνειν φιλῶν.

Τὸ Ἱέρεια, ὡς ἀπὸ τοῦ ἱερεὺς ἱέρεια²⁰. ὡσπερ
ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς Ὀδύσσεια παρώννυμον. τινὲς
δὲ ῥηματικὸν ἀξιοῦσιν εἶναι παροξύνοντες τὸ
ἱερεία· ὡς τὸ ἀριστεία, ἰατρεία. πρὸς οὗς ῥη-
τέον, ὡς τὸ ἔργον σημαίνει ἢ ἰατρεία καὶ ἢ
ἀριστεία· οὐκέτι δὲ καὶ ἢ ἱέρεια. ἱερωσύνη γὰρ
τὸ ἔργον.

Ξέναι²¹, ξένων, καὶ Φίλαι, φίλων, καὶ ὄσα
τριγενῆ εἰσὶ, βαρυτόνως ἐκφέρουσι τὰς γενικὰς
τῶν πληθυντικῶν, πλὴν τοῦ πόρνοι, πορνῶν.

Ἐκ τῶνδε²², ἀντὶ τοῦ κατὰ μετὰ ταῦτα. καὶ
459 χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, ἡγουν ἀντὶ τοῦ με-

articulo ἐπὶ ὠμοῦ et in fine ἐπὶ
ἐφθοῦ exhibit.]

18. Φιλοπότης] Legis istius,
quam fert *Herodianus*, rationem
veteres non habuere, apud quos
vox φιλοπώτης nobis se nondum
obtulit: at eodem sensu φιλοπό-
της in eorum scriptis usurpatur.
458 Argumento sunt haec *Diogen.*
Laërtii [lib. I. cap. 8. §. 103.]
p. 27. ἐρωτηθεὶς πῶς οὐκ ἂν
γένοιτο τίς φιλοπότης; εἰ πρὸ
ὀφθαλμῶν, εἶπεν, ἔχοι τὰς τῶν
μεθύοντων ἀσχημοσύνας. Etenim,
quin φιλοπότης ibi *bibax* exponi
debeat, nemini dubium esse pot-
est. Nec aliter *Plutarch.* T. II.
p. 97. Πρωτέως τινὸς οὐκ εὐτυ-
χοῦς, οὐδὲ πάνυ χρηστοῦ τὸ ἔρ-
γον, ἀλλ' ὑπὸ γοητείας ἑαυτὸν
εἰς ἕτερον εἶδος ἐξ ἑτέρου με-
ταλλάττοντος ἐν τῷ αὐτῷ πολ-
λάκις — καὶ φιλοπόταις συμμε-
θυσκομένου. [add. idem *Phocion*
cap. 20. καὶ γὰρ ἦν ἄλλως φιλο-
πότης καὶ ἄτακτος ὁ νεανισκός,
ubi nemo non *vinosus* i. e. vi-

num amantem intelliget.] Di-
cetne aliquis *Plutarchi* et *La-
ërtii* Codices esse depravatos et
φιλοπότης in φιλοπώτης mutan-
dum? Sed verendum est, ut pau-
cis coniectura probetur. *SALLIER.*

19. Φιλοπώτης, ὁ πόλλα
πίνειν φιλῶν] Haec absunt a
Regio Ruhnk. quae tamen *Hero-
diani* esse apparet ex *Etymologo*
p. 794. l. 34. quem locum *Nun-
nesius* iam excitavit. Vid. Prae-
fat. nostram. Recentiores hanc dif-
ferentiam non observarunt. Vete-
res Atticos distinxisse, cur non
credamus?

20. Ἱέρεια] Hic delet *Stoe-
berus*. Dein pro τὸ ἱερεία Reg.
Ruhnk. τοῦτο ἱερεία. Perperam.

21. Ξέναι] E Coll. *Stoebe-
riana* haec restituimus. Regius
Ruhnk. brevius: Ξέναι, ξένων,
καὶ φίλαι, φίλων, καὶ ὄσα τρι-
γενῆ, πλὴν τοῦ πόρνοι πορνῶν.

22. Ἐκ τῶνδε] Hunc arti-

τὰ ταῦτα. καὶ Σοφοκλῆς· Τί δῆτ' ἄν ὡς ἐκ τῶνδ' ἄν ὠφέλοίμι σε.

Δμῶς²³, δμῶς, καὶ Τρῶς, Τρωός. Φῶς δὲ, φωτὸς καὶ χρῶς, χρωτός. ταῦτα γὰρ ἐκ συνειρέσεως τὸ φῶς, καὶ χρῶς, ἐκεῖνα δὲ μή.

Τὸ Πῶεα²⁴ καὶ Κῶεα· ἀπὸ τοῦ πῶϋ καὶ κῶϋ, πῶη καὶ κῶη, καὶ κατὰ διαίρεσιν πῶεα καὶ κῶεα ἐπὶ τοῖς πληθυντικοῖς.

Πέπληχα²⁵ καὶ Κέκρικα, οὐχὶ ἐπληχα καὶ ἔκρικα. τῶν ἄλλων, ὅσα ἀπὸ δύο συμφώνων ἄρχεται, διὰ καθαροῦ τοῦ ε̄ ἐκφερομένων ἐν τοῖς παρακειμένοις. φημὲν οὖν, ὡς οὐκ ἀπὸ δύο συμφώνων στερόων ἄρχονται. τὰ γὰρ ὑγρά, οὐ στερόως ἐκφωνοῦνται.

Ῥέρανται²⁶ καὶ ῥέρευκεν, οὐ γραπτέον. ἔρρανται δὲ καὶ ἔρρέυκεν.

460 Ηὺξάμην²⁷ καὶ εὺξάμην, ηὺδόκουν καὶ εὺ-

459 *culum praebuit Collatio Stoeberiana: quem Regius Ruhnk. non habet. Sophoclis versus est Aj. Fur. 540. e cuius Scholiasta hic reponendum: κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα. Conf. v. 836. Oed. Tyr. v. 290. 1274.*

23. Δμῶς κ. τ. λ.] E Coll. *Stoeberiana* et Regio Ruhnk. in quo ταῦτα γὰρ συνειρέσεως γίνονται φῶς καὶ χ. [Cod. Paris. ap. Bachm. ταῦτα γὰρ συνειρέσει γίνονται τοῦ φῶς καὶ χρῶς, ἐκεῖνα δὲ μή.] Pro φῶς ne scribamus φῶος, facit *Etymol.* p. 804.

24. Τὸ πῶεα] Sic Reg. Ruhnk. *Collatio Stoeberi*: Τὸ πῶεα καὶ κῶεα ἀπὸ τοῦ πῶϋ καὶ κῶϋ γίνονται. καὶ κατὰ δ. π. Κῶεα ceteri Grammatici non a κῶϋ, sed a κῶος derivant. [In Cod. Paris. ap. Bachm. haec ita:

τὸ πῶεα καὶ κῶεα καὶ ἄστεα ἀπὸ τοῦ πῶϋ καὶ κῶϋ καὶ ἄστν· καὶ πῶη καὶ κῶη καὶ ἄστη, καὶ κατὰ διαίρεσιν πῶεα καὶ κῶεα καὶ ἄστεα ἐπὶ τοῖς πληθυντικοῖς. Et in margine: διὰ τὸ μὴ τριγενῆ εἶναι· ἠδέα δὲ, καὶ γλυκέα καὶ ὀξέα, καὶ ὅσα ὅμοια διὰ τὸ τριγενῆ εἶναι.]

25. Πέπληχα κ. τ. λ.] E Regio Ruhnk. et Coll. *Stoeb.* in qua male κέκρικα pro ἔκρικα. Conf. *Etym.* p. 501. et alibi. [Cod. Paris. ap. Bachm. post ἐν τοῖς παρακειμένοις addit: οἷον ἔστερα καὶ τὰ ὅμοια.]

26. Ῥέρανται κ. τ. λ.] E Regio Ruhnk. et Coll. *Stoeb.* Vid. Thomas in "Ἐρράνται.

27. Ηὺξάμην κ. εὺ. ηὺδόκουν καὶ εὺδόκουν] Edit.

δύκουν, ηῦλον καὶ ηῦχουν, ὡς ἀπὸ τοῦ αὐλῶ καὶ αὐχῶ.

Πλημμελές²⁸ τὸ Ἔζων. δέον δὲ Ἔζην ἐπεὶ καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον ἐφύλαξε τὸ η̄. εὐρίσκειται δὲ διὰ τοῦ ῶ, ὡς ἔπλων, ἔπλων· ἐπέπλων εὐρέα πόντον.

Νέμω νεμήσω καὶ θέλω θελήσω^{*)}. οἱ παρατατικοὶ δὲ ἔνεμον καὶ ἤθελον.

Ἄκαιρον²⁹ τὸ μᾶλλον πλουσιώτερον^{**}), καὶ μάλιστα πλουσιώτατος.

Τὸ³⁰ Οὐδέποτε, ἐπὶ μέλλοντος, οὐδέποτε

καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ εὐ ἄρχονται
Horum loco MS. Reg. et Stoeb.
ηῦλον καὶ ηῦχουν etc. [et sic
Cod. Paris. sp. Bachm.]

28. Πλημμελές] Edit. Τὸ ἔζων γράφεται καὶ ἔζην παρὰ Δημοσθένει πολλαχού. ἐπεὶ καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον ἐφύλαξε τὸ η̄. quae in suo Cod. desiderari annotaverat Stoeberus. Absunt etiam a Regio Ruhnk. Verum eorum loco haec leguntur, quae in textu reposui. [Consentit Cod. Paris. sp. Bachm. articulum addens in verbis δέον δὲ τὸ ἔζην. Accuratius de his dictum in Fragm. Hermanni p. 315. XLII. Cf. Lobeck. p. 457.] De ἔζην vide ad Moerid. p. 148. Α ζάω est ἔζαον, ἔζων. Frustra Grammaticus a ζάω derivare conatur. Ἐπέπλων εὐρέα πόντον, est ex Hesiodi Ἔργ. v. 648. Α πλώω, πλώμι, ut a γνόω, γνώμι, unde ἔγνων.

*) καὶ θελώ θελήσω] Cod. Paris. sp. Bachm. post haec adiiicit: καὶ ἐθέλω.

29. Ἐῦκαιρον] Codex MS. habet ἄκαιρον. Recte. Ad eam

vero loquendi rationem quod attinet, in poetarum scriptis non infrequens est: nec improbat illam Apollonius in Syntaxi p. 63. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ἔγχειται τὸ μᾶλλον, καὶ πολλάκις συμπαραλαμβάνεται ἢ τοῦ μᾶλλον σύνταξις. Ῥηῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε. quae verba sunt Homeri II. Ω. 243. SALLIER.

Ἄκαιρον Regius Ruhnk., uti recte correxerant Nupnesius et Wetstenius ad Philipp. cap. I. v. 23. ubi magnam vim exemplorum dedit, in quibus μᾶλλον comparativis additur. Alia protulere interpretes ad Thomam M. p. 596. aliique ibidem laudati, et Davis. ad Max. Tyr. Diss. X. sect. 2.

**) πλουσιώτερον] Cod. Paris. sp. Bachm. πλουσιώτερος.

30. Τὸ οὐδέποτε] Aliter ut sentiamus, facit Thucydidae auctoritas, qui lib. IV. [cap. 61.] 461 p. 248. ait: τοῖς γὰρ οὐδέποτε σφίσι κατὰ τὸ συμμαχικὸν προσβοηθήσασιν αὐτοὶ τὸ δίκαιον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρεί-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

πίπτειν οὐ δύναται, ἀλλὰ τὸ ἕτερον, ἢ τὸ μὴ, ἢ τὸ χωρὶς.

Ἄντικρυς³³ ἔσθηκεν ἢ καθέζεται, οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ἀντικρὺ χωρὶς τοῦ σ.*)

Ματαιῶς³⁴ ἠτιάσατο, οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μάτην, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· μάτην ἐμοὶ κεκλεύσεται.

Σημεῖον³⁵ λέγοντες, Σημειοῦσθαι οὐ λέγομεν, ἀλλ' Ἀποσημαίνεσθαι^{**}). ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς· ἀπεσημηνάμην τὰς τῶν κακούργων οἰκίας. Ὁμοίως³⁶ καὶ Βέβαιον λέγοντες Βεβαιοῦσθαι οὐ λέγομεν· ἀλλὰ Διῶχυρίζεσθαι. ἐπὶ μέντοι τῶν κτημάτων καὶ τῶν συνθηκῶν Βεβαιῶσαι λέγομεν.

siam ad Luciani Soloecist. [7.] ἠτιάσατο. In Reg. Ruhnck. μα- p. 748. (T. III. p. 570.) ΣΑΛ- ταίως. Aristoph. Nub. v. 1438. LIER. et not. ad Thom. p. 923.

33. Ἄντικρυς] Haec et sequentia usque ad Φασιανοὶ restituumus e Coll. Stoeberi et Regio Ruhnck. Ammonius p. 17. Ἄντικρυς καὶ ἀντικρὺ διαφέρει. Ἄντικρὺ μὲν γὰρ τὸ ἐπ' εὐθείας, καὶ ἐξ ἐναντίας, χωρὶς τοῦ σ, ὡς καταντικρὺ. Ἄντικρυς δὲ, τὸ διαφρήδην καὶ φανερῶς. ubi vide Cl. Valcken. et not. ad Thom. in Ἀπαντικρὺ. p. 83. et omnino Suidam in Ἄντικρὺ et Ἄντικρυς. coll. Schol. Aristoph. ad Plut. v. 134. Thesmoph. v. 449.

*) ἀλλ' ἀντ. χωρὶς τοῦ σ] Cod. Paris. ap. Bachm. ἀλλ' ἀντικρὺ ἢ κατ' ἀντικρὺ.

34. Ματαιῶς] Eadem legas apud Thom. M. qui ex his hausit fontibus. SALLIER.

In Coll. Stoeb. et apud Oudendorp. ad Thom. est μάτην

35. Σημεῖον] Priorem huiusce articuli partem Thomas ad verbum exscripsit. SALLIER. Herodianum e MS. laudavit Cl. Oudendorpius ad Thom. p. 791.

**) ἀλλ' ἀποσημαίνεσθαι] Cod. Paris. ap. Bachm. ἀλλ' ἀποσημήνασθαι.

36. Ὁμοίως καὶ Βέβαιον] Sic Sall. et Reg. Ruhnck. Coll. Stoeb. ὁμοιον. Simplex βεβαιοῦσθαι pro dicendo affirmare, adseverare rarius adhibet Hesychius ad interpretandum: Ἰσχυρίζεται, βεβαιοῦται. Frequentius hac significatione apud vulgares Graecos διαβεβαιοῦσθαι. Suidas: Ἰσχυρίζετο, ἀντὶ τοῦ διεβεβαιοῦτο. Etymologus p. 343. l. 27. ὁθεν φασὶν, ἀνιόντα αὐτὸν εἰς Ἴδην δι' ἐννεαετίας συντιθέναι νόμους, καὶ φέροντα διαβεβαιοῦσθαι ὡς ὑπὸ Διὸς εἶεν δεδο-

Τὸ Ἄρεσκε αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ.

Κάθησο³⁷ ἐρεῖς, οὐχὶ κάθου.

Σίκυος³⁸ σπερματίας, ὃν νῦν ἰδίως Πέπωνα*) λέγουσιν.

Εὐήτριος³⁹ χιτῶν, ὃ λεπτὸς καὶ εὐυφής.

μένοι. *Diodor. Sicul. lib. XVI.* p. 133. l. 25. Conf. *Wetstenius* ad 1 Tim. cap. I. v. 7. μὴ νοοῦν-
τες μήτε & λέγουσι, μήτε περὶ
τίνων διαβεβαιοῦνται. Διισχυρί-
ζεσθαι. *Heliodor. lib. V.* [imo
lib. VI. cap. 5.] p. 278. l. 31.
Plato Phaedon. p. 48. C. [p. 63.
C. St. add. *Legg. lib. I. p. 641.*
D. St. Tim, p. 49. D. 72. D. St.
Antiph. Or. V. p. 133. Steph.
p. 52, 33. Bekk.] aliique, quos
laudat *Wetstenius* ad Luc. cap.
XXII. v. 59. Idem D. *Lucas*
Act. cap. XII. v. 15. ἡ δὲ δι-
σχυρίζετο οὕτως ἔχειν. quo cum
loco Cl. *Valckenaerium* compa-
rare memini *Athenaeum* lib. III.
p. 83. B. ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν
ἐταίρων τοῦτ' ἔχειν οὕτω διεβε-
βαιούτο. quae *Herodiano* illu-
strando maxime sunt accommoda-
ta. Conf. *Budaeus* Comm. p. 745.
746. Βεβαιῶσαι εἰρήνην, σπον-
δάς, συνθήκας, vulgaria sunt.

37. Κάθησο] In *Sallierii*
not. est Κάθισο. *Stoerber.* non
agnoscit, at Reg. *Ruhn.* Κάθησο.
Vid. *Moer.* p. 234.

38. Σίκυος] *Stoeb.* ἴδιον.
Sall. et Reg. *Ruhn.* ἰδίως. Re-
cte. *Suidas*: Ἐπιλησμονέστατον.
ἰδίως ἐπιλησμονέστατον. De σι-
κύω σπερματία et πέπονι vid.
Pollux lib. VI. sect. 46. *Phry-*
nich. p. 108. [p. 258. Lob.] et not.

*) Πέπωνα] *Cod. Paris.* ap.
Bachm. πέπωνα.

39. Εὐήτριος] Hoc est te-
nuis et subtilis textura. Sic
apud *Platon.* [Politico] p. 192.
[p. 310. E. St.] εὐήτριον ὑφα-
σμα. apud *Dion. Halic.* T. II.
p. 46. εὐήτριος ὑφή. apud *Aelian.*
V. H. lib. I. cap. 16. χιτῶν εὐ-
ήτριος. Inde lux *Dion. Alex.*
qui ap. *Euseb.* Praep. lib. XIV.
p. 774. verba faciens de Epicu-
reis, ait hanc illorum esse opinio-
nem, ex atomis tenuia quaedam
texta conflari: ὅταν δὲ καὶ ἄ-
φασιν ἐξ ἀτόμων ὑφάσματα 464
γίνεσθαι τὰ εὐήτρια, ταῦθ' ὑπὲρ
αὐτῶν ἀσαφῶς καὶ ἀναισθήτως
αὐτουργεῖσθαι λέγῳσι, τίς ἄνέξε-
ται τὰς ἀτόμους ἀκούων ἀρρύ-
θμους, ὧν καὶ ὁ ἀράχης ἐστὶ
σοφώτερος, χειροτεχνῶν ἐξ ἑαυ-
τοῦ. SALLIER.

Εὐήτριος. In *Coll. Stoerber.*
est Ἐντριος, quod vitium sustulit
Ruhnkenius ad Tim. p. 98. [p.
135.] εὐήτριος est in Reg. quem
idem Vir doctissimus postea con-
tulit. Exscripsit hanc glossam *Mo-*
schorulus, ubi perperam est εὐ-
αφής. Conf. praeter alios *Ruhn-*
kenio laudatos *Cel. Valckenae-*
rius ad Eurip. Phoen. p. 576.
Philostratus Iunior Imagg. X. p.
880. τοῖς δ' εὐήτριοι μὲν καὶ
λεπτοὶ περιέχονται χιτῶνες. Do-
ricum εὐάτριος legitur in *Leoni-*

464 Δρυῖν⁴⁰ κοινότερον πᾶν ἐκάλουν δένδρον οἱ παλαιοί· οὕτω καὶ Ἀκρόδρουα πᾶσαν τὴν ὀπώραν. καὶ Δρυφάκτους οὐ μόνον τοὺς ἐκ δρυῖνων, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐξ ὅτου δηποτοῦν ξύλου. καὶ Δρυπετεῖς ἐλάας ὁμοίως.

Κίλιξ⁴¹ ὁ ἀνὴρ, Κίλισσα γυνή· ὅμοιον Λίβυς, Λίβυσσα, Θραῖξ, Θραῖσσα, Μάγνης, Μάγνησσα, καὶ Κρηῖς, Κρηῖσσα.

465 Φιλολογεῖν⁴² οὐ καλόν, ἀλλὰ φιλοσοφεῖν· καὶ ὁ Φιλολόγος καὶ ἡ Φιλολογία ἐν χρήσει, καὶ παρὰ Πλάτωνα.

Ἐπ' ὄρνισι⁴³ καθέζεται, ἥτοι ὄρνεοσκοπεῖ.

das Epigrammate, quod totum ex Anthologia inedita apponam [carm. IX. p. 21. ed. Meineke.]: Ἀυτονόμα, Μελίτεια, Βοίσκιον, αἱ Φιλομήδεω Καὶ Νικουῖς Κρηῖσαι τρεῖς, ξένη, θυγατέρες· Ἀμὲν τὸν μιτόεργον ἀειδίνητον ἄτρακτον, Ἀδὲ τὸν ὑρφνίταν εἰροκόμον τάλαρον, Ἀδ' ἄμα τὰν πέπλων εὐάτριον ἐργάτιν ἰστῶν Κερκίδα, τὰν λεχέων Πανελόπας φύλακα, Δῶρον Ἀθανάλα Πανάτιδι τῷδ' ἐνὶ ναῶ Ἰθῆκαν, Ἀθανάλας παυσαμέναι καμάτων. Versu I. Φιλομήδεω est e MS. Paris. Voss. et Scal. Φιλολαύδεω. alii Φιλολάνθεω. Ceteras varietates annotare nihil attinet. Sed Parisiensis addit distichon: ὦν χέρας αἱ σοι Ἀθῆνα ἐπιπλησαίμεν ἴσως θεῆς ἴσ' εὐσιπύας ἐξ ὀλιγησιπύων. Ultimam versum citat Suidas in Σιπύῃ, ubi θεῆς εὐσιπύους est. Hexametrum aliis castigandum relinquo. Salmas. pro ὦν habet Ζῶν.

40. Δρυῖν] Similia habet Thomas M. SALLIER.

Praeter Thomam haec expilavit Moschopulus. κοινοτόν est in Coll. Stoeberi, et ὁμοῖον.

41. Κίλιξ] Ita quoque Thom. M. SALLIER. et Moschopulus. Reg. Rubnk. sine ὅμοιον, ante Λίβυς. quod Stoeber et Oudendorpius ad Thom. habent.

42. Φιλολογεῖν οὐ κα- 465 λόν] Sic Reg. Rubnk. Coll. Stoeb. καλεῖν. Moschopulus: Φιλολογεῖν ἀδόκιμον. quo tamen, praeter Plutarchum aliosque scriptores vulgares usus est Sopater Comicus apud Athen. lib. IV. p. 160. F. Καὶ μὴν φιλοσοφεῖν, φιλολογεῖν τ' ἀκηκοῶς Ὑμᾶς ἐπιμελῶς, καρτερεῖν δ' αἰρουμένους. Add. Phrygic. p. 174. [p. 392. Lob.] et not.

43. Ἐπ' ὄρνισι καθέζε- ται] Eadem legas apud Thom. M. SALLIER.

Sic etiam Moschopulus. Μάντις ἐπ' ὄρνισι, Polluc. lib. VII. sect. 188. Plutarch. Marcell. [cap. 5.] T. I. p. 300. B. ὅταν ἄρχων ἐπ' ὄρνισι καθεζό-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Κενέβρια⁴⁸, τὰ θνησεΐδια οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοί.

Φασιανοὶ⁴⁹ ἵπποι, Φασιανικοὶ δὲ ὄρνεις.

467 Τροχοπέδη⁵⁰, ἃ ἔχουσιν εἰς τοὺς τροχοὺς εἰς τὰ κατάντη τῶν ὁδῶν.

ctionem *Stoeb.* Reg. *Ruhn.* corrupte: *Κόπτειν τ. θ. ἀντὶ τοῦ ἐξωθεῖν. ψ. δ. ε. τ. ἔνδον.* [et sic *Cod. Paris. ap. Bachm.*]

48. *Κενέβρια*] Hanc particulam soli debemus Reg. *Ruhnkenii*. *Hesychius*: *Κενέβρια, τὰ θνησεΐδια καὶ νεκριμαῖα κτήνη.* Supra: *Κελεβρά, λεπτὰ καὶ νεκρὰ κτήνη.* pro *Κελεβρά.* In *Polluce* lib. VI. sect. 55. pro τὰ μὲν τοι θνησεΐδια κρέα καὶ κενέβρια ἐκάλουν. MSS. habent καὶ νέβρια. Delendum καὶ et dein *αι* in *ε* mutandum, κρέα κενέβρια ἐκάλουν. *Aristophan.* Avib. v. 536. *Κᾶπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν τοῦτο καθ' ὑμῶν Αἰτῶν, ὡσπερ κενεβρείων.* ubi vid. *Schol.* et *Erotianum* v.

Phasianorum *Leagorae* meminit. Equidem non defuerunt, qui ibi de equis eo nomine appellatis sermonem fieri contenderent; verum *Athenaeus* hunc locum ad aves pertinere existimat: recte, cum *Leagoram Aristophanis* gulosum in primis fuisse e *Platone* Comico constet: ideo *Phasiani* a *Leagora* magnis sumtibus enutriti. Eaedem illae aves φασιανοὶ praeterea dictae *Philippo* Comico, *Aristoteli*, *Theophrasto*, *Spreusippo* aliisque compluribus, ut docet *Athen.* lib. IX. p. 387. Vox igitur Attica. Hinc *Lucianus*, Atticorum summus imitator, usurpare eam non dubitavit [*Merc. cond.* 17.] T. I. p. 474. [T. I. p. 675. l. 63.] *SALLIEN.* Vid. *Nunnes.* et not. ad *Thom.*

49. Φασιανικοὶ δὲ ὄρνεις] *Thomas M.* cum *Herodiano* convenit, quibus non est assentiendum. Etenim si *Diogeni Laërtio* fides, ea vox antiquissimis etiam temporibus ab Atticis usurpata est. Nam *Croeso* interroganti *Solon* respondit [lib. I. cap. 2. sect. 51.] p. 12. φασὶ δέ τινες φασιανούς. Sed enim nomen φασιανός, de quo disputatur, a *Diogene* invectum, minime

467 ratione temporum servata, suspicari quis possit. Aliis testibus lis obtinenda. Ex illorum numero *Aristophanes*, qui *Nub.* v. 104.

50. Τροχοπέδη] E Reg. *Ruhn.* et *Coll. Stoeb.* *Athenaeus* lib. III. p. 99. C. Οἶδα δὲ καὶ Ἡρώδη τὸν Ἀττικὸν ῥήτορα ὀνομάζοντα τροχοπέδη τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε (ἐς, hoc insere) κατάντεις τόπους ὁ ὀχούμενος ἐπορεύετο, καὶ τοι *Σιμαριστοῦ* ἐν τοῖς συνωνύμοις ἐποχλέα τὸ ξύλον τοῦτο ἐπονομάσαντος. ubi notat *Magnus Casaubonus* *Anim.* cap. XXI. Pro ἐποχλέα, forte praestat ἐποχέα, ab ἐπέχειν, Latine *sufflamen*.

Κλειῖν ὁ Δημοσθένης⁵¹, ἀλλ' οὐχὶ κλειῖδα·
τὴν κλειῖν κατεαγώς.

Πύλαι⁵², ἐπὶ τείχους. Θύραι, ἐπὶ οἰκίας.

Διδάξασθαι καὶ διδάξαι διαφέρει. τοῦτο γάρ
ἔστι τὸ δι' ἑαυτοῦ· ἐκεῖνο δὲ, τὸ δι' ἑτέρου,
468⁵³ αὐτὸν τὰ ἐπιτήδεια παρέχοντα. ὁμοίως καὶ
Πῆξαι καὶ πήξασθαι. Πήγνυσι μὲν τὴν ναῦν
ὁ τεχνίτης· Πήγνυται δὲ ὁ ναύκληρος.

Στλεγγίς, ἢ ξύστρα*), καὶ Ἀποστλεγγίσα-
σθαι⁵⁴, τὸ ἄνευ ἀλείμματος λούσασθαι. ἔστι δὲ
καὶ τὸ τῆς⁵⁵ Ξύστρας ὄνομα παρὰ Ἀρχίππῳ τῷ
κωμικῷ.

Τὸ προσῆκε⁵⁶, τὸ ἔχρην, τὸ ἔδει ἐπὶ παρε-

51. Κλειῖν ὁ Δημοσθέ-
νης] De Cor. p. 322. A. [p. 247.
Reisk. p. 220, 67. Bekk.] τὴν
κλειῖν κατεαγώτα. Andocid. de
Myst. p. 9. l. 5. [p. 103, 61.
Bekk.] τὴν κλειῖν συνετριβην.
Themist. Or. XI. p. 153. B. τὴν
κλειῖν κατεαγυῖαν. De clavi, De-
mosthenes c. Aristog. [Or. 1.]
p. 498. C. [p. 789. Reisk. p. 85,
61. Bekk. add. Lysias pro Era-
tosth. p. 92. Steph. p. 163, 12.
Bekk.]

Στλ., οὐ ξύστρα scriptum fuisse
putat Lobeckius p. 460. Photius
c. 398. ed. Herm. Στλεγγιδοποιός,
ὁ χαλκῶν τὰς στλεγγίδας, ἢ
ναῦν ξύστρα καλεῖται.

54. Ἀποστλεγγίσασθαι]
Hesychius: Ἀπεστλεγγισμένον,
ἀπεξυσμένον· Στλεγγίς γὰρ, ἢ
ξύστρα. ubi vid. not. Lucian.
Rhet. Praec. [17.] T. III. p. 18.
l. 44.

55. τὸ τῆς ξύστρας ὄνο-
μα] Sic Coll. Stoeb. et Reg.
Ruhnk. [et Cod. Paris. ap. Bachm.]
pro τὸ ξύστρα ὄνομα. Pollucis
verba lib. X. sect. 62. quae Pau-
wius in notis contrectavit, forte
sic constituenda sunt: στλεγγίδες·
καὶ ξυστίδας δ' αὐτὰς ἂν τις
εἴποι· ἔν τε γὰρ ταῖς Ἐπιχάρ-
μου Νήσοις εὔρηται τοῦνομα, καὶ
Δίφιλος που ἐν Κιθαρωδῶ ἄν-
δρι, ποῦ εἴρηκεν. λήχυθον, ξύ-
στιν ἔχεις. ἔτι δὲ καὶ ξύστραν.
pro ξύστιν ἔχεις· ἐγὼ δὲ καὶ
ξύστραν.

52. Πύλαι] E MS. Reg.
Ruhnk. et Coll. Stoeb. Thucy-
did. lib. II. [cap. 4.] p. 100. l. 87.
et Schol.

53. αὐτὸν τὰ ἐπιτήδεια
παρέχοντα] Sic Coll. Stoe-
beri rectius, quam Reg. Ruhnk.
[et Cod. Paris. ap. Bachm.] τὰ
468 ἐπιτήδεια παρέχοντες. Eandem
differentiam qui notarint, plurimos
citat Albertius ad Hesych. v.
Ἐπαιδεύσατο. Add. Ruhnken.
ad Tim. p. 61. [p. 84.]

*) Στλεγγίς, ἢ ξύστρα]

56. Τὸ προσῆκε] E Coll.

ληλυθότος*)· τὸ προσήκει, τὸ χρῆ, τὸ δεῖ ἐπὶ ἐνεστῶτος.

Ὀργάσαι⁵⁷, ἐπὶ πηλοῦ· Μάξαι, ἐπὶ μάξης.

Προτένθης⁵⁸, ὁ λίχνος παρ' Ἀττικοῖς· ἐκ τῆς

469 ^{πρὸ} προθέσεως, καὶ τοῦ τένδω, τὸ ἐσθίω.
Ἔπας⁵⁹ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ λέγομεν, Ὑπώ-
πια δὲ ὁμοίως καὶ τὸ Λωποδύτης ἐπὶ κλέπτου,
τὸ δὲ Λῶπος οὐ λέγομεν.**)

Καθορθῶσαι⁶⁰ ἐπὶ πολέμου καὶ τῶν τοιοῦ-
των. τὸ δὲ Καθόρθωμα οὐκέτι· Ἐπανορθῶσαι
δὲ ἐπὶ λόγων· ἅπαξ δὲ τὸ Καθορθῶσαι ἐπὶ
λόγων κεῖται. τὸ δὲ Διορθῶσαι ἐπὶ τῶν δια-
στρόφων, ἂν αὐτὸ ἀπευθύνῃ.

Stoeb. et Reg. Ruhnk. Protule-
rat etiam e MS. Cl. Oudendor-
pium ad Thom. p. 751. Recte
Herodianus distinguit, quae saepe
confundi solent. Vid. Thom. M.
p. 920. De χρῆ et χρῆν Cl. Val-
ckenauer. ad Eurip. Phoen. p. 353.

*) ἐπὶ παρεληλυθότος]
Cod. Paris. sp. Bachm. ἐπὶ πα-
ρελ. καὶ ἐνεστῶτος.

57. Ὀ ρ γ ἄ σ α ι] Videndae
omnino eruditissimae D. Ruhn-
kenii ad Timaeum Animadverss.
p. 129. [p. 179. sq.] Μάξαι μά-
ξαν, Aristoph. Eq. v. 55. 57.
[Beck. ad Aristoph. Av. v. 839.]

58. Π ρ ο τ ἔ ν θ η ς] E MS.
Reg. Ruhnk. reposui ἐκ τῆς πρὸ
πρὸ ἀπὸ τῆς πρὸ. Hesychius:
Προτένθαι, λίχνοι προακρπάζον-
τες. Sed et hic nobis otium fecit
accurata Ruhnkenii diligentia [ad
Tim. p. 180. [p. 252. sq.]

469 59. Ἔ π α ς] Edit. Ἔπας τοὺς
ὀφθαλμοὺς οὐ λ. ὕ. δ. ὁ. κ. τὸ

Λωποδύτης δόκιμον, ἐπὶ τοῦ τι-
νὰ τὰ ἱμάτια περιδύοντος. Re-
stitui Coll. Stoeb. et Regii Ruhnk.
lectionem. Ἔπας omnino necessa-
rium est; reliqua potuissent reti-
neri. Hesychio: Ἔπες, ὀφθαλμοί.
In vulgaribus nolim morari. Conf.
ante Σήμεῖον, ubi eadem loquen-
di ratione utitur Herodianus.

**)] τὸ Λωποδύτης etc.]
Postrema haec in Cod. Paris. sp.
Bachm. sic se habent: τὸ λω-
ποδύτης ἐπὶ κλέπτου. τὸ Λῶπος
δὲ, τὸ ἱμάτιον, οὐ λέγομεν. ~~ἡμῶν~~

60. Καθορθῶσαι] Hoc lo-
co hunc articulum exhibet Reg.
Ruhnk. qui in edit. sequitur post
Ἐπιλήσμων. Pro Ἐπανορθῶσαι
δὲ ἐπὶ λόγων edita: Ἐπανορθῶ-
σαι δὲ λόγῳ τῶν ἡμαρτημένων
[Lobeckius p. 464. tentat: (ἐπὶ)
τῶν ἡμαρτημένων λόγῳ.] MS.
Ἐπανορθῶσαι δὲ ἐστὶ λόγῳ.
quae e Thoma M. p. 515. cor-
rexi. In fine malim cum Ραιωῖο
ἂν αὐτὰ ἀπευθύνῃς. Vid. not. ad
h. l. ad Phrynich. et ad Thomam.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

σκαίνω⁶⁷ αὐτόν, οὐχὶ αὐτῷ· σημαίνει δὲ τὸ διαβάλλειν καὶ ἐξαπατᾶν, οὐ τὸ φθονεῖν.*)

471 Ἐπίδοξος⁶⁸, οὐχὶ ὁ ἔνδοξος, ἀλλ' ὁ προσδοκώμενος.

ἽΟφλημα⁶⁹ καὶ ὀφείλημα διαφέρει· ἽΟφλημα

καὶ προσγελᾷ μοι. Δισχίνης κατὰ Κτησιφῶντος [cf. p. 66. ed. Steph. p. 410, 87. Bekk.]· ὁ μὲν Ἀμύντας προσγελῶν τοῖς Φωκικοῖς ξένοις. Nec aliud idem de verbo βασκαίνειν statuit p. 1169. Attici βασκαίνειν αὐτόν. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος [pro Cor. p. 291. Reisk. p. 269, 189. Bekk.]· ὁ δὲ σιγήσας, ἠνίκα ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῆ, τοῦτο βασκαίνει. Hinc exemplo aliud e Demosthene adiungere possumus. Legitur p. 78. [p. 94. Reisk. p. 86, 19. Bekk.] χρῆ μὰ Δι', οὐχ ἦν Διοπείδης πειρᾶται τῇ πόλει δύναμιν κατασκευάζειν, ταύτην βασκαίνειν, καὶ διαλύειν πειρᾶσθαι. SALLIER.

67. Βασκαίνω αὐτόν, οὐχὶ αὐτῷ] Ita e Coll. Stoeberi et Reg. Ruhnk. restitui pro βασκαίνω αὐτῷ, οὐχὶ αὐτόν. Βασκαίνειν enim, cum calumniari significat, accusativum adsciscit; cum invidere, dativum. Vid. Thom. p. 148. In Suida etiam, ubi *Harprocratationem* expilavit, Βασκαίνει δοτικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀτιᾶται, καὶ μέμφεται, καὶ συκοφαντεῖ, vel delendum δοτικῇ, quod vocabulum neque apud *Harprocratationem*, neque apud *Etymologum* p. 190. l. 28. legitur, vel

471 ad sequentia reiiciendum sic: Βασκαίνω σοι ἀεὶ δοτικῇ. ὁ δὲ Διβάνιος αἰτιατικῇ. τὸν προσήκοντα βασκαίνουσι. Γραμματι-

cus Vetus de Syntaxi, Bibl. Coisl. p. 496. [v. Bekk. An. Gr. I p. 130, 15.] Βασκαίνω αἰτιατικῇ. Δημοσθένης ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἐν Χερρόνῃσσι μάχης (p. 37. B. [p. 94. Reisk. p. 86, 19. Bekk.])· χρῆ οὐχ ἦν Διοπείδης πειρᾶται δύναμιν τῇ πόλει παρασκευάζειν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν πειρᾶσθαι. ἐκ τῆς (leg. τοῦ) πρὸς Λεπτίνην (p. 365. A. [p. 464. Reisk. p. 419, 24. Bekk.])· οἱ (εἰ) μὲν γάρ τις ἔχει πολλὰ, μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, οὐχὶ δεῖ δήπου τούτῳ βασκαίνειν. Priori loco est *crimipari*, διαβάλλειν, μέμφεσθαι, posteriori *invidere*, φθονεῖν. Usus est depravata *Herodiani* lectione *Wetstenius* ad Gal. cap. III. v. 1.

*) οὐ τὸ φθονεῖν] Margini Cod. Paris. ap. Bachm. haec vides addita: βασκαίνειν, τὸ φθονεῖν, δοτικῇ. βασκαίνω, τὸ διαβάλλω, αἰτιατικῇ.

68. Ἐπίδοξος] Similiter *Ammonius* p. 53. *Phrynichus* p. 53. [p. 152. Lob.] *Thom M.* p. 343. ad quos vid. *Comment.* Solus *Regius Ruhnk.* hanc nobis praebuit particulam.

69. ἽΟφλημα] *Pollux* lib. III. sect. 84. καὶ τοῦ χρέους δανείσματα, ὀφειλήματα — τὰ γὰρ ὀφλήματα, καὶ τὸ ὀφλεῖν, ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων εἰς ἀργύ-

γὰρ τὸ ἐκ καταδίκης λέγεται. ὀφείλημα δὲ, ὃ ἐδανείσατό τις.

Ἐπιλήσμων⁷⁰, ὃ ἐπιλανθανόμενος. Λήθαργος δὲ, κύων*) ὃ κρύφα δάκνων.

472 Τῇ ἐπιούσῃ⁷¹ ἐρεῖς, μὴ προστιθεὶς τὴν ἡμέραν, τῆς δὲ ἐπιούσης ἡμέρας.

ριον. quem locum ad Thom. excitavit quoque Cl. Oudendorpius. Quemadmodum ὄφλειν et ὀφείλειν saepissime a librariis fuerunt confusa, ita ὄφλημα et ὀφείλημα etiam frequenter permutata videntur. [Vid. Fischer. ad Platon. Apolog. p. 140.] In Ammonio etiam, vix dubitamus, mendam haerere p. 107. Ὀφλημα καὶ Χρέος διαφέρει. Ὀφλημα μὲν γὰρ καὶ Ὀφείλημα, τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον. Χρέος δὲ, τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον, et voces καὶ ὀφείλημα vel deleri debere, vel post Χρέος poni: Χρέος καὶ ὀφείλημα, τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον.

70. Ἐπιλήσμων] Phrygichus p. 182. [p. 416. Lob.] Λήθαργος· οὕτω Μένανδρος. οἱ δ' ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ἐπιλήσμονα καλοῦσιν, οἷς πιστέον. Ἐπιλήσμων usurpat Plato Ion. p. 367. E. [p. 539. E. St.] ἢ οὕτως ἐπιλήσμων εἶ [Sympos. p. 194. A. ἐπιλήσμων μὲντ' ἂν εἶην.] et alii scriptores Attici. Λαίθαργος veteribus canem significabat adulantem et mox clam
472 mordentem, ceterasque bestias. Vid. Hesych. v. Eustath. ad Odys. Δ. p. 164. l. 19. Moschopul. Π. Σ. p. 73. Ita a Philostrato adhiberi scio; sed locus iam non succurrit. Post Menandrum alii λήθαργον pro homine

oblivioso posuerunt, ut Etymologus in Ἐνεός. Meleager in Anthologia inedita [in Brunckii Anal. I. 17. sive carm. LIII. p. 25. ed. Mans.]: Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπανθὲν ἔρωτος Τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὐθις ἀναφλέγεται. Μὴ μὴ πρὸς σε Διὸς, μὴ πρὸς Διὸς, ὦ φιλάβουλε Κινῆσης τέφρη πῦρ ὑπολαμπόμενον. Αὐτίκα γὰρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἶ σε φυγοῦσαν Λήψετ' ἔρωτος, εὐρῶν δράπειν αἰκίσεται. Idem Epigramma protulit Celeb. D'Orvillius ad Charit. p. 201. [p. 322. ed. Lips.] sed versum quartum intactum silentio praeteriit: in quo pro ὑπολαμπόμενον scribendum est ὑποθαλλόμενον. Ita idem Meleager in alio epigrammate [in Brunck. Anal. 4. ap. Mans. V. v. 3. p. 7.]: Ἡρπάσατ' ἄλλον ἔρωτ' ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη Σκορπίον, ὡς τέφρη πῦρ ὑποθαλλόμενον. *f. Ind. II*

*) Λήθαργος δὲ, κύων] Cod. Paris. ap. Bachm. λήθαργος ὁ κύων.

71. Τῇ ἐπιούσῃ] Minus recte, ut ostendunt haec Xenophontis [Anab. lib. I. cap. 7, 2.] p. 260. μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ αὐτομόλοι παρὰ τοῦ μεγάλου βασιλέως ἦγοντες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλέως στρατιᾶς. Idem

473 Σιτευτούς⁷² ὄρνιθας, οὓς νῦν σιτιστούς λέγουσι.

Πάρεδροι, οἱ νῦν συγκάθεδροι.

Μέσον ἡμέρας, καὶ μεσημβρία, οὐχὶ⁷³ μέση ἡμέρα.

Διήγησιν⁷⁴ λέγουσιν, οὐχὶ Διήγημα.

[Anab. lib. IV. cap. 5, 21.] p. 332. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Ξενοφῶν λαβὼν τὸν κωμάρχην, πρὸς τὸν Χειράσογον ἐπορεύετο. SALLIER.

Consulendi homines eruditi ad Thom. M. qui *Herodiani* observationem suam fecit p. 352. Τῇ ἐπιούσῃ mirifice depravatum est in mulierem Diopithusam apud *Plutarchum* de Flum. T. II. p. 1149. f. 1150. A. Γάγγης ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας, τὴν προσηγορίαν λαβὼν δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἰνδῶ τις Καλαυρία νύμφη ἐγέννησεν υἱὸν κάλλει περιβλεπτον, τοῦνομα Γάγγην. οὗτος καρηβαρήσας, τῇ μητρὶ κατ' ἄγνοιαν συνεγένετο τῇ Διοπιθούσῃ. ὁ δὲ μεθ' ἡμέρας παρὰ τῆς τροφοῦ μαθὼν τὴν ἀλήθειαν, διὰ λύπης ὑπερβολὴν, ἑαυτὸν ἐρρίψεν εἰς ποταμὸν Χλιαρὸν καλούμενον. Scribendum: τῇ μητρὶ κατ' ἄγνοιαν συνεγένετο. τῇ δὲ ἐπιούσῃ παρὰ τῆς τροφοῦ μαθὼν τὴν ἀλήθειαν. Pulcherrimum inventum debes Viro acutissimo et nobis amicissimo A. *Heringae*, qui illa ὁ δὲ μεθ' ἡμέρας ab interpolatore profecta existimabat, vel sic castiganda: τῇ δὲ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν, qua loquendi formula praeter *Timaeum* apud *Athen.* lib. II. p. 37. C. medicorum princeps *Hippocrates* aliquoties usus est. Plurimas similes in Graecis Latinisque scriptoribus emendationes observationesque

pulcherrimas in eruditis, a qui- 473 bus nunquam, nisi doctior, recedo, colloquiis mecum communicavit Vir Eximius; quas ut ne diutius Orbi litterato invideat, saepius privatim ipsum obtestatus sum et nunc publice etiam atque etiam obtestor.

72. Σιτευτούς ὄρνιθας] E Reg. Ruhnk. Vid. *Thom.* v. p. 794. et *Wetston.* ad *Matth.* cap. XXII. v. 4.

73. οὐχὶ μέση ἡμέρα] Levem maculam, οὐχ ἡ μέση ἡμέρα, delevi cum Reg. Ruhnk. [affirmante Cod. Paris. sp. *Bachm.*] Vide vocem sequentem. Conf. not. ad *Thom.* p. 609.

74. Διήγησιν] Adi *Hemsterhusium* aliosque ad *Thom.* p. 234. et de sequentibus ibidem p. 382. [Desunt verba διήγησιν — διήγημα in Cod. Paris. sp. *Bachm.*] *Εὐθενελα* in veterum Atticorum scriptis non occurrit. *Εὐετηρία* apud *Xenoph.* H. Gr. lib. V. [cap. 2, 4.] p. 552. B. Hierone [cap. 5, 5.] p. 910. D. et alibi. [add. *Platon.* *Conviv.* p. 188. A. Utrumque, *εὐθηνίαν* et *εἰετηρίαν*, coniunxit *Philo* de *Congr. Erud. Grat.* §. 30. p. 544. *Vit. Mos.* lib. I. §. 35. p. 111. ed. Mang. Iniuria autem v. *εὐθε- νίη* *Theaeteto* poetae apud *Diogen.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Εὐστομεῖν⁷⁶ ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖν. καὶ Ἡρόδο-
τος· εὐστομα κείσθω.

475 Ὀλίγης⁷⁷ ἐστὶ διδασκαλίας, ἀντὶ τοῦ, ὀλίγων
δειῖται πρὸς μάθησιν.

Ἀφηλικέστερος, ὁ⁷⁸ τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς.
Μῆλα Μηδικά, τὰ νῦν κίτρα.

Perfectum passivum et aoristus
medius eodem sensu usurpantur,
ut δειδανεισμένος et δανεισάμε-
νος. Idem verbum reddendum
Polyaeno lib. VII. cap. 31. Κερ-
σοβλέπτης ἀποστάντων αὐτοῦ
συγγενῶν πολλὰ χρήματα ὑπεκ-
τεθειμένων, διαλυσάμενος πρὸς
αὐτοὺς, κατέστησε πόλεων ἄρ-
χοντας, διαστήσας ἀπ' ἀλλήλων.
ἔπει δὲ χρόνου διαγενομένου τὰ
ὑποκείμενα χρήματα μετεπέμ-
ψατο, συλλαβὼν αὐτοὺς, τῶν πό-
λεων ἐξήλασε, καὶ τῶν χρημάτων
αὐτὸς ἐκράτησε. Interpres ὑπεκ-
τίθεσθαι *clam efferre* vertit,
Sed e sequentibus clarissimum in
modum apparet, *Polyaenum* de-
disse ὑποτεθειμένων. *Cum* co-
gnati *Cersobleptis*, qui magnas
divitias, vel, multa bona pignori
ceperant, ab ipso defecissent,
facta pace, civitatum eis prae-
fecturas attribuit, eosque ab se
invicem disiunxit. *Cum* autem
interiecto tempore bona pignori
opposita repeteret, comprehensos
eos urbibus eiecit etc. Emenda-
tionis veritas magis patebit, si
aliunde historiae quaedam lux ac-
cedat.

76. Εὐστομεῖν, ἀντὶ τοῦ
εὐφημεῖν] *Aristoph.* Nub. v.
831. ubi notat *Spranhemius*. *Ari-*
stides T. I. p. 507. καὶ τοὺς μὲν
παῖδας κελεύομεν εὐστομεῖν, σί-
λετε. Conf. *Oudendorp.* ad Thom.

p. 394. *Suidas*: Εὐ ἔχειν στόμα, 475
τὸ εὐφημεῖν. οὕτως *Εὐπολις*.
quod proxime accedit ad *Sopho-*
cleum εὐστομ' vel εὐ στόμ', ἔχει,
Philoct. v. 201. ubi *Scholiasta*
Herodoti locum e lib. II. cap. 171.
quoque laudat. *Herodotum* imi-
tati *Synesius* de Provid. p. 124.
A. τὰ δὲ ἐντεῦθεν εὐστομα κεί-
σθω, φησὶ τις. *Themistius* Or.
II. p. 27. C. ἔμοι δὲ περὶ μὲν
θεῶν εὐστομα κείσθω, κατὰ τὸν
Ἡρόδοτον. Or. XIII. p. 176. A.
καὶ μοι εὐστομα κείσθω τὰ ἀμ-
φὶ Κλεῖτον καὶ Παρμενίωνα.

77. Ὀλίγης ἐστὶ διδα-
σκαλίας] Sic etiam Reg. *Ruhn.*
Stoebertus legit ὀλίγος. Mihi neu-
trius phraseos exempla ad manum
sunt, nec ratio satis perspecta est.
[Vulgatam esse sanissimam docet
Lobeckius p. 469. allato *Eveni*
fr. III. ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.]

78. ὁ τὴν ἡλικίαν προ-
βεβηκώς] Sic quoque MS. Fre-
quentior hic datus. *Machon*
apud *Athen.* lib. XIII. p. 580. C.
ἔπει δὲ προὔβη τοῖς ἔτεσ' ἡ
Γνάθαινα. *Etymol.* p. 221. l. 10.
Γέρον σημαίνει τὸν προβεβη-
κότα τῇ ἡλικίᾳ. *Lysias* Or. XXIV.
p. 412. [p. 169. Steph. p. 346,
16. Bekk.] et ubique. Aliquando
tamen Accusativus verbo προβα-
νειν iungitur. *Etymolog.* p. 687.
l. 12. πρεσβύτης γὰρ ὁ γηραιός,

Τὸν Λάρυγγα⁷⁹, ἀρσενικῶς· τὴν Φάρυγγα, θηλυκῶς.

Ἐνεύναιον, ἐμάτιον καὶ ἐπιβόλαιον τὸ ἐν τῇ εἰνῇ.

Πολίτης, δημότης, φυλέτης⁸⁰, ἡλικιώτης, 476 ἄνευ τῆς σύν· Συνέφηβος δὲ καὶ συνθιασώτης καὶ συμπότης μετὰ τῆς σύν· ὅτι καὶ πρόσκαιρος αὐτῶν ἢ κοινωνία. ἐπὶ δὲ τῶν προτέρων οὐχ ὁμοίως.

Γέλως⁸¹ πλατύς, οὐχὶ πολὺς ἐρεῖς.

Δίκη⁸², ἢ ἰδία· Γραφή δὲ, ἢ δημοσία.

παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἡβην. Conf. *Markland.* ad *Lys.* l. c. Sic προήκειν τὴν ἡλικίαν *Aelian.* H. A. lib. IX. cap. 1. et lib. XV. cap. 25. In *Luciani Alex.* [56.] T. II. p. 261. Ἔτη ἑξήκοντα, ὡς ὄρας, ἀνεπλήρητον βίον καὶ ὄσιον προβεβιωκῶς, praetulerim cum Editore alteri lectioni προβεβηκῶς. Intelligitur in προβαίνειν τὴν ἡλικίαν praepositio κατὰ, quam aliquando additam reperias. Vid. *Wetsten.* ad *Luc.* cap. I. v. 7. De ἀφηλικέστερος vid. ad *Moerin.*

79. Τὸν λάρυγγα] Vid. *Phryn.* p. 22. [p. 65. *Lob.*] *Thom.* p. 570. et not. Ad praecedentem et sequentem vocem *Nunnes. Hesych.* in Ἐνεύναιον.

80. ἡλικιώτης] Hanc vocem cum *Regio Ruhnck.* inseruimus [suffragante *Cod. Paris.* ap. *Bachm.*], quam *Thomas* quoque 476 in *Δημότης* p. 207. sine σύν ab Atticis adhiberi observat; in *Πολίτης* p. 729. eandem omisit, ubi cetera exscripsit. Videndi ad utrumque locum interpretes et ibidem laudatus *Graevius* ad *Luciani*

Soloec. [5.] T. III. p. 562. alii- que, quos nominare longum foret. In fine pro οὐχ ὁμοίως, quem- admodum *Thom.* quoque, MS. Reg. οὐδαμῶς, perperam. *Συνέ- φηβος Charito* lib. VIII. [cap. 6.] p. 140. [p. 187. v. 7. ed. Lips.] et ibidem *D'Orvillius* p. 704. [p. 631. ed. Lips.] *Animadvv.*

81. Γέλως πλατύς, οὐχὶ πολὺς] Ea loquendi ratio ab *Epicharmo* quondam usurpata. Sic enim ille fragm. p. 411. [ap. *Athen.* lib. X. p. 411. B. sive in *Grotii Excerptt. ex Trag. et Com. Gr.* p. 471.] *Τηνικάδε χαριεῖς τ' εἰμι, καὶ ποιέω πολὺν γέλωτα.* nec ideo reprehendendus est, cum apud *Xenophontem* occurrat; sed locus nunc in manibus non est. [v. *Sturz. Lex Xenoph.* T. I. p. 575. b. Alia bene multa dedit *Lobeckius* p. 471. sq.] *SALLIER.* Γέλως πλατύς. *Aristoph.* *Ach.* v. 1125. *Liban.* T. I. p. 794. D. *Synesius* *Ep.* L. p. 188. C. etc. γέλως πολὺς ubique.

82. Δίκη, ἢ ἰδία] Edit. *Δίκη, ἢ ἰδία, κυρίως δ' ἐπὶ τῶν σωματικῶν καὶ πραγματικῶν.*

Τὸ Δυσώπεισθαι ἐπὶ τοῦ ὑφοραῖσθαι, οὐκ ἐπὶ τοῦ αἰσχύνεσθαι.

Τοῖς⁸³ Δύο μᾶλλον· ὅσα γὰρ μὴ συνεμφαίνει γένος, οὐδὲ πῶσιν δέχεται, ὥσπερ οἱ τρεῖς, τῶν τριῶν, τοῖς τρισὶ, ἔχει τὴν κλίσιν. παράκειται γὰρ οὐδέτερον αὐτοῖς τὰ τρία, ὁμοίως τοῖς τέτρασιν.*) ἀπὸ δὲ τῶν κλινομένων καὶ ἄχρι τῶν ἀκλίτων οἱ ἀριθμοί.

477 Ἐξίστασθαι⁸⁴ λέγουσι**). τὸ δὲ Περιῖστασθαι, οὐχ ὅμοιον τῷ ἐκστῆναι. τὸ γὰρ Περιστῆναί ἐστι περίξ στῆναι.

Τεχνήσασθαι⁸⁵, τὸ μετὰ τέχνης τι κατασκευάσαι. Τεχνάσασθαι δὲ, τὸ κακουργῆσαι.

Ἀσύμβολος παιδείας, ὁ ἀπαιδέυτος. οὐκ⁸⁶ ἀσύμβολος δὲ, ὁ πεπαιδευμένος.

Εἰς⁸⁷ τάχος γράφειν τὸν ταχυγράφον, καὶ

γραφὴ δὲ ἢ δημοσία, καὶ ἐπὶ ἐγκλημάτων ψυχικῶν. Coll. Stoeb. et Reg. Ruhnk. ita, ut edidi. [Cod. Paris. ap. Bachm. ὁλίγη, ἰδία. γραφὴ δὲ, δημοσία. Cf. Fischer. ad Plat. Euthyphr. p. 7.] Adeundae ad Thom. p. 239. et seq. notae.

83. Τοῖς δύο] Coll. Stoeb. et Reg. Ruhnk. hanc nobis restituerunt observationem, quam magnam partem expilavit Thomas M. p. 253. Pro συνεμφαίνει Reg. [et Cod. Paris. ap. Bachm.] συνεμφαίνει. Post παράκειται deest γάρ. [Cod. Paris. ap. Bachm. παράκειται τὸ οὐδέτερον.] Vid. Etymol. p. 290. l. 94.

*) ὁμοίως τοῖς τέτρασιν] Cod. Paris. ap. Bachm. ὁμοίως καὶ τοῖς τετρ.

84. Ἐξίστασθαι] Ex iisdem Codd. recepi. In fine Reg.

Ruhnk. ἐπὶ τοῦ pro ἐστι. Quid velit Herodianus, non satis perspicio. De verbo περιῖστασθαι Thom. M. Conf. Ti. Hamsterh. ad Schol. Aristoph. Plat. v. 953.

**.) λέγουσι] Cod. Paris. ap. Bachm. λέγε. et in fine ἐπὶ τοῦ περίξ στῆναι.

85. Τεχνήσασθαι] In ed. ultima est observatio. Reg. Ruhnk. hoc loco ponit. [Desunt in Cod. Paris. ap. Bachm.] Vid. Nunnus. et Thom. p. 844. et not.

86. οὐκ ἀσύμβολος] et ἐπήβολος, ut apud Aeschyl. Prometh. v. 443. φρενῶν ἐπηβόλους. Vid. Eustath. ad Od. B. p. 99. l. 26.

87. Εἰς τάχος γράφειν] E Regio Ruhnk. et Coll. Stoeb. Vid. Phrynich. p. 48. [p. 122. Lob.] Thom. M. p. 274. et interpretet.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Κώμας⁹², τοὺς στενωποὺς, ἀφ' οὗ Ἐγκώμιον.*) Ἐγκώμιον δὲ καὶ ἔπαινος εἰς ἀνθρώπους λέγεται· καὶ ἐστὶ μὲν ἔπαινος ἐν βραχεῖ· τὸ δὲ ἐγκώμιον ἐκφέρεται κατὰ τέχνην. Ὑμνὸς δὲ, ἐπὶ θεῶν.

479 Τίθη⁹³ λέγεται ἡ μάμμη. Τίθη, ἡ βυζάστρια. Τιθήνη, ἡ τροφός.

Τὸ⁹⁴ Μὴ ἀπαγορευτικὸν οὐ συντάσσεται

92. Κώμας] E MS. hunc locum protulit Cl. Oudendorpius ad Thom. p. 561. Nos e Coll. Stoeb. et Reg. Ruhnk. restitimus. In Reg. pro θεῶν est θεοῦ. Conf. praeter Thomam l. c. Suidas in Ἐγκώμιον, et Ammonius in Ὑμνος p. 139. Ceterum hic in Coll. Stoeberi et Regio sequitur: Πλάτωνος χρεία. ὡς χάριεν ἄν ἦν σου Διόγενες τὸ ἄπλαστον, εἰ μὴ πλαστὸν ἦν. Reg. πλασθέν. quae Platonis Chria aliunde ab homine inepte sedulo adscripta videtur; ut statim post Τὸ μὴ proverbialia quaedam, quae omnia apud Zenobium exstant:

479 Ἡ τρις ἕξ, ἡ τρεῖς κύβοι. Ἦτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα. Ἦ κρίνον, ἢ κολοκύντην. Θᾶτον τάχος τρέχει Περικίου Ἡρακλείτου. Ἰστία θύει. Κωφότερος [Κωφότεροι Cod. Paris. ap. Bachm.] τοῦ Τορωνέων λιμένος. Ὁρτυξ ἔσωσε Ἡρακλέα τὸν καρτερόν. Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν. Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. Οὐδὲ τὰ τρία τοῦ Στησιχόρου γινώσκεις. Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. Sic sine ulla explicatione; quae in notis exhibere malui, quam in ipso textu. Ab Herodiano enim profecta non sunt. Cum Platonis dicto comparandus Diogenes Laërtius lib. VI. sect. 26.

*) ἀφ' οὗ Ἐγκώμιον] Cod. Paris. ap. Bachm. ἀφ' οὗ καὶ ἐγκώμια.

93. Τίθη] E Coll. Stoeb. et Reg. Ruhnk. Similiter Moschopulus, e quo pro ἡ βυτάστρια, ut Stoeb., et ἡ βυζώστρια, ut Reg., reposui βυζάστρια. Vid. Meursium Glossar. p. 97. Videndi Ammonius p. 135. 138. Thomas, alii. Hic iam in Coll. Stoeb. sequuntur proverbialia, quae supra exhibui.

94. Τὸ Μὴ] In Regio Ruhnk. sic leguntur: Τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν οὐ συντάσσεται ὑποτακτικοῦ ἐνεστώτι, ὑποτακτικῶ δὲ (alia manus in margine correxerat ἀορίστῳ δέ). οἷον μὴ ποιῆς οὐκ εἴποις· μὴ ποιήσε δέ. Ἦ τρις, ἡ ἕξ κύβοι, reliquaque proverbialia. Μὴ ποιῆς κ. τ. λ. Collatio Stoeberiana nihil horum praebet, quae tamen ab Herodiano potuerunt proficisci. Sic autem videntur castiganda: Τὸ Μὴ ἀπαγορευτικὸν οὐ συντάσσεται ὑποτακτικοῦ ἐνεστώτι, ἀορίστῳ δέ. οἷον μὴ ποιῆς οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μὴ ποιεῖ. μὴ ποιήσης δὲ ἐρεῖς, καὶ μὴ ποιήσον οὐκ ἐρεῖς. τὸ δὲ, μὴ ψεῦσον, καινόν. Vid. Thomam M. in Μή. p. 611. Etymol. p. 586. Μὴ ψεῦ-

ὑποτακτικοῦ ἐνεστῶτι, ὑποτακτικῶ δέ. οἶον, μὴ ποιῆς, οὐκ εἴποις. μὴ ποιήσῃ δέ. *)

Μὴ ποιῆς**) οὐκ ἔρεῖς, ἀλλὰ μὴ ποίει. μὴ ποιήσῃ δὲ ἔρεῖς, καὶ μὴ ποιήσον οὐκ ἔρεῖς. τὸ δὲ, μὴ ψεῦσον, καινόν.

Ἐπαγγέλλω⁹⁵, τὸ αἰτῶ. Ἐπαγγέλλομαι δὲ, τὸ ὑπισχνοῦμαι.

σον, aliaque similia apud Aristophanem et Sophoclem reperias.

*) Τὸ μὴ ἀπαγορεύει κὸν κ. τ. λ.] Tota haec observatio in Cod. Paris. ap. Bachm. sic se habet: Τὸ μὴ ἀπαγορεύεικὸν οὐ σὸν τῶ ὑποτακτικῶ ἐνεστῶτι, ἀοριστῶ δέ. οἶον, μὴ ποιῆς, οὐκ εἴποις, μὴ ποιήσῃ δέ.

**) Μὴ ποιῆς κ. τ. λ.] Cod. Paris. ap. Bachm. Μὴ ποιῆς οὐκ ἔρεῖς, ἀλλὰ μὴ ποίει. μὴ ποιήσῃ δὲ ἔρεῖς etc.

95. Ἐπαγγέλλω] Vid. Anton. p. 56. Thom. M. p. 329. In Polytaeno lib. VII cap. 14, 5. pro ὥστε καὶ τῶ Ἀντοφραδάτη 480 τοῦτο ἐπηγγέλλεται e MS. Flor. reponendum ἐξηγγέλλεται. Hanc Herodiani observationem e sola Collatione Stoeberiana restitimus. Plures fortasse post nos restituent alii, quibus meliores Codices aut maius Herodiani opus, e quo haec tantum excerpta sint, evolventi erit copia.

I N D E X

AUCTORUM A MOERIDE CITATORUM.

- Antiphon.** p. 233.
- Aristoteles** ἐν τῇ *Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ*. 362.
- Aristophanes.** 143. 185. 231. 315. 350. 381.
 ἐν *Βαβυλωνίοις*. 175.
Βατράχοις. 152.
Θεσμοφοριαζούσαις. 275.
Λυσιστράτῃ. 27.
Νεφέλαις. 331.
Ὀρνισιν. 50. 101. 222. 223.
Πελαργοῖς. 85.
Πολυεῖδω. 262.
- Cleon** in *Epistola ad Athenienses*. 379.
- Comicus.** [De *Aristophane* autem (v. *Nub.* v. 609.), quem Grammaticos prae ceteris poetis comicis simpliciter τὸν *Κωμικὸν* appellasse notissimum est, etiam hic cogitasse Moerin, omnes facile concedent. Nam *Eubulum* si voluisset, aperte nominasset, id quod p. 173. factum videmus; neque *Suidas* auctoritas, ubi locum eius accuratius consideraveris, multum ponderis habet.] 379.
- Demosthenes.** 88. 235.
 ἐν τῷ κατὰ *Ἀριστογέιτονος*. 261.
 τῷ κατὰ *Μειδίου*. 187.
Φιλιππικοῖς. 9. 133.
- Eubulus.** 9. 173.
- Eupolis** ἐν *Αἰξίῳ*. 72.
Πόλεσιν. 230.
- Hermippus.** 317.
- Herodotus.** 171. 229.
- Homerus.** 31. 125. 163. 261.
- Hyperides.** 121.
- Isaeus.** 116.
- ***Phrynichus.** 184.
- Plato.** 85. 88. 206. 293. 379.
 ἐν *Θεαιτήτῳ*. 118.
Ἰππῳ. 119.
Ἰππῳ Ἐλάττονι. 388.
Νόμοις. 126. 138. 319.
Νόμων α'. 154. 369.
Νόμων β'. 158.
Νόμων δ'. 116.
Πολιτεία sive *Πολιτικοῖς*. 176.
Πολιτικῶν γ'. 110. 190.
Πρωταγόρᾳ. 379.
Συμπόσῳ. 383.
Φαίδρω. 115.
Φαίδωνι. 151.
- Plato Comicus.** 39.
 ἐν *Σκευαῖς*. 19.
- Rhetores.** 73.
- Theopompus.** 206.
- Thucydides.** 18. 24. 80. 106. 120. 122. 131. 133. 138. 150. 233. 235. 244. 273. 291. 303.
 ἐν *α'*. 44.
- Xenophon.** 107. 122. 138. 243.
 ἐν τῇ *Ἀναβάσει*. 73.
Ἀπομνημονεύμασιν. 139.
Παιδείας β'. 342.
Ὑπομνήμασι. [sed v. *Bast.* ad *Greg. Cor.* p. 823.] 151.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- ἀνδροφόνον: 364;
 ἀνέλκειν. 66.
 ἀνεμιαῖον. 67.
 ἀνέξεται. 24.
 ἀνέστησαν πᾶς ὁ δῆμος — ἀνέ-
 στη πᾶς ὁ δῆμος. 2.
 ἀνέσχετο. 162.
 ἀνηλωμένον, ἀναλωμένον. 23.
 ἄνθη, ἄνθησις. [v. Ast. ad Pla-
 ton. Symp. p. 275.] 4.
 ἀνθρωπίαν. 66.
 ἀνθρωπεῖα φύσις, ἀνθρωπίνη. 24.
 ἀνιμᾶν. 66.
 ἀνίστω, ἀνίστασο. 17.
 ἀνοητία, ἀνοησία. 26.
 ἀνόητον. 165.
 ἀνοιγνύτω, ἀνοιγέτω. 28.
 ἄνοργοι, ἀνόρητοι. 11.
 ἀνοχή. 79.
 ἀπίγραφα, ἀπίγραφον. 6. εσφ.
 ἀνυπόδητος, ἀνυπόδετος. 7.
 ἀνύσας λέγε. 57.
 ἀξινοπλατεῖαν. 314.
 ἀξιοτέρας. 52.
 ἄξομαι, ἄξω. 35.
 ἀπαγέσθω, ἀπαγέτω. 35.
 ἀπαιολᾶν. 43.
 ἀπαλλάγηθί μου. [v. Piersepi
 annot. ad. p. 360. a.] 49.
 ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες. 10.
 ἀπαλλαξέοντες. 13.
 ἀπαλλάσσονται, ἀπαλλαγῆσονται.
 11.
 ἀπαλλάσσου. 360.
 ἀπαλὸν τυρόν. 366.
 ἀπάτη. 60.
 ἀπέδομεν, ἀπέδοτε, ἀπέδοσαν. 10.
 ἀπέδραν, ἀπέδρων. 34.
 ἀπεδώκαμεν, ἀπεδώκατε, ἀπέ-
 δωκαν. 10.
 ἀπεῖπα, ἀπεῖπον. 27.
 ἄπεισιν. 15.
 ἀπέκτονεν, ἀπέκταγεν. [v. Schä-
 fer. ad Schol. Apollon. Rhod.
 T. II. p. 147. Goettling. ad
 Aristot. Polit. lib. VII. cap. 2.
 p. 428. ubi libri variant inter
 ἀπεκτονότα, ἀπεκτακότα et
 ἀπεκταγκότα. Cf. etiam Varr.
 Lectt. ad Plat. Apol. p. 133, 7.
 et 135, 6. ap. Bekk. in Comment.
 Crit. T. I. p. 135. sq.] p. 28.
 ἀπελαθεῖς, ἀπελασθεῖς. 19.
 ἀπελεύσεται. 15.
 ἀπετέλεσεν. 75.
 ἀπηγορευμένοι ἡμέραι. 49.
 ἀπηλάθη, ἀπηλάσθη. 2.
 ἀπήποτε. 47.
 ἀπήρτισεν. 75.
 ἄπλατον, ἄπλετον. 22.
 ἀπληγίς. 81.
 ἀπλοῦν ἱμάτιον. 81.
 ἄπλαῦς. 42.
 ἀλόδημος. 181.
 ἀποδιοπομπεῖσθαι. 38.
 ἀπόδυθι, ἀπόδυσαι. 24.
 ἀποκαθαίρεσθαι. 38.
 ἀποκήρυκτον. 76.
 ἀποκναίεις. 67.
 ἀποκτινγύναι, ἀποκτινγύνειν. [v.
 Varr. Lectt. ad Plat. Polit. p.
 335, 10. 342, 21. Bekk.] 24.
 ἀπολλύασιν, ἀπολλύουσιν. 23.
 ἀπολλύς, ἀπολλύων. 10.
 Ἀπόλλω, Ἀπόλλωνα. [τὸν Ἀπόλ-
 λω Plato de Rep. lib. III. cap.
 10. ext. p. 399. E.] 31.
 ἀποξηρανθῆναι. 45.
 ἀποπλανᾶν. 43.
 ἀποπειρασθέντες τοῦ χωρίου. 291.
 ἀπόρρητον. 76.
 ἀποσκληῖναι. [Hermias Comm. in
 Plat. Phaedr. p. 89. v. 32. ed.
 Ast. ἀηδίζεται γὰρ ὁ νέος ὄρων
 πρεσβυτικὴν ὄψιν ἀπεσκληκυῖ-
 αν: nam per errorem ibi ex-
 pressum ἀπεσληκυῖαν.] 45.
 ἀποτρέχειν. 311.
 ἀποφθάρηθί μου. 49.
 ἀποφράδες ἡμέραι. 49.
 ἀπρῆξ. 78.
 ἀπύγους: 225.

ἀραιόθριξ. 383.
 ἀργυραμοιβός. 49.
 ἀργυρογνώμονες. 50.
 ἀρούνη, ἀροτριῶν. 20.
 ἄρδενά, ἄρσενά. 24.
 ἄρδιχος. 50.
 ἄρτι [cf. *Creuzer. Histor. Graec. Fragm. p. 101. not.*] 63.
 ἀρτύσαι. 163.
 ἀρύβαλλον. 85.
 ἀρύτεσθαι, ἀρύεσθαι. 34.
 ἀρχαιρεσίαι, ἀρχαιρέσια. 9.
 ἄσβολος, ἀσβόλη. 9.
 ἄσεται, ἄσει. 35.
 ἄση. 55.
 ἀσκάντης. 53.
 ἀσκαρίζειν. 32.
 ἀσπάλαθοι. 54.
 ἀσπαλιευτής. 38.
 ἄσταφισ. 32.
 ἀστεΐζεσθαι. 68.
 ἀστράβη. 52. cf. 128.
 * ἀσφαλῶς. 39.
 ἀτεχνῶς. 42.
 ἀτυχής. 43.
 αὐθέντην. 54.
 αὐλία θύρα. [add. *Jacob. ad Luciani Tox. c. 17. p. 74.*] 81.
 αὐξη, αὐξησις. [v. *Ast. ad Plat. de Rep. p. 554. et ad Legg. p. 146.*] 11.
 αὐτοβοεῖ. 44.
 αὐτοδίχην. 54.
 αὐτοί, αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτούς. 310.
 αὐτοματίσαντες. 82.
 αὐτοσχεδιάζειν. 43.
 αὐτόχθονες. 130.
 ἀφανής, ἀφαντος. 348.
 ἀφηλικεστέραν. 76.
 ἀφηνιαστής. 31.
 ἀφροντιστεῖν. 79.
 ἄφυκτον, ἄφευκτον. 19.
 ἀφυπνίσαι. 56.
 ἄφωνος. 54.
 ἀχανής. 54.
 ἀχθέσεται, ἀχθεσθήσεται. 19.

ἄχρη, ἄχρης. 32.
 ἄωρη, ἄωρη. [v. *Osann. ad Philonem. p. 290.*] 29.

B.

βαδίζειν βραχύ. 89.
 βαδιοῦμαι, -εἶ, -εῖται. 98.
 βαθμός. 90.
 βαλανεύς. 85.
 βαλβίδες. 96.
 βαλεῖμεν, βαλεῖημεν. 87.
 βαλλάντιον. [v. *Ast. ad Plat. de Rep. p. 380.*] 89.
 βάπτεσθαι. 241.
 βασιλέα, μακρῶς. 177.
 βασιλειαν, βασιλισσαν. 89.
 βασμός. 90.
 βάτις, βάτος. 91.
 βάτος, ὁ, ἡ. 91.
 βαυκαλῶν. 94.
 βαφεῖς. 113.
 βδάλλειν. 86.
 βδεῖν. 86.
 βδύλλειν. 86.
 βεβιασμένη. 95. 355.
 βέλος. 252.
 βελτίους, βελτίονας. 88.
 βήττειν, βήσσειν. 94.
 βιάσασθαι. 98. 355.
 βιβλία. 88.
 βλάβος, βλάβη. 95.
 βλαφθέντες, βλαβέντες. 98.
 βοῶν. 106.
 βοήσεται, βοήσει. 98.
 βόθρος, βόθυνος. 97.
 βολίτοις, βολβίτοις. 88.
 βομβῶνας. 87.
 βότρως, μακρὸν, βραχύ. 97.
 βουβῶνας. 87.
 βουλυτός. 90.
 βούπαις. [*Barker. ad Arcad. de Acc. p. 224—228. copiose de hac voce disseruit.*] 89.
 βραβεὺς, βραβευτής. 95.
 βραγχαῶν, βραγχιῶν. 87.

βραδύτερον, βράδιον. 86.
 βρενθύεσθαι. 97.
 βρύκειν, βρύχειν. [v. *Buttmann*.
 ad *Sophocl. Philoct.* v. 745.
 p. 130.] 92.
 βρωμᾶσθαι. 90.
 βυβλία. [sic duo *Codd.* in *Plat.*
Protag. p. 186, 4. ed. *Bekk.* et
 unus in *Apol.* p. 109, 1.] 88.
 βῶλος, θηλυκῶς, ἀρσενικῶς. 88.
 βωμολόχος. 97.

Γ.

γαλῆ, γαλέα. 104.
 γαμβρούς. 208.
 γάργαλος, γαργαλισμός. 107.
 γεγωνεῖν, γεγωνίσκειν. 106.
 γέλη, γελγοπώλης. 106.
 γελοιάζοντα. 119.
 γέλοιον, γελοῖον. 100.
 γέλων, γέλωτα. 100.
 γέλως. 369.
 γένεσιν. 100.
 γενετυλλίδα. 101.
 γεννηταί. 99.
 γηθυλλίς. 106.
 γηρᾶναι, γηράσαι. 106.
 γήτη. 103.
 γίγνεται, γίνεταί. 100.
 γλαμῶσα. 102.
 γνοῖμεν, γνόημεν. 104.
 γνώσεται. 148.
 γνωσιμαχῆσαι. 101.
 γνωστῆρας, γνώστας. 107.
 γόης. 104.
 γομφίους. 103.
 γραμματοκύφωνα. 105.
 γράτις εἶνε γράστις. 194.
 γραψάμενος, γράψας. 105.
 γραῦς, γραῖας. 102.
 γρίφοι. 101.
 γρόνθος. 295.
 γυμνάσεται, γυμνασθήσεται. 107.

Δ.

Δακρύοις, δάκρυσιν. 108.
 δεδιακόνηκα, δεδιηκόνηκα. 112.
 δεδήσεται, δεθήσεται. 114.
 δεδιπτόμενος. 109.
 δεικνῦσι, δεικνύασι, δεικνύουσι.
 117.
 δέλλης. 122.
 δέλλης ὀψίας. 122.
 δέλλης πρώτας. 122.
 δεκέτες, δεκαέτες. 114.
 * δελφίνοφόροι νῆες. 120.
 δελφίς. 120.
 δένδροις, δένδρεσι. 122.
 δέσμα, δέσμοι. 117.
 δεσμεύουσι. 120.
 δευσοποιοί. 113.
 δευσοποιόν. 113.
 δέω, δεσμῶ. 113.
 δηλονότι. 120.
 δημαγωγός. 298.
 Δημοσθένην, Δημοσθένη. 123.
 δημούμενον. 119.
 δῆπουθεν. [v. *Göttling.* ad *Ari-*
stot. Polit. p. 316.] 120.
 διαβιβῶ, διαβιβάσω. 115.
 διάγνωσιν. 116.
 διαγραμμίζειν. 290.
 διαγράφειν. 110.
 διαδικασίακ. 116.
 δίαιτα. 123.
 διαλέγεσθαι. 121.
 διανεκεῖ λόγῳ, διηνεκεῖ. 119.
 διαπαίξιν. 146.
 διατείνεσθαι. 312.
 διαφορότητος. [adde nunc *Par-*
men. p. 32, 19. *Bekk.*] 118.
 διέφθορεν, διέφθαρχεν. 117.
 διῆρες. 121.
 Διοσκόροι, Διοσκορεῖον. 71.
 διωκάθειν, διώκειν. 108.
 δολῆμεν, δολήτε. 108.
 δοκιμασταί. 50.
 δοῦσιν. 120.
 δόχη. 121.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- Ξείργειν. 134.
 Ξενώθησαν, Ξενίσθησαν. 154.
 Ξέλλειν. 134.
 Ξομόρξασθαι. 267.
 Ξυβρίζειν. 269.
 Ξυπνίσαι. 56.
 Ξω. 171.
 Ξόκασιν. 136.
 Ξοικώς. 136.
 Ξπαλάμεν. 137.
 Ξπαλάσαμεν. 137.
 Ξπελσιον. 130.
 Ξπενδύτης. 378.
 Ξπεξενώθησαν. 154.
 Ξπ' εὐθείας. 130.
 Ξπηλυγαζόμενος. 150.
 Ξπιάλτην. 339.
 * Ξπίβλημα. 128.
 Ξπιθεῖναι φορτίον. 64.
 Ξπιχεκανμένον. 138.
 Ξπίκληρος. 131.
 Ξπικορρίσθαι. 346.
 Ξπιμέλου, Ξπιμελοῦ. 137.
 Ξπιον οἴνου, οἶνον. 151.
 Ξπιπολής. 150.
 Ξπιστξας. 144.
 Ξπισκῆψαι. 149.
 Ξπισχιαζόμενος. 150.
 Ξπίστασο. 150. 168.
 Ξπιστιξας. 144.
 Ξπίστω. 150.
 Ξπιτεθυμμένον. 138.
 Ξπιτετυφωμένον. 138.
 Ξπιτηθείους. 151.
 Ξπιτίμιον. 138.
 Ξπιτροπῆς εἶναι δίκην. 132.
 Ξπιτροπεῦσαι τὸν παῖδα. 137.
 Ξπιτροπεῦσαι τοῦ παιδός. 137.
 Ξπιχώριος. 164.
 Ξπώζειν. 145.
 Ξργολάβον. 296.
 Ξρευμία. 145.
 Ξρευμός. 145.
 Ξρεσχελεῖν. 146.
 Ξρῶηφόροι. 130.
 Ξρῶύπηνα, Ξρῶύπανα. 126.
 * Ξρῶση. 130.
 Ξσχατον. 246.
 Ξταιριστριαί. 139.
 Ξτερόφθαλμον. 141.
 Ξτετάχατο. 142.
 εὐηθες, τὸ χρηστόν. 131.
 εὐηθες, τὸ ἀνόητον. 131.
 εὐθύ. 130.
 εὐθύνα. 125.
 εὐκαιρεῖν. 134.
 εὐκταῖον. 126.
 εὐλαβεῖσθαι, τὸ φυλάττεσθαι. 1
 εὐλαβεῖσθαι, τὸ φοβεῖσθαι. 133
 εὐμορφία. 138.
 εὐμορφον. 138.
 εὐνοῦχος. 316.
 εὐξάμην. 161.
 εὐπατρίδαι. 130.
 εὐπνουν. 66.
 εὐπρεπῆ. 138.
 εὐσχολῶ. 127.
 εὐφήμει. 148.
 εὐωνοτέρας. 52.
 Ξφαγον κρέας, κρέως. [v.
 ad Greg. Cor. p. 51. Bo
 pad. ad Philostr. Her. p.
 Jacobs. Additam. Animadv.
 Athen. p. 160.] 152.
 Ξφρεστρίς. 128.
 Ξφήβαιον. 130.
 Ξφθαρμένη. 95. 355.
 Ξφιάλτην. 339.
 Ξχειν. 183.
 Ξχθές, Ξχθεισινόν. 366.
 Ξχθιστος. 124.
 Ξχθρότατος. 124.
 Ξψημα. 310.
 Ξως. 335.

Z.

- Ζευγνύασιν. 157.
 Ζεύγνυμι. 154.
 Ζευγνῦσιν. 157.
 Ζευγνύω. 154.
 Ζηλοτυπῶ. 156.

ζηλῶ. 155. bis.
 ζήλωσις. 155.
 ζῶμα. 154.
 ζῶμος. 63.
 ζῶμος περιεργός. 202.
 ζώνη. 156.
 ζώνιον. 156.
 ζωπυρεῖν. 156.
 ζώσαντες. 158.
 ζῶσ'ια. 154.

Η,

ἡβᾶν. 166.
 ἡβάσκειν. 166.
 ἡβουλόμην. 161.
 ἡδεῖν. 159.
 ἡδεις. 158.
 ἡδειςθα. 158.
 ἡδη. 159.
 ἡδῦναι. 163.
 ἡδυνάμην. 161.
 ἡδύνω. 168.
 ἡκασα. 167.
 ἡκιστα. 168.
 ἡλίθιον. 165.
 ἡλικιώτης. 185.
 ἡλω. 164.
 ἡμέδαπος. 164.
 ἡμεῖς. 244.
 ἡμελλον. 161.
 ἡμην. 158.
 ἡμῖν. 244.
 ἡμιονικὸν ζεῦχος. 250.
 ἡμιονος νωτοφόρος. 52.
 ἡμωδία. 165.
 ἦν. 158.
 ἠνέσχετο. 162.
 ἠνυσα, δασέως, ψιλῶς. 165.
 ἠνυστρα. 164.
 ἠπήτρια. 45.
 ἠπλάλον. 168.
 ἠπίστω. 168.
 ἠρεσέ με, μοι. 161.
 ἠρπάσθην, ἠρπάγην. 168.
 ἠρω, ἠρωῖ. 163.

ἦς. 161.
 ἦσθα. 161.
 ἦσσονα. 163.
 ἦτρον. 164.
 ἦττω. 163.
 ἠξάμην. 161.
 ἠχή. 162.
 ἠχος. 162.

Θαλῆς. 169.
 Θαλήτος. 169.
 Θαλοῦ. 169.
 θαμά. 169.
 θαμινά. 169.
 θάρρος, θάρσος. 174.
 θᾶττον. 332.
 θαυμάσιον. 173.
 θαυμάσιον. 173.
 θαταί. 170.
 θεμέλια, θεμέλιον. 171.
 θερίζειν. 79.
 θερμαινόμενος. 169.
 θερόμενος. 169.
 θεωροί. 170.
 θηλάστριαν. 174.
 θημῶνα. 175.
 θηράσεται, θηράσει. 170.
 θηρίκλειον. 173.
 διασῶται, διασῖται. 171.
 θλᾶν. 356.
 θούματων. [Plat. Phaedon. p. 87. B.] 170.
 θούνα, θούνη. 169.
 θράττει. 172.
 θρεκτικός. 172.
 θρουαλλίδα. 171.
 θῦμα. 188.
 θύραζε. 171.
 θωμόν. 175.

Ι.

ιάλεμος. 175. 183.
 Ἰάπετος. 184.
 ἰδέ. 178.

ιδιάζειν. 186.
ιδιόξενος. 186.
ιδρω̄, ιδρω̄τα. 186.
ιερεία, ιέρεια. 176.
ιερεῖον. 177.
Ἰκταρ. 176.
Ἰλιάς κακῶν. 184.
Ἰλιγγιῶν. 180.
Ἰλλόν. 189.
Ἰλυσπώμενος. [add. Photius c. 83. ed. Herm. Ἰλυσπῶντες, συνειλούμενοι ἢ τὴν ἰλὺν σπώμενοι. Ad haec *Schleusperus* Cur. Nov. o. 77. „Nescio unde hanc glossam Photius sumpserit nec sanam eam esse existimo. Sine dubio Ἰλυσπώμενοι scribendum et loco συνειλούμενοι reponendum est: ἐν τῇ ἰλύϊ κυλιόμενοι.“ Prius fortassis recte: alteram emendationem quod attinet, graviter lapsus est V. D. Cf. *Eustath.* in Hom. p. 1413, 33. *Tittmann.* ad Zon. T. II. o. 1106.] 188.
Ἰμας. [v. *Ast.* ad Plat. *Legg.* p. 396.] 180.
Ἰμονιά. 180.
Ἰξοι. 185.
Ἰππάριον. 185.
Ἰππέα, μακρῶς. 177.
Ἰππέας, μακρῶς, βραχέως. 188.
Ἰππίδιον. 185.
Ἰσασι. 189.
Ἰσηγορία. 187.
Ἰσηλιξ. 185.
Ἰσθμιον. 178.
Ἰσολογία. 187.
Ἰσοτελής. 183. 184.
Ἰσότης, ἰσοτής. 186.
Ἰστάναι, ἰστάνειν. 188.
Ἰσχειν. 183.
Ἰσχίον, ἰσχία. [v. *Schneideri* Cur. Post. ad Aristot. *Hist. Anim.* II. 8. p. 305.] 178.
Ἰτρια. 187.

Κ.

κάειν. [Hoc Platoni ubique restituit *Bekker.*, quamvis Codd. alteram formam plerumque praeferrant. Sic *Phaedon.* p. 117, 11. 122, 21. et al.] 212.
καθεδεῖ. 195.
καθημέραν. 261.
καθημερινόν. 42.
κάθησο. 215.
καθίσσεις. 195.
καθότι. 196.
καθοῦ. 215.
καθώς. 196.
καλεῖν. 212.
καιρὸς ἔτους. 385.
κάκη. 206.
κακῆς ἐπιτροπῆς εἶναι δίκην. 132.
κακία. 206.
κακκάβη, κάκκαβος. 190.
κακκαχεῖν. 196.
καλιά. 205.
κάλλαια. 192.
κάλλη. 192.
κάλλωνες. 192.
καλῶ, καλέσω. 198.
καλώδιον. 186.
καπνία. 267.
κάρυα. 43.
καρυκεία. 202.
κατάβασις. [add. *Apothodor.* lib. II. cap. 3. §. 12.] 290.
καταβέβρωκεν. 203.
κατάγεσθαι. 221.
καταγηρᾶναι, καταγηρᾶσαι. 106.
καταγλωττίζειν. 205.
καταγλωττίσματα. 205.
κάταγμα. 198.
καταγωγήιον. 221.
καταδακτυλίσαι. 328.
κατακοιμίζειν. 94.
κατακώχιμα. 203.
καταλεγείς, καταλεχθεῖς. 191.
καταλύειν. 221.
κατάλυμα. 221.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

προτεῖ τὴν θύραν. 194.
 κυβευτήριον. 313.
 κυκεῶ, κυκεῶνα. 195.
 κυλίσας. 47.
 κυρβάσια. 222.
 κυρίττειν. 212.
 κύρτος. 293.
 κωμφοδοποιοί, κωμφοδιοποιοί. 221.

Λ.

λάγανα. 187.
 λάγεια. 227.
 λάγυνος, ὁ, ἡ. 228.
 λαγῶα. 227.
 λαλιάν. 253.
 λαμβάνειν, λαμβανέτω. 223.
 λαμπάς. 225.
 λάσανον. 230.
 λάσιος, ὁ παρηγηκώς. 229.
 λάσιος, πρόχειρος. 229.
 λαταγιάς. 232.
 λαύρας. 231.
 λαχεῖν δίκην. 224.
 λεῖος. 381.
 λειποψυχεῖν. 388.
 λειτουργεῖν. 232.
 λέμμα. 223.
 λέμφος. 231.
 λεπίδες. 226.
 λέπισμα. 223.
 λέπος. 223.
 λεπτόν ἱμάτιον. 49.
 λεπτόν ὕφασμα. 40.
 λευκὴ σταθμὴ. 228.
 λευκόχρως, λευκόχρους. 231.
 λεχώ. 227.
 λήϊτον. 232.
 λῆμα et λῆμμα. [add. Spanhem.
 ad Aristoph. Nub. v. 456. Ja-
 cobs. Animadvn. in Eurip. Tra-
 goed. p. 112. Ast. ad Platon.
 Legg. lib. X. p. 502.] 226.
 λημῶσα. 102.
 λητουργεῖν. 232.
 λιθοκόπους. 233.

λιθολόγημα. 48.
 λιθουργούς. 233.
 λίσφους. 225.
 λίτρον. [In Plat. Tim. p. 80, 15.
 90, 5. 6. ed. Bekk. unus tan-
 tum Cod. λίτρον exhibet, reli-
 qui cum Stephano νίτρον.] 226.
 λογιεῖται, λογίσεται. 231.
 λογίους. 229.
 λογοποιόν. 224.
 λοπίδες. 226.
 λοῦται, λούεται. 228.
 λοχός. 227.
 λυσιτέλειαν. 228.
 λυσιτελεῖν. 228.
 λυσιτελές. 228.
 λυχνουῆχος. 225.

Μ.

μάζαν, μάζαν. 237.
 μαθητρίς, μαθήτρια. 242.
 μακαρίζω. 155.
 μαλάχη. 242.
 μάλη. 239.
 μάλιστα. 258.
 μάμμη. 237.
 μαμμίαν. 237.
 *μανδύας, ὁ. 128.
 μανεῖται, μανήσεται. 243.
 μάντεων. 239.
 μαρσύπιον. 89.
 μασχάλη. 239.
 μάχαιραι. 238.
 μαχαιρίδες. 238.
 μεθύσην, μέθυσον. [Aesopus Fab.
 CCXXXIV. γυνή τις ἄνδρα μέ-
 θυσον εἶχε. Julian. Caes. p.
 330. ed. Spank. τὸν Ἀλέξαν-
 δρον οἶα δὴ τινα μέθυσον καὶ
 φίλοιον σκώπτων.] 239.
 Μειδία, Μειδίλου. 241.
 μειράκια. 240.
 μείρακας. 240.
 μελάγχρως, μελάγχρης. 241.
 μελαίνεσθαι. 241.

μελίκρατον. 234.
 μεριμνῶν. 243.
 μέσαυλος. 242.
 μεσίτης. 235.
 μεταβολεὺς, μετάβολος. 242.
 μεταλλευταὶ τῶν λίθων. 220.
 μετανοῆσαι, 101.
 μέταυλος. 242.
 μετέγγυος. 235.
 μετεπέμψατο, μετέπεμψε. 235.
 μετρητής. 41.
 μέχρι. 335.
 μὴ ἄρα. 241.
 μηλωτήν. 263.
 μήρυμα. 198.
 μητριόν. 234.
 μικρόν. 40. 324.
 μίμησις. 155.
 μισθοῦ τὰ κεράμια φέροντες. 57.
 μισογύνης, μισογύναιος. 236.
 * μολιβοῦς. 120.
 μολόχη. 242.
 μόλυβδος, μόλυβος. 235.
 μονομάχης, μονομάχος. 238.
 μονόφθαλμον. 141.
 μύλη, μύλος. 235.
 μύλος. 241.
 μύλους. 103.
 μυόχοδον. 242.
 μυρρίνη, μυρσίνη. 242.
 μυσκέλενδρον. 242.
 μῶν. 242.
 μωρολόγος. 349.

N.

ναός. 243.
 νάπυ. 248.
 ναῦς. 244.
 ναυσιᾶν, ναυτιᾶν. 246.
 νέατον. 246.
 νεῖα. 248.
 νεῖν. 245.
 νεώς. 243.
 νέωτα. 246.
 νῆες. 244.

νῆστις, νήστης. 247.
 νήχεσθαι. 245.
 νίτρον. 226.
 νομίζω. 260.
 νουθέτησις, νουθεσία. [add. *Plato*
de Rep. lib. III. p. 399. B. sed
vitiose νουθέτησις ante Bekke-
rum legebatur de Legg. lib. III.
p. 701. C. ubi πρεσβυτέρων
δουλείαν καὶ νομοθέτησιν scri-
*bendum.] 248.
 νυμφεύτριαν. 246.
 νῶ. 244.
 νῶν. 244.
 νᾶτον, νᾶτα, νᾶτος, νᾶτους. 245.
 νωτοφόρος. 52.*

Ξ.

ξενοδοκῶ, ξενοδοχῶ. 248.
 ξύμμαχοι. 249.
 ξυμφώνως. 249.
 ξυνωρίς. 249.
 ξυρὸν, μακρῶς, βραχέως. 249.

O.

ὄαν. 263.
 ὄβελλας ἄρτος. 262.
 ὄγκασθαι. 90.
 οἶδας. 259.
 οἶδασι. 189.
 οἰδηκῶς. 385.
 Οἰδίπουν, Οἰδίποδα. 258.
 οἰκονόμον. 338.
 οἰκότριψ. 259.
 οἰκοτραφής. 259.
 οἶμαι, οἶομαι. 260.
 οἰνόμελι. 234.
 οἶς. 251.
 οἶσε. 261.
 οἶσθα. 259.
 οἰστός. 252.
 οἰσυπηρὸν ἔριον. 263.
 ὀλέκρανα. 258.
 ὀλλύασι, ὀλλύουσι. 258.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

πόσις. 300.
 πότερον. 300.
 πότνα. 299.
 πότνια. 299.
 ποτνιαῖται. 299.
 ποτνιώμενος. 299.
 ποτώμεναι. 299.
 ποῦ. 289.
 πραθήσομαι, -η, -εται. 269.
 πρανεύς. 290.
 πράξομαι, πράξω. 268.
 πράξεται, πράξει. 268.
 πράσιμος. 385.
 πρατήριον. 286.
 πρόβατα. 251.
 προελόμενος. 280.
 προετρέψατο. 276.
 προθέμενος. 280.
 προνομεύειν. 278.
 προοίμιον. 318.
 προσαναθλίβεσθαι. 356.
 προσβαίνειν ἀνέρποντα. 58.
 πρόσευξαι τὸν θεόν. 287.
 πρόσευξαι τῷ θεῷ. 287.
 *προσήκειν ἐκ γένους. 151.
 προσποίησις. 44.
 πρόσταξις, προσταγή. 291.
 πρόστιμον. 138.
 προστυχῆς ἐγενόμην. 293.
 προσφάγημα. 251.
 πρόσωπα, προσωπεῖα. 295.
 προσωρμίσατο, προσώρμισαν. 278.
 προτέλεια. 270.
 πρότροπος οἶνος. 278.
 προῦπτον. 300.
 προὔτρεψεν. 276.
 προφανές. 300.
 πρόχυμα. 383.
 πρόχους. 271.
 πρῶ, πρωΐας. 274.
 πρῶτον. 272. 290.
 πρώτως. 272.
 πυκνὰ, πυκνῶς. 169.
 πυλών. 81.
 πύξ. 295.

πύραυνος, πύραυτος. 277.
 † πύρκη. 128.
 πυτία. 266.
 πωλητήριον. 286.

P.

παῖσας. 305.
 παψφοί. 309.
 πέγει, πέγει. 308.
 πεγνύασι, πεγνύουσι. 307.
 πέσσουσι. 307.
 πεγοῖ. 309.
 πεγῶν, πεγοῦν. 309.
 πεγῶντος, πεγοῦντος. 307.
 πεκνοῦσθαι. 305.
 πένη, πένη. 308.
 πεοια, πεοά. 309.
 πέμμα. 307.
 πεπαρὸν ἔριον. 263.
 πεποκόνδυλοι. 185.
 πέπτεσθαι. 307.
 πέσιον. 307.
 πέσπος, πεποπώλης. [cf. *Ossapn.*
ad Philem. p. 113.] 106.

Σ.

σα. 316.
 σαίρειν. 324.
 σάκος, σάκκος. 323.
 σαλικτής, σαλιστής. 322.
 σαπρὸν οἶνον. 321.
 σαροῦν. 324.
 σέες. 309.
 σείραιον. 310.
 σεισάχθειαν. 316.
 † σέλα. 128.
 σεῦτλον. 329.
 σηχός. 315.
 σήμερον. 331.
 σήμερον ἔχειν. 331.
 σήσαμα. 320.
 σῆτες. 309.
 σῆψις ὀστέων. 311.

- σλαλον, σέλων. 316.
 σίγα. 148.
 σιγηλός, σιγηρός. 313.
 σίγηπι. 248.
 σισύρα. 315.
 σιτεύειν. 303.
 σιτίζειν. 328.
 σκαρίζειν. 32.
 σκαφεῖον. 314.
 σκευωρία, σκευώρημα. 326.
 σκιάς. 310.
 σκιμαλίσαι. 328.
 σκίμπους. 323.
 σκινδαλμός. 328.
 σκιραφεῖον. 313.
 σκνιφοί. 352.
 σχορδινᾶσθαι. 312.
 σκοτία. 323.
 σκότος, ὁ, τό. 323.
 σκυτάλη. 315.
 σκυτέα. 322.
 σκυτοτόμον. [add. *Plato Gorgia*
circa fin. de Rep. lib. II. p.
370. etc.] 322.
 σκώπτειν. 333.
 σμῆγμα. 307.
 σμήχεσθαι. 307.
 σμηχόμενος. 324.
 σμικρόν. 324.
 σμινθή. 314. 315.
 σμώμενος. 324.
 σοβεῖν. 311.
 σουδάριον. 317.
 σπάδων. 316.
 σπέλεθος. 283.
 σπιθαμή. 121.
 σταθεῦσαι. 311.
 σταμνίον. 41.
 στασιαστῆς, στασιώτης. 327.
 στατεῦσαι. 311.
 σταφίς. 32.
 στείλειν. 314.
 στεῖρα. 327.
 στέμφυλα. 325.
 στερίφαι. 310.
 στερίφη. 327.
 στερῶν. 327.
 στηθοδεσμός. 329.
 στίμις, στίμι. 313.
 στιφρόν. 312.
 στραβόν. 189.
 στρέμφυλα. 325.
 στριφνόν. 312.
 στροβοῦσθαι. 180.
 *στριγχός. 315.
 στρωματόδεσμος. 326.
 στρωματεύς. 326.
 στύρακα, τόν, τήν. 325.
 συβοτεῖν. 324.
 συγγενήσεσιν. 319.
 συγγίνεσθαι. 254.
 συμφώνως. 249.
 σύνδουλος. 250.
 συνελών λέγε. 57.
 συνέριθοι. 326.
 συνθύται. 170.
 συνυφαίνουσαι. 326.
 συνωρίς. 249.
 συρμαίαν. 319.
 συσκευή. 326.
 σφαδάζειν. 324.
 σφάκελος. 311.
 σφεῖς, σφῶν, σφίσιν, σφᾶς. 310.
 σχεδιάζειν. 43.
 σχινδαλμός. 328.
 σχολήν ἄγω. 127.
 σωδάριον. 317.

T.

- τᾶγηνον. 330.
 ταινία. 329.
 ταμίαν. 338.
 ταρασσει. 172.
 τᾶριχος. 335.
 ταυτόν. 335.
 ταχίον. 332.
 τειχίον. 332.
 τεῖχος. 332.
 τελευταῖα πόσις. 66.
 τελευταῖον. 336.
 τελειοτάτον. 336.

τέρα, τέρατα. 333. 336.
 τερατεία. 332.
 τερθρεία. 332.
 τεταγμένοι ἦσαν. 142.
 τετραπλᾶ. 336.
 τετρεμαίνειν. 333.
 τεύτλιον. 329.
 τεῦχος, τὸ ἀγγεῖον. 337.
 ○ τεῦχος, τὸ βιβλίον. 337.
 τέως. 335.
 τήγανον. 330.
 τήμερον. 331.
 τήμερον εἶναι. 331.
 Τίθωνος. 184.
 τιμηθήσεται. 334.
 τιμήσεται. 334.
 τιμώρια, τιμωρία. 331.
 τίνι κηδεύομεν. 335.
 τίφυν. 339.
 τὸ αὐτό. 335.
 τὸ ἰμάτιον. 170.
 τὸ μέλλον ἔτος. 246.
 τὸ τυχόν. 301.
 τραυλλίζειν. 338.
 τρέμειν. 333.
 τριβάδες. 139.
 τριπλᾶ. 336.
 τριχίδες, τριχίαι. 333.
 τροπίαν. 339.
 τροφαλῖς. 336.
 τροχαστικός. 172.
 τρύπημα. 264.
 τρυφή. 370.
 Τρωὰς, Τρωάδας. 337.
 τύλη. 211.
 τυπτήσιν. 339.
 † τυραπάλη. 336.
 Τυφῶ, Τυφῶνα. 333.
 τωθάζειν. 333.

Υ.

ὕαλος. 340.
 ὑγιᾶ, ὑγιῆ. 341.
 ὑγιάννας. 305.
 ὑγίεια, ὑγεία. 345.

ὕδαρες. 345.
 ὕδερως. 343.
 ὕδραϊν. 343.
 ὕδρόμελι. 234.
 ὕδροπωτεῖν, ὕδροποτεῖν. 346.
 ὕδροροή. 347.
 ὕδροχόα. 347.
 ὕδρωψ, ὕδρωπιᾶν. 343.
 ὕελος. 340.
 ὕιδους, ὕιδῆ. 345. coll *Elm. et Alg. Soph. Ol.*
 ὕιωνός, ὕιωνή. 345. *p. 86. v. 47.*
 ὕβοσκεῖν. 324.
 ὕπερῶν. 121.
 ὕπηνέμιον. 67.
 ὕπνομαχεῖν. 342.
 ὕπογάστριον. 164.
 * ὕπογλουτῖς. 217.
 * ὕπογράφειν. 153.
 ὕπόγυιον. 343.
 ὕποδύτης. 378.
 ὕποκορρίζεσθαι. 346.
 ὕπόστρωμα. 340.
 ὕσπληξ. 96. ὁ, ἡ. 342.
 ὕφάνασσα. 341.
 ὕψηναμένη. 341.

Φ.

φαθί. 356.
 φάκελον. [*v. Schneider. ad Aesop. Ind. p. 112.*] 358.
 φακὴν, φακούς. 348.
 φανός. 225.
 φάρμακα. 363.
 φάτνη. 356.
 φαυλλίας ἐλαίας. 347.
 φαυλλίζειν. 360.
 φαῦλον. 350.
 φειδωλοί. 352.
 φενακίζειν. 349.
 φέναξ. 349.
 φέρε. 261.
 Φερεφάττα. 360.
 φεψάλους. 361.
 φθάσσωσι. 360.
 φθειραῖ. 98.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

* χύτρα. 127.
 χωνεῦσαι. 372.
 χώνην. 365.
 χωννύειν. 374.

ψ.

ψαθάλλειν. [Errasse Piersonum, cum scriberet, vocem hancce praeterquam apud Grammaticos vix legi, ostendunt scripta nunc in lucem emissa. Scilicet usi ea sunt *Hermippus* et *Plato*, poetae comici, in *Bekkeri An. Gr. I. p. 9, 6*. *Ἀναψαθάλλειν τὸ πέος* — *Ἑρμιππος ἄνευ προθέσεως λέγει ψαθάλλειν ἀντὶ τοῦ κνᾶν*. *Σὺ δὲ τὴν κεφαλήν ψάθαλλέ μου, ἀντὶ τοῦ ψηλάφα*. καὶ *Πλάτων ἐν Κλειοφῶντι* (corrige: *Κλειοφῶντι*). *Ἐψάθαλλε λείος ὦν*.] 382.

ψακάς. 381.

ψάλια. [v. *Ast. ad Plat. de Legg. p. 174. ubi Codd. lectio ψάλιον inter et ψάλλιον fluctuat.*]

381.

ψάμμος. 381.

ψεδνός. 383.

ψεκάς. 381.

ψέλια. 381.

ψέλλια. 264.

ψελλίζειν. 338. 384.

ψελλίζεσθαι. 384.

ψηλαφᾶν. 382.

ψιάθος. 371. 380.

ψιέθος. 380.

ψίλαξ, ψιλός. 381.

ψιμύθιον. [cf. *Bekkeri Comment.*

critt. in Platon. T. I. p. 47, 135.] 380.

* ψιμυθοῦσθαι. 153.

ψοφεῖ τὴν θύραν. 194.

ψυγῆναι. 382.

ψυκτῆρα. 383.

ψύλλα, ὄ, ἦ. 380.

ψυχῆναι. 382.

ψωμίζειν. 328.

ψῶραν, ψωρίαν. 381.

Ω.

ῶαν. 263.

ῶδε. 388.

ῶδηκώς. 385.

ῶθισμός. 385.

ῶμνυον. 387.

ῶμοτοκεῖν. 57.

ῶνήσαντες. 143.

ῶνησο. 385.

ῶνιος. 385.

ῶρα ἔτους. 385.

ῶραία γάμων. 387.

ῶραῖζεσθαι. 68.

ῶρακιᾶν. 386.

ῶσαύτως. 386.

ῶς δυνατόν. 388.

ῶς ἔοικεν. 387.

ῶσμός. 385.

ῶς οἶόντε. 388.

ῶστισμός. 385.

ῶ σύ. 384.

ῶς φαίνεται. 387.

ῶ τᾶν. 384.

ῶτιον. 264.

ῶφειλε δίκην. 387.

ῶφέλησο. 385.

ῶχρος. 386.

329

I N D E X
V O C A B U L O R U M
A B
HERODIANO EXPLICITORUM

A.

αίνῳς. p. 404.
αἰσχλον, αἰσχροτέρον. 395.
ἀκρόθρονα. 422.
ἀμφιμάσχαλοι. 394.
ἀναγαργαρίσασθαι. 411.
ἀνακεῖσθαι. 400.
ἀνακογχυλίσασθαι. 411.
ἀναξυρίδες. 427.
ἀνθέων, ἀνθῶν. 414.
ἄντικρυ, ἄντικρυς. 420.
ἄξιος. 411.
ἀξιόχρεως. 427.
ἀπανθρακίσει. 409.
ἀπάρξασθαι. 407.
ἀπέδραμεν. 423.
ἀπέδραν. 423.
ἀπέδραν. 423.
ἀπήνη. 402.
ἀπὸ τότε. 427.
Ἀπόλλω. 397.
ἀπονυχίζεσθαι. 402.
ἀποσημαίνεσθαι. 420.
ἀποστλεγγίσασθαι. 425.
ἀρέσκει cum acc. et dat. 421.
ἀρνέα. 404.
ἄρχειν cum dat. 399.
ἀσύμβολος παιδείας. 434.
ἄτερος. 392.
αὐτοχειρῶς πράττειν. 435.
ἀφηλικέστερος. 432.
ἀφυπνίσει. 406.
ἀχάριστος, ἀχαριστία. 400.
ἄχρι. 409.

B.

βασανιστής. 435.
βασκαίνω cum acc. 427.
βέβαιος. 420.
βεβαιούσθαι, βεβαιῶσαι. 420.
βράδιον, βραδύτερον. 395.
βόλιτα, βόλβιτα. 403.
βοός. 414.

Γ.

γάρος ὄ. 396.
γέλως πλατής. 433.
γλυκεῖς, γλυκεῖαι, γλυκέα. 413.
γραμματεῖον. 406.
γραφή. 433.
γρῦ. 396.

Δ.

Δατιασμός. 393.
δεῖ. 426.
δεῖν cum dat. et acc. 408.
δεινῶς. 404.
δελτός. 406.
δεξιός. 409.
δήμιος. 435.
δημότης. 433.
δημόκοινος. 435.
Διαγόρας, Διαγόρου. 414.
διδάξαι, διδάξασθαι. 425.
διήγημα, διήγησις. 430.
διίσχυρίζεσθαι. 420.
δίλη. 433.

διορθῶσαι. 426.
 Διόσκουροι, Διοσκόρω. 403.
 διπλοίδιον. 404.
 δμῶς, δμῶός. 417.
 δρῦν. 422.
 δρυπέτης. 396.
 δρυπετής. 422.
 δρυφάκτους. 422.
 δύο, τοῖς δύο. 434.
 δυσωπεῖσθαι. 434.

E.

ἐὰν cum subjunct. 393.
 ἔαρ, ἦρος. 393.
 ἐγκώμιον. 436.
 ἔδει. 425.
 ἔδοξα ἰδεῖν. 394.
 ἔζην, ἔζων. 418.
 εἰ cum ind. et opt. 393.
 εἰδέναι χάριν. 400.
 ελληθερεῖν, ελληθερές. 403.
 εἰλόμην, εἴλου, εἴλετο. 391.
 εἰς κάλλος, τάχας γράφειν.
 434. sq.
 εἰωθᾶς. 405.
 ἐκπυρίσαι. 409.
 ἐκ τότε. 427.
 ἐκ τῶνδε. 416.
 ἐμβάδες. 395.
 ἐμβάται. 395.
 ἐνεμον. 418.
 ἐνεύναιον. 433.
 ἐννεάμυκλος ὄνος. 898.
 ἐν τῷ τέως. 393.
 ἐξ ἐκείνου. 427.
 ἔξεδρος. 394.
 ἔξεπιτηδες. 408.
 ἐξίστασθαι. 434.
 ἐξονυχίζειν. 402.
 ἐξυπνίσαι. 406.
 ἐπαγγέλλω, ἐπαγγέλλομαι. 437.
 ἔπαινος. 436.
 ἐπανορθῶσαι. 426.
 ἐπίδοξος. 428.

ἐπιλήσιμων. 429.
 ἐπιούση, τῆ. 429.
 ἐπισχεῖν. 409.
 ἐπίτηδες. 408.
 ἐπλων, ἐπλων. 418.
 ἐπ' ὄρονισι καθέζεται. 422.
 ἐριοχόμος. 407.
 ἔρδανται, ἔρδευκε. 417.
 ἕτερομάσχαλοι. 394.
 ἕτερος, ὁ. 892. 401.
 ἕτερον πόδα. 435.
 εὐγενῆς, ἡ, εὐγενίς. 412.
 εὐδόκουν. 417.
 εὐετηρία. 431.
 εὐήτριος χιτών. 421.
 εὐθνεῖσθαι, εὐθνεῖαν. 431.
 εὐξάμην. 417.
 εὐσκόμματα. 400.
 εὐστομεῖν. 432.
 εὐτυχῆς, ἡ, εὐτυχίς. 412.
 εὐχάριστος, εὐχαριστεῖν. 400.
 ἔχρη. 425.

H.

ἡθελον. 418.
 ἡλειψάμην, ἡλείψω, ἡλείψατο. 391.
 ἡλικιωτής. 433.
 ἡμίσεα, ἡμίση. [cf. *Buttmann*.
Gramm. amplior. T. I., p. 194.]
 413.
 ἡμιτελής δόμος. 399.
 ἡνίκα. 396.
 ἦρ. 393.
 ἦρω. 397.
 ἠυδόκουν. 417.
 ἠύχουν. 418.
 ἠυξάμην. 417.
 ἠύχουν. 418.

Θ.

θάτερον. 392.
 θᾶττον. 395.
 θεάσασθαι τραγωδούς. 397.
 θέλω, θελήσω. 418.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

μὴ ποιῆς, μὴ ποιῆι, μὴ ποιήσῃ, μὴ ποιήσῃ, μὴ ποιήσῃ, μὴ ποιήσῃ. 425.
 μὴ ποιήσον, μὴ ψεῦσον. 437.
 Μηδικὰ μῆλα. 432.
 Μίνω. 397.
 μοσχῆ. 404.
 μύκλαι. 398.

N.

νεμω, νεμήσω. 418.
 νεών, νεώ. 398.
 νῶτον, νῶτα, νῶτος. 394.

Ξ.

ξέναι, ξένων. 416.
 ξύστρα. 425.

O.

οινόφυξ. 392.
 ὀλίγη ἐστὶ διδασκαλία. 432.
 ὀλίγον αὐτοῦ μοι μέλει. 408.
 Ὀλυμπιονίκης, Ὀλυμπιονίκου. 415.
 ὀμίχλη. 403.
 ομοῦμαι. 427.
 ὀξεῖς, ὀξεῖαι, ὀξεῖα. 413.
 ὀργάσαι. 426.
 ὀρεωκόμος. 407.
 ὅτι cum ind. et opt. 393.
 οὐδέποτε, οὐδέπώποτε. 418.
 ὄφλημα, ὀφείλημα. 428.

Π.

παλαιστή. 408.
 παλαιστής. 408.
 παρδαλῆ. 403.
 πάρεδροι. 430.
 πελειάς. 405.
 πέπληχα. 417.
 πέπων. 421.
 περιῖστασθαι. 434.
 περιστῆναι. 434.
 Πηλεΐδης, Πηλεΐδου. 415.
 πηνίκα. 396. 397.

πῆξαι, πῆξασθαι. 425.
 πίναξ. 406.
 ποικίλλειν, ποικιλτής. 404.
 πολίτης. 433.
 Πολυνείκης, Πολυνείκους. 415.
 πόρρω. 396.
 πόρραι, πορνῶν. 416.
 Ποσειδῶ. 398.
 πότε. 397.
 πότης ἄχνος. 392.
 πρίασθαι. 410.
 προειλόμην, προείλου, προείλετο. 391.

προσελῶ cum acc. 427.
 προσήκει, προσῆκε. 425.
 προσκυνῶ cum acc. 403.
 προσχεῖν. 409.
 προτένθης. 426.
 πύλαι. 425.
 πώεα. 417.
 πῶρρω. 396.

P.

ῥέρανται, ῥέρευκεν. 417.
 ῥόος. 414.

Σ.

σάκτρα. 400.
 σημείον. 420.
 σημειοῦσθαι. 420.
 σιτευτοὶ ὄρνιθες. 430.
 σκαῖός. 409.
 σκεπαστόν. 402.
 Σμύρνα. 415.
 σοφώτατος τῆς ἡλικίας. 431.
 σπερματίας σίκυος. 421.
 στλεγγίς. 425.
 συγκάθεδροι. 430.
 συμπότης. 433.
 συγγενής, ἢ συγγενίς. 412.
 συνέφηβος. 433.
 συνδιασώτης. 433.

Τ.

ταμία, ταμίου. 414.

τάχιον. 395.

τεθνεώς. [cf. *Plato Euthyphr.*
p. 355, 17. et 21. Bekk. ubi
Codd. τεθνεώς inter et τε-
θνεώς fluctuant. it. *Apolog.* p.
137, 10. 188, 5. *Gorg.* 166, 17.
Tim. p. 128, 7.] 407.

τέλειοι. 399.

τένδω. 426.

τεχνήσασθαι, τεχνάσασθαι. 434.

τέως. 393.

τίθη, τίθη, τίθηνος. 436.

τριγλη. 403.

τροχοπέδη. 424.

Τρως, Τρώος. 417.

Υ.

ὑμνος. 436.

ὑπερείδης, ὑπερείδου. 415.

ὑπογενειάζειν. 402.

ὑπογενειάσκειν. 402.

ὑποτιθέναι, ὑποτίθεσθαι. 431.

ὑπόχαλκος. 405.

ὑπώπια. 426.

ὑστεραίας, ὑστεραία, ὑστεραίαν.
410.

Φ.

φακός, φακῆ. 415.

φάρυγξ, ἤ. 433.

φασιάνοι, φασιανικοί. 424.

φάσκωλος. 396.

φερέγγυος. 427.

φθάνω. 410.

φίλοι, φίλων. 416.

φιλολογεῖν, φιλόλογος, φιλολο-
γία. 422.

Φιλομήλα, Φιλομήλας. 413.

φιλοπότης. 392. 416.

φιλοπώτης. 416.

φιλοσκώμων. 400.

φιλοσοφεῖν. 422.

φυλέτης. 433.

φῶς, φωτός. 417.

Χ.

χαίρω, χαίρομαι. 393.

χαλκίον. 408.

χρή. 426.

χρῶς, χρωτός. 417.

χωρίς εἰ μή. 419.

Ψ.

ψοφεῖν τὴν θύραν. 423.

Ω.

ὠνάμην. 409.

ὠνήμην. 409.

ὠνήσασθαι. 410.

ᾠπες. 426.

ᾠρα ἔτους. 423.

INDEX

SCRIPTORUM VETERUM, QUI IN ANNOTATIONE ILLUSTRANTUR, EXPLICANTUR, EMENDANTUR.

- A:**
- Achilles Tatius** p. 76. a. 157.
a. 260. b. 265. a.
- Acta Apostol.** 229. a.
- Aelianus H. A.** 19. a. 91. a.
189. b. 193. a. 219. a. 227. a.
245. a. 255. b. 376. b. 407. a.
Fragment. ap. Suid. 333. b. sq.
- Aeschines orator.** c. Ctesiph.
404. b. de Fals. Leg. 187. b.
- Aeschines Epist.** 121. b.
- Aeschines Socraticus.** 76. a.
- Aeschylus:**
Agamemn. 213. a. b. 252. b.
Choëphor. 162. b.
Eumenid. 252. b. 253. a.
Pers. 63. b. 82. b. 162. a. b.
259. b. 275. b.
Prometh. 161. a.
Sept. c. Theb. 76. a. 282. a. b.
Supplic. 124. a.
Fragment. 22. b. 228. a.
- Agathias Scholast.** 81. a.
306. b.
- Alciphron.** 30. a. 95. a. 111. b.
121. b. 140. b. 245. a. 341. a.
345. a. 358. a. 395. b. 431. a. b.
- Alexander Aetolus.** 179. a. b.
- Alexis** ap. Athen. 66. b. sq.
199. a. 223. a. b. 251. b. 297. a.
321. b. sq. 331. a. bis. 419. b.
- Ammonius.** 9. b. 40. a. 63. a.
118. a. 123. b. 214. b. 257. b.
273. a. b. 358. b. sq. 359. b.
382. a. b. 429. a.
- Anaxandrides** ap. Athen.
160. b.
- Anaxippus** ap. Athen. 68. a. b.
- Andocides.** 303. b. sq. 376. b.
388. a.
- Anthologia Gr.** 16. b. 46. b.
81. a. 216. a. b. 255. a. 271. b.
306. b. 326. b. 349. a. b. 378. b.
382. b. 429. b.
- Antipater.** 61. a.
- Antiphanes** ap. Athen. 60. a.
320. a. b. ap. Clem. Alex. 228. a.
307. b. 324. a. ap. Polluc. 68. b.
- Antiphon** ap. Athen. 204. a.
- Antoninus Liberalis.** 283. b.
398. a.
- Apollodorus.** 60. a. 104. a.
142. a. 144. b. 217. b. 245. b.
257. b.
- Apollonides** in Anthol. Gr.
349. a. b.
- Apollonius Rhodius.** 82. a.
90. b. 149. a. 175. b. 179. b.
181. a. 234. a.
- Apostolius,** v. Michael
Apost.
- Archedicus** ap. Athen. 113. a.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Clearchus Solensis** apud **Dionysius Halicarn.** 359. a.
Athen. 295. a. 369. b.
- Clemens Alexandrinus** **Dioscorides Medicus.** 61. b.
Praef. p. XXXII. 14. a. 37. a. **Diphilus** ap. Athen. 419. a.
55. a. 96. a. 182. a. 197. b. ap. Polluc. 401. a. b.
203. b. 228. a. 307. b. 324. a. **Draco Stratoniceus** MS.
Comicus vetus apud Athen. 65. a.
202. b. 226. b. ap. Etymol.
337. b.
- Conon.** 311. b.
- Corinthus de Dialect.** 329. a.
- Cornelius Nepos.** 243. b. 404. b.
- Crates** ap. Athen. 384. b.
- Cratinus Comicus.** 33. b. 111. b. sq. 136. b. 145. b. 146. a.
172. b. 233. a. b. 241. a. 356. a.
[cf. *Porsonus* App. ad Toup. Emendd. in Suid. T. IV. p. 455.]
374. b. sq. 400. a.
- Crinagoras Epigr.** 49. a. 383. b.
- Cyrillus** MS. 22. a. 40. b.
56. a. 80. a. b. 95. b. 155. b.
184. a. 257. b.
- D.**
- Demosthenes:**
adv. Boeot. 287. a.
c. Conon. 200. a.
de Cor. 211. a. 395. a. b. 397. a.
de Corona praef. nav. 112. b. sq.
c. Mid. 52. b. sq. 68. a. 191. b.
de Pace. 397. b.
c. Timocr. 114. a.
- Dinarchus.** 364. b.
- Dio Cassius.** 13. a. 110. b.
387. b.
- Dio Chrysostomus.** 60. b. 80. b. 200. a. b. 210. b. 251. a.
370. a. Demosthenemimitatus.
68. a.
- Diodorus Siculus.** 251. a.
- Diogenes Laërtius.** 77. b.
340. b. sq. 431. a.
- E.**
- Epicharmus.** 93. b.
- Epicrates Comicus Antilaide.**
113. a.
- Epigrammata.** 30. a. 46. b.
49. a. 61. a. 81. a. 90. a. b.
103. b. sq. 194. a. b. 216. a. b.
255. a. b. 326. a. b. 342. a.
371. b. 375. a. b. 378. b. 383. b.
401. a. b. 407. b. 422. a. 429. b.
- Epiphanius adv. Haer.** 33. a.
- Erotianus.** 43. b. 187. a. 276.
a. 297. a. 320. b. 352. b.
- Etymologus M. Praef. p. XXII.**
22. a. 27. b. sq. 33. b. bis. 37. b.
39. b. 40. b. 44. b. 45. b. 48. a.
53. b. 55. b. 65. b. bis. 71. a.
72. a. 73. a. 91. a. 93. a. 94. a.
bis. 105. b. 121. a. 125. a. 128.
a. b. 131. a. 135. b. 137. a.
147. b. 149. a. 151. a. 156. b.
159. a. 161. a. 167. a. 182. a.
186. a. 192. a. 202. b. 204. b.
219. a. b. 225. a. 230. b. 232. a.
236. b. 238. a. 245. b. 255. a.
265. a. 278. b. sq. 282. a. 287. b.
302. a. b. 312. b. 317. a. 329. a.
330. a. 337. b. 361. b. 372. b.
381. a. 395. a.
- Eubulus** ap. Athen. 93. b.
173. b. 334. b. sq. 380. b. sq.
apud Suid. 346. a.
- Eunapius.** 206. a.
- Euphorion** ap. Athen. 177. b.
ap. Polluc. 78. a.
- Eupolis** apud Etymol. 265. a.

- ap. Plutarch. 330. b. ap. Stob. 72. a. 129. b. 170. a. 175. b.
 268. a. ap. Suid. 302. b. 419. b. 200. a. 214. a. 242. a. 259. a. b.
Μαριχᾶ. 58. a. 284. a. 303. a. 322. a. 330. b.
Πόλεσιν. 230. b. 369. a. 370. b. 400. b.
Ταξιάρχους. 9. b.
Χρυσῶ γένει. 337. a.
- Euripides:**
- Alcest. 137. b. 149. b. 275. a. Firmus in Anecdott. Muratorii.
 Androm. 114. b. 124. a. 14. b.
 Cycl. 92. b. 143. b. 160. a. Florus. 243. b. sq.
 161. a.
 Electr. 227. a. 322. a. 325. a. 377. a.
- F.**
- Hecub. 275. b. 335. b. Glossae Veteres. 38. b. 53. b.
 Helen. 159. a. 377. a. 61. b. sq. 79. a. 198. b. 205. a.
 Hera. Fur. 13. b. 114. b. 248. 267. b. 276. a.
 a. b. 377. a. Glossae Cyrilli. 219. a.
 Hippol. 55. b. 68. a. 160. a. Glossae Herodoteae. 232. a.
 288. a. Glossae Philoxeni. 147. b.
 Ion. 43. b. 160. b. 192. b. 249. a. 152. b. sq. 241. b. 270. b. 345. a.
 271. a. 349. a. Glossarium in Bibl. Coisl.
 Iphig. Aul. 15. a. 98. a. 244. a. 26. b. 195. b.
 275. b. Glossarium ad Artemidor.
 Iphig. Taur. 247. a. 321. a. 219. a. b.
 377. b. 394. b. Grammaticus MS. 3. b. 15. a.
 Med. 55. b. 127. a. 320. b. sq. 86. b. 95. b. 428. b.
 335. b. Grammaticus Bibl. Coisl.
 Orest. 234. a. 112. b. 344. b.
 Rheso. 22. b. 29. a. 161. a. Gregorius Nazianz. 32. a.
 213. a. 246. a. b.
- G.**
- Suppl. 168. b. 268. b.
 Troasi. 162. a.
- H.**
- Fragmentis: Praef. p. XXXII. sq. 192. a. 274. b. 323. b. Harpocration. 6. a. 40. a.
 ex Antig. 136. b. 125. a. 160. b. 271. b. 364. b.
 ex *Ἐλένης ἀπαιτήσει* [?] 159. a. 388. a.
 Stheneboea. 233. a. Hedyllus in Anthol. Gr. 271. b.
 Syleo. 192. b. ap. Athen. 375. a. b. 378. b.
- Eusebius.** 398. b. 421. b. Hegesippus ap. Athen. 54. a. b.
- Eustathius:**
- ad Iliad. 13. b. 93. b. 102. b. 111. a. 133. b. sq. 141. a. 142. a.
 106. b. 109. b. 118. a. 147. b. Hermippus ap. Suidam. 414. b.
 192. a. 193. a. 195. a. 236. a. Herodicus ap. Athen. 310. b.
 238. a. bis. 255. a. 256. a. Herodotus. 12. b. 25. a. 34. a.
 257. a. 317. a. 364. a. 135. a. 158. a. 191. b. 341. b.
 ad Odys. 45. a. 54. b. 58. b. 372. b. 405. a. 432. b.

Hesychius multis locis Praef.
 p. XVIII. semel p. XXIV. 13. b.
 22. a. 27. b. 29. a. b. 37. a. bis.
 40. b. 41. a. 45. a. 46. a. 48. a.
 49. a. 51. b. bis. 52. a. bis.
 53. b. bis. 56. a. 57. b. 58. a.
 62. b. 66. a. b. 67. b. 70. b.
 71. b. 72. a. b. bis. 73. a. ter.
 79. b. 80. a. 82. a. 88. a. bis.
 89. a. b. 90. a. 92. a. 93. b. sq.
 94. a. 102. a. 105. a. 106. b.
 108. b. 110. a. 111. b. 113. a.
 122. b. 126. b. 129. a. 134. a.
 136. a. b. 137. a. 139. a. 140. b.
 sq. 142. b. 144. b. bis. 145. a.
 146. b. 148. a. b. 150. a. 152. a.
 154. a. 155. a. 166. b. 170. b.
 172. b. bis. 173. a. 174. b. 178. a.
 179. b. 180. b. 181. a. 188. b.
 189. a. 194. b. sq. 196. b. 197. b.
 198. a. ter. b. ter. 200. b. 202. a.
 et b. ter. 203. a. 205. a. bis.
 209. a. 210. a. 211. b. ter. 212.
 a. b. 213. a. 214. b. 215. b.
 219. a. b. 220. b. 221. b. 225. a.
 226. a. 227. b. sq. 228. a. b.
 231. b. 232. b. 233. a. bis. 240. b.
 242. a. bis. b. bis. 243. a. 246. b.
 bis. 249. a. 251. a. bis. 253. a.
 256. b. 257. b. 259. b. 260. a.
 264. a. 265. b. 266. a. 267. a.
 bis. b. 269. a. 270. b. 275. a.
 276. b. sq. 278. b. 280. b. 284. a.
 287. b. 289. a. b. 290. b. 293. a.
 295. b. 297. a. bis. 298. b. 299. b.
 302. b. 307. a. b. 308. a. 311.
 a. b. 312. b. bis. 313. b. 316. a.
 317. a. 320. b. 322. b. [Recte
 hic vidit Piersonus duas glos-
 sas iungendas esse. Sic Scho-
 liastes Platonis in Gorg. p. 357.
 ed. Bekk. *σχυτοτόμον, σχυτά*
ἢ λωροτόμον.] 325. a. 328. a.
 329. a. b. 336. a. 337. a. 339. a.
 bis. 343. b. 344. a. 347. b. 348.
 b. sq. 349. b. 351. a. 357. b. sq.

361. a. bis. 361. b. 362. a. qua-
 ter. 362. b. 366. a. 367. a. bis.
 370. b. sq. bis. 378. a. bis. 381. a.
 382. b. 383. a. bis. b. ter. 384. a.
 387. b. 395. a. 401. b. bis. 402. a.
 404. a. 407. a. 424. a. 435. a.

Hippocrates. 56. a. 246. a.

Homerus:

Epigr. (XIV. 12.) 92. a.

Hymnis. 110. a. 338. a. 368. a.

Il. 178. a.

Odyss. 163. a.

Horatius Epod. 67. b. sq.

I.

Ioannes Chrysostomus.

202. a.

Ioannes Grammaticus.

334. b.

Ioannes Malala. 353. a. b.

Iosephus Ant. Iud. 359. a.

Isaeus. 388. a. de Cleonymi

hered. 116. a. b. 371. b. de Pyr-

rhi hered. 116. b.

Isocrates Aeginet. 288. a. ad

Demonic. 73. b. Helenae En-

com. 332. a.

Iulianus. 402. a.

L.

Leonidas Epigr. 326. a. b. 342.

a. 350. b. 422. a.

Lesbonax Rhetor. 44. b.

Lexicon MS. 3. b. 38. b. sq.

193. b.

Lexicon in Bibl. Coial. 61. a.

66. a. 89. b. 129. a. 146. b. sq.

197. b. 249. b. 256. a. 304. a.

Lexicon MS. Bibl. St. Ger-

mani. 69. b. sq. 105. b.

Lexicon Octateuchi. 133. b.

157. b.

Lexicon de Spiritibus. 173. a.

Libanius Praef. p. XXXII. 71. a.

116. b. 117. b. 121. b. sq. 122. b.

127. a. 137. b. 171. a. 201. a.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- Palladas** ap. Stob. 255. a.
Parthenius. 60. a. 80. b.
Persae Epigramma in Anthol.
 Gr. 216. a. b.
Persius. 216. a.
Phalaris. 379. a. b.
Phavorinus. 49. a. 74. a.
Pherecrates ap. Athen. 16.
 a. b. 263. a.
Philemon Comicus. 346. a.
Philetaerus Comicus apud
 Athen. 103. b.
Philippidae fragmentum.
 400. b.
Philippus in Anthol. 326. b. 382. b. ap. *Albert.* ad Hesych.
 401. b.
Philo Iudaeus. 37. a. 197. a.
 355. b.
Philostratus:
Imagg. 312. a.
Vit. Ap. Praef. p. XXXII. 124. a.
 b. 135. a. 254. a.
V. S. 46. b. 69. a. 106. a. 166. b.
Philyllius ap. Athen. 44. a.
Photius Lex. 37. b. sq. 146. a.
 156. b. 175. a. 215. b. [Locus
 est c. 128. ed. Herm.] 223. a. b.
 231. a. 261. a. b. 301. b. bis.
 302. b. bis. 304. b. sq. 313. b.
 sq. 323. a. (sed v. 324.) a. 330. a.
 339. a. 395. a. 411. b.
Photius Biblioth. 179. a. b.
Phrynichus. 74. a. 105. a.
 106. b. 185. b. 240. a.
Phrynichus poeta ap. Athen.
 103. a.
Plato Philosophus. 114. a.
Apolog. 201. b. 363. a.
Charmid. 162. b.
Criton. (Homerum imitatus.)
 110. a.
Euthydem. 160. a. 225. a.
Gorg. Praef. p. XXXII. 65. a.
 134. a. b.
Hipp. Mai. 19. a. 119. b. 120. a.
 203. a.
Legg. 116. b. sq. 127. a. 158. a.
 286. a. b. 363. b. 369. b. sq.
Lys. 407. a.
Phaedone. 160. a.
Phaedro. 38. a. 109. b. 146. b.
Philebo. 169. a.
Politico. 367. a. [Ibi καὶ μὴν
 χηνοβοσίας γε καὶ γερανο-
 βοσίας corrigendam iam vi-
 derat *Jungermannus* ad Pol-
 luc. lib. IX. sect. 16.]
Protagora. 182. b.
Theaeteto. 182. a. 327. a.
Plato Comicus. 396. b. ap.
 Poll. 358. a.
Nήσοις. 131. a.
Σκευαῖς. 20. a. bis.
Φάωνι. 271. b. sq.
Plautus Captiv. 4. b.
Casin. 338. b.
Plutarchus. 372. b.
Moral. 74. b. 95. a. 150. b.
 175. a. 245. b. 256. b. 266. b.
 330. b. 430. a.
Fab. Max. 359. a.
Marcell. 50. a. 423. a.
Nicia. 56. b.
Romulo. 232. b.
Poëta de Viribus Herb. 275. b.
Pollux Praef. p. XXIV. 23. a.
 26. b. 37. a. 41. a. b. 56. a.
 57. b. 58. a. 68. b. 73. a. 76. b.
 138. b. 144. b. 146. a. b. 170. a.
 174. b. 195. a. 206. b. sq. 210.
 b. sq. 218. b. sq. 220. b. 222. a. b.
 227. a. b. 228. a. 229. b. 231. b.
 233. b. bis. 235. a. 238. b. 250.
 b. 251. a. 263. a. 270. b. 277. b.
 282. b. sq. 304. a. 305. a. 312. a.
 320. b. 337. a. 345. a. 347. a.
 361. b. 374. a. 378. b. 381. b.
 401. a. b. 403. b. 404. a. 407.
 a. b. 424. a. 425. b. 431. b.
Polyaenus. 20. b. 142. a. b.
 149. b. bis. 153. a. b. 200. b.

201. a. bis. 205. b. 240. b. 294. a. b. 364. a. 397. a. b. 401. a. 410. a. b. 432. a. 437. b.
- Polycarpus.** 296. a.
- Posidippus** ap. Athen. 259. b.
- Procopius.** 2. b.
- Psellus, v. Michael Psellus.**
- S.**
- Sannurio Comicus.** 104. b.
- Scholiastae:**
- Aeschyli.** 135. a. 394. a. b.
- Aristidis.** 168. a.
- Aristophanis.** 20. a. b. 24. a. 40. b. 41. a. 55. b. 61. b. 64. b. sq. 84. b. 90. b. sq. 104. b. 112. a. 128. a. bis. 131. a. 145. b. 146. b. sq. 152. a. 173. a. 238. a. 252. a. b. 267. b. 284. a. 289. a. b. 309. a. 312. b. 337. a. 339. a. 356. a. 368. b. 388. a. 398. a. 408. b.
- Euripidis.** 75. a. b. 104. b. 217. a. bis.
- Homeri.** 38. a.
- Luciani.** 128. b. 342. b.
- Lycophronis.** 172. b.
- Nicandri.** 62. a.
- Theocriti.** 178. a. 275. a.
- Seneca Tragicus.** 90. b. 115. a.
- Septuaginta Interpp.** 382. b.
- Servius ad Virgil.** 190. b.
- Sophocles:**
- Aiac.** 17. a. 159. a. 218. b. 297. b.
- Antig.** 144. a. 160. a. b. 162. b. sq. 271. a. b.
- Electr.** 213. b. 392. b.
- Oedip. Col.** 275. a. 385. a.
- Oedip. Tyr.** 254. b.
- Philoct.** 83. b. 124. b. 432. b.
- Trachin.** 37. b. sq.
- Fragment. Praef. p. XXXII.**
37. a. 130. b. 152. a. 167. a. 236. b. 394. a. b.
- e Creusa.** 274. b.
- Sosipater** ap. Athen. 68. a.
- Stephanus Byzantinus.** 28. a. 338. a.
- Stephanus Comicus** ap. Athen. 276. b.
- Stobaeus.** 136. b. bis. 155. b. 252. a. b. 255. a. 268. a. 274. b.
- Strato.** 90. a. b.
- Suidas Praef. p. XXIV.** 2. b. [cf. *Porsonus* Append. ad *Toupii* Emend. in *Suid.* T. IV. p. 497. sq. ed. Oxon.] 5. b. 6. a. 15. b. bis. 16. a. 18. a. 20. a. b. 22. a. 24. a. 28. b. sq. 30. b. 33. b. 37. a. b. 40. a. b. 55. b. 58. a. 63. a. 69. b. 73. b. 79. a. 80. a. 86. a. 87. a. bis. 91. a. 98. b. 104. a. 110. b. 112. a. 121. a. 125. a. 128. a. 130. b. sq. 135. a. 146. b. sq. 156. b. 160. a. 164. b. bis. 165. a. 169. b. 171. b. 177. b. 179. a. 180. a. 181. b. 186. a. 188. a. 189. a. 196. a. 200. b. 203. b. 204. b. 215. b. 225. b. 236. b. 238. a. 241. a. 249. a. b. 252. b. 265. a. 267. b. 271. b. sq. 272. a. 274. a. 279. a. 284. a. 291. a. 301. b. 302. a. b. 304. b. sq. 307. b. sq. 308. b. 312. b. 317. a. 320. b. 326. a. 333. b. 334. a. 339. b. sq. 346. a. 348. b. 350. b. 356. a. 364. b. 368. b. 377. b. sq. 378. a. b. 379. a. 381. b. 393. a. 398. a. 414. b. 419. b. 428. a.
- Synesius.** 56. a. 114. a. 162. a. bis. 370. a. 395. b.
- Homerum παραδιάζει.** 107. b.
- T.**
- Teleclides** ap. Athen. 78. b.
- Themistius.** 19. a. 45. b. 46. a.

- bis. 70. b. 96. b. 108. a. 167. a. b. 172. a. bis. 181. a. 182. a. 213. b. 278. b. 405. a. 407. b.
- Platonem imitatus. 67. b.
- Theocritus.** 179. b. 212. a.
- Theodoridae Epigramma.** 371. b. sq.
- Theophrastus:**
 de Igne. 10. a. 236. a.
 Hist. Plant. 91. b. 329. b. sq.
 Charact. 25. a. 227. a.
- Theopompus Comicus.** 90. b. 91. a. 230. a. 376. a.
- Thomas Magister Praef. p. XXXI. sq.** 18. a. b. 19. a. 25. a. 26. a. b. 29. a. b. 42. a. 74. a. 76. b. 91. b. 93. a. 108. b. 164. b. 188. b. 192. b. 214. b. 219. b. sq. 229. b. 235. b. bis. 270. a. 271. a. 277. a. 278. a. b. 284. b. 288. b. 292. a. 300. a. 341. b. 344. a. 358. b. sq. 359. b. 360. a. b. 381. a. 408. b. 410. a. 413. a.
- Thucydides.** 13. a. 14. b. 28. b. 35. b. 196. a. (cf. Praef. p. XXV.) 276. b. 288. a. 324. a. 334. b. 358. b. sq. 418. b. sq. 423. a. b.
- Tibullus.** 241. b.
- Timaeus Lex. Platon.** 47. b. 257. a.
- X.**
- Xenophon.** 268. b.
- Anab. 79. a. 199. b.
- Apolog. 334. b.
- Athen. Resp. 23. b.
- Cyrop. 12. a. 14. a. 27. a. 83. a. 107. a. b. 135. a. 219. a. 233. b. 342. b. sq.
- Hist. Gr. 338. b. sq. 435. b.
- Memorab. 139. b. sq. 151. b. 229. b. 346. b.
- Oecon. 243. a.
- de Re Equestri. 245. a.
- Delectatur forma nominum in $\eta\rho$. 107. b. sq.
- Xenophon Ephesius.** 298. a.
- Z:**
- Zeno Citt. ap. Clem. Alex.** 203. b.
- Zenobius.** 436. a.
-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- ἄλοᾶν. 16. b.
 ἄλυω, ἄλύω. 225. a.
 Ἄλυκῶ, Neptuni cognomen. 28. a.
 ἄλύς. 56. a.
 ἄμαξουργός Praef. p. XXIV.
 ἄμαρτωλός. 353. a.
 ἀμβλώσκειν. 57. a. b.
 ἀμήποτε. 47. b.
 ἀμητίσχος. 78. b.
 ἀμοιβὸς χάρις. 75. a.
 ἀμυγδάλιον. 8. b.
 ἀμύγδαλος. 8. b.
 ἀμυνάθω. 109. a.
 ἀμφισβητήσιμος μάχη. 80. a.
 ἀμφόδια. 232. a.
 ἀμφοτέρως apud Grammaticos
 . significat utroque modo. 344. b.
 ἀναβιβάζομαι et ἀναβιβῶμαι.
 . 115. b.
 ἀναγνωσεῖω. 13. b.
 ἀναζωπυρεῖν. 157. a. b.
 Ἄνακες, Ἄνακοι simpliciter di-
 cuntur Castores. 72. a.
 ἀνάκεστος. 72. b.
 ἀνάλωκα pro ἀνήλωκα. 113. a.
 ἀναπετῶ Futur. 115. a.
 ἀνασεῖν. 311. b.
 ἀνασοβεῖν. 311. a.
 ἀνάστατος, placenta in festo Ar-
 rherphoriorum. 131. a. b.
 ἀναστησεῖω. 13. a.
 ἀνασχινδυλευθῆναι et ἀνασχι-
 νδυλευθῆναι. 328. b. sq.
 ἀναψαθάλλω. 383. a.
 ἀνδροκόμος. 407. b.
 ἀνελιννίειν vox corrupta. 149. a.
 ἀνέρπειν. 59. a.
 ἀνεσχόμην. 162. b.
 ἀνήκεστος, ἀνάκεστος. 72. b.
 ἀνηκῆς. 72. b.
 ἀνθρωπήϊος. 25. a.
 ἀνθρωποκομικὴ τέχνη. 407. b.
 ἀνοκωχή. 79. b. 203. a.
 ἀνοχή. 80. a.
 ἀντί: ellipsis praepositionis. 143. b.
 ἀντί et Ἄτικῶς confusa. 223. b.
 243. a. 301. a. 382. b.
 ἀντιπιδάζειν. 334. a.
 ἀξινορύγιον. 314. b.
 ἀπάγειν, ἐπάγειν et ὑπάγειν
 confusa. 435. b.
 ἀπαλλαχθήσομαι. 12. a.
 ἀπαρκεῖν. 262. b.
 Ἄπότη dea apud Aeschylum.
 60. b.
 ἄπει rarius legitur. 15. b.
 ἀπεστέλειν. 134. a.
 ἀπέλπασθαι filium quid? [Plato
 de Legg. lib. XI. p. 928. D.
 ἀπειπεῖν υἱὸν, i. e. ἀποκη-
 ρύττειν, *abdicare*, quod de pa-
 tre dici constat, cui causa co-
 gnita et apud iudices probata
 liberos domo eicere vel in
 exilium mittere licebat. V. Pe-
 tit. Legg. Attic. p. 235.] 77. b.
 ἀπέκτονα pro ἀπέκτανα. 118. a.
 ἀπελαθεῖς et ἀπελασθεῖς. 12. b.
 ἀπεμπολᾶν. [v. quae collegit
 Osannus ad Philem. p. 262.
 coll. Porson. Advers. p. 188.
 ed. Lips.] 144. a.
 ἀπεμπωλεῖν vox suspecta. 144. b.
 ἀπέσομαι Futurum apud Aristo-
 phanem. 15. b.
 ἄπλαστος, ἄπλατος, ἄπλητος
 vix discernenda. 22. b.
 ἄπλατος secunda longa. 23. a.
 ἄπλητος secunda brevi. 23. a.
 ἀπλοῖς. 81. a.
 ἀποβρούκειν. 93. b.
 ἀποδάσασθαι. 80. b.
 ἀποδεκτήρ. [Auctor libri de Mun-
 do VI. 9.] 108. a.
 ἀποδημία. 132. a.
 ἀποδίδοσθαι in Medio semper
 notat *vendere*. [v. Boissonad.
 ad Philostr. Her. p. 288. Val-
 cken. ad Xenoph. Mem. p. 244.
 Dawes. Miscell. Critt. p. 242.

- Tour. Emendd. in Suid. T. III. p. 105. et quae ad Arrian. E. A. III. 19, 12. dicemus.] 224. a. b.*
- ἀποδωσείω. 13. a.*
- ἀποθρέξομαι ab ἀποτρέχω. 172. b.*
- ἀπόκαυμα. 362. a.*
- ἀποκηρύττειν. 77. a. b.*
- ἀποκτείνειν, occidere, molestum esse. 68. a.*
- ἀποπνίγειν. 68. b.*
- ἀποπομπεία vox non Graeca. 304. a.*
- ἀποπτυστήρ χαλινῶν equus. 31. b.*
- ἀποπυρίζειν. 409. b.*
- ἀπορῶθῆναι, abdicari. 77. b.*
- ἀπόρῶσις. 77. b.*
- ἀποσκεδᾶσαι. 202. a. ἀποσκεδᾶ Futurum. 115. a.*
- ἀπόσκνιφον. 353. a.*
- ἀποσοβεῖν. 311. a.*
- ἀποσπᾶν cum Genitivo. 124. a.*
- ἀποσχαλιδῶματα pro ἀποσκαλιδῶματα. 329. a.*
- ἀποφαυλλίζειν. 360. b. sq.*
- ἀποφοιτᾶν. 364. a. b.*
- ἀπρόοπτος. 301. a.*
- Ἄργειος et ἄργιος confusa. 359. b.*
- ἀργυραμοιβία, ἀργυραμοιβική, ἀργυραμοιβικῶς. 50. a.*
- ἀργυρίς. 355. a.*
- ἀργυροῦς. 53. a.*
- ἀρέσκειν cum tertio et quarto casu [de hoc v. Maittairius de Dial. p. 105. Spanhem. ad Aristoph. Plut. v. 353. Koehn. ad Gregor. Cor. p. 66. ed. Schaeef. Fischer. ad Weller. T. III. P. I. p. 410. Heindorf. ad Plat. Cratyl. p. 29. et alii, quos enumerat Ast. ad Plat. Legg. p. 196.] 161. b. sq.*
- ἀρίβαλλον et ἀρύβαλλον. 85. a. b.*
- ἄρισκος, ἄρισχος. 51. b.*
- ἄρκυς: ἐντὸς ἀρκύων γενέσθαι et similia. 114. b.*
- ἄρῶφορῖα, ἄρῶφόροι [v. Schoemann. de Comit. Atheniens. p. 374, 375.] 130. b.*
- ἄρσιχος pro ἄρῶσιχος. 51. b.*
- ἄσηκορία. 56. a.*
- ἄσκη. 4. b.*
- ἄσκορδίνητος. 312. b.*
- ἄσπαιρειν. 32. b. sq. 325. a.*
- ἄσπαλιεύειν uen. metaphoric. 39. b.*
- ἄσπᾶσθαι, ἄσση male scribitur. 56. a.*
- ἄσσεσθαι male scribitur. pro ἄσῆσθαι. 56. a.*
- ἄσσω, ἄττω, ἄϊσσω. 275. a. b.*
- ἄστεῖος. 68. b. sq.*
- ἄστεῖσμός, iocus. 69. b.*
- ἄσύνετᾶ σύνεταῖς λέγω et similia. 98. a.*
- ἄσυντελής, inutilis. 308. b.*
- ἄσφάδαστος. 325. a.*
- ἄσφάραγος pro ἀσπᾶραγος. 328. b.*
- ἄτελής γάμος. 399. b.*
- ἄτη. 55. b.*
- ἄτροπος οἶνος. 278. b.*
- αὐδὴ σάλπιγγος. 162. a.*
- αὐθέντης μόρος. 75. b.*
- αὕξη. 4. b.*
- αὐτοδάκτυλον. 54. a.*
- αὐτόδικος. 54. a.*
- ἄφαρης, nudus. 73. a.*
- ἄφειλάμην, ἀφείλατο Attici num. dixerint. 391. a. b.*
- ἄφηνιάζειν. 31. b. sq.*
- ἄφροντιστεῖν. 390. b.*
- ἄφροντιστως ἔχειν. 79. a.*
- ἄφυπνῆσαι et ἀφυπνίσαι. 56. b.*
- ἄχθῆσομαι, in ius rariar. 19. a.*
- ἄωριον, ἄωρος, ἄωρον [ἄωρως adverbium legitur in Aesopi Fab. a Rochefortio vulgatis. F. X. p. 87. ed. Schneid.] 30. a. b.*

B.

B et M permutatae. 89. b.

βαλανείτης, βαλανεώτης voces non Graecae. 86. a.

βαλανεύειν. 86. a. b.
 βαλανίς, βαλανευτής, βαλανευ-
 τρία. 86. a.
 βασανίζειν. 435. a. b.
 βατάνιον. 318. b.
 βατταρίζειν. 182. a.
 βαυβᾶν, βαβᾶν. 95. a. b.
 βδελυμία pro βδελυγμός. 146. a.
 βεβαιώτης. 107. a.
 βεικάθω, βεικάσθω voces corru-
 ptae. 136. a.
 βήρρον, βήρριον, birrhama. 128. b.
 βηγμός. 94. a.
 βιήη pro βιοήη. 108. b.
 βλάστη. 4. b.
 βόες Nominativus, βοῦς Accusa-
 tivus plural. 102. b.
 βοηλάτης. 64. b.
 βοίδιον. 253. a.
 βράγγχοις, βρόγγχοις ἀλλοχευθαι.
 88. a.
 Βρισῆδες. 275. a.
 βρόχος: εἰσπεσεῖν δικτύων βρό-
 χους et simil. 114. b.
 βρυγμός. 93. a.
 βρώμα. 91. a.
 βρώμημα et βρώμησις. 91. a.
 βρωσεῖω. 13. a.
 βυζάστρια. 436. b.
 βώλαξ a βῶλος. 381. a.
 βώμαξ a βῶμος. 381. a.

Γ.

Γ et T permutatae. 313. a. 342. b.
 γαμείν et γεννᾶν confusa. 148. a.
 γαμησεῖω. 13. a.
 γελασεῖω. 13. a.
 γενειάζειν, γενειάσκειν. 402. b.
 γέρα pro γέρατα. 336. a.
 γερανοβοτία pro γερανοβοσία vi-
 tiosa scriptura. 367. a.
 γήτης pro γήτης. 275. a.
 Γίνεται et Τίνες confusa. 312. b.
 γλάμων. 102. b.
 γλωττίζειν. 206. a.

γνέμπτειν γόνυ. 84. b.
 γνωστής. 107. a.
 γοητεύειν. 105. a.
 γραίδιον pro γραίδιον. 253. a.
 γραμφίς. 301. b.

Δ.

Δ et Δ permutatae 225. a. Δ et
 Δ [cf. Toup. Emendatt. in
 Suid. T. IV. p. 197. ed. Oxon.]
 382. b.
 δαγμός pro δηγμός. 38. a.
 δανειστής. 372. a.
 δάξασθαι. 36. b.
 δεδέξομαι. 268. a.
 δεδίωχεσθαι. 110. a.
 δειπνησεῖω. 13. a.
 δεκατευτής. 152. b.
 δεκατηλόγοι. 153. a.
 δεκατώνης. 152. b.
 δέομαι δικτύοις, ἄρχουσι etc.
 114. b.
 δερμάτιον. 276. a.
 Δεύαι. 72. a.
 δηάλωτος. 275. a.
 Δηάνειρα pro Δηϊάνειρα. 275. a.
 δημαγωγείν. 298. b.
 δημιουργοί, mulieres ornatrices.
 219. b.
 δῆμος verbo pluralis numeri ian-
 ctum. 2. b.
 διά: διὰ τρίτης, tertio die 141. a.
 μαντεία διὰ κληδόνος, διὰ θυ-
 σιῶν et simil. 257. a. b.
 διαβατήρια. 205. a.
 διαβεβαιοῦσθαι. 420. b.
 διαβησεῖω. 13. a.
 διαθῆκαι. 7. b.
 διαιτητα. 123. b.
 διακεπραγέται. 60. a.
 διακωχή. 203. a.
 διανεκῶς. 120. a.
 διανίζειν vasa. 384. a. b.
 διαστρέπειν num transitiva signi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- ἐκβεβράγει. 60. a.
 ἐκδημία. 132. a.
 ἐκζωπύρησις. 156. b.
 ἐκκαυμα. 362. a.
 ἐκκέας. 213. a. b.
 ἐκκόπτεσθαι ὀφθαλμούς. 142. a.
 ἐκλυτας. 175. b.
 ἐκπυρίσαι. 409. b.
 ἐκτῆσθαι et κεκτῆσθαι. 207. b.
 ἐλάα pro ἐλάα. 212. b.
 ἐλαιον, τὸ, *forum olearium*.
 320. a.
 ἐλασεῖω. 13. a.
 ἐλάσω. 115. b.
 ἐλάω quid? 16. b.
 ἐλκειν κόμης. 124. a.
 Ἕλληνες aliquando *veteres Graeci, Attici*. Praef. p. XXII. 259. b.
 Ἕλληνικά vocabula, Ἕλληνικῶς apud Grammaticos quomodo intelligenda. Praef. p. XXII. sq. XXIV. sq. 353. b. sq.
 Ἕλληνισμός quid? Praef. p. XXII. sq.
 ἐλπίδες χρησταί. 349. b.
 ἐμβατήρια. 205. a. b.
 ἐμβιβῶ Futurum. 115. a. b.
 ἐν pro διὰ apud Grammaticos. 268. b. Dura sine ellipsis. 114. b.
 ἐν et ὑν litterarum sollemnis confusio. 249. a.
 ἐνέχυρα pro ἐνέχυρον. 7. b.
 ἐνισκλῆναι [cf. *Naeckius ad Choerili Fragm. p. 146.*] 46. b.
 ἐντεκνος. 399. b.
 ἐνώτιος κόσμος. 135. a.
 ἐξαγγέλλειν et ἐπαγγέλλειν confusa. 437. b.
 ἐξακμος. 90. a.
 ἐξαλίαι. 48. a.
 ἐξανθήματα. 362. b.
 ἐξαρκεῖν: οὐκ ἐξήρκεσε. 262. b.
 ἐξελαθεῖς et ἐξελασθεῖς. 12. b.
 ἐξέλλειν, ἐξέλλειν, ἐξειλαῖν. 134. a.
 ἐξελώ Futurum Atticum. 135. a.
 ἐξεμπολᾶν. 144. a.
 ἐξέτης et ἐξαέτης. 114. a.
 ἐξιτήριος, ἐξιτήρια. 204. b.
 ἐπαιονεῖν. 67. b.
 ἐπαλίς et πύργος iunota. 81. a.
 ἐπαυγάζειν. 151. a. i
 ἐπέζωσε pro ἐπέζησε. 158. a.
 ἐπέσιον, ἐπίσιον, ἐπίσιον. 130. a.
 ἐπεπόνθη contractum ex ἐπεπόνθησε. 160. a.
 ἐπετειλάμην *poëtis proprium*. 126. a.
 ἐπήβολος φρενῶν. 434. b.
 ἐπηλυγάζεσθαι, ἐπηλυγίζεσθαι. 150. b. sq.
 ἐπήλυξ. 150. b.
 ἐπί: ἐπὶ μισθῶ. 58. b. ἐπὶ, ἐτι et ἔτη confusa. 103. b.
 ἐπιβατήρια. 205. a. b.
 ἐπίβλημα. 129. b.
 ἐπιγλωττᾶσθαι. 206. a.
 ἐπιθήγω. 144. b.
 ἐπικνεῖν. 215. b.
 ἐπιλυγίζεσθαι. 150. b. sq.
 ἐπισκοπεῖν, ἐπισκοπέειν. 149. b. sq.
 ἐπισπᾶν κόμης. 124. a.
 ἐπιστεῖλαι. 149. b.
 ἐπιστόμιον. 179. a.
 ἐπισφραγίζεσθαι. 286. a.
 ἐπιτακτήρ. 107. b.
 ἐπιτάξομα Futurum medium pro Futuro passivo. 142. a.
 ἐπιτροπιάζειν. 346. b.
 ἐπίχυτος. 78. b.
 ἐποχθὺς ab ἐπέχω, *επιφλασεν*. 424. b.
 ἐπταέτης, ἐπτέτης, ἐπτέεις. 114. a.
 ἐργάθειν. 109. a.
 ἐργασεῖω. 13. a.
 ἐργαστήρ. 108. a.
 ἐρεγμα, ἐρύγη, ἐρεγμός, ἐρυγμός. 145. b.
 ἐρείλω. 179. b.
 ἐρεσχηλεῖν. 146. a. b.
 ἐρευγμός, ἐρυγμός. 146. a.
 ἐρεχμός. 146. a.
 ἐρημος οἶκος. 399. b.

Ἐρμῆς poculi genus. 66. b.
 ἔρση. 100. b.
 ἔρων pro ἔρωτα. 100. b.
 ἔταιρος et ἕτερος confusa. 151. a. b.
 ἔτη, ἔτι et ἐπὶ confusa. 103. b. sq.
 Εὐβοῖδα pro Εὐβοΐδα. 253. a.
 εὐέδροι aves in augurali disciplina. 395. a.
 εὐθυνοσ, εὐθύνητος. 125. a.
 εὐκταῖα Themis suspecta. 127. a.
 εὐόπας daemon. 339. a.
 εὐπρεπῆς et εὐτρεπῆς [cf. *Jacobs. Additam. Animadvn. in Athen. p. 361. Eiusd. Animadvn. in Eurip. Tragoed. p. 82, 83. Porsonus Adverss. p. 128, 308, ed. Lips.] 138. b.*
 εὐστομ' ἔχε, εὐστομα κείσθω. 432. b.
 εὐτρητος de auribus. 135. b.
 εὐφημος γλώσση. 148. b.
 ἔφαπτις. 129. a.
 ἐφηδῦναι. 163. b.
 ἔχειν cum Adverbio et Genitivo. 40. a. ἔχων Participium in locutionibus ληρεῖς ἔχων, φλυαρεῖς ἔχων. 356. a.
 ἑώρων Attici dixere. 164. b.

Z.

ζυάραγδος et σμάραγδος. 415. b.
 ζμινύη et σμινύη. 415. b.

H.

η pro ἦν. 158. b.
 ἦα pro ἦια. 275. a.
 ηβη. 167. a.
 ἦγανον vox Ionica. 330. a. b.
 ἦδησθα. 158. a. b.
 ἦθεός pro ἦίθεος. 274. b.
 ἦλάθη, ἦλάθησαν. 12. b.
 ἦλιθιώδης vox suspecta. 160. b.
 ἦλωκα Aticum. 164. b.
 ἦμιδιπλοῖδιον pro ἦμιδιπλοῖδιον. 253. a.

ἦμίνα. 319. a.
 ἦμιονηλάτης. 53. b.
 ἦν ἰδοῦ. 341. a.
 ἦνεσχόμην, ἦνεχόμην, ἦνεχόμεσθα, ἦνέχετο. 162. b.
 ἦνίκα et ἦ νίχη confusa. 397. a. b.
 ἦνσχόμην auribus Atticis inauditum. 163. a.
 ἦπῆτης. 45. a.
 ἦρ terminatio nominum quorundam. 107. b. sq.
 ἦρω pro ἦρωϊ [v. *Philemon. Lex. Technol. p. 38. Valckenaer. Scholl. in N. T. Opusc. T. I. p. 18. Lobeck. ad Phryn. p. 158. sq.] 163. a. 274. b.*
 ἦρῶναι. 274. b.
 ἦσθαι nunquam est *assidere alicui.* 375. b.
 ἦσκειν pro ἦσκει. 159. b.
 ἦσμεν, ἦσαν. 160. b. sq.
 ἦχώ. 162. a.
 ἦών pro ἦϊών. 274. b. sq.

Θ.

Θ et O permutatae. 171. a. 356. b.
 θελκτρον et θελκτήριον. 234. b.
 θεοδόκος. 249. a.
 θεραπευτήρ. 108. a.
 θέρεσθαι τῆ εἰλη, ἐκ τῆς εἰλης, ἐν ἡλίφ. 403. a. b.
 θέρμη et θέρμα. 170. a.
 θελάζω. 175. a.
 θελαμών. 175. a.
 θελονή vox non Graeca. 175. a.
 θελώ. 174. b. sq.
 θελωτῖς vox non Graeca. 175. a.
 θεραῖα vestimenta. 40. b.
 Θεσηδες. 275. a.
 θερέξομαι aliaque tempora a τρέχω. 172. b.
 Θρηξ, Θρηκίος pro Θρηξ, Θρηκίος. 275. a.
 θριγγός, τριγγός. 315. a.
 θρύπτεσθαι. 70. b.

θυγατριδός. 345. a. b.
 θυοδόχος. 249. a.
 θύομαι. 257. b.
 θυύξαι. 145. a. ,

I.

I et P permutatae. Praef. p. XVIII.

118. a. 251. a.

i et u permutatae. 88. b.

Ικετία pro Ιχεσία. 26. b.

*ικος Adiectivorum terminatio
 quam vim habeat. 229. b.*

Ιιγξ. 181. b.

Ιλλώπτειν. 189. b.

Ιμᾶν. 66. a.

Ιπποκόπος vox suspecta. 407. b.

Ιππονόμος. 407. b.

Ισσήνη, Ιτιένη pro Ιξαλή. 404. a.

Ιφρα, genus oleris agrestis. 6. a.

Ιχθύειος Adiectivi forma suspecta.
 396. b.

Ιχθυες, *forum, ubi pisces veni-*
bant. 320. a. b.

Ιχναία Themis. 127. a.

K.

καγχάζω. 196. b. 197. a. b.

καγχαλᾶν. 197. b.

καγχλάζειν, καχλάζειν. 198. a.

Καδμηίδες. 275. a.

κάειν cum iota subscripto vitio-
 sum. 213. a.

καδιμᾶν. 66. a.

καδιμονεύειν. 180. b.

κάθοδος. 205. a.

καί, etiam. 293. b.

καιάθω. 109. a.

καίειν et τέμνειν coniuncta. [v.
Blomfieldii Glossar. in Aeschyl.

Agam. v. 822.] 213. b.

καινή et κλίνη confusa. 401. a.

κακκάζω, *glosio. 198. b.*

κακκείειν apud Homerum. 13. b.

κακχάζω. 197. b.

καλλωπίστρια. 219. b.

κάμαξ, ὁ, ἡ. 372. b. sq.

κάμπτειν τοὺς δακτύλους. 46. a.

καναχεῖν. 196. b.

κανδύταλις. 318. b.

καπνεῖον, *fumagium. 267. b.*

καπνεών. 267. b.

κάλη. 267. a. b.

καρόλαις. 90. a.

καρυκεύειν, καρύκευμα. 202. b.

καρυκοειδής. 202. b.

καρυκοποιῆσαι. 202. b.

κατά: κατ' ἀκαρή. 40. b.

καταβατήρια, *sacrificia. 205. a.*

καταβαυκαλᾶν, καταβαυκάλησις.
 94. b. sq.

καταγέλων Accusativus. 100. b.

καταγήοχα. 136. a.

καταιονᾶν. 67. b.

καταιονεῖν. 67. b.

καταιόνημα. 67. b.

κατακαιάθω. 109. a.

κατακαχρῦσαι. 196. a.

κατακοιμίζειν. 95. a.

κατακοιμιστής. 95. a.

κατακόπτειν. 68. a.

κατακωχή, κατακώχιμος [Aristot.
Polit. lib. VIII. cap. 7.] 203. a. b.

καταντλεῖν τί τινος [v. *Ast. ad*
Plat. de Rep. lib. I. cap. 17. p. 372.
Heusde Specim. crit. in Plat.
p. 127. Schneider. ad Aesop. p.
88.] 67. b.

καταπαλαλείν. 84. a.

καταπροίξεται pro καταπροΐξε-
 ται. 252. b.

καταριστᾶν. 204. a.

κατασκεδάσαι et κατασκευάσαι
 confusa. 199. b. sq. κατασκεδῶ
 Futurum. 115. a.

κατασκελλεσθαι. 45. b.

κατασκληῖναι [cf. *Jacobs. Anim.*
advv. in Eurip. Trag. p. 319.]
 46. a.

κατάστατον, *scriblita. 131. b.*

κατατωθάζειν. 334. a.

καταχυτρίσαι. 128. a.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κόρη, *parra*. 216. a.
 κόρυμπες. 289. a.
 Κοροπλίων Hercules. 289. a.
 κοροπλάθος pro κοροπλάστης.
 222. b.
 κορύπτης, κορύπιλος, κορυπτό-
 λης. 212. a. b. 256. a.
 κορύπτειν, κορύσσειν. 212. a.
 κοσμήτης, κοσμήτρια [cf. Boeckh.
 Corp. Inscriptt. Gr. Vol. L p.
 446. b.] 219. a.
 κοσσύμβη. 129. b.
 κοιτοί, *galli*. 193. a.
 κραδάειν. 211. b.
 κράδαλος. 211. b.
 κράζειν. 60. a.
 κρασιίζεσθαι. 195. a.
 κρατεῖν μάχη. 370. a.
 κραυγασμός. 208. b.
 κρέα ultima brevis. 336. b.
 κρεμῶ Futurum. 115. a.
 κρήμνη pro κρήμνα. 192. a.
 κρίνεσι pro κρίνοις. 122. b.
 κρόκη, κρόκητοι. 193. a.
 κρομμυοξυρεγμια. 146. a.
 Κρονίδαρ. 184. b.
 κρούειν. 194. b.
 κτήσιος Iupiter dicebatur. 108. a.
 κυβᾶν vox suspecta. 290. b.
 κύβδα. 5. b.
 κύδιστος pro κυδρότατος. 124. b.
 κύκαρος. 302. a.
 κυνίδιον et κυνάριον. 185. a.
 κυρβασία. 318. b.
 κύριξις. 212. a.
 κυρίπιλος. 212. a.
 κύρτος et πόρκος differunt. 293. a.
 κωμφοδοιδάσκαλος, κωμφοδι-
 δασκαλία. 221. a.
 κωμφοδοποιητής. 221. a.

Λ.

Λ et Δ permutatae. 382. b. Λ
 et Χ. 197. b. 302. b.
 λαγώνεια vox non Graeca. 227. b. sq.

λαίθαργος. 429. a.
 λάμνα, *lamina* [v. Tittmann. ad
 Zonar. T. II. c. 1788.] 342. b.
 λαμπήνη. 403. a.
 λαμπροφωνεύεσθαι. 395. b.
 λάσιτος. 230. a.
 λάσταυρος. 230. a.
 λαταγὰς ῥίπτειν, βάλλειν. 233. a. b.
 λάχανα, *forum olitorium*. 320. b.
 λείαξ a λείος. 381. a.
 λείτος, λείτος. 232. a. b.
 λεκτής, λεκτικός. 229. a. b.
 λελησμένος pro λεληισμένος. 275. a.
 λέμβος et λέμφος. 231. a.
 λεξείω. 13. b.
 Λέσβιον, *Lesbium*, genus vasis.
 375. a.
 λεὼ Accusativus. 398. b.
 ληβόλιτα. 89. a.
 ληδάριον pro ληιδάριον. 275. a.
 ληθηκῆς. 73. a.
 ληΐη, ληΐζω, ληΐστής, ληστῆς.
 232. b.
 ληκᾶσθαι verbum rarius et co-
 micum. 5. b.
 λῆξιν ποιῆσθαι. 224. a.
 ληρεῖς ἔχων. 356. a.
 λῆτος pro λήϊτος. 232. b.
 λίθαξ a λίθος. 381. a.
 λιθάριον et λιθίδιον. 185. a.
 λιθηλογῆς. 49. a.
 λιθοδόμος vox suspecta. 233. b.
 λιθοδότος vox corrupta. 233. b.
 λιθολόγημα. 49. a.
 λιθολογία vox suspecta. 49. a.
 λιθολόγος. 233. b.
 λιθοτόμος. 233. b.
 Λιμνάτι pro Λιμνάτιδι 217. a.
 Λιμνᾶτις Diana [cf. Meursii
 Miscell. Lacon. lib. I. c. p. 2.
 p. 6. sq. et quae isto con-
 fusius de ea scripsit Creuzer.
 Symb. et Mythol. T. II. p. 182.
 not. 232. ed. sec.] 217. a.
 λίσφος pro λίσπος. 225. b. 328. b.
 λισφώσασθαι. 225. b.

λιτός, *pauper*. 411. b.
 λίτρα. 319. a.
AA et M in MSS. caussa erroris.
 129. a.
 λοβοί. 135. b.
 λόβος pro *siliqua suspectum.*
 223. b.
 λογογράφος. 224. b.
 λυμαντήρ. 108. a.
 λυσιτελοῦν, τό. 228. b. sq.
 λύτρον et λυτήριον. 234. b.
 λύχνος μάρτυρ, συνίστωρ. 401. b.
 λῶστος pro λφίστος. 274. b.

M.

M et B permutatae. 89. b.
 μάγγανον. 342. a. b.
 μάγγων. 243. a.
 μαινίδες et μεμβράδες. 165. b.
 μαινόλης. 256. a.
 μακαρισμός. 155. b.
 μαμμίδιον. 237. b.
 μαντεία διὰ σπλάγγνων, διὰ θυ-
 σιῶν, διὰ πυρός. 257. a. b.
 μάρτυς de rebus inanimatis. 401. b.
 μάταιος. 166. b.
 μαχαίριδιον. 238. b.
 μέγα Superlativis additam. 179. b.
 μελίκτρον et μελικτήριον. 234. b.
 μελισσοκόμος et μελισσονόμος,
 407. b.
 μεμβράδες. 165. b. *forum, ubi*
membrades venibant. 320. b.
 μεταίχμιον pro μεσαίχμιον. 235. b.
 μεταλλαξείειν. 13. b.
 μετάλλευσις [cf. *Schol. Aristoph.*
ad Plut. v. 210.] 220. a. b.
 μεταλλευτής. 220. a. b.
 μετρητήριον. 41. b.
 μηδὲ τάγουρι. 302. a. b. μηδὲ
 ψακάς. 302. a.
 μήκιστος, μάκιστος a μακρός.
 124. b.
 μισθοῦ λατρεύειν etc. 58. a. b.
 ἐπὶ μισθῷ. 58. b.

μισθοῦσθαι μισθώσιμα. 153. a.
 μισόγυνος vox corrupta. 237. a.
 Μοῖρα. 101. a.
 μοιχοτύπη. 378. a.
 μόλιβδος, μόλιβος [v. *Fischer.*
Animadv. ad Weller. Gr. T. I.
p. 167. sq. T. III. P. 2. p. 305.]
 236. a. b.
 μολιβοῦς et μολυβοῦς [similiter
 μολίνω et μολύνω; v. *Schnei-*
der. ad Aesop. p. 14.] 120. b.
 μονομάχιον [cf. *Varr. Lectt. in*
Herodoti lib. VI. cap. 92.] 239. a.
 μορμολύττεσθαι. 410. b.
 μύλαξ a μύλος. 381. a.
 μῶσθαι pro μάεσθαι. 22. a.

N.

N litera male repetita. 384. b.
 νάρχη et νάρχα [v. *Lobeck. ad*
Phryn. p. 331.] 170. a.
 ναυμαχησεῖω. 13. a.
 ναυτίλλεσθαι [*Plato de Rep. lib.*
VIII. p. 551. C.] 246. b.
 νέαξ a νέος. 381. a.
 νείαιρα γαστήρ. 246. a.
 νείατος. 246. a.
 νεῖν pro νήθειν. 215. b.
 νεῖος pro νεός poeticum. 179. b.
 νεογυλαῖος vox non Graeca.
 282. b.
 νεογυλός, νεογυλόν. 282. b. sq.
 νέος et ἀκμάζων ianota. 167. a.
 νῆες Nominativus plural., ναῦς
 Accusativus plural. 102. b. 120.
 b. 244. b.
 νήϊον δορύ et similia. 248. a.
 Νηρηῆδες. 275. a.
 νίτρον, *forum, ubi nitrum veni-*
bat. 320. b.
 νοίδιον. 253. a.
 νομέειν et κομέειν confusa. 407. b.
 νουθετία et νουθεσία. 26. b.
 νοῦμμος. 319. a.
 νύμφαιος. 247. a.

νυμφεῖος. 247. a.
 νύμφευμα. 247. b.
 νυμφευτήριον. 247. b.
 νυμφευτής. 247. a.
 νύμφη, *pyrra*. 216. a.
 νυμφίδιος. 247. a.
 νῶν. 274. b.
 νῶτα ἄλός. 245. b. sq.

Ξ.

ξεναγίζω vox non Graeca. 249. b.
 ξένον τὸν et ξενοφῶν confusa.
 245. a. 394. b.
 ξυμβασιέω vel potius ξυμβησιέω.
 13. a.
 ξυν pro συν Attici dicere sole-
 bant. 249. b.
 ξυναλίζω pro συναλίζω. 249. b.
 ξυντριβῆναι τῆς κεφαλῆς, τὴν
 κεφαλήν. 215. a.

Ο.

O et Θ permutatae. 356. b.
 ὀ, ἦ, τό. Usus quidam articuli
 apud Grammaticos. Praef. p.
 XXIV. 335. a. οἱ ἔπειτα apud
 Grammaticos qui? 394. a.
 ὀαρρίζειν de philosophorum ser-
 monibus. 71. b.
 ὀγγία. 319. a.
 ὀδάξεσθαι, ὀδαξᾶσθαι, ὀδαξει-
 σθαι. 36. a. b.
 ὀδαξησμός. 37. a.
 ὀδμή, ὀσμή. 54. b.
 Οἶδιος [cf. Boeckh. Corp. In-
 scriptt. Gr. V. I. Praef. p. XXV.
 de hoc et simil.] 258. b.
 οἰζυρός pro οἰζυρός. 256. a.
 οἰζυς pro οἰζυς. 253. a.
 οἰκτιστος pro οἰκτρότατος. 124. b.
 οἶνος, *forum*, *ubi vinum venit*.
 320. b.
 οἰσύινος. 51. b.
 οἰφώλης. 256. a.

ὄχορνοι. 289. a.
 ὄλβοδοτήρ. 108. a.
 ὄλης terminatio. 212. b.
 ὄμιλειν de concubitu. 254. a.
 ὄμίχλη pro ὄμίχλα. 170. a.
 ὄμοχροεῖν. 362. b.
 ὄμφαλοι plurali numero. 164. b.
 ὄξυρεγμία. 146. a.
 ὄπεύεσθαι. 256. a. b.
 ὄπλομάχης, ὄπλομάχος. 239. a.
 ὄπτᾶν. 409. b.
 ὄπτῆρ. 107. b.
 ὄπυιόλης. 255. b.
 ὄρειον ἱμάτιον. 29. b.
 ὄρεοκόμος et ὄρεωκόμος. 407. a.
 ὄρέων pro ὄρῶν. 414. b.
 ὄσμή et ὄσμή. 54. b.
 ὄττεύειν Activum suspectum. 255. b.
 οῡ in ω̄ Dorienses mutant. 319. b.
 ΟῩ et CȲ confusa. 335. a.
 οὐδ' ἀκαρῆ, οὐδ' γρὺν, οὐδ' ὄσον
 ἀττάραγον, οὐδ' ἔγκαφος, οὐδ' ἔ-
 ρανίδα, οὐδ' ἄξιον τριχός,
 οὐδ' φεψάλυξ, οὐδ' δρύψελα.
 302. a.
 οὐπώποτε cum Praeterito. 419. a.
 οὐρησιέω. 13. b.
 οὐροδόχη pro οὐροδόχη. 249. a.
 οὐσον. 179. b.
 ὀφείλειν, ὀφλειν δίκην. 388. a.
 ὄχα Superlativo additum. 179. b.
 ὄχεῖσθαι de iumentis. 53. a.
 ὄχλολοῖδος. 265. a. b.
 ὄψεω. 13. a.
 ὄψιπέδων. 302. b.

Π.

παίγνιον. 4. b.
 παῖδες et παιδία differunt. 175. a.
 παιηοσύνη Praef. p. XVIII.
 παῖς et πᾶς confusa. 179. b.
 πάλη, παιπάλη, παιπάλημα.
 301. b.
 πανακῆς. 72. b.
 πανδοκεῖον pro πανδοχεῖον [v.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

προνομία et προνομία differunt. 278. b.
 πρόσκιον. 301. a.
 προσαχής. 72. b.
 προσήμιον. 160. b.
 προσήμιον γένε. 151. b.
 προσήμιον pro προσήμιον. 275. a.
 προσχυμίον. 287. b.
 προσομιλίον de concubita. 254. a.
 προστίμημα. 138. b.
 προστιών. 270. b.
 προστάγιον. 251. a.
 προῦβη pro προέβη et similia. 276. b. sq.
 προῦθηκα pro προέθηκα, προῦξενεις. 277. a.
 προχόη, πρόχους, πρόχους, προχοῖς, προχοῖδιον, προχύτης non multum differunt. 271. b.
 προχοῖδιον. 253. a.
 προῶμος pro πρώμος. 274. b.
 πτυκία. 280. a.
 πτύχες. 280. a.
 πυγμή, πυκτή. 295. b.
 πυκνόπτερος. 252. b.
 πυκνόφθαλμος vox tragica. 252. b.
 πύραθος pro σπύραθος. 284. b.
 πυραύστης. 278. a.
 πύργος et πυρὶ in MSS. 81. b.
 πυτίνη. 51. b.
 πῶς. 385. a. b.

P.

P et I, $\bar{\rho}$ et $\bar{\iota}$ 118. a. 251. a.
 $\bar{\rho}$ et $\bar{\sigma}$. 402. b.
 ράμματα, ραφαὶ κεφαλῆς, caritio suturae. 406. a.
 ραπίζειν. 296. a.
 ραφαί, caritio suturae. 406. a.
 ρέγκαιν et ρέγκειν. 93. b.
 ρήγλα, regula. 342. b.
 ρικνός. 306. b.
 ρυποκόνδυλος. 185. b.
 ρυπτήριον. 308. a.
 ρυσιάζειν, ρυσιάζεσθαι. 308. a.

ῥύσις vox suspecta. 375. a.
 ῥυτός. 307. a.
 ῥώκειν, ῥώχειν. 94. a.

Σ.

$\bar{\sigma}$ et $\bar{\tau}$ in nonnullis nominibus, uti μεσέγγυος et μετέγγυος etc. 235. b.
 $\bar{\sigma}$ et $\bar{\xi}$ in dialectis permut. 404. a.
 σαλπικτις, σαλπικτής. 322. b.
 σεῖν pro σήθειν. 216. a.
 σέλα, σέλλα, sella. 129. b.
 σές pro χθές. 366. a.
 σεύτιλιον. 330. a.
 σημαίνεσθαι. 286. a.
 σήσαμον, σησάμη. 187. a.
 Σικελός primam semper habet correptam, Σικελικός longam. 204. a.
 σικκίνθιον in Gloss. MS. ap. Hudson. [v. Aesop. Fab. XVIII. p. 90. ed. Schaefer.] 317. a.
 σῖτα pro σῖτοι. 117. a.
 σκαιωρία et σκευωρία etc. 326. a.
 σκαπτῆρ num sit vocabulum Xenophonticum. 108. a.
 σχεδάσαι et σκευάσαι confusa. 200. b. σχεδῶ Futurum. 115. a.
 σκελαστὸν vehiculum. 402. b.
 σκευαί, larvae, vestes etc. 20. b.
 Σκευαί, fabulae Platonis Comici. 20. a.
 σκευῆ et σκηνῆ in MSS. confusa. 20. b.
 σκλήναι. 46. a.
 σκνιπός. 353. a.
 σκοτοδιναῖον. 183. a.
 Σκύθαι nomen fabulae Platonis Comici corruptum. 20. a. b.
 σκυτόμος voc. corruptum. 322. b.
 σκωπτόλης. 255. b. sq.
 σμάραγδος et ζμάραγδος. 415. b.
 σμῆμα, σμῆγμα. 307. b.
 σμινύη et ζμινύη. 415. b.

σμωγή. 302. a.
 σορός, *capulus*, de *vetula*. 387. b.
 σάτρια vox suspecta. 219. b.
 σταχύς. 32. b.
 στίμις. 314. a.
 στιφρότης. 312. a.
 στοιὰ pro στοὰ Attice. 270. b.
 309. a.
 στοίχοι et στίχοι in navi. 282. a.
 στομίας equa. 31. b.
 στομίον φρέατος. 179. a.
 στραχύδιον pro σταχύδιον. 325. b.
 στρέμφυλα pro στέμφυλα corrupte. 145. a.
 CY et OY confusa. 335. a.
 συβώτης [add. *Plat. de Rep. lib. II. p. 373. C.*] 324. a. b.
 συγγενεῖς et ἐπιτήδαιοι iuncti. 151. b.
 συγκηδεστής. 209. a.
 σύλαιρ. 401. b.
 σύλακος pro θύλακος. 401. b.
 σύλη. 4. b.
 συλλεγείς et συλληχθείς. 191. b.
 συνεργός colus dicitur. 326. b.
 συνίστωρ λύχνος, νύξ. 401. b.
 συνοαρίζειν Plutarcho restitutum. 71. b.
 σύρισκος. 51. b.
 συστασιαστής. 327. a.
 σύστομος. 357. a. b.
 σφαπελλίζειν. 311. b.
 σφάκελος. 359. a.
 σφόγγος pro σπόγγος. 329. a.
 σφονδύλη pro σπονδύλη. 328. b.
 σφόνδυλος pro σπόνδυλος. 328. b.
 σφυράδες pro σπυράδες. 329. a.
 σφῶν. 274. b.
 σχειλίδες pro σκελίδες. 328. b.
 σχέραφος pro σκέραφος. 328. b.
 σῶ pro σῶοι. 316. b. sq.

T.

T et Γ. 313. a. 342. b.
 ταγαίλειν. 198. b.

τάγυρι et ταγύρια. 302. a. b.
 ταχύς et τραχύς. 173. a.
 τέκτονες et λιθολόγοι, οἰκοδόμοι iuncti. 233. b.
 τέλη ὠνεῖσθαι, μαθουῖσθαι. 153. a.
 Τελμισσεῖς Antiphanis fabula. 41. a.
 τελώνης. 152. b.
 τετάχατο. 142. b.
 τέχνη et τύχη confusa. 40. b.
 τηθαλλαδοῦς. [v. *Lobesk. ad Phryn. p. 299.*] 238. a.
 Τίνες et Γίνεται confusa. 312. b.
 τοῦψον Attica crasi pro τὸ ὄψον. 251. b.
 τραγωδοδιδάσκαλος. 221. b.
 τραφαλλίς. 337. a.
 τραχύς et ταχύς. 173. a.
 τρέφειν, lac coagulans. 337. a.
 τρήμη, τρῆμα. 314. b.
 τριβή et τρυφή. 139. b.
 τριγλίζειν. 198. b.
 τριήρης. 282. a.
 τριπέδων. 302. b.
 τριχομαχία. 370. a.
 τροφάλιον. 337. b.
 τρύπημα. 314. b. sensu nequam. 265. a.
 τρυφαλίς. 337. a.
 τυραννησεῖω. 13. b.
 τυρόγαλα. 336. b. 337. b.
 τυροπάλη. 336. b. 337. b.
 Τύφω pro Τύφωινι. 163. b.
 τυψείω. 13. b.

Υ.

ὑδεριᾶν. 343. b.
 ὑδορῶδος. 347. a.
 ὑῶ terminatio verborum perrara. 255. a.
 ὑπάγειν θανάτου, εἰς δίκην θανάτου. 435. b.
 ὑπαροῦν. 21. a.
 ὑπένδυμα, ὑπενδύτης. 378. b. sq.
 ὑπέρακμος. 90. a.
 ὑπερβατήρια. 205. b.

ὑπερτελής. 249. a.
 ὑπερτενής. 249. a.
 ὑπὸ μάλης et ὑπο μάλην, ὑπὸ
 τῆ μασχάλη et ὑπὸ τὴν μα-
 σχάλην. 240. a. b.
 ὑποκείμενα, τὰ, *rignota*. 431. b.
 Ὑπομνήματα et Ἀπομνημονεύ-
 ματα Xenophontis Memorabi-
 lia et Caesaris Commentarii
 : appellantur [sed v. Bastius ad
 Greg. Cor. p. 823.]. 151. b.
 ὑπόξυλος. 405. b.
 ὑποσκελλῶν τοὺς πόδας. 84. b.
 ὑποτεθειμένα, τὰ, *rignota*. 431. b.
 ὕπουλος. 406. a.
 ὑποψαλάσσειν. 383. a.
 ὕρισσος, ὕρισχος. 51. b.
 ὕς Accusativus pluralis ex ὕας
 contractus producitur. 97. b.
 ὑσπέλεθος. 284. a.
 ὕσπλαγισ. 342. b.
 ὕφαλος. 406. a.
 ὑφέλκειν τοὺς πόδας. 84. b.
 ὕφηνα, ὕφήνασα. voces Atticae.
 341. b.

Φ.

φάγημα. 251. b.
 Φαίδρος et Φαίδων Platonis dia-
 logi a librariis inter se com-
 mutati. 115. b., item Platonis
 Philosophi Φαίδων et Comici
 fabula Φάων. 272. a.
 φαινώλης. 129. a.
 φάλαινα. 278. a.
 φάνιον. 260. b.
 φανοίην pro φανοῖμι. 297. b. sq.
 φάτνωμα. 356. b.
 φαύειν. 362. a.
 φαύζω, *ιτα, torreo*. 362. a.
 φαύσιγγες. 361. b. sq.
 Φερσεφάττα. 360. b.
 φεψάλυξ. 361. a.
 φθάνειν, *antevertere*. 410. b.
 φθίγη vox corrupta. 363. a.

φθόισχος. 352. b.
 φίβλα, *fibula*. 342. b.
 φιδάκνιδα. 358. a.
 φιλέριθος colus dicitur. 326. b.
 φιλοβούπαις, *amator exoletorum*.
 90. a. b.
 φιλόγυνος. 355. b.
 φιλοεργός κερκίς. 326. b.
 φληνάφημα. 350. a.
 φλογίσματα. 362. a.
 φόα. 362. b.
 φορβή. 89. b.
 φόριγγες. 361. b.
 φραγγέλιον, φραγγέλιον [similiter
 φραγγελλοῦν et φραγγελοῦν,
 quae posterior verbi forma mi-
 nime repudianda; v. Schaefer.
 ad Aesopum Heusingeri p. 149.]
 315. b.
 φραστήρ. 107. b.
 φυγὰς ἀνήρ et Φρύγιος confu-
 sa. 360. a.
 φυλία. 347. b.
 φυξέω. 13. b.
 φώγειν. 348. b.
 φῶντα. 22. a.
 φῶς a φάζω. 362. a.

Χ.

χ̄ pro χ̄ substituerunt librarii.
 308. b.
 Χαλάστρα, Χαλέστρη lacus, qui
 et Χαλεστραῖα λίμνη. 379. b.
 χαλαστραῖον, χαλεστραῖον. 379. b.
 χαμαῖθεν vox nihili. 372. b.
 χαμαιπετής ἐλαία. 112. a.
 χαμεύνη. 371. a.
 χαριοῦμαι, χαρίσομαι. 98. b.
 χειλῶνες, galli. 193. a.
 Χειρογάστορες nomen fabulae
 Nicocharis et Nicophontis. 78. b.
 χειροκρασία. 369. b.
 χειρομαχεῖν. 370. b.
 χειρομάχη πληθὺς [v. Steph. Thes.]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

INDEX LATINUS.

A.

Accusativi nominum in $\overline{\epsilon\iota\varsigma}$, ut $\overline{\iota\pi.\tau\epsilon\alpha}$ etc. producti ab Atticis. 177. a.

— in $\overline{\epsilon\alpha}$ a nominibus in $\overline{\epsilon\upsilon\varsigma}$ 177. a. b.

— in $\overline{\epsilon\upsilon\varsigma}$. 177. a.

— in $\overline{\alpha}$, ut $\overline{\Pi\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota\alpha}$, $\overline{\gamma\omicron\alpha}$ etc. 374. b.

Adiectiva in $\overline{\iota\alpha\omicron\varsigma}$ desinentia. 229. b.

Adialis coena. 240. b. sq.

Aelius Dionysius Grammaticus. Praef. p. XXIII.

Amores $\overline{\psi\iota\lambda\omicron\tau\alpha\iota}$, $\overline{\psi\iota\lambda\omicron\tau\iota\chi\omicron\iota}$. 165. b. **amare i. q. solere.** 348. a.

Ammonius Grammaticus. Praef. p. XXIX.

amygdalus. 8. b.

Andocidis oratio contra Alcibiadem. 303. b.

Antimachus, tumidus poeta. 399. a. **Antimachi et Callimachi nomina confusa.** 398. b. sq.

Aqua mulsa Eumenisin libata. 234. a.

Aristophanes ridet Euripidem. 6. a. **Eius Thesmophoriazusae secundae.** 3. b. 275. b. sq.

Aristophanis Grammatici praeceptum quoddam. 217. b.

Arma templis detrahi solita belli tempore. 243. b.

aspalathus. 54. a.

Atticenses e Demetrii Phaleri et Demadii statuis notulis censuisse dicuntur. 300. b. **Atticentium nos quidam in convivis.** 301. b.

Attici plurali pro singulari usi. 7. a. b.

— primitivis pro derivatis saepe usi. 120. a. 169. a. b.

— comparativis pro positivis usi. 321. a.

— formis vulgaribus num sint usi. Praef. p. XXVII. sq. 377. a.

— in Nominativo semper scribunt $\overline{\alpha\iota}$ $\overline{\nu\eta\epsilon\varsigma}$, in Accusativo $\overline{\tau\iota\varsigma}$ $\overline{\nu\alpha\upsilon\varsigma}$ etc. 102. b.

— Accusativum pluralem nominum in $\overline{\epsilon\upsilon\varsigma}$ per $\overline{\epsilon\alpha\varsigma}$ efferunt, non per $\overline{\epsilon\iota\varsigma}$. 188. a.

— secundam pers. sing. Praes. Subiunct. et sec. sing. Praes. Indicat. contraxerunt. 14. b.

— $\overline{\eta}$ secundae personae Passivorum in $\overline{\epsilon\iota}$ mutare solent. 98. a.

— Futura in $\overline{\eta\sigma\omega}$ non contraxerunt. 115. a.

— num dixerint $\overline{\epsilon\iota\lambda\omicron\mu\eta\nu}$, $\overline{\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\lambda\omicron\mu\eta\nu}$ etc. pro $\overline{\epsilon\iota\lambda\omicron\mu\eta\nu}$, $\overline{\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\lambda\omicron\mu\eta\nu}$ etc. 391. a. b.

— quibusdam nominibus et verbis a $\overline{\sigma}$ sequente consona incipientibus $\overline{\alpha}$ praeponunt. 32. b.

— in quibusdam nominibus $\overline{\eta}$ pro $\overline{\alpha}$ posuerunt. 169. b.

Attici post $\bar{\sigma}$ mutant $\bar{\kappa}$ in $\bar{\chi}$, $\bar{\pi}$ in $\bar{\varphi}$. 225. b. 328. b.

— syllabae naturae longae augmentum non addiderunt. 112. b. 113. a.

— vocalem brevem ante tenues consonantes sequente quavis liquida non semper corripunt. 29. a.

— Accusativum nominum in $\bar{\epsilon}\upsilon\varsigma$ producunt. 177. a. 188. a.

— multa vocabula peregrina in linguam suam recepere. 318. a. b.

— $\bar{\xi}\upsilon\nu$ pro $\bar{\sigma}\upsilon\nu$ dicere solebant, 149. b.

— $\delta\alpha\sigma\upsilon\nu\tau\alpha\iota$. 165. a. 225. b.

— $\mu\acute{\epsilon}\sigma\circ\iota$. Praef. p. XXI. 367. 368. b.

— $\pi\rho\acute{\omega}\tau\circ\iota$. 367. 368. b.

— loca designabant per *res*, quae in iis plurimum inveniebantur aut vendebantur. 320. a. b. sqq.

Augmentum Plusquamperfecti neglectum. 142. a.

aures bene foratae. 135. b.

B.

Barnesius reprehenditur. 159. a. 248. a. b.

C.

Callimachi et Antimachi nomina confusa. 398. b. sq.

Callimacho hymnus in Cererem vindicatus. 34. b.

colloquium pro concubitu. 122. a.

Comoediae novae poetae Atticae puritatis minus studiosi fuere. 47. b.

Comparativi Attici in $\bar{\epsilon}\sigma\tau\epsilon\rho\circ\varsigma$. 23. a. Comparativi pro Positivis. 321. a.

consciis lectus, conscium lumen, conscia turris. 401. b.

Cottabismus. 232. b. sq.

Cratini comoedia *Pluti*. 16. a.

Crobylus nomen viro proprium, et *Crobyle* mulier. 412. b.

D.

Dawesius reprehenditur. 18. a. 29. a. 34. b. 160. b. laudatur. 34. a.

Demosthenis Philippicae orationes plures fuere. 9. b. Eiusdem oratio contra Aristogitonem. 262. a.

Desiderativa in $\bar{\epsilon}\iota\omega$. 13. a. b.

Dialecti linguae Graecae praecipuae tres fuere [cf. *Burgess*. Append. ad *Dawesii* Miscell. Critt. p. 402. sqq.] Praef. p. XXI. Dialectus Attica duplex Praef. p. XXI. 24. a. 117. b. 174. a. 300. b. 368. b. sq. Dialectus vetus Attica eadem fere quae Ionica [cf. *Bentleii* Opusc. p. 25. ed. Lips.] 93. b.

Dianae a virginibus, antequam nubarent, puppae consecrabantur. 217. a.

Dionysius (Aelius) Grammaticus quam habeat in rebus grammaticis auctoritatem. 214. a. Eius libri fortassis iam Eustathii tempore corrupti. 257. a.

Diphilus novae comoediae poeta. 47. b.

duplex amiculum. 404. b.

E.

Epicharmus adhibuit voces Latinas. 319. a.

Ernestus (Joh. Aug.) laud. 153. a.

Eumoeris. Praef. p. XII.

Euripides olitoris filius. 6.
a. b. Eius tragoedia Helena.
159. a. b. Eius Epistolae. 305. b.
Expositio infantum. 127. b. sq.

F.

foratus de auribus. 135. b.
fucare comas. 241. b.
Futura Attica ἀλῶ pro ἀλέσω
etc. 15. b. sq. διαβιβῶ etc. 115.
a. b. ἐλῶ. 135. a. Futura me-
dia pro Activis. 35. a. 98. a.
170. b. pro Passivis. 12. a. 107. a.
334. a. b. Paulo post Futura
pro Futuris. 114. a. pro Futu-
ris mediis. 268. a.

G.

Genitivi nominum in εὐς purum,
Πειραιῶς, Εὐβοιῶς etc. 287. b.
Graeci recentiores voces antiqua-
tas in usum revocarunt. 300. b.
Grammatici multas voces *vulga-*
res vocant, quibus tamen usi
sunt optimi scriptores. Praef.
p. XXII. 7. b. sq. Grammatici
Atticistae defenduntur. Praef.
p. XX.
Gratiae nudae. 73. a.
Gregorius Nazianzenus
ineptus quidem, sed ad Euri-
pidem emendandum utilissimus
poëta. 246. b.

H.

H litera in veteri alphabeto lo-
cum habuit. Praef. p. XXVII.
Harpocratio Lexicographus.
Praef. p. XXIII.
Hedylus donaria in Arsinoae
templo epigrammatis descripsit.
375. b. sq.

Hegesander et Hegesip-
pus confusi. 68. a.

Heringa laud. 272. b. 430. a. b.

Hermippus Comicus. 317. b.
318. b. 319. b.

Homeri Hymnus in Mercur.
367. b.

hora anni. 423. a.

Hyperbolus, homo pessimus.
1. b. sq.

Hyperides Patroclum leno-
ciniū accusavit. 235. a.

I.

Imperativi Attici in ἦ pro ἄ, ἀθι.
192. a.

— — in ὄντων, οὐντων
etc. 14. a. b.

Infinitivus pro Imperativo. 223. a.

Iota subscriptum in veteri alpha-
beto Attico locum non habuit.
213. a. 227. b. 274. b.

Isaei oratio contra Andocidem
suspecta. 277. b.

Iupiter κτήσιος. 108. a.

K.

Kusterus vituperatur. 16. a.
20. a. 87. b. 213. a.

L.

Leagoras, homo gulosus. 424. b.

Lennepius laud. 64. a.

Loca per res designabant Attici,
quae in illis aut plurimum in-
veniebantur aut vendebantur.
320. a. b. sqq.

loqui, διαλέγεσθαι. 122. a.

Luciani Lexiphanes. 58. b. 94. b.

Lucilius et Lucianus con-
fusi. 295. a.

Lysiae oratio contra Andoci-
dem. 277. b.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue